

Tikrojo gyvenimo Knyga

Dieviškojo Mokytojo mokymai

VII Tomas

Pamokos 175–207

Knygų tarnyba gyvenimui

12 tomų veikalas „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
Asociación de Estudios Espirituales „Vida Verdadera“, A.C.
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingas už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių kalbos leidimo vokišką leidimą, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nurodymus apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
El. paštas: manfredbaese@gmx.de

Remiantis šia versija, „**Tikrojo gyvenimo**“ knyga yra verčiama į daugelį kitų kalbų naudojant „DeepL Translator“.

Tai yra autentiški, originalūs, Gottholdo Göldenbotho išversti ir „Reichl Verlag“ leidyklos išleisti raštai, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dieviškąjį teismą.

Kristus pasakė, kad negali būti jokių autorių teisių, kad šie raštai būtų prieinami visoms tautoms ir nacijoms.

Už šią iniciatyvą atsakinga Anna Maria Hosta, veikianti Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, kuris yra šių raštų savininkas, vardu.

(El. paštas:hoanna64@yahoo.com)

„DeepL“ – atsisiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisiųsti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Išleista „Bookmundo“ leidykloje

2-asis leidimas – 2026 m.

ISBN:

Turinys

Tikrojo gyvenimo Knyga	1
Pamoka 175.....	9
Pamoka 176.....	18
Pamoka 177.....	26
Pamoka 178.....	34
Pamoka 179.....	43
Pamoka 180.....	54
Pamoka 181.....	64
Pamoka 182.....	74
Pamoka 183.....	83
Pamoka 184.....	92
Pamoka 185.....	100
Pamoka 186.....	107
Pamoka 187.....	115
Pamoka 188.....	124
Pamoka 189.....	133
Pamoka 190.....	142
Pamoka 191.....	150
Pamoka 192.....	159
Pamoka 193.....	168
Pamoka 194.....	177
Pamoka 195.....	185
Pamoka 196.....	195
Pamoka 197.....	203
Pamoka 198.....	211
Pamoka 199.....	219
Pamoka 200.....	227

Pamoka 201.....	235
Pamoka 202.....	242
Pamoka 203.....	249
Pamoka 204.....	258
Pamoka 205.....	267
Pamoka 206.....	274
Pamoka 207.....	281
Turinio nuorodos.....	290
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.	300

Pratarmė

Visais laikais Dievas, vedamas savo beribės meilės, apsieiškė žmonėms, kad parodytų jiems kelią dvasiniam tobulėjimui: Biblijos laikais, Pirmojo laikotarpio metu, per savo pranašus; Antrojo laikotarpio metu – per Jėzų Kristų ir jo apaštalus; šiandien, Trečiojo laikotarpio metu, per vadinamuosius „Dievo balso nešėjus“ – paprastus, Dievą tikinčius žmones. Pasirengimas tam prasidėjo 1866 m. Meksikoje, o nuo 1884 m. paprasti žmonės susirinkdavo sekmadieniais paprastose susirinkimų vietose, kad klausytųsi Dievo žodžio.

Iš pradžių tai buvo vos keli žmonės vienoje vietoje. Artėjant 1950 m. pabaigai, Dieviškoji Dvasia kas sekmadienį apsireikšdavo daugiau nei šimte skirtingų susirinkimų vietų Meksikoje.

Toks apreiškimo būdas baigėsi 1950 m. gruodžio 31 d. – kaip buvo ne kartą skelbta anksčiau. Per pastaruosius penkiolika metų šie Viešpaties žodžiai buvo užrašomi stenografijos būdu ir įtraukiami į protokolus.

Iš šio milžiniško protokolų skaičiaus po 1950 m. buvo atrinkti iš viso 366, kurie šeštojo dešimtmečio pradžioje buvo išleisti 12 tomų veikalą „*Libro de la Vida Verdadera*“ („*Tikrojo gyvenimo knyga*“).

Daugiau informacijos ir istorinės informacijos apie dieviškųjų apreiškimų atsiradimą Meksikoje galima rasti šio veikalo I tome, taip pat Unicon fondo knygoje „*Jvadas į Tikrojo gyvenimo knyga*“.

Toliau pateikiami originalūs ištraukos suteikia skaitytojui ar skaitytojai pirmąjį įžvalgą į kai kurias svarbias šio tomo temas:

Aš sugrįžau pas žmones, apsuptus karo naujienų, įvykių ir ženklų, kuriais pranašavau savo atėjimą. Vis dėlto žmonės manęs nepajuto. Šioje tyloje, šioje skurdoje, šiame žemės kampelyje (Meksikoje) Aš šiuo metu skelbiu savo Žodį per žmogiškąjį protą, kviečiu žmones, pažadinu juos naujam gyvenimui, atnaujinu juos savo įtikinamu ir mylinčiu mokymu, pažadinu juose snaudžiančius sugebėjimus, kad pakelčiau juos į savo Mokytojo sekimo kelius.

Turiu jums pasakyti, kad šiuo metu radau jus labiau įstrigusius religiniame fanatizme ir stabmeldystėje nei bet kuriuo ankstesniu laikotarpiu, o jūsų sielos – skurdesnes dorybių atžvilgiu nei kada nors anksčiau. Dabar, kai metai iš metų klausėtės Manęs per šį apreiškimą, klausiu jūsų: kas jaučia, kad Aš sugrioviau jo gyvenimo principus? Kas mano, kad jaučiasi sutrikęs, arba mato, kad jo krikščioniškas tikėjimas sugriautas? Iš tiesų, sakau jums, Aš tik priminiau jums tai, ką jums apreiškiau anksčiau, nes jūs tai buvote pamiršę arba iškreipę. Aš atskleidžiau tai, ką žmonės nuo jūsų slėpė, ir tai, kas buvo saugoma mano

slaptame lobynėje, Aš jums atskleidžiau. Šis amžius yra dvasinės laisvės amžius. Žmonės yra apšviesti savo dvasia ir sugebės pasirinkti saugų kelią. (188, 33–35)

Nepainiokite šio bendravimo su tuo, kurį žmonės užmezga savo noru – vieni vedami mokslo, kiti – smalsumo, dar kiti – prietarų. (188, 45)

Aš, Tėvas, niekam neatsisakiau savo meilės ir atleidimo glėbio, net tiems, kurie leidosi apgauti pagundai ir nugrimzdo į bedugnę. Aš niekam nepaskyriau prakeikimo. Nei žemėje, nei „Dvasiniame slėnyje“ nėra bejėgių būtybių. Kas iš jūsų galėtų būti išmestas iš mano glėbio dėl to, kad yra nusidėjęs ir nevertas priimti mano gailestingumo? Aš gyvenu užsispyrusio nusidėjęlio širdyje, kuris negalėjo priimti mano Dieviškosios Dvasios šviesos, nes nekreipė dėmesio į šauksmą, sklindantį iš jo sąžinės balso. Ar manote, kad Aš nuo jo atsitraukiau dėl jo blogų poelgių grandinės? Ne, tikrai ne. Aš esu visų kūrinių Tėvas, neatstumdamas nė vieno iš savo vaikų. Aš esu Meilė, ir kaip mylintis Tėvas Aš nė vieno iš savo tautos neapleidžiu.

Jums tenka melstis už nuklydusįjį, prašyti, kad mano Dvasios šviesa apšviestų jo sielą, kad jis pabustų, suplėšytų pagundos pančius ir išvartų tamsą, kuri jį apakino. (206, 36–37)

Geri spiritualizmo sėjėjai niekada neišsiskirs niekuo išoriniu ar materialiu. Jie neturės nei išpuikimo, nei ženklų, nei kokios nors ypatingos kalbos manieros. Viskas jų elgesyje bus paprasta ir nesudėtinga. Vis dėlto, jei jie kuo nors išsiskirs, tai bus jų aktyvi meilė artimui ir jų dvasinis pakilimas. Tikrieji „“ spiritualizmo pamokslininkai išsiskirs ne kalbos iškalba, o savo žodžių išmintimi ir paprastumu, bet visų pirma – savo darbų nuoširdumu ir gyvenimo teisumu.

Prisiminkite, kad Aš žemėje nereikėjau išoriškai gražaus kalbėjimo stiliaus, kad užkariaučiau žmonių minios širdis, bet sugebėjau jas pasiekti meile, nuoširdumu, gydomąja galia ir išmintimi. Tai yra pavyzdys, kurį pagal mano valią turite įsidėmėti ir sekti. Taip pat nenoriu, kad savo religinę praktiką apribotumėte materialiais pamaldų vietomis, nes tuomet įkalinsite savo sielą ir neleisite jai išskeisti sparnų, kad užkariautų amžinybę.

Altorius, kurį Aš jums palieku, kad ant jo švęstumėte pamaldas, kurių Aš tikiuosi, yra gyvenimas be jokių apribojimų, už visų konfesijų, visų bažnyčių ir sektų ribų, nes jis grindžiamas Dvasia, Amžinybe, Dieviškumu. (194, 24–28)

Aš leidau, kad žemėje būtų religijos, kurios sielai yra keliai, vedantys pas Dievą. Kiekviena religija, kuri moko gėrio ir meilės bei šlovina gailestingumą, yra gera, nes joje yra šviesos ir tiesos. Kai žmonės jose

sunyksta ir tai, kas iš pradžių buvo gera, paverčia blogiu, kelias pasimeta materializmo ir nuodėmės jūroje.

Todėl šiuo metu Aš vėl parodau jums savo tiesą, kuri yra kelias, gyvenimo esmė ir įstatymas, kad jūs ieškotumėte šio įstatymo, kuris yra švyturys ir vedantis žvaigždė, už formų ir apeigų ribų, už visko, kas žmogiška. Kas taip Manęs ieškos, tas bus spiritualistas. (197, 10–11)

Religijų suvienijimas įvyks, kai žmonių dvasia pakils virš materializmo, tradicijų, prietarų ir fanatizmo. Tada žmonės dvasiškai susivienys viename bendrame garbinime: gėrio garbinime iš meilės Dievui ir artimui. Kai tai įvyks, žmonija įžengs į tobulėjimo laikotarpį. Todėl reikalauju iš jūsų, kad savo veiksmais, gerais ir tyrais, parodytumėte mano darbą.

Jums neturi kelti sielvarto tai, kad visko to įgyvendinimo jūs jau nebesulauksite. Bet jūs bet koku atveju turėsite pasitenkinimą, kad savo sėkla prisidėjote prie Taikos karalystės sukūrimo – sėkla, kuri duos vaisių ateinančių kartų širdyse. (187, 43)

Aš jums sakiau, kad ateis laikas, kai šviesa pasirodys visur – visose šalyse, visuose žemynuose. Ta šviesa spindės atsižvelgiant į žmogaus dvasinį išsilavinimą. Tačiau būtent jos dėka susiformuos naujas ir tikslesnis supratimas apie Kūriniją, nauja dvasinio gyvenimo samprata. Tokiu būdu prasidės naujas dvasinio ir sielos vystymosi etapas. (200, 41)

Pamoka 175

1. Mano Dvasios Šviesa atėjo, kad jums atskleistų visus jūsų esybėje glūdinčius gabumus – viską, ką nuo pat savo kilmės nešiojote savyje, to net neįtardami. Aš jums pranešiau, kad dabar atėjo laikas, jog jūs tikrai pažintumėte save, atrastumėte save ir sužinotumėte, kas yra jūsų paveldėjimas, kad būtumėte dvasiškai didingi.

2. Kartkartėmis Aš jums daviau apreiškimus: pirmiausia tai buvo Įstatymas, vėliau – mano Mokymas, o galiausiai – išsamus jūsų dvasinės misijos pažinimas.

3. Jūs sakote, kad Aš tris kartus buvau tarp žmonių; tačiau tiesa yra ta, kad Aš visada buvau su jumis. Aš esu tas Tėvas, kuris Pirmajame Amžiuje žmonėms apreiškė savo Teisingumo Įstatymą, kuris Antrajame Amžiuje per Jėzų, savo Sūnų, leido savo „Žodžiui“ tapti žmogumi, ir kuris dabar dvasiškai apsireiškia pasauliui. Taip per amžius Aš jums daviau dievišką palyginimą, kurio prasmė kalba jums apie jūsų dvasinį tobulėjimą ir leidžia jums suvokti, kad Tas, kuris visais laikais kalbėjo jums, buvo vienas Dievas, viena Dvasia ir vienas Tėvas.

4. Jūs klausiate Manęs, ko Aš noriu pasiekti, kai dvasiniu būdu apsireiškiu šios epochos žmonijai? Į tai Aš jums atsakau: ko Aš siekiu, tai jūsų pabudimas į Šviesą, jūsų sudvasinimas ir jūsų susivienijimas, nes visais laikais buvote susiskaldę. Nes kol vieni siekė Dvasios turtų, kiti atsidavė meilei pasaulio turtams – dvasininkystė ir materializmas nuolatinėje kovoje; dvasininkai ir materialistai, kurie niekada negalėjo tarpusavyje susitarti.

5. Prisiminkite: kai Izraelis, laukdamas Mesijo, jį, jį susiskaldė į tikinčiuosius ir į tuos, kurie neigė mano tiesą. Paaiškinimas paprastas: tikėjo tie, kurie manęs laukė Dvasia, o mane neigė tie, kurie manęs laukė „kūno“ pojūčiais.

6. Šios dvi jėgos vėl turės susidurti, kol iš šios kovos išaiškės tiesa. Kova bus nuožmi; nes kuo daugiau laiko praeina, tuo labiau žmonės myli žemiškus dalykus, nes jų mokslas ir atradimai suteikia jiems jausmą, kad jie gyvena savo pačių karalystėje, *jų pačių* sukurtame pasaulyje.

7. Šiandieniniai žmonės išplėtė savo įtakos sferas, jie valdo ir keliauja po visą Žemę. Nebėra nežinomų žemynų, šalių ar jūrų. Jie nutiesti kelius sausumoje, jūroje ir ore. Tačiau nepatenkinti tuo, ką turi kaip paveldėjimą savo planetoje, jie tyrinėja ir naršo dangų, trokšdami dar didesnių valdų.

8. Aš laiminu savo vaikų troškimą žinių, o jų siekis būti išmintingais, didingais ir stipriais man kelia neribotą pasitenkinimą. Tačiau tai, ko mano teisingumas nepripažįsta, yra tuštybė, kuria dažnai grindžiami jų ambicingi tikslai, arba savanaudiškas tikslas, kurio jie kartais siekia.

9. Aš netrukdu žmonėms gilinti savo žinių, taip pat neslepiu nuo jų mokslo šviesos. Kai įdėjau žmogaus sėklą į žemę ir įsakiau jai augti bei daugintis, taip pat pasakiau jai, kad ji turi pavergti žemę, tai reiškia, kad žmogus tarp visų jį supančių būtybių bus sąmoninga būtybė, pažįstanti žmogiškus įstatymus ir dieviškąjį teisingumą bei puoselėjanti dorybes, aplink kurią harmoningai suksis visos būtybės ir stichijos.

10. Kaip toli nuo harmonijos gyveno žmogus, nuo tada, kai pradėjo savo kelionę po žemę! Apie tai liudija jo nesibaigiantys kritimai, neišsenkantis kančių taurė, kurią jis ištverė, ir jo ramybės trūkumas.

11. Dabar aš jums duodu naują pamoką, skirtą visiems žmonėms. Ne visi meldėsi laukdami mano atėjimo; tačiau skausmas juos laikė budrius ir paruošė mane priimti.

Žmonija jau turi patirtį, kurią jai paliko Izraelio tauta nuo Antrojo laikotarpio, kad niekas nesugalvotų abejoti Dieviškuoju teisingumu. Argi nežinote, kad „dvasiškai vargšams“, kurie troško Viešpaties atėjimo, kad iš Jo gautų vilties ir žinių šviesą, buvo suteiktos pranašavimo, dieviškojo mokslo ir dvasinės galios dovanos?

Jei paklausite Manęs, kur dabar yra tos sielos, Aš jums pasakysiu, kad jos dabar gyvena buveinėse, kur viskas, kas šioje planetoje yra nuostabaus, jų akims atrodo kaip paprastas žemiškas dulkių grūdelis. Tačiau jei manęs paklausite, kas atsitiko tiems, kurie nepriėmė nieko iš mano Karalystės, nes mano Žodis ir mano pažadai jiems atrodė menki, tai pasakysiu jums, kad jie priklauso tiems, kurie įsikūnija ir reinkarnuojasi, kol jų siela visiškai išsivystys. Juk jie troško aukso ir valdžios, ir teisingai jiems, kaip dvasinę kompensaciją, buvo suteiktas pasaulis su jo abejotiniais turtais ir apgaulinga valdžia. Juos ištiko dieviškasis teisingumas, bet jie niekada nebuvo išmesti iš išgelbėjimo kelio, vedančio į Tiesos Karalystę.

Todėl šiandien, kai gausiai siunčiu jums savo Dvasios šviesą, Aš nenuilstamai jų ieškosiu, kad jiems paaiškinčiau, jog jau pakankamai truko jiems paskirtas išbandymų laikas, ir kad jie suprastų, jog dabar yra Trečiasis Laikas – būtent tas, kuriuo baigiasi amžiai, apie kuriuos kalbėjau, kai buvo kalbama apie žydų tautos teismą.

12. Visi jūs turite „susitikimą“ su Manimi ir turėsite susirinkti, kad išgirstumėte Mane; nes jūs visi privalote Manęs klausytis.

13. Viskas bus padėta ant mano teisingumo svarstyklių, kuriose bus pasverti visi dar neįvertinti darbai. Mano buvimas ir mano galia pasireikš taip, kaip dar niekada anksčiau. Nes po chaoso viskas turi sugrįžti į teisingą kelią.

14. Melskitės ir budėkite be pertraukos, kad nebūtumėte užklupti netikėtai, o tauta. Tačiau tikrai sakau jums: jei budėsite ir melsitės už

pasaulį, atsiras nematomas apsiaustas, kuris jus apsaugos, nes mylėjote savo artimus ir jų skausmą jautėte kaip savo paties.

15. Dar kartą sakau jums, kad padarysiu, jog mano buvimas, mano galia ir mano teisingumas taptų juntami. Jei leidau žmogui savo piktadarystėmis išniekinti viską, kas švento jo gyvenime, tai nustatysiu ribą jo nuopoliui. Jei leidau jam eiti savo laisvos valios keliu, tai įrodysiu jam, kad viskas, kas susiję su juo, turi ribą: „iki čia ir ne toliau“. Jei leidau jam išgyventi savo siekį po galios ir didybės pasaulyje, tai sustabdysiu jį jo kelyje ir pasirūpinsiu, kad jis savo darbus apmąstytų savo sąžinės akimis, kad galėtų atsakyti į mano klausimus.

16. Aš leidau, kad skausmas, sunaikinimas ir mirtis pasijustų jūsų gyvenime, kad šie tokie kartūs vaisiai leistų jums suvokti, kokius medžius jūs auginate. Tačiau Aš taip pat pasirūpinsiu, kad skausmas išnyktų ir siela atrastų ramybę bei susimąstymą; nes iš jos turi pakilti meilės himnas jos Kūrėjui. Buvo pasakyta ir užrašyta, kad ateis ta diena, kai žmonės apsirengs savo dvasią „ baltais pakilimo drabužiais, kai jie mylės vieni kitus.

17. Visi bus išgelbėti, visiems bus atleista, visi bus paguosti. Kur tada yra mirtis, kur amžinas pasmerkimas ir begalinė pragaro kančia?

18. Aš nesukūriau nei mirties, nei pragaro; nes kai mano Dvasia suvokė Kūrimo mintį, Aš jaučiau tik meilę, o iš mano įsčių išėjo tik gyvybė. Jei mirtis ir pragaras egzistuotų, tai turėtų būti žmonių kūriniai, nes jie būtų apgailėtini; o jūs jau žinote, kad niekas, kas žmogiška, nėra amžina.

19. Iš tiesų, sakau jums, tomis akimirkomis, kai mano Žodis skamba per balso nešėją, sudreba ne tik šios tautos dvasia, bet ir visos tos būtybės, kurios „dvasiniame slėnyje“ taip pat trokšta dieviškosios šviesos.

20. Jiems nepasiekia žmogaus žodžio garsas, tačiau pasiekia mano žinučių prasmė ir įkvėpimas, nes mano balsas yra visuotinis, o jo atgarsis pasiekia visus pasaulius ir buveines, kur gyvena Dievo vaikas.

21. Aš siunčiu į kiekvieną pasaulį savo Šviesos spindulį. Jums Aš šią Šviesą atsiunčiau žmogiškų žodžių pavidalu, o į kitas buveines ji pasiekia per įkvėpimą.

22. Šio dieviškojo spindulio šviesoje dabar susivienys visos sielos, iš jo susikurdamos dangaus kopėčias, vedančias į Dvasinę karalystę, kuri pažadėta jums visiems, kurie esate dvasinė mano dieviškumo dalelė.

23. Įsivaizduokite visų tų būtybių džiaugsmą, kurios Žemėje turėjo su jumis materialius ryšius ir kurios šiandien gyvena už jūsų pasaulio ribų, kai sužino, kad balsas, kurį jos girdi, yra girdimas ir Žemėje. Jos neatsisuko nuo jūsų, nepamiršo jūsų ir nenustoja melstis už tuos, kurie dar keletą akimirkų liko Žemės slėnyje. Jų meilė ir palaiminimai visada yra su jumis.

24. Ten gyvena tie, kurie buvo jūsų tėvai, vaikai, broliai ir seserys, sutuoktiniai, draugai ar geradariai, o dabar, kaip dvasinės būtybės, jie tiesiog yra jūsų broliai ir seserys. Tačiau jų meilė jums yra tokia pati arba net didesnė, kaip ir jų galia jums padėti bei apsaugoti.

25. Melskitės už juos, žmonės, nenustokite jų mylėti ir jų prisiminti, nes jūsų prisiminimai ir maldos yra saldus paguodos šaltinis jų kovoje. Niekada neįsivaizduokite jų sutrikusių ar gyvenančių tamsoje, nes tai būtų tarsi jūsų jaustumėtės turintys teisę paskelbti jiems nuosprendį. Jei žmonės čia, žemėje, apskritai yra pernelyg netobuli ir neteisingi, kad galėtų teisingai įvertinti savo artimųjų reikalus, – kaip gi jie galėtų būti pajėgūs paskelbti nuosprendį kokiai nors dvasinei būtybei?

26. Dar kartą sakau jums, kad jūsų pareiga yra tik padėti jiems savo maldomis ir gerais darbais šiame pasaulyje.

27. Nejauskite poreikio, kad jie koku nors materialiu būdu pasireikštų jūsų gyvenime, ar tai būtų naudojant protą, ar koku nors kitu būdu, nes taip jūs neigtumėte dvasingumą, kurio Aš jus mokiau. Taip pat nenustatykite jokios konkrečios metų dienos, kad juos šauktumėte. Turėkite omenyje, kad dvasinis pasaulis egzistuoja toli nuo žemiškojo laiko, todėl kiekviena akimirka gali būti tinkama priartėti prie jų per dvasinę maldą.

28. Kiek daug tų būtybių, apie kurias dažnai manėte, kad jos kenčia vargus, yra būtent tos, kurios kovojo, kad priartintų jus prie šio kelio į Šviesą, kurio pačios negalėjo rasti, kai buvo žemėje. Todėl neverkite dėl jų, ir juo labiau neturėtumėte gedėti, nes jie iškeliavo į „Dvasinę slėnį“. Jie ne „mirė“, jie tik keletą akimirkų aplenkė tą momentą, kai *jums* teks išsiskirti. Taip Aš nusprendžiau, kad jie jums paruoštų kelią.

29. Žmonės, ar tikrai turiu jums pasakyti, kad kapinėse jums nėra ko ieškoti, ir kad ašaros, kurias liejate prie kapų, yra nežinojimo, materializmo ir užsispyrimo ašaros?

30. Tų, dėl kurių jūs verkia, sielos gyvena; tačiau jūs atkakliai laikotės nuomonės, kad jos yra mirusios tame kūne, kuris dingo po žeme. Jūs manote, kad jos yra prarastos, o jos su meile laukia jūsų, kad liudytų jums apie tiesą ir gyvenimą. Jūs manote, kad jos yra toli, nejautrios ir kurčios jūsų kovoms bei vargams, ir nežinote, kiek akmenų jos pašalina iš jūsų kelio ir iš kiek pavojų jus išgelbėja.

31. Nežinojimas verčia jus elgtis be meilės, o kartais net žiauriai su savimi ir kitais, nors turiu jums pasakyti: kas gi gali likti nežinojantis, išgirdęs bent vieną iš mano pamokymų?

32. Mano Žodis yra šviesos spindulys, kuris turi apimti jus visus, kad jūs liktumėte susilieję mano meilės ugnyje. Jei, išgirdę jį, tikėsite juo ir

taikysite jį praktikoje, nuo to momento būsite suvienyti su visais, kurie Mane myli, Manimi tiki ir Mane šlovina.

33. Savo mokymuose Aš jums sakiau, kad žemiškasis gyvenimas yra sielos kančios kelias, o jos buvimo žemėje pabaiga – jos Golgota, kad jūs stengtumėtės sekti manimi, imdami pavyzdį iš mano pavyzdinių darbų.

34. Palaimintos sielos, kurios tikėjimu ir dorybe pasiekia viršūnę; nes tą akimirką, kai jos atsikrato kūno, kaip atlygį už savo stiprybę ir meilę jos patirs Tėvo glamonę. Tai yra tie, kurie be suklupimų įžengia į amžinybę.

35. Mano Žodis šiais laikais padės žmonėms suprasti mano Įstatymo ir mano Mokymo prasmę. Pripažinimas, kurį jiems gali suteikti žmonija, nesuteiks jiems laimės, širdies palaimos ir sielos ramybės. Nes tobulą laimę siela ras tik tėvynėje, kuriai ji priklauso. Kiek daug progų turite daryti gera ir būti naudingi savo artimui! Kiekvienas namas yra tinkamas laukas, kuriame galima sėti mano sėklą. Kiekvienas miestas ir kiekviena tauta yra tarsi žemė, ištroškusi gerumo ir meilės, ir Aš noriu jus paversti sėjėjais, kad laistytumėte pasaulį meile ir paguoda bei sėtumėte jame taiką.

36. Veiksmai, žodžiai ir maldos yra priemonės, kurias galite ir turite naudoti, kad įvykdytumėte misiją – tarnauti savo artimiesiems ir juos mylėti.

37. Aš jus išmokiau tobulos maldos, kuri yra tikroji Dvasios kalba, sujungianti žmogų su Manimi tiesioginiu ryšiu.

38. Aš jums daviau žodžio dovaną, kuri yra Dvasioje esančios šviesos ir širdyje suvienijančios meilės išraiška.

39. Tauta, kuri Manęs klausosi: nesakykite, kad Aš iš jūsų reikalauju per daug, nes Aš geriau už jus pačius žinau, ko esate pajėgūs. Šiandien jaučiatės silpni, nepatyrę, nepajėgūs ir neverti, nes tikrinatė savo vidų ir atrandate daug silpnybių, daug trūkumų, dėl kurių negalite užjausti svetimo skausmo. Bet Aš pirmiausia jus išgydysiu, leisiu pajusti savo ramybę, kad sustiprinčiau jūsų širdis ir išlyginčiau jūsų kelią. Tada jūs nebejausite baimės, nebeturėsite abejonių, nebesijausite nepajėgūs.

40. Todėl Aš jums daviau laiko mane išgirsti ir palaipsniui sustiprėti mano žodžiu, nesiųsdamas jūsų į tolimas šalis, kad įvykdytumėte savo misiją. Tačiau kai jūsų dvasia bus prisotinta mano esmės, ji neturės laukti įrodymų ar ženklų, kad galėtų iškelti, nes ji per įkvėpimą gaus tai, ką turi daryti.

41. Melskitės, tauta, ir kol jūs melsitės, Aš nuleisiu savo ramybę ant visų žemės tautų, palaiminsiu jūsų namus ir apšviesiu jūsų kelius.

42. Aš jums pateiksiu įrodymą, kad viskas, ką jums pažadėjau, yra tiesa. Koks tai bus įrodymas? Tas, kad savo gyvenime pamatysite išsipildant tai, ko jau seniai tikėjotės – tai, ko kai kuriems pasiekti yra neįmanoma. Kai

kuriems tai, ką Aš suteikiu, netrukus pasieks, kitus Aš dar priversiu palaukti. Tačiau tikrai sakau jums: nebus nė vieno, kuris negautų mano meilės įrodymo. Kai ta malonė pasieks kiekvieną iš jūsų, jūs prisiminsite mano žodį, ir jūsų tikėjimas sustiprės.

43. Nenusiminkite, neliekite ašarų, sugebėkite laukti tos valandos, gyvendami pagal mano mokymą, meldamiesi ir budėdami.

44. Ar matote, kaip šiais akimirksniais, kai pakeliate savo sielą, pamirštate savo kančias ir esate pripildyti mano ramybės? Pasirūpinkite, kad visada būtumėte su Manimi, laikykitės mano mokymo, ir pamatysite, kaip mano ramybė ir šviesa nugalės jūsų likimo smūgius ir vargus.

45. Supraskite, kad jūsų kančios nėra beprasmės, kad jūsų užduotis – valdyti save dvasiškai ir fiziškai, kad galėtumėte priklausyti mano sėjėjų gretoms.

46. Tie, kurie neša žmonėms paguodą, kurie pakelia nugriuvusius, kurie suteikia jėgų silpniesiems, turi būti apšviesti patirties šviesos ir sustiprėję kovose bei išbandymuose. Jų neturi įbauginti joks skausmo vaizdas, jie neturi drebėti prieš jokią artimo nelaimę, neturi atsitraukti nuo jokio skausmo, kai jų artimųjų rankos, trokšdamos gailestingumo, ištiestos į juos.

47. Ten, tarp tų, kurie sukietėjo nuodėmėje ir skausme, jūs pamatysite daugelį pakylančių į šviesą, trokštančių atsinaujinimo ir dvasingumo. Tačiau kad ta įkvėpimo banga juos pasiektų, jūs turite įdėti į jų širdis tikrą brolystės įrodymą – poelgį, kuris yra šviesos spindulys, apšviečiantis tų žmonių tamsą.

48. Taigi supraskite, kad skausmas, kuris jus lydėjo įvairiomis formomis, buvo tas dantis, kuris viduje suformavo jūsų sielą sudėtingos misijos vykdymui.

49. Mokymas, kurį Aš jums daviau šiuo Trečiuoju Laiku, yra Naujasis Testamentas, kuris turi būti suvienytas su praeitų laikų testamentais; – nes šie trys sudaro vieną apreiškimą.

50. Mano Šviesa apšvies tų žmonių protą, kuriems lemta sujungti visus mano mokymus į vieną knygą.

51. Mano dvasiniai tarnai ves mano išrinktųjų ranką, kad toje knygoje nebūtų nė menkiausios klaidos.

52. Ginčai, kurie vyko šioje tikinčiųjų bendruomenėje, jų diskusijos ir nesutarimai išnyks, kai jūs pasinersite į tos knygos studijavimą ir išmoksite suprasti mano veiklos tiesą.

53. Šiandien jūs dar nesuvokiate pasekmių, kurias jūsų nesutarimai turės jums patiems. Bet tikrai, sakau jums, rytoj dėl to verksite. Kiek kartų

Aš reikalavau iš jūsų vienybės mintyse, veiksmuose ir sielose; tačiau lygiai tiek pat kartų jūs neklausėte mano dieviško patarimo!

54. Aš jus įkvėpiau, kad sudarytumėte vieną tautą, ir daviau jums vardą „Naujoji Izraelis“. Aš jums paskyriau įvairias užduotis ir pavedimus, kad savo gyvenimo kelyje ir kovose turėtumėte viską, ko reikia, kaip tai buvo su Izraeliu Pirmuoju laikotarpiu, kai jis, trokšdamas Pasirinktosios žemės, keliavo per dykumą. Tačiau iki šiol jūs nesistengėte suprasti mano nurodymų, taip pat nenorėjote atsižvelgti į vienybės pavyzdį, kurį ta tauta paliko raštu – neištrinamą pavyzdį; nes būtent jos darna ir vienybė leido jai nugalėti sunkumus, su kuriais ji susidūrė savo kelyje.

55. Jus laukia naujoji „Pažadėtoji žemė“, bet kol kas esate nuo jos toli. Jūs vis dar klajojate per platų dykumą, palikę už savęs „faraono“ vergovę ir jau gavę Įstatymą. Vis dėlto jūs dar ne visiškai atsisakėte stabmeldystės ir, to nesuvokdami, garbinatė „Auksinį veršį“.

56. Jums pirmiausia turi ištikti išbandymai, pasipriešinimai ir persekiojimai, kad pabustumėte iš savo miego. Tik tada būsite pasirengę vykdyti mano užduotis ir uoliai stengsitės saugoti darbą, kurį jums apreiskiau, taip, kaip kadaise izraelitai pastatė Šventyklą ir Sendoros skryniją, kad išsaugotų Įstatymą; nes išbandymai juos pažadino į šviesą.

57. Dabar jūsų siela turi būti jūsų Šventykla, o Dvasia – jūsų Sendoros skrynija. Ten mano Įstatymas apšvies Viešpaties tautos kelią.

58. Šiais laikais neatsirado nė vieno žmogaus, kuris, kaip Mozė, eitų priešais šią tautą ir stiprintų jos tikėjimą stebuklais. Tačiau šiek tiek pasiruošę, jūs galėtumėte pajusti dvasinį Elijo buvimą, kuris jus veda, drąsina ir įkvepia šioje kelionėje.

59. Minios, kurios Manęs klausio, dabar lieja ašaras. Tik Aš vienas žinau jų skundų priežastį, tik Aš vienas žinau visas kliūtis ir sunkumus, su kuriais jos susidūrė savo kelyje ir kurie jas stabdo.

60. Būkite tvirti, minios, būkite Man ištikimi, ir pamatysite, kaip kliūtys išnyks. Melskitės ir dirbkite vis nuoširdžiau, sąžiningiau ir tobuliau, kad vykdydami savo misiją rastumėte paguodą ir reikiamą jėgą, padėsiančią įveikti gyvenimo vingius. Jei gyvensite taip, tada, kai mažiausiai to tikėsitės, pamatysite, kad kelias tapo laisvas, o kliūtys išnyko.

61. Jūs esate mano laukai, kuriuose šiuo metu kviečiai ir piktžolės auga greta. Dar neatėjo pjovėjo valanda; bet kai ji ateis, kiekvieno iš jūsų darbai bus teisiami. Tada aš paliksiu žemėje gerus mokinius, o tuos, kurie nepadarė vienybės ir dvasingumo vaisių, paimsiu iš šio pasaulio.

62. Būkite budrūs ir kreipkite dėmesį į mano žodį. Nebūkite savimi patenkinti vien dėl to, kad gavote mano labai didelius pavedimus ir misijas, manydami, kad mano teismas jūsų niekada nepasieks. Prisiminkite Dovydą

ir Saliamoną, kurie, nors savo tautos akyse buvo didingi, savo didybėje užmigo, pažeidė įstatymą ir matė, kaip mano dieviškasis teisingumas, negailestingas ir išmintingas, užgriuvo juos, kai jie tikėjo, kad, būdami taip labai mylimi Tėvo, niekada nebus jo nubausti.

63. O tauta, galvok apie naujas kartas, galvok apie savo vaikus, kaip tai darė patriarchai, kurie rengė savo tautas, kad jos galėtų priimti Mesijo atėjimą.

64. Melskitės už ateities kartas, su rūpesčiu ir meile paruoškite joms kelią. Supraskite, kad joms tenka vykdyti dar aukštesnes misijas nei jūsų, ir kad bus gerai, jei jos ras dvasinio tobulėjimo pėdsaką, kuriuo galės sekti.

65. Iš ko susidarys tas pėdsakas?: Iš jūsų gyvenimo, iš jūsų darbų.

66. Kiekviena siela turi didelę skolą savo Tėvui. Mano meilė jums ir mano teisingumas suteikė jums žemėje naują galimybę pateisinti save prieš Mane, dvasiškai atlyginti ir apsisvalyti, kad galėtumėte pereiti į kitą buveinę.

67. O palaimintas Trečiasis Laikas, tu esi visko, ko pasauliui reikia, kad išsivaduočiau iš vergijos, nešėjas. Palaiminti tie, kurie pasinaudoja tavo šviesa, nes jie suras išgelbėjimą.

68. Per visą jūsų dvasinio gyvenimo kelionę Aš vedžiau jus, išbandžiau ir ruošiau šios epochos apreiškimui. Ne žmonės sukurs naująją Izraelio tautą: būtent Aš ją suformuosiu, apvalysiu, pakelsiu ir išsiųsiu į pasaulį, kad ji įvykdytų savo misiją. Kol ši tauta augs ir ruošis, Aš išlyginsiu kelius, atversiu duris ir pašalinsiu kliūtis, kad ji galėtų žengti į priekį. Taip pat Aš padariau Izraeliui, kai išgelbėjau jį iš Egipto ir vedžiau per jūrą bei per dykumą.

69. Šios tautos užduotis – dvasiškai pažadinti žmoniją. Tačiau kai ji ją įvykdydys ir žmonės suvoks laikmetį, kuriame gyvena, jūs pamatysite, kaip iš jų širdžių kils troškimas šviesos, o iš jų dvasios – tobulėjimo idealas, kuris sukurs žmogiškąjį gyvenimą iki pat jo pamatų ir pakeis pasaulį.

70. Bus klausoma sąžinės ir jos vadovaujamasi, bus suprantami Dvasios šauksmai, bus atsižvelgiama į sielos poreikius ir jais bus gerbiama, o visur užsidegs degantis troškimas pažinti Dievą, Jį pajusti, priartėti prie Jo, skleisti Jo tiesą.

71. Šios pranašystės išsipildys tarp žmonių, kai dvasinis alkis ir troškulys atves juos iki jų atsparumo ribų, kai jie su nuolankia išdidumu prisipažins savo kaltę prieš savo Viešpatį, kai nusileis nuo savo sostų, teisėjų kėdžių ir garbės vietų, iš kurių jie bandė Mane ignoruoti, iš kurių jie Mane teisdavo ir neigė, ir, atgailaudami už savo klaidas, jie nukreips savo žvilgsnius į Mane ir kaip vaikai kreipsis į Mane – į Tėvą, kuris jų laukė šimtmečius.

72. Kaip giliai žmogus nugrimzdo į materializmą, kad galiausiai paneigė Tą, kuris viską sukūrė! Kaip žmogaus protas galėjo taip smarkiai aptemti?

Kaip jūsų mokslas galėjo mane paneigti ir taip paniekinti gyvenimą bei gamtą, kaip jis tai padarė?

73. Kiekviename jūsų mokslo atradime Aš esu; kiekviename kūrinyje atsiskleidžia mano įstatymas ir girdimas mano balsas. Kaip gi gali būti, kad šie žmonės nejaučia, nemato ir negirdi? Argi mano buvimo, mano meilės ir mano teisingumo neigimas yra pažangos ir civilizacijos ženklas? Tuomet jūs nesate pažengę toliau už primityvius žmones, kurie kiekvienoje gamtos jėgoje ir kiekviename gamtos stebukle sugebėjo atrasti dieviškos, aukštesnės, išmintingos, teisingos ir galingos Būtybės kūrinį, kuriai jie priskirdavo visą gėrį visame egzistuojančiame pasaulyje ir todėl ją garbino.

74. Pasitelkdami vis augantį protą, jie bandė suprasti tai, ką suvokdavo jų fiziniai pojūčiai. Kokį tobulą garbinimą jie galėjo Man aukoti? Kokį supratimą apie tiesą jie galėjo turėti? Vis dėlto jų nuostabą, tikėjimą ir pagarbą Aš priėmiau kaip pirmuosius vaisius iš plačios laukų, kuriuos mano Dvasia turėjo dirbti per amžius.

75. Nuo tų laikų iki šiandien – kiek pamokymų Aš daviau žmonijai ir kiek apreiškimų jai suteikiau! Ir vis dėlto – nors ši žmonija jau turėjo pasiekti supratimo viršūnę, o jos religijos praktika turėjo būti tobula, jos savanaudiškas, išdidus ir nežmoniškas mokslas išsipūtė, kad mane paneigtų, o esami religiniai kultai gyvena rutinos ir tradicijų snaudulyje.

76. Aš jums suteikiau valios laisvės dovaną ir gerbiau šią palaimingą laisvę, kurią suteikiau savo vaikams. Tačiau į jūsų esybę Aš taip pat įdėjau dieviškąją sąžinės šviesą, kad, jos vedami, nukreiptumėte savo sugebėjimus teisinga linkme. Tačiau sakau jums, kad kovoje tarp sielos ir materijos siela patyrė pralaimėjimą – skausmingą kritimą, kuris ją vis labiau nutolino nuo Tiesos šaltinio.

77. Tačiau jos pralaimėjimas nėra galutinis, jis yra tik laikinas, nes ji pakils iš bedugnės gelmių, kai nebegalės ištvirti savo alkio, troškulio, nuogumo ir tamsos. Juk skausmas bus jos išgelbėjimas, ir, klausydama savo sąžinės balso, ji pakils stipri ir spindinti, ugninė ir įkvėpta, ir vėl panaudos savo dovanas; bet nebe su ta laisve juos panaudoti gėriui ar blogiui, o skirdama juos tik dieviškųjų įstatymų vykdymui, o tai yra geriausias Dievo garbinimas, kurį galite aukoti savo Tėvui, kuris jus taip labai myli.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 176

1. Būkite stiprūs pasaulio ir kūno pagundų akivaizdoje. Kiekvieną kartą, kai išbandymas jums sukelia skausmą, prisiminkite mano Antrojo laikotarpio pamokas ir sekite mano pavyzdžiu.

2. Jūs manęs klausiate, kaip buvo įmanoma, kad Jėzų palietė pasaulio gundymai? Aš jums atsakau, kad tai nebuvo menki gundymai, kurie kankino jūsų Mokytojo širdį.

3. Kūnas, kurį Jis turėjo pasaulyje, buvo žmogiškas ir jautrus; jis buvo įrankis, kurį mano Dvasia naudojo, kad žmonijai perteiktų mano mokymus. Jis žinojo, kokie išbandymai Jo laukia, nes mano Dvasia Jam tai apreiškė, ir ta materialioji jo esybė pusė kentėjo dėl skausmo, kuris jos laukė.

4. Norėjau, kad tas kūnas jums suteiktų tuos žmogiškumo ženklus, kad būtumėte įsitikinę, jog mano skausmas buvo tikras, o mano auka kaip žmogaus – nuoširdi.

5. Jei taip nebūtų buvę, mano auka žmonių akyse neturėtų jokios vertės. Todėl Jėzus tris kartus kreipėsi į mano Dvasios, kuri jį įkvėpė, jėgą, kad nugalėtų sunkiame išmėginime: pirmą kartą – dykumoje, antrą kartą – Alyvų sode, trečią kartą – ant kryžiaus.

6. Buvo būtina, kad Aš tapčiau žmogumi ir atiduočiau jums savo Kūną bei Kraują, kad tame Kūne pasireikštų skausmas, kurį žmonės jam sukeltų. Jeigu Būčiau atėjęs Dvasia – kokią auką būčiau jums atnešęs? Ko būčiau atsisakęs, ir kokį skausmą jūs būtumėte galėję man sukelti?

7. Dieviškoji Dvasia yra nemirtinga, ji nepažįsta fizinio skausmo. Tačiau kūnas yra jautrus skausmui, jo galimybės yra ribotos, jis iš prigimties yra mirtingas. Todėl Aš pasirinkau tą priemonę, kad apsireikščiau pasauliui ir aukotų jums savo tikrąją auką, kad parodysiu jums kelią į jūsų išgelbėjimą.

8. Kol esate nusidėjėliai, prisiminkite tą Kančią ir paminėkite tą Kraują, kad atgailaudami už savo nuodėmes apsivalytumėte ir stengtumėtės sekti manimi pagal tą begalinės meilės pavyzdį, kurį jums daviau.

9. Kol esate žmonės, prisiminkite mane ant to kryžiaus – atleidžiantį savo budeliams, juos laiminantį ir gydantį, kad ir jūs savo visame sunkiame gyvenimo kelyje taip pat laimintumėte tuos, kurie jus įžeidžia, ir darytumėte viską, kas įmanoma, tiems, kurie jums padarė kažką blogo. Kas taip elgiasi, tas yra mano mokinys, ir Aš jam sakau tiesą: „ – jo skausmas visada bus trumpas, nes jo išbandymų akimirkomis Aš leisiu jam pajusti savo jėgą.

10. Labai nedaugelis siekia mokyti savo brolius ir seseris, sekdami Mokytojo pavyzdžiu. Šioje bendruomenėje, kaip ir daugumoje religinių bendruomenių, mokoma žodžiais, kurie neturi jėgos, nes jiems trūksta patvirtinimo darbais ir meilės pavyzdžiais.

11. Dabar turite progą išgirsti mano mokymo aiškinimą, kuris palaipsniui šlifuoja jūsų širdį, kol ji bus pasirengusi įvykdyti misiją, kurią patikėjau jūsų dvasiai.

12. Nebijokite sekti mano pėdomis, nes Aš iš nieko nereikalausiu, kad jis padarytų tą patį kaip Aš savo aukoje. Taip pat turiu jums pasakyti, kad tik tas Kūnas ištuštino taure, kurią jam padavė mano Dvasia – kitas žmogus jos nebūtų išgėręs. Nes mano Kūnas gavo gyvybę ir sustiprėjo dorybe bei tyrumo dėka To, kuri pasiūlė savo įsčias jį priimti: Marijos.

13. Mąstykite, tauta, ir pasinaudokite šia palaiminta tyla, į kurią įžengiate, klausydamiesi mano mokymų. Iš tiesų, sakau jums, tomis kontempliacijos ir dvasingumo akimirkomis mano Sėkla sudygs jūsų širdyse.

14. Šią dieną jūs pasiekiate vienybę ir ramybę savo širdyse, kad galėtumėte pasirodyti prieš Mane kaip viena būtybė, sąmoningai suvokianti tai, kas vyksta, kai ji girdi mano Žodį per balso nešėją. Ir Aš priimu jūsų dvasią. Viską, ką man tyrai ir paprastai aukojate savo maldose ir kulto apeigose, Aš priimu kaip teisingą vaikų duoklę savo Dangiškajam Tėvui.

15. Svarbiausias jūsų prašymas yra tas, kad šiame pasaulyje įsivyrautų taika, kad žmonėms sugrįžtų senųjų laikų patriarchalinis gyvenimas; tačiau Aš jums sakau, kad ta taika sugrįš tik tada, kai jūs, mano naujieji mokiniai, padėsite naujo pasaulio pamatus, kuriam Aš jus ruošiu.

16. Jei kiekviename artimajame matysite brolių, jei atsisakysite skirtingų vertinimų ir mylėsite Mane juose, pamatysite naujos eros aušrą. Tada gyvenimas žmonėms bus džiaugsmingas, o Aš būsiu pripažintas ir mylimas kaip Tėvas.

17. Mano Žodis šiais laikais yra toks pat, kaip tas, kurį Aš jums daviau Jėzuje. Tai ta pati kristalinė srovė, kuri gaivino jūsų sielas, kai sekėte paskui Mane per Palestinos kraštovaizdžius. Jo esmė jums žinoma, jūs niekada negalėsite supainioti jo „skonio“, nes jo dieviškasis antspaudas įspaustas jūsų dvasioje. O dabar, kai Aš nusileidau, kad apsireikščiau per šiuos vyrus ir moteris, ir jūs girdite Žodį, sklindantį iš jų lūpų, suprantate, kad jis gali kilti tik iš Manęs, ir klausiate Manęs, kodėl Aš nepasirinkau kitos formos, kad perduočiau žmonijai savo šių laikų žinią.

18. Jūs Man sakote, kad tarp jūsų nėra žmonių, turinčių nepriekaištingų dorybių, kurie būtų pajėgūs Man tarnauti. Nėra nei Mozės, nei Pirmojo laikotarpio pranašų, nei Petro, nei Jono. Bet iš tiesų, sakau jums, visais laikais Aš siunčiau dorybingas sielas, ir tarp jų yra tie, kurie Man tarnavo nuolankiai. Mylėkite juos ir remkite, nes jų užduotis yra labai didelė. Aš išsaugojau jų protą ir širdį kaip tyrą šaltinį, o dažnai skausmas buvo

geriausia priemonė juos apvalyti. Jų gyvenimas panašus į mano pasiuntinių iš kitų laikų gyvenimą. Aš juos laiminu. Palaiminti tie, kurie taip sekė manimi ir pajuto visą to tarnystės, kurią jiems suteikiau, prasmę.

19. Aš kviečiu tave įžengti į mano karalystę, o mylima tauta. Taip pat aš kviečiu visas žemės tautas be jokio išskirtinumo; tačiau žinau, kad ne visi mane išgirs. Žmonija užgesino savo lempą ir klajoja tamsoje. Bet ten, kur matoma tik sumaištis, pasirodys vienas iš mano apšviestųjų, kuris skleis šviesą savo aplinkoje – dvasinis sargas, kuris budi ir laukia mano ženklų, kad galėtų paskelbti pažadinimo šauksmą, kuris pažadins ir sukrės jo artimus.

Leiskite, kad tų pasiuntinių meilė taptų vaisinga sėkla jūsų širdyse. Nepainiokite jų, jei jie pasirodys pas jus materialioje skurdo būsenoje, klausykite jų, nes jie veikia mano vardu, kad perteiktų jums įgaliojimą, kurio jūs dar nepažįstate. Jie išmokys jus tobulos maldos, išlaisvins jus iš materializmo pančių, prie kurių esate pririšti, kad suteiktų jums dvasinę laisvę ir kad galėtumėte pakilti pas mane.

20. Jūs, kurie Manęs klausotės, karštai laukiate, kad išsipildytų visi Mano žodžiai. Norėtumėte matyti, kaip žmonija virsta Mano mokiniais, prašote Manęs, kad priklausytumėte tiems, kuriuos Aš siunčiu į kitas šalis su sudėtingomis misijomis. Tačiau tikrai sakau jums: pirmiausia turite pasiruošti, nes jūsų laukia didelė kova.

Tačiau ne visi pasiuntiniai, apie kuriuos Aš jums kalbu, yra tarp jūsų, taip pat ne visi išgirdo mano žodį per balso nešėjus. Daugelis, daugelis iš jų kalbės intuityviai, nes Aš juos dvasiškai paruošiau. Aš juos išmintingai išskirstiau, kad mano Šviesa pasiektų visus jūsų brolius ir seseris.

21. Kaip galite manyti, kad – kai Aš nužengiau pas jus – galėčiau pamiršti kitas tautas, juk jūs visi esate mano vaikai? Ar manote, kad kas nors yra toli nuo Manęs ar už Mano ribų, nors mano Dvasia yra visuotinė ir apima viską, kas sukurta? Viskas gyvena ir maitinasi iš Manęs. Todėl mano Visuotinė Šviesa nusileido ant viso Žemės rutulio, o Dvasia priėmė mano įtaką šiame ir kituose pasauliuose, nes Aš atėjau išgelbėti *visus* savo vaikus.

22. Aš nenoriu, kad šį laiką švaistytumėte, kad eitumėte per pasaulį nepalikdami jokio pėdsako savo gyvenimo kelyje, bet kad būtumėte tikri tos sėklos, kurią Aš jums patikiu, globėjai ir toliau ją rūpintumėtės, kai paliksite šį pasaulį, kol jūsų sėkla pražys jūsų brolių ir seserų sielose.

23. Aš nenoriu jūsų pririšti prie savo užduočių; Aš tik įkvepiu jus, nes nepriimsiu jokio kito įvykdymo, išskyrus tą, kuris gimė iš jūsų sąmoningos ir pasirengusios sielos. Būkite laisvi mano įstatymų ribose, bet pripraskite prie paklusnumo. Vykdykite abu įstatymus, kurie valdo žmones ir kurie iš esmės yra vienas, nes abu kilę iš Manęs.

24. Melskitės už visas būtybes, troškite harmonijos ir visų supratimo. Man atžvilgiu, ir tegul jūsų malda pakyla kaip giesmė, kaip džiugus himnas, kuris pakelia sielas ir nurodo jums kelią, kuriuo jos pasieks savo likimo tikslą.

25. Mano mokymas leidžia žmogui tobulėti visais jo esybės aspektais: jis jautrina ir kilnina širdį, pažadina ir gilina protą bei tobulina ir pakelia sielą.

26. Nuodugniai studijuokite mano mokymą, kad galėtumėte suprasti, kaip teisingai taikyti mano nurodymus, kad jūsų tobulėjimas būtų harmoningas; kad ne tik lavintumėte protą, nesirūpindami sielos idealais, kuriuos turėtumėte skatinti.

27. Visos jūsų esybės savybės mano žodžiuose gali rasti šviesų kelią, kuriuo jos gali augti ir tobulėti iki begalybės.

28. Aš jums suteikiau pakankamai laiko, kad įsisavintumėte mano mokymus ir juos suprastumėte. Tuo tarpu daugelis iš jūsų, kurie kadaise atėjo čia būdami vaikai, dabar yra paaugliai, o kiti, kurie atėjo būdami paaugliai, dabar yra suaugusieji. Vieni iš jų augo šiuo keliu „“ ir dabar priklauso mano „darbininkams“, o kiti iškvėpė paskutinį kvėpavimą ir dabar užima savo vietą tarp mano išrinktųjų.

29. Aš suteikiau šiai tautai pakankamai laiko, kad joje gimtų tvirtas ir tikras tikėjimas ir kad ji savo dvasioje pasiektų gilų mano veiklos suvokimą. Mano Žodis ruošia jus laikui, kai jūs nebegirdėsite šio balso ir turėsite susikoncentruoti į savo širdies gelmes, kad pajustumėte mano buvimą ir priimtumėte mano įkvėpimą.

30. Mano mokymas įrašytas jūsų sąžinėje; ten yra skrynia, kurioje geriausiai saugomas mano Įstatymas, kad – kai praeis laikas ir tos sielos atgaivinimo valandos, kurias praleidote su savo Mokytoju, liks toli praeityje – mano Žodžio esmė, kupina gyvybės, vibruotų jūsų sieloje, persmelkta meilės ir išminties.

31. Visose mano pamokose jūs pastebėsite, kad Aš jums nuolat sakau, jog turite pasiekti dvasingumą, nes būtent jis turi jus išskirti žemėje. Be dvasingumo jūs nesuteiksite savo artimiesiems to liudijimo, kurį turėtumėte suteikti.

32. Nebijokite tos dienos, kai Aš baigsiu skelbti savo Žodį tarp jūsų. Mano darbas neišnyks, nei jūsų sielos nusivils. Dvasiniame slėnyje Aš turiu paruoštų būtybių, kurios įsikūnys žemėje, kad taptų bendruomenių vadovais ir pranašais – šviesos būtybės, kurios mokys jus žengti žingsnį pirmyn mano Žodžiu nubrėžtu keliu.

33. Šiandien noriu jums pasakyti, kad taip pat, kaip jūs čia esate priklausomi nuo to, kad iš Dvasinio pasaulio atvyktų Šviesos būtybės, kurios padėtų jums jūsų kelyje, taip pat yra dvasinių buveinių, kurios

priklauso nuo to, kad kai kurie iš jūsų atvyktų pas jas su mano mokymo žinia.

Jūs nežinote, kurie iš tų, kurie šiuo metu mane girdi, netrukus turės išvykti vykdyti dvasinę misiją. Būtent dėl to daugelio širdys jau seniai turi apsivalyti, ir būtent dėl to su kiekviena praeinančia diena jie vis labiau jaučia, kaip jų sielos apšviečiamos mano mokymo šviesa.

34. Noriu, kad susivienytumėte su dvasinėmis gausybėmis, kad savo meile visiems savo broliams ir seserims prisidėtumėte prie visų būtybių, nuklydusių nuo gyvenimo ir tiesos kelio, išgelbėjimo.

35. Išsaugokite šį žodį savo sieloje, kad mirties valandą, kai paliksite šį gyvenimą, jis galėtų jums padėti pasiruošti dvasiniam išsilaisvinimui.

36. Supraskite, kokia nuostabi apreiškimų buvo ši laikotarpis, mylima tauta – šviesos laikotarpis, kuris pakelia sielas! Palaiminti tie, kurie ruošiasi, nes jie gaus mano šviesą gausiai.

37. Tačiau turėkite omenyje, kad tai dar tik eros pradžia, kad jums nebuvo apreikšta viskas, ką šis laikas ruošia žmonėms, ir kad dar ne viską, ką gavote, jūs supratote.

38. Praeis dienos, metai ir šimtmečiai, per kuriuos ši žmonija taps nuostabių šviesos žinių ir dvasinių apreiškimų, kurių jūsų dvasia dar niekada nebuvo patyrusi, liudytoja.

39. Tie laikai jau artėja, todėl turite paruošti kelią tiems, kurie užims jūsų vietas. Turite palaiminti tą kelią savo gerais darbais. Tada būsite pradėję tikrosios šventyklos statybą, kurią kiti tęs savo iniciatyva, o vėliau ateis dar kiti, kad ją užbaigtų.

40. Aš mačiau, kaip jūs kovojote su savo kūnu, siekdami nugalėti jo nepaklusnumą. Jums teko stoti į didžiules kovas su savo širdimi, kad priverstumėte ją paklusti ir atsiduoti. Jos prigimtis priešinasi sąžinės nurodymams; tačiau jei ištversite maldoje, jei būsite budrūs, iš jos padarysite geriausią pagalbininkę dvasiniame tobulėjime. Ši kova yra dalis jūsų atpirkimo šiuo metu.

41. Visos jūsų savybės buvo jumyse nuo pat to momento, kai buvote sukurti. Protas, jautrumas ir išmintis apšvietė jūsų sielą, kad galėtumėte stoti į paskutinį mūšį. Kai nugalėsite blogį ir jūsų siela taps vairuotoju, vedančiu kūną, galėsite išeiti pas savo artimus ir parodyti jiems šviesų pavyzdį, kaip pasiekti sielos tobulėjimą. Nesigirdami sielos stiprybės ir savikontrolės, jūs parodysite savo darbus, o jie atskleis paklusnumą ir dėmesingumą mano Įstatymui.

42. Kai nebegirdėsite mano žodžio per balso nešėjus, o jūsų siela pajus troškimą laikytis to, ko aš jus mokiau šiuo laikotarpiu, tada kiekvienas iš

mano mokinių turėtų laikyti jam paskirtą grupę savo šeima ir ją mokyti bei vesti.

Visada naudokitės gailestingumu, taisykite su meile ir išmintimi, sukurkite tokį taikos atmosferą, kokią šiandien sukūrėte „“, tada mano Dvasia bus juntamai čia, kad įkvėptų ir palaimintų visus.

43. Neklauskite nieko, iš kur jis atėjo, nei kodėl jis Manęs ieško. Elisas juos ves, ir tada ateis jo valanda. Jau šiandien Aš ruošiu tuos, kurie ateis, ir sveikinu tuos, kurie tiki šiuo Žodžiu, kurį Aš jums daviau per žmogiškąjį protą.

44. Aš jus mokau, kad būtumėte žemės „gerumas“, kad saldintumėte žmonių gyvenimą gera naujiena, jog šiuo skausmo metu Mokytojas sugrįžo pas juos ir paliko savo Žodį kaip palikimą, kad visi juo maitintųsi ir gyventų amžinai.

45. Aš jums nepatikiu visiško šios žmonijos pertvarkymo. Perteikite mano Žodį širdims su įtikinamumu, ir jis darys stebuklus tarp jūsų artimųjų. Kiek paguodos jie gaus savo išbandymų dienomis, jei sugebės išgirsti ir išaiškinti mano mokymą! O jūs, kaip ilgėsitės tų valandų, kurias praleidote su Manimi ir per kurias įsisavinote šią dievišką esmę, jautėtės kaip maži vaikai, kad gautumėte iš savo Tėvo visą jo švelnumą ir meilę.

46. Šiandien žmonija yra derlingas laukas, kurį reikia apdirbti. Laukai labai platūs, o darbininkų trūksta. Kaip jūs ketinate man pristatyti šią kartą, atsivertusią į mano mokymą, jei nedirbsite? Turite tik ribotą laiką, o padaryti reikia daug. Laikas palankus. Atstatykite „šventyklas“, kurios buvo nugriautos širdžių viduje! Padėkite atstatyti namus, savo kelyje pamokslaukite apie dvasingumą mintimis, žodžiais ir darbais!

47. Būkite budrūs, kad dorybė sugrįžtų pas žmones, kad vaikai būtų tvirtas ryšys tarp tėvo ir motinos, kad jaunuoliai būtų tvirtas naujų kartų pamatas, kad vyras ir žmona būtų Dievo ir Jo kūrinių atvaizdas, ir kad visi, susivieniję su jums padedančiais globėjais angelais, sudarytų tobulą harmoniją su Manimi.

48. Jūsų prašymai pasiekia Mane, šviesa, kurią Aš išliejau, apšviečia jūsų esybę. Visi jūsų darbai yra matomi, ir jūs galite įvertinti savo nuopelnus. Skausmai, kuriuos dabar patiriate, praeis, o taika nušvis visame pasaulyje.

49. Melskitės už tautas, kurios kariauja tarpusavyje. Dalinkitės savo duona ir drabužiais su tais, kurie atsidūrė nelaimėje. Atverkite savo klėtis ir duokite jiems valgyti. Parodykite savo brolystę šiuo pasauliui sunkiu metu. Rodykite aktyvią meilę artimui ligoniams, ruoškite sielas, kurios turi iškeliauti į anapus, stiprinkite nusiminusių tikėjimą, neškite taiką visiems savo artimiesiems. Prašykite, ir Aš padarysiu stebuklus tarp žmonių.

50. Jūsų pasaulis pilnas vergų. Būtent dėl to kiekviename žmoguje glūdi gilus laisvės troškimas. Tačiau už tai negalite kaltinti nei Dvasios įstatymų, nei žmonių, o tik save pačius. Nes tikrasis įstatymas, ar jis būtų dieviškas, ar žmogiškas, turi vesti, nukreipti, mokyti ir saugoti, bet jokių būdu nesuvaržyti.

51. Supraskite, kad jūs nesate laisvi Dvasioje todėl, kad – nutolę nuo dieviškosios esmės, nuo meilės jūsų Tėvui, kuris yra virš visų sutvertųjų, įstatymo, nuo meilės vieni kitiems kaip broliams ir seserims Kūrėjo akivaizdoje – tapote religinio fanatizmo, stabmeldystės ir prietarų vergais.

52. Taip pat nesate laisvi ir pagal žmogiškus įstatymus, nes šie įstatymai, kurie turėtų užtikrinti teisingumą tarp žmonių, yra paveikti tautų savanaudiškumo, neteisybės ir melo.

53. Valdantieji ir tie, kuriems patikėta vesti sielas, taip pat yra mano Dieviškumo vaikai. Įstatymai, kuriuos taiko tiek vieni, tiek kiti, turi būti žmogiški. Ir vis dėlto – kaip toli vieni nuo kitų jie eina ir gyvena.

54. Kada žmonija pasieks, kad „Dievui duotų, kas Dievo, o imperatoriui – kas imperatoriaus“?

55. Kol vieni tenkinasi tik pasaulio normų laikymusi ir nepaiso jokio dieviškojo įstatymo, kiti siekia sielos pakilimo keliais, kuriuos jiems nurodo įvairios religinės bendruomenės, nors savo širdyse jie tam priešinasi, ir vengia paklusti žemiškiesiems įstatymams.

56. Iš tiesų, sakau jums, nei vieni, nei kiti nevykdo savo pareigos.

57. Ar matote Karaliaus žvaigždę, kuri kasdien teka rytuose, kaip ji vienodai apšviečia ir šildo visus, neteikdama pirmenybės nė vienam kūriniui?

58. Toks yra Tėvo meilė visiems savo vaikams, ir tokia turėtų būti jūsų meilė bei jūsų teisingumas, kad mano įstatymai būtų taip taikomi žmonėms.

59. Argi nematote tobulos harmonijos, kuri egzistuoja tarp Dieviškumo ir visko, kas buvo sukurta jūsų širdyse? Kodėl gi tada tarp žmonių, kurie yra Dievo vaikai, negali būti taip pat tobula harmonija?

60. Palaimintas tas, kuris išgirsta šį šauksmą ir suvokia Šviesos laikmetį, kuriame gyvena, nes jis galės žengti sielos tobulėjimo keliu.

61. Dabar esate paskutiniuose metuose, kuriais girdėsite mano Žodį, kuris jūsų gyvenime buvo tarsi mano Išminties kibirkštis.

62. Šis mokymas liks užrašytas knygose ir kartu su mokiniais, kurie tikrai ruošiasi ir savo širdyse nešioja nepalaužiamą tikėjimą, bus gyvas liudijimas, kurį Aš – kai ateis mano atsisveikinimo valanda – paliksiu tiems, kurie manęs neišgirdo šiuo Trečiuoju Laiku.

63. Palaiminti tie, kurie, nepaisydami išbandymų, išlieka ištikimi, nes jie įgys išmintį ir ramybę.

64. Kad kiekvienas galėtų įvykdyti užduotį, kurią gavo, turite susivienyti bendra valia, atsikratyti savo kūno tinginystės dvasinių mokymų labui, nebesutelkti savo dėmesio vien į tai, kas susiję su jūsų materialiu gyvenimu, ir galvoti taip pat apie savo sielą.

65. Aš esu amžinasis gyvenimas; jei norite jį pasiekti, turite tik laikytis mano Įstatymo.

66. Tas susikaupimas, kurį patiriate mano „apgauboje“, klausydamiesi mano žodžių, turėtų išlikti ir po to, o jūsų gyvenime turi vyrauti tvarka, pagarba, drausmė ir nuolankumas.

67. Aš apšviečiu jūsų sielą, protą ir širdį, nukreipiu jūsų gyvenimą teisingu keliu.

68. Noriu, kad mano mokymas įsišaknytų jūsų širdyse, kad negalėtumėte jo pamiršti; nes nežinote, kaip labai jo trūks jums kovos laikais, taip pat nežinote, kiek laiko turėsite praleisti šioje žemėje. Todėl darykite gera remdamiesi mano mokymu, kad – kai Tėvas jus pašauks – šis šauksmas jūsų nenustebintų, bet rastų jus dirbančius kaip gerus darbininkus.

69. Iš tiesų, sakau jums, šie mokymai atkurs šio pasaulio moralę, nes jie bus žingsnis link dvasingumo; juk jie pažadins širdis brolystės jausmui.

70. Šiuo metu Aš vis dar esu nesuprastas; nes kol paprasti žmonės savo nežinojime man aukoja fanatiškus kultus, tie, kurie laikomi mokslininkais ar galingaisiais, sako, kad jiems užtenka pačių savęs.

71. Kaip mažai žmonių seka paskui Mane!

72. Mylima tauta, tegul mano žodis ir toliau tave ruošia.

73. Aš suteikiu ramybę jūsų širdims, ramybę jūsų namams ir laisvę jūsų dvasiai tomis akimirkomis, kai kūnas pasiduoda miegui.

74. Saugokite šią malonę ir priimkite mano palaiminimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 177

1. Žmonija, kurią šiuo metu atstovauja ši bendruomenė, nuolankiai ir su baime atsiklaupusi prieš savo Viešpaties akivaizdą: kuo galite atlyginti savo meilės skolą ir tikrai patikti savo Tėvui?

2. Aš jums pasakysiu, kaip tai padaryti: kovodami už savo ramybę ir dvasinį tobulėjimą. Taip jūs nuplausite savo skolą ir pakelsite savo sielas.

3. Aš suteikiu jums tam tikrą laiką, kad per jį patenkintumėte savo sielos troškimą. Naujas amžius kyla prieš jūsų akis kaip spinduliuojanti diena, pilna pažadų ir apreiškimų. Savo šviesa jis nori jums pasakyti: „Kovokite!“ Ir šiame žodyje glūdi Tėvo įsakymas. Kovokite už ramybę, už atsinaujinimą, už dvasinio pakilimo pergalę.

4. Aš įspaudžiu šiuos žodžius į jūsų sąžinę, kad ji juos kartotų jums kiekviename žingsnyje.

5. Suvokite, kad mano meilė yra miestas, kurį turite užimti. Yra daug kliūčių ir daug priešų, kuriuos turite nugalėti. Jie stengsis jums pasipriešinti, kad jus sustabdytų; tačiau jūsų rankose spinduliuoja nematomas kardas, jei tik mokėsite juo naudotis. Tai – meilės kardas. Kovokite, nugalėkite juo ir neabejokite, nes galiausiai pamatysite, kaip miestas kris, nes jūsų meilė užkariavo Tėvą.

6. Norėjau jūsų tarpe sukurti vieningą, brolišką ir svetingą šeimą, kad benamių „karavanai“, trokštantys taikos ir gailestingumo, įžengtų į jūsų namus ir pasidalytų ta meile, kurią įdėjau į jus. Tačiau jūsų pasiruošimas vyko lėtai; jūs vėlavote, o benamių karavanai sustojo dykumoje, pamatę, kad žvaigždė, kuri vedė jų žingsnius, sustojo savo kelyje. Todėl Aš nenoriu, kad žmonės jus rastų „miegančius“ arba nusidėjusius, kai esate pabudę; nes tada jūs negalėsite liudyti mano sugrįžimo, bet būsite išdavę savo Mokytoją.

7. Aš duodu jums laiko, kad atgailautumėte už savo nuodėmes ir atstatytumėte savo gyvenimą. Šeimos galva, kuris pažeidė savo pareigas, palikęs savus artimuosius likimo valiai, turi pakilti ir atkurti namus.

8. Tie, kurie prisijungė prie tų, kurie pasidavė ydoms, turi pakilti ir įveikti kūno silpnybes, pasitelkdami savo dvasios valią ir jėgą, kol vėl taps sveiki. Visi, kurie tarnauja šiam darbui, turi susivienyti dvasia, mylėti vieni kitus ir padėti vieni kitiems. Tada žvaigždė, kuri sustojo savo kelio eigoje ir dėl to sustabdė „didžiąsias karavanas dykumoje“, tęs savo kelią ir parodys toms žmonių minios kelią, vedantį į taikos žemę.

9. Kai tie žmonės, kurie atvyko bėgdami nuo karo, mirties ir sunaikinimo ir savo širdyse nešėsi neapykantos ir nusikaltimų prisiminimus, įžengs į bendruomenės ratą, kurioje kiekvienuose namuose iškyla tikros meilės šventovė, kur kiekvienoje santuokoje spinduliuoja mano Įstatymo šviesa,

kur tėvai myli vaikus, o vaikai myli ir gerbia tėvus, kur maži vaikai auklėjami su švelnumu ir išmintimi, o senoliai gerbiami – argi nemanote, kad, matydami tokius mano Įstatymo gerbimo ženklus, jie pripažins, jog šioje bendruomenėje įvyko stebuklas, kurį galima priskirti vien tik Tėvo gailestingumui?

10. O tauta, iki šiol buvai kieta ir nedėkinga! Aš iš jūsų neprašiau aukų, nei reikalavau iš jūsų neįmanomų dalykų. Jei kartais jums atrodo sunku laikytis mano mokymo, tai dėl jūsų meilės trūkumo. Tam, kuris myli, nėra nei kliūčių, nei bedugnių, nei neįmanomų dalykų, nes meilė yra dieviškoji jėga, kuri viską įkvepia, kuri viską judina.

11. Ateikite į mano laukus, o žmonių minios. Laukai laukia jūsų, kad priimtų jūsų meilės sėklą ir vėliau atlygintų jūsų pastangas saldžiais vaisiais, kurie išaugs iš jų įsčių.

12. Tvirtai susivienykite brolystės ryšiais, nes mano tautai tyko pagunda, artėja karas, ieškodamas įsiveržimo vartų ten, kur sargas miega, kad marai, badas ir ligos su naujomis, nežinomomis savybėmis įsiskverbtų į šios tautos glėbį.

13. Aš jums daviau žemiškąjį mokslą, kad galėtumėte kovoti su šiomis nelaimėmis ir pašalinti šias kančias. Tačiau Aš jus mokiau aukštesnio mokslo, prieš kurį nusilenkia visi Šviesos priešai, visi sveikatos ir taikos griovėjai. Šis mokslas yra meilės jėga, kuri stiprėja maldoje.

14. Apmąstykite šiuos žodžius, o tauta, ir tada klausykite to, ką jums pataria jūsų sąžinė.

15. Mano Dvasia siunčia jums savo ramybę, kurios jūs ne visada sugebate išsaugoti. Kada gi išmokssite nešti Mane savyje, be kad nė vienas jūsų veiksmas ar mintis Manęs neatstumtų?

16. Niekas neturėtų būti suglumęs, kai Aš jam sakau, kad noriu, jog nešiotumėte Mane savo širdies gelmėse, nes noriu, kad mano šviesa ir mano ramybė apsigyventų jumoje.

17. Būtent mano Teisėjo balsas šiandien smerkia jūsų pareigų nevykdymą, jūsų meilės trūkumą šiam darbui, kurį jums patikėjau ir kuris yra jūsų pašaukimas. Tai dieviškasis balsas, kuris dabar pasiekia jus per sąžinę ir priverčia jūsų širdį drebėti, kai jis klausia: „Ką jūs padarėte su viskuo, ką Aš jums apreiskiau ir išmokiau šiuo Trečiuoju Laiku?“

18. Akimirkomis jūs suvokiate tą atsakomybę, kuri buvo patikėta jūsų dvasiai. Tačiau supratimas yra tarsi šviesos spindulys, kuris trumpam jus persmelkia, o tada jūs vėl pasineriate į silpnumą, nes visada laikote save nebrandžiais, sergančiais ir vargšais, nors iš tikrųjų turite pasiekiamą dieviškųjų dovanų lobį.

19. Jei mano žodžiuose randate priekaištą, jis gimsta iš meilės. Neturėtumėte vadinti manęs neteisingu, nes jei aš tikrai toks būčiau ir jei manyje sutiktumėte „pyktį“, kaip jūs sakote, mano teisingumas jau seniai būtų jus sunaikinęs. Bet Aš nesunaikinu savo pačio kūrinį; Aš nukreipiu jus tobulėjimo keliu, kad juo eidami pasiektumėte tobulumą.

20. Sakau jums, kad tikrasis Dievo vaizdas žemėje dar nėra žinomas, nors Aš ir pasiunčiau Jėzų, kad per jį galėtumėte mane pažinti. Supraskite: jei žinočiau, kad žmogus nepasieks išgelbėjimo, Aš neateičiau pas jį su ta meile, su kuria visada jį ieškojau. Mano buvimas tarp jūsų yra akivaizdus įrodymas, kad jūs ateisite pas Mane, nes Tėvas labai gerai žino visų savo vaikų ateitį ir likimą.

21. Aš pasirūpinsiu, kad Žodis, kurį jums daviau šiuo metu, būtų aiškiai užrašytas, kad žmonija toje knygoje rastų paaiškinimą daugeliui mokymų, kurių ji nesuprato, ir teisingą mano mokymo aiškinimą. Tada iš to pažinimo kils tikrasis baimės jausmas – ne baimė dėl dieviškos bausmės, o sielvartas dėl to, kad susitapama nuodėme, įžeidžiamas Kūrėjas, su sutepta siela grįžtama pas Tėvą į Anapus, nepadarius nė vieno žingsnio pirmyn dvasinio tobulėjimo ir tikrojo pažinimo keliu.

22. Kaip galėsite atlyginti meilės skolą, kurią esate skolingi savo Tėvui? Kaip galėsite atsilyginti Tam, kuris nuolat atleidžia jūsų įžeidimus ir nedėkingumą? Aš jums pasakysiu: atlikdami mano dieviškumui deramus darbus, tarnaudami vieni kitiems ir mylėdami vieni kitus.

23. Prieš jus – nauji metai, o už tuos, kurie dabar baigiasi, Aš nereikalauju ataskaitos nei iš gamtos, nei iš jos stichijų: Aš pasirodau jūsų sąžinėje ir klausiu jūsų, ką padarėte savo misijos atžvilgiu ir kaip pasinaudojote laiku bei dovanomis, kurias Aš jums patikėjau.

24. Baigiamieji metai man pasakojo apie jūsų kovas, ašaras, pastangas, vargus, bet taip pat ir apie sielvartą, kraują, griuvėsius bei neapykantą. Šią skausmingą ataskaitą praėję metai pateikė mano akivaizdoje.

25. Aš jums suteikiu naujus metus, ir jūsų akyse jie atsiveria horizonte kaip šviesos ruožas, uždegantis jūsų viltį ateityje. Ta šviesa yra balsas, kuris kasdien jums sakys: „Kovokite!“

26. Taip, žmonės, kovokite už taiką, kovokite už atsinaujinimą, kovokite už teisingumą!

27. Mano Žodis jums duos dar tik ketverius metus, kad atsisveikintumėte su šia „diena“. Sugebėkite išnaudoti šį brangų laiką. Mano darbas 1950 m. nebus baigtas, nes jis priklauso amžinybei, taip pat ir jūsų užduotis tuo metu nesibaigs. Priešingai, tada jūsų kova tikrai prasidės, nes per mano apreiškimo laikotarpį jūs buvote tik pasirengimo etape.

28. Supraskite, kaip suvienyti dvasinę ir žemišką užduotį į vieną įstatymą, kad galėtumėte Tėvui atnešti gerą įvykdymą.

29. Aš mokau jus ne tik duoti Man tai, kas Man priklauso; Aš taip pat mokau jus duoti imperatoriui tai, kas priklauso imperatoriui.

30. Pasaulis netrukus sužinos apie jus, o per jus žmonės sužinos apie mano atėjimą, mano stebuklus ir mano mokymus. Žmonės tyrinės šias susirinkimų vietas ir vertins jūsų gyvenimą. Tarp jų bus valdžios atstovai, sektų ir bažnyčių dvasininkai, mokslininkai ir tie, kurie tyrinėja pomirtinį pasaulį. Mano troškimas yra, kad savo susirinkimų aplinkoje ir savo namų „aplinkoje – jei jau ne tobulumą, tai bent jau tą pačią harmoniją, moralę, pagarbą, meilę vieni kitiems ir dvasingumą.

31. Ką pagalvotų tie, kurie, trokšdami tiesos, atvyktų pas jus, jei jūsų dvasinėse pamaldose pastebėtų fanatizmą, o jūsų asmeniniame gyvenime rastų išsiskyrusius sutuoktinius ar apleistus vaikus, nes jų tėvai nesugebėjo vykdyti savo pareigų?

32. Pažvelkite į paukščius, kurie savo lizdus krauna medžių šakose, ir, jei reikia, imkite iš jų pavyzdį. Neklauskite Manęs, kaip turėtų mylėti vienas kitą tie, kurie susituokia, ir kaip jie turėtų mylėti savo vaikus. Pažvelkite į tuos lizdus, ir ten atrasite ištikimybės ir švelnumo pamoką. Jeigu tik visi žmonės taip mylėtų vieni kitus!

33. Budėkite ir kovokite, kad, baigiantis 1950-iesiems metams, galėtumėte Tėvui aukotis vaisius, kurie būtų Jo verti. Nes jei tuomet nebūsime pasirengę, mano atsisveikinimo akimirką tarp žmonių minios įsivyras didelis skausmas.

34. Jei nepasirengsite ištverti mano Žodžio nebuvimo – kaip skausmingas jums bus mano atsisveikinimas ir tas, kurį jums pasakys mano Dvasinis pasaulis.

35. Šią dieną, kai mano Dvasia jus pripildė taikos ir palaiminimų, – ko dar galėtumėte manęs prašyti?

36. Dabar būtent Aš prašau *jūsų*, beldžiuosi į jūsų širdžių duris ir prašau, kad mylėtumėte vieni kitus.

37. Nuoširdžiai melskitės už tautų taiką, giliai pajuskite žmonijos skausmą.

38. Iš tiesų, sakau jums: epidemijos ir mirtis apgulė jūsų tautą. Jūs neturite mokslinių priemonių, kad sustabdytumėte nelaimių ir vargų įsiveržimą. Tačiau pasinaudokite malda, ir joje atrasite ginklų bei jėgų, kad galėtumėte kovoti su šiais pražūtingais pavojais. Melskitės ir sujunkite savo maldą su gerais darbais, tada turėsite tikrų nuopelnų prieš savo Viešpatį, kuris yra visagalis ir kuris dėl jūsų nuolankumo suteiks jums stebuklą, galinčią nustebinti visą pasaulį.

39. Kai gamtos jėgos išsilaisvina ir tuo pačiu duoda Teismo ženklus, tada melskitės, išlikite ramūs ir neverkite dėl savęs, bet dėl kitų. Tačiau nusauskite to, kuris jūsų ilgisi, ašaras, išklausykite jo skundą ir suteikite jam gydomąjį balzamą.

40. Mylima žmonija, nemanykite, kad šiuo metu Aš sugrįžau tam, kad pareikalaučiau iš jūsų mano kraujo, pralieto Antrajame Laike – ne, ta gyvybės esmė lieka įsišaknijusi jūsų sielose. Šis kraujas prabils kiekviename iš jūsų, kai ateis tam laikas. Iki tol daugelis tikisi, kad Dievo Sūnus sugrįš, kad dar kartą pareikalautų iš jo savo kraujo. Šiuo metu kiekvienoje savo vaikų širdyje Aš išgyvenu savo dieviškąją kančią.

41. Aš gimstu žmoguje jo nekaltume, kai jis pabunda tikėjimui. Aš kenčiu jame, kai jo aistros išsilaisvina ir jį kankina. Aš nešu sunkų jo nuodėmių, nedėkingumo ir puikybės kryžių. Aš mirštu jo širdyje, kai jis mane išsižada ir pareiškia, kad neturi kito Viešpaties, nei kito Karaliaus, išskyrus pasaulį. Ten, giliausiame ir paslėptiausiam jo esybės kampelyje, randu savo kapą.

42. Kartais ta širdis, tarsi tai būtų tolimas aidas, išgirsta Mokytojo balsą – To, kurį ji norėtų nužudyti savyje, kad jis nekeltų jai kliūčių kelyje. Tai jos sąžinės balsas, kuriam pavyksta įveikti materializmo sieną, apgaubiančią tą širdį, kol ji galiausiai pasiekia, kad būtų išgirsta.

43. Kaip Aš kiekvienoje žmonijos širdyje radau kryžių ir kapą – tikrai, sakau jums, taip pat visose bus trečioji diena, kurią Aš prisikelsiu, kupinas šviesos ir šlovės.

44. Šiandien sėjos laukai yra nederlingi. Kartais norite suteikti savo gyvenimui prasmę, sėdami gėrį bet kokia jo forma. Tačiau vėliau jūs pasiduodate ir apgailestaujate dėl savo pastangų, nes vietoj dirbamos žemės, kurioje galėtumėte sėti, radote tik akmenis; ir būtent todėl, kad nesupratote, jog prieš sėją turite pažinti laukus, kuriuose ketinate tai daryti. Apsilankykite juose, paruoškite juos, išvalykite ir padarykite derlingus. To, mano vaikai, jūs dar nemokate daryti. Būtent dėl to jūsų geri ketinimai, idėjos ir įkvėpimai dažnai žlugdavo. Tačiau dėl to nenusiminkite savo kovoje; priešingai, galite pažadinti savo artimus, atverdami jiems akis į šio laikmečio tiesą ir šviesą, kad žmonės suvoktų: kiekviena kančia, kurią žmonės priversti išgerti kaip kančios taurę, yra teisingumą kuriantis pjautuvas, kuris išrauna piktžolės su šaknimis. Tai išmintingas ir negailestingas teisingumas, kuris suaria ir paruošia laukus.

Nes po to ji pažadins žmones, tautas ir valstybes, ir nebereikės, kad skausmas nuplautų visas nuodėmes; nes jo vietoje liks atgaila, apmąstymai ir atsinaujinimas tų, kurie nori pasiekti tą patį tikslą, kuriuo yra

apvalinimas. Tačiau kai jūs tai pasieksite, ateis laikas, kai šis Žodis visame pasaulyje skambės kaip meilės ir sugrįžimo į taiką giesmė.

45. Šiandien matau jus nesuprantančius visko, kas jūsų laukia, nes tarp žmonių vyrauja visiška nežinojimo ir sumaišties atmosfera.

46. Didžioji dalis žmonių vadina save krikščionimis, tačiau daugeliu atvejų savo gyvenimu ir veiksmais jie įrodo priešingą dalyką.

47. Kai jie daro ką nors gero, jie tai skelbia ir giriasi, o kai padaro klaidą, gailisi ir prašo manęs atleidimo, jie tai daro taip, kad tuo patį įrodo, jog net nežino, kuo pasireiškia mano atleidimas.

48. Dabar, o tauta, tu gali pasakyti pasauliui, kad girdi šį žodį, jog mano šviesa vėl atėjo pas žmones, ypač kadangi gali jiems pranešti, jog žmonija netrukus atsikratys savo letargijos.

49. Aš jums daugiau nebeduosiu žmogaus kraujo, kad išgelbėčiau jus nuo nuodėmės. Jei mano dieviškasis kraujas, pralietas tuo Antruoju Laiku, jums kalbėjo apie dievišką ir begalinę meilę, apie išaukštintą atleidimą ir amžinąjį gyvenimą, tai turite suprasti, kad tas kraujas nė akimirkai nenustojo liejantis ant jūsų, ant jūsų esybės, kad savo pėdsaku nurodytų kelią jūsų tobulėjimui.

50. Niekas neturi manęs laukti ar ieškoti kaip žmogaus. Nes jei būčiau pasirengęs išpildyti šį jūsų norą, toks apsireiškimas nebūtų laiku, ir jūs turite suprasti, kad Mokytojas niekada nepadarys nieko, kas nebūtų tobula, nes jo mokymai visada yra tobuli, nes Jis moko tobulumo.

51. Taip pat, kai ši apreiškimo forma, kurią dabar naudoju tarp jūsų, pasieks pabaigą, nebus jokių prašymų ir jokių maldavimų, kurie priverstų Mane neįvykdyti to, ką jums paskelbiau. Šis apreiškimas baigsis visam laikui, nes tuomet jo laikas bus pasibaigęs, o jo užduotis – įvykdyta.

52. Netrukus bus praėję 2000 metų nuo to laiko, kai Aš buvau tarp jūsų kaip žmogus, o kraujas, kurį Aš jums palikau kaip savo meilės įrodymą, yra paveldėjimas, kuris vis dar yra šviežias.

53. Vis dėlto pasaulis dar kartą reikalauja mano kraujo, ir Aš noriu jį jam duoti; bet ne tą, kuris gaivina kūną, o tą, kuris sielai suteikia amžinąjį gyvenimą. Savo šviesa Aš siųsiu žmonėms gyvenimą ir sveikatą. Ji bus kaip saulė, kuri savo šilumą skleidžia į šios žmonijos sušalusias širdis.

54. Mano gailėstingumas apims visus, tarsi tai būtų lakštingalos sparnai, dengiantys jos jauniklius. Mano meilė bus švelnesnė ir gražesnė už mėlyną dangų, kurį jūsų akys taip žavisi. Jūs pajusite mano gyvybės dvelksmą, tarsi tai būtų dangiškas vėjelis, kurį gali pajusti tik jūsų siela. Aš esu laikas, gyvenimas ir amžinybė. Aš esu jūsų gyvenimo pavasaris ir vasara, ruduo ir žiema, ir kiekvienas iš šių gyvenimo etapų yra juntama ir gyva pamoka, kurią Dieviškasis Mokytojas duoda savo vaikams.

55. Leiskite dieviškai ryto rosenai įsiskverbti į jūsų sielą, kad ji galėtų patirti amžiną pavasarį. Leiskite širdžiai pavargti po deginančia gyvenimo kovos saule, tačiau giliausiai jūsų esybės viduje tebėra šviežios dorybės, tikėjimo ir meilės gėlės.

56. Kodėl esate liūdni? Jūs to nežinote. Aš labai gerai žinau, kad jūs slegia sielvartas, nes leidote, kad jūsų sielos susirgtų kartu su kūnais. Kai jus plaka aistrų ar išbandymų audra, arba „žiemos sniegas“ verčia jus šalti, tada prarandate visą viltį ir norą gyventi.

57. Ir mano Dvasia liūdi, nes Ji vis mato šią žmoniją, kuri nenori pabusti ir suvokti, kad ši žemė vis dar yra žemiškasis rojus. Aš matau, kaip jūs mirštate iš bado, nors esate apsupti derlingumo ir gyvybės. Būtent šią žmoniją turiu omenyje, kai sakau jums: „Jie turi akis, bet nemato.“

58. Žmonės be saiko ir tikslo bėgo paskui mokslą ir atrado daug „stebuklų“. Tačiau to stebuklo, kuris suteikia tikrą taiką, tikrą sveikatą ir tikrą laimę, jie neatrado tarp visų žemės gėrybių, nes jis yra už žmogiškumo ribų – ten, kur žmogus kaip tik nenorėjo patekti. Tą „dieviškąjį mokslą“ mokė Jėzus, kai jums sakė: „Mylėkite vieni kitus.“

59. Ieškokite Jėzaus Karalystės, kuri nėra iš šio pasaulio, ir joje rasite reikiamą šviesą bei ramybę, kad šis žemiškas gyvenimas taptų gražesnis ir lengvesnis.

60. Dabar jūs susirinkote čia, kad priimtumėte dieviškąją užduotį. Matau, kad esate pasirengę paklusti mano įstatymui, stengdamiesi eiti pėdomis, kurias paliko Jėzus.

61. Praėjo daug laiko, kai buvau tarp jūsų, tačiau ir dabar vis dar beldžiuosi į jūsų širdžių duris, kad jūs mylėtumėte vieni kitus.

62. Laimingas tas, kuris sugebėjo pasiruošti priimti savo širdyje Dangiškąjį Tėvą, nes Jis jam visada suteikia progą daryti gera, siekdamas, kad mokinys norėtų būti su savo Mokytoju.

63. Jei šiais metais, kurie jums prasideda, susidursite su išbandymu, būkite stiprūs ir nenusiminkite. Tada savo artimiesiems galėsite parodyti jėgą, kuri glūdi jūsų dvasioje. Jie norės sužinoti šaltinį, iš kurio gėrėte, ir atras, kad Aš, Kristus, esu tas šaltinis, nuo kurio jie taip toli nutolo.

64. Iš tiesų, sakau jums, prie šio šaltinio ateis žmonės visų rasių ir religijų, nes visose kulto formose, kurias žmonės tuomet man pašvęs, bus dvasinumas, ir galiausiai visi labai priartės prie tiesos ir vienybės.

65. Mokiniai, buvo akimirkų, kai jūs pajautėte mano teisingumą, ir Aš mačiau, kaip jūs nuolankiai išpažinote savo nuodėmes prieš mano dieviškąją Dvasią. Tada Aš nukreipiau savo žvilgsnį nuo jūsų nuodėmių ir sutelkiau jį tik į tai, kad jūs esate mano vaikai, kuriuos Aš myliu ir kuriems atleidiu. Taip Aš mokau jus mylėti savo artimus ir jiems atleisti.

66. Neleiskite laikui praeiti veltui, nes niekas nežino, kiek laiko jam dar liko gyventi šiame pasaulyje. Todėl sakau jums: nelaukite tinkamesnio laiko nei dabartinis, kad imtumėtės darbo. Kol laukiate geresnių laikų, mirtis neturi jus užklupti be derliaus ir be įvykdytų užduočių.

67. Artėja 1950-ieji metai, kuriais Aš jums pasakysiu „sudie“ dėl šio apreiškimo, ir tą „sudie“ jūs pajusite taip, kaip jį pajuto mano Antrojo Laiko mokiniai, kai Aš jiems paskelbiau, kad atėjo mano atsisveikinimo valanda.

68. Jei tie mokiniai turėjo paguodą dar kartą mane pamatyti po mano mirties, tai įvyko tam, kad Dvasinio gyvenimo tiesa ugnimi įsišaknytų jų sielose. Tačiau tarp jūsų tik nedaugelis pamatys Jėzaus žmogiškąją išvaizdą. Kiti jį giliai pajus, ir tai bus būdas susijungti su manimi iš dvasios į dvasią.

69. Budėkite ir melskitės už žemės taiką, kad baigtųsi daugybė vargų, nes joje glūdi naujų kartų sėkla.

Tebūnie su jumis mano taika!

Pamoka 178

1. Tauta: Kiekvieną kartą, kai prasideda nauji metai, Aš girdžiu iš jūsų tokio pobūdžio klausimus: „Viešpatie, ar šie metai mums taip pat atneš išbandymų?“ Į tai Aš jums atsakau, kad gyvenimas yra nuolatinis išbandymas, tačiau jums nereikia bijoti. Nes jei mokėsite budėti ir melstis, galėsite žengti pirmyn savo atpirkimo kelyje, kol pasieksite savo likimo tikslą.

2. Tie išbandymai, kuriuos žmonės patiria, yra vaisius, kurį jie nuima, yra jų pačių sėjos rezultatas – derlius, kuris kartais yra praėjusiais metais pasėtos sėklos pasekmė, o kitais atvejais – to, ką jie pasėjo dar senesniais metais ar kitose inkarnacijose, vaisius.

3. Prasideda nauji metai? – Tuomet darykite tai, ką daro geri sėjėjai, kurie pirmiausia išvalo savo sėklą, laukdami tinkamo laiko ją įdėti į derlingą žemę. Taip ir jūs pirmiausia turite išvalyti savo širdį, kad rytoj iš savo gerų darbų galėtumėte nuimti gerą taikos, meilės ir pasitenkinimo derlių.

4. Ar matėte harmoniją, kurioje gyvena visa kūrinija? Ar neatrodo, tarsi visame, kas egzistuoja, būtybės mylėtų viena kitą? Pažvelkite į saulę: argi ji nėra kaip tėvas, kuris išskleidžia rankas, kad apglėbtų visas būtybes apkabinimu, kupinu gyvybės ir meilės, šviesos ir energijos? Pažvelkite, kaip, palietus jos šiltus spindulius, žiedai atsiveria, paukščiai čiulba, o būtybės sujuda, taip atiduodamos karališkajai žvaigždei dėkingos meilės duoklę.

5. Tai gražus pavyzdys, kaip jūs turėtumėte būti suderinti su viskuo, kas jus supa gamtoje, ir su viskuo, kas dvasinio.

6. Nuo supratimo, kurį žmonės įgyja iš šių mokymų ir paklusdami įstatymams, valdančioms visatą, priklauso jų laimė, apie kurią vieni mano, kad jos žemėje nėra, o kiti – kad tik Aš vienas jos turiu perteklių, tačiau ji puikiai atsiskleidžia jūsų sielos ramybėje.

7. Dabar tu žinai, o mylima tauta, kad tavo laimė glūdi tavyme pačiame, kad tu mokytum žmones, jog jų esybės gelmėje, kur, jų nuomone, yra tik kartėlis, neapykanta ir kerštas, gailestis ir ašaros, egzistuoja šviesa, kurios niekas negali užgesinti – tai Dvasios šviesa.

8. Žmonija nukreipė savo žingsnius vingiuotais keliais, nes kiekviena karta paveldi ankstesnių kartų klaidas ir, laikui bėgant, dar labiau didina savo klaidas. Ši žmonija dabar skina skausmo sėklos vaisius, kuriuos anksčiau pasėjo pasaulyje, taip pat kaip ir ateinančios kartos skina tai, ką jūs šiandien sėjate.

9. Kodėl nenorite nukreipti savo įsitikinimų, pastangų, mokslų, idealų ir troškimų į vienintelį teisingumo kelią, kurį jums nurodo mano mokymas? Kada žmonės pagaliau suvoks mano žodžio tiesą?

10. Mano nekintamas ir amžinasis įstatymas iškyla prieš žmones ir rodo jiems kelią į tikrą laimę – kelią, vedantį į laukus, kuriuose, sėjant gėrį, nuimamas taikos derlius.

11. Tebūnie palaiminti tie, kurie savo širdies gelmėse pajuto mano šauksmą ir skubėjo išgirsti dieviškąjį mokymą; nes jo dvasinė prasmė praplės jų žinias. Jie bus tarsi tvirtovės tarp savo artimųjų ir savo tikėjimu sugebės išverti išbandymus.

12. Noriu pašalinti iš jūsų viską, kas bloga, kad jūsų darbai būtų priimtini Tėvo akyse.

13. Šioje Kristaus mokykloje buvo daug pradedančiųjų, kurie, atvykę čia, kreipėsi į visos išminties Mokytoją: „Viešpatie, jei Tu esi Kristus, mokantis šio kelio, ir kiekviename iš mūsų atrandi užduotį bei sugebėjimus, kuriuos jis turi, – suteik mums galimybę įgyvendinti savo likimą ir pasiekti Tave.“

14. Tada Aš jums parodžiau jūsų paveldėjimą, daviau užduotis ir padariau jus „darbininkais“. Tačiau tikrai sakau jums: tarp savo vaikų neturiu privilegijuotųjų, nes kiekvienas, kuris artėja su troškimu man tarnauti, savo širdyje gauso mano malonę. Tačiau taip pat ateis akimirka, kai viskas, ką padarėte su jums patikėtais talentais, bus mano teisme įvertinta, ir jūs turėsite atsiskaityti prieš mane.

15. Dabar Aš dar neprašau iš jūsų ataskaitos; juk jūs bandote savo gyvenimo darbuose taikyti mano Įstatymą ir esate dar pernelyg nebrandūs, kad išvertumėte nuosprendį. Bet kiekvienas iš jūsų turi būti uolus mano mokymo sargas. Šio užduoties vykdymas neturi trukdyti jums vykdyti ir savo pasaulio įsipareigojimų. – Pažvelkite į tuos, kurie atsisakė šio paveldėjimo: juose viešpatauja liūdesys ir tuštuma. Bet mano gailestingumas didelis ir pasireiškia tuo, kad jiems atleidiama.

16. Kas įvykdė, tas teisėtai jaučia mano ramybę, o kas neįvykdė, tą Aš persekiuju per jo sąžinę, kad jį išlaikyčiau budrų, jog siela nebūtų užklupta mirties valandos be gerų darbų; nes be jų ji negalės pakilti.

17. Perduokite mano mokymą iš širdies į širdį. Kai jūsų artimieji jį priims, vieni sakys: „Šiame žodyje yra pranašystė“; kiti jį vertins kaip nereikšmingą mokymą. Vieni jį laikys pažangiu, kiti – labai atsilikusiu. Kiekvienas jį aiškins pagal savo dvasinį suvokimą ir savo darbų tyrumą.

18. Būkite nuolankūs, kad būtumėte gyvas pavyzdys žmonėms ir kad mano darbas būtų pripažintas.

19. Tačiau būkite nuolankūs ne tik trumpą laiką, kol klausotės Manęs, bet visą savo gyvenimą, kad galėtumėte pakeisti savo artimųjų nuomonę; nes vien Žodis neįtikins. Pasiruoškite būti pavyzdžiu ir netgi aukotis.

20. Jei mane mylite, eikite ir atleiskite tam, kuris jus įžeidė. Jei mane mylite, eikite prie sergančiojo lovos arba į kalinio kambarą. Paguoskite juos

ir melskitės kartu su jais. Tada jūsų meilė palaužs bet kokį išdidumą, kurį galėtumėte nešti savyje.

21. Mano žodis yra pažadinimas; nes kol esate su Manimi, esate kaip švelnūs ėriukai. Bet kai grįžtate į savo kasdienybę, jūs „sudraskote“ vieni kitus ir atsisakote atleidimo.

22. Savimi pasitenkinimo laikas baigėsi, ir jūs turite išbristi iš savo sąstingio, kad pasiektumėte didesnę savo sielų tobulėjimą.

23. Įgykite dvasinio tobulėjimo baltą drabužį, kad, kai žmonėms skelbsite mano žodį, darytumėte tai su mažo vaiko natūralumu. Tada nebijosite kalbėti apie mano darbus, nes jūsų darbai ir jūsų gyvenimas kalbės už jus.

24. Mano Žodis, perteikiamas per žodžio nešėjus, savo prasmės atžvilgiu yra tas pats. Kiekvienai bendruomenei Aš kalbu pagal jos supratimą ir suvokimo gebėjimus.

25. Šiandien, prasidedant naujiems metams, jau pirmosiomis jų valandomis jūs suvienijote savo jėgas, kad tęstumėte savo kovą. Taip jūs Man apie tai pranešėte. Jūsų ketinimas – tapti gerasis sėjėjas, kurie sėklą įberia į paruoštą vagą – su troškimu darbo pabaigoje nuimti gausų derlių.

26. Ta sėkla yra šviesos kupinas Žodis, kurį jūs sėjate į savo artimųjų širdis.

27. Jums teks susidurti su pasauliu, su žmonių išsilavinimu; nes tie, kurie yra išsilavinę, kovos su jumis, ir jei tuomet nebūsime tvirti savo tikėjime, iš to išeisite nugalėti.

28. Aš neužpildžiau jūsų proto mokslu tam, kad ginčytumėtės su mokslininkais. Aš apšvietiau jūsų sielą, kad ji, pakylėta ir įkvėpta, įsiskverbtų į „Neišmatuojamąjį“. Niekas negalės teigti, kad tai, ką gavote šiuo metu, jums jau buvo žinoma. Mat daugelis mokymų, kuriuos Aš jums šiuo metu suteikiau per žmogiškąjį protą, yra nauji apreiškimai.

29. Jūs kalbate apie sielą, apie jos nemirtingumą, nes jums lemtas amžinas gyvenimas. Tačiau kad galėtumėte kalbėti apie šiuos apreiškimus, pirmiausia turite juos pajusti. Tik tada galėsite vadintis mano mokiniais.

30. Spiritualistas nėra tas, kuris įžengia į šias susirinkimų vietas, kuriose Aš jums perteikiu savo Žodį. Spiritualistas yra tas, kuris meldžiasi dvasiškai ir dvasiškai pakyla iš bet kurios vietos. Spiritualistas yra tas, kuris siekia savo sielos tobulumo, taip pat tas, kuris gyvena tam, kad palengvintų kito skausmą.

31. Supraskite, kad dvasininkas gali būti bet kur. Jis bus atpažįstamas labiau pagal savo darbus nei pagal žodžius. Todėl Aš jums nuolat sakau: būkite meilės, nuolankumo ir gailestingumo pavyzdžiu.

32. Supraskite, kad ne kiekvienas, kuris save vadina dvasininku, juo ir yra.

33. Aš supaprastinau jūsų religijos praktiką ir jūsų pamaldas, nesuteikdamas jums naujų įstatymų.

34. Aš jums paaiškinau, kad mano dieviškumo garbinimas per atvaizdus buvo netobulas ir kad turite atsisakyti bet kokio fanatizmo.

35. Argi nežinote, kad jūsų Dievo galia susiaurėja, kad galėtumėte ateiti pas jus? Argi Aš jums nesakiau, kad tada, kai tikite, Aš nusileidžiu į jūsų širdį, kad jai suteikčiau gyvybę? Argi Aš jūsų nemokiau, kad, jei esate tyri širdyje ir sieloje, Aš apsigyvenu jumyse?

36. Šios Šviesos eros jūs nebūtumėte galėję patirti anksčiau, nes jūsų menkas išsivystymas to nebūtų leidęs. Tačiau dabar, kai jūs ją išgyvenate ir apie ją mąstote, jums atrodo visiškai natūralu stebėti, kaip išsipildo pranašystės.

37. Net mokslininkas atrado „stebuklus“ ir padarė pažangą, kurią anksčiau laikėte neįmanoma.

38. Kodėl gi jums neturėtų ateiti į galvą, kad visi tie stebuklai yra dėka jų Viešpaties malonės?

39. Spiritualizmas moko žmones ir ragina juos atrasti Mane savo pačių keliais, nes Aš visame kame pasireiškiu kaip Kūrėjas, kaip Jėga, kaip Gyvenimas, Tobulumas ir Harmoningumas. O kas, jei ne Dievas, gali išlaikyti tą harmoniją visatoje? Šis Dievas neturi pavidalo, ir jūs neturėtumėte Jo įsivaizduoti ribotomis formomis; nes palikę šį pasaulį, susidurtumėte su tikrove, kurios negalėtumėte suprasti.

40. Mano mokymas reiškia ne tik pažinimą; jis yra glamonė ir taip pat paguoda. Mano gailėstingumas apgaubia visus, kurie kenčia, kurie lieja ašaras, kurie kenčia neteisybę. Jis guodžia motiną ir žmoną, saugo merginą, stiprina jaunuolį ir remia senolį. Jis uždega vilties šviesą dėl tos neišsakomos palaimos, kuri laukia jūsų visų.

41. Šiuo metu Aš išlieju ant jūsų savo malonę, kad ir toliau eitumėte Šviesos keliu, ir nei skausmas, nei nesėkmės nebūtų pakankamai stiprūs, kad jus nuo jos atskirtų.

42. Jūsų sielose jau gyvena troškimas patekti į tikrąją tėvynę – į jūsų Tėvo taikos pasaulį. Čia jūs išgrynėjote gyvenimo kovos katilę, permaininguose likimuose ir išbandymuose. Tačiau Aš jums sakau: eikite iki pat tikslo su tvirtumu ir atsidavimu; nes jei jūsų širdyse nebus kantrybės, jūsų kelionė bus dar ilgesnė.

43. Kad ir kiek ilgai truktų šis žemiškasis gyvenimas, jis yra laikinas ir trumpalaikis, palyginti su dvasiniu gyvenimu, kuris yra amžinas.

44. Nujauskite to gyvenimo šlovę, kurią Aš jums pažadu, kad nebijočiau prarasti to kūno, kurį taip labai mylite.

45. Aš pasirūpinsiu, kad visi žmonės, gyvenę šioje žemėje, anapus atpažintų vieni kitus, mylėtų vieni kitus ir gyventų taikoje. Tada jūs suprasite to gyvenimo, kurį palikote už savęs, prasmę su visais jo kartais žmogui nesuprantamais kentėjimais ir išbandymais.

46. Dvasinis gyvenimas jums toks artimas, kad kartais pakanka užmerkti kūno akis ir atverti dvasios akis, kad galėtumėte pamatyti tos karalystės stebuklus.

47. Jūs esate taip arti „Dvasinės slėnio“, kad jums gali pakakti vienos akimirkos, kad pereitumėte iš šio pasaulio į tą.

Visais laikais Aš kalbėjau žmonėms apie šiuos apreiškimus per savo pranašus, kurie liudijo mano tiesą. Šiuo metu Aš kalbu jums apie vienintelį kelią, vedantį į mano karalystę, ir darau tai per vyrus ir moteris, kurie dėl mano gailestingumo buvo tam paruošti.

48. Suvokite, kad šiame gyvenime nesate palikti vieni. Jei gyventumėte dvasiškai, galėtumėte matyti ir jausti Dvasinį pasaulį labai arti savęs. Leiskite, kad to pasaulio tiesa ir šlovė atsispindėtų visuose jūsų gyvenimo veiksmuose.

49. Visada skirkite Tėvui, kuris yra Danguje, akimirkas, kupinas tyriausių minčių, kad be svyravimų ir apšviesti savo dvasios šviesos pasiektumėte laiką, kai įžengsite į tiesioginį dialogą su mano Dvasia, o tai įvyks po 1950 metų, kai jau nebegirdėsite Manęs šia forma.

50. Be pakilimo jūs negalėsite pasiekti to jūsų sielos dialogo su savo Kūrėju. Priimkite troškimą pakilti pas Mane ir skirkite Man dalį laiko, kurį dar gyvenate žemėje, kad jūsų sielai perėjimas į Anapus būtų lengvas.

51. Pažvelkite, kaip jūsų pojūčiai, širdis ir siela susiderino, klausydamiesi Manęs. Kūnas ir siela giliai apmąstė savo ateitį. Pirmasis žino ir priima savo pabaigą, o antroji džiaugiasi, matydama begalinį horizontą, atsiveriantį jos žvilgsniui. Tačiau kas gali išmatuoti dvasinį atstumą, kurį ji turi įveikti, kad pasiektų Mane, kuris esu jūsų tobulumo tikslas? Kas gali bent jau žinoti valandą, kurią rodo amžinybės laikrodis, kai jis palieka savo kūną žemėje?

52. Gyvenkite pasiruošę, budėkite ir melskitės. Rinkite nuopelnus, ir jums nebus mirties baimės. Nes kai jūsų siela paliks kūną, ji išskleis sparnus ir sugebės skristi, kaip jauni paukščiai, palikę lizdą, kad išdrįstų pirmąjį skrydį.

53. Nenusiminkite, galvodami apie aukas. Tik materialistas trokšta ir kenčia, prisimindamas šio gyvenimo malonumus. Nebūkite materialistai, rūpinkitės tuo, kas susiję su jūsų siela, nepamiršdami skirti deramo dėmesio savo žmogiškajai esybei.

54. Supraskite, kad viskas paruošta jūsų atgaivinimui. Kas nori valgyti šią meilės vakarienę, tegul atsisėda prie mano stalo ir pasistiprina ja kaip angelai.

55. Jūs čia atsidūrėte neatsitiktinai, jus atvedė Aš, kad dalyvautumėte mano apreiškimuose. Daugelį iš jūsų Aš sutikau kaip mirusius dvasiniam gyvenimui, ir mano Žodis jus prikėlė. Šiandien jūs kvėpuojate gyvenimu, o jūsų širdyse yra viltis. Aš priimu visus – ir tuos, kurie tiki, ir netikinčiuosius. Žmonėms iš įvairių bažnyčių ir sektų sakau: palaiminti tie, kurie tiki mano Žodžiu.

56. Jei norite suvokti mano įkvėpimą ir išreikšti jį mintimis bei žodžiais, dirbkite su savimi: jūs visi galite būti mano tarpininkai. Tėvas nori, kad jo vaikai jį suprastų, todėl Jis kviečia jus įžengti į dvasinę šventovę.

57. Ieškokite Manęs tyra širdimi, visada klausykite savo sąžinės balso, ir tikrai, sakau jums, labai greitai Mane surasite. Dar prieš jūsų sielai pakylant į skrydį, Aš ateisiu pas jus, kad nuvestų jus į tą taikos prieglobstį, kurį jums pažadėjau. Tačiau būtina, kad žinotumėte kelią, vedantį pas Mane: jūsų kelias veda į dvasingumą. Norėdami pasiekti viršūnę, turite melstis ir stengtis.

Aš dar nematau tarp žemės tautų švento troškimo dvasinėti. Materializmas dar nepasiekė mano nustatytos ribos; tačiau šio laikotarpio pabaiga artėja. Po to jūs su ilgesiu sugrįšite prie meilės ir gailestingumo praktikos, kad savo nuopelnais užsitarnuotumėte savo sielos pakilimą.

58. Tamsūs debesys, kuriuos sukelia nuodėmė ir sąvokų painiava, išsisklaidys, o tikrasis Įstatymas apšvies visas būtybes.

59. Aš suteikiu jums didingus regėjimus, kurie kalba jums iš ateities, kad juos išaiškintumėte ir būtumėte pasirengę. Liudykite apie tai savo artimiesiems. Tačiau ateis laikas, kai įvairių rasių ir tautų žmonės begalybėje pamatys mano ženklus, ir tai bus paguoda vieniems bei laimingas išsipildymas kitiems, kurie juose įžvelgs mano žodžio išsipildymą.

60. Mano mokyme yra visos dvasinės žinios, kurių tik galėtumėte trokšti. Savo sieloje atrasite patirtis, kurias sukaupėte savo tobulėjimo kelyje, ir jos padės jums rasti kelią į dvasinį tobulėjimą, jei mokėsite pasiruošti.

61. Savo malda jūs siunčiate į viršų šlovinimo giesmę, kuri pasiekia Mane. Jūs aukojate Man savo kovą mano darbe ir tikėtės, kad sėkla, kurią pasėjote, yra gera ir Man priimtina. Aš jums patvirtinu: jūs sėjate mano sėklą palaimintuose laukuose, nes žinote, kad gėrybės, kurias Aš jums daviau, skirtos ne tik jums, bet ir jūsų artimiesiems.

Tame pastangų kelyje Aš iš jūsų nereikalavau jokių aukų, o tik Įstatymo laikymosi; kad gyventumėte kaip Mano vaikai ir išreikštumėte dorybes,

kurių savininkais Aš jus padariau. Būkite tyri indai iš vidaus ir iš išorės, kad dieviškasis tobulumas jums gausiai būtų suteiktas.

62. Kartais mačiau tarp jūsų protestus ir nepasitenkinimą savo likimu. Žemiškas gyvenimas, kurį turite žemėje, jūsų netenkina. Tačiau Mokytojas jums sako: tikroji sielos tėvynė yra anapus. Būkite kantrūs, drąsiai išstverkite išbandymus ir tuo laikotarpiu laikykitės mano įstatymo. Pasirūpinkite, kad blogi laikai virstų gerais, o kai girdėsite žinias apie karą ir naikinimą, melskitės ir nesikiškite, nestokite į kurią nors pusę. Šie ir daugelis kitų nelaimingų įvykių yra išlaisvinti ir atlieka žmonijos valymo darbą; tačiau tai daroma sielų labui ir tobulėjimui. Po šios didžiosios Dvasios kovos jūsų laukia geresnė Žemė, ir tuomet jūs būsite pasiekę aukštesnį lygį, kuriame galėsite pailsėti nuo savo vargų.

63. Atverkite savo dvasines akis ir pažvelkite į laikmetį, kuriame gyvenate, tada galėsite patvirtinti mano Antrojo Laiko žodžius, kurie žmonijai pranašavo didelius išbandymus.

64. Viskas išsipildė taip, kaip parašyta. Pakilkite dvasiškai, laikykitės mano mokymo tyra širdimi ir nepamirškite, kad Aš jums sakiau, jog kova yra visuotinė, kad siela kovoja ne tik Žemėje, bet ir kitose Būties lygmenyse.

Savo pavyzdžiu padėkite toms be kūno sielų legionams, kurios vis dar gyvena prisirišusios prie materijos. Pajuskite, kaip jos artėja prie jūsų, trokšdamos maldos ir pagalbos. Neatstumkite jų, padėkite joms išbristi iš sumaišties, paveikite jas savo užuojauta, kol jos dar nepaveikė jūsų. Tada tie, kurie per jūsų meilę pasieks mano mokymo šviesą, kupini dėkingumo taps jūsų užtarėjais ir padės jums vykdyti jūsų misiją. Viskas vyks pagal mano meilės ir teisingumo įstatymus. Mylėkite visus manyje, net jei gyvenate skirtinguose dvasiniuose lygmenyse. Taip pat turite atleisti vieni kitiems.

65. Kovokite visomis savo dvasios jėgomis, kad pasiektumėte savo likimo išsipildymą. Priklausomai nuo jūsų sprendimo, jūs sudarysite sąlygas, kad pasireikštų jūsų dorybė, ir galėsite įrodyti savo tikėjimą meilės žodžiais ir darbais.

66. Šioje eroje Mokytojas, kaip ir Antrajame Laike, pasirodo tarp savo mokinių, ir matydamas juose tokį didelį paprastumą ir nuolankumą, Jis suteikia jiems malonę išgirsti Jo Žodį.

67. Atminkite, kad kiekvienas darbas pasieks Mane, jei jis bus pagrįstas mano įstatymu.

68. Mano įstatymas yra ta gera sėkla, kurią gavote iš Manęs ir kurią turite pasėti į savo artimųjų ir savo vaikų širdis. Yra širdžių, kurios,

išgirdusios Mano šauksmą, užsidega kaip tikėjimo deglai ir kurios liks Mano darbe.

69. Savo kovose jūs dažnai nugalėjote pagundą, įkvėpti kilnaus tikslo, kad mano mokymas sužydėtų tarp žmonių.

70. Aš noriu apšviesti jūsų sielas savo išmintimi, kad, susidūrę su tuo, kuris nepripažįsta jūsų tikėjimo, galėtumėte jam pateikti įtikinamų įrodymų, jog pažįstate tiesą, ir kartu padėtumėte jam įtikėti.

71. Jūsų klaus, ar laikote save pranašais, ar turite galią virš dvasios, ir jus išbandys kaip Eliją Pirmuosiuose Laikuose. Jūs pateiksite jiems įrodymus. Tačiau tam bus būtina, kad šią valandą turėtumėte tikėjimą, vykdytumėte mano Įstatymą ir paklustumėte mano valiai.

72. Štai Mokytojas, kalbantis per žmogiškąjį protą, kuris yra dieviškojo intelekto atvaizdas – dovana, kurią Aš įdėjau į tobuliausią Žemę apgyvendinantį tvarinį: žmogų. Kodėl abejoti, kad Aš apsireiškiu šia forma, juk Aš esu pasireiškęs kiekviename iš jūsų? Iš šių žodžių spinduliuojanti išmintis yra begalinis horizontas, kurį Aš atveriu dvasiai, kad jūs pažintumėte tiesą ir taip pajustumėte aukščiausią laimę.

73. Kas atvers savo akis šiai šviesai, tas nebegalės manęs ieškoti vaizdiniuose, kuriuos sukūrė jo paties ranka, nes jis priklausys tiems, kuriuos įkvėpia jų sielos pakilimas ir kurie bendrauja su mano dieviškumu.

74. Žmogus turi išmokti atsiskirti nuo kūno pakilimo akimirką, kad tas trumpas laikas, kurį jo dvasia praleidžia anapus, jam tarnautų apšvietimui ir stiprinimui. Taip jis visada ras kelią į tobulėjimą ir jį parodys tam, kuris jo nepažįsta. Aš jums suteiksiu galimybę liudyti apie šiuos apreiškimus.

75. Šiandien Aš jums sakau, kad turite stengtis ne tik išgelbėti *savo* sielą, bet ir savo artimųjų sielas, ir taip žmonija pamatys, kaip išsipildo mano Žodis, kuris moko jus mylėti vieni kitus.

76. Daugelį dalykų, kurių prašote iš Manęs, Aš jums suteikiu. Tačiau jei prašytumėte Manęs pakeisti jūsų likimą – tikrai sakau jums, to Aš jums nesuteikčiau, nes jūsų likimas, kuris jums kalba apie dorybę, tobulumą ir meilę, buvo užrašytas Mano ranka.

77. Kas buvo sukurtas būti darbininku mano laukuose, tas turi juose sėti, o sėkla turi būti sudaryta iš tikėjimo, meilės ir geros valios.

78. Gerkite iš šio šaltinio, o ištroškusios sielos, kurios ieškote šviesos, bet jos nerandate. Pajuskite tą saldų ramybę, kurios jūsų širdis nepažįsta, ir kai ją pajusite, iš to padarykite išvadą, kas yra *Tas*, kuris dabar jums kalba. Tada jums nebereikės klausti, kodėl Aš vėl atėjau pas žmones, nes atsakymą rasite savyje.

79. Jei pasaulyje nebūtų nežinojimo, jei neitektų kraujo, jei nebūtų skausmo ir vargo, nebūtų priežasties, dėl kurios mano Dvasia

materializuotųsi, tapdama juntama jūsų pojūčiams. Bet jums reikia Manęs. Aš žinau, kad tik mano meilė gali jus išgelbėti šiais laikais, ir todėl Aš atėjau.

80. Jei Aš jūsų nemylėčiau – ką reikštų tai, kad jūs save sunaikinate, ir ką reikštų jūsų skausmas? Tačiau Aš esu jūsų Tėvas – Tėvas, kuris savo viduje jaučia vaiko skausmą, nes kiekvienas vaikas yra maža Jo dalelė. Todėl kiekviename savo žodyje ir kiekviename įkvėpime Aš jums duodu tiesos šviesą, kuri Dvasiai reiškia gyvenimą.

81. Jūsų širdis plaka greičiau, kai išgirsta šį žodį, ir jūs buvote netoli to, kad garsiu balsu palaimintumėte mano vardą. Tačiau nebuvo būtina, kad jūsų lūpos išreikštų tą džiaugsmingą susijaudinimą, kuris apėmė jūsų sielas, nes Aš jau iš anksto žinojau apie jūsų džiaugsmą, kai mane išgirsite.

82. Aš esu jūsų Mokytojas, tas pats, kurį pasaulis paaukojo Antrajame Laike ir kuris dabar sugrįžta su ta pačia meile žmonėms. Aš esu Tas, kuris mirties agonijoje ant kryžiaus jautė begalinį meilės troškulį ir vietoj vandens – kas būtų buvęs žmonių užuojautos ženklas ar įrodymas – ant savo lūpų gavo tulžį ir actą kaip paniekos, pašaipos ir neišmanymo ženklą.

83. Tačiau Aš žmonijai nieko nekaltinu; priešingai, Aš atnešu jai naują žinią, kuri ją pakels, suteikdama jai sielai taip reikalingą ramybę.

84. „Man troškina“, – sakiau Aš tą valandą; „Man troškina“, – sakau jums dar kartą – troškina jūsų meilės, troškina jausti jus arti mano Dvasios, troškina, kad mylėtumėte vieni kitus.

85. Jūs taip pat trokštate; skausmas degina jūsų širdis, ir jums skubiai reikia gaivaus dvasinio vandens, kad tikėjimas, viltis, paguoda ir ramybė numalšintų jūsų sielos, širdies ir proto troškulį.

86. Prašote jėgų? Paimkite jas. Reikia gydomojo balzamo? Priimkite jį. Turite sunkią problemą? Aš suteiksiu jums sprendimą. Rodote Man savo skurdą? Paimkite raktus į darbą ir kasdienę duoną. Kenčiate? Verkite, o tada nusauskite ašaras mano apsiaustu, pajuskite mano glostymą ir pakilkite su naujomis jėgomis į gyvenimą.

87. Nuo šios dienos pradėkite naują gyvenimą. Aš džiaugsiuosi jūsų pergalėmis ir padėsiu jums įveikti kliūtis. Dar kartą sakau jums: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 179

1. Aš kalbu pasauliui per savo išrinktuosius. Tebūnie palaiminti tie, kurie įkvėpimo sėmėsi iš Manęs; nes jų žodis pražydo, jis buvo iškalbingas, ir Aš jame atskleidžiau savo išmintį ir valią.

2. Laikų pradžioje protu ir išmintimi apdovanotas žmogus ėmė įgyti žinių, kurti idėjas ir aukoti savo Viešpačiui garbinimą. Jo dvasia sustiprėjo, ir kai jis, įgijęs didelę patirtį, subrendo, Aš pasiunčiau Abraomą, Izaoką ir Jokūbą, kad jie taptų pavyzdžiu ir dvasinio medžio šaknimis – gausios šeimos tėvais, kurių giminė išliktų per amžius, daugintųsi ir išplistų po visą žemės rutulį. Iš jo iškilo dvylika galingų ir stiprių giminių, kad tautoms perduotų užduotį mokyti tikrojo Kūrėjo garbinimo ir pašalinti nuodėmę.

Aš šią užduotį patikėjau Izraelio tautai, nes žmonijos pradžioje pastebėjau daug pradinių sunkumų ir netinkamų mano Įstatymo aiškinimų. Dvasinis, paprastas ir tyras Dievo garbinimas, kurio reikalavau iš savo vaikų, išsigimė į stabmeldystę, į akivaizdžius kulto veiksmus ir bjaurystes. Nors buvau arti jų, jie „jautė“ mane toli, ir manydami, kad vykdo Įstatymą, jie nusidėjo.

Kai Aš siunčiau žmonijai pranašus, jie jų nepažino, o išgirdę jų žodžius, kupinus uolumo ir nuoširdumo, jie man sakė: „Mes negalime tavimi sekti, Viešpatie, kelias pernelyg tolimas.“ Tačiau Tėvas, kuris yra Meilė ir kuris visus savo vaikus gaivina bei lydi, toliau laukė jų pripažinimo.

3. Šiandien jūs gyvenate Trečiajame laikmetyje, išrinktoji tauta, ir Aš jus išsiunčiau su ta pačia misija – pažadinti ir pamokyti pasaulį. Jei pasirengsite, jūsų įkvėpimas bus neišsenkamas, o po 1950 metų, kaip mano mokiniai, savo žodžiais skelbsite mokymą ir kartu su juo – mano valią, mano apreiškimus ir mano gailėstingumą. Jūsų meilė žmonėms darys stebuklus, ir jūs gyvensite nuolat pasirengę tarnauti. Tačiau, kai žengsite žingsnius link dvasingumo, neturite jausti pranašumo prieš tuos savo artimus, kurių dvasia dar nepasiekė jūsų suvokimo lygio.

4. Pakilkite aukštyrą, o jei reikės nusileisti, kad išgelbėtumėte sielą, tai ir darykite. Kaip pienuo nusileidžia į bedugnę, į kurią įkrito jo avis, kad ją išgelbėtų ir suvienytų su kitomis, sudarančiomis jo bandą. Būkite geri piemenys ir mokykitės puoselėti savo artimųjų širdis šiuo mokymu, kuris yra gyvenimas, tobulejimas ir šlovė.

5. Niekada neuždarykite savo širdies meilei, ir per ją galėsite pažinti savo Tėvo begalinį darbą.

6. Būkite atlaidūs savo artimųjų klaidoms, o mylimieji mokiniai.

7. Palaiminti tie, kurie neteisia savo artimų klaidų ir vengia pasipiktinti dėl jų, nes *jie* rodo širdies tyrumą ir moka elgtis gailėstingai.

8. Teisę teisti turi tik Tas, kuris moka tai daryti ir kuris be to sugeba taisyti bei mokyti tikra meile. Dabartinėse nelaimėse, kurias išgyvena žmonija, galiu jums pasakyti, kad Aš esu Vienintelis, turintis teisę teisti. Nes tarp visų žmonių nematau nė vieno teisiojo, kuris turėtų teisę tai daryti.

9. Jei mylėsite dorybę ir jums bus gaila kitų klaidų – jei galiausiai visą savo gyvenimą skirsite savo sielos tobulinimui, galėsite tapti tikru pavyzdžiu. O jei savo darbais, žodžiais ir mintimis mokysite ir apšviesite savo artimųjų kelią, būsite pasirengę tapti panašūs į dieviškąjį Mokytoją, kuris, būdamas žemėje, parodė jums, kaip galima būti tobulu teisėju.

10. Aš leidau, kad į mano akivaizdą patektų dideli nusidėjėliai – vyrai ir moterys. Leidau, kad mano kelyje pasitaikytų dideli veidmainiai, leidau jiems mane išbandyti, klausinėti, išjuokti ar bandyti pažeminti. Aš puikiai žinojau, kad jie neišlaikys mano nuosprendžio ir kad galiausiai visi pajus mano dieviškąją buvimą. Kai kuriais atvejais pakako vieno sakinio, kad žmogus pasikeistų, kitais – pakako žvilgsnio ar tiesiog tylos. Bet jūs turite žinoti, kad mano veikloje glūdėjo nuolankumas, orumas, meilė ir užuojauta.

11. Nuolankumas, gerumas ir meilė buvo Jėzaus teisingumo esmė, ir vis dėlto žmonija neturėjo tokio negailestingo teisėjo kaip Jis. Kas galėtų atsispirti tikrajai meilei, absoliučiam tyrumui, dieviškai šviesai?

12. Iš tiesų, sakau jums, nėra jokios jėgos, kurią galėtumėte priešpastatyti mano meilei. Priešai pasirodo esą menki, priešiškos jėgos yra silpnos, ginklai, kuriais buvo bandoma kovoti prieš tiesą ir teisingumą, visada buvo trapūs.

13. Kova, kurią blogio jėgos vedė prieš dieviškąjį teisingumą, jums atrodė kaip begalinis konfliktas. Ir vis dėlto – amžinybės akivaizdoje ji bus tarsi akimirka, o nuodėmės, padarytos jūsų sielos netobulumo laikotarpiu, bus tarsi nedidelė dėmė, kurią jūsų dorybė ir mano mylintis teisingumas amžinai ištrins.

14. Kiekvienas, kuris priims mano Žodį, kuris yra kaip kristalinis vanduo, daugiau nebeturės troškulio. Kiekvienas, kuris Trečiajame Laike mane atpažins šiose pamokose, kurias jums duodu, bus stiprus didžiuliuose išbandymuose, kurie laukia žmonijos, ir nepažus.

15. Aš jus ruošiu, kad nebūtumėte nustebinti. Uždekite savo tikėjimą, ir net jei audros vėjas dar taip ir kauktų, norėdamas užgesinti jūsų lempą, budėkite, saugokite ją atidžiai, ir nebūsite tamsoje.

16. Šiandien pasaulis nebesijuokia, išgirdęs mano mokymus. Siela žino, kad ji išgyvena didžiąją Viešpaties dieną, kurią turės būti teisiami visi jos darbai ir kurią mano žvilgsnis įsiskverbs į jos esybės gelmes. Ji žino, kad jos

derlius sumaišytas su bloga sėkla, kurios vaisiai jai atneša kančią. Jos sąžinė jai sako, kad ji nesilaikė dieviškųjų nurodymų, kad nukrypo nuo pasidavimo ir paklusnumo kelio, ir todėl jos kryžius yra labai sunkus.

Aš visiems žmonėms daviau taurę, kad jie ją pripildytų meile ir gerais darbais; tačiau jūs Man pateikiate tik kartumą ir nuodus. Jūs norite jos atsikratyti, nes jaučiate, kad mirštate, ir ieškote priešnuodžio. Tačiau Aš jums sakau: ateikite pas Mane, nes dar galite atgauti gyvenimą. Klausykite Manęs ir dirbkite.

17. Mylėkite, išvarkite neapykantą, palikite už savęs senus papročius, kurie nukreipia jūsų žingsnius nuo gėrio kelio. Apšvieskite savo kelią visų laikų Žodžiu. Ieškokite dieviškojo paveldo savo sielos gelmėse ir prisiminkite mano principus, kurie jums buvo duoti per Mozę, bei mano Žodį ir pavyzdį per Jėzų. Prisiminkite mano apreiškimus, kuriuos Aš jums daviau kaip Šventoji Dvasia Trečiajame Laike, ir jūs suprasite, kodėl verkiate. Tačiau Aš nuimu nuo jūsų tą taurę ir siūlau jums savo ramybę.

18. Mano šio laikotarpio žodyje rasite tą pačią esmę, kokią Jėzus jums mokė, tą pačią tiesą, kokią Aš jums perdaviau dešimtyje įsakymų Sinajaus kalne. Kiekvienas, kuris nori man tarnauti, pirmiausia turi suvokti, kad mano kelias yra aukos ir atsidavimo iš meilės artimui kelias. Tačiau aš jums taip pat sakau, kad įskaitysiu jums visus jūsų nuopelnus, kad atvesčiau jus į tikrąjį gyvenimą.

19. Pajuskite mano meilę ir ateikite pas mane, geros valios žmonės. Pakelkite savo veidus ir pažvelkite į Kristų, kuris, išpildydamas savo pažadą, sugrįžo pas žmones.

20. Aš įsiskverbiu į jūsų širdžių gelmes ir ten priimu jūsų dvasios nuoširdų pagarbos pareiškimą, kuri maldoje kreipiasi į Mane ir pateikia Man savo pasiryžimą laikytis Mano mokymų, būti stipriais ir išlaikyti savitvardą išbandymų metu.

21. Atsakydamas į šią nuoširdžių ir nuolankių maldą, Aš jums pažadedu, kad visada būsiu su jumis ir kad šį Mano buvimą jūs aiškiausiai pajusite sunkiomis valandomis, kurias jums teks išgyventi.

22. Šio amžiaus šviesa perplėšia tamsų šydą, kuris apgaubė žmonių dvasią; ji sulaužo grandines, kurios ją surakino ir trukdė jai pasiekti tikrąjį kelią. Iš tiesų, sakau jums: nemanykite, kad mano mokymas draudžia tyrinėti visas žinių sritis, nes būtent Aš esu tas, kuris pažadina jūsų susidomėjimą, susižavėjimą ir smalsumą. Būtent tam Aš jums suteikiau mąstymo gebėjimą, kad jis galėtų laisvai judėti ta kryptimi, kuria nori. Aš jums daviau intelekto šviesą, kad suprastumėte tai, ką matote savo kelyje. Todėl sakau jums: ataskite, tyrinėkite, tačiau pasirūpinkite, kad jūsų

požiūris, siekiant įsiskverbti į mano paslaptis, būtų pagarbus ir nuolankus, nes tada tai iš tiesų bus leistina.

23. Aš jums nedraudžiau susipažinti su knygomis, kurias parašė žmonės; tačiau turite būti išsilavinę, kad nesukluptumėte ir nepakliūtumėte į klaidų spąstus. Tada sužinosite, kaip žmogus pradėjo savo gyvenimą ir kovą bei kiek toli jis nuėjo. Kai būsite tam pasirengę, turėsite kreiptis į mano mokymų ir apreiškimų šaltinį, kad Aš jums parodysiu ateitį ir tikslą, kuris jūsų laukia.

24. Kiekvienas ruoškitės taip, kaip jam diktuoja sąžinė. Supraskite, kad ateis kovos metas, ir tada jūs neturėtumėte ieškoti atsiskyrėlio pavėsio, kad galėtumėte medituoti „“, bet turėtumėte drąsiai pasipriešinti pasauliui ir pagundoms ir nė akimirkai nepasitraukti nuo tos kovos.

25. Jei nesiruošite, jei negilinsitės į mano mokymą, rytoj tarp žmonių gali atsirasti teorija, kuri – nors ir klaidinga – atrodys tiesa, o aš nenoriu, kad jus laikytų apgavikais. Juk jie bandys įrodyti, kad mano atėjimas šiuo metu neatitiko tiesos.

26. Naudokite savo jėgas, kad pasirengtumėte, ir nešvaistykite jų teisdami kitų darbus.

27. Daug kartų Aš jums jau sakiau: susivienykite. Tačiau kai Aš jums kalbu apie vienybę, supraskite, kad Aš kalbu ne tik apie jūsų bendruomenes, bet kad šis žodis apima visą pasaulį.

28. Supraskite, kad Aš neatėjau įkvėpti jūsų kokių nors kulto apeigų. Nei Antrajame Laike, nei šiame Aš neieškojau sosto ar garbės vietos susirinkimų salėse, kurias jūs paskyrėte mano garbinimui. Šiandien sakau jums, kad neturėtumėte man aukoti nei žemės turtų, nei žmoniškų tuštybių, nes tuomet darytumėte tą patį, ką gundytojas padarė Jėzui dykumoje: siūlytumėte jam savo karalystę mainais už mano karalystę.

Jūs jau žinote, kad mano karalystė nėra šiame pasaulyje. Todėl Aš tapau žmogumi, gimiau nuolankiai ir taip pat gyvenau, kad įrodytų jums, jog žemės galia ir šlovė nėra būtinos, norint įgyti Dangaus karalystę.

29. Tačiau kam gi jums man aukoti materialius turtus, jei jau žinote, kad viskas yra mano? Padovanokite man tai, ko aš dar neturiu: savo meilę.

30. Aš kreipiuosi į jūsų dvasią, nes ji yra mano dalis ir turi sugrįžti pas mane. Tačiau norėdamas ją išgelbėti, turėjau nusileisti pas ją. Šiandien būtent jūsų dvasia turi pakilti per dorybę, kol pasieks mano glėbį.

31. Mano mokiniai, jūs ieškote savyje minčių ir darbų, kurie man patinka, kad gautumėte mano malonę, o Aš, žinodamas jūsų meilę ir pastangas, suteikiu jums tai, ko prašote. Jūs prašote Manęs ne žemiškų gėrybių, jūs siekiate ne tiek praeinančių džiaugsmų, kiek tų, kurie yra amžini. Jūs einate amžinojo gyvenimo keliu, kur atsipūsite po savo kovos.

32. Pasisotinkite esme, glūdinti, ir jei jus ištinka skausmas, guoskite save mintimi, kad mano žodyje atrasite šviesą, kuri visada rodys jums kelią į amžinąjį gyvenimą. Būtent šis skausmas neleis sielai užmigti ar pasidaryti išdidžiai, jis bus kaip rasa, gaivinanti ir atgaivinanči širdį.

33. Visais laikais Aš jums kalbėjau apie amžinąjį gyvenimą, apie tą kelią, kurį nueina siela ir kuris neturi pabaigos, kuriuo ji tobulėja, tobulėja ir pasiekia savo Viešpatį.

Kad turėtumėte pavyzdį, kurį galėtumėte suprasti ir kuriuo galėtumėte sekti, Aš atėjau laikų laikais. Aš apsiribojau Jėzumi, gimiau ir gyvenau kaip žmogus, laikiausi dieviškųjų ir žmogiškųjų įstatymų, pajutau šio gyvenimo sunkumus, dirbau už kasdienę duoną. Tačiau be šių pareigų vykdymo Aš pasauliui perdaviau savo meilės ir švelnumo žinią.

34. Kai atėjo laikas pamokslauti ir veikti, Aš paskyriau savo dvasią šios misijos įvykdymui.

35. Ne visi suprato, kad siela yra svarbesnė už kūną. O iš šio meilės mokymo, kurį Aš jums daviau, jūs man parodėte tik labai nedaug vaisių. Kaip trapi yra jūsų širdis! Daugelis tvirtina, kad mane myli, bet nesuvokia mano mokymo gėrio.

36. Tuo metu, kai Aš savo mokiniams atskleidžiau, kad sugrįšiu pas žmones, jie paklausė Manęs, kada išsipildys mano pranašystės, ir Aš jiems pasakiau: „Budėkite ir melskitės, ir jūs jas pamatysite.“

Daugelis manęs laukė labai greitai, tačiau tik šiuo metu Aš atėjau kaip Teisėjas, kad paruoščiau kelią visiems žmonėms. Jei jie atvertų savo dvasines akis, jie pamatytų Mane nusileidžiantį ant „balto debesies“ ir iš ten siunčiantį į Žemę nesuskaičiuojamus šviesos spindulius.

37. Kas gi galėtų išsiaiškinti mano Dvasios esmę, juk Aš esu Šviesa, dieviškoji meilė, juk manyje nėra materialios formos? Aš atėjau pas jus apsuptas skurdo. Dorybė, kurios jus mokiau, yra ta pati, kurią skelbiau Antrajame laikmetyje. Noriu priartinti jūsų širdis prie savęs ir noriu, kad atpažintumėte mano naują apreiškimą.

38. Yra daug tokių, kurie iš bailumo ar dėl uolumo stokos nepasivystė ir laikosi tik Mozės įstatymo, nepripažindami Mesijo atėjimo, ir kiti, kurie, nors ir tiki Jėzumi, vis dėlto nelaukė pažadėtosios Guodėjos Dvasios. Dabar Aš nusileidau trečią kartą, o jie Manęs nelaukė.

39. Angelai paskelbė šiuos apreiškimus, ir jų šauksmas užpildė erdvę. Ar juos atpažinote? Tai Dvasinis pasaulis, kuris atėjo pas jus, kad liudytų apie mano buvimą. Viskas, kas parašyta, išsipildys. Pradėtas sunaikinimas nugalės žmogaus išdidumą ir tuštybę, o šis – tapęs nuolankus – ieškos Manęs ir vadins Mane Tėvu. Mylėkite Mane, ir jūs Mane atpažinsite. Taip jūsų širdyse iškils prašymas dėl tautų taikos.

Aš myliu jus visus, ir kai vieną dieną, dvasiškai pasiruošę, sugrįšite pas Mane, Aš sudarysiu sandorą su žmonėmis, ir Tėve bei vaikuose bus didelis džiaugsmas.

40. Tie, kurie Manęs laukė, nebuvo nustebinti mano žodžių, perduotų per žmogų. Kiti neigė, kad Mokytojas sugrįžo, kad šia forma apsireikštų pasauliui. Tačiau Aš jums sakau: melskitės ir ieškokite, studijuokite pranašystes, klausykitės sąžinės balso savo giliausiame viduje, ir žinosite, kaip atsakyti į kiekvieną jums užduodamą klausimą.

41. Aš laiminu jus, tauta. Aš daviau jums gyvybę ir drąsinau jus tobulėjimo kelyje, nes Aš jus myliu. Aš daviau žmogui ir žemesnėms būtybėms būtinus gyvybės elementus. Jūs visi gyvenate manyje ir esate pavaldūs mano valiai. Aš jums sakiau, kad „medžio lapas nepajuda be mano valios“. Kad galėtumėte gyventi, turite orą, kurį įkvepiate, saulę, kuri šildo jūsų kūnus, vandenį ir vaisius, kurie jus maitina. Tačiau jums, kurie esate apdovanoti Dvasia, Aš leidžiu įžengti į savo slaptas lobynas, kad sužinotumėte viską, kas būtina jūsų dvasiniam kilimui. Jūsų dvasia nemirs, o materialioji gamta šiandien egzistuoja, o rytoj jos nebebus. Nes Aš ją sukūriau, kad ji tarnautų žmogui, ir, įvykdžiusi savo paskirtį, ji išnyks.

42. Žemė, augalai, gyvūnai moka savo Dievui dėkingumo duoklę. Visa kūrinija nusilenkia ir paklūsta įstatymams. Miško laukiniai gyvūnai myli vieni kitus, jie nežudo savo rūšies būtybių, o jei tai daro, tai tik tam, kad pasimaitintų. Jie gerbia savo partnerę, nesidaugina anksčiau laiko, nekritikuoja vieni kitų.

Tačiau jūs, žmonės, darote visiškai priešingai, nes turite laisvą valią ir savo norą. Bet Aš jums daviau sąžinę ir įstatymą, kad apšviestų jūsų kelią. Pabuskite, atverkite akis mano mokymo šviesai. Kadangi turite ateiti pas Mane – kodėl lėtinatė savo žingsnius? Nepaverskite gyvenimo kelionės skausminga. Leiskite sielai Manęs ieškoti, Manęs mylėti, Manęs suprasti ir stiprėti bei atgimti savo maldoje ir meilės darbuose.

43. Aš jus ruošiu, kad uoliai vykdytumėte mano įstatymą. Taip galėsite mokyti savo artimus ir būti jiems atrama.

44. Noriu, kad mane mylėtumėte kaip Tėvą ir matytumėte mane mano kūrinijos tobulame kūrinyje. Neatsisakykite manęs kristaliniame upelių vandenyje, laukų žalumoje, ore, glostančiame jūsų skruostus, žvaigždėmis nusėtame danguje. Nesukelkite man šios skausmo.

45. Pažvelkite, kaip Aš išlieju savo Kūrėjo jėgą, kad pamaitinčiau jūsų sielą. Aš gydaus kūno ir sielos raupsuotuosius. Nes kaip kūnui reikia maisto, kad galėtų gyventi, taip ir sielai reikia dvasinio maisto. Jai reikia meilės, dialogo su savo Tėvu, pareigų vykdymo. Šioje harmonijoje jūs galėsite laimingai gyventi šiandien žemėje, o rytoj – dvasinėje tėvynėje.

46. Mano meilė yra su jumis. Mano įkvėpimas per šių tam paruoštų būtybių protą virsta žodžiais. Jie yra mano vertėjai, ir Aš apsireiškiu pagal jų dvasinį pasirengimą ir sugebėjimus. Visi jūs galėtumėte būti mano balso nešėjai. Žmogus yra per mažas, kad galėtų priimti mano dieviškumo galią. Tačiau Aš siunčiu į jo protą ribotą spindulį, kad Aš taptų suprantamas ir kad mano žodis būtų ištartas jo lūpomis. Sakau jums: ateikite čia, kad priimtumėte savo Mokytojo meilę ir mokymą, kad numalšintumėte savo žinių troškulį.

Kai kurie iš jūsų jaučia baimę; tačiau Aš klausiu jūsų: kodėl puoselėjate šią baimę, juk Aš visada buvau su visais savo vaikais, juk jūs nešiojate Mane savo širdyse?

47. Mano meilė jums buvo didelė, ir todėl Aš jus išsirinkau iš įvairių kraštų ir tautų, nes jums Manęs labai reikia. Jūs sudarėte su Manimi susitarimą, nes praeityje neįvykdėte savo misijos, o dabar būtina paspartinti žingsnius, kad galėtumėte ateiti pas Mane tyri ir švarūs, tokie, kokie iš Manęs ir atsiradote.

48. Jūs dar nesate pasiekę tobulumo, o jau esate laikų pabaigoje. Jau seniai šioje eroje Aš kalbu per žmogų. Aš kalbėjau jums palyginimais, ir kai skaitysite Raštus, kuriuose mano Žodis buvo perduotas ir užrašytas pirmųjų žodžio nešėjų, jūs žavėsitės mano kantrybe ir jausite skausmą dėl savo aplaidumo. Visose bendruomenėse, kuriose susirenka žmonės, Aš gausiai daviau savo Gyvybės Žodį ir sakiau jums: „Tyrinėkite save, kad suprastumėte savo artimus. Jauskite jų skausmą, mylėkite juos taip, kaip Aš myliu jus.“

49. Aš atėjau, trokšdamas atgauti tą savo Dvasios dalį, kuri yra jumyse ir kuri priklauso Man. Aš atėjau paskelbti karą – bet ne žmonijai, o nuodėmei, blogiui. Šioje kovoje, kuri jau siautėja jumyse, turite išlikti stiprūs. Pasinaudokite savo dovanomis, kad jos, kiek darote gėrio, daugėtų ir taptų neišsenkančios. Kai Aš jums kalbu apie atsinaujinimą, tai darau todėl, kad praradote tą malonę ir tyrumą, kuriais Aš jus papuošiau ir kuriuos turėjote išsaugoti per amžius.

50. Aš jums sakiau, kad ateisiu „debesyje“ ir kad kartu su manimi ateis ir mano angelai. Argi šios pranašystės neišsipildė? Argi mano Dvasinis pasaulis nekalbėjo ir nepatvirtino visų mano žodžių?

Atėis dideli išbandymai, kurie sukrės žemę. Nenoriu, kad tada ieškotumėte Manęs kaip Teisėjo – ieškokite Manęs kaip Tėvo ir Mokytojo. Aš parodysiu jums tikrąjį gyvenimo, meilės ir nuolankumo kelią, kad netrokštumėte nei karūnos, nei skeptrą. Jei norite būti dideli, būkite nuolankūs.

51. Noriu, kad būtumėte vieningi. Nes po 1950 metų jūs nebegirdėsite savo Tėvo žodžio per pranašus, ir jūsų siela trokš paskatinimo, kad galėtumėte eiti toliau šiuo keliu, o daugelis iš jūsų bus silpni kaip Petras, o kiti abejos kaip Tomas. Bet kas ims pavyzdį iš Jono? Iš tiesų, Aš jums sakau: jei mylėsite Mane kaip tas išrinktasis mokiniys, pamatysite Mane visoje Mano šlovėje, ir Aš jums pasakysiu: „Ateikite pas Mane, nuliūdusios širdys, Aš esu Tėvas ir jaučiu visų savo vaikų skausmą.“ Melskitės, ir jūs labai arti pajusite Kirėną, kuris padeda jums nešti savo kryžių. Būkite atsidavę ir stiprūs išbandymuose, ir jūsų kančios bus lengvesnės.

52. Aš paruošiau šią tautą ir jos gyventojus mano mokymo skelbimui, kad tauta galėtų pakelti savo sielą ir pomirtiniame pasaulyje pamatyti Antrąjį Jeruzalę – pažadėtąją dvasinę žemę, kur laikų pabaigoje ji susivienys su patriarchais.

Mano valia yra, kad šioje tautoje susimaišytų įvairios rasės, kad ramybę rastų tie, kurie, pavargę nuo karų ir nesutarimų, ieško vietos apmąstyti mano mokymą, o dvasinio pasotėjimo ištroškusieji patirtų mano Dvasios apreiškimą, kuris juos pripildytų šviesos ir paguodos, kad jau iš žemės slėnio jie galėtų pamatyti slenksčius į aukštesnį gyvenimą, kur siela apsigyvens ir patirs mano Žodžio išsipildymą.

53. Aš suteiksiu šiai tautai spindesį. Ji ne tik pakils dvasiškai, bet ir įgys materialią galią. Jos laukai bus derlingi, jos gyventojai turės energijos ir moralinės stiprybės, o mano ugdytas dvasios liudys pakilimą ir mano Įstatymo pažinimą.

54. Kai pasaulio žmogus atvyks ir pas jus apžiūrės mano kūrinį, jis pajus troškimą pagerinti savo gyvenimą ir ieškos gamtos dėsnių, kurie padės jam atitaisyti savo klaidas. Jis mąstys apie Įstatymą, trokš mano žodžio, ir jo siela vėl susijungs su Manimi. Aš slapta ir meiliai kalbėsiu su juo ir pastatysiu jį kelio pradžioje. Kai jis įveiks šį kelio ruožą, jis pradės siekti aukštumų, kad užkopti į kalną, kur Aš jo laikiu.

55. Ne visi šiuo metu išgirs mano Žodį tokia pačia forma, kokia Aš kalbu jums, mano mokiniams. Tačiau žinokite, kad kiekvienas, kuris Manęs ieškos, mane suras. Mano įkvėpimas bus kiekviename, kuris mane myli, ir apie tai jūs turite liudyti. Jei jau ėmėtės vykdyti užduotį jų akivaizdoje, paruoškite jiems kelią, rodydami meilės ir nuolankumo pavyzdį.

56. Būkite arti Manęs, leiskite savo dvasios akims atsiverti ir savo širdžiai pajusti mano meilę, leiskite, kad viskas, ką girdite ir jaučiate, išliktų jūsų esybėje, kad rytoj, prisiminę mano žodį ir jį aiškindami, galėtumėte mokyti savo artimus.

57. Nepraleiskite šių pamokų, kurios yra Išminties knygos puslapiai, kuriuos Aš dabar duodu jums jūsų išgelbėjimui.

58. Aš priimu jus, o jumyse priimu visus savo vaikus. Mano Išmintis nusileidžia ant visų mano mokinių, kurie sugebėjo paruošti savo protą ir širdį.

59. Aš ateinu į jūsų širdis kaip Šviesa ir Jėga, kaip Taika ir Meilė, kad jūs nesijaustumėte silpni žmonių akivaizdoje.

60. Jūs ginkluojatės kantrybe, nes žinote, kad turite įvykdyti kilnią užduotį – skleisti brolystę ir taiką pasaulyje; nes žinote, kad turite budėti, kad būtų įvykdyta Dangiškojo Tėvo valia. Turite būti kaip sargai, saugantys šią dar neįvykdytą užduotį.

61. Mano balsas nuolat kviečia žmones į Įstatymo kelią. Tačiau jūs, kurie pirmieji šiuo metu gavote mano apreiškimus, tapote paskutiniaisiais, kad galėtumėte pamatyti, kaip žmonių minios ateina pas Mane. Tačiau kadangi jūs priklausote tiems, kurie Mane atpažino pirmieji, esate įpareigoti būti pavyzdžiu mano mokymo aplinkoje, būti tarsi atrama savo artimiesiems.

62. Matau, kad, atsižvelgiant į jūsų užduoties didybę, jums vis dar trūksta drąsos ir tikėjimo, kad būtumėte Trečiojo Laiko apaštalai. Jūsų gyvenime vis dar pasitaiko silpnumo, nevilties ir kovos su savimi akimirkų. Įveikite visas kliūtis. Jūsų širdis jau pajuto mano darbo didybę. Jūs įsitikinote, kad mano Žodis teikia drąsos. Mano mokyme jūs išmokote melstis, kad išsilaisvintumėte nuo pagundų.

63. Mokytojas nenori, kad jūs toliau švaistytumėte laiką. Pažvelkite, kaip žmonija kai kuriais atžvilgiais pasiekė pažangą. Bet Aš noriu, kad jūsų pažanga būtų visapusiška, kad žmogiškasis gyvenimas ir dvasinis gyvenimas būtų suderinti.

64. Šis gyvenimas – tai puiki proga, kurią jūsų sielai suteikia galimybė tobulėti. Pradėkite savo kelionę, augkite, tobulėkite. Pastebėkite, kaip viskas Kūrinyje vystosi ir keičiasi.

Pradžioje, būdami nebrandūs, buvote tarsi atomas; tačiau dėka intelekto, kuriuo Aš jus apdovanojau, galiausiai paėmėte į rankas gamtos turimas medžiagas, kad jomis pasinaudotumėte. Jau tada, kai pradėjote apgyvendinti Žemę, joje jau galiojo Įstatymas, kuris jūsų laukė. Tėvas nuo tų laikų jums atskleidė dvasinį gyvenimą ir nusiuntė jus keliu į tą Tėvynę, į kurią turite patekti, kad po kovos dėl savo apvalinimo galėtumėte pailsėti ir mėgautis ramybe.

65. Visada klausykite savo sąžinės balso, kad ji jums pasakytų, ar įvykdėte Įstatymą, ar ne.

(Panašumas)

66. Klausykite: vienas vyras buvo ant aukšto kalno. Jis pažinojo kalnus, miškus ir takus, kuriais vis toliau žengė ieškodamas maisto savo genties nariams. Vieną dieną, būdamas vienvėjis, jis išgirdo balsą, kuris tarė: „Aš

stebiu tave, žmogau, ir matau tavo vargus. Todėl Aš ateinu pas tave, nes Aš esu Gyvenimas, kuris pulsuoja visame sukurtame pasaulyje.

Tačiau klausyk: pakilk, pažvelk ir eik pas tuos, kurie priklauso tau, ir pasakyk jiems tai, ką išgirdai, ir tai, ką pajutai, bet ko negalėjai pamatyti. Jei jie tada įsitikins tuo, kuo tu jau tiki, sukurk su jais tautos užuomazgą. Nukreipk juos keliu, vedančiu į pažado išsipildymą – į žemę, kurią Aš jiems paruošiau.“ Kai tas vyras išgirdo tą balsą, jis pajuto, kaip jo širdis galingai plaka, ir nedrįso pakelti veido, kad pažvelgtų į tą, kuris taip jam kalbėjo. Jis jautė, kaip nežinoma jėga įsiskverbia į jo esybę, tarsi dangiška šviesa užtvindytų jo sielą gyvybės jėga.

Kai tas balsas nutilo, jis pajuto, kad jo kūno nuovargis išnyko, tačiau tuo pačiu metu jis pajuto atsakomybės našta ant savo sielos.

Po to jis iškeliavo pas savuosius, kad paliudytų apie tai, kas įvyko, ir kadangi jis buvo teisus žmogus, visi patikėjo jo žodžiais. Vyras tarė: „Tas balsas, kurį aš girdėjau, kalbėjo man apie kelią; tačiau aš nežinau, kuris iš visų man žinomų kelių tai yra. Galbūt yra toks, kuris veda į kokią nors didelį miestą, o galbūt jis veda į tolimą šalį, pilną vynuogynų.“

Vieną naktį, kai jis ilsėjosi savo lovoje, savo dvasioje – nebe savo pojūčiais – išgirdo aiškų balsą, kuris jam tarė: „Tavo akys to kelio nepažįsta, nes jį galima suvokti tik dvasia. Tai yra mano Įstatymo kelias.“ Po to jis išgirdo to Įstatymo įsakymus, kurie kalbėjo apie tai, kad reikia mylėti Dievą labiau už viską, kas sukurta, negarbinti Jo vaizdiniais, sukurtus vaizduotės ar prietarų; taip pat jis išgirdo kalbant apie meilę vieni kitiems. Tai esąs tas kelias – meilės ir gėrio kelias.

Kai vyras pabudo, jis suprato, kad visa tai buvo dieviškas apreiškimas, suteiktas jo dvasiai. Jis vėl liudijo savo šeimai apie tai, ką buvo gavęs sapnuose, ir, kupinas tikėjimo bei paklusnumo, suvienijo visus savo genties narius, kad jų susivienijimas taptų stiprios ir didžios tautos sėkla.

(Panašos pabaiga)

67. Tai yra mano šiandienos palyginimas, kuriame Aš jums kalbu apie Mozę, tą dvasią, su kuria panašūs yra šių laikų bendruomenių vadovai; tą, kuris tyliai meldėsi ir bendravo su savo Tėvu; tą, kuris vedė savo tautą per ilgą klajonę per dykumą; būtent tą, kuris, matydamas žmonių minios silpnumą, sudaužė įstatymo plokštes ant žemės.

68. Nuo to laiko praėjo trys amžiai, ir šiandien Aš jūsų klausiu: kas iš jūsų žino kelią? Kas yra tas, kuris iš tikrųjų ruošiasi išgirsti Amžinojo balsą? Kur yra tie, kurie galėtų man pasakyti, kaip jūsų broliai būtų darę kituose laikais: „Viešpatie, jei mano egzistencijos auka yra būtina Tavo darbui, daryk su manimi pagal savo valią.“

69. Šiandien nerandu nė vieno, kuris taip kalbėtų savo Mokytojui. Kaip jūs ketinate šiais laikais pasauliui skelbti mano Žodį? Būtina, kad susivienytumėte, kad mano meilės ir tyrumo darbas būtų pripažintas. Jei bandysite jį pristatyti per apeigas, simbolius ar tikėjimo išpažinimus, jums nepavyks sujaudinti savo artimų sielų. Jei, priešingai, savo darbais parodysite meilės pavyzdį, mano įstatymas bus pripažintas ir gerbiamas.

70. Studijuokite mano Žodį, nes jame išgirsite Tėvo balsą, kuris per jūsų sąžinę visada rodys jums kelią ir leis jums pamatyti tobulumą, kurį palaipsniui pasieksite juo sekdami.

71. Taip, kaip tyrinėjate žmogaus kūną ir stebitės jį matydami – o juk tai tik išorinė žmogaus forma, – taip pat turėtumėte pasinerti į sielos apmąstymą ir tyrinėjimą, nes tik taip suvoksite jos didybę.

72. Kovokite, ir net jei jūsų kova yra įnirtinga, neturite pavargti liudyti mano tiesos. Darykite gera, net jei dėl to turėsite paaukoti save. Jūsų užduotis – išgelbėti savo artimus.

73. Aš jums suteikiu savo palaiminimą ir atleidimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 180

(duotas Antrojo pasaulinio karo metu)

1. Aš duodu jums šviesą, kad jūs, mylimieji mokiniai, gilintumėtės į mano Žodį ir suprastumėte mano pamokymą.

2. „Darbininkas“ turi toliau dirbti ir arti lauką, į kurį, tikėdamas ir trokšdamas gausaus derliaus, turi sėti sėklą. Tačiau Mokytojas jums sako: pasirūpinkite, kad pasirinktumėte tinkamą dirvą, kad sėkla nesugestų ir jūs visada nuimtumėte vaisius, atitinkančius meilę, su kuria dirbate savo žemę.

3. Visi jūs galite būti „darbininkai mano laukuose“; tačiau pirmiausia būtina pajusti ir suprasti šią misiją. Šio mokymo tikslas – nuimti nežinojimo tamsią akies raištį ir paskatinti „šlubuosius“ eiti, taip parodydamas jiems, kad Aš esu vienintelis Dievas, kuriam jie turi tarnauti. Todėl sakau jums: Aš ruošiu jus, kad galėčiau jus parodyti kitiems kaip pavyzdį, nes jūs atvėrėte savo akis Šviesai ir nuolankiai prisipažinote, kad buvote nežinojantys. Aš taip pat sėsiu per jus ir nuimsiu savo gailestingumo vaisius.

4. Jūsų artimieji klaus jūsų, kaip gavote šį mokymą, kaip vyko mano apreiškimai ir kodėl einate šiuo keliu. Į kiekvieną klausimą turite atsakyti visiškai nuoširdžiai. Nes jei nesilaikysite tiesos, nebūsime stiprūs ir būsite nugalėti. Tada sėkla nepasiseks.

5. Aš nenoriu, kad tada liktumėte tuščiomis rankomis, nei kad savo kovos pabaigoje liktumėte be derliaus, po to, kai Aš jus atitraukiau nuo pasaulio, kad eitumėte mano keliu, ir pavadinau jus „mano mokiniais“. Nebūtų teisinga, jei jūs patirtumėte nusivylimus ir kartėlį vien dėl to, kad nesugebėjote apginti mano darbo, jo nestudijuodami ir neanalizuodami, kad įgytumėte pakankamai jėgų, sielos ramybės ir žinių, reikalingų išverti išbandymus.

6. Mano mokymas yra viena vienintelė pamoka, išreikšta įvairiomis formomis, kad jūs galėtumėte ją suvokti, ir prie kurios jums nieko nereikia pridėti. Tačiau, nors ji ir yra įstatymas, Aš nenoriu jos jums pristesti, nes tuomet jūs pasinertumėte į veidmainystę, išoriškai apsimetant, kad jos laikotės, o jūsų širdis jai prieštarautų.

7. Aš įdėjau sąžinę į jūsų esybę, kad ji lydėtų jus visuose jūsų keliuose, nes sąžinė sugeba atskirti gėrį nuo blogio ir teisingumą nuo neteisingumo. Vadovaujami šios šviesos, jūs negalėsite būti apgauti, nei galėsite būti vadinami neišmanėliais. Kaip gi dvasininkas galėtų apgauti savo artimą ar bandyti apgauti patį save, jei juk savo esybėje jis turi savo Kūrėjo šviesą?

8. Tuo metu prie Jėzaus priėjo turtingas jaunuolis ir tarė jam: „Mokytojaui, manau, kad esu vertas tos Karalystės, kurią tu žadi, nes laikaisi tavo mokymo.“ Jėzus jo paklausė:

9. „Ar laikaisi Įstatymo?“ Jaunuolis atsakė: „Taip, Viešpatie, aš pasninkauju, gerai elgiuosi su artimaisiais, niekam nedarau blogo ir dalį savo turto skiriu šventyklai paremti.“

Tuomet Jėzus jam tarė: „Jei nori manimi sekti, palik viską, ką turi, ir sek paskui Mokytoją.“ Tačiau jaunuolis turėjo tiek daug pasaulinių turtų, kad nenorėjo atsiskirti nuo savo turtų ir nusprendė atsiskirti nuo Viešpaties. Jis manė, kad vykdo mano Įstatymą, bet apgaudinėjo pats save.

10. Kiek kartų Aš jums sakiau: „Rodykite aktyvią meilę artimui, išreikškite šią dorybę, bet nesigirkite ja, nes tada tai nebebus gailėstingumas, ir jūs apgaudinėsite save!“

11. Mokiniai: jei nenorite klysti ar daryti klaidų, vertinkite savo poelgius savo sąžinės šviesoje. O jei yra kas nors, kas ją aptemdo, nuodugniai ištirkite save ir atrasite tą dėmę, kad galėtumėte ją ištaisyti. Jūsų viduje yra veidrodis, kuriame galite pažvelgti į save ir pamatyti, ar esate tyri, ar ne.

12. Dvasininkas turi būti atpažįstamas pagal savo darbus, kurie, norint, kad būtų tyri, turi būti diktuojami sąžinės. Kas taip elgiasi, tas pajus, kad teisėtai vadina save mano mokiniu.

13. Kas galėtų Mane apgauti? – Niekas. Aš vertinu jus ne pagal tai, *ką* darote, bet pagal *ketinimą*, su kuriuo tai darote. Aš esu jūsų sąžinėje ir už jos ribų. Kaip galite manyti, kad Aš negaliu žinoti jūsų poelgių ir jų motyvų?

14. Pasiruoškite kovai, kad mano darbas nebūtų puolamas dėl jūsų blogų darbų. Nes daugeliu atvejų tai, ar žmonija pripažins mano darbą, ar ne, priklausys nuo jūsų.

15. Tačiau kas gali sunaikinti mano darbą, juk jis yra pati tiesa, juk jis yra nepriekaištingas tyrumas? O jūs vis dėlto praleistumėte progas užsitarnauti nuopelną ir pakelti sielą.

16. Jei kas nors nepažįsta mano tiesos, tai todėl, kad nesidomėjo ja ir negėrė iš šio šaltinio, kuris išlieja savo kristalinį vandenį visiems, kurių lūpos trokšta meilės.

17. Tiesa, kurią Aš apreiškiau patriarchams, pranašams ir teisiems, yra ta pati, kurią Aš jums šiandien parodau. Nes mano mokymas, kurį šiandien gaunate, yra visų laikų Įstatymas, kuriuo Aš jums parodžiau kelią į tobulėjimą, kad jūs tęstumėte savo gyvenimo kelionę iki pat tikslo. Savo mokyme Aš jums niekada nesakiau nieko, kas neturėtų teisingo paaiškinimo. Tačiau jei pateiksite kitokius ir sudėtingus paaiškinimus, jei pakeisite mano mokymą arba tiems, kuriems reikia paaiškinimo, pateiksite klaidingą interpretaciją, tuomet nuimsite prastą derlių.

18. Atkreipkite dėmesį į tai, kaip perduodate ir kaip kalbate. Supraskite, kad esate atsakingi už labai didelę dovaną.

19. Aš esu sėklos savininkas, o jūs – darbininkai. Jei kas nors yra tingus ir nevykdo savo užduoties – jei kas nors nukrypsta nuo kelio, nekaltinkite Manęs, kuris jus kviečiu visur. Supraskite, kad tas, kuris nori pasiekti išgelbėjimą, turi įdėti tam tikrų pastangų.

20. Žiūrėkite, Aš kreipiuosi į jūsų širdis, kad, pajutę Mane, galėtumėte pasakyti: „Mokytojai, aš seksiu paskui Tave.“

21. Klausykite atidžiai: visais laikais žmonijos Tėvas savo meilę išreiškė per žinutes savo pasiuntiniams. Ši meilė, kurią iki šios akimirkos bandote suprasti ir pajusti, yra būtent ta, kuri jus visada glostė.

22. Noriu, kad pasisotintumėte šia šviesa, nes be meilės jūs nepasieksite Manęs. Be šios jėgos jūs negalėsite suvokti mano šlovės.

23. Mano žodis paliečia jūsų širdies jautriausias stygas, kad jūs pabustumėte meilei ir suprastumėte: jei gyvenate tik tam, kad įgytumėte pasaulio turtus, ir neturite nei laiko, nei erdvės, kad širdis ir siela galėtų išvystyti savo gebėjimus, tai jų vystymosi kelyje jie neatsiskleis.

24. Neleiskite savo širdžiai tapti išdidžiai, nes ji simbolizuoja amžinybės ugnį, iš kurios viskas atsirado ir kurioje viskas atgaivinama.

25. Dvasia pasinaudoja širdimi, kad per kūną mylėtų. Jei mylėsite tik pagal materijos dėsnius, jūsų meilė bus laikina, nes ji yra ribota. Tačiau jei mylėsite dvasiškai, tas jausmas bus panašus į Tėvo meilę, kuri yra amžina, tobula ir nekintama.

26. Visa gyvybė ir visa, kas sukurta, yra susijusi su Dvasia, nes ji turi amžinąjį gyvenimą. Neapribokite savęs, mylėkite Mane ir mylėkite vieni kitus, nes jūs turite tą Dievo „Būties“ kibirkštį, kuri nežino jokių ribų mylėdama, kuri yra pats Dievas.

27. Supraskite, kad viskas, kas egzistuoja, yra skirta jums, kaip ir viskas pagal savo paskirtį yra nepertraukiamas duoklė ir nuolatinis garbinimas Kūrėjui.

28. Iš visų būtybių Aš priimu jų vaisių, tačiau viskas iš Manęs gauna gyvybę teikiančią jėgą.

29. Aš jums aiškinu visus šiuos mokymus, kad jūsų siela nebebūtų jūsų pojūčių kalinė – kad, kai išeisite skleisti mano mokymą, skelbtumėte, jog siela, kaip ir visa, kas sukurta, paklūsta vystymosi dėsniui.

30. „Evoliucija“ – žodis, kuris bus ant žmonių lūpų, kai jie pradės gilintis į sielą; nes jis reiškia pažangą, kilimą, transformaciją ir tobulėjimą.

31. Kada žmogus pagaliau bus laisvas nuo prietarų, kad nebesikreiptų į formas ir nebežiūrėtų į viską, kas jį supa, kaip į kažką didesnį už save patį? Tada, kai jis pasieks dvasios laisvę.

32. Dabar jūs tikriausiai suprantate, kad jei Aš visada apsireiškiau žmonėms išmintimi, tai dariau tam, kad išlaisvinčiau sielas, įkalintas ribotų protinių sugebėjimų.

33. Šiais laikais vis dar yra žmonių, kurių protas ribotas ir kuriems trūksta įkvėpimo. Nors dėl savo išsivystymo lygio žmonės jau turėtų turėti aiškų ir budrų protą, daugelis vis dar mąsto ir gyvena kaip primitiviose epochose.

Kiti pasiekė didelę pažangą mokslo srityje, tačiau tuo pačiu užsidarė savo tuštybėje ir savanaudiškume, manydami, kad pasiekė žinių viršūnę. Tačiau jie sustojo savo dvasinės pažangos kelyje.

34. Jums, kurie šiuo metu mane klausėte ir girdėjote, kad mano mokyme nuolat kartojasi žodis „Dvasia“, sakau, kad šio žodžio didybė ir šviesa sukrės šią žmonių, kai ji vieną dieną tai supras.

35. Ir toliau būkite verti šios malonės, rodydami teisingai suprastą nuolankumą. „Nuolankumas“ nereiškia menkumo ar materialaus skurdo.

36. Išsaugokite moralinę jėgą, nes per šio gyvenimo kančias jūs sustiprėjote kaip plienas ant kalimo.

37. Matau, kad sutinkate su savo likimu. Jei jūsų praeitis buvo skausminga, nebekreipkite į ją dėmesio. Pamiškite ją ir gyvenkite ramiai dabartyje. Nebijokite ateities, nes „rytojūs“ – tai Aš.

38. Visos mano pranašystės išsipildys, ir šią jūsų mažą tautą žmonija laikys „Pažadėtąja žeme“. Aš pasirūpinsiu, kad jos širdyse viešpatautų ramybė, o sielos būtų apšviestos. Kitų tautų aukšti valdovai atvyks į ją ir jos glėbyje semsis įkvėpimo, kad valdytų su meile.

39. „Izraelio prarastosios giminės“ atvyks, kad susirinktų šioje mano gailestingumu paruoštoje žemėje ir pajustų mano ramybę.

40. Turite būti pasirengę, nes jūsų artimieji kreipsis į jus. Jūs nežinote, kaip ir kada, bet mano žodis išsipildys.

41. Todėl raginu jus susivienyti, kad jūsų artimieji pajustų, jog atėjo į Viešpaties tautos glėbį, kur jie gaus tai, kas yra mano valia.

42. Aš iš anksto supažindinu jus su visais ateities įvykiais. Kalbant apie tas „gentis“, sakau jums, kad jos, mano išminties paskatintos, atvyks čia, kad gautų paveldėjimą, kurį jūs gavote. Jos neatvyks atsitiktinai; tačiau būtina, kad jūs būtumėte vieningi, kad pamatytumėte, kaip išsipildo mano žodis.

43. Antrajame laikotarpyje, kai imperatorius valdė Palestiną, ji buvo susiskaldžiusi. Izraelio tauta buvo pagonių vergė ir ant savo pečių jautė tironijos jungo naštą.

44. Būtent tuo metu Dievo Sūnus atėjo pas žmones.

45. Kiek skausmo buvo toje tautoje ir koks didelis buvo žmonių savanaudiškumas! Bet jie išgirdo mano Žodį, ir jis buvo tarsi balzamas visoms tos išstumtos tautos žaizdoms. Aš numalšinau jos troškulį meilei, ir todėl tie, kurie manimi tikėjo, sakė: „Tik Nazariečius moka mylėti.“ Ir vis dėlto aš buvau nesuprastas.

Kai žmonės privertė mane paaukoti save, jie paklausė manęs: „Jėzau, kur tie, kurie sekė paskui tave?“ Tuo metu aš pažvelgiau į Jeruzalę ir pasakiau: „Dar ne laikas, kad sėkla sudygtų. Bet tas laikas ateis, ir tada žmonija pažins vaisių.“ Ir iš tiesų – po mano išėjimo mano mokiniai iškeliaavo ir skelbė mano žodį.

46. Dabar Aš jums sakau: 1950 metais pasirodys tie, kurie nepaklus mano žodžiui, ir jie privers Mane vėl patirti aukos mirtį, kurią sudaro jūsų nepaklusnumas ir nesantaika tarp jūsų pačių. Tada Aš pasakysiu, kaip ir anksčiau: „Aš įdėjau savo sėklą į šias širdis, ir ji sužydės, o jos vaisiais maitinsis tautos, kurios susipažins su mano Žodžiu, užrašytu Raštuose.“

47. Šis palikimas skirtas jums. Atminkite, kad savo kelyje visada turite sėti gėrį.

48. Artėja dienos, kai krikščioniškasis pasaulis savo širdyse sutelks dėmesį į dramos, kuri įvyko Golgotoje prieš maždaug du tūkstančius metų, minėjimą. Tada kai kurie susimąsto, norėdami išsiaiškinti, ar jų gyvenimo veiksmai atitinka jų sąžinę, ar jie pasidavė pagundai.

49. Tačiau šie žmonės, kurie šiuo metu klausosi Manęs, jaučia, kad jiems nebūtina žiūrėti į nukryžiuotojo atvaizdą, nes supranta, kad tas Kalvarijos kalne pralietas kraujas vis dar veikia žmonių širdyse. Jis buvo „palaistytas“, kad parodytų, kaip įvykdyti misiją. Dvasinė tauta neturi iš naujo išgyventi tos dramos; jis išmoko dvasiškai pakilti, kol pajaučia ir mato dvasines šloves. Tiems, kurie, kaip Tomas, abejojo, Aš leidau įdėti pirštus į Jėzaus žaizdas ir pamatyti mano kraują, kuris vis dar šviežias ir kuris, tarsi neišsenkantis šaltinis, toliau liejasi meile ir jėga į kiekvieną sielą.

50. Aš jums sakiau, kad esu jums taip arti, kad žinau net jūsų slapčiausias mintis, kad esu visur, kur esate jūs, nes esu visur esantis. Aš esu Šviesa, apšviečianti jūsų protą įkvėpimais ar šviesiais sumanymais.

51. Aš esu jumyse, nes Aš esu Dvasia, kuri jus įkvėpia, sąžinė, kuri jus teisia. Aš esu jūsų pojūčiuose ir jūsų kūne, nes Aš esu visoje kūrinijoje.

52. Vis labiau jaučiate Mane savyje ir visame, kas jus supa, kad, kai ateis akimirka palikti šį pasaulį, jūs visiškai įžengtumėte į dvasinį gyvenimą, ir jūsų sieloje nebūtų jokio sutrikdymo dėl įspūdžių, kuriuos galėtų palikti jusių pasaulis; ir jūs priartėtumėte prie Manęs dar vienu žingsniu, nes Aš esu begalinio tyrumo šaltinis, iš kurio jūs gersite amžinai.

53. Jūs nežinote, kiek laiko jums dar liko šiam žingsniui žengti. Todėl būkite budrūs, nes pagunda norės jus suklupdyti. Aš jus ruošiu ir pažadu, kad mano gailestingumas bus pasiruošęs išgelbėti jus iš audros. Aš pasiūlysiu jums savo pagalbą, jei jums gresia kritimas, nes Man nėra nė vieno, kuris būtų vertingesnis, nei kito, kuris būtų mažiau vertingas. Aš esu Tėvas, ir kai tik atgailaudami ateisite pas Mane, Aš jus priimsiu ir duosiu jums atlygį pagal jūsų nuopelnus.

54. Apmąstykite ir patikrinkite savo gyvenimą. Leiskite, kad jus apšviestų jūsų dvasios šviesa. Aš leisiu jums suvokti jūsų dvasinę pažangą.

55. Teisingai aiškinkite mano Žodį, gerai žinodami, kad reikia gilintis ne į jo formą, o į jame glūdintį turinį ir tikslą, kuriuo jis jus veda. Mano žodžio skelbėjai gali klysti; tačiau tai, kas ateina iš Dievo, yra tyra ir negali būti sutepta.

56. Aš jums perdaviau sėklą, iš kurios turite nuimti gausų derlių. Imkite mane pavyzdžiu ir gyvenimo kelyje skleiskite meilę ir gailestingumą savo artimiesiems. Tada žmonija pripažins tikėjimą ir stiprybę, kurią jūs įgijote.

57. Stenkitės suprasti mano veiklos prasmę taip, kaip ją suprato ir aiškino tie, kurie sekė paskui mane iki pat pabaigos.

58. Jei savo širdį paruošėte kaip šventovę, kurioje laukiate savo Tėvo apsilankymo, kad Jis joje pajustų jūsų meilės šilumą, tada galite tikrai pasakyti, kad „lakštingala“ buvo pas jus. Mane supa vyrai, moterys ir vaikai, ir visi jie yra tarsi jaunikliai ant Gyvenimo medžio.

59. Jūs be perstojo klajojote ir žemės gelmėse ieškojote tam tikrų medžių šaknų, kad galėtumėte įvertinti jų vaisius, ir dažnai tose šaknyse aptikdavote graužiančią kirmėlę. Po to jūs ieškojote Manęs kalnuose ir slėniuose – tikėdamiesi išgirsti tėvišką ar bent jau draugišką balsą, kuris išlaisvintų jus iš nežinomybės ir nuvestų tiesos keliu. Dabar, kai girdite Mano žodį, dėkojate Man už tai, kad leidau jums išgirsti Mano mokymą, kuris parengia jus tobuliau dvasiniam bendravimui nei tas, kurį turite šiuo metu.

Šiandien turiu apriboti savo šviesą, kad jūs mane suprastumėte. Bet ateis akimirka, kai jūsų siela ir protas galės tiesiogiai priimti mano išmintį. Šiandien daugeliui pakanka šiek tiek šviesos ir ramybės širdyje – vaikams – glostymo, o pavargusiems senoliams – mylinčio vaikų žvilgsnio; nes taip jie pajaučia šviesos spindulį savo išvargusiose ir nuliūdusiose širdyse. Tačiau vėliau visi išeis, trokšdami šviesos, kuri apšviestų jų gyvenimo kelią.

60. Jei dabar paklaustumėte daugelio mano vaikų, ar jie norėtų išgirsti mano mokymus, jie atsakytų, kad yra to neverti. Tačiau Aš jums sakau, kad nė vienas iš mano vaikų nėra nevertas manęs išgirsti. Visiems reikia mano Žodžio: teisiesiems – kad pasistiprintų, išgirdę savo Dievą; nežinantiems – kad

mokytūsi ir, pasinaudodami Mokytojo pamokymais, pasiektų savo sielos tobulėjimą; nusidėjėliams – kad, klausydami Tėvo, atsinaujintų per atgailą.

61. Pas mane pasiekia balsas, sakantis: „Ateik ir pažiūrėk, koks silpnas esu žemėje, kaip sutepta mano siela. Žinau, kad Tu mane myli ir gali man atleisti, kad Tu esi mano vedlys tamsoje ir pagalba vienatvėje. Ateik man į pagalbą, nes šios valandos išbandymuose jaučiu mirties agonijos skausmą.“

62. Kas taip kalba Man? Kas tokiu būdu siunčia Man savo šauksmus, trokšdamas malonės? Galbūt širdis? Ne, tauta, tai žmonija, kuri nepamiršo, kad Aš esu Meilė. Ji suvokia savo gėdą ir prašo išgelbėjimo.

63. Aš verčiau dėl jūsų išsiskyrimo nuo tos akimirkos, kai palikote dvasinę tėvynę, kad eitumėte į žemę. Nuo tada būtent mano ašaros ir mano kraujas atleido jums jūsų nuodėmes, o mano geranoriškas ir ramus balsas nuolat patarė jums jūsų gyvenimo kelionėje. Mano šešėlis sekė paskui jus visais keliais. Iš tikrųjų būtent Aš jūsų pasiilgau, o ne jūs. Nes kai išėjote, jautėtės stiprūs ir manėte, kad manęs pagalbos jau nebereikia. Jūsų kelias buvo laisvos valios kelias, jūsų pojūčiai išsiplėtė, kad galėtumėte įkvėpti ir paliesti viską, kas jus supa, ir jums teko labai giliai nukristi, kad vėl nukreiptumėte savo akis į Mane. Jau tada jūs prisiminėte, kad turėjote Tėvą, prie kurio stalo sėdėjote. Tada jūs šaukėtės savo Viešpaties; tačiau Aš jau anksčiau buvau jus pašaukęs ir priminęs apie jūsų buvimą prie mano stalo. Aš ieškojau jūsų kaip tėvas, kuris matė savo vaiką, dar mažą, išeinantį su nekaltumu širdyje ir nežinantį kelio.

64. Jei gilinsitės į mano Žodį, suprasite, kad Tėvo ketinimas, kai Jis jus pasiuntė į pasaulį, kad pereitumėte jo kelius, pilnus pavojų ir gundymų, nebuvo toks, kad jūs juose pasiklystumėte. Juk jie iš anksto buvo sukurti taip, kad juose gautumėte sielos tobulėjimui būtinas pamokas, kad įgytumėte trūkstamą patirtį ir galiausiai sugrįžtumėte pas Mane kupini šviesos.

Kai jūsų dvasia išėjo iš Manęs, ji buvo tarsi kibirkštis, kurią vėjai turėjo paversti liepsna, kad grįžtant pas Mane jūsų šviesa susiliėtų su Dievybės šviesa.

65. Aš kalbu jums nuo naujojo kalno viršūnės. Ten Aš jūsų laikiu, ir tikrai sakau jums: jūsų atvykimo dieną šioje karalystėje vyks šventė. Jūs ten atvykstate skausmo keliu, tuo pačiu išvalydami savo nuodėmes – keliu, kurio nenubrėžiau Aš, bet kurį sukūrė žmogus. Šiuo taku jūs leido eiti ir Man. Tačiau nuo to laiko aukos ir skausmo kelias yra pašlovintas mano krauju.

66. Begalybėje išgirsti mano balso aidą, kaip girdite varpo skambesį.

67. Turėkite omenyje, kad atėjo teismo laikas; nes tikrai, sakau jums, už kiekvieną nusižengimą bus atlyginta. Pati žemė pareikalaus atsakomybės už netinkamą naudojimąsi ja ir jos gamtos karalystėmis, kurį žmogus jai ir jos gamtos karalystėms suteikė. Viskas, kas buvo sunaikinta, pareikalaus iš jūsų atsakomybės ir taip leis žmonėms suvokti, kad Kūrėjas juos sukūrė su meilės ketinimais, ir kad būtent ta vienintelė Valia, kuri galėtų juos sunaikinti, rūpinasi jais, saugo juos ir laimina juos.

68. Ar siela gali ramiai palikti šią planetą, jei tai, ką ji išniekino ir sunaikino, šaukia ją, kad pareikalautų atsakomybės? Tai yra tie, kurie turėjo susikurti pasaulį, kuriame sąžinės graužatis, materializmas ir gyvenimo nepaklusus mano Įstatymui pasekmės yra tarsi tamsūs rūko debesys, kuriuose jie, apimti skausmo, klajoja, kol jų viduje įsižiebia šviesa, kad jie galėtų pradėti atkurti viską, ką sunaikino.

69. Norėdamas jiems padėti, sakau jiems: „Žiūrėkite, štai Mokytojas vėl yra tarp savo mokinių.“

70. Šiandien Aš atėjau, kad uždegčiau tikėjimą tuose, kurie trumpam prarado drąsą.

71. Kai Aš atėjau pas jus, Aš taip pat ateisiu pas visus tuos, kurie pakyla prie Manęs. Mano meilė, mano šviesa skirta visiems.

72. Kai Viešpats pasirodo savo mokiniams, jūs jaučiate begalinį džiaugsmą savo sieloje, ir net jei mano apsireiškimas trumpas, jūs esate patenkinti.

73. Noriu, kad tą ramybę ir džiaugsmą, kuriuos patiriate, kai mane girdite, galėtumėte pajusti ir tada, kai manęs ieškote maldoje, kad jūsų mintys, kai tik pasiekiate tą vidinį pakilimą, būtų tarsi vaisingą dirvą drėkinanti rasa, krentanti ant nevaisingų laukų.

74. Kol pasaulis nerimauja, chaoso šešėlis nusileidžia ant tautų, o karas sukrečia žmoniją, Aš girdžiu tuos, kurie sako: „Jei Dievui nėra nieko neįmanomo, kodėl Jis nesustabdo karo ir nesukuria naujo pasaulio, kupino taikos?“ Tačiau Aš jums sakau, kad taip pat, kaip žmoguje yra karas, taip pat jame yra ir taika. Kiekvienas žmogus turi griežtą ir išmintingą sąžinę, ir jos dėka jis gali pasirinkti kelią, kuris jam naudingas.

75. Pasaulyje jau įsiplieskė nauja kova. Ištiesos tautos kovoja, siekdamos nugalėti savo priešus. Kitos siekia pranašumo, kad pavergtų tautas ir laikytų jas vergais, o dar kitos – kad jų rasė įrodytų esanti aukščiausia iš visų; tačiau savo aklume jos nemato bedugnės, kuri laukia visų.

76. Tegul jūsų mintys šioje tamsos ir sumaišties atmosferoje prasiskverbia kaip šviesos spindulys. Jomis jūs padėsite savo artimiesiems aiškiai mąstyti išbandymų akimirkomis. Tokiu būdu jūs įvykdysite misiją, kurią Aš jums pavedžiau.

77. Būkite stiprūs, kad suvaldytumėte savo aistras, tada neatsistosite nei vienos, nei kitos pusės pusėje. Jūsų širdis turi degti užuojauta ir brolystės jausmu *visiems* bei viduje dalytis kančiomis ir vargais, kurie kamuoja šią žmoniją. Taip jūsų širdis plaks vienu ritmu su mano širdimi.

Viskas, kas gera, ką darote, bus atlyginta. Argi nemanote, kad taikos atėjimas tarp žmonių būtų atlygis už jūsų maldas?

78. Žiūrėkite, Aš iš jūsų neprašau jokios aukos. Aš nesiunčiu jūsų pamokslauti tarp tų nesuvaldomų minios; Aš neperduodu jūsų į pagonių rankas. Dabar pakanka, kad išvalytumėte savo mintis, kad jomis apšviestumėte savo artimųjų kelią.

79. Kovokite, melskitės, budėkite, kad pagunda, kuri turi galią pasirodyti jums apsirengusi patraukliausiomis formomis, neatitrauktų jūsų nuo gerų ketinimų ir nesutrukdytų vykdyti pareigų. Mokykitės su ja kovoti ir ją nugalėti. Nemiegokite, nes ji kovos iki pat pabaigos.

80. Jūsų kova yra didesnė, nei galite įsivaizduoti, nes šis priešas yra nematomas. Juk dažnai jo ieškote įvairiose vietose, o jis vis dėlto slepiasi jumyse pačiuose – jūsų jausmuose ir aistrose. Šiai kovai nėra geresnio ginklo už maldą.

81. Tėvas davė jums savo patarimus. Nors kiekviena pamoka skiriasi, tačiau jų esmė, prasmė ir tikslas yra tas pats: padovanoti jums mano meilę ir parodyti kelią į tobulumą, kuris suteiks jums išgelbėjimą.

82. Atminimo dienomis net ir kietiausia širdis jaučia mano buvimą. Begalybėje be perstojo skamba dieviškojo varpo garsas, skelbiantis šios naujos eros atėjimą. Bet kokia kurčia yra šios žmonijos širdis!

83. Kai žmonės pagaliau pabus ir, trokšdami mano žodžio, atvyks, jau bus per vėlu, nes manęs ten nebebus. Tada jie galės gauti tik mano apreiškimo liudijimą. Daugelis apgailestaus, kad neieškojo manęs ten, kur aš apsireiškiau, ir neišgirdo mano balso.

84. Šiuo metu žmoniją ištinka dideli išbandymai. Visose pasaulio vietose skamba dejonės. To priežastis yra ta, kad sielos atėjo į žemę, kad nuimtų tai, ką pasėjo kitomis epochomis; nes niekas neišvengia mano teisingumo. Aš nebebūčiau tobulas, jeigu jums to neparodyčiau, jeigu neleisčiau jums nuimti savo darbų vaisių. Tačiau Aš taip pat ruošiu žmones šios žinios šviesa. Kiekvienos ausies pasieks žinia apie mano sugrįžimą, apie mokymus, kuriuos palikau žmonijai. Mano mokiniai iškeliaus nešti gydomąjį balzamą ligoniams, jie bus kryžiaus nešėjai tiems, kuriuos slegia savo kryžiaus našta. – Aš dažnai kartoju šiuos nurodymus jums, kad po mano išvykimo jų nepamirštumėte.

85. Budėkite ir melskitės, kad būtumėte stiprūs. Tačiau melskitės Dvasia, kad pasiektumėte tobulą bendravimą su Viešpačiu ir galėtumėte

juo džiaugtis. Jei pamatysite, kad tai, ką gavote įkvėpimo akimirkomis per maldą, tapo tikrove, tai bus įrodymas, kad turėjote dvasinio bendravimo su Mokytoju akimirka.

86. Tobulinkite savo būdą, kaip ieškote Manęs, kaip meldžiatės. Turėkite omenyje: kai mano Žodžio nebebus galima išgirsti jūsų susirinkimų salėse, bažnyčių žmonės išsirengs jus atgauti, jie bandys jus susigražinti. Ar tuomet sugebėsite užmerkti akis prieš šią Šviesą ir atidėti į šalį užduotį, kurią gavote, kad vietoj to pasitenkintumėte ritualo atlikimu?

87. Nebijokite, kai kartais kalbu apie tai, kad būsite šmeižiami ir persekiojami. Aš tik sakau jums, kad jei vykdysite mano Dieviškąjį Įstatymą ir laikysitės žemės įstatymų, neturėsite ko bijoti.

88. Jau dabar įrodykite, kad šiuo metu Jėzaus žodžius išgirdote ne veltui, kad – kai Aš jus pavadinau „mokiniais“ – sugebate šį titulą nešti oriai. Pamatę jūsų veiksmų nuoširdumą ir tyrumą, pasiduos net ir patys užsispyrę. Kai pasaulyje ateis religinių mokymų ir sampratų susidūrimų laikas, kai žmonės labiausiai priešinsis mano dvasinio mokymo skelbimui, stebuklai, kuriuos jums suteiksiu, bus didžiausi, o tie įrodymai privers pasaulį drebėti.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 181

1. Jūs, klausytojų minios, ateikite prie Šviesos, užsimerkite kūno akis kelioms akimirkoms ir dvasia pažvelkite į mano buvimo spindesį, kuris ateina pas jus. Tai dieviškoji Meilės ir Išminties Šviesa, kurią noriu jums duoti kaip drabužį. Tai Šviesa, kuri išsklaido nežinojimo, fanatizmo ir piktadarystės tamsą.

2. Šiandien, dieną, kurią skyrėte kūno poilsiui ir sielos puoselėjimui, Aš jums duodu savo pamokymą. Tai septintoji diena, kurią ilsitės nuo savaitės vargų, kurią skinate savo darbo vaisius ir kaupiate jėgas, kad galėtumėte tęsti savo kelią.

3. Suvokite šią dieną kaip jūsų vystymosi septintojo etapo simbolį – to etapo, kuriame atsivers paskutinis antspaudas, kuriame po ilgos gyvenimo kelionės jūs ilsėsitės.

4. Daugelis mano, kad mano Šviesa nusileidžia tik į tas vietas, kur skelbiamas mano Žodis; tačiau tiesa yra ta, kad mano dvasinis buvimas yra su visais. Todėl Šviesą, kurią jums siunčiu, pavadinau Visuotiniu Spinduliu. Nes tą pačią akimirką, kai ji persmelkia Žodžio nešėjus, ją skirtingais būdais jaučia visos būtybės. Taip, tauta, kadangi Aš esu visagalis ir visur esantis, Aš apsieiškiu įvairiomis formomis, kurios visos yra dvasinės. – Jei Antrajame Laike mane matėte kaip žmogų, tai įvyko todėl, kad siekiau pasiekti jūsų širdis. Tačiau dabar jūs „matote“ mane ateinantį dvasiškai, nes tai jūsų sielą noriu apšviesti.

5. „Išganytoju“ mane vadinate ir „Išganytoju“ mane ir toliau vadinsite, nes Aš nukreipiu jus nuo blogų kelių.

6. Neprakeikite išbandymų, kurie slegia jus ir visą žmoniją. Nesakykite, kad jie yra Dievo bausmė, pyktis ar kerštas, nes tada jūs šmeižiate. Sakau jums, kad būtent šie išbandymai vis labiau priartina žmoniją prie išgelbėjimo uosto.

7. Vadinkite jas teisingumu, atpirkimu ar pamokomis, tada tai bus tikslu ir teisinga. Pyktis ir kerštas yra žmogiškos aistros, būdingos tiems, kurie dar toli nuo sielos ramybės, harmonijos ir tobulo. Neteisinga, kad mano meilei jums, kuri nulemia visus mano darbus, suteikiate vulgarią „bausmės“ pavadinimą arba nevertą „keršto“ pavadinimą.

8. Turėkite omenyje, kad savanoriškai pasukote į erškėtuosius kelius ar į tamsias bedugnes ir kad neatsižvelgėte į mano meilės kupiną šauksmą nei į savo sąžinės balsą, todėl tapo būtina, kad skausmas ateitų jums į pagalbą, kad pažadintų jus, sustabdytų, priverstų susimąstyti ir leistų sugrįžti į tikrąjį kelią.

9. Buvo būtina leisti, kad tamsoje būtų skausmas, o šviesoje – ramybė, kad jūs galėtumėte savanoriškai pasirinkti tą dvasinę būseną, kurios siekiate.

10. Kai matau, kad skausmas jus nugali ir kad, užuot iš jo išmokus pamokas, kurias slepia kiekvienas išbandymas, tenkinatės verksmais, keiksmiais ar tiesiog laukiate mirties kaip savo kančių pabaigos, tada Aš priartėju prie jūsų, kad meiliai kreipčiausi į jūsų širdį, suteikčiau jai paguodą ir viltį bei sustiprinčiau ją, kad ji įveiktų save, savo silpnumą ir tikėjimo trūkumą ir galėtų triumfuoti prieš išbandymus; nes šiame triumfe glūdi ramybė, šviesa ir dvasinė laimė, kuri yra tikroji laimė.

11. Štai dėl to Aš atėjau, tauta, kad pašalintų begalinę naktį, kuri jus apgaubė, ir suteiktų jums naują, spindesio kupiną dieną. Mano Žodis atliks stebuklą – ištirpins jūsų širdies ledą, kad ji pradėtų jausti dvasinį pasaulį ir plakti už viską, kas gera. Mano Žodis atrakins kalėjimo, kuriame jūsų siela jautėsi įkalinta, sklęščius. Tačiau jūsų užduotis – atlikti kitą stebuklą: savo darbų nuopelnais pasiekti ramybę ir pakilimą.

12. Kaip toli tada bus tie keliai, kuriais susižeidėte kojas, palikdami kraujo ir ašarų pėdsakus, ir kur iki dugno išgėrėte kančios taurę!

13. Mano dieviškas troškimas yra jus išgelbėti ir nuvesti į šviesos, grožio ir meilės pasaulį, kur jūs džiaugsmingai sklandysite dėl sielos pakilimo, jausmų kilnumo ir tobulumo idealo. Argi jūs nematote šioje dieviškoje troškimėje mano tėviškos meilės? Be abejonės, tas, kuris to nesupranta, turi būti aklas.

14. Kai kurie tvirtina, kad suvokia Mane savo protu, manydami, jog taip gali Mane suprasti. Kiti, dar nebrandesni ir materialistiškesni, norėtų mane matyti žmogiškame pavidale, kad galėtų manimi tikėti, nesusimąstydami, jog jų esybėje glūdi aukštesnė prasmė, per kurią jie gali mane suprasti, pajusti mano buvimą ir mane regėti. Tačiau ši prasmė gali atsiskleisti tik per tikėjimą ir dvasingumą.

15. Kiek džiaugsmo mano Dvasiai teikia tie mokiniai, kurie iš tiesų siekia pakilimo; nes jie – nors pasaulio akyse yra nereikšmingi ir kvaili – sugeba pajusti mano buvimą savo širdyje, iššifruoti ar suprasti mano įkvėpimus ir sutinka su tuo, ką jiems suteikia mano valia.

16. Būkite tokie kaip jie, kad visi galėtumėte mane pajusti ir džiaugtis mano gėrybėmis, nes aš esu čia dėl visų. Žiūrėkite: išgryninęs kelius savo mokymu, aš nukreipiu žvilgsnį į jus, mažą širdžių būrį, priklausantį jaunesniesiems, kurie šiuo metu yra pašaukti eiti mano pėdomis.

17. Šis Šviesos Žodis, kurį jums perduodu, yra dvasinė duona, kuria maitinu jus Trečiajame Laike. Visi mano vaikai savo tikėjimo įsitikinimuose

trokšta šio maisto – vieni jo išorinės formos, kiti – jo prasmės. Aš visus priimu su meile ir visiems suteikiu savo malonę.

18. Per Paskutinę vakarienę Aš pasakiau savo apaštalams: „Imkite duoną, ji yra mano Kūnas. Imkite vyną, kuris yra mano Kraujas, ir po mano išėjimo turite prisiminti šį mokymą.“

19. Dabar Aš jums sakau: „Imkite mano Žodį, kuris yra amžinasis gyvenimas, ir saugokite jo prasmę.“ Prisiminkite tą patį po 1950 metų, kai jo jau nebebus girdėti, ir maitinkitės juo. Kaip mano mokiniai sugebėjo sutvarkyti savo gyvenimą pagal mano mokymą ir nuolankiai jį skleidė, taip ir jūs turite elgtis, kad visiems alkaniesiems atnešumėte šią sielos duoną. Nes parašyta, kad mano Žodis neišnyks ir bus išgirstas visoje žmonijoje.

20. Aš jums sakiau: klausykite mano Žodžio, ir jo esmėje rasite Dievo malonės duoną. Aš jums sakiau: troškite Tėvo meilės, nes tai, kas būtina jūsų gyvenimui žemėje, bus jums duota papildomai.

21. Dėl šios sėklos jūs turėsite atsiskaityti prieš Mane, nes Aš ją jums patikėjau visais laikais. Kas gali pasakyti apie save, kad įvykdė savo užduotį ir kad yra be jokios dėmės?

22. Mylėti artimą yra aukščiausia jūsų likimo užduotis. Skleiskite ją darbais, žodžiais ir net mintimis; nes meile išsiųsta mintis atneša paguodą jūsų artimiesiems.

23. Aš noriu, kad išmoktumėte atleisti. Kviečiu jus paimiti ant savęs mano meilės kryžių ir sekti paskui Mane. Aš išgirstu ir priimu tą, kuris viduje man sako: „Viešpatie, noriu eiti tavo pėdomis.“

24. Tačiau tuo pačiu metu Aš jūsų klausiu: kas bus tas, kuris mane išduos šiuo Trečiuoju laikotarpiu? Ištirinėkite save, ir jūs man atsakysite, kai ateis laikas.

25. Tas, kuris nesilaiko mano Įstatymo, kuris mane išsižada, kuris koku nors būdu išniekina ar suteršia mano darbą, tas ir bus tas, kuris mane atiduos miniai, kuri savo veiksmais šauks: „Nukryžiuokite jį!“ Nes jo poelgiai privers žmones klausti: „Ar *tai* yra Mokytojo mokiniai? Ar tai tie, kurie išgirdo jo žodį?“

26. Mylėkite žmones, neskelbkite savo gerų darbų – to pakaks, kad būtumėte Trečiojo laikotarpio apaštalai.

27. Šiandien Aš esu pasaulyje, tarp žmonių, ir sakau jiems: „Dėl ko mane kaltinate? Aš sakiau tiesą, patariau daryti gera, išpildžiau savo pažadą sugrįžti. Aš neneigiu to, ką jums sakiau Antrajame, nes esu tiesos pavyzdys.“ Aš ir toliau nešu sunkų kryžių, o būtent žmogus sužeidžia mano kūną.

28. Prisiminkite, kad Dievo Sūnus tuomet priartėjo prie žmonių, o jie Jo nesuprato. Tačiau šiandien jūs pagaliau galite Mane suprasti.

29. Aš vis dar esu nukryžiuotas, nes kiekvieno iš jūsų pavidalu esu suskaidytas į gabalėlius. Pasakykite man: argi aš negaliu jausti jūsų pačių skausmų? Kodėl tada *jūs* manęs nejaučiate?

30. Aš vėl aukojuosi. Kas mane nukryžiuos šiuo metu? Kas man šauks: „Eik toliau!“

31. Mano žvilgsnis yra skvarbus ir kartu kupinas meilės. Kai iš jo išsiveržia ašara, ji nenukrenta ant žemės, bet įsiskverbia į jūsų sielas. Aš visada būsiu su jumis. Pasaulis vis dar manęs reikia.

32. Atėis laikas, kai tarp jūsų įsivyras brolystė, kai įžengsite į mano minčių šventovę.

33. Ten, iš kur Aš atėjau ir kur einu, šiuo metu jūs negalite eiti. Tačiau ateis diena, kai pateksite į mano akivaizdą ir mane atpažinsite pagal šį žodį. Tada pamatysite Mirties nugalėtoją, kuris savo auka jums suteikė amžinąjį gyvenimą. Nes Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas, esu Paguoda, kuri ieško kiekvienos nuliūdusios sielos, kad jai suteiktų ramybę.

34. Ši šviesa, kurią Aš šiuo metu spinduliuoju ant jūsų, tebūna taika ir dorybė ateinančioms kartoms.

35. Iš tiesų, dar kartą jums sakau: Aš kenčiu visuose, kurie kenčia. Žmonių alkis ir troškulys meilei yra ir mano Dvasios alkis bei troškulys. Juose Aš kenčiu, ir juose Aš esu pervertas. Tačiau mano meilė jums sako: „Mokiniai, būkite tvirti, nes prie jūsų priartės veidmainiai, fariziejai ir pagonys ir klaus jūsų, ar mane pripažinote ir ar mane mylite. Šių klausimų akivaizdoje jūs išsigąsite, o jei būsite silpni, pasakysite kaip tas apaštalas: „Aš niekada nepažinojau to galilėjiečio.“

36. Nepamirškite, kad jūsų atlygis nėra šiame pasaulyje. Jei dėl manęs jus įžeistų, nenusiminkite. Atleiskite ir mylėkite, būkite mano mokiniai.

37. Nedarykite kryžiaus ženklo išoriškai, nes Aš pats kabu ant kryžiaus jūsų viduje.

38. Aš pasirodysiu sąžinėje visų tų, kurie švenčia mano dieviškąją kančią pagoniškomis ir pasaulietiškomis šventėmis, ir pasirūpinsiu, kad jie pajustų atgailą, o jų širdys plakytų ir verkėtų. Aš priimsiu jų atgailą, nes niekada nebus per vėlu atverti akis tiesai.

39. Apsivalykite nuo nuodėmės ir mylėkite vieni kitus, kad nuimtumėte Jėzaus kūną nuo kryžiaus, o jūsų širdis taptų jo laidojimo drobulė.

40. Supraskite, kad mano pažadas išsipildė: „Šventykla“ buvo nugriauta, o Aš ją per tris dienas atstatiau. Dabar pastatyta dvasinė šventovė, kurioje gyvena Viešpats.

41. Aš sutikau vieną pamaldžią moterį, ir pamatęs, kad ji verkia, paklausiau jos: „Kodėl verki?“ O ji atsakė kaip ir anksčiau: „Aš verkiu, nes

Mokytojas dingo. Aš išėjau ieškoti Jo kūno, bet Jo ten nėra.“ Tada Aš jai pasakiau: „Pakelk akis ir suprask, kad Mokytojas yra su tavimi.“

42. „Eik ir pasakyk savo broliams bei seserims, kad susirinktų, nes Mokytojas juos nustebins, ir kad Aš tam, kuris dėl savo tikėjimo sugeba Mane pajusti, parodysiu amžinąjį gyvenimą.“

43. Mylimi mokiniai, šiuo metu jūs žiūrite į Mane savo tikėjimo žvilgsniu, nes Aš įgavau pavidalą šio žodžio esmėje, žmogaus įkvėpime. Bet Aš taip pat atpažįstu tą Tomą, kuris įdėjo savo pirštus į Mano žaizdas, kad galėtų patikėti. Šiandien jūs negalite paliesti Mano Kūno, nes Aš esu neliečiamas. Tai jau nebe tas laikas, kai jūs galite Mane paliesti.

44. Aš atėjau pas jus Dvasia, ir ateis laikas, kai jūs priimsite mano mokymą širdimi ir Dvasia. Aš, „ – materijos, pagundų ir mirties nugalėtojas, įsiveržiau į pačias tamsos gelmes ir atnešiau šviesą į tų sielas, kurios gyveno šiame pasaulyje ir perėjo į kitą gyvenimą. Surištas sąžinės graužaties ir savikaltės grandinėmis, Aš leidau jiems pamatyti mano šlovės šviesą ir juos išlaisvinau. Nes nors Aš ir gyvenu šviesoje, tačiau taip pat nusileidžiu į gelmes, kur sielos apsivalo, nes Aš esu prisikėlimas visiems.

45. Būkite ištikimi šių apreiškimų liudytojais. Jauskite juos ir su pagarba prisiminkite, kad galėtumėte jų sėklą pasėti į derlingą dirvą.

46. Iš tiesų, sakau jums: ši karta neišnyks, kol mano mokymas nebus paskelbtas.

47. Jūs būsite nesuprasti ir barami; tačiau Aš jums sakau: nebijokite paniekos, netgi kūno mirties. Niekas negalės jūsų nužudyti, nes Aš esu su jumis. Po šio susidūrimo pasaulis pažins dvasinį džiaugsmą bendraujant su Tėvu. Taika ateis į tautas, nes jos, pakeitusios savo mąstymą, laikysis mano mokymo. Būkite ištikimi mokiniai, prisiminkite, kad Aš jums suteikiau pakankamai laiko ir galimybių pažinti pasaulį. Ko gi jūs iš jo galite tikėtis?

48. Jei esate silpni materialiu požiūriu, vis dėlto esate stiprūs dvasia. Jūs supratote žmogaus gyvenimo prasmę, o dabar bandote suvokti dvasinio gyvenimo reikšmę. Kas iš jūsų nejaukė savyje tų dovanų, kurias Aš jam daviau? Tikėkite Manimi, kad galėtumėte įsiskverbti į nematomą pasaulį ir sustiprėti; juk vis dar turite kovoti su savimi.

49. Aš jus pažadinau naujam gyvenimui, nes buvote mirę. Aš jums atskleidžiau savo šlovę, papuošiau jūsų sielą savo Žodžio šviesa. Saugokite šią malonę ir pajuskite, kad tikrasis gyvenimas ateina pas jus.

50. Atleiskite ir mylėkite tuos, kurie galbūt jus įžeidė, ir prisiminkite, kad įžeidimas buvo skirtas ne jums, o Man, kuris esu kiekviename iš savo vaikų. Jei Aš atleidžiu visiems – kodėl gi *jūs* negalite atleisti? Dėl savanaudiškumo ir kūno tuštybės! Bet kur nueina jūsų kūnas? Ten, kur jis susilieja su elementais, iš kurių buvo sukurtas, o siela išliks, kad atsakytų už visus savo

poelgius, kuriuos ji padarė naudodamasi savo fiziniu apvalkalu, kol ją laukia begalinė „ “ Kūrėjo šviesa, kad susiliėtų su vaiku meilės apkabinime.

51. Kas gi tada nenorėtų būti vertas to atlygio tą akimirką?

52. Mokiniai, noriu, kad šiuo metu pajustumėte tą džiaugsmą, kurį patyrė tie, kurie matė Mane pakylantį į dangų. Mano apsireiškimas mokiniams įvyko tam, kad išpildyčiau pažadą, kurį jiems daviau dieną prieš aukos mirtį. Tuomet aš juos mokiau apie sielos gyvenimą ir apie tai, ką reikšia fizinė mirtis. Jie nesuprato, todėl turėjau jiems pranešti, kad sugrįšiu kaip dvasinė būtybė, kad patvirtinčiau jiems viską, ką jiems buvau pasakęs. Kai tada – jau kaip dvasinė būtybė – buvau tarp mokinių, ir vienas iš jų įdėjo pirštus į mano šviežias žaizdas, pasakiau jiems: „Aš visada būsiu su jumis ir ateisiu kaip Šventosios Dvasios šviesa.“

Kai jie ketino priglausti galvas prie Mokytojo krūtinės, Jėzaus pavidalas išnyko, nes įrodymas, kurį Aš jiems daviau apie savo tiesą, buvo pakankamas. Aš pažadėjau sugrįžti pas žmones „ant debesies“, ir tie mokiniai iš savo dvasinės buveinės taip pat matė, kaip išsipildė mano žodis, o *jūs* savo pasaulyje pamatėte, kaip tas pažadas tapo tikrove. Tai yra prisikėlimas, kurį Aš jums atskleidžiau šiuo metu.

53. Aš palieku jums savo ramybę. Laikykites mano mokymo ir leiskite jam jus vesti, kad nepasiklystumėte tamsiuose šešėliuose. Po 1950 metų įžengsite į mano dieviškosios įkvėpimo šventovę, kad galėtumėte išeiti mokyti šios Džiugiosios Naujienos, kaip tai darė jūsų broliai, mano apaštalai, Antrajame Laike. Jūs pamatysite, kaip suklestės mano tyras mokymas, laisvas nuo apeigų, tradicijų ir tuštybių. Nes Aš netrokštu materialių bažnyčių, bet trokštu savo vaikų širdžių, kad jas paverstų tikra šventove, kurioje gyvena Jehovos meilė.

54. Ką šiandien atnešate man? Kodėl verkiate, nors Aš jums daviau savo ramybę ir leidau pajusti savo meilę bei švelnumą? – Jūs tylite, išgirdę mano klausimą. – Aš jus pripildžiau malonės, tačiau jūs jaučiate, kad nesugebėjote ja pasinaudoti. Todėl jūsų širdyse yra skausmas. Bet kas gi trukdo jums įvykdyti užduotį? Pasaulis, kuriame gyvenate, yra išbandymas, ir kuo labiau apsisivalysite, tuo laisvesni jausitės. Tada jūsų praeities nuodėmės nebeslėgs jūsų siel, ir jūs galėsite dvasiškai tobulėti.

Nebijokite skurdo. Jei pasaulis atims iš jūsų turtus, jei pareikalaus jūsų nuosavybės, atsisakykite jos, ir jūs nieko neprarasite. Bijokite to, kuris nori atimti iš jūsų ramybę – to, kuris bando sunaikinti jūsų tikėjimą. Nes šie turtai yra ne tik *jūsų* lobis, bet jie taip pat priklauso tiems, kuriuos jums patikėjau. Tai yra priemonė, kuria Aš jums suteiksiu išgelbėjimą, kartu su tais žmonėmis, kuriuos Aš patikėjau jūsų globai.

55. Pas mane pasiekia Marijos, mylinčios ir nesavanaudiškos Motinos, užtarimas, o Ganytojas Elijas man į širdį įdeda tautą. Dieviškasis Švelnumas, Ganytojas ir jūsų angelai sargai nuolat už jus meldžiasi. Tačiau aš, Tėvas, pažįstu ir jaučiu jūsų skausmą, ir mano gailestingumas yra su jumis. Pasveik, tauta, ir išgelbėk žmoniją. Aš jums parodžiau kelią, ir jei norite taikos, būkite geros valios žmonės, išvarkite savanaudiškumą ir dalinkitės tuo, kas yra jūsų širdyse.

Šiandien jūs nemylite vieni kitų Dvasia, tačiau ateis laikas, kai kiekviename artimame pamatysite Mano įsikūnijimą, Mano dieviškumo atvaizdą, ir ta meilė išvarks skausmą.

56. Supraskite, kad jūs visi priklausote Man. Jūsų išgelbėjimo kaina yra mano Krauju pažymėtas pavyzdys, mano aukos mirtis iš meilės, ir būtina, kad jūs suvoktumėte, jog Aš ateinu dėl jūsų sielų, kad jas nuvestų prie „Pažadėtosios žemės“ vartų.

Mano Žodis nepaliks jūsų iki numatyto laiko, o po to, kai pasirengsite, Džiugioji Žinia bus skelbiama per jus ir per mano pasiuntinius įvairiose tautose. Mano Žodis bus tyrinėjamas, galiausiai studijuojamas ir suprastas. *Apie 2000 metų* žmonijos dvasiniai sugebėjimai pradės pasireikšti ir taip liudys mano Žodį.

57. Pasiruoškite, ir netrukus atpažinsite savo dvasines dovanas. Visi jūs nuo pat savo sukūrimo akimirkos turite paveldėjimą. Todėl visi galite imtis veiklos ir būti mano „darbininkais“.

58. Laukai paruošti ir laukia sėklos bei priežiūros. Nebūkite tingūs, pradėkite vykdyti savo misiją. Laikas palankus, o jūsų malda ir veikimas pagal Įstatymą pripildys jūsų sielas ramybe.

59. Praėjo vos kelios akimirkos, kai jūs, susikoncentravę į savo dvasią, prisiminėte tą valandą, kai matėte nukryžiuotą Dievo Sūnų.

60. Aš atėjau pasakyti jums, kad tas trumpas laikas, kuris praėjo nuo tada, buvo naudingas žmonijai. Aš atėjau liudyti apie savo meilę ir būsiu jums labai arti, kad apsireikščiau kiekvienai sielai, kiekvienai širdžiai ir kiekvienam kūnui, nes tai yra Šviesos amžius, Šventosios Dvasios laikas.

61. Imkite mano mokymus už gairę ir taikykite juos. Tačiau nemanykite, kad tai jums reiškia auką. Jei taip būtų, tai reikštų, kad jūsų siela nepasirengė ir todėl nepatiria iš to džiaugsmo.

62. Jei norite sekti Jėzumi, turėsite kentėti. Tačiau to skausmo šerdyje glūdės laimės jausmas, kylantis dėl to, kad kenčiate savo artimųjų labui. Dabar jūsų auka nebus kraujo auka, nes laikai pasikeitė, o žmonija toliau vystėsi; ji bus meilės auka.

63. Jūsų siela vargdama vilko už savęs grandinę, susidariusią per gyvenimus, kuriuos Aš jums daviau kaip galimybę tobulėti, o jūs ja

nepasinaudojote. Kiekvienas gyvenimas sudaro grandinės grandį. Tačiau jei savo gyvenimą orientuosite pagal mano mokymus, jei laikysitės Įstatymo, jūs daugiau nebegrįšite į šį pasaulį kentėti.

64. Jei leisite laikui praeiti, nesigilinant į mano Žodį, Aš, kuris esu Laikas, jus nustebinsiu. Mokykitės, kad mano darbe galėtumėte užimti vietą, kuri jums priklauso.

65. Noriu, kad baigtųsi nesupratimas ir skirtingos nuomonės apie mano dieviškumą. Supraskite, kad jūs visi kilote iš vieno Dievo.

66. Aš ir toliau rodau jums vienintelį kelią, vedantį į mano glėbį. Jis ilgas, jis sunkus, jame matyti kraujo pėdsakai. Bet gyvenimo kelionės pabaigoje rasite nuostabaus kvapo gėlių ir puikaus skonio vaisių.

67. Kai kurie iš jūsų liūdi dėl laikų, kai turėjote laimę ir ramybę. Sakau jums: nesusiraukite. Aš vėl atnešiau jums laimę ir ramybę, ir šios malonės truks per amžius.

68. Kai Aš jums sakau: „Prašykite, ir jums bus duota“, jūs prašote Manęs žemiškų dalykų. Tačiau iš tiesų – kaip mažai jūs Manęs prašote! Visų pirma prašykite Manęs visko, kas yra jūsų sielos labui. Nekraukite „“ turtų žemėje, nes čia yra vagys! Kraukite turtus Tėvo karalystėje, nes ten jūsų turtas bus saugus ir tarnaus jūsų sielos laimei bei ramybei.

69. Žemės lobiai – tai turtai, galia ir netikros didybės titulai. Dvasiniai lobiai – tai geri darbai.

70. Aš neatsisakau žinių ir mokslo, kuriuos pasiekė žmonės. Priešingai, Aš apšviečiu jų pažinimo gebėjimus, kad jų darbai turėtų kilnų ir aukštą tikslą. Nes tada jie neabejotinai pasieks tikrą didybę.

71. Antrajame Laike Aš parodžiau pasauliui, ką žmogus gali padaryti tikėjimo pagalba. Aš prikėliau mirusįjį, aklajam suteikiau regėjimą, raupsuotąjį apvalinau, raišąjį leidau eiti.

72. Aš laiminu žmogaus mokslą, kuris išgydė ir išgelbėjo nuo mirties tą, kuris stovėjo ant kapo krašto.

73. Dabar Aš atėjau dar kartą parodyti jums savo išmintį, kuri pranoksta visas mokslų sritis, ir sakau jums: pasaulis pažins Trečiojo laikotarpio Guodėją. Bet nors *jūs* žinote, kad Aš vėl esu tarp žmonių, jie vis dar manęs laukia, nors mano išsiskyrimas jau artėja.

74. Savo „Antrojo laikotarpio“ žodyje Aš jums pranešiau, kad vėl ateisiu pas jus, kad kartu su Manimi nusileis mano dvasinės gausybės. Tačiau žmonija neteisingai suprato ir išaiškino mano žodžio prasmę.

Todėl kiekviena religinė bendruomenė laukia Manęs savo viduryje, todėl jie tikisi mane pamatyti savo mirtingomis akimis; tačiau tie, kurie dabar Manęs taip laukia, yra tie patys, kurie kadaise neigė, kad Jėzus yra Mesijas, ir laikė jį svajotoju.

75. Kol turėsite tikėjimą, jūsų kelias bus apšviestas.

76. Aš atėjau šiuo metu, kad pastatychiau savo šventyklą. Aš per „tris dienas“ vėl atstatysiu jūsų širdžių šventyklą, kurią jūs sugriovėte.

77. Visi jūs išlaikote savo pasirengimą, ir taip pasirodote Man. Kiekvieną kartą, kai atverdavote savo širdį priimti Mano Žodį, pajusdavote ramybę. Kas iš jūsų, ieškojęs Manęs su meile, neturėjo pokalbio su Manimi? Tačiau jei pasiekėte šį gailėstingumą – kodėl jo nemokote savo artimiesiems? Jei meilės veikloje randate gyvenimą, mylėkite nesavanaudiškai. Jei pareigų vykdymas suteikia jums sveikatos, dirbkite nenuilstamai.

78. Noriu jus rasti vertus manęs. Noriu matyti taiką jūsų namuose ir matyti, kaip kiekvienas iš jūsų puoselėja ir skatina gėrį, kad galėtumėte gyventi su manimi ir tapti viena su savo broliais ir seserimis.

(Panašumas)

79. Kartą gyveno nuolankus Mokytojas, kuris mokė savo mokinius. Tarp jų buvo tokių, kurių širdys, kupinos tikėjimo, nekantriai troško iškelti, kad įvykdytų savo misiją. Netrukus po to, kai jie gavo Mokytojo pamokymus, jie paklausė jo: „Tu, kuris esi išmintingas ir moki tyros meilės bei sielos išlaisvinimo – pasakyk mums: kada galėsime išeiti, kad mūsų Tėvo vardu mokytume to, ko išmokome?“

Tačiau Mokytojas atsakė: „O mokiniai, jūs jau norite perduoti mano mokymą? Ar jau pasisotinote juo? Ar nebijote pavojų, ar netikėjimas jūsų neatbaido? Ar jau esate pakankamai stiprūs?“

Tačiau *vienas* mokinyas atkakliai tvirtina: „Tu mums davėi priešuodį, mes jaučiamės stiprūs ir norime tavo mokymą įgyvendinti praktikoje.“

Tas Mokytojas, kupinas švelnumo ir gerumo, palaimina savo mokinius, suteikia jiems įgaliojimus ir leidžia jiems išsiskirstyti. Ir taip mokinyas leidžiasi į kelią, veikia žmonių širdis, perteikia jiems tą didingą mokymą.

Daugelis jo ieško, ir, išgirdę jo žodį, atsiverčia į jo mokymą ir seka paskui jį. Tačiau, parengęs tuos naujus mokinius, „darbininkas“ sako jam besekančiai miniai: „Jūs turite pasirodyti prieš Tą, kuris mane mokė, kad gautumėte paskutinę pamoką. Nes tas Mokytojas ruošiasi išsiskirti ir nori jus palikti kupinus savo išminties. Ar norite sekti paskui mane?“

80. Didžiulėmis minios jie susirinko pas tą Mokytoją ir su nuostaba pamatė, kad tai buvo Mokytojų Mokytojas, begalinis Dievas, visko, kas sukurta, Kūrėjas. Tada jie atsiklaupė, pajuto gilų atgailavimą, o jų sielos susivienijo su Juo, ir ramybė užplūdo mokinių širdis.

(Panašos pabaiga)

81. Šiandien Aš sakau jums, mano mokiniams: ateis akimirka, kai jūs pamatysite Mane visoje Mano šlovėje. Tuo metu žemė ir jos gyventojai bus apvalyti, o sielos dorybė ir grožis – atkurti. Skausmas išnyks, ir visas

taps palaima, bus begalinė „diena“, be pabaigos jums. Argi nenorite pamatyti šių stebuklų? Argi nenorite, kad jūsų vaikai galėtų bendrauti su mano Dvasia ir, laisvi nuo nuodėmės, sukurti taikos pasaulį?

82. Aš jums daviau Dvasios dovanas, kad galėtumėte pritaikyti mano mokymą. Būkite atkaklūs darydami gera. Jei jūsų ryžtas bus didelis, nugalėsite tai, kas atrodo neįveikiama, ir pasaulis, kuris netikėjo mano atėjimu šiuo metu, mane mylės ir bus išgelbėtas.

83. Tauta, tu džiaugsis, pamatydama, kad mano apreiškimai kasdien tampa vis dvasinesni. Ateik pas Mane iš meilės, o ne iš baimės.

84. Būkite stiprūs, nes jūsų laukia išbandymai, ir jūs turite juos įveikti su pasitikėjimu.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 182

1. Melskitės už žmoniją labiau nei už save pačius. Ji yra tarsi laivo avariją patyręs žmogus tamsos ir vargų jūroje, kuris savo sumaištyje nepastebi „švyturio“, kuris turi jį apšviesti, kad jis galėtų išsigelbėti.

2. Kiekvienas, kuris tiki Manimi ir laikosi mano įsakymų, yra išgelbėjimo arkoje, kur bebūtų – ar „Dvasiniame slėnyje“, ar šiame pasaulyje. Kas myli dvasiškai ir nuoširdžiai, tas yra su Manimi. Kiekviena žmogiškoji būtybė turi savyje priemones, padedančias jai išsigelbėti, ir tai yra: sąžinės šviesa ir intuityvus gėrio pažinimas, gyvenantis sieloje. Tai savybės, kurias Aš jums suteikiau.

3. Malda yra paguoda ir atrama širdžiai išbandymų valandomis. Kad būtumėte stiprūs, turite susivienyti mano Įstatyme. Tada, net jei esate skirtingais keliais – jei dvasiniu būdu laikotės mano mokymo, galiausiai mylėsite ir suprasite vieni kitus.

4. Ne visi, kurie girdėjo mano Žodį, juo tiki, ir ne visi, kurie tvirtina mane mylintys, iš tikrųjų mane myli. Kad galėtumėte vadintis mano mokiniais, turite laikytis mano Įstatymo ir eiti mano pėdomis.

5. Mano meilė visiems vienoda. Argi nematėte, kad Aš niekam neatimiau šviesos, šilumos ir duonos? Net jei sielos išbandymai sunkūs – mano apsauga jūsų niekada nepaliks.

6. Ar norite mane pamatyti fizinėje formoje, kad galėtumėte manimi tikėti ir jausti mane šalia savęs? Tuomet pasinerkite į šio žemės rutulio, kuriame gyvenate, esmę ir gyvenimą, ir mane pamatysite atsiskleidusį visose jam priklausančiose būtybėse.

7. Visiems jums Aš daviau kasdienę duoną. Vis dėlto matau, kad vieni yra sotūs, o kiti alkani, ir būtent todėl, kad jūs nesidalinate nei savo darbo vaisiais, nei savo namais su kitais.

8. Aš jus pastatiau į jūsų tobulėjimo pradžią, kad visi ateitumėte pas Mane. Mano meilė, kurią gaunate šiose apreiškose, skirta visiems mano vaikams. Ateikite pas Mane, ieškokite Manęs savo paruošta siela, ir Aš būsiu su jumis. Visi jūs galite pajusti Mano buvimą ir maitintis iš Manęs.

9. Didieji dvasiniai darbai atliekami praktikuojant nuolankumą, rūpinantis sielos tyrumu ir Šviesos žodžiu, kuris sklinda iš jūsų lūpų. Tačiau nekalbėkite apie savo darbus, kalbėkite apie „dieviškus darbus ir leiskite Man jus teisti bei atlyginti už jūsų pastangas.

10. Nepamirškite melstis už pasaulio taiką, nes jai gresia didelė nelaimė. Tačiau nesikiškite į mano aukštus sprendimus. Leiskite Man išmintingai išrauti blogus medžius su šaknimis ir griežtai nubausti institucijas.

11. Turite melstis ir padėti bent jau kuo daugiau žmonių. Tas laikas artėja, ir Aš jus įspėju, kad gyventumėte budriai ir dar spėtumėte pamatyti šių pranašysčių išsipildymą.

12. Kai tik suprasite mano žodį, jūs visi būsite kaip banda, o Aš, jūsų Dievas, kaip Ganytojas nuvesiu jus prie amžinojo gyvenimo šaltinio, kur jūs daugiau nebeturėsite troškulio.

13. Mokytojas yra tarp jūsų, ir mano troškimas yra palikti jus pasirengusius iki tinkamo laiko.

14. Aš mokau jus šiuo metu, kai pasaulis atrodo esąs ramybėje.

15. Žmogus pasidavė materializmui ir tik akimirkomis prisimena pavyzdį, kurį jam paliko Dievo Sūnus, kad tuoj pat vėl grįžtų prie gyvenimo kovos savo pasaulyje ir prie to, kas susiję su grynai materialiu gyvenimu. Jis nėra pasirengęs dvasiniam pakilimui.

16. Žmogus turi tam tikras metų datas, skirtas Jėzaus kančiai paminėti, ir tik tada jis sugeba sujaudinti savo širdį.

17. Tačiau jūs, išgirdę mano žodį, suprantate, kad nėra nustatytų valandų ar dienų, skirtų prisiminti ar laikytis tų mokymų, kuriuos jums duoda Dieviškasis Mokytojas. Jūs pagaliau suvokėte, kad kiekvieną akimirką galite daryti gerus darbus savo artimiesiems, įkvėpti to dieviškosios meilės ir gailestingumo pavyzdžio.

18. Noriu, kad šią pamoką, kurią šiuo metu mokotės, perduotumėte savo artimiesiems. Tam reikia tik, kad jūsų širdis būtų pasirengusi sėti. Tada pirmasis derlius pripildys jus džiaugsmu ir troškimu tęsti šį darbą kasdien.

19. Kai mano žodis pasieks visus mano vaikus, nustebusiems mokslininkams jis bus tarsi šviesos spindulys, apšviečiantis jų protą. Ir vos tik jie atras sandorą, kuri egzistuoja tarp Dievo ir žmogaus, ryšį tarp žmogaus mokslo ir Kūrimo paslapties, jie bus žengę žingsnį į priekį, kuris bus nauda visoms ateinančioms kartoms; nes tada viskas vyks tobulos harmonijos sąlygomis. Žmonės ir įvykiai tada vystysis link tobulumo, nesustodami.

20. Šiame amžiuje žmogaus mokslas pasiekė didelį klestėjimą, todėl jie jį pavadino Šviesos amžiumi, nesuprasdami, kad ir sielai šis laikas pasirodė esąs Šviesos laikas. Jie nežino, kad Šventoji Dvasia šiuo metu apsireiškia ir, išpildydama pranašystes, apšviečia visus žmones.

21. Didžiuosiuose žmonių kūriniuose jaučiama aukštų dvasinių būtybių įtaka ir veikimas; jos nuolat veikia protinius organus ir juos persmelkia, įkvėpdamos arba atskleidamos nežinomą savo įsikūnijusiems broliams ir seserims.

22. Todėl Aš visais laikais sakysiu mokslininkams ir tyrinėtojams: jūs neturite didžiulioti nei tuo, ką suprantate, nei tuo, ką darote, nes ne viskas yra *jūsų* darbas. Kaip dažnai jūs tiems dvasiniams būtybėms, apie kurias Aš jums kalbu, tarnaujate tik kaip įrankis! Argi jūs dažnai nebuvote nustebę, pasiekę savo atradimus? Argi viduje dažnai neprisipažinote, kad nesate pajėgūs ir nesugebate to, ką jau esate pasiekę? Juk čia turite atsakymą į tai. Kodėl gi tuo giriatės? Supraskite, kad jūsų darbą nukreipia aukštesnės būtybės. Niekada nebandykite keisti jų įkvėpimų, nes jie visada nukreipti į gerį.

23. Mano mokymas yra beribis ir gilus; jame glūdi esmė, iš kurios maitinasi visos religijos. Savo mokyme Aš darau jus visų broliais ir seserimis, neatsižvelgdamas į tikėjimo išpažinimus. Niekada neužsidarykite celėje melstis, nes tai būtų tarsi atsiskirtumėte nuo žmonijos ir tarsi bėgtumėte nuo pagundų, bijodami suklupti. Jėzus mokė jus drąsiai stoti prieš kiekvieną kovą. Jėzus žinojo, kad Jis buvo Tiesa ir kad ji, kaip ir šviesa, negali pasislėpti. Jau tada Aš mokiau jus, kaip eiti mano pėdomis.

24. Aš buvau nuteistas, šmeižiamas, bet niekada niekas negalėjo rasti manęs jokių trūkumų. Kadangi gamta, kaip jums patikėtas kūrinys, yra tobula – kas gi galėtų rasti klaidą ar trūkumą šiame mano sukurtame kūrinyje? Kas galėtų prilygti jai?

25. Kiekvieną kartą, kai nesuprantate mano žodžio, pakilkite maldoje, kol dar nesuklydote. Juk kaip galite manyti, kad Aš įkvėpčiau jums mintį, kurioje nebūtų proto ar tiesos? Pakilkite, kad jūsų mintys pasiektų dievišką spindesį.

26. Turite skelbti mano mokymą, ne pridėdami savo pačių idėjų; nes niekam nepavyks apgauti. Melas anksčiau ar vėliau bus nugalėtas tiesos.

27. Jei būsite sąžiningi sau, sužinosite tiesą, nes ją atrasite savyje ir savo artimuose, jei juos mylėsite, jei jūsų žvilgsnyje bus šilumos, jei jūsų žodžiai ir darbai bus persmelkti meilės artimui. Nelaikykite tikėjimo kažkuo paprastu, remdamiesi tuo nepagrįstu įsitikinimu, kad stebuklas įgyvendinamas prievarta. Atminkite, kad turite pasirodyti verti tokių malonių.

28. Tvirta pasitikėjimas mano Žodžiu ir jūsų maldos galia parengs jus įgyti tikėjimą ir atlikti didelius darbus.

29. Aš duodu jums šviesą ir paslapties paaiškinimą, kuriame daugelis pranašysčių išliko šimtmečius.

30. Prašykite šviesos, ir ji jums bus suteikta. Aš noriu, kad tarp jūsų dvasios ir mano dvasios būtų bendrystė.

31. Ši malonė, kurią Aš skleidžiu kiekvienu savo žodžiu, bus tai, kas jus paguos, kai Aš nebesireikšiu per žmogiškąjį protą. Šios malonės dėka jūs būsite savo artimųjų mokytojai, nes sugebėsite laikytis mano Įstatymo.

32. Nieko nebus, kas jus supainiotų, nei ideologai, nei doktrinos nenukreips jūsų nuo kelio, nes viskas, ko iš manęs išmokote, bus ugnimi įspausta į jūsų sielą.

33. Visose konfesijose žmogui siūlomi du keliai: vienas – sielos poilsio diena, o kitas – amžina bausmė. Kuo labiau žmogus stengėsi suvokti tikrovę, tuo dažniau jis susiduria tik su paslaptimis, kuriose pasimeta jo protas.

34. Tačiau jūs, paprasti mokiniai, kurie nesusipažinote su mokslo, priešingai, gavote mano įkvėpimą ir mano išmintingą žodį, kuriuo buvo perplėšta paslapties uždanga, ir sužinojote, kad po šio gyvenimo, po kovų, mūšių ir išgryninimo jus visus laukia ta ramybė ir taika, kurių trokštate.

35. Jūs, kurie jau pažįstate šią tikrovę, sugebėsite ją atskleisti tiems, kurie jos nepažįsta.

36. Jūs būsite pranašai, skelbiantys mano valią. Tada jūsų artimieji galės įsitikinti, kad kalbėjote tiesą, kai pamatys, jog tai, ką skelbė jūsų lūpos, išsipildė.

37. Taikos nėra tautose. Iš pirmo žvilgsnio žmonių protuose vyrauja rami viltis; tačiau karas gresia Rytams (žiūrint iš Meksikos – tai yra Europai). Iš tiesų karas prasidės, ir pasaulis atsidurs beviltiškoje padėtyje. Tai įvyks „netrukus“.

38. Mano gamtos jėgos bus išlaisvintos ir nusiaubs ištisus kraštus. Mokslininkai atras naują planetą, o „žvaigždžių lietus“ apšvies jūsų pasaulį. Tačiau tai nesukels katastrofų žmonijai, tai tik praneš žmonėms apie naujų laikų atėjimą.

39. Aš jums atskleidžiu šias pranašystes, kad jos jūsų nenustebintų, kai išsipildys.

40. Jūs taip pat turite būti suderinti su mano gamtos jėgomis, nes ir jos yra mano tarnai bei mano teisingumo įrankiai. Pasaulyje įvyks didžiulės katastrofos, kurios užims mokslininkus, kurie visų šių reiškinių priežastį ieškos pačioje gamtoje. Būtent mokslininkas, ieškodamas savo egzistencijos ląstelės, nepastebi esminio dalyko, t. y. Dvasios karalystės – pirmojo ir vienintelio šaltinio, iš kurio kyla viskas, kas egzistuoja.

41. Daug ką Aš jums apreikšiu, kol dar esate šiame pasaulyje. Tačiau kai užmerksite savo fizines akis šiam gyvenimui, o dvasinės akys atsivers, kad pamatytų begalybę, suprasite, kad dvasiniame gyvenime yra daugiau aiškumo ir šviesos. Valia, intelektas ir protas jūsų nepaliks, nes tai yra įgimti dvasios sugebėjimai.

42. Religinėse bendruomenėse pripažįstama blogio galia ir ji įkūnijama žmogaus pavidalu; jam priskiriama galinga karalystė ir suteikiami įvairūs vardai. Žmonės jaučia baimę, manydami, kad jis yra arti, nesuprasdami, jog pagunda kyla iš aistrų, iš silpnybių, kad žmogaus viduje veikia tiek gėris, tiek blogis. – Šiuo metu pasaulyje vyrauja blogis, kuris sukūrė jėgą ir galią, pasireiškiančią visur. O dvasiniame pasaulyje yra netobulų, „ “ sutrikusių, linkusių į blogį ir kerštą sielų legionai, kurių galia susijungia su žmogiškuoju piktumu, kad sudarytų blogio karalystę.

43. Ta jėga Antruoju laikotarpiu sukilo prieš Jėzų ir parodė Jam savo karalystę. Mano kūnas, jautrus viskam, buvo gundomas; tačiau mano dvasinė jėga nugalėjo pagundą. Nes Aš turėjau būti pasaulio, kūno, pagundos ir mirties nugalėtojas. Nes Aš buvau Mokytojas, nusileidęs pas žmones, kad parodytų stiprybės pavyzdį.

44. Kai Jėzus ant kryžiaus iškvėpė paskutinį kvėpavimą, Jis prisikėlė iš mirusiųjų, nusileido į tamsos gelmes, kur gyvena pasiklydusios sielos, kad jas vestų į šviesą, ir tada Dvasia sugrįžo pas apaštalus, kad jiems parodytų aukštesnį Dvasios gyvenimą.

45. Aš jums sakiau šiuo metu: neapsiribokite žmonijos samprata apie pragarą; nes šiame pasaulyje nėra kito pragaro, kaip tik gyvenimas, kurį jūs patys sukūrėte savo karais ir priešiškuumu, o anapus nėra kitos ugnies, kaip tik sielos gailestis, kai sąžinė jai parodo jos nuodėmes.

46. Mano mokymas kreipsis į teologus, filosofus, mokslininkus, ir jie atras, kad mano darbas yra neišsenkamas apreiškimų šaltinis.

47. Atsinaujindamas žmogus išnaikins savo pragarą, ir kai jo siela įžengs į pomirtinį pasaulį, ji ten ras tik šviesą, harmoniją ir malonę. Nes sielos gyvenimo pasaulyje negali būti to, ką sukūrė tik žmogiškas prietaras.

48. Pasiruoškite, leiskite savo protui nurimti, nes dabar jūs priimate šviesą, kurią Aš jums siunčiu. Atverkite savo širdis ir nesakykite Man tik lūpomis, kad mane mylite. Mykite Mane iš tikrųjų, nes Aš noriu, kad gyventumėte harmonijoje su Manimi. Pasirūpinkite, kad tas bruožas, kurį nešiojate savo sieloje ir kurį užtemdėte, vėl spindėtų. Noriu, kad jaustumėtės mano amžinųjų dovanų savininkais ir liudytumėte apie Mane.

49. Aš turėjau begalinį kantrumą jūsų atžvilgiu, laukiau jūsų pripažinimo, tačiau jūs vis dar sakote Man, kad Aš neturėčiau trikdyti jūsų miego, kad nenorite gyventi tikrovėje. Tačiau parašyta, kad Aš sugrįšiu, kad pakelčiau savo išrinktąją tautą ir suteikčiau jai ginklų kovai su tamsa. Kaip gi taip atsitiko, kad jūs nepaisote Šviesos, nors esate paskirti ją atnešti žmonijai? – Labai greitai jūs pavirsite taikos, tiesos ir meilės kareiviais. Išbandymai, kuriuos Aš jums siunčiu, išlygina jūsų širdis ir nukreipia jas teisingu keliu. Jūs esate visai netoli to, kad paimtumėte savo naštą ir

pradėtumėte „dienos darbą“. Kiti iškels į kelionę, kad įvykdytų savo paskirtį, kai jie bus Dvasioje ir gyvens kitose gyvenimo sferose.

50. Aš nenoriu tarp jūsų matyti nė vieno mokinio, kuris išduotų savo Mokytoją, kuris savo dovanas iškeistų į netikrą turtą; nes tada vėl atsivers mano žaizdos ir išsilies gailesčio vanduo bei kraujas, kad nuplautų mylimo mokinio dėmę.

51. Būkite palaiminti – jūs, kurie atskubėjote, išgirdę mano šauksmą. Jūs gausite didelius meilės įrodymus ir būsite sustiprinti artėjančiam kovos laikotarpiui. Jūsų kančios palengvės, ir jūs turėsite ramybę dvasioje.

52. Jei prašote Manęs užduočių, ieškokite knygoje, kurią Aš jums duodu, ir kiekvieniame žodyje rasite užduotį, nekintamą įstatymą, kuris jūsų dvasiai kalba apie pasaulį, kurį ji turi užkariauti. Kai pajusite, kad atėjo laikas dirbti, su nuostaba ir džiaugsmu pamatysite, kokie platūs yra laukai, kuriuos Aš jums patikėjau, ir kaip gausi yra sėkla.

53. Noriu, kad tai, ko jus mokiau, būtų perduota be iškraipymų tiems, kurie šiuo metu negirdės mano žodžio. Savo gyvenimo dorybėse rasite tai, ko reikia, kad vestumėte žmones, patartumėte jiems ir guostumėte juos. Šiuo metu iš žmogaus širdies tikiuosi supratimo, kad gautumėte derlių, kurio nesulaukiau praeityje, kad padėčiau jums įkopti į aukštą kalną, kur esu Aš ir laikiu visų savo vaikų.

54. Žmonija: ką padarei su sėkla, kurią Aš tau atnešiau Antrajame Laike kaip meilės dovaną? Jūs vadinate save krikščionimis, tačiau iš tikrųjų jais nesate, nes tarp žmonių Aš nerandu nei meilės, nei gailestingumo, nei teisingumo. Net nesuvokdami to, jūs garbinate kitą Dievą ir susikūrėte kitą pasaulį. *Ten* yra jūsų aistros, ambicijos, nuosavybė, idealai ir turtai; už viso to ribų jums nieko nėra. Kur jūsų tikėjimas? Kur tikrasis mano mokymų laikymasis? Jūs turite juos tik savo protuose, kaip dar vieną iš savo teorijų. Kiek iš jūsų mano, kad tai, ką Aš jums sakau, yra perdėta, ir kiek iš tų, kurie rytoj susipažins su šiais žodžiais, turės dėl jų pasipiktinti.

Tačiau iš tiesų sakau jums: Elijas šiuo Trečiuoju laikotarpiu jums įrodys, kad garbinate netikrą Dievą, nors manote, kad *mane* mylite. Sakau jums dar kartą: Kaip Pirmojo laikotarpio metu jis nustebino Izraelio tautą, kai ši garbino Baalą, ir, naudodamasis Dievo savo pranašui suteiktu įgaliojimu, išbandė tą tautą, kuri buvo pasinėjusi į tamsą ir nuklydusi nuo kelio, – taip ir šiuo laikotarpiu Elijas leis Dievo spinduliui nušviesti sielas ir taip privers jūsų stabus nugriūti ant žemės. Kas yra jūsų stabai? – Pasaulis, „kūnas“, mokslas, religinis fanatizmas, ydos, pinigai.

55. Kai kiekvienoje sieloje užsidegs šviesa, jūs suprasite, kad pasaulis ir mokslas negali būti tikslas, kurio siekiate, nei aukščiausias tobulumas, bet

kad jie yra tik priemonės, kurias Dievas pastatė jūsų kelyje, kad jūs žingsnis po žingsnio artėtumėte prie Jo, kuris yra tobulas Dvasia.

56. Elisas yra kelio parengėjas, pranašas, pasiuntinys; Aš esu Šviesa, kurią per Eliją iš naujo įrodysiu žmonėms, manantiems, kad savo mokslu gali judinti pasaulį ir viską sugebėti. Bet kai ateis išbandymo akimirka, kai visur plis nelaimė, Elisas pasakys mokslininkams ir žinovams:

„Pasinaudokite savo mokslu ir sustabdykite nesuvaldomų stichijų veržimąsi. Pasinaudokite savo galia ir nuraminkite audros įniršį. Jei tai padarysite, Aš pripažinsiu jūsų jėgą ir išmintį.“ Tačiau Aš noriu įkvėpti jums galią ir žinias, kurios pranoksta jūsų mokslą, ir ta galia yra maldos galia.

57. Dabar atėjo laikas, kai Elijo rodomasis pirštas nukreiptas į tave, tauta, ir jo balsas tave šaukia, kad per naujuosius mokinius pasauliui įrodytum maldos tiesą ir dvasingumo galią.

58. Dvasiniu požiūriu jūs išgyvensite tas pačias išbandymus, kuriuos patyrė senovės žmonės, Izraelio tauta. Nes tų pamokų prasmė, tikroji priežastis, dėl kurios Viešpats kreipėsi į savo vaikus, vis dar nėra pakankamai išaiškinta.

59. Žmonės, išgąsdinti dieviškojo teisingumo, įsitikino savo klaidomis ir atgailavo. Tačiau jie nepasiekė tiesos esmės, kur yra šviesa – vienintelis dalykas, suteikiantis sielai tikrą išmintį.

60. Aš jums sakiau, kad šiuo Šviesos laikotarpiu visi praeities laikų dieviški apreiškimai bus teisingai suprasti ir išaiškinti. Juk žmogaus siela, keliaudama per plačią savo piligrimystės dykumą ir įveikusi nesuskaičiuojamus patirties kelius, pasiekė brandą, kad galėtų užmegzti ryšį su Dvasia, suderinti save su savo sąžine ir suvokti tikrąją savo egzistencijos prasmę.

61. Žmogus netrukus pabus iš savo miego, kad pakiltų ir atliktų didžiuosius darbus, kuriems jis buvo paskirtas – darbus, kuriuos įkvepia Dvasia, diktuoja sąžinė ir atspindi jausmai.

62. Kai didžiulis dvasininkų skaičius sudarys vieningą ir stiprią bendruomenę, jų žingsniai žemėje paliks šviesos pėdsaką. Ji bus žmonijai tarsi vyresnysis brolis, kurio ranka dosniai ištisia, kad padėtų jaunesniajam broliui atsikelti.

63. Aš kalbėjau jums meilės kupiniais žodžiais, kad jūsų širdys taptų kupinos meilės, o jūsų charakterio šiurkštumai sušvelnėtų. Juk rytoj būtent jūs turėsite savo artimiesiems skelbti mano darbą. Tačiau jei norite suvirpinti tų širdžių jautrias stygas, turite rodyti didelį nuoširdumą ir visuose savo darbuose būti persmelkti meilės bei gailėstingumo.

64. Mokykitės susisiekti su Manimi iš dvasios į dvasią, bežodžiu maldos pagalba – maldos, kuri yra mintis, kuri yra jausmas. Būtent tai labiausiai

priartins jus prie mano dieviškojo buvimo. Turėkite omenyje, kad rytoj turėsite mokytis visų šių pamokų, todėl būtina, kad mano naujieji mokiniai jau dabar praktikuotų tai, ko juos išmokė mano mokymas. Kai mokysite savo darbus ir pamoksiausite savo gerais pavyzdžiais, žmonija pajus norą sekti jūsų pavyzdžiu ir nustos garbinti kurčius bei negyvus stabus, o pagaliau ims ieškoti tikrojo, gyvo ir amžinojo Dievo, kuris gyvena tik dvasiniame pasaulyje.

65. Malda yra gelbėjimo valtis visiems nelaimės ištiktiems šioje audrų siaubiamoje jūroje; nes tas, kuris moka teisingai melstis, sustiprėja, pripildo tikėjimo. Jis jaučiasi pajėgus įveikti visus išbandymus ir gali su pasitikėjimu laukti taikos atėjimo.

66. Daugelis pamokymų, kuriuos Aš jums daviau, yra pagrįsti noru įspėti jus apie pavojus, kurie jums gresia didžiausio skausmo laikais. Juk jūs turite būti dalis mano „Šviesos ir Taikos gausybių, kurios visada yra suvienytos su mano dvasinių būtybių armijomis.

Kiekvienam iš jūsų bus skirta nematomų būtybių gausybė, kurios taps jūsų sargais ir globėjais. Vienų ir kitų užduotis bus susivienyti, kad būtų pasiektas aukščiausias tikslas: visuotinė taika. Jau šiandien sakau jums, kad iš šios dvasinės harmonijos tarp visų mano tarnų gimsta jėga, kuri padarys šią bendruomenę nenugalimą.

67. Dvasiškai vargšai bus įkvėpti; tiems, kuriems sunku kalbėti ir suprasti, bus suteiktas žodžių srautas, persmelktas tiesos ir gyvybės.

68. Aš jau esu jums nurodęs, kad kelyje bus kliūčių. Bet taip pat sakau jums, kad tas, kuris pasiruoš, galės jų išvengti. Tik tie, kurie dabar, kol Aš jiems kalbu, miega, bus tie, kurie suklups, pargrius ir galiausiai pasuks atgal, manydami, kad jų kelyje pasirodantys akmenys yra neįveikiami.

69. Malda, meditacija, džiaugsmas ir pakylėjimas yra vertybės, kurios turi tapti neatsiejama jūsų kasdienio gyvenimo dalimi, kad niekas negalėtų jūsų užklupti netikėtai.

70. Supraskite, kodėl per visus praėjusius laikus Aš jums nuolat kartoju: „Budėkite ir melskitės!“

71. Šiuo metu Aš siūlau jums duoną, kuri turi jus pamaitinti. Ji be raugo, joje glūdi amžinasis gyvenimas.

72. Vietoj to, kad savo pamokymais jus demaskuočiau, noriu išgydyti jūsų širdis ir palengvinti jūsų sielas. Kviečiu jus pakilti į mano ramybės vietą, ir ten turite man išpažinti visas savo nuodėmes. Aš atsižvelgsiu į jūsų skausmą ir neteisiu jūsų griežtai. Jei šį skausmą sukelia jūsų sąžinės graužatis, nesijaudinkite. Nes Aš atėjau ieškoti būtent tų iš jūsų, kurie tarp savo artimųjų nerado nei švelnumo, nei supratimo. Noriu jus išgelbėti, kad netrukus būtumėte su Manimi.

73. Aš lavinu jūsų protą, jūsų lūpas, kad nesijaustumėte pernelyg nepatogiai kalbėdami ir liudydami apie mano darbą. Jei jaučiate meilę, galite kalbėti; jei turite tikėjimą, galite mano vardu atlikti didelius darbus.

74. Aš duodu jums baltą lapą, kad užrašytumėte savo gyvenimą, ir sąžinė jums aiškiai prabils. Per ją jūs žinosite, kada garbinote savo Tėvą, o kada jam nepaklusote.

75. Šiandien jūs prašote Manęs; tačiau – ko jums trūksta, ko mano meilė jums nesuteiktų? Bet jei, atlygindami už savo nuodėmes, geriate kartų taurę, nekaltinkite Manęs, neklauskite Manęs, kodėl Aš jums nedaviau gerti taurės su pienu ir medumi, juk jūs priklausote išrinktajai tautai. Tai priklauso nuo jūsų, ar pasieksite ramybę. Aš suteikiau jums valios laisvę, kad *patys* pasirinktumėte kelią ir savo nuopelnais pakiltumėte pas Mane. Kodėl neimkite pavyzdžio iš gerųjų mokinių? Kodėl negyvenate kaip patriarchai? – Nes jūs dar nesušlovinate Manęs savo darbais.

76. Duokite, jūs visada turite ką duoti. Nesielkite kaip turtingi šykštuoliai. Neišvarkykite sergančiųjų ir vargstančiųjų, nes manote, kad jie kvaili. Neatsižvelkite į alkanuosius. Jei sugebėsite įsijausti į jų širdis, atrasite jų skausmą ir pajusite jiems užuojautą.

Aš su meile daviau jums balzamą, kad išgydytumėte visas kančias. Ar bijote būti kritikuojami, nes, rodydami gailestingumą, tampaite panašūs į Mane? Ko bijote iš šios neteisingos ir savanaudiškos žmonijos, kuri nieko apie Mane nežino? Ateikite ir laikykitės mano nekintamų įstatymų, gerkite mano Dvasios esenciją ir pajuskite, kaip jus užpildo Tiesos Dvasia.

77. Tiesa yra mano Meilės, Šviesos ir Teisingumo karalystė – tiesa, kurią jums moko Įstatymas, kurį Aš jums apreiščiau. Tiesa yra mano Meilės nubrėžtas pėdsakas, kad galiausiai taptumėte didingi, laimingi, tobulai ir nemirtingi.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 183

1. Saugokite mano Žodį, mokiniai, nes jau artėja prie šios tautos įvairių tikėjimų žmonės, kurie iš jūsų reikalaus įrodymų, kad esate priėmę mano mokymą.

2. Šiuo metu Aš pašalinu iš jūsų kančias ir ligas, kad patys išmoktumėte guosti ir savo artimiesiems rodytumėte gailestingumą taip, kaip Aš jį rodau jums.

3. Mano mokymas pripildys džiaugsmu tą, kuris jį priims pasiruošęs. Jis bus kaip kristalinis vanduo ištroškusioms lūpoms, duona alkaniesiems, ramybė ir taika pavargusiai sielai, o visiems – padrąsinimas ir šviesa.

4. Aš apšviečiu šią tautą – nuo valdovų iki pačių menkiausią – kad jie atvertų savo glėbį toms grupėms, kurios ateis, trokšdamos susitikti su Mokytoju.

5. Vieni ateis pas Mane susikrimtę, kiti – išsigandę, nes skausmas bus juos sukrėtęs iki pat širdies gelmių, o jų sąžinė prabils ir pasakys jiems, kad kiekvienai sielai atėjo teismas. Tačiau visiems Aš paruošiau naują išgelbėjimo galimybę. Siela gaus patvirtinimą apie visus savo sugebėjimus, o kai jos tikėjimas pabus, ji per jį supras, kodėl Aš dar kartą atėjau pas žmones ir kaip labai juos myliu.

6. Aš ateinu su savo šio laikotarpio Žodžiu ne tam, kad panaikintų tai, ką sakiau Antrajame laikotarpyje. Veikiau noriu jums tai priminti, nes jūs tai pamiršote, ir paaiškinti, nes jūs to nesupratote. Aš jums atskleidžiu tik tai, ko jums tada nesakiau ir ką jums pasilikau dabartiniam laikotarpiui, kuriame jūsų siela yra subrendusi.

7. Tie, kurie su meile, krauju ir ašaromis užrašė mano Žodį, pakluso savo atminties ir įkvėpimo balsui; *jie* ištikimai perteikė mano valią. Tačiau po to atėjo kiti, mano Žodis buvo iškraipytas, jo tikroji prasmė pasimetė tarp ideologijų ir kulto formų, kurios nepriklauso mano mokymui. Tačiau šiuo metu Šviesa perplėšia kiekvieną šydą, kad atskleistų mano tiesos grynumą.

8. Aš mokau jus, kad dėl mano darbo nesusiprastumėte ir nesiginčytumėte neteisingai. Tačiau šiais apreiškimais taip pat įspėju jus: pasirodys klaidingi mokytojai ir pranašai, net pačioje Izraelio tautos širdyje.

9. Daugelis tų, kurie šiandien valgo duoną prie mano stalo, rytoj sieks tik savo materialinės gerovės, valdžios ir šlovės, ir jūs turite saugotis, kad nebūtumėte suklaidinti.

10. Didelė yra jūsų kova, ištikimieji mokiniai, kurie budėsite šios misijos labui. Aš palieku šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius paruoštų, ant kurių teks ši atsakomybė. Tarp jų yra tie, kurie atsuks man nugarą – tie, kurie pasinaudos mano vardu, sakydami: „Štai prieš jus stovi Mokytojas“ –

ir tie, kurie nepasotino savo troškulio, taip pat tie, kurie nenorėjo manęs išgirsti tinkamu laiku. Į juos kreipsis tiesos ištroškusieji ir bus suklaidinti.

11. Būkite nuolankūs ir negirkite savo artimųjų, taip pat neleiskite, kad jie jus girti. Atsisukite nuo tų, kurie, norėdami jums padaryti kažką gero, pažadina jūsų tuštybę ir jus sugadina.

12. Neklausykite pagundos. Įgaliojimas, kurį Aš jums suteikiau, skirtas tam, kad jį naudotumėte dvasiniams darbams, meilės ir gailestingumo darbams.

13. Niekada nesiprikraukite mano mokymu.

14. Aš saugau jus, tauta, Aš paslepiu jus nuo jūsų artimųjų žvilgsnių, kad iki 1950 metų galėtumėte ramiai klausytis mano Žodžio. Jei jus „plėšys“, nes tikite mano atėjimu šiuo metu, Aš jus apginsiu. Jei būsite įmesti į kalėjimą, Aš atversiu vartus, ir jūs būsite išgelbėti. Aš jums sakau tik tiek: laikykitės mano įstatymo, nesileiskite į godumą ir paslaptį. Jei būsite pašaukti išgydyti ligonį, būkite gailestingi ir pasirūpinkite, kad jūsų darbai būtų dvasiniai.

15. Antrajame laikotarpyje, po mano išvykimo, jūsų Dangiškoji Motina pasiliko ir stiprino bei lydėjo mano mokinius. Šie, po skausmo ir išbandymų, rado prieglobstį Marijos mylinčioje širdyje. Jos žodis ir toliau juos maitino, o padrąsinti Jos, kuri toliau juos mokė Dieviškojo Mokytojo vardu, jie tęsė savo kelią. O kai ji iškeliavo, prasidėjo jų kova, ir kiekvienas pasuko jam nurodytu keliu.

Šiame Trečiajame laikmetyje jūs, labai arti savo širdies, turėsite Marijos meilę, kuri visais jūsų išbandymais drąsina ir stiprina jūsų sielą.

16. Jūs palaipsniui atveriate savo širdis, kad pajustumėte Mane ir mylėtumėte Mane; tačiau Aš jums sakau: klausykite mano nurodymų ir mokėkite jų laikytis. Mylėkite ne tik Mane, bet ir savo artimus. Neteiskite vieni kitų neteisingai. Kiekvieną teisingą ar neteisingą dalyką palikite mano teisingumui, nes tik Aš vienas žinau jo priežastį, ir tik Man priklauso teisė teisti. Tuos, kurie nesilaikė mano įstatymo, kviečiu žengti šiuo keliu. Tada jie netrukus pasieks mane, ir aš jiems pasakysiu: „Tai nėra naujas įstatymas, kurį jums pateikiu šiuo metu. Jis toks pat, kaip tas, kurį įrašiau į pirmojo žmogaus sąžinę ir kurį vėliau aiškiai ir tiksliai paskelbiau per Mozę.“

17. Neleiskite, kad jus vestų jūsų artimųjų žodžiai, jei jie nėra pagrįsti mano įstatymu, ir todėl, manydami, kad einate Šviesos keliu, įžengiate į tamsos kelią. Pompatiškas išsireiškimas nėra tai, kas man patinka. Aš visada kalbėjau jums paprastai. Tačiau jei tuose žodžiuose atrandate tiesą, iš jų išskirkite esmę – tai, kas juose yra meilės, gailestingumo ir taikos, kas priklauso Man, ir tada galėsite tai teisingai panaudoti bei išaiškinti.

Aš jums daviau Teisėją, kuris niekada nemeluoja, ir jis yra jūsų pačių viduje; tai – sąžinė. Norėdami išgirsti jo balsą, turite pasinerti į savo vidų, melstis ir medituoti; tada ji prakalbės jums su tikra išmintimi ir pakylėjimu.

18. Pasaulis jus nuvylė, ir šiandien, kai girdite, kaip mano Žodis skelbiamas per tokius nereikšmingus tvarinius, paprastuose susirinkimų kambariuose, suprantate, kad jums nereikia statyti rūmų, kad juos pašvęstumėte dvasiniam garbinimui, kad jūs neturite riboti mano Mokymo nei vaizduoti jo materialiais atvaizdais.

19. Kad Trečiajame Laike pasauliui atneštumėte šią misiją, jums buvo įsakyta vėl įsikūnyti kaip galingi Šviesos Dvasios, ir dėl šių malonės dovanų jūsų artimieji jus neteisingai įvertino. Jie kreivai žiūrėjo į jūsų tikėjimą ir pasitikėjimą Manimi, nesuprasdami, kad Aš niekam nesuteikiau pirmenybės ir kad Aš *visus* pastebiu ir saugau. Tačiau jūs, kurie su giliu atgailavimu atėjote pas Mane – kaip Aš esu jums artimas, ir dėl jūsų atgailos esate verti nešti Mano meilės ir gailestingumo dovaną ligoniams, dvasiškai vargstantiems. Jūsų tikėjimas prabils ir pripildys energija tuos, kurie yra susilpnėję, o jų sielos pakils į naują gyvenimą. Daug „paklydusių sūnų“ šiuo metu priartės prie mano krūtinės, ir Aš švęščiau šventę dėl jų sugrįžimo, o izraelitų šeimos širdis pakils ir toliau pritrauks širdis.

20. Jei matysite, kad vienas iš mano mokinių dėl savo atsidavimo Man auga išmintimi, nepavardėkite jam, o padėkite jam dar labiau, nes per jį Aš darysiu stebuklus, o nauda atiteks jums visiems.

21. Pavydas suteršia širdį ir susargdina sielą. Mano valia yra, kad jūs visi tobulėtumėte, turėtumėte tobulą bendrystę su Manimi ir gyventumėte vienybėje.

22. Pasinaudokite savo protu, kad suprastumėte, kiek teisingumo glūdi visų kūrinių likime.

23. Jūs negyvenate beprasmiškai; net mažiausi ir keisčiausi išbandymai turi tikslą, kurį Aš nustatiau.

24. Mąstykite apie mano Įstatymą ir studijuokite jį. Leiskite savo sielai per maldą pasiekti Mane, kad ji, išgirdusi mano Žodį, būtų pripildyta mano gydančios jėgos ir gautų gydantį balzamą jūsų sergantiems kūnams išgydyti.

25. Jei pasirengsite, pasaulis pasuks naujais keliais. Gresiantis karas pasitrauks, ir įsivyras taika. Tačiau jei elgsitės blogai, tas blogis atsilieps jums patiems. Dar kartą sakau jums: „Ta pačia matuokle, kuria matuojate, bus matuojami ir jūs.“

26. Ateikite ir pasistiprinkite mano Žodžio duona, o kai pavalgysite, nepamirškite alkanųjų ir atneškite jiems maisto. Mokykitės išgauti mano

Žodžio esmę ir ją pasinaudokite, sustiprinkite save ir pasidalykite ją su savo broliais ir seserimis.

27. Iš savo žemiškojo pasaulio jūs nujaučiate tą taikos vietą, kurią Aš jums pažadėjau. Jūs nuolat prašote Manęs, kad Aš leisčiau jums pamatyti tos „Pažadėtosios žemės“ šviesas. Tačiau Aš jums sakau, kad esate netoli jos, kad esate kelyje, vedančiame į ją, ir kad nepraeis daug laiko, kol pasibelsite į jos vartus.

28. Kelias yra mano įstatymas. Jei jo laikysitės, galite būti tikri, kad pasieksite Pažadėtąjį miestą, ir ten rasite viską, ką jums pasiūliau. Būkite drąsūs ir dori šioje kelionėje, būkite apšviesti tikėjimu, kad jūsų gyvenimo kelias taptų laimingas ir pakeliamas.

29. Jūs patyrėte likimo smūgius. Kartais jūs drebate nuo šalčio, kai jaučiate žmonių savanaudiškumą ir šaltumą, ir man atveriate savo sielą. Tačiau jūs nesate nusiminę, o pasitikite, nes žinote, kad Aš jus saugau, o Marija, jūsų Motina, yra žvaigždė naktį, kurią jūs išgyvenate, ir todėl jaučiatės padrąsinti.

30. Šiuo bendrystės momentu jūs tyliai man patikiate savo nuliūdusią ir taikos trokštančių vaikų širdis, o Aš noriu jus padaryti savo gėrybių patikėtiniais, kad *jūs* jas neštumėte savo artimiesiems, visiems savo artimiesiems, kad išmoktumėte duoti, nes jūs esate mano pasiuntiniai ir savo artimųjų užtarėjai.

31. Jei jūsų artimieji jus priima ir priima jūsų dovaną, palaiminkite juos. Jei jie nežino, kaip pasinaudoti tuo, ką Aš jiems siunčiu, taip pat palaiminkite juos ir palikite Man su begaliniu kantrumu nuraminti ir pažadinti jų sielas, kol Aš jas paveršiu degančiomis ir tikinčiomis širdimis. Tai yra mano valia.

32. Sveiki atvykę tie, kurie tiki mano buvimu; sveiki atvykę ir tie, kurie abejoja, nes jie atėjo vedami savo pačių sielos; nes ir juose bus tikėjimas.

33. Vargas tiems, kurie šiuo metu nesistengia uždegti savo žibinto, nes jie pražus. Žiūrėkite: nors šis laikas yra Šviesos laikas, visur vis dar viešpatauja šešėliai.

Iš mano žodžių žinote, kad Aš išsirinkau šią tautą, kad apsireikščiau savo trečiojo atėjimo metu; tačiau priežasties, kodėl taip padariau, nežinote. Mokytojas, kuris nenori turėti paslapčių nuo savo mokinių, jums pats buvo paslaptis. Noriu jums atskleisti viską, ką turite žinoti, kad tiems, kurie jūsų klausia, galėtumėte atsakyti su tikrumu.

Aš mačiau, kad šio žemės kampelio gyventojai visada Manęs ieškojo ir mylėjo, ir nors jų garbinimo būdas ne visada buvo tobulas, Aš priėmiau jų ketinimus ir meilę kaip nekaltybės, aukos ir skausmo gėlę. Ant mano Dieviškumo aukuro ši kvepianti gėlė visada buvo. Jūs buvote paruošti, kad

šiuo Trečiuoju Laiku įvykdytumėte šią didžią misiją. Šiandien jūs žinote, kad Aš jūsų tarpe reinkarnavau Izraelio tautą, nes Aš jums tai apreiškiau. Jūs žinote, kad sėkla, gyvenanti jūsų esybėje, ir vidinė šviesa, kuri jus veda, yra ta pati, kurią Aš jau Pirmajame laikmetyje siunčiau Jokūbo namams.

34. Dvasia jūs esate izraelitai, dvasiškai turite Abraomo, Izaoko ir Jokūbo sėklą. Jūs esate to palaiminto medžio šakos, kuris žmonijai suteiks pavėsį ir vaisių.

35. Štai kodėl Aš vadinu jus pirmagimiais ir kodėl šiuo metu Aš jus aplankiau, kad per jus pasauliui paskelbčiau savo trečiąjį apreiškimą. – Mano valia yra, kad „o Izraelio tauta“ dvasiškai prisikeltų tarp žmonijos, kad ji atpažintų tikrąjį „prisikėlimą kūne“.

36. Taip, mokiniai, siela nemiršta, ji tik nuskrenda į anapus, į kosmosą, kai jos kūnui ateina pabaiga. „Kūnas“ taip pat neišnyksta, jis supūva ir susilieja su „gamtos stichijomis“, iš kurių Aš jį vėl prikeliu ir apdovanoju siela.

37. Taip prisikelia kūnas, taip žemėje pasirodo įsikūnijusios sielos, tapusios žmonėmis, taip Aš leisiu Izraeliui iš naujo prisikelti žemėje. Tačiau Aš jam nesiūlysiu jokių žemių šiame pasaulyje, nei padalinsiu jį į gimines. Priešingai, iš visų jo narių Aš sudarysiu vieną šeimą, kad pašalintų seniai egzistuojantį susiskaldymą jo viduje. Aš sudarysiu santuokas ir šeimas iš Rubeno, Judo, Ašero ir Zabulono, Naftalio ar Benjamino vaikų. Tokiu būdu Aš pašalinsiu bet kokią susiskaldymą, nes jis nėra kilęs iš Dievo.

38. Kas, išskyrus Mane, galėtų atlikti šiuos darbus? Kam būtų galima patikėti užduotį įtikinti Viešpaties išrinktąją tautą, kad Kanaanas nebuvo amžinoji tėvynė, o tik jos simbolis? – Tik Man, nes būtent Aš paslėpiau jūsų sielą kitoje rase ar kitoje šalyje – Aš, kuris jums pasakiau: „Jūs esate *tie*.“ Tačiau kai Aš jus vėl išsiunčiau, tai įvyko tam, kad jūs žemėje užbaigtumėte didelę ir sunkiai įvykdomą užduotį, kuri jums buvo patikėta nuo pat pradžių. Tai yra *jūsų* kryžius.

39. Taip pat jūs sugrįžote, kad nuplautumėte dėmes, atitaisytumėte klaidas ir sumokėtumėte skolas. Jūs neturėtumėte vėl pasiduoti silpnybėms ar stabmeldystei, kaip praeityje, nors esate tauta, kuri pažinojo tikrąjį Dievą ir turėjo įstatymą. Tačiau skausmas privertė jus ieškoti šviesos ir ramybės.

Taip pat ir tuose pirmuosiuose laikais, kai jūsų šalyje trūko kviečių, o dėl to – ir duonos, jūs išvykote į turtingą Egiptą. Vėliau, būdami faraono vergais, iškeliavote, nugalėjote dykumos nepriteklį ir ieškojote „Pažadėtosios žemės“, nes troškote laisvės. Šiais laikais jūs ištvrėtėte savo artimųjų pašaipas ir pyktį, nes ieškote Manęs šia forma; juk jūsų siela trokšta pakilimo ir dvasingumo.

40. Jūs esate „pasiklydęs sūnus“, kuris, kiekvieną kartą sugrįžęs į savo tėvo namus, randa jo išskleistąsias rankas, pasirengusias jį apkabinti, ir padengtą stalą, prie kurio jis bus pasodintas prie šventinio stalo.

41. Jūs atvykote pavargę po ilgos kelionės, jūsų siela buvo sutepta, o kūnas – silpnas. Tačiau iš tolo su nuostaba pamatėte, kad „miesto vartai“ buvo atviri ir laukė jūsų atvykimo, kad galėtų padovanoti jums mano meilę, mano mokymus ir mano naujojo atėjimo gėrį.

42. Nebuvo mano valia dabar apsireikšti Kanaane, kuris praeityje buvo jūsų tėvynė; nes tai jau nebe Mozės, nei Kristaus laikai: tai Šventosios Dvasios amžius.

Jūs klausotės mano dieviškojo žodžio, ir tikrai, Aš jums sakau: ta Pirmojo laikotarpio mana, kuri uždegė jūsų tikėjimą Manimi, ir ta duona, kurią Aš jums antrajame laikotarpyje padaviau prie stalo, kuria Aš jums parodžiau kelią į jūsų išgelbėjimą, yra maistas, kurį Aš siūlau ir šiame laikotarpyje, kad jūsų siela pasiektų amžiną ramybę ir amžiną šviesą ir niekada daugiau nepatirtų alkio.

43. Pasinaudodamas jūsų išsaugotu dvasiniu paprastumu, Aš iš jūsų renku savo žodžio skelbėjus, naujuosius pranašus ir mokinius, taip pat kaip kitu laikotarpiu iš šios tautos Aš sukūriau patriarchus, pranašus, pasiuntinius ir apaštalus. Šiandien Aš jums aiškinu savo Įstatymą per savo Mokymą. Aš mokau jus, kaip šiais laikais turėtumėte melstis, kaip man tarnauti ir kaip gyventi, kad būtumėte tikri žmonių broliai ir seserys bei Dievo vaikai.

44. Kai mano naujieji mokiniai taps stiprūs, Naujoji Jeruzalė iš mano Karalystės nusileis pas žmones, ir prie jos nesugriaunamų sienų suduž piktadarystę, stabmeldystę, melas ir visa tamsa, kilusi iš žmogaus proto ir širdies.

45. Prisiminkite, kad jūsų Tėvas per sapną pažadėjo Jokūbui per jo vaikus palaiminti visas tautas. Supraskite, kad – jei esate kilę iš tos pačios šaknies – jūsų paskirtis yra pritraukti mano taiką ir atnešti ją į jūsų artimųjų širdis.

46. Tauta: Šiais laikais yra tokių, kurie vis dar laikosi Mozės Įstatymo, ir kitų, kurie gyvena pagal krikščioniškąją erą. Ne visi nujaučia ar trokšta, kad prasidėtų nauja era. Taip yra todėl, kad ne visi žengia į priekį ir tobulėja vienodai. Todėl Aš jums sakau: susipažinkite su šiais mokymais, kad būtumėte geri darbininkai, panašūs į gerą piemenį ir gerą sėją. Pažvelkite į tuos, kurie dirba žemę: jie sėja mano vardu. Jei augimo laikotarpis buvo palankus ir jų sėkla sudygo, jie meldžiasi ir dėkoja Kūrėjui. Jei oro sąlygos buvo atšiaurios ir sėkla sugedo, jie su viltimi laukia kito metų, kad vėl su tuo pačiu uolumu sėtų „“, kol pakeis ir padaugins ankstesnę sėklą. Jei

pasinaudosite šiuo laiku ir, kupini vilties bei tikėjimo, išeisite sėti į žmonių širdis, mano malonės rasa mano galia pavers derlingais net ir nevaisingus laukus, o jūsų su meile ir gera valia pasėta sėkla sudygs. Aš apsaugosiu jūsų sėją, o mano Dvasios spindinti saulė auksu padengs varpas, kad jūsų derlius būtų nuimtas skambant šlovinimo ir pagyrimo giesmėms jūsų Viešpačiui.

47. Suvokite, kad būtent Aš esu Tas, kuris budi virš šios tautos, kad apsaugotų ją nuo audrų. Aš išlaikau ją taikoje, nes savo aukštuose nutarimuose Aš jai paskyriau šiuo metu įvykdyti didžią misiją tiek žmogiškąja, tiek dvasine prasme.

48. Chaosas ateis; nes kol žemėje egzistuoja valdovai ir imperijos, tol bus ir pretenzijos į valdžią, priešiškamai bei karai, ir nebus taikos.

49. Tarp žmonių nėra meilės artimui, mano Įstatymas nesilaikomas. Nėra tikrų brolių ir seserų, nei tėvų, nei vaikų, ir todėl chaosas kelia grėsmę žmonijai.

50. Aš jums tai skelbiu tik todėl, kad iš Manęs negali kilti nieko blogo. Chaosas kyla dėl žmogaus vidinio pasirengimo trūkumo, nes jis neklausė savo sąžinės ir leidosi vedamas piktų šnabždesių. Bet jūs – ar laukiate, kol įvyks visi šie išbandymai, kad jūsų kietos širdys būtų sukrėstos? – Ne, mano vaikai, melskitės, jau dabar nenuilstamai dirbkite, užsitarnaukite nuopelnų ir atsinaujinkite. Tai yra jūsų užduotis. „Saugokite“ pasaulio taiką, savo maldomis pritraukite mano palaiminimus ir likite ištikimi mano Įstatymui, būdami pavyzdžiu savo artimiesiems.

51. Kiekvienas, kuris pasirengęs sekti paskui Mane, dalsysis mano mokymais ir bus vadinamas mokiniu arba pasekėju.

52. Visos sielos, kurios mane supa, sudaro dalį Izraelio tautos. Nuo jų paklusnumo priklauso dorybių atgimimas žmonijoje. Šiandien aš pasinaudojau šia tauta kaip savo balso nešėja, kad kalbėčiau žmonėms, ir iš jos gavau pirmuosius jų pareigų vykdymo vaisius.

53. Jūs esate pirmieji, kuriuos Aš parengiau kaip mano darbo kovotojus – tie, kurie turi dirbti su entuziazmu, kad „Didžiojo miesto“ pirmuosius akmenis padėtų ant tvirto pagrindo. Turite stiprinti savo tikėjimą ir pasitikėjimą Manimi. Aš iki pat 1950 metų paskutinės dienos nenuilstamai kalbėsiu su jumis per savo balso nešėjus, o po to jūs liksite tarp žmonių, kad pateiktumėte savo įgaliojimų įrodymus.

54. Aš atsiųsiu pas jus tuos mokslininkus, kurie, trokšdami įsigilinti į dvasinio gyvenimo paslaptis, vargino save, bet to nepasiekė. Jie ieškos jūsų, nes žino, kad jūs esate šios tautos gyventojai, kad turite mano apreiskimus ir kad esate mano „patepti“. Pas jus jie nekantriai įsisavins mano Žodį, o jūs intuityviai žinosite, kaip turite elgtis su jais – be puikybės,

nuolankiai, kaip pridera mano mokiniams, kaip pamokslavo Petras ar kaip kalbėjo Jonas. Taip pat ir jūs kalbėsite, kai pasiruošite, o kai, trokšdami mano pagalbos, kreipsitės į mane, Aš kalbėsiu per jus ir pasieksiu jų širdis. Norėdami pažinti vietas ir žmones, kurie man tarnavo, jie ieškos jūsų; tačiau jūs turite jiems atskleisti tik mano mokymo esmę. Daugelis iš jų atsivers ir, įtikinti jūsų žodžių tiesos, taps šios tautos dalimi.

55. Šios tautos kelias buvo ilgas. Į jos vidurį Aš visada siunčiau stiprias, uolias dvasines būtybes, kurios turi nurodyti tikslą ir būti Įstatymo gynėjais. Tačiau ši tauta, kuri per tris laikotarpius buvo ugdoma išbandymais, nelaimėmis ir kovomis – kartais stipri, kartais silpna, kartais laisva, kartais nelaisva, kartais nesuprantama, o vėliau mylima ir pripažinta, – visada turėjo mano privilegijas.

56. Tik Aš vienas jums suteikiau teisingumą. Kalvarijos kalne jūs gavote didingiausią meilės įrodymą, tačiau taip pat ir mano teisingumo griežtumą, kai to nusipelnėte. Jūs buvote paskirti mane priimti per tris laikotarpius. Šiandien, kaip ir Antrajame laikotarpyje, aš ieškojau nuolankiųjų, netekusių paveldėjimo teisių ir teisingumo ištroškusių, pakėliau jų sielas ir leidau jiems užimti mokinio ar apaštalo vietą.

57. Jūs gyvenate laikais, kai žmogus vystosi materialiai, giriasi savo žiniomis ir nepažįsta Manęs. Jis pamiršta savo dvasinę misiją ir niekiną gamtą, kurią Aš paskyriau jo tarnystei, jo kūno gyvybei ir atgaivinimui bei jo sielos pakilimui, į jo proto suvokimo sritį. Jis nesuvokia to, kas jame turi didžiausią vertę ir dėl ko Aš visada atvykdavau, – tai jo siela, kuri priklauso Man. Tačiau taip pat, kaip pasikeis žemės veidas, taip ir žmogus mane atpažins. Jo idealai, kurie šiandien dar yra materialūs, virs dvasiniais tikslais. Visi žmonės buvo išbandyti, ir per tuos išbandymus siela išgrynėja ir pasiduoda.

58. Nuo 1866 metų žmonija įžengė į naują amžių, kuriam Aš palaiapsniui ruošiau išrinktuosius. Ši tauta gavo užduotį, Aš jai patvirtinau jos dvasines dovanas. Kiekvienai būtybei Aš atskleidžiau giminę, kuriai ji priklauso, ir kokia yra jos ypatinga užduotis. Aš suvienijau savo dvasines gausybes – vienus kūne, kitus dvasioje, kaip parašyta.

59. Aš paskyriau vadovus, kad kiekvienai bendruomenei būtų atstovas, ir paskelbiau jiems, jog mano valia yra, kad visi būtų vieningi tarpusavyje, kad tauta būtų stipri.

60. Savo išmokytiems tvariniams Aš patikėjau balsuotojų užduotį, kad jie žmonijai Aš apsireikščiau žmogiškais žodžiais, ir padauginau jų skaičių, kad mano mokymas išplistų. Aš sukūriau „darbininkų“ bendruomenę, kad Dvasinis pasaulis galėtų užmegzti ryšį su žmonėmis ir, gydymas bei patardamas, atskleistų savo gailestingumą.

61. Mano valia buvo tą, kuris kiekvienoje susirinkimų vietoje turėjo būti vadovo pagalbininkas, tarpininkas tarp jo ir užduotis vykdančiųjų bei tautos patikėtinis, pavadinti „pamatiniu akmeniu“.

62. Aš paskyriau regėtojus ir juos mokiau, kad jie gautų regėjimus, kuriuos turėtų aiškinti tauta, kad ši išliktų budri.

63. Tiems, kurie turėjo užrašyti, aš patikėjau „auksinių plunksnų“ užduotį. Aš lavinau jų protą ir jų apsaugai pasiunčiau dvasines būtybes, kurios ir kitais laikais taip pat saugojo raštus, kad mano Žodis būtų išspausdintas ir išliktų per amžius.

64. Aš parengiau „sargus“, kad jie prižiūrėtų tvarką bendruomenėje, ir pavadinau juos „kolonomis“.

65. Visas šias būtybes Aš apšvietiau, ir mano įkvėpimas liejasi ant jų. Dabar klausiu visų, kurie gavo šias pareigas, ar jie suprato, ką jos apima.

66. Aš suteikiu jums dar trejus metus pasiruošimui. Po to šios pareigos susilies į vieną, ir jūs visi būsite vadinami „Dieviškojo lauko darbininkais“, o jums bus patikėti visi tie, kurie negirdėjo mano Žodžio, kad juos mokytumėte. Tada jūs nebebūsime mokiniai, bet tapsite Mokytojais.

Tebūnie su jumis mano ramybė

Pamoka 184

1. Žmonija, tu pasinėrei į tamsą. Tačiau atėjo valanda, kai tu pakilsi į šviesą.

2. Aš siunčiu jums Eliją, kad jis ištrauktų jus iš jūsų letargijos. Kaip gi galėtumėte pajusti mano buvimą, jei nebūsite budrūs?

3. Nelaukite, kad Aš ateisiu į jūsų pasaulį kaip žmogus; ta pamoka jau baigėsi. Vis dėlto – nors Aš esu su jumis tik Dvasia, Aš jums įrodysiu, kad tai yra aukštesnė apreiškimo forma nei ta, kuria Aš save apreiškiau iki šiol. Tai įrodymas, kad Aš laika jus dvasiškai gabesniais už praeities laikų žmones.

4. Man nereikės kūno, kad galėčiau gyventi tarp jūsų, taip pat nebūtina, kad mano balsas taptų žmogiškuoju, kad jį būtų galima išgirsti. Vis dėlto jūs turėsite Mane tarp savęs be jokių apribojimų – kaip Mokytoją, kaip Teisėją, kaip Gydytoją.

5. Jūsų siela turi daug sugebėjimų ir pojūčių, kad per juos galėtumėte priimti mano žinias. Bet kadangi iki šiol nežinote tų sugebėjimų, kurie glūdi jūsų esybėje, manote, kad mane galite matyti tik kūno akimis ir girdėti tik savo ausimis. Dabar Aš jums įrodysiu, kad šis įsitikinimas yra nepagrįstas, kai savo miegamojo tyloje pajusite Mano buvimą ir maldos akimirkomis pajusite, kaip jus užplūsta įkvėpimo šviesa.

6. Kol kas jūs esate sielos be šviesos; tačiau Aš pasirūpinsiu, kad iš jūsų sklįstų šviesos kibirkštys įkvėpimų, kilnių idėjų, taurių jausmų ir gerų darbų pavidalu.

7. Jūs esate kaip Lozorius kape – mirę dvasiniam gyvenimui. Bet išgirdę mano šauksmą, jūs pakilsite, kad sektumėte paskui mane ir liudytumėte apie mano tiesą.

8. Tie įvykiai, kurie kasdien sukrečia žemės tautas, yra teisingumo šauksmai, raginantys jus atgailauti, melstis, prisiminti ir apsivalyti. Tačiau šis išbandymų laikas truks tol, kol žmonių užsispyrimas ir kvailystė pasiduos, kol jie atsisakys savo išdidumo ir bedievyستės. Ne visada tai bus teisingumo šauksmai, kuriuos girdėsite žemėje; nes vėliau, kai žmonija bus apvalyta, žmonės sujaudins labai įvairūs įvykiai. Tai bus dieviškos įkvėpimo akimirkos ir dvasiniai apreiškimai, tai bus gamtos apreiškimai. Vieni – jūsų sielos tobulinimui, kiti – jūsų gyvenimo pasaulyje gerovei.

9. Ar žinote, kokia yra ta dovana ar dorybė, dėl kurios žmonės gali įgyti daugiau malonės? – Meilė artimui. Juk ji išaukštins jų širdis, suteiks sielai galimybę atsiduoti savo artimiesiems ir bus tai, kas duos didžiausią tikėjimo sėjos derlių. Nes „laukai“ ir „dirvos“ yra pilni vargo, skausmo, skurdo ir ligų – dirvos, kurios alksta meilės ir laukia tik vienos sėklos bei šiek tiek lietaus, kad pražystų.

10. Jei tiems, kurie žemėje skelbia Mano Žodį, šiuo metu atrodo neįmanoma sustabdyti nuodėmės plitimo, priešiško ir aistrų liejimosi, tai Man žmonių sugrįžimas prie gėrio ir teisingumo nėra neįmanomas, netgi nėra sudėtingas.

11. Ar matote tuos žmones, kurie valdo didžiąsias tautas? Ar žinote jų įstatymų ir doktrinų galią? Ar matote mokslininkus, kaip jie neapdairiai ir įžūliai įsibrauna į gamtos paslaptis? Iš tiesų, sakau jums, jie dar su savo išdidumu, savo sugebėjimais ir visomis savo žiniomis nuolankiai nusilenks prieš Mane. Nes kiekvienas žmogaus darbas galiausiai pasiekia savo ribą, kur žmonės tada patys turi atverti savo akis tikrovei ir suvokti kiekvieno savo darbo reikšmę, savo nusižengimų sunkumą ir savo nuklydimų mastą.

12. Aš nenoriu jums pasakyti, kad viskas, ką jie padarė, yra netobula – ne. Tačiau jie daro taip mažai gero savo artimiesiems, taip mažai gero, kad geriau, jog mano Įstatymas nubautų tą, kas neteisinga ir bloga, kas teisingumo svarstyklėse sveria daugiau.

13. Žmonijai dar suteiktas trumpas laikotarpis, kad ji galėtų užbaigti savo darbą ir atsiskaityti prieš dieviškąjį Teisėją, kai jis pareikalaus iš jos atsakomybės.

14. Tuo tarpu mano Šviesa žengia į priekį, plinta ir įsiskverbia visur bei į kiekvieną sielą.

15. Mano valia buvo, kad, kai ateis šis mano apreiškimų laikas, visi mano pažymėtieji jau būtų pasirengę, budėdami ir meldamiesi, laukdami mano atėjimo valandos ir sudarydami vieną kūną bei vieną valią, kad išgirstų tai, ką Aš jums apreikšiu. Tačiau tarp jūsų neradau tikros brolystės.

16. Ši tauta, kuri gavo mano mokymą, turi mokytis savo artimus ir paversti juos Mokytojais.

17. Tačiau iš tiesų sakau jums: Aš atėjau ne tik tam, kad apšviestų jus, gyvenančius žemėje, bet ir tam, kad pašaukčiau visas sielas, kurios pasiklydo kitose, jums nežinomose gyvenimo sferose.

18. Kokį pasidavimą Aš mačiau dvasinėse būtybėse, vykdančiose mano užduotis! Jų sieloms, laisvoms nuo kūno, buvo lengviau pasiruošti įvykdyti savo užduotį šiuo metu.

19. Kiek daug iš jų, po ilgo atpirkimo laikotarpio, laukė Manęs, būdamos laisvos nuo klaidų ir nuodėmių. Ir kai Aš jiems atskleidžiau tą „Septynių antspaudų knygos“ dalį, kuri atitinka šeštąjį laikotarpį, jų sielos pakilo, ir savo pakilimu jie jus paskatino, pašalino kliūtis jūsų kelyje ir jums skyrė garbingą vietą kaip mokiniams.

20. Norint suprasti dieviškus mokymus, būtina atsinaujinti ir gilintis į Įstatymą. Taip jūs išmoksite suprasti mano Žodį ir gausite didžiulius apreiškimus, kurių negalėtumėte pasiekti žmogiškosios mokslo pagalba.

Ateis diena, kai žmogus nuleis galvą ir mylės savo Tėvą su ta pagarba ir meile, kurios Aš reikalauju iš jūsų.

Mano žodžiai suprantami visiems. Aš kalbėjau pagal jūsų proto suvokimo ribas, nes visos mano išminties jūs nesugebėtumėte suvokti. Šiems paprastiems žodžiams, kuriais Aš jums atskleidžiau savo mokymus, neturėtumėte pridėti nieko, kas kyla iš jūsų proto, o jei juos versite į kitas kalbas, pasirūpinkite, kad būtų išsaugota dieviškoji prasmė.

21. Pasiruoškite, kad jūsų protas būtų tarsi skaidrus veidrodis, atspindintis mano šviesą visu jos ryškumu, kai užsiimsite šia sudėtinga misija.

22. Gyvenkite arti Manęs. Aš esu Gyvenimas, visko, kas sukurta, pradžia ir pabaiga. Jei patikėjau jums tokią užduotį kaip manoji, tai todėl, kad myliu jus ir noriu, kad imtumėte mane pavyzdžiu.

23. Gelbėkite širdis, darykite stebuklus, mylėkite vieni kitus.

24. Jei jaučiate savyje reikiamą tikėjimą ir sielos stiprybę, kad prisiiimtumėte kryžių, eikite į prieglaudą ir neškite mano žodį, keliaukite per plačią šalį ir plaukite per jūras. Aš eisiu pirma jūsų ir paruošiu kelią.

25. Būkite budrūs, nes pas jus ateis daug vilkų avies kailyje, kurie bandys jus apgauti, kad nukreiptų nuo kelio. Tačiau budėkite, ir jūs atskleisite jų širdžių ketinimus.

26. Jei jūsų artimieji ateis kenčiantys ir norės, kad nuramintumėte jų ašaras, tai darykite. Duokite visą gėrį, kuris yra jumyse, tada vėliau, anapus, gausite didesnę gailestingumą nei tas, kurį parodėte šiame pasaulyje.

27. Mylima tauta, tavo malda kyla pas Mane, kaip senovėje tavo psalmės skambėdavo Man į šventyklą. Tačiau tie laikai praėjo, ir tavo siela išsivystė. Didžioji Jeruzalės šventykla nebeegzistuoja, nes mano Žodis išsipildė, ir iš jos materialios formos neliko nė vieno akmens ant kito.

28. Nebėra Sandoros skrynios, nei Įstatymo plokščių ant aukuro. Jūsų dvasia ieško tiesos už formų ir simbolių, kurie anksčiau jai padėdavo tikėti ir suprasti bei mokė ją garbinti Mane. Bet šiandien ji suvokia, kad jie nebeturi pagrindo, nes jų prasmė buvo suprasta Dvasios. Simboliai buvo tik materialūs objektai, kuriais Viešpats pasinaudojo, kad žmogui paaiškintų dieviškus mokymus.

29. Taigi, kai mokinys išmoko suprasti pagrindinius mokymus, jis turi pamiršti senąsias kulto formas, kad pakiltų, trokšdamas aukštesnių įkvėpimų ir dvasinesnio garbinimo.

30. Atminkite: kol jūsų akyse turi būti koks nors simbolis, kuris mane įkūnija, jūs negalite tiesiogiai susisiekti su Dieviškąja Dvasia. Tačiau

suvokite, kad jūs visi esate pašaukti naudotis šiuo bendravimu iš Dvasios į Dvasią.

31. Viskas, kas jus šioje gyvenimo aplinkoje supa ir apgaubia, yra amžinojo gyvenimo atspindys, giluminis mokymas, paaiškinamas per materialias formas ir objektus, kad jį būtų galima suprasti.

32. Jūs dar nepasiekėte tos nuostabios pamokos esmės, o žmogus nuolat klydo, nes gyvenimą, kurį jis gyvena žemėje, suvokė taip, tarsi tai būtų amžinybė. Jis tenkinosi tik išorinėmis jo formomis ir atmetė viską, kas jame yra dieviškojo apreiškimo – tai, kas yra esmė ir tiesa, glūdinti visoje kūrinijoje.

33. Kai ši „knyga“ paliks savo šviesą sielose ir bus suprasta iki paskutinio puslapio, žmogus paliks Žemę, o jo siela keliaus į naują buveinę, kur jis žinos ir panaudos viską, ko jį išmokė žmogiškasis gyvenimas jo kelyje. Tada jis galės suvokti daugelį pamokų, kurios jam buvo apreikštos per gyvenimą materijoje.

34. Nagrinėkite šiuos žodžius, kuriuos jūsų Mokytojas su tokia didele meile jums skyrė, kad jų šviesoje galėtumėte įvertinti savo darbus. O kai suprasite, kad sustojote vietoje, išsiaiškinkite, kokios priežastys tai lėmė, kad ateityje jų išvengtumėte ir savo tobulėjimo keliu visada eitumėte į priekį.

35. Misija, kurią Aš pavedžiau savo tautai žemėje, yra didžiulė ir labai delikati. Todėl kiekviename amžiuje Aš ją lankydavau, kad įkvėpčiau savo žodžiu ir atskleisčiau jai šiek tiek daugiau apie Įstatymo turinį.

36. Meilės, gėrio ir teisingumo įstatymas buvo dvasinis palikimas, kurį Aš jiems visais laikais palikau. Pamoka po pamokos Aš vedžiau žmoniją prie supratimo, kad įstatymą galima apibendrinti vienu įsakymu: meile. Mylėkite Tėvą, kuris yra Gyvenimo Kūrėjas, mylėkite artimą, kuris yra Tėvo dalis, mylėkite viską, ką Viešpats sukūrė ir įsakė.

37. Meilė yra išteklis, pradžia, išminties, didybės, galios, išaukštinimo ir gyvenimo sėkla. Tai yra tikrasis kelias, kurį sielos Kūrėjas nubrėžė, kad ji, žengdama nuo pakopos prie pakopos ir nuo buveinės prie buveinės, vis labiau jaustų artėjimą prie Manęs.

38. Jeigu žmogus nuo pat laikų pradžios būtų garbinęs dvasinę meilę, o ne pasidavęs stabmeldystės apeigoms ir religiniam fanatizmui, tai šis pasaulis, kuris šiandien dėl žmonių baimės ir vargo tapo ašarų slėniu, taikos slėnis, į kurį sielos ateitų užsitarnauti nuopelnų, kad po šio gyvenimo pasiektų tas dvasines buveines, į kurias siela turi įžengti savo kelyje.

39. Iš tiesų, sakau jums, nė viename žmonijos gyvenimo laikmetyje žmogui netrūko žinių apie mano Įstatymą. Nes iš dieviškosios kibirkšties,

kuri yra jo dvasia, jo sieloje niekada netrūko šviesos kibirkštis, jo protui – intuicijos, o jo širdžiai – nuojautos. Vis dėlto jūsų siela su tamsiu raiščiu ant akių sugrįžo į Anapus, ir Aš jums sakau: kas nepasinaudoja pamoka, kurią talpina gyvenimas šiame pasaulyje, šiame išbandymų slėnyje, tas privalės į jį sugrįžti, kad užbaigtų savo atpirkimą ir, svarbiausia, kad išmoktų.

40. Klaidingas yra jūsų supratimas apie tai, ką reiškia gyvenimas Žemėje, kas yra siela ir kas yra Dvasinis pasaulis.

Dauguma tikinčiųjų mano, kad jei jie gyvena pakankamai dorai arba jei paskutinę savo gyvenimo akimirką atgailauja už padarytus nusižengimus, jų sielai dangus garantuotas.

Tačiau šis klaidingas įsitikinimas, kuris žmogui labai patinka, yra priežastis, dėl kurios jis *visą gyvenimą* nuosekliai nevykdo Įstatymo ir taip lemia, kad jo siela, palikusi šį pasaulį ir patekusi į Dvasinį pasaulį, turi konstatuoti, jog atsidūrė vietoje, kur nemato stebuklų, kuriuos buvo įsivaizdavusi, nei jaučia aukščiausios laimės, į kurią, jos manymu, turėjo teisę.

41. Ar žinote, kas nutinka tiems būtybėms, kurios buvo įsitikinusios, kad pateks į dangų, o vietoj to ten rado tik sumaištį? Kadangi jie nebegalėjo jaustis kaip namuose Žemėje, nes neturėjo fizinio kūno atramos, ir taip pat negalėjo pakilti į tas aukštumas, kuriose yra dvasinės šviesos sferos, jie, patys to nesuvokdami, sukūrė sau pasaulį, kuris nėra nei žmogiškas, nei giliai dvasinis. Tada sielos pradeda klausti: ar *tai* dangus? Ar *tai* ta buveinė, kurią Dievas paskyrė sieloms po to, kai jos taip ilgai klajojo Žemėje?

42. Ne, – sako kiti, – tai negali būti „Viešpaties glėbys“, kur gali egzistuoti tik šviesa, meilė ir tyrumas.

43. Pamažu, apmąstydamą ir kentėdamą, siela pradeda suvokti. Ji supranta dieviškąjį teisingumą ir, apšviesta savo dvasios šviesos, vertina savo praeities darbus ir atranda, kad jie buvo menki ir netobuli, kad jie nebuvo verti to, ką ji tikėjo.

Po to, remdamasi šia savianalize, atsiskleidžia nuolankumas ir kyla troškimas sugrįžti į tuos kelius, kuriuos ji jau buvo praėjusi, kad ištrintų gėdingus pėdsakus, atitaisytų klaidas ir atliktų prieš savo Tėvą tikrai nuopelnų vertus darbus.

44. Būtina žmonijai paaiškinti šias paslaptis, kad ji suprastų, jog gyvenimas materijoje yra proga žmogui užsitarnauti nuopelnų savo sielai – nuopelnus, kurie ją pakels, kol ji nusipelnys gyventi aukštesnio dvasinio tobulumo sferoje, kur ji vėl turės elgtis nuopelnų vertai, kad neatsiliktų ir toliau kiltų nuo laiptelio prie laiptelio; nes „Tėvo namuose yra daug būstų“.

45. Šiuos nuopelnus jūs įgysite per meilę, kaip jus mokė amžinasis Tėvo Įstatymas. Ir taip jūsų siela žengs laiptelį po laiptelio tobulumo laiptais,

pažindama siaurą kelią, vedantį į Dangaus karalystę – į tikrąjį Dangų, kuris yra sielos tobulumas.

46. Būkite laukiami, jūs, kurie ateinate pas Mane, norėdami rasti taikos ir meilės kelius. Tuos žmones Aš sveikinu ir leidžiu jiems suprasti, kad jų laukia dvasinė užduotis.

47. Mokiniai, jūs kovosite *kartu* su Manimi, dirbsite šalia savo Mokytojo, ir taip mes nueisime kelią, vedantį jus į kalno viršūnę. Jūs su nuolankumu atsiremsite į Mane, neprašydami, kad jūsų Tėvas suteiktų jums vieną ar kitą dovaną, bet norėdami noriai priimti tai, ką Jis numatė kiekvienam iš savo vaikų.

48. Jūsų sielose yra šviesa, be to, jūs jau toli pažengėte išbandymų keliu, kuris padarė jūsų patirtį vaisingą, todėl jūs nebesileidžiate, kad jus valdytų tuštybė, noras būti dideliais, kad jus gerbtų ir tarnautų.

49. Kas, išskyrus Mane, galėtų viešpatuoti sielose ir nukreipti jų likimą? – Niekas. Todėl tas, kuris ketino užimti savo Viešpaties vietą, nes norėjo viešpatuoti, sukūrė sau karalystę pagal savo polinkius, pomėgius, galios troškimus ir tuštybę – materialią karalystę, žemiausių aistrų ir nekilnių jausmų karalystę.

50. Dvasios jūs negalite pavergti, nes joje glūdi tobulas teisingumas. Sielose tik tyrumas turi galią virš kilnių jausmų, jas judina tik gėris – trumpai tariant: siela maitinasi tik tiesa ir gėriu.

51. Todėl, o mokiniai, – nors matote, kad esate gausiai apdovanoti, ir suprantate, kad turite gėrį, kurio neturi visi, neturėtumėte jaustis pranašesni už kitus. Viską, ką turite, skirkite mano reikalui, nes jis pažymėtas meile, ir turėtumėte jam paaukoti visą savo gyvenimą, kad tokiu būdu būtumėte naudingi savo artimiesiems.

52. Sunaikinkite tuštybių karalystę, kurią patys sukūrėte. Valdykite žmogiškąsias aistras ir leiskite savo sielai atsiskleisti savo giliausiame viduje, kupinoje meilės ir šviesos, kurios jums suteikia išmintį.

Visose savo gyvenimo veiklose stenkitės imti pavyzdį iš Jėzaus. *Jis* nebuvo pasiūstas į žemę, kad atpirktų nuodėmę ar priimtų savo Tėvo teismą. Kristus, kuris šiandien vėl kreipiasi į jus, nusileido į žmonių širdis, kad jose įkurtų savo meilės, teisingumo ir tiesos karalystę. Jis žmonėms neatnešė materialistinių mokymų nei neteisingų įstatymų. Jis neatėjo pažadinti žmonių godumo nei maitinti jų aistrų. Jis atnešė meilės mokymą, kuris yra sielos moralė. Todėl Jis miniai žmonių tarė: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio.“

53. Savo širdies gelmėse jūs manęs klausiate, kaip įmanoma, kad didžiosios dvasinės būtybės tampa maištingos ir nori veikti prieš Dievą. Aš jums sakau štai ką: tie, kurie sukilo prieš Mane, dar nėra tikrai dideli. Tai

yra netobulos dvasinės būtybės, kurios sugebėjo išvystyti *dalį* savo sugebėjimų, o kitų vystymąsi apleido. Jų intelektas buvo išvystytas, bet ne jų sielos kilnūs jausmai.

54. Būtent dėl to Aš jums tuomet nurodžiau, kad žmogus negyvena vien duona. Nes be žemiškų mokymų, kuriuos jam perteikia žemė, jam, norint pasiekti visišką tobulumą, reikalinga Dvasios šviesa, kurią jis gali gauti tik iš mano mokymų.

55. Jūs, žmonės: daugelį šimtmečių klaidžiojote po žemę, visada prislėgti savo aistrų naštos. Tačiau pabaiga atėjo, jūs jau esate savo dvasinio išsilavinimo eroje, kurioje siela viešpataus kūne, kuris taps jos tarnu, ir kurioje ji turės begalybę kaip savo namus.

56. Netrukus sužinosite, iš kur atėjote ir kur einate, kad galėtumėte pasauliui skirti tą vietą, kurią jis turėtų užimti jūsų gyvenime, ir suteikti sielai tą vietą, kurią ji turėtų užimti jūsų buvime.

57. Šie žodžiai, kuriuos Aš jums dabar sakau, yra pranašiško pobūdžio, kad turėtumėte paskatą, kad stengtumėtės ir galėtumėte tikėtis vilties šviesos savo ateityje.

58. Tie, kurie keliauja po pasaulį ir dėl savo skausmų lieja ašaras, neturėtų manyti, kad Aš juos apleidau. Aš išbandau jų kantrybę ir tik laikiu, kol jie pasieks savo apvalymą, kad tada galėtų padidinti mano pasekėjų skaičių.

59. Dvasinis atgimimas ateis pas žmones, išsklaidys jų abejones, leis jiems sugrįžti į saugų kelią, leis jiems pamatyti „“ tiesos šviesą. Tada žmonės sakys: „Viešpaties žodis išsipildė, kai Jis mums sakė: „Kiekviena akis mane pamatys.““

60. Turite žinoti, kad šiuo metu skausmas yra labai didelis, nes žmogaus siela dabar atperka skolas, apie kurias jūsų širdis nežino, ir ištrina dėmes, kurios ilgą laiką buvo jūmyse. Jūs nežinote, kas esate ir kokie buvo jūsų darbai ilgame kelyje, kurį nuėjote. Tačiau dabar jūs, kurie žinote šį apreiškimą, turite apsiginkluoti kantrybe ir pasidavimu. Nes tai jus pakels ir padės pasiekti jūsų apvalymą.

61. Užtikrinu jus, kad kol kas nebūtina, jog žinotumėte savo praeitį; jums pakanka turėti intuiciją ar nuojausmą, kad kitose epochose padarėte klaidų, kurias dabar turite ištaisyti. Tuo tarpu Aš noriu, kad per Mano Žodį sužinotumėte daug apie savo ateitį, nes šis Šviesos spindulys jūsų širdyse užgimins viltį pasiekti taikos ir Šviesos gyvenimą, kuriame siela ir kūnas tobulės. Nes ateis laikai, kai tarp kūniškojo ir dvasinio pasaulių viešpataus harmonija.

62. Mano Šviesa apšvies visus kelius, o sekto ir religijos prieš save pamatys vienintelį kelią, vienintelį įstatymą: Dieviškosios Dvasios meilės

įstatymą. Tai bus visą pasaulį apimantis mokymas, kuris suvienys visas sielas.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 185

1. Aš jus laiminu, nes tikite, kad būtent mano Dvasia jums perteikia šį mokymą, nors mano mokymus suvokiate pasitelkdami žmogiškąjį protą.

2. Jūs nekreipiate dėmesio į balso nešėjo netobulumus, jums svarbu tik suprasti dieviškąją prasmę. Būtent tie, kurie tokiu būdu studijuoja mano Žodį, atranda tiesą. Jie bus tie mokiniai, kurie rytoj turi iškeliauti, kad žmonėms paaiškintų mano mokymą. Jie padės suprasti tiems, kurie klydo aiškindami praeities laikų raštus. Nes norint atrasti mano apreiškimų tiesą, būtina neapsiriboti žodžių materialia prasme, o ieškoti dvasinės prasmės, kuri yra esmė, kuri yra tiesa ir gyvenimas.

3. Todėl Aš šią tautą išbandžiau, o tai kartu yra gili pamoka, nes Aš savo Žodį perteikiau per žmogiškąjį protą ir nurodžiau, kad ji neturėtų gilintis į išorinę Žodžio formą, o turėtų įsikverbti į jo esmę, kad atrastų jo prasmę. Šio nurodymo dėka ši tauta galės tiems, kurie ieško mano ankstesnių žinių aiškinimo, paaiškinti, kaip dvasiškai atrasti kiekvieno mokymo, teksto ištraukos ar kiekvienos parabolės prasmę – tiesą, kuri yra viena.

4. Tarp šios tautos matau ir tuos, kurie suprato, kad kuo geriau paruošta jų siela ir kūnas, tuo gausiau ir aiškiau mano mokymas perteikiamas per balso nešėją. Ach, jei tik visos šios žmonių minios iš tikrųjų siektų tapti vertos mano malonės – koks didis ir tobulas būtų mano apsireiškimas!

Tačiau vis dar matau, kad daugelis širdžių ieško išorinio kulto, kad galėtų tikėti mano buvimu, nesuprasdami, jog, užuot leidę savo sielai laisvai pakilti, jie ją sulaiko prie materialaus altoriaus, išsklaido ją beprasmiškomis apeigomis ir išvargina įprastomis tradicijomis. Iš tiesų, sakau jums, jums šis laikas dabar baigėsi. Ilgą laiką jūs gaivinate savo pojūčius bažnyčių spindesiu, ilgai žavėjotės savo artimųjų meno kūriniais. Dabar turite visa tai palikti už savęs, kad jūsų siela pasiektų nuostabų gyvenimą, kuris jai skirtas, kad maldos akimirkomis ji pasisotintų šviesa ir perduotų savo kūnui visus džiaugsmus ir įkvėpimus, kuriuos ji gauna savo ekstazės metu. Tada jūs suvoksite, kokios menkos ir grubios buvo formos, kuriomis pasaulis norėjo pavaizduoti Dieviškumą.

5. Jūsų siela iš vaikystės perėjo į paauglystę, todėl jos gyvenime turi įvykti permainos.

6. Praeityje Aš priimdavau iš jūsų dvasios visas aukas, kurias ji Man aukojo, net jei jose buvo daug nežinojimo ir netobulumo. Šiandien pas Mane galės pasiekti tik tai, kas yra tyra, nuoširdi ir teisinga.

7. Ar matote, kokios gražios yra tos gėlės iš jūsų sodų, kurias kartais man aukojate? Iš tiesų, sakau jums, šiuo metu net ir tos aukos aš negaliu priimti, nes tos gėlės nėra jūsų darbas, o mano; tačiau tai, ką turėtumėte

man aukoti, yra jūsų širdies dvasinės gėlės, tai yra: jūsų geri darbai, jūsų tyros maldos, jūsų dorybės.

8. Nebeklaidinkite savęs, nebesistenkite išoriniais dalykais pakeisti to, kas turi būti giliai dvasinis. Nebijokite nugriauti ribų, nebijokite susidurti su tiesa. Dangus priklauso tik drąsiems ir entuziastingiems.

9. Kai iš savo širdžių pašalinsite bet kokį fanatizmą ir stabmeldystę ir išmoksite melstis iš dvasios į dvasią, pasieksite tikrąjį Viešpaties aukurą – tą, kuris nėra iš šio pasaulio. Ant šio altoriaus galėsite aukoti savo auką, kuri bus jūsų geri darbai ir kuri mano akyse bus gražesnė už jūsų sodų gėles. Nes jūsų sielos geri darbai niekada nenuvys.

10. Jūs, žmonių minios: atverkite savo širdis, kad į jas galėtų įsilieti mano malonės rasa. Noriu, kad ši tauta būtų panaši į neišmatuojamo dydžio sodą, kuriame žydi gražiausios minčių, širdies ir sielos gėlės – būtent tas, kurias Aš puoselėsiu ir prižiūrėsiu.

11. Tauta: Kai Aš su tuo aiškumu, su kuriuo skelbiu savo Žodį, kalbu jums apie pamaldumo formas ir aukas – ar jaučiate skausmą, nes Aš atitraukiu jus nuo jūsų ankstesnių tikėjimo įsitikinimų? – „Ne, Mokytoja“, – sakote Man.

12. Taip yra todėl, kad mano žodyje glūdi balzamas ir šviesa, neleidžianti, kad kokiame nors prote atsirastų neaiškumas, nei kad kokia nors širdis nuliūdytų.

13. Noriu, kad taip pat kalbėtumėte su savo artimaisiais, kai bandysite atverti jų akis šviesai. Darykite tai su tuo pačiu aiškumu ir „meile, kurią Aš parodžiau jums, ir jūs nepaliksime skausmo širdyse, o, priešingai, paliksime ramybę ir šviesą.

14. Vykdydamas dievišką pažadą, Aš šiuo metu apsireiškiau jums. Šio žodžio esmėje glūdinčioje prasmėje Aš buvau visiškai su jumis. Kas atrado šią prasmę, tas pajuto Mane. Tuo tarpu tie, kurie užsiiminėjo mano apsireiškimo išorinių aspektų vertinimu, negalėjo atrasti mano tiesos.

15. Kol vieni, išgirdę mano Žodį, buvo apimti didžiausio nuostabos, kiti nepajuto nė menkausio drebulio, nei suvokė mano buvimo, nei to, kad *mane* išgirdo.

16. Kai mano Žodžio nebebus galima išgirsti per šiuos balso nešėjus, bus daug širdžių, kurios apraudės šio laikotarpio pabaigą, taip pat bus tokių, kurie – nors ir išgirdo mane – nesuvoks, kokį gėrį turėjo ir ką prarado, nes nemokėjo juo pasinaudoti.

17. Ateis laikai, kai šis Žodis turės būti skleidžiamas daugelyje vietų. Bet tada tai įvyks per tų liudijimus, kurie jį išgirdo, suprato ir juo tikėjo, ir jūs tapsite liudininkais to, kad daugelis iš tų, kurie niekada neturėjo malonės išgirsti mano mokymų, sugebės atrasti dieviškąją prasmę, kurią jie nešioja

savyje kaip lobį, ir su įsitikinimu bei tikėjimu sušuks: „Tai yra Mokytojo Žodis!“

18. Jūs matysite, kaip jūsų artimieji verkia iš laimės, giliai sujaudinti mano žinios, ir matysite, kaip jie apgailestauja, kad nepateko tarp mano išrinktųjų. Tada jūs pajusite gailestį dėl to, kad – nors Aš taip ilgai buvau su jumis – jūsų širdis neparodė tikėjimo ir meilės, kuriuos vien tik savo *liudijimu* pamatysite sudygstant jūsų artimuose.

19. Tarp tų žmonių minios jūs atrasite tuos, kurie intuityviai suvokia dvasinį pasaulį, įkvėptuosius, tuos, kurie numato dvasių tarpusavio bendravimą, regėtojus ir tuos, kurie visiškai išvystė dvasines dovanas ir sugebėjimus.

20. Argi manote, kad Aš savo Žodį duodu visoms pasaulio tautoms? – Ne, net ir su šiuo mano naujuoju apreiškimu yra taip pat, kaip ir praeities laikais, kai Aš apreiškiausi tik vienai tautai, tačiau jai buvo pavesta išeiti į pasaulį ir skleisti Gerąją Naujieną bei sėti sėklą, kurią ji gavo mano Žodyje.

21. Prisiminkite, kad mano sėkla kitose šalyse su didžiausia jėga sudygo vien tik per mano apaštalų liudijimą.

22. Pamąstykite, mylima tauta: jei kitos tautos tikėjo tais liudijimais, tai įvyko todėl, kad tie, kurie juos davė, sugebėjo tai daryti su visa meile ir nuoširdumu, kokių tik buvo pajėgios jų širdys. Aš jums tai sakau, nes, jei norite, kad pasaulis per jus manimi tikėtų, turite pasiruošti sekti tų apaštalų pavyzdžiu jų meilėje, nuolankume, dvasingume ir tikėjime. Tada pasaulis šį mokymą laikys tiesa, o mano Žodis žmonėms bus šventas. Tada pamatysite, kaip jūsų artimieji nekantriai skaitys Raštus, sudarytus iš mano Žodžio, ir patirsite, kaip jie juos vers į įvairias kalbas, kad visos tautos galėtų su jais susipažinti.

23. Jūs pamatysite, kaip šis Žodis, prie kurio ši tauta čia taip labai priprato, kuris buvo taip sumenkintas tų, kurie jį labiausiai girdėjo, rytoj tiems, kurie žemėje daug kenčia, taps tarsi oaze. Jūs pamatysite, kaip jis taps balzamu ir gyvenimu, maistu ir šviesa tų, kurie alksta ir trokšta tiesos, meilės ir teisingumo, gyvenime.

24. Vyrų ir moterų, kurie ilgą laiką klausėte mano žodžio ir kurie be to prisiėmėte užduotį šioje veikloje: leiskite, kad mano žodžiai sujaudintų jūsų širdis, leiskite, kad Dvasia kalbėtų jūsų esybės gelmėse. Jūs daug valgėte iš Gyvybės medžio vaisių, bet ką padarėte su sėkla? Kodėl ne viskas, ką sėjate, kyla iš tos sėklos, kurią Aš jums daviau? Aš matau, kad jūs naudojate ir savo pačių sėklą, kurią sumaišote su ta, kurią Aš patikėjau jūsų globai. Kas iš jūsų nesupranta, ką Aš jums sakau šiais momentais?

25. Tai nereiškia, kad aš smerkiu visus jūsų darbus. Tai, ką noriu jums pasakyti, yra tai, kad į gėrį, kurį darote, neturėtumėte įmaišyti jokio

nesąžiningumo, nes tada jūs nebesėsite *mano* tiesos, kaip Aš ją jums apreiskiau, ir rytoj, kai ateis valanda, kai jūsų dvasia nuims savo sėjos vaisių, ji, savaime suprantama, pastebės, kad šis vaisius tiksliai atitinka tai, ką ji pasėjo savo gyvenimo kelyje.

26. Aš esu visko, kas sukurta, esmė. Viskas gyvena mano begaline jėga. Aš esu kiekviename kūne ir kiekvienoje formoje. Aš esu kiekviename iš jūsų, bet būtina, kad jūs pasiruoštumėte ir taptumėte imlūs, kad galėtumėte mane pajusti ir rasti.

27. Aš esu gyvybės dvelksmas visoms būtybėms, nes Aš esu Gyvenimas. Todėl Aš jums paaiškinau, kad jei visuose savo darbuose turėsite mane prieš akis, nebūtina vaizduoti mano atvaizdo iš molio ar marmuro, kad galėtumėte mane garbinti ar jaustis man artimi. Šis nesupratimas tik paskatino žmoniją pasukti į stabmeldystę.

28. Remdamiesi mano Žodžiu, jūs nujaučiate harmoniją, kuri vyrauja tarp Tėvo ir visko, kas sukurta, suprantate, kad Aš esu esmė, maitinančia visas būtybes, ir kad jūs esate mano dalis.

29. Kiekvieną kartą, kai suprantate savo gyvenimo prasmę, sielos paskirtį ir tobulėjimo tikslą, įžengiate į dvasinį gyvenimą. Taip pamirštate formas, kurias man suteikėte, kuriose manęs ieškojote, ir palaipsniui išnyksta klaidingi tikėjimai bei klaidingos sampratos, kuriose ši žmonija buvo įstrigusi tiek daug šimtmečių.

30. Siela, remdamasi savo sugebėjimais, galės tobulėti, kol pasieks tobulumą. Bet Aš esu Mokytojas, kuris visada lydėjo jus jūsų tobulėjimo kelyje, kad jūsų gyvenimas nebūtų bevaisis.

31. Kai tapsite geros valios žmonėmis, jūsų gyvenimas suderės su visos kūrinijos tobulumu. Jūs įgysite tikrosios žinios šviesą, o jūsų darbų vaisius suteiks jums amžiną ramybę. Jūsų fizinė dalis yra medžiaga, kuri kūrinijoje ištirps atomuose.

Jūs tai supratote, tačiau daugeliui sielos nemirtingas gyvenimas yra nesuprantamas. Jie supranta tik tai, ką mato jų akys arba ką įrodo jų mokslas. Kur yra tie, kurie šioje žemiškoje gyvybėje gyvena su jumis? – Jūs to nežinote. Galite tik įsivaizduoti, kad jie gyvena šviesos pasaulyje. Dėl to Mokytojas jums sako: daugelis iš jų yra šalia jūsų. Siela turi tiek gebėjimą užimti vietą, kurią Tėvas jai paskyrė Anapus, tiek tuo pačiu metu atlikti užduotį tarp jūsų. Tokia didelė yra dvasinės sielos galia.

32. Šių mokymų jūs dar nesupratote. Tačiau norint išugdyti tą gebėjimą, būtina, kad pas jus išsipildytų tai, ką Aš jums sakiau Antrajame Laike: norėdamas gauti mano malonę, žmogus turi savo tyrumu prilygti vaikui.

33. Tačiau jūs neturėtumėte daugiau jaustis palikti vieni. Kiekviename žmogaus darbe jaučiama Šviesos dvasios įtaka. Dvasinis pasaulis veikia

žmogaus protinius organus ir juos nukreipia. Tas pasaulis yra didesnis ir gražesnis už tą, kurį matote savo akimis. Tai yra Šviesos ir tobulos harmonijos pasaulis. Jo gyventojai yra su Manimi, jie, susivieniję su Manimi, saugo Kūriniųją.

34. Tačiau ar jūs, nors ir žinote šiuos mokymus bei jais tikite, vis dar galite skųstis, kad žmonės, kuriuos mylėjote šiame pasaulyje, iškeliavo į anapus, juk dabar jūs žinote, kad jie saugo jus? Kodėl jūs galvojate apie juos jų žmogiškosios išvaizdos pavidalu, nors dabar jie yra grynai dvasinės prigimtys?

35. Šiandien Aš jums kalbėjau apie tai, ką jūs vadinote kito gyvenimo paslaptimi.

36. Tik Aš vienas galiu jums atskleisti šiuos mokymus. Žmonės to negali, nes jie neįsisiskverbė į paslėptą išmintį.

37. Turėjau jus paruošti, kad galėtumėte įžengti į mano šventovę ir išgirsti dar vieną mano pamokymą. Mat matau, kad pirmiausia turėjote sužadinti savo pojūčius, kad jūsų siela galėtų pakilti. Jūsų akys ieškojo vaizdo, kuris galėtų jums pasakyti apie mano buvimą, jūsų ausys laukė bažnytinių giesmių melodijų, kad širdis būtų išlaisvinta nuo žemiškų rūpesčių, ir net smilkalai bei gėlių kvapas jums buvo reikalingi, kad galėtumėte apie mane pagalvoti, nors ir tik kelioms akimirkoms. Tačiau kadangi visus šiuos liturginius elementus rasdavote tik šiai pamaldai pašvęstose bažnyčiose, už jų ribų nebuvote pajėgūs suvokti ar net pajusti mano buvimo. Šiandien, priešingai, jūsų dvasinis pasirengimas prasidėjo ne nuo kūno pojūčių lavinimo, o nuo sielos pažadinimo, kad nebekreiptumėte dėmesio į tai, kas susiję su kūno pojūčiais.

38. Jūsų akys nebeieško vaizdo, kuris jums galėtų įkūnyti dieviškumą; jūsų ausys nebeieško tų garsų, kurių jums reikėjo, kad trumpam pamirštumėte pasaulio viliones. Jūs nebe laukiate, kol galėsite dalyvauti pamaldose, kad galėtumėte tikėti, jog Aš esu čia tik per tą veiksmą ir toje vietoje.

39. Vienintelis dalykas, kuris šiandien jums rūpi, yra tai, kaip išvalyti savo protą, kaip apvalyti savo širdį, kad galėtumėte priimti, pajusti ir suprasti dieviškąją mano Žodžio prasmę; ir jūs žinote, kad tam nėra geresnės priemonės nei meditacija ir malda.

40. Šiandien jus trikdytų bet kas, kas galėtų atsirasti prieš jūsų akis, o net geriausia muzika, palyginti su mano Žodžio dangiškuoju koncertu, jums atrodytų pernelyg menka. Ir vietoj to, kad padėtų jums susikaupti, šie dalykai galiausiai galėtų jus trikdyti. Jums nereikia ir nenorite nieko išorinio; todėl pripratote užmerkti akis tuo metu, kai priimate mano

apreiškimą. Nes siela, trokšdama aukščiausio pakilimo, nori atsikratyti bet kokio ryšio su materialiu pasauliu.

41. Anksčiau altorius, kurį pastatėte mano dieviškumui, buvo toli nuo jūsų; šiandien jūs jį pastatėte savo širdyse. Savo auką, kuri ilgą laiką buvo materiali, dabar pakeitėte dvasiniu išpažinimu. Žinote, kad mano akyse jūsų meilė yra gražesnė už gražiausią jūsų sodų gėlę, ir kad atleidimas, kurį suteikiate artimui, man yra vertingesnis už atgailą, kuria anksčiau tikėjotės nuplauti.

42. Aš jus girdžiu tyloje, man nereikia, kad judintumėte lūpas. Aš nesu nusidėjęs, kuris klausosi kito nusidėjęlio. Aš esu Dvasioje, ir tai jūsų sielą aš girdžiu, ir būtent ji stengiasi pakilti ir atsiverti man.

43. Daugelis šiuo metu išgirdo mano Žodį, bet ne visi jį priėmė kaip tiesą. Žinoma, ne visi atėjo tuo metu, kai gali suvokti šį mokymą. Visais laikais buvo daug pašauktųjų, tačiau galiausiai išrinkti buvo tik nedaugelis – dėl priežasties, kurią jums šiandien primenu: tik tie, kurie laiku supranta, jaučia ar tiki, priklauso tiems, kurie išliko ir ruošiasi man sekti.

Kartais jūs matote, kaip jūsų artimieji ateina, atrodydami dvasiškai labai pažengę ir suprantantys mano meilės mokymą. Vėliau jūs pastebite, kad jie nepriėmė to, ką gavo iš mano žodžių, kaip tiesos, ir būtent todėl, kad ne pirmiausia žmogiškasis protas gali mane atrasti – tai daro dvasia, jei joje yra meilės. Nepainiokite vieno su kitu. Kita vertus, kartais matote, kaip į mano pamokslą ateina kai kurie jūsų artimieji, kurie atrodo neišsilavinę ir pernelyg materialistiški, iš kurių net iš tolo nesitikite, kad jie galėtų jausmiškai suvokti mano žodį, ir jūs stebėjotės jų jautrumu ir supratimu, kurį jie akivaizdžiai pasiekė. To priežastis yra ta, kad išoriškai, žmogiškumo požiūriu, jie yra nepatyrę, tačiau viduje pasiekė labai didelį dvasinį išsivystymą.

44. Ne visada tie, kurie įtikėjo, nuo pat pirmos akimirkos pabudo tikėjimui. Beveik visi viduje kovojo. Aš jų širdyse aptikau šiuos – arba panašius – klausimus: „Ar tai tikrai tiesa? Ar įmanoma, kad čia susitinku su Viešpačiu? Ar įmanoma, kad čia rasiu išgydymą savo kančioms, kurias taip ilgai laikiau nepagydomomis?“ Tačiau, kai jie patyrė stebuklą, kai kurie vis dar manęs klausė: „Ar tai tikrai Jis mane išgydė?“

Tačiau buvo ir daug tokių, kurie patikėjo nuo pat pirmos akimirkos, kai išgirdo mano balsą, o buvo net tokių, kurie, dar prieš išgirdę mano žodį, jau juo tikėjo.

45. Tai, kas labiausiai kankino daugelio žmonių protą, buvo skurdas ir varganumas, kuriuose Aš apsireiškiau. Juk jie buvo pripratę prie pompastiškų apeigų ir prabangaus turto materialiosiose bažnyčiose. Tačiau Aš jums sakau, kad taip pat, kaip kadaise Aš teisdavau žmonių tuštybę,

parodysdamas jiems savo paprastumą, taip ir šiandien Aš vengiau apgaulingų pasirodymų ir norėjau pasirodyti ne tik tarp vargšų, bet net tarp nusidėjėlių.

46. Jei rytoj žmonės ramiai išnagrinės mano apsireiškimo būdą ir palygins jį su pranašystėmis, esančiomis Raštuose, ir jei jie atidžiau ištirs veiklos sritį, kurioje Aš pasirodžiau ir kurioje vyko mano apsireiškimas – tautą, kurią Aš išsirinkau, ir žmones, kuriuos Aš pašaukiau – išnagrinės atidžiau, jie priims besąlygišką įsitikinimą, kad viskas įvyko tobulai ir kad pranašystės iš viso ištikimai išsipildė.

47. Čia Aš vėl kreipiuosi į žmones, kalbu jiems savo dieviškąją esybę, bet žodžiais ir sąvokomis, kurios yra pasiekiamos jų suvokimui. Tačiau nors vieni tiki Manimi vien dėl dieviškosios esmės, kurią randa mano žodžiuose, kitiems, kad galėtų tikėti, reikia to, ką jūs vadinate stebuklu. Todėl sakau jums, kad esate ta pati tauta kaip ir Antrojo Laiko tauta, kuri atvedė pas Mane savo žmonėms nepagydomus ligonius, norėdama išbandyti mano galią.

48. Vienus randu aklius, kitus raišus, daugelį raupsuotus, o kitus – apsėstus sumišusių dvasių. Visus jus išgydysiu, ir tiesą sakau jums, kad nė vienas nepažus. Tačiau Aš, turiu jums taip pat atkreipti dėmesį, kad turite būti pasirengę; nes šio laikotarpio stebuklus Aš atliksiu labiau jūsų pakylėtoje sieloje nei kūne.

49. Lozorius nebus vienintelis, per kurį Aš jums leisiu pažinti prisikėlimą. Aš prikelsiu *visus* „mirusiuosius“.

50. Jūs, žmonių minios, čia turite mano žodį. Galite manimi tikėti arba netikėti, mylėti mane arba nemylėti. Bet tikrai sakau jums: šis laikas nebesugrįš, šių išminties pamokų, šių dieviškų kreipimųsi tokia forma daugiau nebegirdėsite. Jei norėsite mane išgirsti po 1950 metų, turėsite dvasia įsiskverbti į anapusinį pasaulį. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 186

1. Sveiki atvykę visi tie mokiniai, kurie artėja prie Manęs, norėdami praplėsti savo žinias. Tebūnie laimingi ir palaiminti visi, kurie nori aiškiai suvokti mano mokymų tiesą. Jūs gerai darote, jei norite perplėsti šydą, dengiantį jūsų dvasines akis. Sunkią atsakomybę prisiima visi tie, kurie nededa pastangų giliau įsiskverbti į mano paslėptos išminties paslaptis.

2. Kada gi jie pagaliau pavargs malonumų, kuriuos jiems teikia kūnas? Kada jie supras, kad šie malonumai trukdė jiems džiaugtis sielos atgaiva? Jie yra nuodėmės karalystės vasalai, savo aistrų vergai ir vaikšto po pasaulį kaip kurčiai, akli, raišieji ir raupsuotieji, nesuvokdami savo nuklydimų. Kai kas nors pagaliau suvokia, kad jo siela serga, jis nesupranta, jog vaisto reikia ieškoti šviesoje, kurią skleidžia mano Dvasia.

3. Aklieji veda akluosius: taip aš matau daugelį pasaulio tautų, daugiau nei pakankamai iš žemės tautų. Dorybė susilpnėjo, o geri jausmai prarasti. Žmogaus širdis, kuri turėtų įkvėpti visus kilnius jausmus ir kiekvieną pakylėjančią mintį, šiandien tapo savanaudiškumo, ydų ir nuklydimų šaltiniu.

4. Kas čia keisto, kad jūsų Viešpats, kuris jus myli be galo, šiandien ateina pas jus, kad duotų jums ginklus, kuriais turėtumėte kovoti su blogiu, viešpataujančiu visuose žmonėse?

5. Tiesa, kad mano mokymas yra ginklas, šviesos kardas, kuris paliečia širdį ir pačią jautriausią žmogaus sielos dalį. Noras nugalėti blogį yra tai, ko jums reikia, o tą jėgą jūsų sielai suteikia mano Žodis. Didžiausia ir kilniausia kova, kurioje noriu jus matyti nugalėtojais, yra ta, kurią vedate prieš save pačius, siekdami įveikti savo aistras, savanaudiškumą ir juslinius malonumus. Kiekvieną kartą jūsų viduje turi įsiplieksti ta didžioji kova.

6. Vienoje pusėje stovi gera valia, protas, teisingumas ir meilė artimui, o kitoje – kyla pražūtingos žmogiškosios aistros. Tačiau šviesa nugalės tamsą. Jei žinočiau, kad taip nebus, neleisčiau jums įsitraukti į jūsų sielai beprasmišką ir nevaisingą kovą.

7. Kai galvojate apie patriarchus, pranašus ar mano apaštalus, nelaikykite jų išskirtiniais žmonėmis; nes jie visi buvo sukurti iš tos pačios esmės, iš kurios buvote sukurti ir jūs. Tačiau jie buvo žmonės, kurie stengėsi likti Šviesos kelyje, laikytis tiesos, visada paisyti mano Įstatymo ir gyventi gerumu. Jų valia nesusilpnėjo, todėl jie paliko darbus, kurie yra pavyzdys jų broliams žmonėms.

8. Ar atpažįstate tuos žmones, kurie vejasi malonumus, patogumus ar tiesiog kasdienę duoną, abejingai Dvasios dovanoms, nepriimančios tiesų, kurios jums atskleidžia amžinąjį gyvenimą? Vėliau pamatysite, kaip jie

nekantriai bėgs į dvasinę šventovę, norėdami tapti tikrosios Bažnyčios bendradarbiais.

9. Būtent mano dieviškajame Žodyje žmonės ras šviesą, kuri išmokys juos naudotis jėga, kurią siela slepia savyje, ir kuri išmokys juos tvirtu žingsniu eiti išbandymų keliu, kuriuo yra gyvenimas. Kas pamato mano šviesą, tas nepadarо klaidingo žingsnio ir nesukluptų.

10. Jūs turite gilintis į mano žodį; nes jei to nedarysite, pamatysite paslaptis ten, kur Mokytojas jums kalbėjo aiškiai ir tobulai. Dievas neturi jokių paslaptių žmogui. Reikalas tas, kad vieną kartą jūs nenorėjote prasiskverbti į šviesą, o kitą kartą norite per anksti susipažinti su apreiškimais. Purvas, į kurį žmogus įkrito, yra priežastis, dėl kurios jis nesugebėjo teisingai išaiškinti daugelio mano mokymų, nors jau atėjo laikas, kad jis juos suprastų.

11. Ko išmokote iš savo religijų? Kokia jums nauda sakyti, kad tikite tuo ar anuo, jei jūsų gyvenimas nepaklūsta tiems principams, kuriuos jos rekomenduoja, ir jei per jas net nebandote priartėti prie Manęs?

12. Jei norite žinoti, ar laikotės dieviškojo įstatymo, paklauskite savęs, ar pasaulyje gaunate meilės derlių.

13. Šiuo metu turiu jums daug ką pasakyti, kad suprastumėte, jog esu pasirengęs perduoti jums savo Dangaus karalystę. Tačiau tam turite išlaisvinti savo dvasinę sielą, nes būtent ji mane priims. Tada mane pamatysite ir pajusite.

14. Tarp geros valios žmonių turi būti sudaryta taikos sutartis. Bet Aš jums primenu, kad neturėtumėte laukti, kol atsidursite dvasinėje tėvynėje, kad sudarytumėte šią sutartį. Nuopelnas yra tas, kad čia, kur pasaulis priėmė Avinėlio kraują kaip meilės sėklą, jūs aukojate Tėvui dėkingumo duoklę ir savo „geriausią auką: savo paklusnumą, mylėdami vieni kitus.

15. Tikėkite sielos nemirtingumu. Sakau jums tai, nes kai kurie tiki, kad mirtis tiems, kurie pasilieka nuodėmėje, sunaikins jų egzistenciją ir atims iš jų amžinąjį gyvenimą, o vietoj to pasmerkia juos amžinai trunkančiai bausmei.

16. Tie, kurie priima tokią sampratą, klaidingai išaiškino kai kurias mano apreiškimus ir neteisingai suprato jų prasmę. Jei tai būtų teisinga ir įmanoma, tai būtų tas pats, kas paskelbti meilės, gėrio ir teisingumo pralaimėjimą. Kokia tada būtų buvusi prasmė tam, kad Aš tapau žmogumi – mano kančiai, mano mirčiai ir mano buvimui tarp jūsų kaip žmogaus? Nepamirškite, kad Aš atėjau dėl nusidėjėlių, sergančiųjų, vergų, alkanųjų, paklydusiųjų.

17. Jūsų dvasinė siela turi Amžinąjį Gyvenimą, kuris jums buvo suteiktas per Dieviškąją Dvasią, ir vienintelis dalykas, kuris žmogui miršta, yra

apvalkalas, kūnas, kurį siela paliks, kad galėtų pakilti aukštyne. Ji taip pat matys, kaip praeina nuodėmė, jei tokią nešioja savyje, o tamsi nežinojimo raištis nukris nuo jos kaip nudžiūvęs vaisius. Tačiau siela po kiekvienos iš šių „mirties“, kurias ji patirs savyje, nemirdama, sustiprės, pakils sąmoningesnė, šviesesnė ir tyresnė.

18. Ar savo gyvenime esate patyrę kokią nors kūnišką aistrą, kuri apėmė visą jūsų esybę ir neleido jums išgirsti sąžinės, moralės ir proto balso?

Tai įvyko, kai siela buvo giliai nugrimzdusi, nes ją nugalėjo pagundos ir blogio žvėries, gyvenančio kūne, galia.

Argi ne tiesa, kad patyrėte gilų laimės jausmą ir gilų ramybę, kai pavyko išsilaivinti iš tos aistros ir įveikti jos įtaką?

19. Ši ramybė ir džiaugsmas kyla iš sielos pergalės prieš kūną – pergalės, pasiektos per neišmatuojamą kovą, „kruviną“ vidinę mūšį. Tačiau pakako, kad siela pasisemtų naujų jėgų ir atsitiesė, paskatinta ir patariama sąžinės, ir jau ji nugalėjo kūno impulsus bei išsilaivino nuo jų, kad nebūtų toliau traukiama į pražūtį.

Šioje kovoje, šioje aukojimo aukoje, šioje kovoje prieš save patį jūs matėte mirštantį kažką, kas gyveno jūsų viduje, nors tai nebuvo jūsų gyvenimas. Tai buvo tik beprasmiškos aistros proveržis.

20. Todėl supraskite: kai žmogus vadovaujasi sąžinės įkvėpimu ir visus savo veiksmus pavaldina aukštesniajam įsakymui, tai tarsi jame gimtų naujas žmogus – tas, kuriam mirties nėra. Jis kūną laikys tik būtinu sielos apvalkalu; o kai siela iškelia į savo tikrąją tėvynę, kūnas turės nugrimzti į žemės glėbį, kad joje ištirtų.

21. Sakau jums, kad nėra „amžinos mirties“, o dar mažiau gali būti amžinos atpirkos. Miršta tik tai, kas žalinga – tai, kas nenaudinga, kas bloga, o atpirka turi baigtis, kai pasiekiamas apvalinimas. Jau tada Aš jums sakiau, kad niekas mano darbe nepražus. Aš jums taip pat sakiau, kad nė vienas iš mano vaikų nebus prarastas, be to, Aš jums apreiškiau sielos nemirtingumą, sakydamas: „Aš esu Gyvenimas; kas tiki Manimi, tas niekada nemirs.“

22. Mylima tauta: užmerkite savo žmogiškąsias akis ir pajuskite mano buvimą „ant debesies“. Jūs girdite žmogaus balsą – tai balsas, kurį perduoda tas, kurio paslaugomis Aš naudojuosi, kad jums perteikčiau savo minties virpesius. Tačiau kai dvasiškai pakilsite, pajusite mano dvasinį buvimą. O palaimintas Trečiasis Laikas, kuriuo kiekviena akis galės pamatyti savo Viešpatį! Idolatrija žlugę, o žmonės visiškai pažins tiesą.

23. Norėdamas pradėti šį laikotarpį, Aš norėjau pasikalbėti su jumis per jūsų pačių protą, kad jūs pajustumėte Mane artimesnį, artimesnį, labiau jums priklausančią. Taip pat ir Antrajame Laike Aš priartėjau prie žmonių,

gimdamas tarp jų, gyvenau šalia jų, dalijausi jų skausmais ir kentėjau jų akyse.

24. Šiandien žmonių minios pabunda išgirdusios mano naują žodį ir kartu sudaro bendruomenę. Didžiąją dalį jos sudaro žemės varguoliai – tie, kuriuos jūs vadinate „atstumtaisiais“, tačiau iš tikrųjų jiems netrūksta nė vienos iš dovanų, kurias jums suteikė Šventoji Dvasia. Mano mokymo dėka šie žmonės pabudo iš savo letargijos ir suvokė viską, ką nešioja savyje. Tuomet juose prasidėjo sielos išsiskleidimas, o jų nepatyrimas palaipsniui išnyko. Įsijungė intuicija ir apšvietė jų esybę, įkvėpimas paglostė jų protą, regėjimo dovana jų maldos metu apšvietė jų žvilgsnį, leido jiems nuimti dvasinį šydą ir atskleidė jiems dalį to, ką slepia ateitis. Gydymosi dovana – ar tai būtų paprastu žodžiu, „patepimu“, ar net mintimis – kilo iš jų širdies gelmių, o daugelis kitų sugebėjimų tapo matomi šio darbo nuolankiems mokiniams.

25. Priežastis yra ta, kad jie, neturėję nieko žemėje, – kai pajuto, jog iš Tėvo gavo paveldėjimą, – visą savo širdį ir visą savo entuziazmą atidavė šios misijos tarnystei ir taip atrado daugelį malonės dovanų, kurias slėpė jų esybė ir kurių jie nežinojo.

26. Kaip gi žmonės galėjo atrasti dovanas, kurias turėjo jų dvasia, jei jų širdis troško tik žemiškųjų turtų?

27. Jeigu žmonės būtų mokėję melstis, jeigu būtų suvokę, kad Aš žinau širdies kalbą, kad suprantu jų sielos poreikius, kad Aš pats suprantu net mažiausią jų troškimą, kad moku išaiškinti jų mintis tokias, kokios jos atrodo, – tuomet jie būtų pakėlę savo maldą Kūrėjui. Tačiau žmogus yra pasaulietiškas ir savo Dievo garbinimą bei dvasinį tobulėjimą materializavo. Bet kaip žmonijai paaiškinti jos klaidas? – Siunčiant jai tautą, kuri yra dvasinga, kurios vaikai gyvena pagal tą aukštesnę moralę, kurią moko mano mokymas.

28. Žmonija savo mokslu, savo nuodėmėmis, savo karais, savo mokymais ir materializmu iššaukė Dieviškąjį teisingumą, ir kadangi jos įžeidimai buvo labai dideli, ji galėjo tikėtis tik bausmės. Bet pažiūrėkite, kaip Aš į tai atsakiau, atsiųsdamas žmonėms savo dieviškąją šviesą, kuri yra paguoda, apreiškimas, atleidimas ir taika, kad ji juos apšviestų ir padėtų jiems tobulėti.

29. Žmogus turi taurę, kurią vėliau turės išgerti, pripildytą kartumo. Tačiau tikrai, sakau jums, per šį skausmą jis gaus šviesą. Bet Aš atnešu į jūsų širdis šviesą, kuri pasieks jus švelniai, kuri įtikins jūsų dvasią meile ir tikrąja išmintimi.

30. Jūs, žmonių minios, kurios dabar girdite šį balsą, – dėjuokitės mintimi, kad jums buvo lemta pamatyti mano šviesą šiuo didžiųjų dvasinių kovų laikotarpiu.

31. Nemiegokite, nes Aš su jumis kalbu ne tik per šiuos balso nešėjus. Aš su jumis kalbu bet kuriuo momentu, kai jūsų siela yra ramybėje ir gali pakilti į bendravimą su Manimi.

32. Kad galėtumėte pasinaudoti savo širdimi kaip vedliu, leiskite Man ją iš anksto nuraminti, kad per jos jausmus galėtumėte priimti dievišką įkvėpimą.

33. Ne tik jūs šaukiate mane, bet ir jūsų broliai bei seserys, vadovaudamiesi įvairiomis religijomis, šaukia savo Dievą. Aš ateinu ne tik pas jus – Aš, Guodėjo Dvasia, suteikiu ramybę kiekvienai nuliūdusiai širdžiai ir dvasiai.

34. Žmogus savo vaizduotėje sukūrė Jėzaus meilės atvaizdą ir perkėlė jį ant drobės, suteikdamas jam žmogišką pavidalą, nes negalėjo pavaizduoti Kūrėjo Dvasios.

35. Iš visų žmonių, iš visų tautų visais laikais Aš visada priimdavau jų garbinimą, deginamąsias aukas, apeigas ir aukas; nes Man svarbu ne veiksmas, o gera intencija.

36. Nors atvaizdai, kuriuos žmonės sukūrė apie Mane, yra netobuli, Aš nesustoju prie tų kūrinių, kuriuose jie Mane atpažįsta, bet mane pasiekia jų ketinimų gerumas.

37. Vis dėlto – kaip malonu bus Tėvui, kai Jis matys, kaip žmonija praktikuoja dvasinimą, kaip šis tauta, kuri pradeda žengti pirmuosius žingsnius ir tuo pačiu atsikrato paviršutiniškumo ir išorinių dalykų, kad pajustų, jog jūs tikrai nešiojate Mane savo širdyse, kad Aš esu jūsų ketinimuose, kai ketinate atlikti gerą darbą, kad Aš esu jūsų mintyse, kai bandote su Manimi bendrauti.

38. Kas, išgirdęs šį balsą, galėtų abejoti, kad Dievo šlovė apsireiškia žmogaus kūno varganume? Argi Dievui maloniau apsireikšti duonoje, kuri yra negyva medžiaga, nei per savo pačių vaikus – žmones, sukurtus pagal Jo atvaizdą ir panašumą ir laikomus tobuliausiomis kūrinių būtybėmis? Kodėl Šviesa, Dieviškoji Dvasia, neturėtų apsireikšti per išrinktąją būtybę, sukurtą pagal Jo atvaizdą ir panašumą? Nėra nieko keisto, kad Dievas gali apsireikšti per žmogaus proto organą. Tačiau ši žmonija yra netikinti ir įtari, nes daug kartų buvo įžeisti jos švenčiausi jausmai. Todėl ji tik *girdi*, bet nesupranta.

39. Žmogaus širdį vėl reikia apdoroti meilės dantisku, kad iš jos trykštų brolystės ir kilnumo jausmai.

40. Žmogaus širdis taip sukietėjo, kad, susidūrusi su artimo skausmu ar nelaimė, lieka abejinga. Tačiau ji privalo pajusti kito skausmą ir suprasti jo priežastį, kad žmogus galėtų žengti pirmyn savo tobulėjimo keliu.

41. Jei žmogus tenkinasi tuo, kad vertina savo artimą, jis priims tik klaidingus sprendimus. Tačiau jei jis bandys suprasti jo skausmo priežastį, vedamas kilnaus ketinimo jam padėti, jam bus atskleista paslėpta to skausmo kilmė, kurią jis tada galės sušvelninti.

42. Kiek daug žmonių dėl dvasinio tikėjimo trūkumo paverčia savo gyvenimą nepakeliamu, nes mano, kad fizinis pasaulis yra vienintelis egzistuojantis, ir abejoja, ar dvasia iš viso egzistuoja; juk jiems niekas negali to įrodyti. Šios ir kitos liūdnos mintys veda juos į neviltį ir netgi stumia į mirtį.

43. Šis mokymas turi būti pirmoji pamoka, kurią duosite savo būsiesiems mokiniams. Turite suteikti jiems galimybę pakilti aukštyn nuo pirmojo savo tobulėjimo kelio laiptelio. Turite jiems atskleisti, kad Tėvas savo begaline meile ir tobulu teisingumu kiekvienai sielai suteikia tiek materialių gyvenimų, kiek jai reikia tobulėjimui; kad kai kurios fizinės būtybės kenčia daugiau nei kitos, kad yra gyvenimų, kupinų gerovės, o kiti – pilni kartėlio ir atpirkimo.

44. Būtent tie žemės gyventojai, kurie gyvena be skausmo ir be didelių išbandymų, yra priežastis, dėl kurios daugelis nežinojusių ir nepatenkintų vadina Mane neteisingu.

45. Tokių atvejų jūsų kelyje bus daugiau nei pakankamai, ir jūs būsite tie, kurie pašaukti tai paaiškinti. Jūsų klaus, ar tikrai po šio gyvenimo laukia atlygis ar bausmė. Į tai turėtumėte atsakyti, kad kol siela nepasiekė reikiamo išsivystymo lygio, kad galėtų (amžinai) gyventi Dvasiniame slėnyje, ji privalo įsikūnyti šioje žemėje, kiekvieną žemišką gyvenimą praeidama pagal ankstesniojo pažangą. Kartais tai įvyks tam, kad būtų nuimtas geras derlius, kitais atvejais – tam, kad būtų atlyginta kokia nors skola arba užbaigtas pradėtas darbas.

46. Kai siela nueis visą kelią, kuris jai buvo numatytas kaip jos likimas žemėje, ji galės pakilti į dvasinę tėvynę, kur ras to kelio tęsinį, kuris ją nuves į amžiną palaimą, į Viešpaties glėbį.

47. Nepalikite jokių neaiškių ar neapibrėžtų dalykų. Jūs neįtikinsite visų, bet net ir per netikinčiųjų abejones žengsite į priekį, pažindami jų mintis, kad vėliau susitikę su kitais galėtumėte juos įtikinti žodžių dvikovoje.

48. Iš tiesų, sakau jums, mano mokymas žmonijai bus tarsi pabudimas pavasario rytą, tarsi rasa, kuri daro laukus derlingus – šiandien, kai pasaulis yra mirties laukas, išdžiūvęs ir sausas.

49. Eikite pas visus mano vardu. Kas gi galėtų at mesti mylintį Jėzaus vardą, juk mano auka buvo paaukota už visus?

50. Leiskite savo artimiesiems pajusti, kad šiuo metu esate prie kalno papėdės ir laukiate savo Mokytojo gyvybę teikiančio mokymo. Nes mano Žodis yra gyvenimas jūsų sielai.

51. Aš padengiu stalą baltomis staltiesėmis ir ant jų sudedu Gyvybės medžio vaisius, kad jūsų siela sustiprėtų.

52. Šventosios Dvasios šviesa išlaisvina jūsų sielą iš tamsos; nes jūs nuklydote nuo kelio, pasiklydote ir esate mirę malonės gyvenimui.

53. Tu pasidavei stabmeldystei, o mylima tauta, nepaklusnumui ir nedėkingumui. Tu palikai Šviesą ir atsigręžei į tamsą, nusivilkai baltą drabužį ir vietoj kristalinio vandens gėrei drumzliną vandenį, kuriuo save apsinuodijai.

54. Aš tapau žmogumi Antrajame Laike, kad išmokyčiau jus mylėti ir atleisti; Aš atėjau, kad parodyčiau nuolankumo ir švelnumo pavyzdį; kaip Mokytojas Aš daviau jums savo pamokymus. Tačiau laikai praėjo, o jūs pasidavėte klaidoms.

55. O tauta, kurią Aš išsirinkau iš visų žmonių! Aš jūsų ieškojau ir radau jus katakombose, radau jus dykumoje, kur puoselėjote septynias nuodėmes. Šiandien Aš ateinu kaip gerasis Ganytojas ir ieškau jūsų visais keliais bei takais, gelbėdamas jus nuo bedugnės. Jūs klausėte Manęs, pajautėte Mane ir gavote iš Manęs viską, ko trūksta jūsų sielai. Aš daviau jums meilės įrodymų, apšvietiau jus ir iš savo mokymo knygos daviau jums gausiai.

56. Eik, mano tauta, žingsnis po žingsnio lipk į kalną. Lipdami jūs pajusite bendrystę su savo Tėvu ir galėsite mėgautis Gyvenimo medžio vaisiais. Nuo kalno viršūnės teka kristalinio skaidrumo vandens šaltinis, kad numalšintų jūsų troškulį.

57. Trečiojo laikotarpio Izraeli: tu dabar klausai savo Mokytojo, kuris tave moko ir pranašauja. Kam, mylima tauta? – Kad per mano dieviškąją malonę pabustum iš letargijos, kurioje esi.

58. Kas turi akis, tas tegul mato; kas turi protą, tas tegul mąsto, o kas turi ausis, tas tegul klausosi savo Mokytojo. Jūs esate tie, kuriuos pažymėjo mano rodomas pirštas – mirusieji, kuriems Aš suteikiau gyvybę, – akli, kuriems Aš sugrąžinau regėjimą, – paklydę, kuriuos vedu savo šviesa, ir nelaimės ištikti, kuriems parodžiau gelbėjimo valtį.

59. Pažvelkite į pokylį, kurį Tėvas surengė „pasiklydusiam sūnui“, kuris buvo pražuvęs, plakamas audrų ir gėręs kartybės taure.

60. Pajuskite Mane ir leiskite Man apsigyventi jūsų širdyse, ir leiskite Man jums, kaip savo mokiniams Antrajame Laike, pasakyti: „Imkite ir

valgykite, tai yra mano Kūnas.“ Taip pat ir jums, šiame Trečiajame Laike, sakau: „Imkite ir valgykite, tai yra mano Žodis.“

61. Mylimi mokiniai, artėja 1950-ieji metai, kai Aš nustosiu kalbėti jums šia forma. Tačiau, turėdamas tai omenyje, sakau jums, kad būsite gavę mano Žodį gausiai ir turėsite išeiti į kelią kaip jūsų Mokytojas. Turite būti žmonijai tarsi švyturys ir apdovanoti savo artimus gausia meile.

Tebūnie su jumis mano ramybė

Pamoka 187

1. Ateikite ir valgykite amžinojo gyvenimo duoną prie Mokytojo stalo. Angelai paruošė šventinę puotą, o jūsų Tėvas priima jus visus. Valgykite ir gerkite, bet sugebėkite įvertinti šių patiekalų dangišką skonį ir nesielskite kaip kai kurie, kurie atsisėdą prie mano stalo, valgo, geria, o po to išeina, nesuvokdami, pas ką jie buvo.

2. Duona, kurią Aš jums šiandien siūlau, yra ta pati, kurią Aš jums atnešiau Antrajame Laike. Ieškokite abiejų prasmės, ir jūs atrasite, kad ji yra ta pati – mano dieviškosios meilės prasmė.

3. Aš ateinu jus išgelbėti, kaip tai dariau Antrajame Laike, ir visiems, kurie nori manimi sekti, sakau: „Paimkite savo kryžių ir sekite mano pėdomis.“ Jie gerai žino, kad kryžius susideda iš nuolankumo, meilės, gailestingumo, atsižadėjimo ir aukos. Kas jį paima, tas jau žino kelią, kuriuo turi eiti. Aš niekam neapgavau, sakydamas, kad mano kelias nusėtas rožėmis. Nes noriu, kad mano kariai sektų paskui mane iš meilės ir tikėjimo.

4. Žinau, kad, parodęs savo vaikams savo mokymo tiesą, tie, kurie man seka, visuose savo gyvenimo veiksmuose bus ištikimi ir nuoširdūs. Tarp mano ištikimųjų nebus apmokamų tarnų, o tik uolūs mokiniai ir nesavanaudiški pasekėjai.

5. Jei kas nors šį darbą išaiškina klaidingai ir pasinaudos juo nesąžiningais tikslais, jis pats sau suteiks „išdaviko“ vardą, o jo sąžinė bus jo paties teisėjas.

6. Jūs jau turėjote skausmingą ir liūdną pavyzdį, susijusį su vienu iš mano Antrojo laikotarpio mokinių, kad to vengtumėte ir jokia būdu nebandytumėte jo imituoti. Nes neteisinga, kad kas nors, priklausęs mano ištikimų vaikų gretoms, turėtų pasitraukti, norėdamas paslėpti savo nuodėmę, kuri jį suteptė – kaip Judas, kai jis pasitraukė iš Paskutinės vakarienės, nes suprato, kad nėra vertas nė akimirkos ilgiau pasilikti tarp tų, kurie netrukus paaukos savo gyvybes, kad liudytų Dieviškojo Mokytojo apreikštą tiesą.

Tie, kurie tuomet sekė paskui Mane, darė tai iš meilės mano reikalui. Šiandien noriu, kad jūs, kurie ateinate trokšdami mano mokymo, taip pat sektumėte paskui mane – tačiau ne vedami žmogiškų interesų ar klaidingai suprastos baimės prieš mano teisingumą. Noriu, kad jus įkvėptų vien tik meilė savo artimiesiems; nes juose jūs mylite ir šlovinate savo Tėvą ir Kūrėją.

7. Jei norėčiau, kad jus įtikintų baimė, man tereikėtų to pageidauti, ir jau būtų išlaisvintos gamtos jėgos, kurios tokiu būdu jums parodytų, kad

Aš esu vienintelis Galingasis. Tačiau noriu, kad kiekviename iš jūsų kauptųsi nuopelnai, įgyjami per nuolankumą, tikėjimą ir meilę.

8. Dabar atėjo nauji laikai, ir būtent dėl to jūs dabar gaunate naujus mokymus. Mat praeities įvykiai, kurių tikisi žmonija, šiame amžiuje nepasikartos. Tai būtų tarsi laikas būtų sustojęs, o žmonija vėl kartotų tą pačią pamoką.

9. Jėzaus kariai – taip Aš jus vadinu, nes patikiu jums savo reikalą: gilinkitės į mano mokymą, kad būtumėte tikri dėl šios tiesos. Kai įgysite pasitikėjimą, neturite vėl pasinerti į miegą, o teologai neturi jūsų sugluminti savo klausimais, nors tai, ką Aš jums šiandien išdėstiau, neslepia jokios paslapties. Paslaptingas lobynas atsivėrė jūsų dvasiai, kad vis geriau pažintumėte savo Tėvą. Kokia prasmė būtų, jei Aš ateičiau pas jus su paslaptimis? Ar galėtumėte šias paslaptis vadinti apreiškimais?

10. Aš pažadėjau jums Tiesos Dvasią, kuri ateis pas jus, kad paaiškintų jums mano ankstesnius mokymus; ir dabar galiu jums pasakyti, kad šiuo žodžiu aš perteikiau viską, kas skirta šiam laikui.

11. Supraskite, ką reiškia būti mano mokiniais: atidžiai klausykitės mano mokymų, giliai apie juos mąstykite ir vėliau juos taikykite.

12. Mano vaikai: kaip jūs mane atpažįstate iš mano žodžio, taip aš jus atpažįstu iš jūsų darbų.

13. Kartu jūs geriau išmoksite mano pamoką. Mokymas yra išsamus, kupinas šviesos, nes tai yra paties Tėvo meilė, kuri liejasi Žodyje. Todėl turite sutelkti visą savo valią, kad pasirodytumėte esą geri mokiniai.

14. Jūsų pasaulis yra dykuma, o Aš esu oazė. Jūs esate ištroškę keliauninkai, kurie šaukėsi Manęs ir parodė Man visą savo troškulį teisingumo ir meilės. Aš jums atsiunčiau savo Žodį kaip gryną ir kristalinį vandenį. Kartais jis buvo kaip mana, bet visada tai buvo maistas, stiprinantis jūsų sielą jos ilgoje ir sunkioje kelionėje per dykumą.

15. Kai ateis laikas, *jūs* tapsite oaze, teikiančia kenčiančiam keliautojui pavėsį, vandenį ir atgaivą. Pas jus kenčiantys išgydys savo širdis, nes Aš šiuo metu jus paverčiu gydomuoju balzamu.

16. Dabar yra Šviesos laikas, jūs visi esate ja apgaubti. Ši Šviesa žmogui leis suvokti, kad jame egzistuoja dieviškumo atomėlis – siela, kurios protas, vedamas sąžinės, nuves jį į ramybę.

17. Šios dovanos turi jį išlaisvinti nuo skausmingų atpirkimų ir leisti jam pakilti į tobulos išminties sferas.

18. Bėgant laikui Aš mačiau daugelį savo vaikų, kurie atmetė šio pasaulio siūlomus malonumus ir pasuko mano Įstatymo keliu, kad paliktų žmonijai dvasinių pavyzdžių ir įkvėpimo pėdsaką. Šios būtybės, šie žmonės, kurie, kaip ir jūs, gyvena žemėje ir atėjo tik tam, kad perduotų savo meilės

ir paguodos žinią, šiandien gyvena Dvasiniame pasaulyje ir džiaugiasi tikra taika.

19. Aš nereikalauju iš jūsų, kad visą savo laiką skirtumėte Man, nes Aš jums žemėje patikėjau pareigas ir atsakomybę. Tačiau turite suprasti, kad žmogiškasis kūnas, kurį taip mylite, yra tik sielos apvalkalas ar gaubalas. Tai yra kūnas, kuriame atsiranda visos kančios.

20. Jūs leidote, kad šis kūnas būtų kupinas netobulumų ir pagundų, kurias sukuria jūsų protas, kai jūs nebūnate budrūs ir nemeldžiatės.

21. Aš žinau: kol esate šiame pasaulyje, jūsų širdys ir jausmai linkės į jį. Tačiau kovokite su viskuo, kas žalinga, beprasmiška ir amoralu. Aš nepatariu jums užsidaryti vienuolynuose ir atstumti pasaulį bei bendravimą su artimaisiais, nes tuomet jūsų meilė ir tarnystė mano Dieviškumui būtų suprata klaidingai. Nesiekite būti puritanais ir pamiršti, kad jūsų pareiga yra laikytis ir gamtos dėsnių.

22. Laikykitės įstatymų, kuriems Kūrėjas jus pavaldino. Vieni susiję su siela, kiti – su kūnu, o Aš liepiu tik tai, kad atstumtumėte tai, kas žalinga, išdidumą ir veidmainystę.

23. O mylimieji mokiniai, klausantys Mokytojo pamokymų: pažiūrėkite, kaip mano Žodis pažadina jūsų viduje snaudžiančius sugebėjimus.

24. Jūs galite teisingai pasakyti, kad tai jau yra paskutinės mano buvimo tarp jūsų šioje formoje akimirkos. Tai brangios akimirkos; nes kai po mano išvykimo jas prisiminsite, galėsite pasakyti: „Kokią malonę mums suteikė Viešpats!“

25. Taigi, mylimieji mokiniai, saugokitės, kad nepatektumėte į pagundą. Nesikiškite į dalykus, kurie jūsų neliečia. Pasirūpinkite, kad jumyse galėtų atsispindėti dvasinis tobulėjimas. Žinau, kad jūsų kova yra karšta, kad daryti gera kartais yra sunku ir kartaus. Todėl pirmiausia mokau jus mylėti savo artimuosius ir jiems atleisti, kad vėliau galėčiau jus išsiųsti tarp žmonių.

26. Nepavargkite, nes darbas sielos labui niekada nesibaigs. Tai, kas jums šiuo metu atrodo kaip atlygis ar bausmė, jūsų siela, kai ji pakils, priims kaip atlygį; nes ji niekada nepavargs mylėti ir sėti gėrį.

27. Palaiminta ta, kurios širdis paruošta, nes ji panaši į kvepiančią rožę, skleidžiančią savo aromatą. Palaiminta ta žmogaus mintis, kuri sugebėjo pakilti pas Mane, nes ji mato dvasinius grožius. Kas moka pakelti savo sielą, tas atliks didelius darbus, o jo protas suvoks ir sukurs geresnį pasaulį.

28. Aš jus paruošiau, kad išeitumėte kurti pasaulį, kuriame viešpatautų gėris. Nes šių laikų žmonės savo nuodėmėmis vienaip ar kitaip prisidėjo prie to, kas kilniausia ir aukščiausia, kas gali egzistuoti žmogaus širdyje, – dvasinės meilės – sunaikinimo.

29. Nesiekite taip labai savo patogumo. Atsisakykite to troškimo užsitikrinti savo ateitį. Nebūkite daugiau nepatenkinti. Ko trokštate ar tikėtės iš šio pasaulio? Jūs jau turėjote garbę, malonumus, pagyrimus. Vieni jau turėjo *viską*, kiti – daug. Vis dėlto Aš randu jus visus be gerų darbų.

30. Paklauskite savęs, ar buvote teisingi sau. Turite protą, esate protingi ir turite valios laisvę. Šiuo metu klausotės mano žodžio, todėl negalite vadinti savęs nežinojančiais. Išmokote ieškoti Manęs begalybėje, kur nėra formų; nes kaip Dievas Aš jų neturiu.

31. Aš esu jumyse pačiuose. Kodėl žmonės visada turėtų Manęs ieškoti toje mėlynoje erdvėje, kurią jie vadina „dangumi“? Taip pat galiu jums pasakyti: Aš esu už šio dangaus ribų. Ieškokite Manęs su nuolankumu ir pagarba, ir Aš leisiu jums giliai įsiskverbti į Mano išmintį. Tačiau kuris žmogus savo mąstymu yra pasiekęs tą vietą, kur yra Dievo galia? – Niekas. Nes niekas nežino kelio ar kopėčių, kaip pasiekti Mane, nes žmogus neklausė sąžinės balso.

32. Žmogus dar nepažįsta savo pasaulio, Žemės, kurios prigimtis jam dar ruošia daug staigmenų. Ir yra dar daug pasaulių, panašių į tą, kuris jus supa. Bet jei Kūrinija, kuri yra tik dalis Mano kūrinio, nėra pažįstama – kodėl tada yra tokių, kurie tvirtina, kad mane atpažįsta savo mokslo pagalba?

33. Aš kreipiuosi į sielą, kuri vieną dieną nueis tikroju keliu, vedančiu pas Mane, ir išvys mano dieviškąją šlovę.

34. Būkite nuolankūs ir supratingi žmonės. Būkite taikos žmonės.

35. Jūs prašote Manęs, kad Aš išliečiau ant jūsų savo malonę, nes žinote, kad mano Žodis yra vienintelis jūsų sielos maistas. Mat gyvenimas, kurį gyvenate, kartais verčia jus suklupti. Jūsų burnoje jaučiate kartumą; todėl Aš priartėju prie jūsų, kad savo Žodžiu padovanotų jums saldumą ir švelnumą bei numalšintų jūsų troškulį savo meile, kuri viską pripildo. Tačiau yra begalės žmonių, kurie yra dar labiau alkani nei jūs. Todėl Aš palieku jus kaip savo apreiškimų patikėtinius, kad šie žmonės galėtų dalytis mano malonės dovanomis.

36. Jūs turite tapti Mokytojais; tačiau turite įsidėmėti į širdį mano paskutines pamokas, vieną po kitos. Jūs dar nesate pasirengę. Jeigu Mokytojas šiuo metu pakviestų labiausiai pažengusįjį užimti *jo* vietą ir kalbėti *jo* vardu, tas nesijautų tam pajėgus, ir jo baimė jo nepalikytų, o lūpos neatsivertų.

37. Tačiau netrukus jums teks kalbėti būtent taip – po 1950 metų, kai Aš atšauksiu savo žodį. Tada turėsite įveikti visą savo baimę ir pasinaudoti mano jėga, kad visiškai pasinertumėte į savo užduoties vykdymą. Tai nebebus visiškai tas pats susižavėjimas, kurį iki šiol pažinote ir per kurį Aš

šiuo metu kalbėjau jums. Pakaks, jei su visišku tikėjimu pakilsite į Mane ir išgirsite savo Dvasios balsą, tada įkvėpimas bus jūsų proto gebėjimuose.

38. Jūs nurodysite žmonių minias remti jus savo mintimis, pamaldumu ir pasiruošimu. Tada jūs pasirūpinsite, kad jūsų žodis tikrai būtų dieviškos įkvėpimo nešėjas.

39. Pažvelkite, kaip keisis (apreiškimų) forma ir viskas taps paprastesnė, kad žmonėms būtų lengviau suprasti. Juk žmogus nori aiškumo, jis nebenori varginti savo proto, bandydamas iššifruoti pamokas, kurias laiko neaiškiomis. Todėl paskutiniuju savo apreiškimo laikotarpiu Aš darau savo Žodį lengviau suvokiamą, kad jūs nepadarytumėte klaidų.

40. Taip pat ir Antrajame Laike Mokytojas paskutiniuose savo mokymo laikotarpio etapuose padarė savo mokymą aiškesnį, nes šios paskutinės pamokos turėjo padėti suprasti visus ankstesnius mokymus.

41. Sakau jums: noriu, kad visi jūsų veiksmai būtų tiesos kibirkštėlė. Nes mokymas, kurį jums perdaviau, yra kaip kristalinis vanduo. Neatskleiskite žmonėms nieko iš mano veiklos klaidinančiu būdu, nes viskas turi įtikinamą paaiškinimą ir egzistavimo prasmę. Viską, ką perduodate, darykite be jokios baimės prieš pasaulį. Tokiu būdu visi, kurie apgavo savo artimus nesąžiningais skelbimais, supras savo klaidą, o mano tarnyboje liks tik tie, kurie, turėdami gerus ketinimus ir būdami gerai pasirengę, yra pasiruošę nešti žmonėms mano tiesą, mano meilę ir mano ramybę. Iš tiesų, sakau jums, piktžolės, augančios širdyse, bus pašalintos iš derlingų laukų. Tik taip žmonija atpažins tikrąjį Šventosios Dvasios darbą.

42. Visus mano mokinius rasite išsibarsčiusius po visą žemės rutulį. Nes kiekvienas, kuris savo gyvenimo būdu yra dvasinis ir garbina Mane, yra spiritualistas.

43. Religijų susivienijimas įvyks, kai žmonių dvasia pakils virš materializmo, tradicijų, prietarų ir fanatizmo. Tada žmonės dvasiškai susivienys viename bendrame garbinime: gėrio garbinime iš meilės Dievui ir artimui. Kai tai įvyks, žmonija įžengs į tobulėjimo laikotarpį. Todėl reikalauju iš jūsų, kad savo gerais ir tyrais poelgiais parodytumėte mano darbą.

Jums neturi kelti sielvarto tai, kad visko to įgyvendinimo jūs jau nebesulauksite. Bet jūs bet koku atveju turėsite pasitenkinimą, kad savo sėkla prisidėjote prie Taikos karalystės sukūrimo – sėkla, kuri duos vaisių ateinančių kartų širdyse.

44. Pasiruoškite, sėjėjai mano laukuose, nes laukai yra pasirengę priimti mano mokymo sėklą.

45. Netrukus ateis diena, kai jūs, žmonių minios, pamatysite, kaip į jus plūsta žmonės, perplaukiantys vandenynus, trokštantys to, ką Mokytojas jums perdavė jų labui.

Šis žemynas juos priims brolystės ir taikos dvasia. Rasės susimaišys, tai bus žmonių susivienijimas, nes jų papročiai ir sampratos susipins tarpusavyje; ir tai atneš tikrą bei ilgalaikę taiką. Atsiras naujas pasaulis. Tas, kurį šiuo metu išgyvenate, tarnauja jo pasirengimui. Kova turi būti ilga, kad būtų laimėta laiko; nes šiandien vyraujančios pažiūros negali būti ištrintos per akimirką. Reikia tam tikro laiko tarpo tarp tų dviejų pasaulių: to, kurį dabar išgyvenate ir kuris turi išnykti, ir to, kuris ateis rytoj ir jį pakeis.

46. Jūs vis dar esate sunkiausiam kovos etape. Todėl Aš atėjau jus vesti, kad galėtumėte pamatyti tą rytojaus pasaulį. Aš suteikiu jums reikalingų jėgų, kad įgyvendintumėte savo ketinimus, ir Aš laiminu žmoniją.

47. Būkite palaiminti; nes jūs siekiate gilinti savo žinias, kad atrastumėte Aukščiausiąjį, ir, žengdami dvasiniu keliu, norite matyti aiškiai. Tačiau jūs negalėsite iki galo suvokti mano mokymo, kol nepasieksite to lygio, kai nukris raištis, dengiantis jūsų akis.

48. Žmogus pats yra atsakingas už savo dvasinį atsilikimą. Nes nors jis apdovanotas protu ir dvasia, jis nededa jokių pastangų pakilti į jam priklausančią gyvenimo lygį. Jis pasiduoda ir mėgaujasi kūno malonumais, žudo savo sielą, suserga ir vilkiasi kaip „paralyžiutasis“, neturėdamas nė menkausio troškimo būti išgydytas nuo savo kančių.

49. Mano mokymai ir mano aukos mirtis davė labai mažai naudos. Mat šimtmečių pabaigoje Aš su liūdesiu matau, kad (vis dar) akli veda akluosius, o raišieji nori priversti paralyžiutuosius eiti. Aš konstatuoju, kad dauguma žmonių yra trapūs, tik silpni tvariniai, ir taip yra todėl, kad jūs nenorite gyventi taip, kaip Aš jus mokiau. Jūs leidžiate, kad aistros jus valdytų, kad jos sudytų jūsų širdyse ir jums pakenktų.

50. Jūs esate apdovanoti puikiomis savybėmis, tačiau jų tinkamai nepasinaudojate. Aš paskyriau jūsų protą ir valią tarnauti Dvasiai, kad būtumėte savo veiksmų ir savo gyvenimo šeimininkai bei geri įstatymų leidėjai, kad toje kovoje, kurią vedate tarp Dvasios ir kūno, nugalėtumėte ir laimėtumėte mūšį. Jei tai pasieksite, tapsite gerais pranašais, vedančiais žmonių minias – geros valios žmones. Tada nebijosite kovos, nes būsite nugalėję patys save. Jausitės stiprūs ir žiūrėsite vieni į kitus su pagarba ir meile – net į žemesnes būtybes, tuos jūsų mažus brolius, kurie tada taps jūsų draugais.

51. Nemanykite, kad senovės pranašai, kuriuos vadinote „didžiais žmonėmis“ ir kurie pasiekė išsilaisvinimą, buvo stiprūs ir išaukštinti vien dėl to, kad jiems buvo lemta taip būti. Jie tokie buvo, nes kovojo ir pastatė tikrąją taikos ir meilės šventovę. Tačiau tie, kurie labiausiai stengiasi pasiekti tiesą, taip pat rizikuoja pakliūti į klaidų spąstus. Vis dėlto savo dvasiniu pakilimu jie atskyrė gėrį nuo blogio ir atrėmė kiekvieną priešą, taip pasiekdami, kad juose esanti šviesa nugalėtų.

52. Šis jūsų viduje esantis gyvenimo principas – ši šviesa – kyla iš mano Dieviškosios Dvasios, ir kiekvienas žmogus ją turi, nesuvokdamas, kokia ji vertinga. Todėl jis paniekino šį lobį ir, nors yra apdovanotas nuostabiomis savybėmis, leidžiančiomis jam būti nemirtingu, pats save jų atima, savanoriškai save nužudo ir praranda savo jėgą. Aš leidžiu jam pajusti ir pažinti savo klaidos pasekmes, kad vėliau savo pastangomis ir patirtimi jis atgautų savo orumą, ieškotų Dvasios išpildymo ir džiaugsmų bei amžinai paliktų praeinančius malonumus.

53. Ko reikia, kad visada gyventumėte pagal mano įstatymus?: Pasinaudokite savo jėga ir energija, dirbkite kaip mano tikrieji mokiniai, kad nugalėtumėte tamsos jėgas, užvaldžiusias pasaulį.

54. Aš noriu, kad jūs suvoktumėte mano tiesą ir suprastumėte, jog Aš neturiu jūsų atžvilgiu jokių paslapčių ar paslaptų, kad, jei šiuo metu pasirengsite, galėsite pradėti iš tikrųjų garbinti mano dieviškumą. Jūs sakote, kad laikotės įstatymo ir tikite Manimi, tačiau jūsų darbai liudija priešingai. Šiandien jūs tik pradodate pažinti mano valią ir mano nurodymus; tačiau ateis diena, kai būsite pasirengę. Tada Aš leisiu jums dalytis mano šlove, sudarysiu su jumis sandorą, ir šiame pasaulyje įsivyras taika.

55. Tuo metu jūs pripažinsite Mane kaip vienintelį Viešpatį ir mylėsite vieni kitus kaip broliai ir seserys, be jokio šališkumo. Tačiau jei *šiandien* norite būti mano tikrieji mokiniai, jums nereikės palikti žemės, kad jaustumėtės stiprūs ir tyri. Jau šiame pasaulyje, kuriame gyvenate, pamatysite, kaip mano pažadai tampa tikrove; nes viskas išsipildys.

56. Stalas padengtas. Atsisėskite, užimkite savo vietas, leiskite Man jus vesti ir aptarnauti. Kartu su Manimi ragaukite Tiesos duonos, leiskite, kad jus apšviestų Meilės šviesa, ir giedokite šlovinimo giesmes savo Dievui.

57. Išgirsti, kokia graži harmonija skamba. Tegul jūsų meilės himnas aidės danguje, o angelų balsai tegul susilieja su jūsų balsais.

58. Atiduokite Man savo kančias, atiduokite Man savo rūpesčius ir nebesipratinkite prie jų.

59. Kaip šiuo metu esate su Manimi, taip ir žmonija, pagal Mano valią, turi ateiti pas Mane; Aš jos laikiu. Būkite nuoširdūs, kur bebūtumėte, kad

mano Mokymas nebūtų puolamas, bet dėl vaisių, kuriuos jis duoda, būtų pripažintas visų.

60. Mano dieviškasis Žodis skamba jūsų dvasioje dar galingiau nei jūsų ausyse. Aš duodu jums savo mokymą, kad rytoj galėtumėte tapti Mokytojais. Tačiau būtina, kad pažintumėte mano mokymo pagrindinį principą, kad galėtumėte apie jį kalbėti, o šis pagrindinis principas yra meilė. Be to, sakau jums, kad nepakanka vien tik žinoti šį pagrindinį principą – jį reikia turėti, jausti. Kaip galite kalbėti apie meilę artimui, jei jos nejaučiate savo artimiesiems?

61. Jei savo mokymuose dažnai kartoju žodį „meilė“, tai darau todėl, kad turiu teisę tai daryti; nes Aš jus tikrai myliu.

62. Aš jums sakiau, mokiniai, kad rytoj jūs tapsite Mokytojais. Taip atsitiks, kai mylėsite savo artimus. Pažiūrėkite, kaip mano Žodis jus pamažu gludina tarsi subtilus dantis – kartais paliesdamas jūsų suvokimą, kitą kartą – jūsų širdies stygas, arba per jūsų dvasią, kad jos šviesa jus apšviestų.

63. Taip Aš kreipiuosi į jūsų žmogiškąją esybę, kad ji taptų paklusni ir atsidavusi jūsų Dvasiai, kuri iš tiesų turi nukreipti žmogaus žingsnius žemėje. Būtent ji turi tam reikalingą jėgą ir šviesą.

64. Šiandien matau, kad žmogus sustojo dvasiniame kelyje. Jis pasuko mokslo, galios ir aistrų keliais. Ar manote, kad – jeigu jis nebūtų sustojęs savo dvasiniame tobulėjime, o tai reiškia artėjimą prie meilės, gėrio ir tiesos, – ar jis taip pat būtų uždegęs karo laužą?

65. Atėjo dvasinio pakilimo laikas, ir jei žmonės prieštarautų mano Šviesos regėjimui, jie pakliūtų į klaidų spąstus, nes net pati gamta sukels reiškinius, kurių jie tada nesugebėtų suprasti.

66. Neskite manimi iš baimės prieš mano teisingumą, nei iš pareigos jausmo. Ką būtų verta jūsų darbas, jei jo nevykdytumėte savanoriškai? – Jūs žinote, kad pas mane turite ateiti savo nuopelnais. Jūs jau susipažinote su pasauliu ir jo malonumais, o jie tik susilpnino jus ir užtemdė jūsų sielą. Tačiau nekluskite manydami, kad Aš atimsiu iš jūsų gerus ir teisingus poelgius, prie kurių esate prisirišę žemėje ir kurių nuolat reikia.

67. Aš myliu jus visus ir neskirstau jūsų į rases. Bet kol žmogus nesuvoks savęs kaip dvasinės sielos, o tik kaip žmogaus, jis laikys save aukštesniu už savo artimus, ir egzistuos nesantaika bei karas.

68. Visuotinė mano Žodžio kalba, kurios esmė yra meilė, bus suprantama visiems žmonėms, ir būtent ji suvienys juos tarpusavyje ir su jų Tėvu.

69. Pabusk, o tauta, nes tavo kova prasidės po 1950 metų, kai mano Žodis per šiuos balso nešėjus pasibaigs. Tačiau jūs, jūsų vaikai ir vėliau jų vaikai turite padaryti mano Mokymą neištrinamą žmonijos širdyse.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 188

1. Priartėkite, mylimieji mokiniai, čia yra Mokytojas. Jūs mane atpažįstate iš mano žodžių prasmės, o aš jus atpažįstu iš jūsų poelgių.
2. Pasaulyje mano mokiniai bus atpažįstami pagal savo darbų tyrumą; ir kai jie, gerai atlikę savo pareigas, ateis į mano akivaizdą, Aš jiems pasakysiu: „Jūs tikrai esate mano mokiniai, nes padarėte tai, ko Aš jus mokiau.“
3. Stenkitės pasiekti dvasingumą, nes jis reiškia sielos išlaisvinimą. Prisitaikykite prie mano įstatymų, kurie yra kupini meilės ir neklystantys, ir tegul jie nulemia jūsų gyvenimą; nes viskas, kas jus supa, ar tai būtų materialu, ar dvasia, gyvena pagal mano įstatymą.
4. Žmogus, kuris yra tobulas kūrinys Kūrimo pasaulyje, turi gyventi pagal malonę, kurią Kūrėjas įdėjo į jį.
5. Aš nesakau jums, kad turėtumėte nusigręžti nuo pasaulio pareigų, kurias Aš nustatiau jūsų išlikimui, pasitenkinimui ir tobulėjimui. Būkite subalansuoti ir teisingi, suteikite savo sielai ir kūnui tai, kas būtina.
6. Nuo pat pradžių Aš sukūriau žmogų laisvą, tačiau jo laisvę visada lydėjo sąžinės šviesa. Vis dėlto jis neklausė savo vidinio teisėjo balso ir nukrypo nuo Įstatymo kelio, kol sukūrė tuos žudikiškus, kruvinus ir siaubingus karus, kuriuose vaikas sukilo prieš tėvą, nes nusigręžė nuo bet kokio žmogiškumo, gailestingumo, pagarbos ir dvasingumo jausmo.
7. Žmonės jau seniai turėtų vengti naikinimo ir karų, kad išvengtų skausmingos atpirkimo pareigos. Žinokite, kad jei jiems nepavyks apsisvalyti gėriu, kol jie pasieks Mane, Aš turėsiu juos vėl nusiųsti į šią ašarų ir kraujo slėnį. Nes kas gyvena priešingai tobulumui, tas negalės ateiti pas Mane.
8. Kaip šis Žodis galėtų pasiekti žmoniją? – Taip, kaip Aš tai dariau praeityje: per pasiuntinius, pranašus ir mokinius.
9. Šiuo metu Aš jus ruošiu, kad jūs mano mokymus ir apreiškimus paskleistumėte po visą žemę.
10. Jei šiandien jūs dar esate nežinomi, rytoj būsite žinomi. Naujųjų apaštalų užduotis bus atkurti moralę šioje žmonijoje. Ši kova bus įnirtinga.
11. Visada melskitės, kad įgytumėte stiprybės. Būkite aktyvūs, kad pasiektumėte tobulumą. Būkite budrūs, nes blogio žvėris tyko sielos tūkstančiais įvairių pavidalų.
12. Aš leidžiu savo žodžius kaip rasos lašelius kristi į jūsų širdis, kad jie joms suteiktų gyvybę. Tačiau jei galėtumėte suprasti viską, ką Aš jums sakau, – kaip aiškiai pamatytumėte kelią! Aš leidžiu taikai ir savo šviesai įsilieti į jūsų mintis, nes ir per jas jūs pasieksite Mane.
13. Įsiklausykite į pamokymą, kurį Mokytojas jums teikia dvasine kalba, visuotine meilės kalba, kuri priartina žmones prie jų Kūrėjo.

14. Mano Žodis jūsų sielai yra tarsi nauja taikos aušra, tarsi šviesos spindulys, apšviečiantis jūsų kelią. Jūs jau ne kartą girdėjote šį balsą ir pamažu suprantate, ką jis sako.

15. Šiuo metu Aš apsireiškiu visoje žmonijoje, nes dabar atėjo laikas, kai visas pasaulis turi pažinti dvasingumą, dvasinės bendrystės laikas. Meilės Kristus dabar išsilieja į savo vaikus, kad jie pasiektų savo išgelbėjimą.

16. Yra daugybė žmonių, kurie – nors šiuo metu ir negirdėjo Manęs, kaip jūs – siekia to paties tikslo, kurio siekiate jūs, nes jie jaučia, kad atėjo Dvasios kovos laikas, skirtas dialogui su jos Dangiškuoju Tėvu.

Antrajame laikotarpyje Aš jums paaiškinau, kad ateis laikotarpis, kai žmogus pažins ir išvystys mintinį bendravimą, o mano išmintį priims per intuiciją ir įkvėpimą. Tuomet prie manęs priėjo fariziejus ir tarė: „Jei Tu esi Dievo Sūnus, pasakyk, koks Jis yra; jei Tu esi Tėvo siųstas, pasakyk, koks yra Tėvas.“ Tačiau Aš jam atsakiau taip: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą, nes Aš esu iš Jo.“

17. Iš tiesų, Aš visada buvau žmogui. Tačiau norint mane pajusti, būtina neleisti, kad jus vestų kūno instinktai. Kai žmogus pabus ir ims tyrinėti tai, ką Aš jam apreiskiau, jis suvoks gyvenimo prasmę ir užduotį, kuri glūdi jame. Tik tada jis nebejaus skausmo ir išbandymų, nes savo gebėjimus ir pojūčius bus atidavęs Dvasios tarnystei.

18. Kadangi Jėzaus iš Nazareto gyvenimas yra žinomas visiems, turite pavyzdį, kad eitumėte keliu, kuriuo niekada nepražusite. „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“, Aš esu struktūra pasaulio, kuriame gyvenate, ir oras, kurį kvėpuojate. Aš esu jėga, kuri verčia žmogų pakilti į aukštesnį gyvenimą, iš kurio jis mato, supranta ir jaučia viską, kas jį supa. Nes šis pasaulis nėra tik ašarų slėnis, jis taip pat, nors ir tik laikinai, yra vieta, kurioje galite rasti pasitenkinimą, džiaugsmą ir ramybę.

19. Pažinkite Mane, ir pažinsite save.

20. Jūs matote, kaip žmonėsėjo per šį pasaulį ir visą laiką buvo gryninami skausmo. Taip yra todėl, kad jūs nesugebėjote priartėti prie Manęs, nors visada turėjote Mano Šviesą, kuri jums kalba apie šio gyvenimo laikinumą ir sielos nemirtingumą. Todėl šiandien Aš kalbu jums dvasine kalba, naudodamas jūsų žmogiškąją kalbą, kad būčiau suprantamas.

21. Kaip klausytojai jūs supratote ir padarėte pažangą; nes jūs ne tik girdite šiuos pasisakymus ir patiriate juos savo žemiškąja esybės dalimi, tai yra išoriškai, bet ir gilinatės į juos, trokšdami suvokti jų esmę. Savo ausimis jūs jau nebegirdite to balso, kuriuo Aš jums kalbu, nes dieviškas mano Žodžio skambesys atsiliepė jūsų sielos ir širdies gelmėse. Tai yra dar vienas

mano dieviškumo apreiškimas; nes Aš, Tėvo „Žodis“, taip apsireikšdamas, užtikrinu, kad jūsų ribotas protas galėtų bendrauti su Tėvo beribiu protu.

22. Jūsų siela, kuri, priimdama mano malonę, jaučiasi pagerbta, sako man: „Viešpatie, Tu ateini į mūsų širdis kaip tikras meilės dvelksmas.“

23. Iš tiesų, sakau jums: jei kartą tokiu būdu suprasite ir gyvensite pagal mano mokymą, pasieksite dvasinį pakilimą, nes atsisakysite tuštybių ir beprasmiškų malonumų, kad galėtumėte išgirsti Dangiškąjį koncertą.

24. Gera apmąstykite viską, ką Aš jums nurodau. Prisiminkite, kaip mokslininkai, tyrinėdami žmogaus kūną, stebėjosi jo tobulumu. Tačiau jei tas kūnas, kuris šiame gyvenime yra laikinas, yra tokio nuostabaus tobulumo – ar galite įsivaizduoti dvasinės sielos, kurios prigimtis yra nemirtinga, šlovę?

25. Tiesiog stebėkitės jūros begalumu, savo planetos matmenimis, kad galėtumėte suvokti, jog esate daugiau nei visi šie stebuklai, nes turite sielą, kuri per akimirką gali jus perkelti už tų ribų, ir kuriai, kai ji bus išgryninta ir apsigyvens Tėvo karalystėje, bus parodyti visi pasauliai.

26. Kas mane išgirdo, tas praranda baimę sugrįžti į savo ištakas; ir net jei jis laiko save tik atomu visos kūrinijos viduryje, jis jaučia vidinį džiaugsmą egzistuoti, nes yra Dangiškojo Tėvo vaikas.

27. Kai paliksite šį pasaulį, būsite kaip rasos lašas, kuris ir toliau gyvina viską, kas sukurta. Aš jums sakau: Dievas, Begalinis, Amžinasis, yra visoje kūrinijoje, Jis yra esmė, kuri viską įkvepia gyvybę. Kūrinijuose Jis mato visą savo kūrinio grožį ir patiria palaimą, glūdinčią Jo įkvėpimo vaisiuose; nes viskas kalba apie Jį, viskas Jį šlovina ir Jam garbina.

28. Jis yra kiekviename gyvenimo pasireiškinge, nes Jis yra visko, kas egzistuoja, Kūrėjas. Apmąstykite tai, ir suprasite, kad mirties nėra.

29. Tai yra šios dienos pamoka – pamoka, kuri, kaip ir visos kitos, kurias Aš jums daviau, pagal mano valią turi būti užrašyta toje knygoje, kuri taps palikimu ateinančioms kartoms: „Trečiasis Testamentas“.

30. Dabar atėjo Trečiasis Laikas, kuriuo jūs žengsite žingsnį į priekį. Laikas, kuriuo jūs Manęs ieškojote per simbolius, baigėsi. Dabar jūsų akyse prasideda nauja era, bet ne naujas kelias. Aš neatėjau, kad sunaikintų jūsų sėklą, nei kad supainiočiau jus keistais žodžiais. Aš nesakau jums, kad turėtumėte paneigti dvasinę žinią, kurią jums palikau praeityje. Aš tik tęsiu savo pradėtą mokymą, kurio antrąją dalį buvau palikęs.

31. Kai Kristus tuomet pasirodė visame savo žmogiškajame gyvenime, kad žmonėms paskelbtų Dievo karalystės atėjimą, Jis nustebino tą tautą, kuri šventė apeigas ir ceremonijas, todėl Jis jai pasakė, kad ji neturėtų pamiršti Įstatymo, siekdama laikytis tradicijų. Tačiau vėliau savo žodžiais ir darbais Aš atmetė visus nereikalingus kulto būdus, kad jų širdyse liktų vien

tik dieviškasis įstatymas. Niekas negali pasakyti, kad Jėzus paneigė Mozės įstatymą; nes savo gyvenimu, darbais ir krauju Aš mokiau jus jį vykdyti. Tačiau Aš taip pat mokiau jus naujų pamokų, atitinkančių laikmetį, kuriuo Aš atėjau, ir suderintų su jūsų dvasiniu brendimu. Tai buvo antroji mano išminties didžiosios knygos dalis. Aš mokiau jus grynesnės maldos formos, kad ji leistų sužydėti jūsų meilei Dievui ir artimui.

32. Tuo metu jūs mane atpažinote kaip Meilę. Aš jums atskleidžiau savo atėjimo priežastį, apreiškiau dvasinį gyvenimą, paskelbiau savo sugrįžimą, naują laikmetį, ir palikau jus pasirengusius, kad, atėjus laikui, galėtumėte priimti mano trečiąją pamoką – trečiąją tos knygos dalį, kuri šiandien atsivėrė jūsų dvasiai.

33. Aš sugrįžau pas žmones, apsuptus karo naujienų, įvykių ir ženklų, kuriais pranašavau savo atėjimą. Vis dėlto žmonės manęs nepajuto.

34. Šioje tyloje, šioje skurdoje, šiame žemės kampelyje Aš šiuo metu skelbiu savo Žodį per žmogiškąjį protą, kviečiu žmones, pažadinu juos naujam gyvenimui, atnaujinu juos savo įtikinamu ir mylinčiu mokymu, pažadinu juose snaudžiančius sugebėjimus, kad pakelčiau juos į savo Mokytojo sekimo kelius.

35. Turiu jums pasakyti, kad šiuo metu radau jus labiau įstrigusius religiniame fanatizme ir stabmeldystėje nei bet kuriuo ankstesniu laikotarpiu, o jūsų sielos – skurdesnes dorybių atžvilgiu nei kada nors anksčiau. Dabar, kai metai iš metų klausėtės Manęs per šį apreiškimą, klausiu jūsų: kas jaučia, kad Aš sugrioviau jo gyvenimo principus? Kas mano, kad jaučiasi sutrikęs, arba mato, kad jo krikščioniškas tikėjimas sugriautas? Iš tiesų, sakau jums, Aš tik priminiu jums tai, ką jums apreiškiau anksčiau, nes jūs tai buvote pamiršę arba iškraipę. Tai, ką žmonės nuo jūsų slėpė, Aš išvedžiau į šviesą, o tai, kas buvo saugoma mano slaptame lobynėje, Aš jums atskleidžiau. Šis amžius yra dvasinės laisvės amžius. Žmonės yra apšviesti savo dvasia ir sugebės pasirinkti saugų kelią.

36. Mano spindulys ir mano dvasiniai pasiuntiniai prasiskverbė į atmosferą, kurioje klajoja tamsūs materializmo ir nuodėmės debesys.

37. Šiomis akimirkomis jūs apmąstėte ir pripažįstate, kad iš tiesų negarbinate jokio kito Dievo, išskyrus tą, kurį garbinote anksčiau – kad niekas neužrakino jūsų širdžių durų Mergelei Marijai, Visuotinei Motinai, – kad šis mokymas sustiprino jūsų tikėjimą ir praplėtė jūsų žinias apie dvasinės sielos amžinąjį gyvenimą, ir kad Aš savo Žodžio šviesa įrašiau į jūsų sielas tuos aukščiausius įsakymus: mylėti savo artimą kaip save patį ir mylėti vieni kitus.

38. Aš atėjau tik tam, kad pašalintų iš jūsų širdžių tai, kas žalinga – tai, kas neleidžia jums žengti į priekį. Todėl Aš jums nuolat kartoju, kad suteikiau jums dvasinę laisvę, kad kiekvieną akimirką ir kiekvienoje vietoje galėtumėte mane rasti ir pajusti, ir, užuot klausę pasaulio to, į ką jis negali atsakyti, dvasiškai kreiptumėtės į savo Tėvą ir iš jo gailėstingumo gautumėte Dvasios duoną. Taigi, jei įžeidėte savo Dievą savo brolio asmenyje, turite jam atleisti, jei jis jus įžeidė, arba prašyti jo atleidimo, jei jūs jį įžeidėte, ir Aš jums atleisiu. Nes tas, kurį jūs neįžeidėte, negali suteikti jums atleidimo už blogį, kurį padarėte kitam.

39. Mokiniai: Kadangi jūs jau nebestebitės, kad Aš atėjau pas jus šiuo metu, jūs taip pat nestebitės, kad Dvasinis pasaulis pasireiškia tarp jūsų.

40. Nuo pat žmonijos raidos pradžios Tėvas pažadėjo dvasinių būtybių apsireiškimą kaip to pasaulio, to gyvenimo egzistavimo įrodymą ir apreiškimą. Iš tiesų, sakau jums, tas pasaulis pagal mano valią visada buvo susijęs su žmogumi.

Jūsų raidos pradžioje Aš uždraudžiau žmogui kreiptis į dvasines būtybes, nes tam dar nebuvo atėjęs laikas. Nei įsikūnijusieji, nei iškūnijusieji nebuvo pasirengę šiai komunikacijai.

41. Elijas šiame Trečiajame laikmetyje, mano atėjimo pranašas, yra tas, kuriam Aš perdaviau raktą, kad jis atvertų Dvasinio Šviesos pasaulio duris, kad jo gyventojai turėtų prieigą prie materialaus pasaulio, taip pat kaip Aš leidau žmonėms žengti į Anapus, ir taip tarp abiejų pasaulių susidarytų artumas, harmonija ir meilė.

42. Dar prieš mano balsui nustatant šio bendravimo laiką, Žemėje buvo nepaklusnūs, smalsūs ir nekantrūs žmonės, kurie, nepaisydami draudimo, tapo kito pobūdžio bendravimo pradininkais, kurio metu pasireiškė tamsios ir supainiotos būtybės, nes jos nebuvo tam paskirtos mano dieviškumu.

43. Mano veikimas yra kitoks; tik tada, kai Aš nusprendžiau, kad esate pakankamai pasirengę ir sąmoningi, kad galėtumėte priimti šiuos mokymus, Aš jums suteikiau šį didįjį mokymą – vieną iš didžiausių, kuriuos Aš daviau šiam pasauliui, kad per Dvasią išmoktumėte matyti, klausyti, suprasti ir atrasti. Tačiau kai Aš jums atvėriau šį horizontą, Aš išmokiau jus įstatymo, kuris draudžia jums girtis šiais dovanomis, jomis prekiauti ar piktnaudžiauti.

Tuo metu, kai jūs įsigilinote į mano mokymą, kai kurie pajuto baimę, kiti – nepasitikėjimą, kai kurie netgi sumišimą, o buvo ir tokių, kurie išgirdę žodį „Dvasia“ pajuto siaubą, nesusimąstydami, kad savyje nešioja būtent tokią, kurią jiems davė Kūrėjas, kuris taip pat yra Dvasia. Kas įskiepijo jums šią baimę? Kas jus paskatino jausti neapykantą Dvasiai? Argi

nesusimąstėte, kad tas kūnas, kurį taip mylite, yra tik dulkės, kurios sugrįš į žemę, o jūs amžinybėje gyvensite tik Dvasia? Ką darysite, kai atsidersite tokioje būsenoje? Ar tada norėsite pabėgti nuo savęs?

44. Kad padėčiau jums vykdyti jūsų misiją, suteikiu jums reikalingą laiką studijoms; o kad palengvinčiau jūsų pragyvenimą ir vargus, siunčiu jums dvasinius tarnus – tikrus gailėstingumo, šviesos ir taikos angelus. Tikėkite, kad šis bendravimas įvyko ne žmogaus valios, o dieviškosios įkvėpimo dėka.

45. Nepainiokite šio bendravimo su tuo, kurį žmonės užmezga savo noru – vieni vedami mokslo, kiti – smalsumo, dar kiti – prietarų.

46. Jei atkreipsite į tai dėmesį, pastebėsite, kad šios dvi įkvėpimo rūšys žmonijoje egzistavo nuo pat pirmojo žmogaus, kuris, be savo Viešpaties balso, rodžiusio jam kelią į Šviesą, girdėjo ir kitą balsą, kurstantį jį nepaklusnumui ir išdidumui. Jau nuo tų laikų matykite žmogaus kovą, kurią lemia šių dviejų jėgų – gėrio ir blogio – įtaka. Taip pat, kaip žmogus nuo tų laikų pažįsta gamtos dėsni ir jaučiasi apšviestas Dvasios šviesos, taip pat nuo tų laikų jis jaučia pagundų išbandymus.

47. Sakau jums tai, kad sustiprinčiau jūsų tikėjimą ir žinias. Nepamirškite rodyti pagarbos mano dvasiniams pasiuntiniams ar ambasadoriams; nes jei galėtumėte pamatyti tą didingą grožį, kuriuo jie apdovanoti, pripažintumėte, kad net Saliamonas savo sosto spindesyje neturėjo tokio didingumo, kokį turi šie tarnai.

48. Ką pasakytų tautos, kraujuojančios ir mirštančios nuo epidemijų bei bado, jei tas taikos ir gailėstingumo pasaulis pasirodytų tarp jų ir jos galėtų išgirsti jų paguodos ir meilės balsą?

49. „Fluidumu“ jūs vadinate tą jėgą, kuria šios būtybės gydo jūsų fizinius ar dvasinius negalavimus. Ir iš tiesų, tame fluide glūdi gydomoji jėga. Tai ta pati jėga, kuria Jėzus grąžino regėjimą aklajam, judrumą raišajam, kalbą nebyliam. Ja Jis išgydė raupsuotąjį ir prikėlė mirusįjį.

50. Niekas (iš jūsų) neateina į mano akivaizdą tyras. Tačiau jei kas nors ateitų tyras, jis iš šio kelio neišeitų nesuteptas.

Šiuo metu, kai Elijas pagal dieviškąją įsakymą žmonėms atvėrė vartus į anapusinį pasaulį, Aš padėsiu žmonijai suprasti, kad šis bendravimas nebuvo tų, kurie jį vykdė, nedorybė, o malonė, kurią Tėvas skyrė to meto žmonėms, ir kuri taps kelio pradininkė dvasios ir dvasios bendravimui po 1950 metų, kai ta malonė vėl bus iš jūsų atimta.

51. Mokykitės, kad vėliau nepakliūtumėte į apgaulės ir klaidinimo pinkles; nes Aš dar turiu daug pamokų, skirtų jums tai atskleisti. Jūsų vaizduotė neturi sukurti klaidingų apreiškimų ar įkvėpimų. Iš dangaus

šviesa ateis pas pasirengusį žmogų, kad jis savo artimui kalbėtų mano tiesa.

52. Artėja laikas, kai žmonės atsisakys ginklų, siekio valdžios ir priešiško ir sieks dvasinio gyvenimo, o tarp žmonių minios pasirodys apaštalai, kurių žodžiai bus išgirsti ir kurių pėdomis bus sekama. Tai įvyks ideologijų, religijų ir pasaulėžiūrų karo laikais.

53. Ta kova bus milžiniška, baisesnė už tas, kurias sukėlė siekis įgyti žemiškąją valdžią. Nes taika išnyks iš širdžių, mąstymą aptemdys fanatizmo tamsa, ir žmonės nebegirdės sąžinės bei proto balso. Fanatizmas bus išjudintas iki pat šaknų ir padaugins savo jėgas, statys bažnyčias ir demonstruos save. Kai kurie, prisikibę prie savo stabų, pražus, bet kiti atvers akis šviesai ir bus išgelbėti iš šios bedugnės.

54. Šiandien visos šios pranašystės jums atrodo tolimos; vis dėlto jų išsipildymas artėja. Žmonių akys matys, kaip stabai, netikri dievai ir didžiosios bažnyčių pastatai, kurie buvo bažnyčių pasididžiavimas ir puošnumas, bus nuversti nuo savo pjedestalo. Bet ne *jūs* turėsite būti tie, kurie viešai demaskuos melagius; šią užduotį atliks kiti. *Jūs* turite būti pasirengę žodžiu, širdimi ir protu, kad jūsų dvasia tikra meile pasišvęstų šios žmonijos išgelbėjimui.

55. Atsižvelgdami į siautėjantį uraganą, neturėtumėte bėgti nei ieškoti katakombų, kad pasislėptumėte; priešingai, turėtumėte išlikti ramūs pačiame uragano sūkuryje. Tada pamatysite, kaip žmonės pabus iš letargijos ir pradės lyginti įvairias religines bendruomenes. Ir kai jie visur atras žmogiškąjį netobulumą, jie paklaus: „Kas yra spiritualizmas?“ Tada mano pasiuntiniai ir apaštalai, be triukšmingo reklamos šūkšnio ar tuščių kalbų, be jokio pasipuikavimo, turi parodyti šio mokymo nuoširdumą, paprastumą ir šviesą, ir pasaulis nusileis, įsitikinęs jo tiesa.

56. Bus sunkių ginčų, jūs būsite persekiojami ir šmeižiami. Visur susidursite su prieštaravimais, o kartais – ir su rimtais bei pagrįstais argumentais. Tačiau neturite leisti, kad žmonių žodžiai jus paveiktų. Nes jei jie nesiremia tiesos darbais, tai bus tik tušti žodžiai.

57. Jei pasitikėsite Manimi ir pasirengsite, Aš jūsų nepaliksiu vienu. Aš kalbėsiu per jūsų lūpas, ir jūs suvoksite darbus, kuriuos Aš atliksiu per jus.

58. Žmonija pradės nujauti tikrąjį kelią ir ieškoti Manęs taip, kaip Aš tikėjausi – Dvasia. Kiekvienas, kuris suvoks, kad savo širdyje nešioja Tėvą, akimirksniu nustos būti savo paties brolio ir artimo priešu. Tada įsivyras atleidimas, susitaikymas, meilė artimui ir brolystė.

59. Tada žmonės galės pasakyti, kad matė Jėzų, kad Jis nusileido nuo savo kryžiaus, norėdamas pasakyti pasauliui: „Kraujas, kurį Aš praliejau dėl jūsų išgelbėjimo, nustojo tekėti. Štai Aš esu, amžinai su jumis.“

60. Tauta, skelbdamas savo žinią, priėmiau ir geruosius, ir paklydusius, visokio pobūdžio žmones – tuos, kurie mane myli, ir kitus, kurie man nusisuko. Nes visi yra mano vaikai, visus myliu vienodai, ir visi mane taip pat mylės bei man tarnaus.

61. Šiandien Aš ateinu jus visus suvienyti, nes jums nepakako mano kraujo, pralieto Antrajame Laike. Juk jūs nesugebėjote užbaigti to „“ brolystės ir meilės darbo, kurio jus mokė mano mokymas.

62. Kada jūs įsitikinsite, kad tik vykdydami mano Įstatymą galite rasti sveikatą, laimę ir gyvenimą? Jūs pripažįstate, kad materialiajame gyvenime yra principų, prie kurių turite prisitaikyti, kad galėtumėte išgyventi. Tačiau jūs pamiršote, kad ir dvasiniame pasaulyje yra dėsniai, kuriuos reikia gerbti, kad žmogus galėtų džiaugtis amžinojo gyvenimo šaltiniu, kuris egzistuoja Dievybėje.

63. Šiuo metu mane *turės* išgirsti išdidieji ir kvailieji, materialistai ir netikintieji, ir aš vėl sėsiu į jų širdis, kurios mano sėklai buvo kaip nederlinga žemė, kol iš uolų išsprogs gėlės.

64. Ant kiekvienos sielos Aš išliesiu savo malonės šaltinį, kol ji bus apvalyta. Tačiau tai nebebus Jordano vandenys, o mano malonės ir teisingumo šviesa, kuri, palietusi tą sielą, ją pažadins, kad ji išgirstų savo sąžinės balsą, kuris ją atves prie maldos, atgailos ir atsinaujinimo.

65. Dabar Aš išpildau tai, ką jums pažadėjau Antrajame Laike. Aš jums tai paskelbiau, kai per savo Žodį leidau jums suprasti, kad ateis taikos ir dvasingumo laikas. Dabar jūs gyvenate šioje eroje, kai tradicijos, apeigos, ceremonijos, simboliai ir atvaizdai nyksta, o jūsų (žmogiškoji) dvasia išsilaisvina nuo prietarų, fanatizmo ir stabmeldystės, kad vietoj to priimtų tikrą Dievo garbinimą.

66. Kai šie žodžiai pasieks materialistų ausis, jie su netikėjimu šypsosis išgirdę apie mano mokymą ir pranašystes. Tačiau žmonių abejonės man niekada nesukėlė skausmo.

67. Antrajame laikmetyje nutiko taip, kad, kai mano mokymo Džiugi žinia pasiekė didžiuosius miestus ir didžiąsias imperijas, tokias kaip Roma, žmonės taip pat šypsojosi, sužinoję, kad Jėzus buvo vargšas galilėjietis, kurį sekė keli žvejai, tokie pat vargšai ir nuolankūs kaip ir Jis pats. Jų pašaipos manęs nežeidė, nes žinojau, kad jie manęs nepažinojo. Jie nesuprato, kad mano galia būtent tame nuolankume turėjo savo šaknis, ir kad mano jėga buvo tame žodyje, kupiname meilės ir teisingumo, kuris daugeliui atrodė nesuprantamas, o kiti laikė jį neįmanomu įgyvendinti.

68. Sužinoję, kad Jėzus mirė nukryžiuotas, tarsi būtų buvęs nusikaltėlis, ir kad ta mirtis turėjo tapti atgrasymu jo mokiniams ir pasekėjams, jie

nesitikėjo, kad tas kraujas padės subrandinti sėklą, kuri buvo pasėta tik nedaugelio širdyse.

69. Tarp abejojančiųjų užgimė tikėjimas, tarp tikinčiųjų pasireiškė pasiaukojimas, tarp vergų, tarp engiamųjų sušvito vilties šviesa, o visur buvo girdimi Išganytojo dieviški mokymai iš žmonių lūpų, kurie šaukėsi teisingumo ir kalbėjo apie meilę. Aukštesnė jėga apgaubė tikinčiųjų sielas, ir ta išsiliejusi jėga buvo tarsi srauni upė, kurios jau nebegalėjo sustabdyti jokia žmogiškoji galia.

70. Tai buvo srauni upė, plūstanti iš miesto į miestą ir iš krašto į kraštą, ritusi į slėnius ir veržusis į kalnus. Nebuvo nė vieno namo – ar tai būtų trobelė, ar rūmai – kur tas poveikis nebūtų pasiekęs. Tai buvo gyvenimo upė, kuri išsiliejo ant negyvų laukų, tai buvo jūsų Tėvo visada mylintis teisingumas, kuris atėjo pas žmones, kad apvalytų jų sielas ir teisių jų darbus. Kai ta srauni upė nustojo tekėti, išryškėjo naujas pasaulis, žemėje atsirado nauja žmonija, ir vis dėlto ji buvo ta pati.

71. Naujojo mokyto šviesa ištraukė juos iš letargijos, kad padėtų jiems toliau žengti dvasiniu keliu, o tai priartino juos prie tobulos Būtybės, kurią jie vadina Dievu ir Tėvu.

Todėl dabar sakau jums, skeptikams ir materialistams: Jei girdite gandus, kad Aš buvau tarp žmonių ir bendravau su jais per jų protą, ir jei susipažinote su mokymais, esančiais mano mokyme, tai nesijuokite pašaipiai ir nelaikykite mano kūrinio – šio kūrinio, kurį dabar įdėju jums į širdį – mokymų įgyvendinimo neįmanomu žmogui. Nes vėliau jums bus gaila, kad atsisakėte to išgirsti, kai pamatysite, kaip tai pražysta. Todėl, jei jaučiate, kad sraunios srovės jėga trankosi į jūsų duris, atidarykite jas ir leiskite jai įeiti. Aš jus užtikrinu, kad bus nuplauta tik tai, kas nešvaru; nes to gėrio, kuris yra jūsų gyvenime, Jis nelies.

72. Taip Aš jums paaiškinu, kad turite išmokti įsigilinti į šio žodžio prasmę, kad, gilindamiesi į ją, palaipsniui pažintumėte mano tiesą. Nes šį „apmąstydami galiausiai įsitikinsite, kad daugelis pranašysčių, duotų ankstesniais laikais, dabar iš tikrųjų išsipildo, taip pat kaip ir daugelis pranašysčių, kurias jums perdavė mano pasiuntiniai, kai jie skelbė jums Tiesos Dvasios, Paguodos Dvasios atėjimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 189

1. Žmonija, Aš ateinu, kad tave suvienyčiau. Aš matau tave tarsi vieną tautą, išsibarsčiusią po visą pasaulį, ir noriu tave laikyti vienu vaiku. Čia jūs turite naują Gyvenimo knygos puslapį, kuris mano mokiniams dar nežinomas.

2. Mano tauta: Elijas, kurio dvasia pasireiškia per mano balso nešėjus ir kuris kalba jums žodžiais, kupiniais šviesos ir pranašysčių, yra tas pats, kuris Pirmajame Laike savo galia stebino pasaulį, ir jums neturėtų būti nuostabu, jei Aš jums dar atskleisiu, kad jis buvo tarp žmonių ir Antrajame Laike, kur jis buvo žinomas kaip Jonas Krikštytojas. Aš jums sakau, kad neturėtumėte tuo stebėtis, nes ne tik šiandien Aš jums atskleidžiau šiuos mokymus, bet jie jau yra užrašyti.

3. Tai patvirtina tai, kad pranašai sakė, jog Elijas ateis *prieš* Kristų, kad paruoštų kelią Viešpačiui, ir ta pranašystė išsipildė. Tačiau vėliau Jėzus paaiškino, kad, kai įvyks jo antrasis atėjimas į pasaulį, prieš tai ateis Elijas, kad viską sutvarkytų. Šis pažadas būtinai išsipildė tarp jūsų.

4. Jei rytoj šį apreiškimą studijuos tie žmonės, kurie daug vargino save Šventųjų Raštų studijomis, jie galės įsitikinti, kad Elijo dvasia atėjo šiuo laikotarpiu, kad įvykdytų tą pačią misiją, kokia jam buvo patikėta Antrajame laikotarpyje – paruošti Viešpačiui kelią, apvalydamą tuos, kurie vėliau taps Šventosios Dvasios mokiniais.

5. Šiandien Aš neatėjau kentėti žemėje, kaip praeityje, kai turėjau išverti pagonių pašaipas, persekiojimų kartėlį, o vėliau ir mirtį. Juk iš Elijo lūpų išsiveržė pranašiškas žodis, skelbiantis teismą visiems piktadariams.

6. Šiandien jis atėjo Dvasioje, todėl žmogaus ranka jo nepalies ir nesužeis. Nepaisant to, šios tautos žmonės čia jam davė išgerti nedėkingumo kančios taurę.

7. Elijas yra piemuo, kuris su meile ieško savo paklydusių avių. Kartais jam pavyksta suvienyti devyniasdešimt devynias avis. Tačiau jis pastebėjo, kad trūksta vienos, kad būtų pilnas jo bandą sudarančių avių skaičius. Ir ši avytė verkia, kai mato, kad pasiklydo uolų tarpeklių erškėčių krūmuose. Tačiau Elijas skubiai leidžiasi jos ieškoti. Kokia džiaugsmo banga užplūsta jo sielą, kai jam pavyksta ją išgelbėti iš pavojaus. Su kokia meile jis norėtų sugrąžinti mylimą avį į savo gentainių draugiją. Bet koks didelis yra jo skausmas, kai, grįžęs į avių bandą, jis pastebi, kad daugelis kitų peršoko aptvarą ir pasitraukė, nes sekė savo laisvos valios impulsu.

8. Žmonių minios, kurios buvo Elijo buvimo liudytojos ir matė, kaip suklestėjo darbas, kurį jis paskelbė, nebus tos, kurios labiausiai pasiners į Apreiškimų, kuriuos jų Viešpats jiems davė, studijavimą. Rytoj ateis žmonės, kuriems pakaks šios tautos liudijimų studijavimo, kad įsitikinę jie

visomis keturiomis kryptimis skelbtų, jog šis darbas yra tiesa, kad Viešpats dar kartą buvo tarp žmonių ir kad Elisas vėl buvo jo pirmtakas.

9. Nusiraminkite ir klausykite Manęs. Mano Žodis nori jus pamaitinti, suteikti jums paguodą ir atleidimą, kad jaustumėtės padrąsinti ir įvykdytumėte užduotį, kurią Aš jums patikėjau.

10. Ne tik klausydamiesi Manęs priimkite sprendimus sekti Manimi; jaukite Mane kiekvieną savo gyvenimo akimirką.

11. Žmonija yra patekusi į labai didelį moralinį ir dvasinį atsilikimą! Kokia didelė yra tų, kurie šiais laikais gavo mano Žodžio malonę ir šviesą, atsakomybė!

12. Mokiniai, tapkite Mokytojais, išvarkite iš savo širdžių baimę prieš žmones, išsilaisvinkite nuo abejingumo ir tinginystės, suvokite, kad jūs iš tiesų esate dangiškosios žinios nešėjai. Būtent jūs turite visiems paaiškinti, kas vyksta šiais laikais, būtent jūs turite stengtis mokyti mano mokymo principų, kuriuos žmonija yra pamiršusi.

13. Jūs neturite žmonėms perteikti Mano Žodžio tik taip, kaip Aš jums jį pasakiau. Tobulinkitės, kad sugebėtumėte jį aiškinti. Neieškokite žodžių, kuriais norėtumėte nustebinti savo išstobulintu iškalbumu. Kalbėkite paprastai – būtent taip geriausiai išreiškiama Dvasios tiesa.

14. Kaip galite žinoti, kada kalbate patys, o kada per jūsų lūpas kalbu Aš? – Kai pamiršite save, kai galvosite apie savo brolio skausmą ir jausitės menki, neverti mano malonės, – būtent tai bus ta akimirka, kai mano dieviškoji įkvėpimo jėga nusileis į jūsų protą. Nes tuo metu visa jūsų esybė bus persmelkta meilės Tėvui ir jūsų broliui.

15. Jei mano vardu atliksite kokį nors darbą, sugebėkite juo pasinaudoti, tačiau niekada apie jį nekalbėkite be priežasties.

16. Visame mano darbe yra teisingas atlygis. Kas duoda, tas gauna. Kas atsisako, tas galiausiai pražus iš bėdos. Noriu, kad suprastumėte mano mokymą, kurio pamatai yra gailestingumas ir meilė.

17. Turite atsiduoti gėriui – tai jūsų užduotis. Bet kol jūsų kūniška prigimtis priešinasi, jūs jaučiatės neverti būti mano mokiniais. Tada manote, kad yra daug tokių, kurie yra geresni už jus, bet vis dėlto nebuvo pašaukti. Aš jums sakau: priežastis yra ta, kad jums to labiausiai reikėjo, nes jūsų širdyse trūko ramybės, nes jūsų kelias buvo pilnas spąstų, o jūsų kojos buvo išsipurvinusios šio pasaulio dumble.

18. Net ir mano Antrojo laikotarpio mokiniai nebuvo „teisūs“, kai Aš juos išsirinkau. Tačiau savo darbais jie tapo verti ir, laikydamiesi mano mokymų, pasiekė aukštesnį dvasinį lygį. Noriu, kad ir jūs taip pasikeistumėte ir taptumėte verti, kad jūsų darbai jus pakeltų ir priartintų prie Manęs.

19. Jeigu Aš jūsų paklausčiau: „Ką iš to, ko Aš jus daug mokiau, išmokote?“, tuomet turėtumėte prisipažinti, kad pasinaudojote tik labai maža dalimi. Tačiau Aš nenoriu jūsų teisti, o noriu jums atleisti. Nes jūsų kaltės yra visos žmonijos kaltės. Todėl, kai Aš kalbu jums, Aš kalbu visiems savo vaikams.

20. Aš vadinu jus savo pasiuntiniais. Turite rasti teisingą būdą elgtis su savo artimaisiais. Jei įtikinamais žodžiais ir darbais nugalėsite jų netikėjimą, tai bus didelis jūsų nuopelnas. Pasirūpinkite, kad savo liudijimą perteiktumėte tobulai, kad niekada nesugriautumėte mano mokymų tikslo.

21. Visada siekite, kad tarp dvasinio ir materialaus pasaulio vyrautų harmonija. Tai reiškia, kad turite išmokti atiduoti Dievui tai, kas priklauso Dievui, o pasauliui – tai, kas jam priklauso.

22. Taigi Aš atsiduodu jums savo Žodžiu. Pasinaudokite jo esme, kuri yra išmintis, ir visu tuo, kas gera ir tobula, ko jame turėtumėte stengtis rasti, jei jūsų idealas yra, kad vėliau jūsų ranka būtų dosni jūsų artimiesiems.

23. Laikas palankus, pasinaudokite juo, nes ateis diena, kai šio Žodžio nebebus galima išgirsti. Mano Valia turi išsipildyti. Jau artėja dvasinio dialogo tarp Dievo ir žmogaus era. Tada žmogaus protas nebebus reikalingas kaip Mano Valios perdavėjas ar tarpininkas.

24. Šiuo metu, kai Aš apsireiškiu Žodyje, kupiname šviesos, Aš leidau šiai žmonijai teisingai perteikti mano mokymą.

25. Šiandien matau, kad kiekvienas iš mano mokinių, susirinkusių aplink Mokytoją, skirtingai supranta mano Žodį, ir kai jie dalijasi savo supratimu vieni su kitais, įsivelia į diskusijas ir kritikuoja vieni kitus, nors būtent vieningumo mąstyme Aš trokštu savo tautoje. Todėl turite mylėti artimą, būti tolerantiški ir laukti tinkamo momento pasisakyti.

26. Šiandien turite skirtingų sampratų apie mano mokymus, tačiau galiausiai visi pasieksite tą patį supratimą ir tą pačią įžvalgą. Tai padrąsins jus kovoje, nes kai visi būsite vieningi, jausitės stipresni.

27. Aš jums visada sakiau: nekurkite teorijų iš mano mokymų ir apreiškimų, nes jos atimtų galią iš tiesos, kuria Aš jus apdovanojau.

28. Atraskite mano mokyme tą laisvę, apie kurią jums kalbu, kad galėtumėte remtis ja kaip pagrindu ir viską suvoktumėte aiškiau.

29. Kiekvieną kartą, kai Aš ateidavau pas jus, mokiau jus, kaip užmegzti dialogą su savo Tėvu. Aš mokiau jus rasti tiesą savyje, kad jos neieškotumėte mokymuose, kurie tik varžo dvasią. Žmonija nuo vaikystės žengė į šią Šviesos erą, kurioje dvasia ir žmogiškasis protas patyrė, kaip prieš juos atsiveria begalybė.

30. Kad šviesa, apšviečianti šį laikmetį, būtų matoma kiekvienos akies, būtina, jog jūs suplėšytumėte religinio fanatizmo akinančią juostą. Todėl Aš jums palikau užrašytą ant Įstatymo plokščių, kurias daviau Mozei: „Negalite garbinti jokio tvarinio atvaizdo, nei materialių daiktų, tarsi jie būtų jūsų Dievas. Jį turite mylėti visa širdimi ir visa siela labiau nei bet ką, kas sukurta.“

31. Tačiau jūs manęs klausiate: kodėl pasaulis pasinėrė į fanatizmą ir išorines kulto formas? – Nes žmonės, pasišventę mano Įstatymui, vietoj to, kad, kaip Jėzus, atsisakytų garbės, šventinių drabužių ir tuštybių, priėmė žemės turtus, titulus ir išorinį spindesį, taip atimdami iš sielos bet kokią laisvę. Ir šios dvasinės sumaišties apsuptyje vis dar yra tokių, kurie jaučiasi neklystantys, nors neklystantis yra tik Vienas – jūsų Dangiškasis Tėvas.

32. Taigi, jei norite pasiekti tobulėjimą savo sieloje, kovokite gyvenimo kovoje protu ir dvasingumu, būkite geros valios žmonės ir iš širdies nuolankūs. Taip pasieksite pažangą, kuri nuves jūsų sielą į išgelbėjimą.

33. Aš leidžiu jums pajusti savo meilę, dabar pašalinsiu akmenį iš jūsų kelio, kad jūsų kryžius taptų lengvesnis.

34. Aš matau jūsų širdies gelmes ir sakau jums: lavinkite savo protą, ugdykite savo mąstymo gebėjimus ir suvienykite savo jausmus, kad galėtumėte išgirsti ir suprasti mano Žodį.

35. Melskitės ir tobulėkite, nes pasaulio taika priklauso ir nuo jūsų tobulėjimo. Turite melstis, nes pasauliui gresia karas, ir turite stengtis pasiekti taiką. Jūs esate tauta, kuri pažino maldos galią, jos įtaką ir šviesą.

36. Visi ieško šviesaus horizonto, bet jo neranda, nes tarp žmonių nėra brolystės, ir kai jie mato, kaip karo audra užgožia tautų panoramą, juos drąsina tik nuojauta, kad kažkur pasaulyje turi būti taikus kampelis. Tas kampelis bus ta tauta, kuri iš tolo atrodys kaip spindinti žvaigždė.

37. Tai yra šios tautos atsakomybė – ji turi pasirengti dvasiškai ir fiziškai, kad taptų brolystės, vidinio pakilimo ir artimo meilės pavyzdžiu, ar tai būtų ligonių gydymas, ar rankos paspaudimas priešui kaip atleidimo ženklas.

38. Dirbkite uoliai mano laukuose, ir pamatysite, kaip viskas, kas jus supa, pasipuošiančią didesniu grožiu, nes tada būsite radę savo egzistencijos prasmę. Kas pasiduoda sąstingui ir rutinai, neleidžia savo sielai pakilti, kad pamatytų grožybės, kurias gyvenimas talpina, kai gyvenama pagal mano Įstatymus.

39. Stebėkite save, kad pastebėtumėte, kada jūsų buvimas tampa beprasmis, nes leidžiate, kad jus trauktų žemyn kūno geiduliai. Aš noriu, kad paliktumėte vaisių, bet tas vaisius turi būti taika jūsų vaikams. Nes tada jūsų širdis pražys, ir tie vaisiai bus jūsų darbai.

40. Per jus Aš pasauliui paskelbsiu savo šio laikmečio Žodį, kuris taps žinomas po 1950 metų.

41. Šie apreiškimai pasieks visą žmoniją. Tam Aš parengiau tuos, kuriuos vadinu „Aukšiniais plunksnais“, kad jie, uoliai dirbdami mano darbui ir sekdami savo sąžinės balsu, užtikrintų, jog mano Žodis būtų išsaugotas raštu. Šie raštai skirti ne tik dabartinėms kartoms, bet ir ateities kartoms.

42. Mano Žodžio didybė, kaip ir visais laikais, grindžiama jo paprastumu ir prasmės turiniu. Noriu, kad jūsų kalba būtų tokia pati, kai kalbate apie mano darbą. Nepamirškite, kad kalba ne tik žmogus, bet ir širdis. Būkite tyri savo veiksmuose.

43. Kiekvieną akimirką iš Manęs gaunate jėgą, šviesą ir ramybę, kurių jums reikia gyvenimo kelyje. Priimkite ir mano palaiminimą.

44. Šiuo trečiuoju laikotarpiu Aš visą žmoniją paversiu savo mokiniais. Kad tai pasiečiau, dabar leidžiu savo šviesai plūsti į kiekvieną žmogų. Po to Aš perduosiu jiems savo Žodį – būtent tą, kurį šiandien duodu jums. Mano tautos liudijimai, užrašai ir pavyzdys taps žinomi iš šalies į šalį ir iš tautos į tautą, pažadins širdis ir atgaivins sielas jų sąžinės šviesoje.

45. Šiandien daugybė žmonių klajoja be tikslo ir dažnai manęs klausia: „Viešpatie, kur mes einame? Kur mus nuves šis gyvenimas ir koks tikslas mūsų laukia?“

46. Tai išsigandusios sielos, kurios Man taip klausia. Jos kankinasi pasaulyje, pasiekusiame savo iškrypimo ir materializmo viršūnę. Jiems Aš siunčiu savo Šviesą kaip vilties spindulį, kad jie ir toliau budėtų bei melstųsi, kol praeis audra ir ramybė įsikurs jų širdyse.

47. Čia, šiame žemės kampelyje, Aš leidžiu išgirsti savo balsą, tapusį žmogišku per apšviestuosius, kuriuos Aš išsirinkau, kad pasinaudojčiau jais šiam skelbimui. Ir kai kreipiuosi į šias žmonių minias, keletą savo žodžių skiriu vaikams, kuriuos raginu stiprėti dorybe ir bėgti nuo sraunios ištvirkimo srovės, kuri tiek daug širdžių įtraukė į pražūtį.

48. Noriu, kad šios būtybės nuo pat ankstyviausios vaikystės visiškai suvoktų užduotį, kurią joms skyrė ateitis. Taip pat knygoje „A“ tiesiogiai kreipiausi į jaunimą, norėdamas suteikti jiems orientyrą jų neaiškiame gyvenimo kelyje. Nes Aš juos laiku trapiu laiveliu audringos jūros viduryje, ir norėdamas jiems padėti, Aš jų akyse pastatiau savo Kūrinį kaip švyturį, kad jis juos nukreiptų į gelbėjantį uostą. Būtent jaunimas yra labiausiai nutolęs nuo Manęs.

49. Kol žmogus dar yra vaikas, jis meldžiasi ir galvoja apie Dievą. Tas pats vyksta, kai jis peržengia savo gyvenimo viršūnę ir pradeda leistis, kaip saulė saulėlydžio metu. Bet kol jo širdis yra kaip paukštis, norintis skristi, o jo kūnas dreba susidūręs su pasaulio pagundomis, ir jis jaučiasi stiprus, tol

jis tolsta nuo dieviškųjų pamokymų, nes nenori, kad jų mokymas apie nuolankumą, meilę ir auką kiekviename jo žingsnyje priverstų jį kaltinti save už savo darbus, žodžius ir mintis.

50. Tik tada, kai žmogaus širdis pajaučia, kad ji nuskendo savo aistrų jūroje, ji pakelia akis, trokšdama pamatyti dieviškąjį švyturį, kurio šviesa jai parodys kelią, vedantį į išgelbėjimo uostą.

51. Aš išklausiu našlių širdis, kurios man sako: „Mano Tėve, pažvelk į mus, mes esame tarsi nuo medžio nukritę lapai, kuriuos vėjai nešioja iš vienos vietos į kitą.“ – Aš priėjau prie jų, kad pasakyčiau, jog jos nėra vienos, kad tas, kuris dvasinėje kelionėje iškeliavo į kitą pasaulį, mato jas iš ten, stovi šalia jų ir saugo jas, ir kad jis tik trumpam jas aplenkė, kad paruoštų kelią visoms būtybėms, kurios jam buvo patikėtos.

52. Tačiau jei negalite jo pajusti, jei jo buvimas jūsų gyvenime nėra juntamas, tada melskitės, kreipkitės su savo prašymais į Mane, nes Aš pasirūpinsiu, kad pajustumėte jo buvimą. Vieniems jis bus atrama, kitiems – pagalba, o dar kitiems – mylintis palydovas, kuris juos veda ir padeda jiems gyvenimo kelionėje.

53. Jei miškų laukiniai gyvūnai, dangaus paukščiai ir pievų gėlės kiekvieną akimirką priima savo Tėvo meilės ir gyvybės spinduliavimą – kaip gi galėtumėte jums kilti mintis, kad Aš net sekundės akimirkai atimčiau iš jūsų savo dieviškosios meilės malonę, nors jūsų esybėje yra dalelė mano pačios dieviškumo?

54. Šeimos tėvas kreipėsi į Mane, norėdamas pasidalinti savo vargais ir rūpesčiais. Jo vaikai nepaiso jo autoriteto, nusišuka nuo jo ir tampa tėviškų patarimų priešais.

55. Turiu jums priminti, kad jūsų užduotis yra labai sudėtinga, o jūsų kryžius – sunkus. Tačiau jei sugebėsite išgerti savo kančios taurę su tikėjimu ir kantrybe, ir jei mokėsite mylėti savo artimus bei savo vaikus, tuomet savo gyvenimo kelyje imsite mane už pavyzdį, ir jūsų vaikai nepažaus.

56. Tauta: Jei norite, kad mano darbas būtų plačiai žinomas visoje žemėje, gyvenkite pagal mano mokymą, taikykite mano pamokymus visuose savo darbuose, pašventinkite savo namus jėga, kuri trykšta iš šio žodžio. Supraskite, kad jūsų praeitis yra užantspauduota knyga, o gyvenimas dabar atsiveria kaip naujas ir jūsų akims nežinomas kelias – kelias, kurį turite nueiti iki galo. Šiandien esate ramūs, iš mano žodžių imate tik tai, ko norite, ir mano mokymu naudojate tada, kai norite. Tačiau ateis laikas, kai Aš pareikalausiu iš šios tautos atsakomybės už kiekvieną mano žodį – nuo pirmojo iki paskutiniojo, kuriais ją mokiau.

57. Nepamirškite, kad ši tauta jau seniai vykdo dvasinę misiją žemėje ir yra pašaukta įvykdyti aukštą paskirtį tarp žmonijos. Jei Viešpaties gailėstingumas jums lėmė gyventi joje, pasėkite joje savo sėklą, net jei tai būtų tik viena sėklos grūdėlė; tačiau ji turi būti sudaryta iš meilės, taikos ir dvasingumo. Tuomet jūsų kelias žemėje nebus buvęs bevaisis. Jau dabar turiu jums atkreipti dėmesį, kad – kad ir koks aukštas būtų šios tautos likimas – jūs neturite jos suvokti kaip „Pažadėtosios žemės“ ar „Naujojo Jeruzalės“. Nesukelkite niekam sumaišties ir patys nepakliūkite į sumaištį. Viešpaties mokiniams, spiritualistams, Tėvas negalėjo palikti materialaus turto kaip paveldėjimo. Kadangi šios šalies misija yra didžiulė, kadangi ši tauta turi pasiekti aukštą išsivystymo lygį, jos gyventojai turi būti tie, kurie pasauliui skelbia mano buvimą, ir tie, kurie savo pavyzdžiu bei darbais liudija mano mokymo didybę ir tiesą.

58. Aš paliksiu jums spindinčią mano apreiškimo pėdsaką, kuriuo galėsite sukrėsti pasaulį. Tai yra mano Žodis, užrašytas pagal dieviškąjį diktatą.

59. Pirmiausia jis bus užrašytas materialiuose knygoose, kuriose žmonės galės priartėti prie mano slaptosios išdo ir įsiskverbti į mano išmintį „“. Vėliau, kai ta esmė bus saugoma mano mokinių širdyse, tikroji knyga atsiras Viešpaties tautos dvasioje.

60. Aš apipyliau jus malonės dovanomis, kai per balso nešėjus paskleidžiau savo Žodžio virpesius. Aš jums atsiunčiau savo Dvasinį pasaulį, kad jis jums paaiškintų ir išaiškintų mano žinias. Aš jūsų kelią nusėjau stebuklais ir leidau, kad jūsų akys, žvelgdamos į dvasinius regėjimus, stebėtųsi. Tačiau jūs nesate vieninteliai, kurie džiaugiasi ir džiaugsis šiais apsiireiškimais. Nes Aš jums paskelbiau, kad „kiekviena akis mane pamatys“. Ir iš tiesų, pasaulis mane pamatys, o Dvasinis pasaulis taip pat pasirodys, ir visi šie apsiireiškimai pasaulyje galiausiai privers drebėti net labiausiai netikinčias širdis.

61. Žmonės atėjo su troškimu, kad dvasinis pasaulis materializuotųsi, o dieviškasis – įgautų žmogišką pavidalą, kad jie galėtų tikėti. Ir Aš kai kuriems suteikiau šią malonę.

62. Tauta, giliai suvok savo paskirtį tarp visų žemės tautų, kad galėtum įvykdyti savo misiją – dabar, kai laikas tam palankus.

63. Aš noriu paruošti jūsų širdis, kad galėčiau jose apsigyventi. Ir pasaulis pasirengs. Žmonių protuose sudygs taikos sėkla, o jūs, kurie ją pasėjote visose Žemės kertelėse, džiaugsitės, pamatę savo darbo vaisius. Nes savo kelyje ėmę pavyzdžiu Mokytoją, jūs parodėte, kaip reikia gyventi dorai, ir meldėtės už visus.

64. Visose tautose bus kalbama apie susitaikymą, brolystę ir taiką, ir tai bus suvienijimo pradžia.

65. Aš jus paruošiau ir paklausiau, ar jau esate pasirengę išeiti pas neramiai klajojančius, pas savo artimus, kad parodytumėte jiems išmintį, kurią Aš jums daviau kaip įkvėptą apreiškimą, ir kad patenkinamai atsakytumėte į jų klausimus. Niekam neturėtų atrodyti neįmanoma įvykdyti šios užduoties. Supraskite, kad žinios, kurias Aš jums daviau, leidžia jums suprasti savo misiją.

66. Nebus būtina, kad visi mano vaikai vyktų į vietas, kurias vadinate svetimomis. Dažnai pakaks, jei jie melsis mintimis ir apvalys savo širdis, kad jų dvasia pasireikštų savo artimiesiems bet koku atstumu ir susivienytų su jais. O tie bus pažadinti Dvasinio pasaulio.

67. Turite susivienyti su Dvasiniu pasauliu ir kartu su juo sukurti apsauginę sieną, kuri užkirstų kelią naujiems karams ir naujoms kančioms. Jūs turite toliau melstis už tuos, kurie apsimeta, kad siekia įgyvendinti dvasinę valdžią pasitelkdami prievartą. Jūs būsite nustebinti, o pasaulis stebės, kai žmonės pamatys, kad ne jėga valdė protą, brolystę ir teisingumą.

68. Saugokitės, kad, vykdydami tariamą labdarą, savo širdyse nepamalonintumėte savanaudiškumo. Darykite kuo daugiau gero, bet nesiekdami asmeninės naudos. Darykite tai iš meilės, kuri yra įstatymas, kurio Aš jus mokiau, ir taip užsitarnausite nuopelnų savo sielos pakilimui. Skleiskite mano mokymą taip, kaip Aš jį jums perdaviau. Jis yra toks pat, kaip tas, kurį Aš skelbiau savo pranašams ir apaštalams kitose epochose.

69. Žmogus, apimtas materializmo, laikė naudinga iškraipyti mano Žodį, kurį Aš visais laikais perdaviau. Tačiau mano darbas yra tobulas ir nesiremia materialiais žodžiais. Pasiruoškite, ir jūs visada rasite mano tiesą. Tada jūs atrasite, kad Aš visais laikais dosniai daviau jums savo sėklą, kad ir jūs ją perduotumėte su ta pačia meile ir gailėstingumu.

70. Nebus būtina, kad jūs kam nors darytumėte įspūdį, naudodamiesi apeigomis ar išorinėmis formomis. Jūsų širdies šventykla taps matoma, ir joje jūsų artimieji išvys amžinąją šviesą bei jos aukurą.

71. Mokykitės jau dabar Mane jausti – tiek atlikdami gerus darbus, tiek tada, kai kovojate, norėdami išbristi iš purvo duobės, į kurią įkrito.

72. Aš jus mokiau ieškoti tiesos paprastume. Koks dar menkas yra žmogaus protas, kai jis tiesos ieško sudėtingose mokslo srityse, kurias pats ir sukūrė! Kam Manęs ieškoti toli, jei juk nešiojate Mane savyje? Kas nežino, kad yra sukurtas pagal Tėvo atvaizdą, apdovanotas dieviškomis savybėmis, tokiomis kaip dvasia, protas ir valia?

73. Aš gyvenau su žmonėmis Antrajame Amžiuje, dalijausi jūsų duona ir jūsų namais; tačiau Kristaus didybė glūdi jo nuolankume.

74. Aš mokau jus to, kad dėl meilės artimui sugebėtumėte atsiskirti nuo materialių dalykų. Bet visų pirma turite apsivalyti, nes įstatymas reikalauja, kad jūs tobulėtumėte. O jei įstatymas reikalauja, kad viskas tobulėtų, tai pranašystės, kurios dar turi išsipildyti, neturi jūsų stebinti. Tai, ką jūsų akys gali pamatyti, pripildys jus džiaugsmu tik tada, kai suprasite, kad viską valdo aukščiausiasis tobulas įstatymas ir kad tai, kas šiandien nutinka jūsų sielai, anksčiau nebūtų galėjęs nutikti, nes viskas atsiskleidžia savo laiku, kol pasiekia tobulumą.

75. Ne tik žemėje kovojama dėl žmonijos pažangos; iš kitų pasaulių Dvasinis pasaulis stengiasi užtikrinti jos išgelbėjimą ir pažangą. Todėl sakau jums, kad spiritualizmo sėkla duos vaisių visų religinių bendruomenių glėbyje. Po didžiųjų nesutarimų, kai žmonės sakys, kad tai nauja religija, sėjanti nesantaiką, jūs turėtumėte atsakyti, kad spiritualizmas yra *mokymas*, būtent tas, kuris žmonėms buvo duotas pirmasis, ir vienintelis, kuris valdė sielas. Bet tas balsas skambės iš jūsų širdies, kur gyvena jūsų jausmai, kurie atsiskleis, kai verksite dėl kito skausmo, arba netgi tada, kai verksite iš džiaugsmo dėl savo artimo. Nes tai, ko Aš visada jus mokiau, yra mylėti vieni kitus.

76. Aš kalbu su jumis pasitelkdamas žmogiškąjį protą. Mano Šviesa ir Malonė jį persmelkia ir virsta žodžiais – tuo žodžiu, kuris nurodo vienintelį kelią pas mane: jausmų tyrumo ir nuolankumo kelią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 190

1. Tauta, žmonija: šiuo metu Elijo buvimas yra su visais.

2. Jūs, žmonių minios, džiaugiantys šiuo pranešimu: išklauskite Elijo balsą, kurio vardas žmonijai vos išliko sąmonėje, nors Aš jums Taboro kalne atskleidžiau jo misijos reikšmę; tačiau jūs nenorėjote gilintis į šį apreiškimą. Dabar, kai išgirdote Elijo balsą, jaučiate jo buvimą, ir jums atrodo, tarsi girdėtumėte artėjantį jo ugninį vežimą.

3. Elijas yra šviesos spindulys, kurį Aš visada siunčiau jums, kad jis apšviestų jūsų kelią. Būtent jis apšvietė žemę, kad jūs rastumėte kelią ir sektumėte Juo, kuris priartina jus prie tos vietos, kur jūsų laukia jūsų Tėvas. Jis yra didžiųjų sielos paslapčių tarpininkas, kurias jis jums paaiškino šiuo metu, kad galėtumėte geriau suprasti savo Tėvą. Ir šiandien jis atlieka panašią užduotį kaip ir Pirmuoju laikotarpiu: nuversti stabus nuo jų aukurų, kad pasauliui išmokytų tikrojo dvasinio Dievo garbinimo.

4. Pas Eliją rasite paaiškinimą ir įrodytą reinkarnacijos dėsni, kurį žmonės šiandien taip smarkiai priešinasi. Pas jį taip pat galite atrasti mokymą ir paaiškinimą apie tai, kas yra apreiškimas per žmogiškąjį protą, kai jis dvasiškai apsireiškė per pranašo Elizejaus lūpas ir protą.

5. Pažvelkite, kiek daug ir kokių didžių pamokymų Elijas jums visada teikė, kaip jis mokė jūsų dvasią. Pažvelkite, kaip jis visais laikais jums atskleidė didžius apreiškimus, kuriuos jums sunku paaiškinti. Tačiau visos tos žinios, kurių jūs praeityje neturėjote suprasti, dabar, Trečiajame laikmetyje, jums bus paaiškintos to paties Elijo, kuris atvyksta su misija viską atkurti tikrąją prasmę.

6. Tebūnie palaiminti visi pasaulio žmonės, kurie, pajutę, kad jų dvasios šviesa pradeda atgimti, sako: „Atėjo Elijas“, ir tada priduria: „Artėja Viešpaties sugrįžimas.“ – Kaip ir tuo Antruoju laikotarpiu, kai žmonės suprato, kad Jonas pranašavo ir kalbėjo apie Dangaus karalystės stebuklus, ir jie sakė: „Ar tai galbūt Elijas?“

7. Didysis pranašas, kelio paruošėjas, pasiuntinys yra tarp jūsų. Tačiau dabar jis netapo žmogumi, jis yra dvasiniame pasaulyje, o šviesos spindulys, kuriuo jis apsireiškė, yra toks pat, kaip ir tas, kurį jis naudojo, kad sunaikintų netikrus dievus, ir kuriuo jis uždegė tikrąjį tikėjimą Viešpaties tautos širdyse.

8. Sielos, sekite juo! Žmonija, klausykite jo! Jis yra Ganytojas, vedantis jus į mano glėbį, jis yra švyturys, apšviečiantis ir rodantis kelią, vedantį į išgelbėjimo uostą.

9. Supraskite, kad laikas bėga ir artėja diena, kai Aš nebekalbėsiu su jumis per šiuos žodžių nešėjus. Tie, kurie pasinaudojo mano mokymu, bus ramybėje. Tačiau bus daug „našlaičių“, kurie veltui ieškos mano buvimo šia

forma. Tačiau Aš nepasitrauksiu, būsiu labai arti jūsų ir kalbėsiu per kiekvieną, kuris pasirodys iš Dvasios į Dvasią.

10. Atėis laikas, kai įvairios sektos ir religinės bendruomenės skelbs Viešpaties atėjimą ir sakys, kad visi ženklai išsipildė ir kad dabar atėjo tas laikas. Jūs, kurie žinote tiesą, turite jiems pasakyti tai, ką žinote apie Mane. Nuo 1866 metų Aš pasirodžiau kaip Guodžiančioji Dvasia ir ieškojau Savųjų – tų, per kuriuos Aš skelbsiu Gerąją Naujieną, o žmonija!

11. Neturėtumėte jaustis nutolę nuo tų, kurie – nors ir laukė Manęs – nesugebėjo laiku pastebėti išankstinių ženklų ir per vėlai suprato tai, ką jiems įkvėpė jų intuicija. Nesmerkite savęs dėl šių skirtumų. Kadangi jie negalėjo būti Mano buvimo liudininkai, Aš apšvietiau jų sielas, ir jie eina teisingu keliu. Jūs visi susivienysite tame Ideale.

12. Mano išrinktieji yra ant įvairių medžio šakų. Daugelis atvyks dar iki 1950 metų, kad dalyvautų mano apreiškime, kiti neskubės. Laimingi tie, kurie išgirs mano Žodį per balso nešėją, nes jie pajus savyje, kad šį balsą jau pažįsta, kad jis nėra žmogiškas, bet kyla iš Manęs.

13. Aš ateinu pasakyti jums, kad turite vadovautis savo sąžine, kad išsilaisvintumėte ir daugiau niekada netaptumėte tų vergais, kurie nori jus pavergti netobuloms kulto formoms, prietarams ir dogmoms.

14. Visi jūs galite būti mano „darbininkai“, mano mokymo pasiuntiniai. Savo kovoje nesijausite vieniši; mano glėbyje būsite saugūs ir neturėsite ko bijoti.

15. Aš, kuris stoviu virš visos kūrinijos, bet vis dėlto joje pulsuoju, kalbu per žmogų – savo išrinktąjį kūrinį. Nenustebkite, kad Aš apsireiškiu per mažai gerbiamus, neišsilavinusius žmones ir kad Aš atsiskleidžiu vietose, kupinose skurdo ir vargingumo. Aš jus užtikrinu, kad tai, kas jums yra rūmai, man tokie nėra. O ten, kur jūs matote tik skurdą ir varganą gyvenimą, giliai viduje gali slypėti tikrasis dvasinis spindesys.

16. Sakau jums tai, nes buvo daug žmonių, kurie savo širdyje klausė savęs, kodėl Aš neapsireiškiu didžiųjų sinagogų viduje ar prabangiosiose bažnyčiose. Taip pat ir anksčiau daugelis žmonių klausė savęs, kodėl Mesijas negimė ir neužaugo Siono šventyklos šešėlyje.

17. Šiandien, kaip ir anksčiau, Aš jus mokau, kad tai, kas tiesiogiai pasiekia Tėvą, yra jūsų širdies tyrumas. Nes kiekvienas jos plakimas man pasakoja apie jūsų gerus darbus.

18. Pažvelkite į tą nuolankumą, su kuriuo Aš visada ateidavau pas jus. Prisiminkite, kad visais laikais Aš ateidavau be sosto, be skeptrų ar rūmų, visada apgaubtas paprastumo ir švelnumo. Ką apie Mane manytų vargšai, atstumtieji, netekusieji paveldėjimo teisių, jei pamatytų Mane ateinantį pas juos apsuptą pompos ir prabangos? Jie jaustųsi pažeminti, neverti

Manęs. O ponai, turtuoliai, žemės didikai, priešingai, vadintų Mane savo socialinės klasės ir padėties Dievu.

19. Kai pasaulio vargšai mato Mane basą, sunkiai kvėpuojantį ir kraujuojantį po kryžiaus naštą, jie dreba iš užuojautos, matydami savo Viešpaties nuolankumą, ir jaučiasi su Juo viena. Tuo tarpu turtuoliai – nors iš tikrųjų jie tokie nėra – kurie turėtų jausti tuos pačius jausmus kaip paprasti žmonės, negali suprasti Manęs skurde. Tada jie vaizdinį atvaizdą, kuriuo tariamai mane vaizduoja, apdengia purpuru, auksu, šilku ir tuo, ką jie vadina brangakmeniais. Jie tai daro, nes pamiršo mano mokymą, ir todėl norėjo mane apsupti viskuo, kas labiausiai prieštarauja mano mokymui: tuštybe.

20. Turiu jums dar kartą pasakyti, kad nekalbu prieš nė vieną iš bažnyčių, nes jos visos yra palaimintos manyje. Bet jūs taip pat turite suprasti, kad aš, kaip Mokytojas, privalau pavadinti vardu klaidas, kurias žmogus padarė, kad vieną dieną jūs galėtumėte jas pašalinti. Nes jei aš jums nepadėčiau atrasti tiesos: kada jūs ją rastumėte patys?

21. Leiskite, kad mano tiesa sukurtų šviesą ir kad meilė pasiektų kiekvieną žmogų, kiekvieną religinę bendruomenę ir kiekvieną tautą, taip pat kaip Aš leidžiu, kad *jūsų* tiesa – arba tai, ką jūs sau išgalvojote kaip tiesą – pasiektų Mane. Kas yra ta jūsų tiesa, kurią Aš gaunu iš visų? Tai jūsų malda, jūsų tikėjimas ir jūsų viltis.

22. Ši šviesa, kuri egzistuoja kiekvienoje sieloje, kai ji pakyla prie Manęs, kreipiasi į Mane, išsilaisvina iš bet kokios tamsos ir bet kokio melo, kad Man parodytų tik tai, ką ji nešioja savyje kaip tiesą. Juk net ir Piktasis, kai Man išpažįsta, parodo Man savo gėdingus poelgius, nebandydamas Manęs apgauti.

23. Žmogaus pareiga – tobulėti, gerinti savo gyvenimą žemėje, nesmerkiant to, kaip kiti mane ieško. Aš esu vienintelis, galintis įvertinti jūsų darbų nuoširdumą.

24. Nuo stabmeldžių iki spiritualistų – jie visi yra mano šviesoje ir mano žvilgsnio akiratyje. Taip pat, kaip iš to, kurį jūs laikote dvasiškai atsilikusių, Aš dažnai gaunu didelių jo pakilimo įrodymus, taip pat galiu jus užtikrinti, kad iš tų, kurie save laiko dvasingumo pirmtakais, Aš dažnai gaunu didelio atsilikimo įrodymus.

25. Šiuo metu tik *viena* tikinčiųjų tauta mane priėmė, ir jai aš patikėjau šį mano išminties puslapį. Tačiau šiame mano meilės kupiname puslapyje yra žinia visoms žemėje egzistuojančioms religijoms.

26. Mano Šviesa visus pažadins kaip dieviška, visuotinė aušra, ir kai žmogus tada pakils, kad išgyventų naują dieną, jo pojūčiai pajus Dieviškojo artumą.

27. Dabar turiu jums pasakyti, kad ne Dangaus karalystė nusileidžia pas žmones, bet veikiau žmogaus siela pakyla į savo Dangiškojo Tėvo karalystę.

28. Kodėl jūs visada suteikiate man priežastį ateiti pas jus su priekaištais? Aš ateinu iš meilės jums, nes matau, kad jūsų širdyse glūdi skausmas, ir noriu jus paguosti. Nes noriu, kad jūsų sielose būtų mano ramybė.

29. Kartais Aš jums apsireiškiu kaip Teisėjas, kartais jūs turite Mane kaip Tėvą, o visada Aš pasirodau kaip Mokytojas. Šiose trijose apsireiškimo formose jūs turite dieviškąją esmę, kuri yra viena: Įstatymas, Meilė ir Išmintis. *Tai* yra Trejybė, kuri egzistuoja mano Dvasioje.

30. Uždarykite akis ir išlaisvinkite sielą, kad ji intensyviai išgyventų šias vienybės su savo Mokytoju akimirkas. Leiskite jai jaustis arti Viešpaties – kaip tie, kurie Antrajame Laike sekė Mokytoją keliais, per slėnius, kaimus, upes ir dykumas, kad nepraleistų nė *vieno* Jo mokymo. Tada galėsite suprasti vaizdingą prasmę, kuria Aš kartais kalbu, kai naudoju žemės gėrybes, kad jums pavaizduočiau dvasinius dalykus ir padaryčiau juos jums suvokiamus. Patirsite, kaip mano Žodis priartina jūsų sielas prie Dangaus karalystės.

31. Priartėkite, žmonės, kad Aš jus pamokyčiau. Arba gal norite, kad visą jūsų gyvenimą pamokų teiktų skausmas?

32. Ateikite į mano dvarą, kad brolystės sėkla apsėtų laukus. Užtikrinu jus, kad šis darbas jūsų nenuvils, kaip nuvilia pasaulis.

33. Čia, tiesiai prieš jūsų sielą, yra kelias, kuris kviečia jus juo eiti ir niekada nesustoti. Nes kiekvienas žingsnis, kurį žengsite juo, priartins jūsų sielą prie tobulos tėvynės, kuri jos laukia.

34. Laikas, kurį praleisiu su jumis, kad galėčiau perteikti jums savo mokymą šia forma, jau yra labai trumpas, ir noriu, kad išmoktumėte užsitarnauti nuopelnų, kad šiais paskutiniais metais mano Žodis gausiai skambėtų per šiuos balso nešėjus.

35. Ką turite daryti, kad dieviškieji apreiškimai taptų atlygiu už jūsų nuopelnus?: ugdykite savo tikėjimą, uolumą ir dvasingumą. Tautos glėbyje turi viešpatauti meilė, turi būti praktikuojama aktyvi meilė artimui, turi būti mylima tiesa.

36. Iš tiesų, sakau jums: jei nesusivienysite, kaip yra mano valia, žmonija jus išsklaidys ir išvays iš savo tarpo, jei pamatys, kad jūsų gyvenimas nutolsta nuo to, ką skelbiate.

37. Kas atsitiktų, jei žmonės atrastų, kad kiekvienoje bendruomenėje egzistuoja skirtingas Dievo garbinimas ir skirtingas mano mokymo praktikos būdas? Jie negalėtų suvokti, kad būtent Aš jus mokiau.

38. Aš patikiu jums šiuos tris paskutinius mano apreiškimo metus, kad pasišvęstumėte šios tautos suvienijimui – suvienijimui, apimančiam tiek dvasinį, tiek išorinį aspektus, kad jūsų pastangos, kupinos harmonijos ir vienybės, būtų geriausias įrodymas, jog jus visus – skirtingose bendruomenėse ir skirtingose provincijose – mokė vienas Mokytojas: Dievas.

39. Ne visi jūs dvasinėmis akimis matėte laikus, kurie artėja žmonijai. Ne visi jūs pajautėte jų skausmą. Tačiau šiuo metu Aš kartu su jumis ugdu gausią tautą ir darau ją uoliu darbininku, kuris pradeda Mane mylėti ir dabar trokšta pasiaukoti, kad žmogaus širdis taptų vaisinga.

40. Mano Žodžio sėjėjai: kai ateis laikas dirbti laukuose, išeikite kupini tikėjimo, kurio Aš jus mokiau. Nebijokite nei pašaipty, nei paniekos. Sėkite į derlingą žemę, o ne ant uolų ar smėlio, nes ten sėkla neduos vaisių. Jūs matytumėte, kaip ji sudygsta ir auga, tačiau ji neduotų vaisių. Jei sėsite ją tarp erškėčių ir piktžolių, ji taip pat neduos vaisių. Todėl turite melstis, kad gautumėte mano įkvėpimą, tada sugebėsite išsirinkti paruoštą žemę. Aš, žemių savininkas, duosiu jums didelius plotus, kad juos apdirbtumėte. Būkite kupini didelio noro dirbti. Sėkite, ir jūs pajausite. Ir ateis diena, kai iš savo derliaus kviečių iškepsite duoną savo pragyvenimui. Turėkite omenyje, kad Aš jums kalbu perkeltine prasme, ir jūs nežinote, ar šį derlių nenuimsite tik anapus.

41. Šiandien Aš jums sakau: didelis yra darbas, kurį turite atlikti naudodamiesi kūnu, kurį Aš jums patikėjau. Jis yra jūsų atrama, ir jūs turite jį išmintingai valdyti.

42. Pasaulį ištiko epidemijos ir nelaimės, apie kurias Aš jam pranešiau. Jis pamažu pradeda bijoti, bando pakilti ir ieško gelbėjančios rankos, padrašinančio žodžio, o *jūs* esate tas išgelbėjimas.

43. Jums teks perplaukti jūras ir peržengti kalnus, kad patektumėte į kitas vietas ar šalis, kad galėtumėte eiti pas tuos, kurie kenčia. Nebijokite kelio, eikite paprastai apsirengę, nesinešdami atsarginių kelių.

44. Kai Aš jums parodžiau jūsų užduotį, pasakiau jums: „Paimkite savo kryžių ir sekite paskui Mane.“ Kodėl bijote prarasti žemiškus patogumus? – Jūs sakote Man, kad mylite pasaulį ir kad nesugebate prisiimti aukos ir fizinio atsisakymo, kurių reikalauja ši misija. Tačiau Aš jus aplenkiu ir sakau: bet kokiame amžiuje, kad ir kokia būtų jūsų padėtis ar savijauta, galite mane mylėti ir man tarnauti, nenustodami vykdyti savo pareigų.

45. Pakeiskite pasaulį savo pavyzdžiu, pašalinkite piktus prietarus ir paverskite jį rojumi, o ne ašarų slėniu.

46. Aš jums skiriu trumpą laiką jūsų užduočiai žemėje įvykdyti.

47. Atminkite, kad turite palikti savo vaikams dvasinio paveldėjimo palikimą, nes iš jų palikuonių išaugs palaimintosios kartos, per kurias Aš apsireikšiu. Tarp tų sielų bus pranašai, mano Žodžio aiškintojai, tie, kurių tikėjimas didelis, kurie rodys kelią žmonijai.

48. Norite gyventi pagal mano Žodį? Aš laiminu jus, kurie mane išgirdote ir norite manimi sekti. Jūsų širdis liejasi malone. Dalinkitės ja su kiekvienu, kuris jos trokšta.

49. Šiuo metu jūs susirenkate čia, kad priimtumėte mano mokymą – vieni kaip mokiniai, kiti kaip naujokai, o dar kiti – vedami smalsumo. Bet jūs visi ieškote ramybės, sielos ramybės ir taip pat šiam laikui būdingų pranašysčių išsipildymo.

50. Sektech ir bažnyčiose jūs neradote visiško įsitikinimo dėl mano sugrįžimo. Būtent už jų ribų Aš pasiunčiau pasiuntinį, kuris jums atnešė šią džiugią žinią. Aš atėjau, kad teisiu kiekvieną sielą ir kad padėčiau pamatus naujam gyvenimui, naujai dvasinei tvarkai žmonijai. Jei pasirengsite, iš savo pasaulio galėsite pamatyti „Dvasinio slėnio“ tobulumą, kur gyvena teisiųjų sielos – tų, kurie savo nuopelnais sugebėjo pakilti ir kurie šiandien, susivieniję su Manimi, dirba jūsų išgelbėjimui.

Viską, ko šiandien negalėjote suprasti, suvoksite šio paprastų žmonių glėbyje, nes mano Šviesa išsiliejo, o uždanga, dengusi jūsų akis, yra perplėšta. – Aš kalbu apie sielos akis, kurios buvo užsidariusios dvasiniam ir dieviškam pasauliui. Jūs atgavote šią šviesą ir esate vedami Mano. Toliau būkite budrūs. Jei valdysite kūną, o siela, kupina švelnumo, seks mano pėdomis, ta šviesa apgaubs jus kaip šventinė drabužė, ir jūsų artimieji supras, kad priklausote mano išrinktiesiems, o žmonės jus mylės ir gerbs.

51. Jūs esate gėrio kariai. Aš daviau jums ginklus, kad galėtumėte kovoti su *nuodėme*, bet ne su savo artimaisiais. Aš nenoriu, kad žmogus gimtų nuodėmėje, užaugtų ir mirtų, nežinodamas palaimintos užduoties, kurią atsinešė į žemę. Jei įsigilinsite į mano mokymą, tapsite stiprūs ir nenugalimi. Nebus jokio gundymo, kuris jus sužlugdytų, ir taip pasiruošę jūs pakilsite ir būsite daugiau nei žmonės – įsikūniję angelai žmonijos labui.

52. Daugelis yra pašaukti, o išrinktųjų yra nedaug, o tarp jų – dar mažiau privileijuotųjų. Bet vargas jiems, jei jie pasididžiuos! Jie neturi būti tokie kaip Saliamonas, į kurį Aš įdėjau išmintį, malonę ir galią, ir kuriam Aš patikėjau tautą, kad ją valdytų. Tačiau po dvasinio didingumo laikotarpio, per kurį jis parodė savo aukšto dvasios lygio įrodymus, jis nustojo budėti, jį ėmė valdyti kūnas, ir visą jo meilę bei teisingumą įkvėptą veiklą užtemdė jo pasipūtę ir kūniški poelgiai. Nepasiduokite puikybei, net jei matote, kad per jus Aš daliju didelius gėrius. Jei Aš jus išrinksiu valdyti kokį nors regioną ar tautą, ir jūs, mano įkvėpti, priimsite teisingus įstatymus, nesididžiuokite,

kaip tai daro žmonės. Tuomet turite pakelti savo sielą ir nusilenkti prieš Mane.

53. Daugelis atvyks į šią žemę, kurią Aš išsirinkau, ir pamatys mano šviesą, atsispindinčią jos gyventojuose, ir jausis laimingi, kai susipažins su jumis ir žengs ant šios žemės, kur Aš suvienijau savo tautą, kad ją mokyčiau Trečiajame Laike. Tie, kurie atvyks po 1950 metų, reikalaus Raštų, ir kai susipažins su mano apreiškimais, pajus galią, sklindančią iš mano mokymo, laimins jus ir mylės Mane. Kiek iš jų priklauso „Izraelio tautai“, tiems 144 000 pažymėtųjų, kurie prisijungs prie jūsų, kad vykdytų mano nurodymus.

54. Šiandien tautas persmelkia materializmas ir orientacijos praradimas. Aš dvasiai kalbėjau jiems, ir mano sėkla pasėta mano išrinktųjų širdyse, kad ji būtų paskleista visur. Darykite iš savo tautos tiek, kiek galite, kad padėtumėte visiems jų dvasiniame kelyje.

55. Mažas yra mano mokinių, šiuo metu mane supančių, skaičius. Bet mano Žodis pasklis iki pat žemės pakraščių. Pilnas meilės jis pasieks visų tų širdis, kurie šaukiasi meilės.

56. Dabar jums atėjo tinkamas laikas susipažinti su misija, kurią turite įvykdyti žmonijos atžvilgiu. Aš jus paruošiau „“, kad suprastumėte, kaip vykdyti savo užduotį šiame pasaulyje, ir sužinotumėte, kas jūsų laukia už materialiosios sienos, kur prasideda dvasinis gyvenimas. Aš padėjau jums dvasiškai išsiskleisti, kad patys suprastumėte, kodėl įvyksta dalykai, kurių protas nesugeba suvokti.

57. Kol siela yra susilieję su kūnu, ji nesuvokia ir negali žinoti nuopelnų, kuriuos yra sukaupusi savo ankstesniuose gyvenimuose. Tačiau dabar ji žino, kad jos gyvenimas yra amžinybė – nepertraukiamas tobulėjimas, siekiant aukščiausio taško. Bet šiandien jūs nežinote, kokio aukščio esate pasiekę.

58. Aš stebėjau jus nuo pat jūsų gyvenimo kelionės pradžios, kai jūsų protas buvo sumišęs, o smegenys – neapdorotos. Mačiau, kaip jūs palaipsniui prabudote ir tobulėjote, kol įgijote aiškesnę tikrovės suvokimą. Mačiau, kaip kovojote su priešiškomis aplinkybėmis, išbandymais ir pagundomis. Ir kai pagaliau, labiau tobulėdami, atradote dvasinio gyvenimo vertę, mačiau, kaip šypsojosi jūsų siela. Ta šypsena išreiškė ramybę, pasitenkinimą ir viltį. Bet aš taip pat mačiau, kaip ji vėl nukrito, kaip ji susitėpė šiame pasaulyje. Tada ji skundėsi ir turėjo apsivalyti, kad pasiektų mano malonę. Tačiau net ir savo kritimuose ji surado šviesą – patirties šviesą.

59. Dabar jums suteikta galimybė nebeapgau dinėti savęs, nes mano šviesa sudraskė akinančią juostą, kuri uždengė tiesos aiškumą, ir jūs išvydote platų horizontą, kad galėtumėte žengti į priekį tvirtu žingsniu.

60. Ta šviesa, kuri apšviečia kelią, yra aiški. Jūs nebegalite nuklysti, nebent patys norėtumėte sukiltis prieš tiesą, suvilioti klaidingo žemiškų malonumų ir turtų spindesio.

61. Taip pat negaliu jums pasakyti, kad turėtumėte gyventi pasitikėdami savimi, nei kad esate laisvi nuo bet kokio pagundos impulso. Nes yra jėgų, kurios kovoja, siekdamos nugriauti tai, ką šiuo metu kartu su jumis statau – jėgų, kurios slepia savo tamsų pobūdį ir pateikia save kaip labai patrauklias. Apie tai Aš jus įspėju, kad galėtumėte apsiginti savo tikėjimo jėga.

62. Žmogaus, kuriam Aš sukūriau viską, kas egzistuoja, paskirtis yra pažinti tiesą ir tobulėti. Tačiau kelias yra ilgas, kad jūs galėtumėte jame išskleisti visas savo galias, galėtumėte Mane matyti, jausti ir mylėti. Kelias dygliuotas, akmenuotas ir išbandys jūsų jėgą bei tikėjimą, kuriuo jį pasirinkote. Jį įveikę, jūsų siela bus išgryninta.

63. Kitas kelias – tai nukrypimų ir aplinkkelio kelias, kuris, tačiau, kadangi teikia malonumų ir yra pilnas akivaizdžių patrauklumų, stabdo jūsų žingsnius, ir jūs net nepastebite, kad vėluojate, nes mėgaujatės gyvenimu. Tačiau tas, kurį šioje kelionėje užklups mirties valanda, patirs begalinę kančią, suvokdamas, kad nieko nepadare savo sielos visumai.

64. Aš galėčiau jums vieną po kito išvardyti kelius, kurie atsiveria žmogaus žvilgsniui. Kadangi jų yra daug, atrodo sunku pasirinkti tinkamiausią.

65. Sielai, atvykusiai gyventi Žemėje, kaip galimybė tobulėti ir tobulėti buvo suteikta materija arba žmogiškasis kūnas, kurio nuostabi ir tobula sandara leidžia jai per jį jausti, mąstyti ir valingai judėti, atsižvelgiant į jos dvasinius sugebėjimus.

66. Siela dalijasi kūno malonumais, taip pat kaip ir jo kančiose ji yra išbandoma. Tačiau žmogiškoji būtybė taip pat yra jautri *sielos* džiaugsmams ir kančioms. Kol jos yra susijusios, abi sudaro vieną būtybę.

67. Žmogiškajame kūrinyje glūdi tobulumas. Todėl Kristus, „Žodis“, tapo žmogumi žmogaus kūne, tokiame pačiame kaip jūsų. Tačiau Jis kentėjo ne dėl savo pačio netobulumų, bet dėl žmonių, kuriuos Jis pakėlė savo skausmu, auka ir Žodžiu, nes jie buvo labai giliai nupuolę.

68. Jei siela visomis jėgomis negali nugalėti kūno užsispyrimo ir maištingumo, jai į pagalbą ateina gailestinga Tėvo, kuris sukūrė sielą ir kūną, meilė, kad kaip gerasis Ganytojas išgelbėtų paklydusią avį. Nes nė vienas iš mano vaikų neturi pražūti.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 191

1. Mano stalo duonoje ir vyne yra amžinojo gyvenimo sėkla. Ateikite prie jo, valgykite ir gerkite. Nebeverkite iš alkio ir troškulio, Aš nebenoriu daugiau girdėti jūsų skundų ir raudų. Noriu matyti savo vaikų džiaugsmą ir ramybę. Kaip Tėvas, Aš esu visa Meilė, kaip Mokytojas Aš ir toliau esu Meilė, o jeigu ir pasirodyčiau kaip negailestingas Teisėjas, net ir toje teisingumo išraiškoje būtų mano Meilė.

2. Taip yra todėl, kad mano Dvasios esmė yra meilė. Joje yra jūsų pradžia ir pabaiga. Priartėkite, mokiniai, ir susėskite aplink Mokytoją, kaip darėte tuo metu, kai Aš buvau tarp jūsų kaip žmogus. Leiskite savo sielai prisiminti Dieviškojo Mokytojo, kuriuo buvo Jėzus, mylintį balsą. Leiskite jai prisiminti tas progas, kai sekėte paskui Mane į slėnių pievas, prie upių krantų, į dykumą ir į kalnus, kad išgirstumėte mano Žodį.

3. Jūsų siela buvo perkelta į Dangaus karalystę, klausydamasi to Mokytojo žodžio, kuris naudojo Žemės vaizdus ir tvarinius, kad sukurtų savo palyginimus ir perteiktų žmonėms, kas yra Dangaus karalystė. Tačiau vieni tikėjo, o kiti abejojo. Bet visų širdis užplūdo ramybė, ir visi ligoniai pasveiko. Noriu, kad pas Mane jaustumėtės kaip vienišame slėnyje. Tegul susirinkimų salės sienos ir simboliai išnyksta iš jūsų akiračio, kad jūsų sielai niekas netrukdytų pakilti pas Mane.

4. Mokiniai: Jei aš jus pavadinau Dievo tauta, mylima ir išrinkta tauta, tai nemanykite, kad kitas žemės bendruomenes myliu mažiau. Kai visi mane atpažins, iš jų suformuosiu dvasinę šeimą, kurioje visi bus vienodai mylimi.

5. Nelaikykite savęs dvasiškai prastesniais už jokią tautą ar rasę. Jei manote esą vieninteliai privilegijuotieji, Aš jums sakau tiesą: jei nuo pat pradžių daviau jums dieviškus apreiškimus ir pranašystes, tai įvyko ne todėl, kad esate labiausiai mylimi, bet todėl, kad dvasine prasme esate pirmagimiai tarp žmonijos. Supraskite, kad vietoj tuštybės turėtumėte jausti atsakomybę.

6. Pažvelkite į Izraelio istoriją ir pamatysite, kad jis niekada neleido kitoms tautoms dalytis paveldėjimu ir malone, kur, kuria Tėvas jį išskyrė. Kad, elgdamasis priešingai nei nurodė mano Įstatymas ir mano Mokymas, jis užsidarė savo savanaudiškume ir savo dovanas panaudojo tik sau.

7. Šiuo metu Aš vėl paruošiau jūsų sielą, apšvietiau ją, kad vėl nukreipčiau ją į kelią, kuriuo ji turi įvykdyti savo paskirtį – įspėti, laiminti ir gelbėti savo artimus.

8. Netrukus jūs nebegirdėsite šio Žodžio. Tačiau dėl to nemanykite, kad Aš pasitraukiau, kad palikau jus našlaičiais ir nuklydusiais nuo tobulėjimo kelio. Mano Dieviškoji Dvasia paliks jus pasirengusius ir toliau budės už jus.

Kaip dieviškas šešėlis Aš seksiu jūsų žingsnius. Aš ir toliau jus įkvėpsiu, kalbėsiu per jūsų lūpas, per jūsų tarpininkavimą gydysiu ligonius ir per jūsų balsą prikelsiu „mirusiuosius“, o kai būsite susivieniję, Aš jūsų viduje pastatysiu savo tikrąją šventovę.

9. Šiuo metu Aš radau žmogaus širdį nevaisingesnę nei bet kada anksčiau – kaip žemę, pilną akmenų, suakmenėjusią žemę, apaugusią piktžolėmis, dilgėlėmis ir usnimis. Visur auga piktžolės ir medžiai su nuodingais vaisiais. Vandeny užteršti, šaltiniai išdžiūvo, šuliniai drumzliniai, o upės nebeteka. Soduose nėra gėlių, o jei ir pasitaiko keletas, jos nuvytusios. Medžiuose nėra nei lizdų, nei paukščių. Nelaimės viską praryja, o graužiantis kirminas viską sunaikina. Štai toks vaizdas šiuo metu atsiveria mano akims, žvelgiant į žmoniją. Tačiau Aš atėjau, kad atneščiau jums sėklų, vandens ir žemės ūkio įrankių, kad eitumėte į jums skirtus laukus juos apdirbti.

10. Nesakykite, kad Aš per anksti jus palieku. Turėkite omenyje, kad šįkart nebuvo tik treji metai, per kuriuos Aš kalbėjau jums, kaip Antrajame laikotarpyje. Tuomet trejų metų pakako, kad žinia apie mano stebuklus peržengtų Judėjos sienas ir sukrėtų karalystes bei imperijas. Per tuos trejus metus mano mokiniai tapo meistras. Aš pažadinau juose meilę, parodžiau jiems, kad žmonija yra nedėkinga, tačiau nepaisant šio nedėkingumo ji turi kilnumą, o šis kilnumas yra dieviškosios meilės kibirkštis, kurią kiekviena žmogiškoji būtybė nešioja savyje, nes ji yra mano dieviškumo vaikas.

11. Jėzaus mokymas sukrėtė giliausias žmogaus širdies šaknis. Ten Aš pastatiau šventyklą, kurioje vis dar gyvenu. Tačiau žmogus, vedamas godumo valdžiai, turtams, žmogiškai šlovei ir malonumams, pakeitė gyvenimą, papročius, įstatymus ir „“ principus, todėl būtina, kad Kristus sugrįžtų pas Žemės žmones, kad pažadintų juos iš gilaus miego ir vėl parodytų jiems kelią. Štai Aš esu čia ir nuo 1866 metų iki šiol per daugelio vienas po kito pasirodžiusių pranašų lūpas vis sakau tą patį žodį, tą pačią esmę, tuos pačius apreiškimus ir pranašystes.

12. Ne trys metai praėjo, per kuriuos Aš kalbėjau. Buvo būtina pratęsti mano pamokslavimo laiką, kad įvairiais būdais paaiškinčiau savo mokymą, kad jūs galiausiai jį suprastumėte. Kiek kartų kuris nors iš mano mokinių, prisipažinęs, kad mane myli ir tiki manimi, nutolsta ir mane neigia, gavęs mano tiesos apreiškimus ir įrodymus. Tačiau kai jis tada nugrimzta į pražūtį, jis skundžiasi, gailisi ir sako man: „Tu esi Mokytojas, padėk man.“ Aš, kuris esu begalinė meilė ir kantrybė, pakeliu jį, pritraukiu prie savęs, pasodinu į geriausią vietą prie savo stalo ir sakau jam, kad jis yra „pasiklydęs sūnus“. Surengiu šventę, jis džiaugiasi, ir kai visi – ne tiek

Mokytojas – tiki, kad tas žmogus amžinai atgailavo, jis vėl patenka į pagundą. Kiek kartų mačiau, kaip daugelis krenta, pakyla ir sugrįžta pas mane. Būtent dėl to mano apreiškimo pas jus laikas buvo pratęstas iki 1950 metų, kad galėčiau jus priimti pirmą, antrą ir trečią kartą ir galiausiai palikti jus stiprius gyvenime.

13. Kokius naujus malonumus ir potyrius pasaulis jums dar gali pasiūlyti? Kokias džiugias staigmenas mokslas jums dar galėtų paruošti, arba kokių naujų malonumų jūsų kūnas jums galėtų suteikti? Ko jūs galite pasimokyti ydos ir nuodėmės keliais? Jei trokštate naujų pasitenkinimų ir norite tikrų džiaugsmų, jei trokštate mokymo ir ramybės, ateikite į mano dvarą, eikite mano keliu, išmokite sėti mano sėklą, ir rasite daugiau, nei galite trokšti.

14. Kas šio kūrinio nelaiko tyru, tobulu ir beribiu, daro tai todėl, kad nepaaiškino savo žvilgsnio, kad galėtų atpažinti tiesą, kad priartėtų prie tikrosios išminties lobynų. Todėl, kad jis yra labai nebrandus ir neleido Man vis dar jam parodyti to, ką turiu jam apreikšti.

15. Artėja paskutiniai trys šio apreiškimo metai. Jie simbolizuos tuos tris metus, kuriais Aš pamokslavau Antrajame Laike.

16. Aš įgyvendinsiu reformas – ne savo Įstatymuose, o jūsų kulto apeigose. Aš ilgai laukiau, kad jūs patys jas įgyvendintumėte, tačiau jūs šio žingsnio nepadarėte.

Aš jums pranešiau apie savo išėjimą 1950 metais. Tuomet mano balso nešėjų ir dvasiškai apdovanotųjų protas bus uždarytas šiems apreiškimams. Aš jums sakiau, kad tada prasidės bendravimas iš dvasios į dvasią. Tačiau ką darys tie, kurie nepasirengs? – Jie ir toliau šauksis mano dieviškojo spindulio, kuris, deja, jau nebesileis, ir tada jie kalbės, tarsi Aš vis dar pasireikščiau per jų protą. Jų regėtojai liudys, kad Aš ten esu, o gydytojai pateks į ekstazę ir sakys, kad tai kalba Dvasinis pasaulis. Tada tie žmonės tyčiosis iš tų, kurie pakluso mano valiai. Jie sakys, kad tiems buvo atimta Tėvo malonė, ir kils didžiulis sumaištis.

17. Pamąstykite: jei tie išeis kaip kelio rengėjai ir pasiuntiniai pas tautas – ką tada jūs dar galėtumėte padaryti? Jūs rastumėte laukus, apsėtus tik klaidomis ir apgavystėmis. Dar yra laiko apmąstyti ir pasiruošti laikui, kai pasaulis jūsų klausinės. Juk ji neapsiribos tik mano Žodžio tyrinėjimu – nes ji visada ras gryną – bet ieškos vaisių, kuriuos jis davė šioje tautoje. Po to jūsų artimieji bandys ištirti jūsų gyvenimą, jūsų darbus ir kulto apeigas, kad rastų mano mokymų ir apreiškimų patvirtinimą.

Jei galėtumėte išsigelbėti vien tik pažindami mano Žodį, žmonija jau nuo Mozės laikų būtų išsigelbėjusi per Įstatymo apreiškimą. Vis dėlto po to turėjo ateiti Kristus, tapęs Mokytoju. Ir net šiandien Aš ateinu Dvasioje,

kad nenuilstamai kalbėčiau jums ir padėčiau jums suprasti, kad tai, kas jus išgelbės ir nuneš į mano dešinę, bus jūsų meilės, nuolankumo ir gailėstingumo darbai. Argi neprisimenate mano tų laikų apaštalų, kurie neapsiribojo liudijimu žodžiais, bet juos patvirtino savo darbais, savo pačių gyvenimu ir savo krauju?

18. Šiandien Aš noriu tik to, kad jūsų širdžių durys atsivertų, kupinos užuojautos artimui, kad žmonija, remdamasi mano naujųjų mokinių dorybėmis, galėtų padėkoti Dangui už tai, jog šis darbas nėra tik dar vienas mokymas ar nauja teorija, kad tai nėra „žmogaus fantazija, nei sumišusio proto vaisius, bet yra Dievo žmonėms nuo pat laikų pradžios nubrėžto kelio tęsinys, kuriuo išsipildo Jėzaus pranašystės ir pranašavimai. Kad tai tas pats Kristus, kuris veikė Antrajame laikmetyje, dabar kalba jums.

19. Kol pasaulis ruošiasi išgerti kančios taurę, kurią siūlo karas, Aš duodu jums medaus, kad jūs būtumėte kaip saldumas žemėje. Jei šviesa, spindinti žmogaus protu, skatina jį atlikti didelius darbus žmonijos labui ir lemia, kad žmogaus gyvenimas keičiasi bei tobulėja, – kokia gi tada yra mano dieviškosios išminties šviesa, kuri keičia žmonių papročius, kad juos parengtų dvasiniam gyvenimui?

20. Dieviškoji Šviesa, Išmintis, kuri spinduliuoja iš mano Dvasios į jus, prisitaikydama prie jūsų suvokimo gebėjimų, suteikia jums vidinį apšvietimą, kuris išsklaido bet kokią tamsą. Pagalvokite, ir suprasite, kad kol dar nesuvokėte šios tiesos, kurią šiandien turite, skirdami laiką mano Žodžiui klausytis, viskas jūsų gyvenime buvo neaišku, ir jūs negalėjote įsivaizduoti, kad gausite atsakymus į tiek daug paslapčių, kurių jūsų protas nesugebėjo suvokti.

21. Šiandien Aš pašalinu tą tamsą iš žmogaus proto, Aš mokau žmogų taip, kad jis nebegalėtų abejoti tiesa, kurią nešioja savyje.

22. Kol egzistuoja abejonės ir silpnybės, kurios siekia jus nugalėti, jūsų širdyse nebus tikro tikėjimo. Tikėjimas yra jausmas, jis yra varomoji jėga, leidžianti jums įgyvendinti idėją be baimės žlugti. Jis yra dvasinis žvilgsnis, gebantis pamatyti tiesą – kelio galutinį tikslą.

23. Leiskite tikėjimui įsišaknyti jūmyse, nes ne visi jį turite. Kai jis užsidegs, jis kovos su jūsų tykančių pagundų priešišku. Kad galėtumėte atstumti blogį, turite stengtis mano Žodžio prasmėje rasti tam ginklų. Tačiau tas, kuris nėra tikras dėl savo buvimo ir mano įtakos, vertina tai, ką mato ir girdi, nesugebėdamas pakelti savo sielos į Mane, nes jam vis dar reikalinga liturginė pompastika, glostanti pojūčius, manydamas, kad tokiu būdu jis jaučia tai, ką jūs vadinate įkvėpimu ar sielos pakilimu.

24. Aš mokau jus, kad jūsų sielai nebėra būtina sujaudinti širdį muzikos natų skambesiu. Mano mokiniai Antrajame Laike pakilo dvasiškai, kol

pajuto anapusinio pasaulio dvasinę ramybę, ir tuo metu virš jų galvų buvo tik dangaus skliautas. Jie pakilo, nes savo širdyse jautė Mokytojo skambantį balsą.

25. Šiuo laikotarpiu Man patiko atsiskleisti jums per žmogiškąjį protą. Kaip gi geriau galėtumėte Mane suprasti, jei ne šiuo būdu, kai Aš pasinaudoju jūsų pačių protu ir jūsų kalba?

26. Šiuo mokymu jūs pasieksite pakilimą, nes viskas yra skirta tobulėjimui. Supraskite, kad viskas turi *vieną* principą: gėrio jėgą. Plėskite savo dorybes to gyvenimo rate, kuriame gyvenate. Jūs turite mano Šviesą, kad padėtumėte pamatus, ant kurių pastatysite rytojaus pasaulį.

27. Turite akivaizdžių įrodymų savo dvasiniam tobulėjimui. Šiandien jau nebegalite mąstyti taip, kaip anksčiau. Esate kitokie nei jūsų tėvai, o jūsų vaikai bus kitokie nei jūs. To išvengti negalite – jus veda aukštesnė jėga. Iš tiesų, sakau jums, blogis nenugalės, nugalės dorybė. Nes kas praktikuoja meilę artimui, tas negali būti savanaudis; kas jaučia meilę, tas negali nekęsti; šviesa neleidžia tamsai.

28. Noriu, kad tvirtai žengtumėte keliu, kurį jums rodom, kad mokytumėte savo vaikus juo eiti. Jūsų patarimai visada turi būti nuoširdūs, tada mano žodis laiku pasieks to, kuriam jo reikia, širdį.

29. Bus tokių, kurie dėl savo pačių ydingumo kovos su savimi; tačiau jiems reikės mano šviesos, kad galėtų suvokti savo klaidas ir mylėti savo artimą kaip savo patį brolį.

30. Aš einu pirma tavęs, tauta, ir pašalinu iš jūsų kelio visas kliūtis, kad galėtumėte žengti pirmyn.

31. Šiandien ateikite į šventę, mylima tauta, kurioje trumpam galėsite džiaugtis savo Mokytojo buvimu.

32. Ateikite ir pripildykite savo širdis mano taika – ta taika, kuri yra manyje ir kurios jums taip trūksta žemėje.

33. Man pakanka, kad mane išgirstų tik nedaugelis, nes rytoj jie neš liudijimą savo artimiesiems. Žinau, kad jei aš pakviesčiau visus, dauguma neatsilieptų, nes jie užsiėmę pasaulio reikalais. Jie mane atstumtų ir sutrukdytų geros valios žmonėms ateiti manęs išklausti.

34. Čia, šių paprastų vietų, kuriose Aš apsireiškiu, nuošalėje, Aš darau taip, kad mano sėkla sudygtų. Aš suburiu paprastas sielas į grupes, ir kai jos atsiduria toli nuo materialistinio gyvenimo triukšmo, Aš jiems kalbu apie meilę, apie Amžinybę, apie sielą, apie tikrąsias žmogiškosiomis ir sielos vertybėmis, taip paskatindamas juos žiūrėti į gyvenimą per Dvasią, o ne per pojūčius.

35. Šiuos naujokus Aš vadinu mokinius, ir tie, kurie niekada nieko neturėjo, kuriems artimieji niekada neskyrė dėmesio, pajuto

pasitenkinimą, kai pamatė, kad Aš juos pašaukiau, ir prisikėlė naujam gyvenimui. Jie iškeliavo su įsitikinimu ir džiaugsmu, kad gali būti naudingi savo artimiesiems. Nes Viešpats įdėjo į juos savo apreiskimus ir parodė jiems meilės kelią.

36. Kai kurie juos atstumia ir iš jų tyčiojasi, nes jie vadina save Jėzaus mokiniais. Tačiau tikrai sakau jums: nors jiems ir atimama ši malonė, jie ir toliau liks mano mokiniais.

37. Žmogus tiki, kad dangus yra toks tolimas ir aukštai virš mūsų, kad man labai sunku apsireikšti tarp šių mažylių, nes jie turi tik miglotą supratimą apie tai, kas yra „dangus“ ir ką reiškia žodis „dangus“. Jie nežino, kad „dangus“ sielai yra tobulumo, tyrumo ir šviesos būseną, kurią turi pasiekti kiekviena siela, o ne kokia nors konkreti vieta kosmose.

38. Kuo labiau siela pakyla, tuo labiau ji plečia pasaulį ar buveinę, kurioje gyvena. Todėl, kai ji pasieks tobulumą, ji valdys begalybę, galės eiti visur, viskas joje bus šviesa, harmonija su Tėvu ir su visais. Tai bus jos Dangus, tai bus jos Danguos karalystė.

Ką daugiau siela gali trokšti, jei ne amžiną ramybę, išmintį, palaimą mylėti ir žinoti, kad yra mylima?

39. Praėjo maždaug du tūkstančiai metų nuo to laiko, kai Aš gyvenau tarp žmonių. Šiandieniniams žmonėms tas laikotarpis atrodo toks ilgas, kad jie dabar žiūri į mano poelgių istoriją ir prisiminimus apie mano žodžius per fantazijos prizmę, tarsi viskas, kas mane tuo metu supo, būtų buvę antgamtiška. Tačiau jie turi žinoti, kad to meto Žemė ir žmonės buvo tokie patys natūralūs kaip ir dabartiniai. Jei manote, kad tik tie buvo verti mano buvimo malonės, klystate. Nes Aš visada gyvenau žmogaus širdyje ir kartkartėmis jam apsireiškiu – ar tai būtų kaip žmogus, kaip tuo Antruoju laikotarpiu, ar Dvasioje, kaip šiandien.

40. Būtina, kad žmogus Mane pažintų, kad turėtų aiškų supratimą apie tiesą. Nes tas, kuris pažįsta tiesą, negali nuklysti nuo Įstatymo kelio, nes tada jis sugeba išgirsti savo sąžinės balsą.

41. Kas nepažįsta tiesos, tas yra aklas, nesurandantis tikrojo kelio. Jis yra kurčias, negirdintis vidinio balso, sklindančio iš Dievo. Todėl Aš vėl atėjau į pasaulį, kad atskleisčiau tiesą, kuri nuo jo buvo paslėpta, ir atskleisčiau jam naujas šviesas, kurios iškels jį iš liūdnos ir varganos padėties, kurioje jis gyvena dvasiškai.

42. Aš sugebėsiu žmoguje pažadinti kilnų siekį pakilti pas mane gėrio keliu. Aš jam atskleisiu tikrojo Danguos, naujosios „Pažadėtosios žemės“, egzistavimą ir įrodysiu, kad Aš nesu toli – tiesiog todėl, kad jei Aš būčiau toli nuo žmonijos, žmogus iš viso neegzistuos.

43. Mokiniai, išsaugokite savo širdyse šių žodžių prisiminimą, kad savo meditacijose ir apmąstymuose džiaugtumėtės mano Įstatymu.

44. Supraskite, kad Aš esu meilės šaltinis. Ateikite pas Mane, ir jūs numalšinsite savo troškimą užuojautos ir meilės. Pamatykite mano Dvasios šviesą, kuri apšviečia kiekvieną protą, ir pakilkite į naudingą ir vaisingą gyvenimą. Anksčiau jūs net nesugebėjote nukreipti savo pačių žingsnių, o šiandien vedate žmonių minias.

45. Daugelis ėjo link bedugnės, bet išgirdo mano balsą, apsisuko, ir šiandien jie kovoja, kad įkopti į kalną. Dabar, kai esate mano mokiniai, sakau jums: kadangi su jumis sudariau bendruomenę, priimsiu jus tik tada, jei, susivieniję vienu noru, ateisite pas mane.

46. Šioje bendruomenėje yra daug nesuprastų dalykų ir daug klaidingų aiškinimų; iš čia kyla nesutarimai ir skirtumai. Aš jums sakau: dar yra laiko studijuoti mano mokymą, kad ištaisytumėte tas klaidas ir iš tikinčiųjų minios širdžių išrautumėte viską, kas sudygo kaip kenksmingas augalas. Labiausiai už tai atsakingi yra tie, kurie pirmieji gavo savo užduotis, nes *jie* mane klausėsi ilgiausiai. Pirmiesiems atvykusiems aš sakau: „“ (Aš esu jūsų pavyzdys): pripildykite savo širdis meile artimui ir paskutiniaisiais atvykusius laikykite savo mažaisiais broliais ir seserimis. Jūsų pavyzdys, jūsų gyvenimas ir jūsų žodžiai turi tikinčiųjų miniai parodyti mano darbo tobulumą, didybę ir išskirtinumą.

47. Būtina, kad bendruomenių vadovai stengtųsi studijuoti mano mokymus ir įsakymus, kad jie budėtų ir melstųsi už savo bendruomenės narius, kad tauta juos išgirstų ir jiems paklustų, o ši juos laikytų pranašais.

48. Kiekvieną kartą, kai išgirstate Tėvą, kalbantį jums teisingumo tonu, jūs esate sukrėsti. Tačiau vėliau jūsų silpnybė vėl jus parklupdo, ir jūs patenkate į „dykumos išbandymus“, kurie skirti sustiprinti jūsų sielą.

49. Kada su jumis susivienys visi šios tautos vaikai, kurie šiandien yra išsibarstę po įvairias tautas? Tai širdys, kurios tik laukia žinių apie žmonių būrį, kuris, patirdamas sunkumų, keliauja į „Pažadėtąją žemę“, kad galėtų iškeliauti ir prisijungti prie jo. Jiems nereikės susivienyti materialiai, nes kelias yra širdyje, o „Pažado žemė“ – sielos ramybėje.

50. Kiekvienas savo vietoje gaus savo Tėvo įkvėpimą ir savo brolių bei seserų mintis, kad jaustųsi paguostas. Mano naujoji „Izraelio tauta“ pasirodys visose Žemės vietose ir su tikru nuoširdumu mokys dvasinio tobulėjimo mokymo.

51. Kaip tu gali manyti, tauta, kad tai, jog susirenkate skirtingose susirinkimų vietose, turėtų būti priežastis, dėl kurios esate nutolę vieni nuo kitų? Tik nežinojimas trukdo jums suvokti dvasinius ryšius, kurie vienija visus Viešpaties vaikus.

52. Leiskite atsiskleisti savo Dvasios dovanoms, kad intuicija ir apreiskimas vestų jūsų žingsnius, ir jūs neišniekintumėte, nei suteptumėte dovanų, kurias Aš jums patikėjau.

53. Šis laikas jūsų sielai atnešė dievišką dovaną – naują galimybę pakilti pas savo Tėvą.

54. Tas, kuris atėjo kaip Mesijas, kuris vaikščiojo žemėje ir savo žodžiu bei darbais žmonėms nubrėžė kelią į išgelbėjimą, – būtent Jis šiandien ateina Dvasioje ir per sąžinę leidžia išgirsti savo teisingumo balsą.

55. Aš išsiunčiau kvietimą daugeliui, kad jie ateitų, dalyvautų šiame paskelbime ir išgirstų šį Žodį. Tačiau ne visi pakviestieji suskubo atvykti.

56. Žmonių minios, kurios seka paskui Mane, yra tos, kurios savo sieloje pajuto troškimą ateiti ir pasimėgauti galingo medžio šešėliu bei kaip paveldėjimą gauti sėklą, kurią vėliau nešios po visą pasaulį. Jos išgirdo savo Viešpaties balsą ir norėjo būti sėjėjais, kaip Jis. Palaipsniui jie tampa mokiniiais, žinančiais, kad rytoj paliks tėviško namo šilumą, kad atneštų dovaną visiems, kurie kenčia alkį ar troškulį meilės, tiesos ar teisingumo.

57. Aš galingai paskelbiau savo Žodį, kad ši tauta nepasidarytų drovi prieš mokytojus. Nes tikrai sakau jums: daugelis pašauktų mokytojų suklydo dėl savo paties išsilavinimo.

58. Veiksmai, žodžiai, malda – tai misija, kuria ši tauta turi mokyti savo artimus. Po mylinčiosios Motinos globos skraiste ji turi įveikti atstumus, pasitikėdama, kad ta dieviškoji gailestingumas jos nepaliks.

59. Dažnai kalbėsite apie Marijos buvimą ir meilę, bet pastebėsite, kad tai nejaudina žmonių širdžių. Kitais atvejais jūs būsite atstumti, nes skelbiate jos vardą ir mokote tikėjimo ja. Tačiau nesijaudinkite, prisiminkite, kad, kai Jėzus mirė ant kryžiaus, skausmu persmelkta moteris jautėsi mirštanti prie kryžiaus papėdės. Tai buvo Marija, Motina, kuri pajuto visą šio pasaulio skausmą. Ar ta žiūrovų minia bent pastebėjo tos moters buvimą? Ne, žmonės. Bet laikasėjo, ir ta, kurios net vardas nebuvo žinomas, buvo laikoma Išganytojo motina žmogiškuoju požiūriu, o dvasiškai – žmonijos motina. Žmonių širdyse buvo pastatytas altorius tai dangiškajai motiniškai meilei, kuri per Mariją tapo matoma pasauliui.

60. Kaip tas, kuris semia vandenį iš šulinio, kad laistytų savo laukus, taip ir žmonės ateina į mano Žodžio skelbimą. Kiekvienas turi tam tikrą žmonių skaičių, šeimą ar bendruomenę, kurią turi dvasiškai maitinti, ir žino, kad tik pas Mane gali rasti kristalinio skaidrumo vandenį, kuris gali pakankamai sudrėkinti jo laukus, kad jie pražystų ir duotų vaisių.

61. Mano, kaip Mokytojo, Širdis su jauduliu priima tuos pasiuntinius, kurie atvyksta iš tolimų kraštų žmonių grupės vardu. Per juos siunčiu toms širdims savo taikos žinią ir išminties mokymą.

62. Jūs gerai darote, ieškodami Manęs tų, kurie Mane klausėsi ilgiausiai, glėbyje, nes jie daug išmoko. Tačiau nepamirškite, kad norint Mane rasti nebūtina įveikti materialius atstumus, nes Aš esu visur. Vienintelis atstumas, kurį turite įveikti, kad pajustumėte mano buvimą, yra tas, kuris egzistuoja tarp jūsų materializmo ir dvasinių vertybių.

63. Grįžkite taikoje į savo namus, gimtąjį kraštą arba į savo bendruomenės glėbį. Bet pirmiausia apsirenkite uolumu, teisumu ir energija, kad nukreiptumėte savo artimuosius teisingu keliu, kad neleistumėte, jog kas nors savo veiksmais sumenkintų šį mokymą, kad savo širdyse atsineštumėte gydomąjį balzamą, kuris nusaustų jūsų artimųjų ašaras, kurie kasdien beldžiasi į jūsų duris, trokšdami jūsų gailestingumo. Pasirūpinkite, kad mano mokymas per jūsų darbus pasirodytų toks, koks jis yra: tikrasis meilės, atleidimo ir išganymo šaltinis.

64. Apmąstykite savo praeitį, pažvelkite į savo dabartį, ir jūs įsitikinsite, kad iš tiesų buvote pasiūsti į šią žemę, kad įvykdytumėte šią misiją. Ne žmonių žodžiai įtikins jus šia tiesa, o įrodymai, kuriuos Aš jums siunčiau jūsų gyvenimo kelyje. Įsitikinę šių mokymų tiesa, turite atsidėti savo misijos vykdymui su visu uolumu ir visa meile, kokios tik esate pajėgūs.

65. Mokytojas jums sako: neapsiribokite šiuo darbu kaip įprastu dalykų eiga, kad ir kaip tyra ji jums atrodytų, ir nesakykite: „Viešpatie, koks tobulas yra Tavo darbas.“ Nes už to, ką matote, yra kažkas aukštesnio, ką pasieksite rytoj. Taip jūs amžinai pereisite iš vieno lygio į kitą, niekada neįžvelgdami mano išminties ribų, nes jos neturi ribų.

66. Nestovėkite vietoje, bet ir neikite per greitai. Pasirinkite tinkamą tempą ir užtikrinkite, kad kiekvienas jūsų žingsnis būtų pagrįstas studijomis ir meditacija.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 192

1. Sveiki atvykę į šią atminimo dieną, kurią minite tą akimirką, kai žmonija pirmą kartą išgirdo mano Žodį per žmogiškąjį protą. Praėjo metai, ir aš matau, kad išsiplėtė dvasinis suvokimas tų, kuriais aš pasinaudojau, taip pat tų, kurie manęs klausėsi. Jie jau nebėra „vaikeliai“ dvasine prasme, nei nežinojantieji Dieviškumo apreiškimo akivaizdoje. Pasiekę vidinį pakilimą, jie užtikrino, kad Mokytojo Šviesa atsiskleistų žmonijai, siekiant tobulinti jūsų dvasinį gyvenimą.

2. Nežinojimas apie dvasines tiesas, kuriame buvo paskendusi žmonija, buvo pašalintas mano Šviesa, ir žmogus suprato, kad Visagalio galia apsiribojo meilės veiksmu, kad per savo vaikus taptų girdima ir juntama.

3. Nuo to laiko žmonėms prasidėjo nauja era, kurioje jie nebesusiduria su jokiais kliūtimis, trukdančiomis džiuginti ir gaivinti sielą per malonę, kurią talpina šis darbas.

4. Nuo tada visi mano mokiniai buvo išlaisvinti nuo to klaidingo tikėjimo į amžiną prakeikimą, jei mirtų nuodėmėje, arba į amžiną palaimą, jei mirtis juos užkluptų be jokios dėmės. Jūs pabudote ir nujautėte tobulėjimo kelią, kuriuo siela eina per reinkarnacijas, kol pasiekia tobulumą, kad galėtų gyventi dvasiniame pasaulyje, nebereikėdama ilgiau gyventi žemėje. Jūs supratote atpirkimo priežastį ir išbandymų prasmę.

5. Pas mane atėję nusidėjėliai suvokė, kad amžinos prakeikimo nėra, ir, kupini vilties bei tikėjimo, iškeliavo dirbti sielos labui.

6. Jų protuose susiformavo nauja samprata apie tai, kas yra dvasinis gyvenimas, ir tas, kuris pagal tikėjimą buvo miręs, atgimė tam gyvenimui. Šis stebuklas įvyko per Mano apreiškimą, pasinaudojant žmogaus protiniais sugebėjimais.

7. Iš pradžių Aš leidau jums išlaikyti savo religinius papročius ir apeigas, nes jūsų sielos buvo jų persmelktos, o jūsų pojūčiai prie jų pripratę. Tačiau tiek, kiek mano mokymas atnešė šviesą į jūsų sielas, tie ritualai ir kulto veiksmai palaipsniui išnyko. Įkvėpti stebuklą, kuriuos patyrėte per tikėjimą, jūs pasiekėte, kad pasikartotų tai, ką Jėzus jums sakė Antrajame laikotarpyje: „Tikėjimas daro stebuklus“.

8. Tai, ką Aš jums perdaviau 1866 metais, buvo priminimas apie Įstatymą, kurį jums jau buvo paskelbęs Mozė, ir apie „Viengimio Sūnaus“ Jėzaus Žodį, kuris jus mokė Antrajame laikotarpyje.

9. Buvo būtina, kad šiais laikais jums būtų priminta, jog Įstatymas buvo paskelbtas jau Pirmuoju laikotarpiu.

10. Jūsų įsipareigojimas vykdyti mano Įstatymą neturi ribų. Šiandien vienaip, rytoj kitaip – jūs visada turite siekti gėrio savo artimiesiems. Mano Įstatymas nėra įsakymas, primetamas jėga, tai amžinas raginimas daryti

gėrj. Aš jums gėrio nepriversiu, Aš jį įkvėpsiu jums ir pasirūpinsiu, kad jūs jį pajustumėte, kad, jį darant, pajustumėte, jog įvykdėte Dievo įstatymą.

11. Visais laikais žmogus savo protu kūrė Dievo atvaizdą, pagal kurį Jį ieškojo ir garbino. Tačiau kadangi tikėjimo įsitikinimų praktikoje buvo klaidų, Tėvas išsirinko pasiuntinius ir žinianešius – mano dieviškumu apšviestus žmones –, kurie ištaisė klaidingas sampratas. Tarp jų yra mano žodžio nešėjai, kuriuos Aš paruošiau, kad per juos jūs išgirstumėte mano Šviesos žodį. Nors kai kurie su susidomėjimu klausėsi dieviškųjų žinių, kiti, supratę, kad kovojama su jų giliai įsišaknijusiais papročiais, pajuto nepasitenkinimą mano pasiuntinių raginimu.

12. Visi mano Dieviškumo pasiuntiniai turėjo kentėti panieką, jie visi patyrė žmonių žiaurumą ir nedėkingumą. Kiekvienoje epochoje mano kelio rengėjai skelbė ir darė tai, ką jiems patikėjau, visada derindami tai su žmonijos dvasiniu pažangumu.

13. Aš visada jums atskleidžiau savo, kaip Visatos Kūrėjo, buvimą ir nuo pat pradžių padėjau jums suprasti, kad pagrindinė sąlyga, norint gyventi taikoje šiame pasaulyje, yra meilė ir gailestingumas. Tada jūs atradote, kad jūsų esybėje yra kažkas, kas nepriklauso kūnui. Kai šis nuojautimas ėmė ryškėti jūsų širdyse, jis jums atskleidė sielos egzistavimą ir įsitikinimą, kad po šio gyvenimo tą sielą laukia kitas gyvenimas: amžinybė.

14. Kai Jėzus kaip žmogus gyveno tarp jūsų, Jis supažindino jus su savo visada nauju ir amžinai galiojančiu mokymu, kuris parodė jums kelią, kuriuo turėjote eiti, kad vėl Jį surastumėte. O Trečiajame laikmetyje jūs vėl išgirdote Mane, dabar kaip Šventąją Dvasią, per žmogaus protą.

15. Kiekvieną kartą, kai Aš atvykdavau pas jus, Aš atitraukdavau jus nuo netikrų dievų garbinimo, kad nukreipčiau jus tikruoju keliu. Dieviškoji Dvasia iš tiesų nusileido ant jūsų ir parodė pasauliui, kad Jo Žodis, kaip meilės sėkla, yra gyvenimas, kuris gimsta, auga ir tobulėja. Kai Kristus baigė savo darbą, Jis pasakė: „Viskas įvykdyta“, tai reiškia, kad ta užduotis buvo užbaigta. Vis dėlto Jis anksčiau buvo pažadėjęs sugrįžti pas žmones, nes jiems dar turėjo paruoštų naujų pamokų.

16. Ir štai Mokytojas yra su jumis, atskleidžia jums naujus mokymus ir primena pamirštus, kad jums visada būtų aiškos jūsų dvasinės sielos pareigos, kuri turi būti tikrasis Kūrėjo atvaizdas tiek Tėvo akyse, tiek jūsų artimųjų akyse.

17. Po to, kai gyvenau tarp žmonių kaip Jėzus, visada siunčiau tuos, kurie atėjo kaip „kariai“ arba apaštalai, kad savo darbais patvirtintų mano mokymą ir užkirstų kelią žmonijai iškreipti mano mokymus. Tačiau daugelis „kurtųjų“ ir „aklųjų“, netinkamai aiškinusių mano Žodį, nesutarė tarpusavyje ir taip sukūrė sektų įvairovę. Bet jei žmonės yra dvasiškai

susiskaldę, kaip jie galėtų mylėti vieni kitus pagal aukščiausią mano Įstatymo įsakymą?

Todėl Aš jums sakau, kad ši civilizacija yra tik iliuzija, nes žmonės patys ją griauja. Kol žmonija nesukurs pasaulio, pagrįsto mano Teisingumo ir Meilės įstatymu, ji negalės turėti taikos ir Dvasios šviesos, kurių dorybėmis remdamasi ji sukurtų ir formuotų tikrą tobulėjimo pasaulį tiek dvasiniame, tiek mokslo, tiek moralės požiūriu.

18. Jei jau sugebėtumėte savo gyvenimą tvarkyti pagal savo sąžinės įsakymus, Dieviškumas neturėtų materialiai pasireikšti, kad primintų jums apie jūsų pareigas. Jei jau suvoktumėte, kad tobulos žmogaus, kuriuo buvo Jėzus, kraujas buvo pralietas tam, kad jums parodytų kelią į jūsų išgelbėjimą, jūs nuolat ieškotumėte Manęs tuo keliu; tačiau jūs to nedarote. Vis dėlto Aš jus myliu ir ieškau tų, kurie Mane pamiršo, kad jiems atnaujintų savo pažadą ir pasakyčiau, jog juos vis dar laukia Dangaus karalystė. Aš jums neateinu su *nauju* mokymu ar *nauju* įstatymu, bet tikrai su daugybe naujų apreiškimų. Tačiau viskas, ko Aš jus mokau, turi paskatinti jus įvykdyti tą aukščiausią įsakymą, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus.“

19. Kuo ilgiau klausysitės mano mokymų ir mokysitės iš manęs, tuo labiau jūsų dvasia bus apšviesta. Tada bus veltui, jei bandysite apgauti save, nes Jis, kaip Teisėjas, pareikalaus iš jūsų atsakomybės. Veltui bandysite pateisinti savo blogus poelgius, nes sąžinė negailestingai rodys jums jūsų klaidas, kol jas ištaisysite. Jūs patys būsite savo teisėjai. Nes Aš nepaskelbiu pasmerkimo nuosprendžių, nei nurodau vietą, kurią užimsite po šio gyvenimo Dvasios pasaulyje. Aš tik įkvėpiu jus užsitarnauti šviesą ir ramybę pomirtiniame gyvenime. Taip pat parodau jums, kad tarp Dievo ir žmogaus egzistuoja glaudus ryšys. Mylėkite Mane, net jei negalite įsivaizduoti, koks Aš esu. Aš neturiu pavidalo, esu tiesiog Meilė, Galia, Išmintis, viskas, kas egzistuoja. Tačiau jei negalite suvokti visų šių savybių, žiūrėkite į Mane ir įsivaizduokite Mane per Jėzų. Ir prisiminkite, kad Jis jums sakė: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą.“

20. Kai mylite, kai jaučiate poreikį daryti gerus darbus, kai turite atleisti, įsivaizduokite Jėzų. Pajuskite Jį, leiskite Jam gyventi jūsų širdyje. Tada jūs iš tiesų būsite „artimieji“ savo Tėvui – tiek meile, tiek tuo, kad dvasiškai neturite pavidalo, nes esate šviesa.

21. Mylimieji, matau jus pavargusius ir išsekusius dėl savo nuodėmių naštos. Jūs prašote Manęs gydomojo balzamo, kuris išgydytų jūsų sielą ir kūną. Tačiau Aš jums sakau: pradėkite kovą su savimi, tyrinėkite savo vidų ir pažinkite save. Įvertinkite save savo sąžinės šviesoje, kad žinotumėte, kodėl šiuo metu kenčiate. Tokiu būdu, kupini tvirto pasiryžimo paklusti

mano Įstatymui, galėsite išrauti blogio daigą ir pasveikti. Piktžolės turi būti išrautos su šaknimis ir įmestos į ugnį. Ne žmogus yra piktžolė, auganti žemėje, bet nuodėmė, nežinojimas, kuris padaugėjo ir įsiskverbia į širdis. Bet mano Žodis apšvies žmogaus sielą, mano įkvėpimai ir apreiškimai sustabdys blogio skverbimąsi ir pavers žmogaus širdį derlinga žeme, o į tuos laukus Aš sėsiu savo sėklą, kol ji duos gausų derlių.

22. Aš esu gydytojas, kuris aplanko sergančiuosius. Jei esate pavargę kentėti ir nerandate gailestingos rankos, kuri jus išgydytų, ateikite pas mane, melskitės ir susivienykite su manimi, ir Aš suteiksiu jums reikalingą paguodą. Aš neteisiu jūsų praeities, Aš vesiu jus Įstatymo vykdymo keliu, ir žingsnis po žingsnio paversiu jus geros valios žmonėmis.

23. Girskite save už tai, kad tobulėjate. Neprisiekite prieš Mane, nes kūnas yra silpnas ir gali jus išduoti.

24. Jei laikai nepalankūs, nenusiminkite, nekeikite. Ištvirkite audras, priimkite išbandymus, ir jūsų siela išsivalys bei pasieks tobulumą.

25. Aš sustabdysiu žmonių siekį valdyti. Naikinimas turės ribą, ir po tos dienos, apie kurią jums kalbėjo pranašai, kai bus nugalėtas žmogiškasis pasipūtimas, Aš kiekvienai būtybei pagal jos nuopelnus suteiksiu ramybę, ir šiam pasauliui išauš nauja aušra. Kas gali įžvelgti į mano aukštus nutarimus? Kas drįs sunaikinti tai, ką Aš sukūriau jumyse? Siela yra neliečiama. Jei jie sunaikins kūną, siela išliks, nes jos esmė yra nemirtinga. O Dvasia, kaip Įstatymas, toliau ves jos žingsnius, kol ji pasieks Mane.

26. Kiekvienas, kuris paklūsta dieviškajam nuosprendžiui, ras kelią, vedantį į tobulumą. Aš užrašiau kiekvienos sielos likimą, jos pradžia ir pabaiga yra manyje. Visą savo kelią ją laukia didžiuliai džiaugsmas. Ji laimės vieną mūšį po kito, tačiau visuose savo keliuose ji mane suras, o mano meilė ją sustiprins. Tėvas neatsiskirs nuo vaiko, o kai šis sugrįš į dieviškąją glėbį, danguje bus šventė, o šiame pasaulyje – džiaugsmas. Tada Mokytojas ir mokinys galės susitikti vieningi.

27. Iš tiesų, sakau jums, mokiniai yra ne tik šiame pasaulyje. Ir anapus sielos gauna mano mokymą ir girdi tą patį Žodį, kurį girdite jūs. Net tie, kurie dėl savo pakilimo ir pažinimo yra Mokytojai, artėja, kad išgirstų Dieviškojo Mokytojo Žodį. Kaip jūsų pasaulyje yra skirtingos fizinės savybės, priklausomai nuo kiekvieno sielos brandos, taip ir Dvasiniame pasaulyje yra daug pakopų kelyje į tobulumą.

28. Kaip jūs susirenkate, kad išgirstumėte Mane ir sužinotumėte, kaip turite vykdyti savo misiją, taip ir Šviesos būtybės ruošiasi išgirsti Mane, kad vis geriau tarnautų savo Tėvui. Todėl, kai aš kalbu jums, mane visada supa angelų pulkai. Tuo metu jie susivienija su jumis dieviškais meilės ryšiais.

29. „Dvasiniame slėnyje“ niekas nuo kito neatsiriboja, niekas nėra atskirtas. Tarp visų vyrauja didžiulė trauka ir didelis užuojautos jausmas. Būtent tai turėtų daryti dvasinė bendruomenė tautose, bažnyčiose ir sektose, kol pasieks brolystę tarp žmonių.

30. Nauji mokiniai pamatys, kaip išsipildo pranašystės, skelbusios Kristaus viešpatavimą visatoje.

31. Žinokite, kad tie, kurie gyvena kituose pasauliuose, ten man tarnauja ir priima mano įsakymus. Jie ateis pas jus kaip pagalbininkai ir kelionės palydovai, atskleisdami savo galią ir šviesą jūsų kelyje. Jie kalbės jums per pranašavimo dovaną. Taip pat ir ateities kartos, kurios žengs žingsniu toliau už jus, savo protu priims didžiųjų dvasių šviesą.

32. Iš visko, ką Aš jums apreišiu, suvokite, kad ne viskas, kas vyksta jūsų pasaulyje, yra žmonių darbas. Supraskite, kaip atrasti Dvasinio pasaulio įtaką jūsų gyvenimui.

33. Mano mokymas suteikė jums pakankamai žinių, kad galėtumėte suplėšyti fanatizmo ir nežinojimo akinančias raištes – tas raištes, kurios trukdo jums pamatyti tiesą.

34. Išlaisvinkite savo sielą, prieš kurią atsiveria begalinės erdvės. Neverskite jos tikėti tik tomis formomis, kurias sukuria jūsų vaizduotė. Leiskite jai semtis įkvėpimo iš mano mokymų, daryti atradimus ir matyti. Taip ji įgys išminties. Jei norite turėti didžią sielą, padėkite jai atsiskleisti, nesulaikykite jos fanatizme. Viskas vystosi, viskas keičiasi ir tobulėja. Tik mano Įstatymas yra nekintamas ir nepajudinamas, nes jis visada buvo ir yra tobulas. Jis yra pasaulio vedlys, dieviškas patarimas, šviesa, įkvepianti gerį.

35. Rytoj jūs kalbėsite mano įkvėpimu, o kol ateis tas momentas, Dvasinis pasaulis įsiskverbia į žmonių širdis, kad nukreiptų žmoniją keliu, kuris ją nuves į Taikos karalystę.

36. Mano valia išrinko nusidėjėlius, nes Aš neieškojau teisiųjų, nes jie jau yra išgelbėti. Tačiau dabar jus išrinko mano gailestingumas. Parodykite savo artimiesiems savo gyvenimą kaip veidrodį, kaip pavyzdį ir atsinaujinimo įrodymą.

37. Aš žinau kovas, kurios vyksta jūsų pačių sielose, jūsų širdžiu silpnybes, dėl kurių kartais nerandate jėgų nugalėti išbandymus. Tada jūs maldaujate Mokytoją ir prašote, kad Jis ateitų jums į pagalbą, tada prieš Jį prisipažįstate, kad nesate verti mano dovanų ir malonių.

38. Todėl Aš priartėjau prie jūsų ir pasakiau: „Gerkite iš mano Žodžio esmės, nes tai yra mano pačios Kraujas, kuris jus nuplaus ir išgelbės.“

39. Sielos susižavėja, kai mane girdi, širdys plaka greičiau, kai priima mano Žodžio šviesą, lūpos pradeda mikčioti pirmuosius dvasinio pakilimo žodžius. Tai naujųjų mokinių, gimusių tikrajam gyvenimui, žodžiai.

40. Aš mačiau jūsų vargą ir skurdą, kartu ir didelį nuolankumą bei pasidavimą jūsų sielose, ir kai atėjo tinkamas momentas, Aš atėjau ir atnešiau jums jūsų paveldėjimą.

41. Kai minios žmonių ėmė plūsti į vietas, kuriose skelbiamas mano Žodis, aš mačiau tik apleistus širdis. Tada jūs išgirdote mano Žodį, kurio esmė, tarsi galingas gydomas balzamas, padarė stebuklą – prikėlė jus gyventi.

42. Tik mano Žodis, tik šis mokymas galėjo jus pamokyti ieškoti savo esybėje sielos egzistencijos, jos sugebėjimų, savybių ir užduočių.

43. Dabar, kai pradėsite pažinti save, palaipsniui patiriate didelį pasitikėjimą gyvenimu, tikrą ir nuoširdų tikėjimą Manimi, ramybę, kurios anksčiau nepažinote.

44. Argi nemanote, kad teisinga, jog jūsų siela žino kelią, kuriuo turi eiti? Būtent to Aš norėjau, kai daviau jums savo mokymą. Prisiminkite, kad Aš jums jau tuomet sakiau: „Aš esu Kelias; kas juo eina, tas nepaslydės.“

45. Ne tik tie, kurie Mane girdi per šių balso nešėjų protą, bus išmintingi. Ne, Aš viską ruošiu taip, kad mano Žodis, net ir tada, kai jis nebebus skelbiamas per šiuos perteikėjus, pasiektų visas Žemės vietas. Nes mano Žinia skirta visoms tautoms, sudarančioms žmoniją.

46. Žmonės, kurie atėjote sergantys ir pasveikote mano Žodžio gydomuoju balzamu: suvokite, kad atėjote ne tik tam, kad pasveiktumėte nuo ligos, kuri jus kankino. Suvokite, kad tikrasis mano šaukimo tikslas buvo atskleisti jums dvasinę misiją, kurią turite įvykdyti savo artimų atžvilgiu.

47. Nepasitenkinkite vien tuo, kad džiaugiatės atgavę ramybę. Siekite ir džiaugsmo savo sielai, kurį teikia gailestingumo darbai. Jūsų liudijimas neturi apsiriboti žodžiais: „Mokytojas mane išgydė“, bet be to turite tą patį daryti savo artimiesiems. Nes tada jūs tikrai būsite ištikimi Man ir jiems, liudysite savo Tėvo meilę.

48. Kas nejaučia užuojautos kenčiantiems, kas savo širdyje nejaučia kito skausmo, tas nebus žengęs to žingsnio, kurį reikia žengti mano keliu, norint vadintis Kristaus mokiniu.

49. Aš radau jus užkietėjusius, abejingus ir savanaudiškus kitų atžvilgiu, todėl pradėjau išlieti ant jūsų savo gėrybes, kad jūsų širdys taptų mylinčios ir pažadintų jūsų užuojautą, kad vėliau galėtumėte nukreipti savo dėmesį į kitus ir pamiršti save.

50. Šiandien pasaulis nežino, kad Aš suburiu tautą, kurios balsas vieną dieną bus girdimas visur. Aš išsiųsiu naujuosius mokinius pamokslauti. Tačiau tai įvyks tik tada, kai jie bus pasirengę, kai sugebės stoti į kovą, ir žmonės negalės jų nutildyti, nes jie iš anksto pateiks jiems įtikinamus mano tiesos įrodymus.

51. Žmonija nieko nežino apie dovanas, kurias Aš šiuo metu apreiškiu šiai tautai – tai yra tos dvasinės dovanos, kurias turi kiekvienas žmogus ir kiekviena siela. Kai mano mokiniai išvystys šiuos sugebėjimus ir pasirengs, jie galės duoti savo artimiesiems išsamų ir tikrą liudijimą.

52. Ši tauta dar turi labai stengtis, kad pasiektų savo pasirengimą ir dvasingumą. Ji turės išgyventi daug išbandymų, kad apsivalytų nuo trūkumų, kurie dar ją slegia. Tačiau mano šiais laikais ištartas žodis išsipildys, kaip išsipildė tai, ką Aš atskleidžiau žmonijai praeityje, ir jūs pamatysite, kaip dvasinė sėkla plis visais žemės keliais, tarsi nesustabdomos kristalinio vandens srovės – valančios, gryninančios, nugriaunančios visą blogį –, kuris daro laukus derlingus ir visoms šalims atneša gyvybę bei tiesą.

53. Ką gi reiškia žmonių jėga, palyginti su mano galia? Ką gi gali materialistinių tautų pasipriešinimas prieš begalinę dvasinio tobulėjimo jėgą? – Nieko! Aš leidau žmogui eiti iki savo galios siekimo ribos ir iki savo išdidumo viršūnės, kad jis pats įsitikintų, jog valios laisvės dovana, kurią jam suteikė Tėvas, yra tiesa. Tačiau kai jis pasieks tą ribą, jis atvers savo akis šviesai ir meilei ir nusilenks mano akivaizdoje, nugalėtas vienintelės absoliučios galios ir vienintelės visuotinės išminties, kuri priklauso jūsų Dievui.

54. Kovokite ir likite tvirti, tauta, ir tikrai, sakau jums, Aš leisiu jums patirti mano Žodžio išsipildymą.

55. Pajuskite, mylimieji mokiniai, kaip atsiskleidžia Dieviškoji Meilė, kai atgailaujate už savo nuodėmes. Tada mano Dvasia mielai pasilieka tarp žmonių.

56. Pasitelkdami žmogiškąjį protą, jūs patyrėte Mane kaip supratingą ir geranorišką Tėvą, kuris išmintimi ir begaline kantrybe ištaisė jūsų netobulumus.

57. Šiuo metu Aš jums paprastais žodžiais paliksiu pačią iškiliausią dvasinio tobulėjimo sampratą. Aš mokysiu jus praktiškiausio būdo, kaip įvykdyti savo užduotį, kad šio darbo mokinys be kliūčių eitų taku, kurį nuo amžinybės nubrėžė mano Tėvo meilė.

58. Spiritualizmas nesukuria naujų įstatymų, jis tik atskleidžia jums būdą, kaip be sustojimų kilti aukštyn ir eiti savo keliu pagal visų laikų įstatymą.

59. Siela iš prigimties yra tyra; tačiau jei pasaulyje ji užsikrėtė nešvarumais, ji pirmiausia turi apsivalyti, kol pasieks pergalę šioje jai pavestoje užduotyje.

60. Įsitikinęs spiritualistas turi pašalinti iš savęs viską, kas, jo nuomone, reiškia jam žingsnį atgal. Nes mano Žodis neturi būti primetamas baime, jis turi atversti ir įtikinti, leidžiant pajusti jo tiesą ir meilę, taip pat kaip ir Kristaus mokymas Antrajame Laike nebuvo primetamas.

61. Šiandien Kristus, Mokytojas, jums sako: tą stebuklą – būti pakeistam mano Žodžiu – sukelia tikėjimas.

62. Kas šiais laikais abejoja mano buvimu? Kas gali apriboti veikimo galimybes, dėl kurių Aš viską galiu? Kas galėtų sutrukdyti Mokytojui apsireikšti per žmogišką būtybę, kuri yra jo šedevras, sukurtą pagal Dvasią kaip jo atvaizdą ir panašumą?

63. Naudokite šio paaiškinimo prasmę kaip ginklą, kad rytoj paaiškintumėte šiuos apreiškimus netikintiesiems.

64. Jus užplūs nežinojusiųjų ir šios reikalų priešų klausimai. Tačiau nesijaudinkite, Aš būsiu su jumis. Anksčiau Aš jums atskleisiu kelius, spąstus ir pavojus, kad, žinodami, kas yra gėris ir kas yra blogis, visada sugebėtumėte atrasti teisingą kelią, kuris jus sugrąžins į jūsų ištakas, į Tėvo glėbį, iš kurio esate kilę.

65. Tai, kad žmogus gyvena žemėje, vyksta Tėvo valia; per Jį jis kvėpuoja ir gyvena. Ir šią žmogiškąją formą prisiėmė jūsų Viešpats, kad gyventų pasaulyje ir leistų, jog gėris ir blogis jį pasiektų, o Jis savo nuolankumu leistųsi būti išbandytas. Kadangi Aš iš meilės tapau žmogumi, kad gyventų tarp jūsų, – kodėl gi Aš neturėčiau apsireikšti per žmogaus protą, kurį taip labai myliu ir kurio ieškau, norėdamas jam padėti rasti išgelbėjimą?

66. Kiekvienas žmogus jaučia, kaip jo viduje gyvena jo siela, ir kartais trokšta, kad nematoma ranka ištiesytųsi jo link. Kai skausmas persmelkia jo širdį, jis pakelia žvilgsnį į dangų, trokšdamas pasiduoti, ir iš visos širdies šaukiasi, kad būtų išklausytas. Kaip jam ateina mintis, kad jo balsas pasiekia Kūrėją ir kad Jo akys mato jo kančia paženklintą veidą? Kaip jis gali puoselėti mintį, kad jo Viešpats jį pažįsta? – Nes jo sieloje yra sugebėjimų, leidžiančių jam nujauti ir pažinti Tėvą, kad galėtų į Jį maldauti, kai to, ko trokšta, neranda žemėje. Jei jūs palaipsniui suprantate mano mokymus – kodėl tada netikėti, kad Dievas gali apsireikšti per žmogaus savybes, juk žmogus yra Dievo dalis?

67. Žmogus, kad ir koks materialistiškas jis bebūtų, nujaus jėgą, kuri stovi virš visko, ir šis nujautimas arba mano buvimo suvokimas įtikins jį, kad šie apreiškimai atitinka tiesos, teisingumo ir meilės principus.

68. Žinoma, buvo būtina, kad šiai tarnystei pašauktas žmogus turėtų pakankamai įsitikinimo, kad galėtų įvykdyti tokį delikačią užduotį, ir kad, jei jis nesugebėjo laiku atsikratyti silpnybių ir polinkių į materialumą, kad galėtų priimti mano dieviškąją šviesą, apreiškimas neturėjo to išorinio spindesio, kurio klausytojai visada troško, nors už kalbinės išraiškos netobulumų visada slypėjo Dieviškosios Dvasios esmė ir tiesa.

69. Jei studijuodami mano Žodį pastebėsite kokių nors išraiškos skirtumų, tai neturėtų jūsų suklaidinti, nes tai neturi reikšmės. Įkvėpimas pasiekia visus žodžio perteikėjus, o jie suteikia jam kalbinę formą pagal savo kalbinį tobulumą.

70. Laikykitės prasmės, nes būtent ją turite įsidėmėti.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 193

1. Jūsų siela nori priimti mano pamokymą, ir Aš ją sveikinu.
2. Mokiniai, turite būti budrūs, nes žmonės ims tyrinėti mano darbą, apie kurį kai kurie mano, kad jis grindžiamas žemiškosiomis mokslo sritimis. Tuomet turite jį skelbti kaip dvasinį mokymą, kuris pakeis pasaulį.
3. Tai nereiškia, kad Aš ateinu kaip mokslo priešininkas, nes mokslas yra žinios, supratimas, šviesa. Veikiau mano mokymas pranoksta bet kokią žmogiškąją pažinimą. Savo darbe Aš jums aiškinu spiritualizmą, tai yra dvasinio, dieviškojo pažinimą, žinias apie aukštesnį gyvenimą, esantį už materijos ribų. Tiesą sakant, Aš laiminu mokslą, kurį žmonės sukūrė žmonijos labui.
4. Dabar atėjo laikas, kai bus daug kalbama apie sielą ir mokslą. Mokslas nėra tik tų, kurie fiziškai ruošiasi jį pažinti, privilegija, nes jis yra šviesa, kylanti iš Dvasios, kuri ją gauna iš Dievo.
5. Mano dieviškasis mokymas yra aukštesnis mokslas, kuris moko jus tobulinti savo sielą. Be to, Aš daviau jums protą ir širdį, kad ten valdytumėte savo mintis ir jausmus.
6. Žinios, kurias Aš jums dabar suteikiu, neturi ribų, jos yra visapusiškos, beribės. Jose rasite tikrąsias žinias apie dvasinį ir materialų gyvenimą.
7. Dabar matau, kad esate pajėgūs suprasti mano mokymą ir įsigilinti į jo paslaptis. Pasitelkdami su materialiuoju pasauliu susijusius mokslus, pažįstate dėsnius, kurie valdo visą kūriniją, ir tai, kad jie sutelkti jūsų pačių kūne. Ir kai daug studijuosite ir susipažinsite su dėsniais, kurie anksčiau jums buvo paslaptis, atsidursite prie Anapusio slenksčio, kur jūsų laukia Tėvo Širdis, kuri kiekvieną akimirką stengiasi užmegzti ryšį su jumis. Kas jums gali būti nežinoma, jei pažįstate mano mokymą?
8. Todėl sakau jums, kad mano paprastas mokymas suteikia jums aukštesnį supratimą, kuris neleis jūsų širdžiai susigūžti šio pasaulio mokslininkų akivaizdoje.
9. Norėdami atskleisti kiekvieno įvykio gamtoje ar jūsų gyvenime prasmę, jums nereikia griebtis mokslo knygų, kad jas išklausinėtumėte. Jums pakaks lavinti savo suvokimą ir apvalyti savo širdį, kad iš jūsų lūpų tekėtų įkvėpimas.
10. Jei, nors ir esate mano veikloje, jausitės menkesni ir atmesite pagalbą, kurią galite gauti per savo maldą, jus vadins kvailiais ir neišmanėliais.
11. Supraskite: kai Aš jums sakiau, kad šiuo metu Aš jums apsireikšiu per nežinojusių žmonių protą, norėjau jums aiškiai parodyti, kad savo apreiškimui Aš nepasirinkau tų, kuriuos jūs vadinate mokslininkais ar

filosofais. Vis dėlto protas, kuris perduoda mano įkvėpimą, atskleidžia šviesą sieloje, o šviesa yra išmintis.

12. Dar kartą sakau jums: kovokite, nes kol siela yra vystymosi kelyje, ji susidurs su pagundomis. Todėl Aš jus mokau ir suteikiu jums jėgų, kad nugalėtumėte savo blogus polinkius. Jei jūsų siela stipri, ji suteiks protui jėgų, o širdžiai – tvirtą valią, kad įveiktumėte kūno geidulius. Jei žmogui trūksta šviesos, jo siela nesivysto. Tada gyvenimo vingių poveikis jo širdžiai tampa galingas, ir jis tampa tarsi valtis, apsivertusi audros viduryje.

13. Kai žmogus yra dvasiškai pasirengęs, tai tarsi jis dėvėtų nesunaikinamą šarvą, saugantį nuo pagundų išbandymų.

14. Aš jums atskleidžiau šiuos mokymus, kad, jei akimirkai suklytumėte ar pagriūtumėte kelyje, suvoktumėte savo klaidą ir ieškotumėte kelio į pagerėjimą.

15. Jei elgsitės nuolankiai, jūsų dvasinis turtas padaugės gyvenime, kuris jūsų laukia. Tada patirsite ramybę, kuri jums padovanos gražiausią jūsų egzistencijos jausmą. Jūsų sieloje užgims troškimas tarnauti Tėvui, būnant ištikimu Jo sukurtos pasaulio tvarkos sargu, teikiant pagūdą tiems, kurie kenčia, ir ramybę tiems, kurie neturi sielos ramybės.

16. Ne tik mano Žodis šiais momentais skelbia jums mano buvimą, bet ir jūsų pačių siela, kuri mane jaučia visą savo gelmę.

17. Aš jus sveikinu. Štai mano žodžio esmė, kuri maitina jūsų širdį, kad jos jausmai būtų suderinti su siela. Nežinodami jūsų mokslų ar filosofijų, jūs įgyjate išmintį. Jūs esate regėtojai ir turite intuicijos bei pranašavimo dovanas, kuriomis pasinaudodami priimate mano įkvėpimą.

18. Prieš žmonėms susivienijant pagal mano Įstatymą, pasklis žinios apie karą. Žmonija bus išvalyta, ir tada ateis Šventosios Dvasios karalystė.

19. Jūsų užduotis – aiškinti Žodį, kurį Mokytojas jums davė per žmogaus protą. Nekerkite doktrinų, kurios jus atskirtų nuo mano dieviškojo mokymo, nes tai yra visuotinis mokymas, kuris jus visus suvienys.

20. Supraskite, kad esate pajėgūs nugalėti kūno pasipriešinimą, kad galėtumėte pritaikyti mano pamokas. Turite daryti gera, sėdami meilę ir gailingumą, ir taip suteiksite savo sielai šviesą ir pažangą.

21. Aš palieku jus atsakingais už šį Žodį, kurį išgirdote, ir kurį turite perduoti su ta pačia nuoširdumu, su kuria jį priėmėte.

22. Mano atėjimas šiuo metu yra naujas kvietimas eiti Įstatymo keliu, o visa šio Žodžio prasmė apibendrinama toje gyvenimo taisyklėje, kurią Aš jums kadaise mokiau: „Mylėkite vieni kitus.“

23. Priimkite išbandymus. Suvokite, kad nesate ištumta tauta, bet ta, kuri vienaip ar kitaip visada džiaugėsi mano gėrybėmis.

24. Marija, mylinti Motina, taip pat per žmogiškąjį protą dovanoja jums savo motinišką meilę ir pripildo jus džiaugsminga drąsa, kad jūsų gyvenime neapimtų nusivylimas.

25. Palaima sielai, kuri mato Tėvo veidą. Palaima jums, kurie pasiekėte minties laisvę ir atmetėte kulto formas bei dogmas, kad ieškotumėte Manęs. Mano mokymas apšvietė jūsų pažinimo gebėjimus, ir dabar jūs žinote, kad darbai, jausmai ir širdies tyrumas yra geriausias būdas garbinti Tėvą ir vykdyti Jo įstatymą. Taip žmogus pasiekia tobulą dialogą su savo Kūrėju, dvasinę bendrystę, kurioje vaikas gali pasakyti: „Tėve, vykdyk manyje savo valią“, o Tėvas jam gali atsakyti: „Mylėkite vieni kitus taip, kaip Aš jus myliu.“ Šis balsas skambės kiekvieno, kuris viduje pakyla, dvasioje. Šis balsas formuos to, kuris artėja prie Manęs, širdį ir sielą. Ši vienybė bus tarsi balzamas sielai, kuri šiame gyvenime apsivalo ir išsivalo per materiją, kad įgytų išmintį ir pažintų savo Kūrėją.

26. Todėl Aš jums sakiau, kad tai, ko išmokstate šiame pasaulyje, bus jums naudinga kelyje, vedančiame sielą į amžinąjį gyvenimą. Jei šiame gyvenime įvykdysite savo užduotį ir pasinaudosite jo pamokomis, palikdami kūną būsite panašūs į gėlių skleidžiamą aromatą, nes įkvėpsite širdims gėrio.

27. Pajuskite savo Viešpatį savo sieloje ir pajuskite didžiausią džiaugsmą gyventi Jame. Nes Jehovas, Kūrėjas, yra visur, ir šis džiaugsmas turi augti jumyse, atsižvelgiant į tai, kad Aš vėl atėjau ir apsireiškiu per žmogiškąjį protą, kad ir toliau jums teikčiau savo mokymus. Sujunkite savo džiaugsmą su tuo, kuris liejasi iš mano Dvasinio pasaulio. Tos būtybės savo žinioje jums sako, kad jų pasaulis, nors ir begalinai didesnis už jūsų, yra tik vienas atomas tobulumo pasaulyje.

28. Valandos, kurias praleidžiate su Manimi, nėra praleistos veltui – jos yra šviesa jūsų sielai, nes ją apšviečia Mokytojo išmintis. Jei iš jūsų esybės gelmių pakyla balsas, sakantis: „Mokytojai, aš tikiu tavimi, nes savo žodžiu tu mūsų dvasiai suteiki ne tik išmintį, bet ir jėgų bei vilties išverti šio gyvenimo kančias“ – tikrai, tada kalbėjo jūsų dvasia.

29. Šiandien jūs mokotės kalbėti su Manimi ir pasisotinti mano mokymo dvasine prasmėmis.

30. Šiuo laikotarpiu, kuris yra paskutinis malonės laikas, aš jums iš visos širdies patariu laikytis mano įsakymų. Aš jums paliksiu savo meilės palikimą, kuriuo žmonės susivienys tarpusavyje, o visi – su Viešpačiu.

31. Jūsų širdis man sako: „Mokytojai, po 1950 metų, kuo tada turėtume vadovautis?“ Aš jums atsakau: mano Žodžiu, kurį jums paliksiu kaip testamentą ir kuris bus išspausdintas.

32. Jūs dar trumpą laiką pasiliksite žemėje, kad įvykdytumėte mano užduotis, ir kai pranešiu jums apie savo artėjantį išsiskyrimą, pasakysiu jums, kaip kadaise apaštalams: „Ten, kur Aš einu, jūs dabar negalite eiti. Tačiau ateis laikas, kai jūs nueisite ten, kur Aš dabar einu.“

33. Kad padėčiau jums pakilti, mano guodžiantys žodžiai nusileidžia pas jus. Kiekvienas iš jų yra šviesos spindulys, apšviečiantis jūsų protą, kad jis suvoktų jausmus ir idėjas, vertas jūsų Tėvo ir jūsų pačių.

34. Spiritualistą bus galima atpažinti iš jo žodžių, kurie savo išraiška yra paprasti ir nesudėtingi, bet gilūs savo prasmėje.

35. Spiritualistas nesieks savo pačio gerovės, bet sugebės visiškai atsiduoti kitiems. Šis mokinys užpildys tuštumą žmonių širdyse. Jis padės savo artimiesiems tobulinti jų sampratą apie Dievą. Iš tiesų lengva tarnauti ir gyventi harmonijoje su kitais.

36. Šio mokymo apaštalai padės pasauliui suprasti, kad nebūtina man siūlyti prabangiais puoštais susirinkimų vietų ar bažnyčių, siekiant mane nuraminti dėl įžeidimų, kuriuos jie padarė Tėvui ar savo artimiesiems.

37. Jei žmogus žino, kad jis yra daugiau dvasia nei materija, jis savo Viešpačiui aukos savo esybės amžinosios dalies gėles: savo dvasinę sielą.

38. Priešingos jėgos priešinsis dvasingumo plėtrai. Mat kai kurie nenorės, kad žlugtų tai, kuo buvo tikima ir praktikuojama, ir kas viešpatavo šimtmečius.

39. Mano dieviškasis mokymas nėra primetamas jėga, nei kelia kam nors baimę. Jis švelniai įsiskverbs į sielas savo įtikinamumu, tikrumu ir teisingumu.

40. Visame pasaulyje žmonės ieško priežasties tam, ką jie vadina reiškiniais, o kas iš tiesų yra visos kūrinių raidos pasireiškimai.

41. Žmonija daug ko išmoko; didelis skirtumas tarp žmonijos, kuri šiandien gyvena Žemėje, ir praeities laikų žmonijos. Taip pat dvasiškai jūs pasieksite didelę pažangą, kuri jus nustebins, jei palyginsite ją su dvasiniu atsilikimu, kuriame gyvenate šiandien.

42. Būkite pasirengę kovos laikui. Stiprinkite savo tikėjimą ir paruoškite sielą susidurti su tais, kurie kovos prieš jus. Mano Žodis dar yra su jumis, kad duotų jums paskutinius postūmius ir paskutinius nurodymus.

43. Noriu, kad būtumėte giliai įsitikinę ir tvirti, kad sektumėte paskui Mane iki pat pabaigos. Jūsų širdis Man sako: „Argi tu abejoji mumis, Mokytoja?“ Tačiau Aš jums sakau: argi ne daug kartų pažadėjote Maniui sekti paskui Mane, o išbandymo akimirką jus apėmė abejonės?

44. Aš jums nekeliu jokių sąlygų, nei reikalauju iš jūsų aukų. Aš tik noriu, kad žinotumėte: gėris, kurį darote savo artimui, yra gėris, kurį darote sau patiems.

45. Perduokite mano mokymą ir darykite kiekvieną įmanomą gerą darbą, neprašydami už tai pinigų. Niekam neapgaudinėkite. Jei jūsų veiksmuose vis dar trūksta nuoširdumo, tai laikas jums pasikeisti. Pasitikėkite Manimi, savo Mokytoju.

46. Kartais jūs maldaujate, kad suteikčiau jums jėgų tarnauti savo artimiesiems, puikiai žinodami, kad ir jūs patys esate vargšai šiame pasaulyje. Jus gąsdina vargas, ir jūsų širdis praranda viltį. Tokiais momentais jūs manimi nepasitikite.

47. Kai jus apgaubia kančia, prašote, kad ji nedelsiant pasitrauktų, nes ji jums atrodo nepakeliamai sunki. Taip yra todėl, kad jumoje nėra tobulo, nes jūsų sielai trūksta išsiskleidimo. Manote, kad nenusipelnėte šio apvalinimo, nesuvokiate, kad skausmas dažnai yra tik pamoka, kad po to galėtumėte geriau suprasti tą, kuris kenčia.

48. Išnaudokite savo buvimą žemėje iki galo, kentėkite su meile, pakilumu ir kantrybe, kad būtent čia apsivalytumėte nuo savo gėdos dėmių. Kai skausmas praeis ir į jūsų širdį vėl sugrįš ramybė, džiaukitės ja ir tvirtai ją išlaikykite. Net savo kentėjimo būdu turite būti pavyzdžiu ir pamokomu pavyzdžiu. Aš nenoriu, kad spiritualistai būtų vertinami kaip iškalbingi žodžiais, bet smerktini savo veiksmais. Savo tikėjimą ir žodžius visada turite patvirtinti pagirtiniais darbais.

49. Nepamirškite, kad kai prašote mano pagalbos, Aš jau esu jus aplenkęs, kad išlyginčiau jūsų kelią.

50. Elkitės pagal savo sąžinę, kad, atėjus jūsų teismo akimirkai, galėtumėte atsakyti už savo poelgius. Iš Manęs neturite tikėtis bausmės, nes mano teisingumas niekada nebausė. Tuomet mano meilė neturėtų galios. Kiekvienas yra savo paties teisėjas, ir kiek kartų man teko jus gelbėti nuo jūsų pačių. Juk jūs nešiojate savyje priešą, kuris yra piktadarystė, savanaudiškumas ir tuštynė.

51. Dėl viso to jūs suprasite, kad sielai *vieno* gyvenimo nepakanka, kad ji apsivalytų.

52. Atėis laikas, kai galėsite užimti mokytojo vietą. Tada Aš būsiu su jumis, kad padėčiau jums sunkiomis akimirkomis.

53. Savo širdyse jūs man sakote: „Tėve, būk palaimintas, nes tu atėjai pas mus, nes mes negalėjome ateiti pas tave.“

54. Prieš jūsų akis išnyksta žmogus, per kurį Aš save apreiškiu, ir lieka tik mano dieviškoji esmė, kurią jūsų siela priima per trumpą mano apreiškimo laiką.

55. Jūs labai gerai žinote, kad šie žmogiškieji kūnai neturi nieko dieviško, kad jie yra tik įrankiai, perteikiantys mano žinią. Todėl jūs savanoriškai

leidžiate savo sielai išstrūkti, toli nuo bet kokios fizinės įtakos, kad galėtumėte mėgautis mano buvimu.

56. Dažnai Aš jums kalbu apie tikrąją užduotį, kurią vykdo balso nešėjas, kad žinotumėte, koku mastu jis suteikia savo žodžiams tobulumą, kokios yra jo perdavimo gebėjimų ribos. Tada galėsite teisingai įvertinti kiekvieną Mano apreiškimą, gerai žinodami, ką turite priskirti *Man* – pavyzdžiui, išmintį ir dvasinę prasmę – ir ką turite priskirti žodžio nešėjui, t. y. jo gerą pasiruošimą. Tokiu būdu jūs nepasiklysite, nepriskirdami *Man* tų netobulumų, per kuriuos Aš save apreiškiu, arba, atvirkščiai, nepriskirdami žodžio nešėjui išminties ir įgaliojimų, kuriuos *mano* Dvasia perdavė su jo pagalba.

57. Taigi Aš dar dažnai kalbėsiu jums, nes jums gresia pavojus tapti fanatiškais dėl šio Žodžio išorinės formos – formos, už kurią atsakingas žodžio nešėjas, nes jis yra mano apreiškimo įrankis.

58. Jei laiku neapsvarstysite viso to, jūsų polinkis į visus išorinius kulto veiksmus taps toks didelis, kad, atėjus išbandymo akimirka, negalėsite atsikratyti savo išoriniams dalykams dėmesį skiriančio požiūrio. Kas yra ta išbandymo akimirka, apie kurią Aš kalbu? Tai ta diena, kai Aš jums perduosiu savo paskutinį žodį per balso nešėją.

59. Aš neslėpiau nustatytos datos, kad jūs visi būtumėte pasirengę tai dienai.

60. Ši tauta yra didelė ir turi daug atšakų. Vis dėlto nėra nė vienos bendruomenės, kurioje nebūtų išreikšta mano valia 1950 metais užbaigti savo apreiškimą.

61. Jūs visi žinote, kad šis apreiškimas netruks amžinai, kad nuo pat pirmųjų mano apreiškimo dienų Aš leidau tautai žinoti, jog šia forma žmonėms apsireikšiu tik tam tikrą laiką.

62. Kitas apreiškimas, kurį Aš daviau visose bendruomenėse, kur skambėjo mano Žodis, yra tas, kuriame Aš jums sakiau, kad ateityje jūs esate paskirti bendrauti su Manimi iš Dvasios į Dvasi, tai yra be žmonių, simbolių ar išorinių kulto formų tarpininkavimo.

63. Tiek susirinkimų salėje, galinčioje sutalpinti dideles žmonių minias, tiek kuklioje vietoje, kur susirenka tik keli mokiniai – tiek didžiuosiuose miestuose, tiek provincijose ir mažuose kaimuose – buvo apreiškta mano veiklos esmė. Jūs esate pajėgūs užtikrintai žengti žingsnį link dvasingumo. Kiekviename savo mokyme aš jus stiprinau, kad, atėjus lemiamai valandai, kai turėsite įrodyti savo paklusnumą, nuolankumą ir meilę Mokytojui, sugebėtumėte Jam sekti, aukodamiesi, jei to prireiks, ir atsisakydami to, kas ilgą laiką buvo jūsų paskata, visiškai suvokdami, kad šis atsisakymas visai tautai reiškia didelį žingsnį pirmyn dvasinio tobulėjimo keliu.

64. Jei neatsižvelgsite į šiuos parengiamuosius patarimus, tuos, kurie šiuo metu nepripažįsta jų svarbos, ištiks labai skausmingas pabudimas. Tas pabudimas gali būti mano išsiskyrimo diena arba laikotarpis po jos, bet bet kuriuo atveju jis bus skausmingas.

65. Noriu jums sutaupyti išbandymų, į kuriuos jus gali įstumti nepaklusnumas, klaidingas aiškinimas ar kvailystė. Tačiau jei kas nors, nepaisydamas visko, ko Aš jus mokiau ir dėl ko jus įspėjau, laikys save stipresniu už Mane, išmintingesniu ir turinčiu daugiau teisės nei Aš duoti nurodymus, ir sąmoningai nesilaikys to, ką Aš nurodžiau, tas pats paskelbs ir patvirtins sau nuosprendį, kurio pasekmės atitiks jo nusižengimo mastą.

66. Ten, kur mano Žodis labiausiai sužydėjo, ten bus didžiausia atsakomybė. Nes būtent ten mano mokymas švietė ryškiausiai, o mano darbas geriausiai atsiskleidė. Todėl iš šių vietų turės sklisti geriausios pavyzdys kitiems, tiems, kurie yra nereikšmingi, kad visi vykdytų mano valią.

67. Vieni atvyksta iš tolimų vietų, kiti – iš artimų kraštų, visi trokšdami šio Žodžio, kuris jūsų širdis pripildo taikos. Neklauskite žmonijos, ar tiesa, kad Aš pasirodžiau šiuo metu. Ką gi galėtų jums pasakyti tie, kurie nežino apie mano atėjimą ir mano naujus apreiškimus? Jūsų širdžių gelmėje yra mano Žodis, ir jūs patys savyje atrasite jo prasmę.

68. Aš jus pašaukiau, Aš jus išrinkau. Tai nebuvo žmonių įsakymai, tai buvo mano valia, kuri jus atvedė į šias kuklias vietas, kuriose jūs klausotės mano Žodžio. Jau seniai Aš jus pašaukiau, kad išgirstumėte mano mokymus; nes šis apreiškimas netrukus baigsis. Kai kurie atėjo anksti ir ilgai gaivinosi, kiti atėjo vėlai, bet jie sugebės pasinaudoti šiais mokymais.

69. Tai nebuvo atsitiktinumas, kuris jus atvedė į šį kelią. Jūs esate Dievo tauta – praeities, dabarties ir amžina – tauta, kuriai buvo suteikti drabužiai, pagal kuriuos tik Aš vienas galėjau jus atpažinti. Aš, Tėvas, saugantis mylimo Vaiko dienas ir naktis, atėjau pas jus, kad vėl jus pakviesčiau ir atskleisčiau, jog dvasiškai esate tokie patys kaip tie, kuriems praeityje buvo nubrėžtas gyvenimo ir tiesos kelias.

70. Šis žemiškasis gyvenimas yra dar viena jums suteikta galimybė, kad ja pasinaudotumėte ir laikytumėtės mano įstatymų bei įsakymų. Laikai praėjo, šiandien Aš atėjau, kad per mano Dieviškumo parengtus balso nešėjus paskelbčiau jums šį šaukimą.

71. Elisas dvasiniu požiūriu pasireiškė per proto organus, kuriais vėliau pasinaudojau, ir per šiuos perteikė jus jūs gavote praeities apreiškimų aiškinimą. Per pirmųjų žodžio nešėjų protinius sugebėjimus buvo mokomi tie, kurie turėjo sekti jais šiuo keliu, tie, kurie vėliau padaugėjo ir leido išgirsti mano balsą daugelyje vietų. Juos Aš pavadinau žodžio nešėjais.

72. Šiandien, kai iki mano Žodžio pabaigos liko tik treji metai, prašau tų širdžių, kurios perteikia Aukščiausiojo tyrą įkvėpimą, kad, apmąstydamos savo sąžinę, jos suvoktų, jog tiek jų darbas, tiek mano Žodis per šį paskutinį trumpą laikotarpį turi pasiekti kulminaciją. Tam būtina aukotis, kad jos būtų tokios imlios ir pasirengusios, kaip niekada anksčiau.

73. Pagundos tykos jų, bet jie nebus vieni, nes Aš jų dešinėje ir kairėje pastatysiu angelus ir šviesos dvasias, kurios saugos jų žingsnius.

74. Iki šiol žmonija nesuprato, kaip dvasiškai ir tiesiogiai susisiekti su Manimi. Todėl Aš visada siunčiau šviesos būtybes, per kurias kalbėjau pasauliui. Kuo gi dabar stebitės, juk Aš kalbėjau žmonijai ir per Mozės bei pranašų lūpas? Daugybė būtybių anapus prašo Manęs. Aš siunčiu jas įsikūnyti į pasaulį, kad suteiktų pagalbą šiai žmonijai, kuri žlunga. Tačiau Aš pasakiau žmonėms: „Pasiuntiniai jau yra Žemėje, mano pasiuntiniai jau paskirti ir išsibarstę po visą pasaulį. Jie visi yra mano tautos dalis ir privalo įrodyti savo drąsą bei pakilumą.“

75. Jūs neateisite pas Mane tuščiomis rankomis ar su negyvu kviečio grūdų, nes tada nesijausite verti net apie Mane pagalvoti.

76. Pažvelkite į žmones įvairiose pasaulio vietose ir skirtingose konfesijose, kaip jie laukia mano Šviesos spindulio ir tikisi, kad mano balsas jiems prakalbės. Išgirsti jų prašymus ir maldavimus, išgirsti, kaip jie maldauja mano atėjimo ir sako Man: „Tėve, jau seniai Tavęs laukiame, o Tu neatsiradai. Mes jau daug kentėjome, bet Tu, mūsų Gelbėtojai, neatėjai mums į pagalbą.“

77. Pabuskite iš savo miego, mokiniai, kad leistumėte žmonijai pažinti mano Dvasios kūrinį. Tada tiems, kurie mane myli, pasakysiu: „Palaukite dar šiek tiek, nes netrukus ateis akimirka, kai pajusite, kaip aš esu arti jūsų širdžių.“

78. Mokiniai, semkitės drąsos iš mano žodžių, ir jei trumpam prarastumėte drąsą, ilgai vargę nevaisinguose laukuose, Aš jums suteiksiu poilsio pertrauką, o po to jūs su dideliu gyvenimo drąsos užsidegimu vėl išeisite į kelią. Būkite linksmi ir gyvenkite budriai.

79. Pasirūpinkite, kad žmonija jūsų pačių darbais patikėtų mano atėjimu. Pašvęskite savo namus gėriui, labdarai, meilei, bet ne tik tiems, kurie juose gyvena. Atverkite jo duris ir leiskite pro jas įeiti vargantams, sergantiems ir nuliūdusiems. Su tuo pačiu gailestingumu, su kuriuo Aš jus priėmiau šiose susibūrimo vietose, priimkite ir jūs savo artimus savo namuose.

80. Studijuokite mano Žodį, gilinkitės į viską, ką jums pasakiau. Jums nereikia ieškoti žemės knygose, kad įgytumėte žinių apie dvasinius dalykus.

Aš buvau jūsų knyga, o mano Dvasinis pasaulis – vienas iš jos puslapių.
Laikykitės jos.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 194

1. Mano meilė yra su jumis. Priartėkite prie šio šaltinio, gyvenimo keliauninkai; ateikite ir gerkite, o baimingos širdys. Rankos, kurios ištiestos į mane, prašydamos pagalbos, perduokite mano gėrybes toliau. Visi čia pailsėkite gyvenimo medžio pavėsyje.

2. Ne visi jūs ateinate verkdami. Netgi tarp šių minios yra tokių, kurie, džiaugdamiesi paskutinėmis gautomis malonėmis, ateina pas mane ir savo širdyse sako: „Ačiū, Tėve, Tavo gailestingumas mums yra beribis.“

3. Tarp jūsų gyvena amžinasis Meilės Dvasia – Tas, kuris kitu laiku tapo žmogumi, kad gyventų tarp žmonių ir išgelbėtų juos nuo ydų, nuodėmių ir tamsos.

4. Aš esu Tas pats, man laikas nepraeina, jis yra pavaldus mano valiai. Todėl primenu jums jūsų praeitį ir skelbiu, kuo jūs būsite rytoj.

5. Aš primenu jums tuos žodžius, kuriuos Antrajame Laike įrašiau į žmonių širdis, ir kruvinus pėdsakus ant Kalvarijos kalno, kuriais pažymėjau savo žingsnius pasaulyje.

6. Mano žodžiuose yra medus, kuris gali pasaldinti jūsų buvimą ir amžinai išvartyti kartumą, kuris visais laikais buvo jūsų gyvenimo niūrus skonis.

7. Jei anksčiau nesupratote, kam Aš jums patikėjau Žemę, dabar jūs suvoksite savo paskirtį ir užduotį, kad daugiau nebeklystumėte.

8. Įveikite savo sąstingį. Visų sielų užduotis – nuolat tobulėti, keistis ir atsinaujinti, kol pasieks tobulumą.

9. Aš jums paskelbiau naują erą, naują laikmetį, kuriame atsikratysite savo dvasinio tingumo ir žengsite dar vieną žingsnį taku, vedančiu į kalno viršūnę. Tačiau ne tik mano Žodis skelbia jums naują laikmetį ir kalba jums apie tobulėjimą bei tobulumą. Ir jus supanti gamta tai rodo savo kalba, kurios jūs nenorite nei išgirsti, nei suprasti. Ji taip pat ruošiasi žengti žingsnį link tobulumo. Nes kuo daugiau laiko praeina, tuo labiau jos glėbyje apsigyvens labiau išsivysčiusios ir tobulesnės būtybės. Todėl ši buveinė turi būti suderinta su tais, kurie joje gyvens.

10. Argi nepastebėjote jokių ženklų gamtos karalystėse, metų laikais, danguje, sausumoje ar jūrose? Ar esate akli ir nematote tų ženklų, apie kuriuos jums kalbu, ar kurti, kad negirdite jų šauksmų? Sužinokite tai ir paskelbkite žmonijai, kaip tai darė senovės pranašai. Nes netrukus jūsų planeta bus sukrėsta visose srityse. Kaip medis, kurį plaka audra, taip bus sukrėsta Žemė, o ant medžio šakų liks tik gyvi lapai, nes nudžiūvę bus numesti ir nunešti viesulo.

11. Tie laikai taps išbandymu visiems žmonėms, ir tik maldoje bei gerumuose jie ras prieglobstį ir ramybę.

12. Kaip būtų gražu, jei žemėje atsirastų tauta, kuri būtų tarsi išgelbėjimo vartai, tarsi švyturys tamsoje ir taika chaoso viduryje! Argi jums nepatiktų būti ta tauta? Žodis, kurį šiuo metu gaunate, apima ir moko visko, ko jums reikia, kad išbandymų akimirkomis būtumėte tvirtove žmonijai.

13. Mano buvimas tarp jūsų ir mano Žodžio skelbimas nebuvo vien tik atsitiktinumas. Viskam tam yra prasmė, ir ji yra ta, kad jūs buvote pašaukti išgirsti balsą, kuris atveria naują laikmetį, kad, kupini meilės ir tikėjimo, iškeliautumėte skleisti gautą žinią.

14. Kai šis mokymas visame savo tyrumo ir tikrumo grožyje įsigalės pasaulyje, žmonės sieks jo taip, kaip ištroškęs ir pavargęs keliautojas per dykumą siekia oazės.

15. Jūs dar negalite pasakyti, kad šis mokymas jau tapo juntamas žemėje, nes jūs pasitenkinote tik mano dieviškųjų žinių priėmimu.

16. Prieš šiai tautai išvykstant ir toliau nešant dvasinę sėklą su visa šviesa ir prasmės turiniu, kurį Aš jums patikėjau, ji pirmiausia patirs daug sumaišties, padarys klaidų, pasipriešinimų ir šventvagysčių.

17. Teisingas elgesys, tikrasis garbinimas ir geras pareigų vykdymas ateis tik tada, kai Trečiojo Laiko mokiniai teisingai išaiškins mano Žodį ir savo darbais liudys apie mano mokymus.

18. Dvasinis gyvenimas šioje tautoje dar neįsitvirtino, nes ji nesugebėjo išsilaikyti iš senų tradicijų ir papročių, o priderindama prie mano Dvasinio mokymo savo išorinius veiksmus ir kulto formas, ji trukdo žmonėms suvokti šio darbo tikrumą.

19. Savo lobynėje turiu paruoštų didžiųjų stebuklų ir darbų, kuriuos per šią tautą išliesiu pasauliui, kai tik ji bus pasirengusi.

20. Aš laikiu šių žmonių minios dvasinio pakilimo, kurią pakankamai ilgai mokiau ir įkvėpiau, kad ji būtų pasirengusi. Iki šiol nematau to vaisiaus, kurio tikiuosi. Kur jūsų harmonija ir brolystė? Kur paklusnumas, nuolankumas ir labdarumas be jokio savanaudiškumo?

21. Kaip toli ši tauta yra nuo to, kad galėtų mokyti pasaulį dvasinio tobulėjimo, ir kaip toli nuo to, kad būtų verta liudyti mano Žodį!

22. Aš jums sakiau, kad žmonijoje vyrauja sielos troškulys ir alkis, kad tik toks tyras ir aiškus mokymas kaip šis gali palengvinti jų kančias ir juos išgelbėti. Bet jei šis Žodis ir šis Darbas nebus pateikti visu savo tyrumu – kokį išgelbėjimo darbą tada galėtų atlikti tie, kurie jį moko? Dėl šios priežasties, kai mano apreiškimas bus baigtas, Aš šiai tautai suteiksiu laiko medituoti, melstis, susidvasinti ir pasiruošti. Taip, kai ji išeis į pasaulį ir taps mano Žodžio pasiuntine, ji bus mokinė, sąmoningai suvokianti užduotį, kurią turi įvykdyti, ir jos liudijimas bus tikras.

23. Kiekviena žinia, kurią ši tauta neš pasauliui, turi teikti paguodą. Joje žmonės atras paslaptį, kurią kiekviena siela slepia savyje, su savo iki šiol nežinomų savybių ir sugebėjimų turtu. Joje žmonės ras apreiškimą, kuris juos išmokys bendrauti iš dvasios į dvasią.

24. Gerieji spiritualizmo sėjėjai niekada neišsiskirs niekuo išoriniu ar materialiu. Jie neturės nei išdidumo, nei ženklų, nei kokios nors ypatingos kalbos manieros. Viskas jų elgesyje bus paprasta ir nesudėtinga. Vis dėlto, jei jie kuo nors ir išsiskirs, tai bus jų aktyvi meilė artimui ir jų dvasinis pakilimas.

25. Tikrieji spiritualizmo pamokslininkai išsiskirs ne kalbos įgudumu, o savo žodžių išmintimi ir paprastumu, bet visų pirma – savo darbų nuoširdumu ir gyvenimo teisingumu.

26. Prisiminkite, kad Aš žemėje nereikėjau išoriškai gražaus kalbėjimo stiliaus, kad užkariaučiau žmonių minios širdis, bet sugebėjau jas pasiekti meile, nuoširdumu, gydomąja galia ir išmintimi. Tai yra pavyzdys, kurį pagal Mano valią turite įsidėmėti ir sekti.

27. Taip pat Aš nenoriu, kad savo religinę praktiką apribotumėte materialiais pamaldų vietomis, nes tuomet įkalinsite savo sielą ir neleisite jai išskleisti sparnų, kad užkariautų amžinybę.

28. Altorius, kurį Aš jums palieku, kad ant jo švęstumėte pamaldas, kurių Aš tikiuosi, yra gyvenimas be jokių apribojimų, už visų konfesijų, visų bažnyčių ir sektų ribų, nes jis grindžiamas Dvasia, Amžinybe ir Dieviškumu.

29. Mokiniai: nors daugelis iš jūsų pasiekėte senatvę su patirtimi kupina širdimi, klausydamiesi mano Žodžio šiuo metu ir priimdami mano naujus apreiškimus, turėjote prisipažinti, kad, palyginti su mano išmintimi, esate tik maži vaikai.

30. Jūs turėjote būti Žemėje Trečiojo Laiko pradžioje ir išgirsti Mane šia forma, kad galėtumėte būti ištikimi Tiesos Dvasios liudytojai, gebantys pasauliui paaiškinti mano mokymą.

31. Šis laikotarpis, kurį Aš vadinu dvasinės šviesos laikotarpiu, jo pradžioje bus pažymėtas dideliais sumaištimais. Žmogaus viduje kils dideli klausimai, gilūs abejonės, netikrumai ir sielos kovos. Visa tai bus ženklas, kad žmogus pabunda dvasiniam gyvenimui.

32. Noriu, kad tada visi mano mokiniai būtų budrūs ir pasirengę, nes reikės, kad iš jų lūpų skambėtų žodis, kuris pašalintų visą nežinojimą arba nuramintų audrą. Tuomet jūs patirsite, koku greičiu plis Dvasinis mokymas, nes jis bus jaučiamas kiekvienoje širdyje ir malšins skausmą, kaip vanduo numalšina ištrokusiojo troškulį.

33. Tada pasikeis gyvenimas. Konfesijos, moralė, mokslai, filosofija, visos sampratos patirs didelę transformaciją, o žmonės, pagaliau suvokę tikrąją gyvenimo prasmę, stengsis priartėti prie gailėstingumo išpildymo.

34. Žmogus pagaliau supras, kad jo karalystė, grindžiama mano meilės ir teisingumo įstatymais, taip pat nėra iš šio pasaulio, kad jo kūnas ar žmogiškasis apvalkalas yra tik įrankis, kurio pojūčiais jo siela suvokia šį išbandymų ir atpirkimo pasaulį. Jis galiausiai sužinos, kad šis gyvenimas yra tik nuostabi pamoka, iliustruota stebuklingais personažais ir vaidais, kad mokiniai, tai yra visi žmonės, galėtų geriau suprasti gyvenimo jiems duodamas pamokas, per kurias, jei sugebės jas teisingai įvertinti, pasieks savo sielos tobulėjimą ir suvoks kovos, kuri juos stiprina, prasmę – skausmą, kuris juos išgrynina, vargą, kuris juos kilnina, žinias, kurios apšviečia, ir meilę, kuri pakelia.

35. Jei šis gyvenimas būtų vienintelis – tikrai, sakau jums, Aš jau seniai būčiau pašalinęs iš jo skausmą, nes būtų neteisinga, jei būtumėte atėję į pasaulį tik tam, kad išgertumėte kančios taurę. Tačiau tie, kurie šiandien kenčia ir verkia, daro tai todėl, kad anksčiau jie išdykę mėgavosi. Tačiau šis skausmas juos išgrynins ir padarys vertus pakilti bei mėgautis Viešpaties buveinėse tyresne forma.

36. Anksčiau Aš mokiau žmones, kad jie išmokyti gyventi pasaulyje tyrumo ir meilės dvasia. Šiandien Aš jus mokau, kad išmoktumėte gyventi dvasiniame pasaulyje, kad pasirengtumėte rytoj gyventi „Dvasiniame slėnyje“ tarp Šviesos būtybių.

37. Žmonija: Tik kūnui lemta išnykti, kai jis įvykdo savo pareigą sielai – tarnauti jai kaip įrankis ar apvalkalas. Bet siela, kuri buvo toje būtybėje, jos intelekto šviesa, protas, valia, jausmai – visa tai niekada nemiršta, negali mirti, nes tai yra nemirtingos sielos dalis, kuri įkvėpė tos būtybės gyvenimą žemėje.

38. Mylimi vaikai, kurie norite laimėti sielas įvairių konfesijų keliais, sakau jums, kad turite mokyti žmones mąstyti, skatinti juos apmąstyti, padėti jiems daryti teisingas išvadas. Apeigos, forma, tradicija, išorė nebegali patenkinti šiuolaikinio žmogaus sielos. Būtina jam suteikti šviesą, prasmę, tiesą, kad jis jaustųsi saugus savo kelyje, kad išbandymų valandomis nemanytų, jog yra paliktas vienas.

39. Matau įvairiausių žmonių, kurių tikėjimas, nors jie ir tiki Manimi, yra toks silpnas, o žinios tokios painios, kad gyvenime jie primena laivus, plaukiančius be kompasų, keliautojus be vedančiosios žvaigždės, kuri nurodytų jiems kryptį, arba avis be piemenio.

40. Aš jums duodu šiuos mokymus per kai kuriuos iš jūsų brolių ir seserų, kuriuos Aš išsirinkau iš žmonių minios, kad pasinaudojčiau jų protiniais sugebėjimais ir perduočiau jums šią žinią.

41. Šiandien aplink šį Žodį pradeda formuotis bendruomenė. Miestų užkampiuose, skurdo paslėptuvėse ir paprasto gyvenimo tyloje atsirado susirinkimų salės, kuriose Aš, kaip Tėvas, Teisėjas ir Mokytojas, skelbiu savo mokymą.

42. Ateityje abejingumas, su kuriuo daugelis žiūrėjo į šią žinią, abejingumas, su kuriuo daugelis priėmė žinią apie mano naują buvimą tarp žmonių, pasikeis į priešingą. O kitų panieka šiam darbui vėliau virs susidomėjimu ir paskatins žmones ieškoti liudijimų, užrašų ir įrodymų, kurie padės jiems sustiprinti tikėjimą.

43. Aš pasirūpinsiu, kad tos širdys šiuo metu surastų mano pėdsakus, ir kai jos stovės priešais Mane, Aš joms pasakysiu: „Sveiki atvykę, mylima tauta, susikaupkite viduje ir klausykite mano žodžio.“

44. Meilė yra tai, ką Aš jums visais laikais apreiškiau, ir šiandien, skelbdamas per savo išrinktųjų protą, Aš negalėčiau apsireikšti kitaip.

45. Šiandienos pamoka nukreipia jus į kelią, kuriuo galėsite suprasti mokymą, kurį Aš jums daviau per Jėzų Antrajame Laike, kad jūs budriai saugotumėte jo esmę savo širdyse ir spinduliuotumėte ją iš savo širdies, kai tik to prireiks.

46. Šis Žodis bus pajustas visame pasaulyje, nes viskas yra paruošta mano dvasiniam bendravimui su visais žmonėmis, apie kurį jie liudys.

47. Jūsų siela visada manęs ieškojo, o Aš jos niekada nepalikau vienos. Kur tik nukreipdavote savo žingsnius, visur buvau su jumis, mano meilė saugojo jūsų žingsnius.

48. Per visus amžius Aš jus ieškojau ir mačiau, kad jūsų siela sugebėjo Mane atpažinti. Dabar sielos užduotis – nugalėti kūno silpnybes, kad jam paaiškintų, koks yra teisingas kelias ir kokia yra jo užduotis šiuo malonės laikotarpiu.

49. Aš jus pašaukiau, mokiau jus, ir jūs tapsite mano mokymo, šio Žodžio, kurio netrukus jau nebegirdėsite, skleidėjais. Artėja akimirka, kai Kristus nustos perduoti savo Žodį per žmogaus protą. Tačiau jūsų suvokimas bus pakankamai išlavintas, kad suvoktumėte mano Žodį, o jūsų siela – kad priimtumėte mano įkvėpimą.

50. Aš kreipiuosi į jūsų dvasią – tą atomą, kuris gimė iš Manęs ir kuris, kadangi kilo iš Manęs, priklauso Man. Kaip kadaise sakiau: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio“, taip ir dabar sakau *jums*: „*“Jūsų karalystė taip pat nėra žemėje. Ji yra už visko, kas miršta, už visko, kas keičiasi, ir už jūsų proto ribų.*

51. Dabar atėjo laikas, kai kiekviena siela turi pabusti ir atgimti tikram gyvenimui. Tai nereikia, kad turite nepaisyti to, ką Aš jums daviau šiame pasaulyje. Nes kol jūs jame gyvenate, turite laikytis jo įstatymų. Aš tik prašau, kad man skirtumėte trumpą dienos dalį, kad atliktumėte gerą darbą savo seseriai – žmonijai.

52. Tegu mano palaiminimas bus su jumis, nes jumyse Aš laiminu visus savo vaikus.

53. Leiskite savo sielai pailsėti šią visų bendruomenių susibūrimo dieną. Kaip tuo metu, kai Aš išsirinkau savo mokinius, tačiau savo Žodį daviau ir visiems tiems, kurie norėjo jį išgirsti, taip ir šiuo metu Aš išsirinksiu tuos, kurie šiandien turi sekti paskui Mane. Tačiau Aš leidžiu, kad mano Žodį išgirstų ir didžiosios žmonių minios. Kelias skirtas visiems, kaip ir mano duona. Tačiau ne visi galės ateiti vienu metu. Vieni tai padarys anksčiau, kiti – vėliau. Tačiau niekada neatsigręžkite atgal.

54. Tie, kurie savo širdyje įkūrė šventovę, yra tie, kurie žingsnis po žingsnio seka savo Mokytoju.

55. Sėkla, kurią Aš jums šiandien duodu ir kurią mokau sėti, yra iš jūsų Tėvo namų. Ji ras tinkamą dirvą žmonių širdyse. Prieš tai mano teisingumas, tarsi pjautuvas, nupjaus piktžoles, užklojusias laukus, kad sėkla galėtų sudygti. Laukai vėl bus derlingi, juose jūs atrasite mano pėdsakus, kurių nei pasaulis, nei žmonės, nei nuodėmės, nei aistros nesugebėjo ištrinti. Mano pėdsakai išliks per amžius ir amžinybėje išliks švieži.

56. Žmonės pabus iš gilaus letargo ir, pažvelgę į savo vidų, atras savo dvasinį „aš“, o išgirdę savo sąžinės balsą, atras mano dievišką pėdsaką, kuriuo skubės pas mane. Jūs turėsite paskleisti mano sėklą po visą pasaulį, o kai ateisite pas mane gauti savo atlygio, ateikite pas savo Tėvą, net jei turėsite tik *vieną* varpą; tačiau ji turi būti geros kokybės. Net jei nieko neatsinešite, Aš jus priimsiu, nes Aš esu Meilė ir Gailestingumas. Bet turėkite omenyje, kad sėją, kurią palikote nebaigtą, vėliau turėsite vėl tęsti, kad užbaigtumėte savo darbą. Argi žinote, ar piktžolės tuomet vėl neužklojo laukų ir ar ten neįsiveržė kenkėjų antplūdžiai?

57. Taip noriu jums pasakyti, kad, pajutę mano šaukimą, turėtumėte nedelsdami juo pasekti, kad galėtumėte išnaudoti laiką, kurį jums patikėjau jūsų užduoties įvykdymui. Apmąstykite visa tai, ir suprasite, kad būtent jūs patys galite užsitarnauti gerovės ir taikos atlygį, taip pat savo dešine pasirašyti savo nuosprendį.

58. Nepaisant mano Žodžio teisingumo, su jumis kalba mylintis Tėvas. Pažvelkite, kaip mano apsiaustas išsiskleidžia, kad apdengtų visus, neatsižvelgdamas į jūsų nuodėmes.

59. Studijuokite mano Žodį, jis yra šviesa, apšviečianti jūsų sielą, kad ji išgirstų sąžinės balsą. Dabar yra malonės laikas, kai ši šviesa įsiskverbia į kiekvieną žmogų.

60. Aš esu Kristus, kuris su meile kreipiasi į jus, kad jūs man parodytumėte žmonijos skausmą. Juk jūs esate tie, kurie tiki šiuo apreiškimu. Sakau jums: noriu apsigyventi jūsų širdyse.

61. Kiek žmogaus kraujo per šį laikotarpį išsiliejo ant žemės! Pažvelkite į mano vaikus jų neišmatuojamoje kančioje, kaip jie įvairiais būdais Manęs ieško ir šaukiasi, o giliausias jų jausmas sako jiems, kad atėjo laikas, kai mano pasiuntiniai artėja prie tautų ir žmonių, kad sukurtų taiką.

62. Kiekviena religinė bendruomenė tikisi pamatyti, kaip mano sugrįžimo stebuklas išsipildo jų kulto glėbyje, jų tikėjimo išpažinimo rėmuose arba jų garbinimo formose.

63. Tačiau *jums* sakau, kad jūs tikite mano atėjimu, kad mokate užmegzti ryšį su Manimi ir kad esate išgelbėti. Jūs esate tie, kurie tinka perduoti šią meilės žinią savo artimiesiems.

64. Žiūrėkite, žmonės neranda sprendimo savo konfliktams nei savo įstatymuose, nei savo bažnyčiose, ir jaučiasi apsupti tamsos atmosferos.

65. Skausmas turi pakankamai jėgos, kad sustabdytų juos jų kelyje ir priverstų pakelti žvilgsnius į Mane, kad išgirstų mano balsą, taip pat kaip *jūs* buvote sustabdyti savo kelyje, kad atvertumėte dvasios akis ir vėl mane pamatytumėte. Tačiau dabar jūs esate tie, kuriems patikėta skelbti mano Žodį visiems žmonėms – tiek tiems, kurie per „*„*“ pakilo savo gabumais, tiek tiems, kurie pasiekė tik nedidelę pažangą.

66. Tik pirmą akimirką tas, kuris išgirs gerąją naujieną, bus nustebęs, nes vėliau jis prisimins, kad dar prieš Mesijui atvykstant Antrajame Laike jo atėjimas buvo paskelbtas per pranašus, kaip ir mano atėjimas šiuo metu. Aš pats jums tai paskelbiau per Jėzaus lūpas ir nurodžiau ženklus, kurie pasirodys kaip mano atėjimo įrodymas.

67. Kadangi viskas išsipildė, žmonės bus įtikinti. Štai Šventosios Dvasios šviesa, kuri jus apšvietė visais laikais. Nes dieviškoji šviesa buvo, yra ir visada bus.

68. Mano tiesa vėl kovos su nežinojimu, iš kurio kyla fanatizmas, stabmeldystė ir religinis fanatizmas. Nes fanatizmas yra aklas, stabmeldystė – materialistinė, o fanatikas – veidmainis.

69. Aš apšviesiu bedugnės gelmes, kad visos sielos iš ten pakiltų tyros ir apšviestos.

70. Amžinybėje sielos tobulėjimas ar vystymasis niekada nebus sustabdytas. Juk jūs visi esate pavaldūs tobulėjimo dėsniui.

71. Jei siela kartais savo kelyje nepažengia į priekį, tai įvyksta dėl kūno įtakos. Tada ji turi atsigriebti prarastą laiką, paspartindama savo žingsnius arba per naujus įsikūnijimus. Supraskite, kad kai Aš jus teisiu, mano teismas vyksta iš meilės, bet niekada kaip bausmė. Mylėkite visada, ir jūs taikoje įžengsite į amžinąjį gyvenimą. Kai ateis mirtis, jūsų siela neturi nerimauti, nes ji ištiks tik kūną, kuris nugrims į švelnią kapo glėbį.

72. Eikite taikoje į dvasinę tėvynę, žinodami, kad tarp žmonių įkurtas Šventosios Dvasios, Tiesos Dvasios, amžius.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 195

1. Klausykitės mano pamokymo, mylimieji mokiniai.
2. Per Balsą nešančiojo įkvėpimą mano Žodis, kupinas pamokymų, pasiekia jus. Klausydamiesi jo, jūs supratote, kad jis reiškia veikiančią jėgą, balzamą ir atsinaujinimą, o jo esmėje jūs nujaučiate sielos gyvenimą.
3. Nemanykite, kad jūsų Mokytojui pakanka matyti jus aplink save. Yra dar kažkas, ką turėtumėte padaryti ir kas Jam tikrai patiktų, – tai atsiskaityti už tą skolą, kurią turite Jam ir kurios dar nesumokėjote. Tai skola, kuri visą laiką, kol gyvenote žemėje, slėgė jus. Būtent dėl to mano Žodžio glamonėje jaučiate priekaištą. Jo meilėje atrandate įsakymą, o esmėje – įstatymą.
4. Jūsų protas kartais suklysta dėl šios atpirkimo pareigos ir priešinasi jai, nes tik siela gali tą skolą suvokti. Tačiau jei ji leis sau pasinerti į žemiškus malonumus, dvasiškai ji taps atstumtąja.
5. Noriu, kad mano mokiniai būtų tvirti savo tikėjime ir įsitikinimuose, kad jie nepriklausytų tiems, kurie, nors ir sako, kad tiki mano Žodžiu, tvirtina, kad seka manimi; tačiau, kai pajunta, kad po jų kojomis dega dykumos smėlis, bijo tęsti savo kelią, nes jaučia, kad palieka už savęs šio pasaulio turtus. Tai tik veidmainiai, jie dar netapo mokiniais.
6. Nesitikėkite, kad šis kelias bus nusėtas rožėmis, veikiau tikėkitės, kad jis bus pilnas erškėčių. Tai tas pats kelias, kuriuo ėjo Jėzus, tai tas, kuris veda į Kalvarijos kalno viršūnę.
7. Būtent mano Žodis nurodo jums kryptį, kad nesuklyptumėte.
8. Tai laikas, kai kiekvienas protas ir kiekviena siela priima mano šviesą. Konfesijos ir mokymai įgis visišką aiškumą, ir jūs stebėsitės, matydami, kaip jūsų artimieji žengia žingsnius link dvasingumo, nors ir nebuvo girdėję šio žodžio.
9. Melskitės už pasaulio taiką ir suvokite, kad mano gailestingumas jus apsaugojo nuo karo.
10. Iš tiesų, sakau jums: nepaisant jūsų susižavėjimo ir meilės mano Žodžiui, jūs nesuteikėte jam tokios vertės, kokią jis turi. Tačiau ateis rytojaus kartos ir stebėsis tuo bei jausis priblokšti pagarbos ir susižavėjimo jausmais tiems knygoms, kurios bus užrašytos.
11. Jūs esate tie, kuriuos Aš radau užmigusius įvairių religinių bendruomenių glėbyje, ir nors visos jos yra keliai, vedantys į tą patį tikslą, Aš norėjau jums dar kartą parodyti trumpiausią kelią.
12. Būkite vieningi, mylimieji vaikai, ir gyvenkite taikoje.
13. Vis artėja akimirka, kai Aš nustosiu jums teikti savo mokymą – tą gražią pamoką, kurią taip ilgai gavote per žmogiškąjį protą. Buvo mano valia, kad būtumėte pasirengę, kad niekas jūsų nenustebintų, kad mano

darbo priešai mano liudytojuose rastų nenugalimą tikėjimo jėgą, o jūs turėtumėte absoliučią tikrumą, kad nesate vieni, kad Aš esu arti visų savo vaikų.

14. Šiandien iš jūsų esybės plūsta jėga, kuri verčia jus dirbti. Tai sąžinė, kuri viduje kalba jums.

15. Materialioje sferoje tai yra įstatymo galia, kuri nustato jūsų elgesio taisykles.

16. Dvasiniame pasaulyje tai yra mano viską apimanti meilės dėsni, kuris atsiskleidžia ore, kurį kvėpuojate, pasaulyuose, kurie jus supa, ir visoje kūrinijoje.

17. Viskas virpa šio įstatymo ritmu. Kai žemesnio lygio būtybės gimsta, auga ir vėl nugrimzta į gamtos glėbį, tai vyksta todėl, kad jos gyvena pagal įstatymą, jo nežinodamos.

18. Tačiau kodėl žmogus, nors ir apdovanotas Dvasios šviesa, sąžine, protu ir valia, taip dažnai nukrypsta nuo kelio, kurį žymi mano įstatymas? Priežastis yra ta, kad, kol vieni pamiršta Tėvą, kiti susidaro klaidingą įvaizdį apie Mane, apribodami Mane žmogaus išgalvotu pavidalu ir pamiršdami, kad Aš esu dvasinė esmė ir galia, o viskas paklūsta Mano valiai.

Kai žmogus su gerais ketinimais bando tyrinėti kūriniją, kurioje atsiskleidžia Dievo galia, jis taip pat stebi sėklą ir gilinasi į paslaptį, kurią ji slepia. Jis mato, kaip ji iš žemės išdygsta kaip augalas, tiria įvairias rūšis, ir nors jų savybės skiriasi, visos jos maitinasi iš to paties šaltinio: žemės.

19. Sėklos grūdelis yra gyvenimo, dauginimosi, virsmo ir vystymosi simbolis. Tačiau jei tokioje mažoje būtybėje galite įžvelgti Kūrėjo atvaizdą – kiek dar labiau tai pasakytina, kai žiūrite į žmogų, visatą ar tyrinėjate sielą?

20. Supraskite, kad nėra jokios konkrečios formos, kuria galėtumėte įsivaizduoti savo Dievą. Aš esu visur – tiek dvasiniame ir amžinajame pasaulyje, tiek materialioje gamtoje. Aš esu gyvenimas, visata ir šviesa. Aš esu vaistas nuo visų blogybių, kurios gali ištikti žmogų.

21. Dvasiniame pasaulyje yra priešnuodis kiekvienai blogybei, kankinančiai sielą, lygiai taip pat, kaip žmogus gamtoje, pasitelkdamas mokslą, randa vaistą savo fiziniams skausmams. Jei pamąstysite, atrasite, kad įvairiose sferose atsiskleidžia Tėvo begalinis tobulumas. Jūsų vaizduotė ir smalsumas kartais peržengia jūsų pasaulio ribas, ir jūs klausiate savęs, ar kituose pasaulyuose yra žmogiškosios būtybės ir ar jų gyvenimas bei raida panašūs į tuos, kuriuos turite Žemėje. Studijuokite ir praktikuokite mano mokymą, ir kai ateis laikas, jūs pažinsite žvaigždžių gyvenimo paslaptį. Žmogaus užduotis – savo nuopelnais perplėsti tą šydą. Jo užduotis – tęsti savo tobulėjimo kelią, kad jo akys galiausiai galėtų pamatyti tai, kas atitinka mano valią, ir kad jis galėtų apšviesti savo artimųjų vaizduotės

pasaulį. Iš tiesų, sakau jums, nebus įmanoma pakilti iki ten nepatyrus kritimų. Reikia kilti žingsnis po žingsnio. Priešingu atveju žmogaus smegenys kankinsis ir nieko nesugebės suvokti.

22. Todėl Aš leidau, kad jūsų vystymasis, laikantis jūsų brendimo ritmo, vyktų tik lėtai.

23. Iš didžiųjų konfliktų žmogus semiasi šviesos ir daro naujus atradimus, kurie skatina žmonijos pažangą. Tačiau žmogus pamiršta, kad visa jo pažanga kyla iš kažko galingesnio už jį patį ir kad savo protu jis priima Kūrėjo šviesą, kuri yra išmintis. Malonu matyti, kaip jūs augate žiniose, tačiau iš tiesų sakau jums: turėtumėte daugiau stengtis dėl sielos nei dėl materijos. Todėl šiuo metu duodu jums apreiškimą, kuris jūsų viduje sukuria tikrą supratimą apie būtybes – tiek dvasines, tiek žmogiškąsias – ir kuris savo paprastume talpina žinias, atveriančias jums kelią į geresnį gyvenimą.

24. To gyvenimo *jūs* nematysite savo žemiškojo kūno akimis. Tačiau galite skelbti šiuos mokymus tiems žmonėms, kurie čia patirs ateitį.

25. Dabar jūs matote tik karus ir šaukiate, kad tai Dievo bausmė, nors Aš jus mokiau, kad Dievas, kuris yra Tėvas, nebausia, kad įvykiai vyksta todėl, kad jie patys juos sukėlė.

26. Kas sukėlė gamtos jėgų siautėjimą? Visa tai įvyko dėl harmonijos trūkumo, su kuria žmonės gyvena su juos supančia gamta.

27. Žmogus pagaliau turi suvokti tą raidą, kuriai yra pavaldži jo siela, kad galėtų įvertinti jos pažangos ar regresijos laipsnį ir ieškoti būdų, kaip pasiekti tikrąją pažangą. Jis turi suprasti, kad negali tenkintis vien tik gyvenimu sau pačiam, taip pat neturi atsižvelgti vien tik į žemiškąjį gyvenimą.

28. Tada jis, trokšdamas mano Įstatymo – to, kurį Aš daviau žmonijai nuo Mozės laikų, – nukreips savo žvilgsnį, ir taip ieškodami žmonės prieis prie to mokyto, kurį Aš jums apreiškiau *šia*is laikais, ir supras, kad jis yra visapusiškas.

29. Mano vaikai, susiburkite. Skleiskite šias žinias, kurias šiuo metu įgyjate, savo artimiesiems. Nesirinkite tik šiose susirinkimų salėse, eikite į lauką, į kalnus, ten Aš pasirodysiu tarp jūsų.

30. Jūs šį amžių vadinate Šviesos amžiumi. Tačiau Aš jums sakau: jūs turėtumėte jį taip vadinti ne tik dėl žmonių atradimų, bet ir todėl, kad Šventosios Dvasios šviesa apipylė kiekvieną proto organą ir taip žmonijai atvėrė kelią, vedantį į aukštesnį gyvenimą – dvasinį gyvenimą.

31. Mano šių laikų Žodis tarnaus tam, kad rytojaus žmogus išplėtotų savo sielą ir protinius sugebėjimus. Koks didelis bus tų žmonių sugebėjimas suvokti ir pažinti!

32. Šiam tikslui Aš ateinu su savo Šviesos Žodžiu, kad paruoščiau ateinančias kartas ir pasakyčiau jums, jog ir jūs turite paruošti tą kelią.

33. Studijuokite šį mokymą, įgyvendinkite jį, ir jūsų širdyse bus ramybė, jūsų lūpose – iškalba, o jūsų žodžiuose – įtikinamumas.

34. Mylimi Mokytojo mokiniai: ateikite pas Mane.

35. Aš dar kartą atėjau pas jus, atsiliepiu į jūsų šauksmą, nes matau jūsų troškimą pasiruošti.

36. Žmonija iš šių dienų sukūrė tradiciją, skirtą paminėti tuos, kurie jau nebeprisiklauso šiam pasauliui. Žmogaus vaizduotė bandė susikurti įsivaizdavimą apie vietą, kurioje yra tos būtybės, ir apie gyvenimą, kuris jas supa. Ir trokšdami, kad jos mėgautųsi amžina ramybe, jie tiki, jog mato jas sėdinčias Tėvo dešinėje ir besidžiaugiančias Jo malone. Jūs esate toli nuo tikrovės. Vis dėlto jūs, kuriems Aš atskleidžiau tiek daug to gyvenimo tikrovių, nors ir suprantate, kad tarp žmonių egzistuoja skirtingi dvasinio gyvenimo įsivaizdavimai, turite būti dvasia vieningi su visais ir pasitenkinti žinojimu, kad visi jaučia tą dvasinį virpėjimą.

37. Atėis laikas, kai jūs galėsite atverti savo artimiesiems šią knygą, kurią Aš jums dabar patikiu, kad šias žinias perduotumėte iš širdies į širdį.

38. Kiekvienos sielos tikslas – po jos apvalinimo ir tobulinimo įsiliesti į Dieviškumą. Tam Aš apšviečiu jūsų kelią šviesa ir suteikiu jūsų sielai jėgų, kad jūs pakiltumėte laiptelis po laiptelio. Priklausomai nuo to, kokį išsivystymo lygį pasieksite palikdami šią Žemę, tokia bus ir dvasinė buveinė, kurioje gyvensite anapus. Juk Visata buvo sukurta kaip laiptų kopėčios, vedančios sielą į tobulumą.

39. Kai čia užbaigsite savo užduotį ir nebeturėsite grįžti, jūsų siela apsigyvens kitame pasaulyje, iš kurio ji saugos ir dirbs žmonių taikos ir pažangos labui.

40. Žingsnis po žingsnio jūs įžengsite į slaptą lobyną, ir kuo labiau siela suvoks save, tuo didesnę polinkį į gėrį ji jaus, o tai ją dar labiau priartins prie Dieviškumo.

41. Būtybės, klajojančios erdvėje ir siekiančios pasiekti aukštesnio pasaulio šviesą, yra tos, kurios saugo nelaimės ir įspūdžius, kuriuos jose paliko žemiškasis kūnas ir žemiškasis gyvenimas. Jos yra blaškomos tarp dviejų jėgų, kurios jas traukia – dvasinės ir materialiosios, nes jos vis dar jaučia polinkį ir meilę šio pasaulio malonumams.

42. Kreipkitės į tas būtybes malda, nes jų šviesos ir jėgos nepakanka, kad nutrauktų grandines, kurios jas pririša prie to, ką jos paliko. Melskitės už juos. Tačiau dėl tų, kurie nugalėjo pasaulį ir mirtį, nesirūpinkite. Jie priklauso visiškai kitokiems pasauliams, ir kiekvieną patirtį, kurią jie įgijo gyvenimo kelionėje, jie paverčia šviesa, kad iš ten jus įkvėptų. Jie yra jūsų

užtarėjai, jūsų globėjai, tie, kurie dirba visų labui. Prisiminkite juos ir mylėkite juos.

43. Dvasiniame pasaulyje taip pat yra milžiniškos būtybių minios, kurios nežino, kur eiti, ką galvoti ar ką daryti. Tai tie, kurie tik neseniai paliko šį pasaulį ir dar nejaučia savo snaudančių sugebėjimų bei jėgų pabudimo. Melskitės už juos, nes jūsų dvasinis balsas atsilieps jų sielose ir pažadins juos, kad jie galėtų rasti kelią, kurį Jėzus jiems jau nubrėžė žemėje savo žodžiais ir krauju ant kryžiaus.

44. Tačiau nors šios dienos pasauliui yra kupinos sielvarto, nes jis gedėja dėl artimųjų netekties, tam, kuris pažįsta sielos gyvenimą, negali būti sielvarto, o tik džiaugsmas, nes jis žino, kad tie, kurie išėjo iš šio pasaulio, palikdami kūną, pasiekė išsilaisvinimą ir žengė dar vieną žingsnį link ramybės, kurią suteikia tobulumas.

45. Sakau jums: neskubėkite įžengti į Dvasinį pasaulį, kad šiuo keliu žengtumėte pirmuosius žingsnius link tobulumo. Šio tobulumo turite siekti dar būdami kūne, iš šios žemės. Savo kūniškame gyvenime, šiame pasaulyje ir gyvenime, kuris jus supa, nepaisant visų kartėlių ir likimo smūgių, atraskite begalę galimybių užsitarnauti nuopelną savo sielos tobulėjimui.

46. Žemiškasis kūnas yra tik laikinas sielos apvalkalas, kurį ji keičia tiek kartų, kiek to reikia jos patirtims, tobulėjimui ar atpirkimo užduotims. Kas dar nesupranta šio dieviškojo teisingumo dėsno, tas tebėra pradedantysis mokinys.

47. Jūs nebūtumėte spiritualistai, jeigu abejotumėte reinkarnacijos dėsniu, nes tai yra pagrindinė žinia, kurią Aš naujai atskleidžiu daugeliui ir patvirtinu tiems, kurie apie tai turėjo nuojaustą ar intuiciją. Šiame dėsnyje glūdi protingumas ir teisingumas, tokie aiškūs kaip šviesa.

48. Tačiau tas, kuris tiki šiuo mokymu ir nori jį paaiškinti, turi mokytis, kad kūnas yra sielos apvalkalas arba drabužis, kad šis kūnas prisideda prie sielos tobulėjimo, nes suteikia jai būtinas priemones išreikšti save ir apsivalyti. Vidinė sielos kova su kūnu, gėrio kova su blogiu, suteikia galimybę užsitarnauti nuopelnus. Kūno kančios, neišpildyti troškimai yra sielos apvalinimas, dar viena patirtis, kuri iš pirmo žvilgsnio atrodo karti, tačiau vėliau virs įžvalga. Aš nenoriu jums pasakyti, kad norint apsivalyti būtinas skausmas. Kiek daug būtybių yra mano glėbyje, kurias meilė apvalino, joms nepatyrus skausmo!

49. Tačiau žmogaus likimas – kentėti, lipti į kalną nešant savo kryžiaus našta, kol jis pasieks savo sielos išgelbėjimą. Todėl nepaniekinkite kūno, per kurį patiriate tiek daug kančių, o veikiau mylėkite jį, nes ir jame atsispindi Dievo galybė, nors jis ir yra silpnas „kūrinys“, už kurį jūs esate

atsakingi. Saugokite jį ir vedkite jį iki tos dienos, kurią Aš nustatysiu, kad pareikalausčiau iš jūsų ataskaitos už jį.

Kai Aš jums sakau: „Mylėkite savo kūną“, supraskite, ką Aš tuo noriu pasakyti. Nes Aš nenoriu jūsų širdyse pažadinti tuštybės ar savanaudiškumo. Tačiau mylėkite ir savo sielą, kuri yra kilni ir aukšta jūsų esybės dalis bei jūsų paties Tėvo dalis. Mylėkite ją, kad ir kokia sutepta ji bebūtų. Nes net jei ji apgaubta tamsos, ji visada nešios savyje mano dieviškumo kibirkštėlę, kuri yra Dvasia. Ir nepaisant visko, joje visada bus tyrumo, nuo tos akimirkos, kai Aš apsigyvenu kiekviename iš savo vaikų. Bet jei ta šviesa bus nepaisoma, siela savo nepaklusnumu ir toliau nestos į priekį ir atidės savo atvykimą į savo Kūrėjo glėbį.

50. Nors mano žodžiai ir darbai atrodo prieštaringi, juose nėra jokio tokio prieštaraavimo. Aš jums sakiau, kad Dievas yra tyrumas ir tobulumas, ir kad jūsų siela yra panaši į dieviškumą. Tačiau kai siela yra puolusi, nuvilktą kūno geidulių, ji, sustojusi savo tobulėjime, abejoja savo panašumu į Kūrėją, nes laiko save atstumiančia ar nešvaria, nors Tėvo malonė ir buvimas nuo jos neatsiskiria. Tiesiog jų nebėra galima pajusti.

51. Dirbkite savo sielos ateities labui. Kodėl tada bijoti mirties? Tačiau nepalikite nieko neišspręsta, kad vėliau netektų ištaisyti ankstesnių klaidų ar sumokėti skolų.

52. Nė viena diena neturi praeiti be to, kad atliktumėte gerą darbą – taip dirbsite savo sielos labui.

53. Nebūkite fatalistai, įsitikinę, kad jūsų likimas yra būtent tas, kurį Dievas jums paskyrė gyvenimo kelyje, ir kad jei kenčiate, tai vyksta todėl, kad taip yra parašyta, o jei mėgaujatės gyvenimu, priežastis yra ta, kad ir tai taip pat yra parašyta. Aš jus įtikinu, kad turėsite nuimti tai, ką pasėjote. Tačiau klausykite atidžiai, nes kartais derlių nuimsite iš karto, o kitais atvejais įžengsite į naują žemiškąjį gyvenimą, kad nuimtumėte savo pasėtą derlių. Gerai apmąstykite tai, ką Aš jums ką tik pasakiau, ir taip pašalinsite daug blogų nuomonių apie Mano teisingumą bei daug klaidų.

54. Supraskite Mane, ir jūsų širdyse neliks jokių abejonių. Suvokite, kad Aš turiu mokyti žmoniją per jus. Tačiau jei pasakytumėte, kad nesugebate žmonėms paaiškinti tokių gilių paslapčių, Aš skelbsiu savo Žodį per jūsų lūpas. Nes jūsų lūpų nepatyrimas neturi užgožti mano darbo didybės.

55. Siela, kuri išmoksta suprasti kelią, kuriuo turi eiti, daugiau nuo jo nenukryps. Ji gali palikti šį pasaulį ir pereiti į kitus pasaulius, bet tai darys niekada nenukrypdama nuo kelio, kurį jai rodo sąžinė. Neprirengta siela susiduria su pavojais tiek šiame pasaulyje, tiek bet kuriame kitame. Jai trūkūs įžvalgų, kurios yra šviesa, ji negalės pakilti, ir tada jos sumaištis leis pajusti jos žalingą įtaką netgi žmonėse. Priešingai tiems, kurie sugebėjo

pakilti į dvasines aukštumas ir kurie, pakilę, tampa visatos mokytojais bei leidžia pajusti savo gydomąją įtaką savo broliams ir seserims.

56. Imkite pavyzdį iš pastarųjų, siekdami to pasaulio, kur tobulumas yra idealas – mylėti ir geriau pažinti Amžinąjį, iš kurio esate kilę ir kurio daugiau nepalikssite.

57. Mano malonė spinduliuoja į visas sielas. Tačiau vieni ją priima, o kiti – atstumia. Kas trokšta meilės, tegul geria iš Manęs, nes Aš esu neišsenkanti upė, malšinanti tą troškulį.

58. Kas patyrė nesėkmę, tegul nukreipia žvilgsnį į Mane, kad pamatytų Mano Šviesos spindulį ir leistųsi juo vadovauti. Kas jaučiasi nuogas, tegul apsigaubia Mano atleidimo ir gailestingumo apsiaustu. Kas abejoja, tegul lavina savo protą, nes Aš esu Išmintis, ir per ją Aš jam apreikšiu. Nusiminęs tegul priartėja prie Manęs, kur jis gali rasti viską, ir kai jis iš išgers iš šios meilės taurės, jame užsidegs tikėjimas.

59. Melskitės už kenčiančiųjų pasaulį, ir jūs pasieksite, kad tie, kurie iš pažiūros yra pasmerkti, gautų išgelbėjimą.

60. Aš esu „Žodis“, Aš esu Žodis, klausykite Manęs.

61. Savo širdžių gelmėse jūs man užduodate tūkstančius klausimų. Jūs sakote: „Viešpatie, argi mes nesilaikėme Tavo nurodymų? Argi mes nepadarėme gero žmonijai? Argi, vietoj to, kad Tave suprastume, mes nesuklydome ir argi galbūt nesuklaidinsime kitų?“

62. Ne, mano vaikai, Aš esu tarp jūsų, kad jus pataisyčiau ir savo mokymais užkirstų kelią jūsų klaidoms. Kai būsite stiprūs, nebeturėsite jokių abejonių.

63. Dvasiškai jūs jau nebėra maži vaikai, nes tai nėra pirmas kartas, nei pirmasis amžius, kurį gyvenate žemėje. Šeštojo antspaudavo šviesa, apšviečianti jus šiuo metu, nėra vienintelė, kuri apšvietė jūsų buvimą. Jūs esate išsivysčiusios sielos, išsivysčiusios ilgame tobulėjimo kelyje. Todėl nesijaudinkite, verčiau džiaukitės, nes Viešpats yra tarp jūsų. Nes tai yra ženklas, kad galite Jį suprasti ir Jam paklusti.

64. Pirmuoju laikotarpiu Izraelio tauta buvo įkalinta Egipte, kur viešpatavo stabmeldystė ir pagonybė. Aš leidau, kad mano tauta gyventų tų pagonių glėbyje ir daugintųsi, siekdamas jiems pateikti įrodymus apie mano egzistavimą ir mano galią per tautą, tikinčią nematomu Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievu.

65. Kai vergovės kančios ir kartėlis pasiekė kulminaciją, Aš iš izraelitų tarpo išvedžiau vyrą, kuris buvo pateptas mano malone, kuriame spindėjo mano įkvėpimas, ir kuriam Aš įsakiau bei taip jam tarė: „Eik pas savo tautą ir išgelbėk ją, nes ji yra prislėgta grandinėmis, pažeminimais ir vargais. Išgelbėk ją nuo faraono jungo, išlaisvink ją ir vesk ją per dykumą,

pasirinkdamas kelią, vedantį į Kanaaną. Nes Aš noriu, kad, kai ši tauta pasieks žemę, kurią Aš jums pažadu, ji ten galėtų atsiduoti Dievo garbinimui, kuris yra vertas mano dieviškumo.“ Tas vyras buvo Mozė.

66. Kaip Mozė išgelbėjo tautą iš faraono gniaužtų? Argi jis įdėjo ginklus į savo tautos rankas? Ne, jo ginklas buvo tikėjimas į savo visagali Dievą.

67. Kai tas faraonas priešinosi Mozės norams, kurie buvo mano įsakymai, Aš pagoniui įrodžiau, kad, kad ir koks didelis būtų jo nepaklusnumas ir netikėjimas, mano teismas ir mano galia vis dėlto buvo didesni. Dešimt kartų jis nepaisė mano balso, ir dešimt kartų Aš ištikau egiptiečius didžiulėmis bausmėmis, kurios galiausiai sušvelnino jo kaklą ir palaužė tironą, kurio širdis buvo kieta.

68. Mozė leido savo tautai iškelti, pasuko į dykumą ir atvedė ją prie Sinajaus papėdės, žinodamas, kad ten susitiks su savo Viešpačiu. Kol tauta laukė Mozės sugrįžimo, šis, pakilęs maldoje į Aukščiausiąjį, gavo iš Jehovos įstatymo lenteles, kurios nulems žmonijos likimą. Paklusnis tarnas savo dvasia priėmė tą dieviškąjį apreiškimą ir buvo paruoštas pats nustatyti įstatymus, reglamentuojančius visus žmogaus gyvenimo reikalus ir veiksmus.

Ilgai kentėjęs ir kovojęs dykumoje, tauta pasiekė savo likimo tikslą – „Pažadėtąją žemę“. Ten tauta pastatė savo namus, dirbo laukus ir sodus, sukūrė šeimas ir garbino Dievą iš visos širdies. Vykdydama pareigas pasauliui ir laikydamasi Dvasios įstatymų, ji sukūrė vieningą Dievo garbinimą, kad jį atiduotų Tam, kuris jai suteikė tiek daug savo meilės ir gailestingumo įrodymų.

Tačiau dvasinis garbinimas dar buvo toli nuo tobulumo. Aukos ir aukojimai buvo materialūs, o aukojimai – nekaltų būtybių krauju. Netgi žmonių gyvenime jiems nepavyko elgtis laikantis aukštų moralės ir teisingumo principų. Galiojo taliono įstatymas, kuris skelbė: „Aki už akį, dantis už dantį.“ O tais atvejais, kai moteris būdavo pagauta neištikima, galiojo įstatymas, pagal kurį ji būdavo nuteikiama už miesto ribų mirti nuo žmonių mestų akmenų.

69. Kodėl Tėvas tuo metu leido visa tai? – Nes tuomet žmonės dvasiniu požiūriu darė pirmuosius žingsnius.

70. Laikasėjo. Aš priėmiau jūsų laukų pirmąsias gėrybes, pirmuosius jūsų derliaus vaisius ir jūsų nekaltų aukų kraują, kurį man aukojote ant aukuro.

71. Tos tautos tradicijos buvo giliai įsišaknijusios. Tačiau kas jiems būtų pasakęs, kad visa tai turėjo pasikeisti, kad tie įstatymai ir ta kulto forma turėjo būti pertvarkyti? Tai nebuvo Mozė, nei pranašai, kurie pertvarkė tas formas ir papročius. Mozė tik pradėjo kelią, o pranašai tik pamokslavo.

Būtent pažadėtasis Mesijas, Dieviškasis Mokytojas, pažadino jus iš miego; jis, nepaisydamas nė vieno iš įstatymo įsakymų, kuriuos gavo Mozė, panaikino tradicijas ir kulto formas, kurios jau nebebuvo tinkamos tam laikui, ir atidarė naują Šviesos ir Išminties amžių, kuris pakeis žmonijos gyvenimą.

72. Aš nereformavau Įstatymo, o tik jo taikymą, kuris buvo iš jo išvestas.

73. To tautos dvasinis vaikystės laikotarpis buvo praėjęs, ir ji įžengė į brandą. Tada Aš daviau jums valgyti jums nežinomą maistą ir suplėšiau jūsų nežinojimo šydą. Visas mano Žodis buvo Įstatymas, apibendrintas vienu sakiniu: „Mylėkite vieni kitus.“

74. Tačiau Aš jums pranešiau ir pažadėjau savo sugrįžimą kaip Šventąją Dvasią. Mat tuo metu Aš jums nepasakiau visko, o iš to, ką jums apreiškiau, jūs negalėjote visko suprasti ir išaiškinti, todėl buvo būtina, kad Tiesos Dvasia ateitų pas jus, kad jums *viską* apreikštų.

75. 1866 metais pirmą kartą mano balsas buvo išgirstas per žmogiškąjį protą, ir žmonijai prasidėjo naujas laikotarpis: trečiasis amžius.

76. Iš savo dvasinio vaikystės laikotarpio žmogaus siela įžengia į jaunystę. Praeis dar šiek tiek laiko, kol ji pasieks visišką brandą ir jos vaisiai bus tobuli.

77. Kristaus mokymas buvo dvasinis, tačiau žmogus jį apgaubė apeigomis ir formomis, kad jį priartintų prie mažiau išsivysčiusių sielų suvokimo ribų.

78. Jūs įžengėte į Dvasios, didžiųjų apreiškimų laikotarpį, kuriame iš kiekvieno kulto išnyks materializavimas, apgaulė ir netobulumas, kuriame kiekvienas žmogus savo Dvasios pagalba pažins savo Dievą, kuris yra visiškai Dvasia. Šiuo keliu jis atras tobulą bendravimo formą.

79. Nuo tos dienos, kai Aš pirmą kartą apsireiškiau šia forma, jūs bandėte suvokti šio darbo didybę, tačiau vis dar nesuprantate nei jo gilumo, nei jo tikslo.

80. Kas galėtų tvirtinti, kad jį suprato arba kad jį visiškai įgyvendino? Niekas! Jūs dar toli nuo to, kad pasiektumėte tobulumą.

81. Mano Įstatymas, mano darbas – tai Jokūbo kopėčios, kuriomis jūs žingsnis po žingsnio, laiptelis po laiptelio kilsite aukštin. Ir kuo aukščiau pakilsite, tuo arčiau pamatysite savo Tėvą.

82. Kai prasidės 1948-ieji metai – pirmieji iš paskutiniųjų trijų metų, kuriais Aš būsiu tarp jūsų per savo Žodį, – mano valia yra, kad jūs drąsiai išeitumėte ir elgtumėtės taip, kaip jus mokė Mokytojas, kad galiausiai, mano atsisveikinimo dieną, kai norėsite atiduoti pakylėjančią ir meilės kupiną pagarbos ženklą Mokytojui, kuris jus mokė taip ilgą laiką, šis pagarbos ženklas būtų vertas jūsų Viešpaties.

83. Atsižvelgdamas į tokį pasirengimą, Aš paskelbsiu pasauliui šaukimą, nes žinau, kad tada jūs žodžiais ir darbais galėsite liudyti, jog Aš buvau tarp jūsų, apsireiškiau ir kalbėjau jums.

84. Argi nesuvokiate spąstų? Argi nematote savo aplinkoje tamsų rūko, kuris akimirkomis trukdo jums pamatyti žibinto, kuris jus apšviečia, šviesą – tą, kuri yra Šeštojo antspaudo šviesa?

85. Nepažeiskite žmogiškųjų įstatymų. Gydykite ligonius žodžiu, malda ir energija. Tegul jums prasideda naujas gerų darbų ir dvasingumo etapas. Tada mokslininkai negalės iš jūsų juoktis, žmogiškasis teisingumas jūsų nepasmerks, o bažnyčios turės pripažinti, kad turite dvasinį įgaliojimą.

86. Jūs įvedėte simbolius į savo kulto apeigas. Tačiau turite jų atsisakyti, nes ši pamaldų forma priklauso praeičiai, o dabarties ir ateities pamaldos – tai dvasios ir dvasios dialogas.

87. Artėja momentas, kai aš atsisveikinsiu su žmonėmis prieš sugrįždamas. Nors tai įvyko tyliai, vėliau tai atsilieps iki pat žemės pakraščiu, ir kai pasaulis taps smalsus, jis suras vietas, kuriose buvo galima išgirsti dieviškąjį žodį, „pasiuntinius“, kurie jį perdavė, ir raštus, kurie išliko.

Tačiau kai žmonės atvyks, kaip ketinate juos priimti? Tuomet nesielskite nesutarę ir nerodykite, kad tarp jūsų vyrauja nesantaika. Neteikite vaizdo, kuriame matytųsi susipykusi šeima, meilės neturinti santuoka ar kai kurie nepagarbi ir nepaklusnūs vaikai. Neduokite priežasties nusivilti dėl to, kad nevykdote savo dvasinių ir materialinių pareigų. Kas jiems ateitų į galvą, jei jie sutiktų jus be dvasinio pakilimo, nors jūs vadinate save spiritualistais? Ką jie pagalvotų, jei sutiktų jus pasidavusius fanatizmui ar stabmeldystei?

88. Žinokite, tauta, kad artėja laikas, kai atsiras netikri pranašai, netikri Kristūs, naujos bažnyčios, nauji Dievo tarnai. Todėl budėkite ir melskitės.

89. Vykdykite visus Tėvo nurodymus, suvokite, kad Jo teismas jums labai artimas. Tai nėra grasinimas ar pasmerkimas, tai tik įspėjimas. Atminkite, kad mano teismas yra tobulas ir kupinas meilės.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 196

1. Štai Tėvas, kuris ateina apsireikšti tautai, kuri visais laikais šaukėsi savo Dievo vardo ir sako, kad Jį myli. Matau, kad jūs verkiate. Jūsų skruostais teka daug ašarų, tačiau ne iš meilės mano dieviškumui, o iš skausmo, nes jūsų gyvenimas kupinas kartėlio. Tai ne kryžius, kurį nešate, tai sunki našta, kurios jau nebegalite ištverti. Priežastis ta, kad pamiršote pamokymą, užvėrėte knygą ir nutolote nuo joje esančių įsakymų.

2. O tauta, kuri girdi šį žodį! Ne tik tautos susiskaldė, bet ir tarp jūsų yra susiskaldymas. Ar pamiršote, kad 1931 m. prieš Naujosios Sendoros skrynią prisiekėte vienybę ir paklusnumą? Jūs savo nurodymus ir savo valią iškeliate aukščiau už mano valią. Tačiau Aš sunaikinsiu jūsų tradicijas ir netobulus įstatymus, kad būtų pripažintas mano darbas ir vykdomas mano įstatymas. Savo teismu nubausiu savanaudiškumą, išdidumą ir kiekvieną blogą sėklą. „Ponai“ išnyks iš šios tautos, o liks tik mokiniai, tarnai. Tam, kuris nori iškilti virš savo tautos ir ją engti, būtų geriau, jei jis būtų pašalintas nuo žemės.

3. 1947-ieji metai dabar artėja prie pabaigos, ir jų paskutinę dieną būtina, kad jūs priimtumėte tvirtą sprendimą įvykdyti savo užduotį, kad ne mano teismas jums parodytų kelią.

4. Argi nenorite, kad šis mokymas iškiltų į dienos šviesą ir žmonija jį pažintų? Iš tiesų, sakau jums, yra tokių, kurie, užuot palengvinę mano mokymo sklaidą, užsiėmė tuo, kad stabdytų mano žingsnius kelyje. Aš paliečiu žmonių širdis, kad jie atpažintų šį apreiškimą, kad jį priimtų tyru, tokiu, kokį Aš jums daviau ir patikėjau.

5. Jei kas nors nesutinka turėti medžio šaką, tegul ją grąžina Man. Geriau, kad Aš ją atgausiu, nei kad jūs leistumėte jai augti iškreiptai. Tėvas jums tai sako, nes Aš matau bendruomenes, kurios užrakino savo gerumo vartus, o ten lauke verčia vargšai, ir Aš matau mirusiuosius.

6. Mano darbo tarnai, išklausykite mano nurodymus ir laikykitės jų, nes žmonės nesustabdys jūsų žingsnių. Niekas negali sutrukdyti, kad įgyvendintųsi šis dieviškasis planas, kurio dalį Aš jums patikėjau, jei šį darbą pristatysite be jokio slaptumo, ką galite pasiekti per šiuos paskutinius trejus mano apreiškimo metus. 1950 m. pasirodys „nepalaužiamų“ kaklų žmonės, kurie – sužavėti mano apreiškimo didingumo ir jūsų pamaldumo tyrumo – parpuls prieš savo Viešpatį.

Laikotarpis trumpas, tačiau jo pakanka, kad būtų pašalintas materializmas, fanatizmas ir visos dėmės, kuriomis serga jūsų Dievo garbinimas. Mano mokymas yra dvasinis, todėl jūs vadinate save spiritualistais. Tačiau ar jūs apmąstėte ir išnagrinėjote, ką tai reiškia? Ar

jums atrodo teisinga, kad žodžiais skelbiate spiritualizmą, o savo darbais skelbiate visiškai priešingą dalyką?

7. Kiek didingą ir tyrą mano darbą pamatysite, jei pasinaudosite šia šviesa, kurią Aš jums dabar siunčiu!

8. Nuo tų, kurie vadovauja kiekvienai bendruomenei, priklauso, ar tauta pakils dvasiškai ir laikysis mano nurodymų. Net jei mano auksiniai plunksnakočiai ir nerašytų, Aš palieku savo žodžius neištrinamomis raidėmis šios tautos dvasioje. Tačiau kai vieną kartą pasieksite aukštesnį dvasingumo lygį, jūsų akys stebėsis, pamatę stebuklus, kuriuos Aš darysiu tarp jūsų. Tuomet jūs nekentėsite dėl to, kad mano Žodis pasitraukia, nes jausite mano artumą. Kadangi trūksta balso, kuriuo galėtumėte mane išgirsti, jūsų dvasinės dovanos išsiskleis dar stipriau, o tai suteiks jums didelį džiaugsmą ir tikėjimą, nes turėsite mane kaip pagalbininką įkvėpime, dvasiniame regėjime, pranašiškuose sapnuose ir intuicijoje. Jūs pasidžiaugsite girdėdami savo paties žodį ir matydami, kaip jūsų ligoniai pasveiksta.

9. Dvasinis pasaulis, turintis vis daugiau šviesos ir vis didesnę galią, bus geras tautos globėjas ir ištikimas sargas, kad visi mano laukuose atliktų savo užduotis ir dirbtų. Aš matau tik sielas, nedarydamas skirtumo tarp tų, kurie yra kūne, ir tų, kurie yra nuo jo laisvi.

10. Tai yra Šeštojo antspaudo šviesa, kuri šiuo metu buvo atskleista per mano gailėstingumą. Jau tuomet aš jums siunčiau Jėzų, savo dieviškąjį Sūnų, vienintelį, kuris žemėje laikėsi mano įsakymų ir vykdė savo Tėvo valią. Tačiau Aš Jį siunčiau, kad Jis padarytų žmones savo mokinius ir kad jie, sekdami Mokytoju, šlovintų Tėvą. Aš Jį siunčiau, ir Jis davė jums gyvenimą. Tačiau kaip Jį man grąžinote? Šiandien Aš vėl ateinu pas jus – ne kaip žmogus, bet kaip Guodėjo Dvasia.

11. Pasinaudokite mano mylinčia pagalba ir visiškai pabuskite Šviesai, kad jūsų širdis taptų jautrios. Leiskite savo sielai gyventi pasidavimo ir paklusnumo gyvenimą ir tapti mano mokiniu. Tikėkite šiuo Žodžiu, kurį Aš jums šiuo metu perduodu per savo žodžių nešėjus, ir dirbkite su savimi, kad pajustumėte jo esmę ir įsisavintumėte jo tiesą.

12. Tarpininkai, kuriais Aš pasinaudojau, kad mano Žodis pasiektų jus, tikrai nėra tobuli. Tačiau juos išrinkau Aš, kad jie įvykdytų mano nutarimus ir taip išpildytų mano pažadą sugrįžti pas jus. Tačiau apreiškimai, kuriuos šiandien patiriate, 1950 m. baigsis, kad užleistų vietą aukštesniam, tyresniam, dvasiniam apreiškimui, kuris bus dialogas iš Dvasios į Dvasią, kurio metu vaikas galės kalbėtis su savo Dangiškuoju Tėvu be žmonių ar dvasinių būtybių tarpininkavimo ir galės priimti Jo įkvėpimą be jokių apribojimų.

13. Kol ruošiatės įžengti į naują laikmetį, kol kas pasitenkinkite tuo, kad girdite Mane šia forma. Gilinkitės į Mano Žodį ir pasisotinkite jo prasmės turiniu. Leiskite sielai pakilti, kad ji pasiektų Mane ir galėtų gerti iš šaltinio, kol numalšins savo troškulį.

14. Nesiblaškite vertindami balso nešėją, kurio paslaugomis Aš naudojuosi, taip pat nebandykite išsiaiškinti, kodėl jis buvo išrinktas. Tik Aš vienas žinau jo kilmę ir paskirtį atliekant šią sudėtingą užduotį, kuri vieniems yra aukšto idealo įgyvendinimas, o kitiems – atpirkimas ir labai didelis išbandymas.

15. Visi jūs galite pasiekti, kad tarnautumėte Man, ir išnaudoti laiką, kurį Aš jums suteikiau. Jūsų užduotis – atremti blogį, išlyginti kelią tiems, kurie ateis po jūsų, ir pakloti pamatus žmonijai, kuri moka Mane mylėti ir tapti viena su Manimi.

16. Visais laikais Aš jums suteikiau galimybių veikti, kad žengtumėte dar vieną žingsnį savo tobulėjimo kelyje. Aš daviau jums mokymą ir priemones pakilti, kad galėtumėte priartėti prie Manęs. Tačiau kiek daugelis, pasiekę gyvenimo kelio pabaigą ir sugrįžę į „Dvasinę slėnį“, apžvelgė savo gyvenimą ir pripažino jį tuščią, be nuopelnų. Tada jie paprašė Manęs dar vienos progos, kad savo sielai sugrąžintų orumą ir grožį, kurių jie buvo atėmę, ir taip Man geriau įvykdytų savo užduotį. Aš suteikiau jiems prašomą dovaną, ir jie sugrįžo į Žemę.

17. Aš suteikiau sielai protą ir valią, kad ji pasirinktų teisingą kelią ir sugebėtų išvengti spąstų bei pavojų, kurie kiekvieną akimirką tykoja jos. Aš leidau, kad egzistuočiau gėris ir blogis, kad žmogus iš meilės Man ir iš pagarbos sau pačiam nugalėtų blogį ir nuo jo laikytųsi atokiai. Jei būtų tik *vienas* kelias ir jūs savo misiją vykdytumėte nesąmoningai, nešami gamtos dėsnių jėgos, kaip tai daro žvaigždės, gamtos jėgos ar žemesnės būtybės, tuomet jūs neturėtumėte jokios nuopelnų, jei eitumėte dorybės keliu. Jūsų sieloje nebūtų jokios kovos, jokio siekio, jokios patirties. Tačiau Aš nubrėžiau tobulėjimo kelią ir pastatiau jus jo pradžioje, kad savo pačių pastangomis pakiltumėte, kad visi pažintumėte šį kelią, kuris yra vienintelis, kuriuo galima pasiekti Mane.

18. Skleiskite mano mokymą ir neveikite priešingai pareigai, nei elgiasi blogi mokiniai. Kadangi jūs turite savyje sugebėjimų ir malonės dovanų, kuriomis galite vesti savo artimus ir palengvinti jiems daugelį blogybių, kurios juos šiandien ištinka, neslėpkite jų nuo jų. Leiskite savo sielai kalbėti ta patirtimi, kurią ji įgijo. Taip jūs šio didžiojo darbo rėmuose sukursite tai, kas jums priklauso.

19. Tada jūs išgelbėsite paklydusias avis ir padėsite Ganytojui, kuriuo esu Aš, surinkti visą jų skaičių į avių bandą. Tokiu būdu jūs užsitarnausite nuopelnus, kurių Aš iš jūsų prašiau, kad pasiektumėte savo sielos pakilimą.

20. Šią dieną, nuo pat aušros, daug sielų pakyla maldoje už tuos, kuriuos jos vadina „savo mirusiais“. Aš jums sakau, kad labai gerai, jog jūs jų prisimenate, jog jiems jaučiate dėkingumą, meilę ir susižavėjimą. Tačiau nėra gerai, kad dėl jų verkiate, tarsi jie būtų daiktai, kuriuos praradote, taip pat nėra gerai, kad laikote juos mirusiais. Nes jei galėtumėte juos pamatyti tomis akimirkomis, kai jūsų akys dėl jų lieja ašaras, o jūsų širdis dėl tų, kurie iškelia, dejuoja, jūs nustebtumėte pamačius šviesą, kuri juos apšviečia, ir gyvenimą, kuris juos gaivina. Tada jūs sušuktumėte: „Iš tiesų, būtent jie gyvena, o mes esame mirusieji.“

21. Argi jūs tikrai negyvenate iliuzijoje, kai verkia žiūrėdami į negyvas kūnas, pamiršdami, kad siela gyvena, virpa ir plaka?

22. Taip pat turiu jums pasakyti: Jei su tais, kurie perėjo į dvasinį gyvenimą, vietoj to, kad pagal šią tradiciją jiems skirtumėte vieną dieną, visada būtumėte sujungti maldos ryšiu, tuomet jų nematoma, bet tikra esybė ir jų teigiamas poveikis jūsų gyvenime būtų jaučiamas per visą jūsų buvimą – jūsų kovose, jūsų išbandymuose, taip pat ir jūsų gražiausiose akimirkose. O tos būtybės savo ruožtu turėtų galimybę prisidėti prie jūsų kilnių darbų ir sumanymų, dėl ko jos įgytų daugiau šviesos.

23. Kartą pasakiau: „Tegul „mirusieji“ patys palaidoja savo mirusiuosius.“ Jei atidžiai ir su meile gilinsitės į mano žodžius, suprasite, kiek priežasčių turėjau tai jums pasakyti.

24. Matau, kad jūs visi savo širdyse ir vaizdiniuose prisiminimuose nešiojatės paskutinį vaizdą, savo artimųjų fizinį atvaizdą. Tuos, kurie mirė vaikystėje, jūs prisimenate kaip vaikus. Tuos, kurie paliko šį gyvenimą jau sulaukę garbaus amžiaus, jūs prisimenate kaip senolius. Taip pat yra ir su tais, kurie atsikratė skausmo išsekinto kūno arba mirė per skausmingą mirties agoniją. Jie amžinai išlieka jūsų atmintyje tokie, kokie buvo. Tačiau būtina, kad apmąstytumėte skirtumą tarp to, kas yra kūnas, ir to, kas yra siela, kad priėtumėte prie išvados: ten, kur žmogus miršta, siela gimsta į naują gyvenimą, o ten, kur vienos akys užsimerkia pasaulio šviesai, kitos atsiveria dieviškai šviesai, apšviečiančiai sielos amžinąjį gyvenimą.

25. Kartą jums sakiau, kad žmogus iš prigimties yra stabmeldys, ir šiuo savo „mirusiųjų“ garbinimu jis pateikia apčiuopiamą savo stabmeldystės įrodymą. Tačiau mano mokymas jūsų gyvenime pasirodė kaip begalinio grožio aušra ir išskleidė ilgos nežinojimo nakties šešėlius, kurioje žmonės visada gyveno be atramos. Tačiau ši šviesa, kylanti į begalybę kaip dieviška žvaigždė, išskleis gražiausias savo šviesos kibirkštis į jūsų sielą, per

mokymą, kuris tvirtu žingsniu nuves jus taip toli, kad galėtumėte tapti to gyvenimo dalimi, į kurį galiausiai visi pateksite per savo tobulėjimą.

26. Jūs nebeprisiklausysite tiems, kurie kartais karčiai verkia dėl tų, kurie iškeliaavo gyventi į geresnį gyvenimo pasaulį, nei tiems, kurie, tapę dvasinėmis būtybėmis, lieja ašaras dėl tų, kuriuos paliko, arba dėl to, kad paliko tą kūną, kuris visą gyvenimą jiems tarnavo kaip apvalkalas.

27. Yra būtybių, kurios kenčia ir bijo, stebėdamos, kaip irsta kūnas, kurį jos taip mylėjo. Tačiau jūs turėtumėte priklausyti tiems, kurie, pamatę, kad atėjo žmogaus kūno atliktos užduoties pabaiga, užtraukia padėkos giesmę Kūrėjui.

28. Šiandien Aš atleidžiu jums visas jūsų nuodėmes ir kartu parodau jums vieną dieviškosios Gyvenimo knygos puslapį, kurio pamokymais galėsite apšviesti savo sielą ir protą, kad atliktumėte darbus, vertus To, kuris jus mokė.

29. Dabar jūs prisiimate didelę atsakomybę žmonijos atžvilgiu, ir kuo daugiau pamokymų iš Manęs gaunate, tuo didesnė tampa ši atsakomybė. Juk jūs esate tauta, kuri turi kalbėti pasauliui apie dvasinimą. Aš įdėsiu į jus ir paliksiu žmonijai tobulą būdą bendrauti su Manimi be stabmeldystės apeigų ir kulto veiksmų, tiesiog iš dvasios į dvasią.

30. Ši palaiminta sėkla, kuri dabar yra jūsų širdyse, bus duona, kurią turėsite dalytis su savo artimaisiais, ir ji taip pat bus dvasinis palikimas, kurį paliksite savo vaikams.

31. Kai Aš jums sakiau: „Mylėkite vieni kitus“ – nemanykite, kad tuo buvo turima omenyje tik pagarba artimiesiems, bet ir vieno pasaulio pagarba kitam. Tačiau šiandien Aš jums sakau: kai galvojate apie tuos, kurie išėjo, nelaikykite jų tolیمais ir neįsivaizduokite jų bejausmių. Mylėkite juos ir neprisiminkite jų kaip mirusiųjų, prisiminkite juos tik kaip gyvuosius. Juk jie gyvena amžinybėje ir yra šalia jūsų.

32. Iš tiesų, sakau jums: jūs esate Izraelio tauta, kuri išgyveno įvairius etapus ir pasiekė šiuos laikus, negalėdama teigti, kad įvykdė užduotį, kuri jai tenka nuo pat pirmųjų laikų. Ji nesidvasino, nes Aš vis dar girdžiu jos raudą, kai ji mato mirštančius savo artimuosius, kuriuos painioja su „mirusiais“.

33. Todėl Aš duodu jums šviesą, šios žemės gyventojai, nes jums jos reikia labiau nei tiems, kurie iškeliaavo į anapus, nes *jūs* esate mirusieji, o *jie* gyvena amžinybėje.

34. Tomis būtybėmis Aš leidau priartėti prie jūsų jūsų maldos metu. Tačiau sakau jums, kad jūs neturėtumėte jų prisiminti pagal tą žmogiškąją išvaizdą, kurią jos turėjo, nes dabar jos yra šviesos dvasios.

35. Nebūkite prisirišę vien prie pasaulio tradicijų, atmesdami malonę, kuri šiuo metu liejasi ant jūsų. Turėkite omenyje: kol jūs čia galite švaistyti laiką, sielos Anapus toliau žengia pirmyn.

36. Valdykite savo kūną, kad galėtumėte pasinaudoti šia proga sielos išlaisvinimui ir pakilimui. Nes Aš turėsiu jus paimti į dvasinį pasaulį, ir tada jūs turėsite įvykdyti vystymosi dėsni, o siela stebės, kaip kūnas irsta Žemės gelmėse.

37. Jei nenorite pasiekti amžinybės slenksčio apimti sumaištis, kovokite už savo pažangą, užsitarnaukite nuopelną pasaulyje, priartindami nutolusius žmones prie Mano darbo, melskitės už tautų taiką ir dirbkite jos labui, skleiskite gailestingumą ir meilę tarp savo artimų.

38. Vis dar yra tokių, kurie Man sako: „Viešpatie, jei Tu esi visagalis Dievas, duok man savo galios įrodymą.“ Tačiau Aš jums sakau: kaip jūs esate nebrandūs, kad taip kalbate Tam, kuris vien savo valia galėtų priversti žemę sugriūti.

39. Aš leidžiu save pajusti sieloje, kuri turi ateiti pas Mane ir kuri gali atpažinti Mano esmę. Jūsų kūnas yra materija, kuriai Aš atleidžiu jos silpnybes.

40. Apsivalykite, o tauta, kad galėtumėte suderinti savo sielą su kūnu ir taip savo nuopelnais pakilti pas Mane. Leiskite žmonėms ieškoti Manęs įvairiose bažnyčiose ir sektose, neteiskite jų, nes ir jūs dar negalite atlikti tobulų darbų.

41. Tegul stabmeldžiai, Aarono palikuonys ir sekėjai, dievų kūrėjai, toliau garbina savo įvairias dievybes stabų figūrose ir paveiksluose. Dabar jie pabus iš savo gilaus miego.

42. Jūsų užduotis – sėti dvasinio atgimimo sėklą, parodydami žmonėms, kad vidinis Dievo garbinimas yra labiausiai priimtinas Tėvui. Tokiu būdu žmonės pajus Dvasinio ir Dieviškojo buvimą, nereikalaudami matyti, kad galėtų tikėti. Lygiai taip, kaip šiais akimirksniais jūs pajutote tų dvasinių būtybių buvimą, kurias su meile ir dėkingumu prisimenate, ir kurios priartėjo prie jūsų tarsi kvapas arba tarsi vilionė, kviečianti jus eiti keliu, kurį jos jums nurodo. Tos būtybės artėja prie žmonių, nebejausdamos troškimo šio pasaulio tuštybių, ir daro tai tik tam, kad sielose pažadintų norą pasiekti tą gyvenimą, kuris jūsų laukia.

43. Tie, kurie lieja ašaras dėl artimųjų netekties, yra „mirusieji“, kurie gedėja savo mirusiųjų, yra tie, kurie savo nežinojimu yra materializavęsi, nesupranta gyvenimo prasmės ir kurie, nors ir tvirtina tikintys sielos nemirtingumu, savo verkais ir gedėjimu įrodo, kad neturi nė kruopelės tikėjimo. Juk jie verkia dėl „mirusiųjų“, kurie iš tiesų gyvena, tik todėl, kad jų nemato arba kad jų kūnas išnyko.

44. Pasilikite taikoje, kaip įsako Kristus, kuris jums dar kartą sako: „Mylėkite vieni kitus.“

45. Ateikite pas Mane ir sustiprėkite, prisikelkite į malonės gyvenimą. Tapkite mano mokiniais, Džiugiosios Naujienos pasiuntiniais. Pasaulis trokšta mano buvimo, ir Aš per jūsų tarpininkavimą perduosiu jam savo Žodį. Yra tokių, kurie manęs laukia jau seniai, tokių, kurie nujautė, kad dabar atėjo mano buvimo pasaulyje valanda, kad nukreipčiau sielas pažangos ir dvasingumo keliu.

Tačiau prieš išsįsdamas jus, turite apsivalyti ir tobulėti. Kai kančios jus slegia ir jaučiatės pavargę, prisiminkite, kad Aš esu jūsų Pagalbininkas ir padedu jums nešti kryžių, kad jo svorio nesulaužytų. Jei melsitės ir atsiduosite savo užduoties vykdymui, nebus jokio išbandymo ir jokios kliūties, kuri priverstų jus susilpnėti. Jūs eisite savo keliu su šypsena lūpose ir viltimi širdyje. Jūs nebijosite ateities, o kiekvienas blogas sprendimas ar ketinimas prieš jus žlugs. Neatsisakykite Manęs, net jei būsite labai išbandomi. Nes jūs nežinote, ar mano valia yra suteikti jums stebuklą išbandymo viršūnėje, kad liudytumėte, jog esate mano mokiniai.

46. Klausykite ir išnagrinėkite mano palyginimą:

47. Troškdami gailestingumo, prie vieno namo susirinko minia alkanų, sergančių ir nuogų žmonių. Namo tvarkytojai be perstojo ruošėsi, kad galėtų priimti praeivius prie savo stalo. Atėjo tų žemių savininkas, valdytojas ir šeimininkas, kad užimtų pagrindinę vietą prie vaišių stalo. Laikas bėgo, o vargšai tame name visada rasdavo maisto ir prieglobsčio.

48. Vieną dieną tas ponas pastebėjo, kad vanduo ant stalo buvo drumstas, kad patiekalai nebuvo sveiki ir skanūs, o staltiesės – išteptos. Tada jis pasikvietė tuos, kurie buvo atsakingi už stalo paruošimą, ir paklausė jų: „Ar jūs apžiūrėjote staltieses, paragavote maisto ir išgėrėte vandens?“ „Taip, pone“, – atsakė jie.

„Tada, prieš duodami valgyti šiems alkaniesiems žmonėms, pirmiausia leiskite savo vaikams paragauti, o jei jiems maistas patiks, tada duokite jo šiems svečiams.“

Vaikai paragavo duonos, vaisių ir to, kas buvo ant stalo; tačiau skonis buvo bjaurus, ir dėl to kilo nepasitenkinimas bei sąmyšis, ir jie smarkiai skundėsi.

Tada dvarininkas tiems, kurie dar laukė, tarė: „Susirinkite po medžiu, nes aš jums pasiūlysiu savo sodo vaisių ir skanių patiekalų.“

Tačiau tarnams jis tarė: „Išvalykite tai, kas sutepta, pašalinkite blogą skonį nuo tų, kuriuos nuvylėte, lūpų. Aš jums nesidžiaugiu, nes liepiaiu jums priimti visus alkanus ir ištroškusius, kad pasiūlytumėte jiems

geriausius patiekalus ir švarų vandenį, o jūs to nepadarėte. Jūsų darbas man nepatinka.“

49. Tų žemių šeimininkas dabar pats paruošė šventinę puotą: duona buvo maistinga, vaisiai – sveiki ir prinokę, vanduo – šviežias ir gaivus. Tada jis pakvietė tuos, kurie to laukė – elgetas, ligonius ir raupsuotuosius – ir visi pasisotino, o jų džiaugsmas buvo didelis. Netrukus jie pasveiko ir atsikratė kančių, todėl nusprendė pasilikti dvare. Jie ėmė dirbti laukus, tapo lauko darbininkais, tačiau buvo silpni ir nesugebėjo laikytis to šeimininko nurodymų. Jie sumaišė skirtingų rūšių sėklas, ir derlius sugadėjo, kviečius užgožė piktžolės. Atėjus derliaus metui, atėjo dvarininkas ir tarė jiems: „Ką jūs čia darote, juk aš jums pavedžiau tik tvarkyti namus, kad priimtumėte svečius? Sėkla, kurią pasėjote, nėra gera, *kiti* yra skirti dirbti laukus. Eikite ir išvalykite žemę nuo usnių ir piktžolių, o tada vėl tvarkykite namus. Šuliny s išdžiūvo, duona nesuteikia jėgų, o vaisiai yra kartūs. Padarykite praeiviams tai, ką aš, , padariau jums. Jei pamaitinsite ir išgydysite tuos, kurie kreipiasi į jus, jei pašalinsite savo artimųjų skausmą, tada aš leisiu jums pailsėti savo namuose.“

(Panašos pabaiga)

50. Mano Dieviškoji Dvasia duoda jums šį žodį, kad vestų jus gyvenimo keliu ir įspėtų apie pavojus, kurie jūsų tyko.

51. Jūs gyvenate Trečiajame laikmetyje, dvasinio atgimimo laikmetyje.

52. Aš suteikiu jūsų širdims ramybę, tikėjimą ir viltį, ir mano dieviškoji valia yra, kad šią žinią priimtumėte į savo širdis.

53. Atneškite savo rūpesčius Viešpačiui. Jis jus sukūrė, ir pas Jį turite sugrįžti.

54. Atėjo laikas jums gilintis į Mokytojo žodį, taip pat atėjo laikas jums susivienyti bendru nusistatymu, kad ir toliau liktumėte susieti šia kilnia meile.

55. Kiekvienas iš jūsų turi užduotį, kurios iki šiol dar neįvykdėte.

56. Neatsisukite nuo mokymo, priimkite jį su meile, kad rytoj nepakliūtumėte į klaidą – tą klaidą, kuri sustabdytų jūsų sielos pažangą ir leistų jums pasinerti į klaidų purvinus vandenį.

57. Mano Tiesa atsiskleidžia aiškiau, kai matau, kad esate pasirengę. Bet jūs dar esate nežinojimo būsenoje, tie, kurie Manęs dar nesupratote. Tačiau sakau jums ir tai: jūs esate tie, kurie yra arčiausiai Tėvo, nes esate dvasinio tobulėjimo kelyje, kelyje, kuris neturi pabaigos.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 197

1. Mokytojo meilė liejasi tarp jo mokinių, tarp jo vaikų. Dievo atžvilgiu jūs esate mano vaikai, Mokytojo atžvilgiu – mano mokiniai.

2. Mylima tauta: šis Kūrėjas Dievas, jūsų Tėvas, paliko jums stiprią ir kovoti galinčią sielą, kurios kardas yra gėris ir kuri turi kovoti, kol išvays blogį, kuris įsivyravo į sielą ir maitino žmogaus širdį. Tačiau jums taip pat buvo suteikta išmintis, kad žmogus išsilaisvintų iš nežinojimo tamsos.

3. Po mano išėjimo Antrajame laikmetyje mano mokinyš Jonas savo ekstazėse regėjo epochą, kurioje jūs dabar gyvenate – pavojus, į kuriuos žmonija įsipainiotų, nelaimės, kurios sukrėstų pasaulį, žmonių kovas ir nesutarimus bei taiką, kuri ateitų po viso to. Taip pat jam buvo apreiškta, kaip tas apreiškimas ar pranašystė bus išsaugota raštu, kad ji būtų paskelbta visame pasaulyje.

4. Noriu, kad mano naujieji mokiniai pažintų tų apreiškimų prasmę ir Žodžio, kurį jums dabar duodu, esmę, nes tada suprasite, kas yra spiritualizmas, ir galėsite išlikti tvirti kovoje.

5. Mokymas esu Aš pats, todėl jis neturi būti suteptas. Jis yra tyrumas ir nuoširdumas ir neturi būti suteptas. Taip pat ir jūsų Viešpats, nusileisdamas pas jus ir pasireikšdamas per balso nešėją, nėra suteptas žmogaus nuodėmingumu; priešingai, Jis jį apvalina. Nes tiesa yra tokia: nors balso nešėjai, per kuriuos Aš jums kalbu, rodo tik tam tikrą polinkį į gėrį, jie *dvasiškai* pakyla į begalybę, kad priimtų Dieviškumo prisilietimą. Taip jie gauna įkvėpimą, apreiškimą ir dieviškąją išmintį. Taip pat tiesa, kad jie dar labai nebrandūs ir jiems trūksta pasiruošimo.

6. Bet Aš esu Meilės Dvasia ir neieškau dialogo tik su teisiųjų. Aš taip pat ateinu į tų žmonių namus, kur negyvena teisieji, bet gyvena vaikai, kuriuos Aš myliu visiškai, kad išgelbėčiau juos nuo nuodėmės ir tamsos. Juk jiems Aš reikalingas labiau nei tiems, kurie jau yra išgelbėti. Tai yra žmonės, kuriems reikia mano teisingumo ir meilės ugnies, kad joje pašalintų visas savo dėmeles. Jiems reikia mano galios ir malonės, kad galėtų pakilti. Todėl Aš kreipiuosi į jų sąžinę, kad jie pajustų mane. Tada vaikas tampa viena su savo Kūrėju, nes pamatė, kad yra panašus į savo Tėvą.

7. Kodėl žmogus stebisi, kad Dievo malonė apsieiškia tarp nusidėjėlių? Ar tie, kurie Antrajame Laike klausėsi mano Žodžio, buvo teisieji? Ar mano patys mokiniai jau buvo pasiekę tobulumą? Ne, tauta, tarp žmonių minios, kuri Manęs klausėsi, buvo nusidėjėlių, užkietėjusių ištvirtėlių, netikinčiųjų, ir net tarp mano apaštalų buvo žmogiškų silpnųjų. Tačiau kadangi jie savo dvasioje pajuto Dieviškumo šauksmą ir atsidadė mano mokymui, savo pavyzdžiu jie paliko žmonijai dar vieną pamoką ir įamžino savo vardus žmonių širdyse.

8. Dvasininkas visada turi pripažinti šiuos pavyzdžius ir jais sekti. Nes tie mokiniai buvo tikrieji mano sėklos sėjėjai.

Daugelyje vietų pamatysite tų apaštalų atvaizdus, bet nebūtina, kad per tuos atvaizdus kreiptumėtės į juos. Tačiau net ir iš jų galite suprasti, kad atmintis apie juos yra nesunaikinama. Mylėkite juos, imkite juos pavyzdžiu dėl jų dorybių. Prisiminkite, kad Aš jus mokiau mylėti Mane savo pačių broliuose ir seserėse.

9. Jūs klausiate: „Kur yra tikroji išmintis?“ Ir Aš jums atsakau: Dieve. Kitas paklausė: „Kokia yra tikroji religija?“ Ir Mokytojas atsako: Kas mane myli ir myli savo artimą, tas surado tiesą ir įvykdė Įstatymą.

10. Aš leidau, kad žemėje būtų religijos, kurios sielai yra keliai, vedantys pas Dievą. Kiekviena religija, kuri moko gėrio ir meilės bei šlovina gailestingumą, yra gera, nes joje yra šviesos ir tiesos. Kai žmonės jose sunyksta ir tai, kas iš pradžių buvo gera, paverčia blogiu, kelias pasimeta materializmo ir nuodėmės jūroje.

11. Todėl šiuo metu Aš vėl parodau jums savo tiesą, kuri yra kelias, gyvenimo esmė ir įstatymas, kad jūs ieškotumėte šio įstatymo, kuris yra švyturys ir vedantis žvaigždė, už formų ir apeigų ribų, už visko, kas žmogiška. Kas taip Manęs ieškos, tas bus spiritualistas.

12. Žmonės taps liudininkais, kad tai, kas ateityje sustiprins žmoniją, bus šis Žodis. Rytojaus spiritualistas bus atpažįstamas ne pagal tai, kad jis yra pamaldus žmogus ar vienuolis, atsiskyręs nuo pasaulio ir žmonių, kad galėtų melstis, bet pagal tai, kad jis moka kovoti su pagundomis ir net audros sukuryje sugeba atpažinti tiesos kelią. Rytojaus dvasininkas sugebės pasipriešinti gerai ginkluotam pasauliui; jo žodis, kaip pranašo ir regėtojo, pranašaus tai, kas įvyks. Jis sugebės išgelbėti tą, kuriam gresia pražūtis.

13. Dvasingumo žinia nėra žmogaus darbas, tai Kūrėjo darbas, tai amžinasis įstatymas, kuris valdo sielas.

14. Jauskite mano darbą giliausiai širdyje, kad jis leistų jums jaustis didingais nepaisant jūsų nuolankumo ir kuklumo. Nesijaudinkite, jei nesate iškalbingi, nes Aš jums suteikiau tiesos įtikinamumą. Būtent dėl to mano žodis įsigalės.

15. Dvasiškai Aš jus suvieniju su visais jūsų artimaisiais, kad ir kokį mokymą jie išpažintų.

16. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad jūs atvykote anksčiau už Mane, bet Aš jums sakau tiesą, kad Aš jau laukiau jūsų prie savo stalo.

17. Aš palikau savo sostą, kad būčiau su jumis; kad duotų jums savo mokymą ir paguostų jus jūsų varguose. Ir jūs, norėdami būti su Manimi, palikote gimtąją žemę, namus, savo artimuosius.

18. Kaip jūs, išgirdę šiuos žodžius, pajutote nepakartojamą džiaugsmą ir, jų laikydamiesi, atradote taikos ir harmonijos paslaptį, taip ir daug tautų ateis pas Mane ir pasišvęs užduočiai gyventi pagal Mano Žodį.

19. Mano mokymas šiuo metu pažadina žmonių sielas, kurios ilgą laiką miegojo. Mano žodžiai, kuriuos daviau žmonėms Antrajame Laike, vis dar gyvi, tačiau niekas jų nevykdo taip, kaip Aš mokiau. Buvo būtina, kad mano Dvasia sugrįžtų pas jus, kad įtikintų jus, jog šis mokymas yra begalinis sielos kelias, kad jūs niekada nesustotumėte savo tobulėjimo kelyje.

20. Tie, kurie svajoja apie Amžinąjį, kurie myli Tiesą, kurie trokšta pakilti virš žmogiškojo gyvenimo menkumo, bus tie, kurie prisirš prie šio darbo, kurie gailisi savo sielos, kurie sielos papuošalus renkasi vietoj kūno šventinių drabužių. Juose galėsite įžvelgti supratimo kibirkštelę. Jie nebus tie, kurie mano, kad mano misija apsiriboja jūsų skausmų malšinimu ir išlaisvinimu nuo ligų. Būtent jie bus tie, kurie suprato, kad mano pažadas apima kažką daugiau nei išlaisvinimą nuo skausmo: amžinąjį gyvenimą.

21. Mano mokymo esmė įkvepia jus sunaikinti materialistinį pasaulį, kurį patys sukūrėte, kad ant jo galėtumėte sukurti dvasinio tobulėjimo pasaulį, kuriame galėtumėte mėgautis taika, kurios trokštate, ir matyti, kaip atsiskleidžia bei vystosi visos tos gebėjimai, kurie iki šiol miegojo jūsų esybės gelmėse.

22. Sutrikusiuose proto organuose sušvies pažinimo šviesa, o tie žmonės, kurių širdyse buvo įsikūrusi neapykanta, pralies susitaikymo, atgailos ir meilės ašaras.

23. Mano šauksmas yra kvietimas į dvasinį darbą, ir šiame darbe yra užduočių visiems. Niekas neturėtų nerimauti, kad „atima“ keletą akimirkų iš materialaus gyvenimo, norėdamas užsiimti Mano darbu. Iš tiesų, sakau jums, ateis valanda, kai jūsų siela jums už tai padėkos.

24. Nesakykite Man: „Viešpatie, aš mačiau skurdą tarp Tavo pasekėjų. Tačiau tarp tų, kurie net nebepprisimena Tavęs ir nebевardija Tavo vardo, matau gausą, pramogą ir malonumus.“

Mano tauta neturėtų laikyti šių atvejų įrodymu, kad tas, kuris seka paskui Mane, šiame pasaulyje būtinai turi būti vargšas. Tačiau Aš jums sakau, kad ramybės, kurią turi tie, kurie čia klausosi ir dalį savo gyvenimo skiria geram darbui, nepažįsta tie, kuriuos jūs taip pavydžiai žiūrite, ir jos jie negalėtų pasiekti net su visais savo turtais.

25. Kai kurie moka vienu metu turėti ir pasaulio, ir dvasinius turtus. Kitiems pasaulio turtai nesuteikiami, nes jie pamiršta dvasinius, o dar kiti domisi tik pasaulio turtais, nes mano, kad dieviškieji įstatymai yra žemiškųjų turtų priešas.

26. Turtas yra ir lieka turtu, tačiau ne visi žino, kaip jį teisingai panaudoti. Taip pat turėtumėte žinoti, kad ne viską, ką daugelis turi, Aš jiems daviau. Kai kurie turi tai, ką gavo iš Manęs kaip atlygį, taip pat yra ir tokių, kurie viską, ką turi, pavogė.

27. Geriausias įrodymas, kurį žmonės gali gauti už savo pareigų vykdymą gyvenime, yra sielos ramybė, o ne monetų skambėjimas.

28. Kalbėdamas su jumis įvairiais būdais, Aš plečiu tų, kurie šiuo metu seks paskui Mane, žinias. Būtent jie atsakys į savo artimųjų klausimus su tuo pačiu aiškumu, su kuriuo Aš jiems atsakiau savo Žodžiu, net jei kartais tai bus kvaili ar neišmintingi klausimai.

29. Noriu, kad mano Žodis paliktų šviesų prisiminimą tų, kurie jį išgirdo, atmintyje, kad, kai jie jį prisimins, jų širdyse aidėtų meilės kupinas mokymo, kurį jie gavo, atgarsis.

30. Mano apreiškimo liudytojai yra paskirti priimti rytojaus žmonių minias, taip, kaip Aš priėmiau jus.

31. Ar prisimenate, kaip atėjote pas Mane? Atėjote nugalėti, prislėgti. Kreipėtės į tuos, kurie turėjo daugiau nei jūs, tačiau jie jums nieko nedavė. Kreipėtės į tuos, kurie turėjo žinių, tačiau jie jūsų nemokė. Jūs rodėte savo sergančius, išsekusius, sugniuždytus kūnus, tačiau jie jums nesugrąžino sveikatos. Ir kai nusivylimas užvaldė jūsų širdis, ir jūs įsitikinote, kad tarp žmonių nėra gailestingumo, nes jus, užuot laikę broliais ir seserimis, jie laikė svetimais būtybėmis, tada jūs praradote tikėjimą ir viltį. Vieni iš jūsų šmeižė, kiti keikėsi, o dar kiti troško mirties.

32. Taip daugelis iš jūsų atėjo pas Mane, kad sužinotų, jog mano gailestingumo šaltinis yra vienintelis, kuris niekada neišseks, ir kad tereikia jo ieškoti, norint pajusti, kaip jis liejasi ant kiekvienos nuliūdusios sielos.

33. Netrukus pamatysite, kaip ne tik *viena* tauta, bet ir visa žmonija nusivils savimi, įsitikinusi, kad visa jos žmogiškoji galia, turtas ar mokslas nėra pakankami, kad atsakytų į jos klausimus, suteiktų ramybę sielai ar palengvintų skausmą. Tada pamatysite, kaip ji ieškos tiesos šaltinio už savo pasaulio ribų, už žmonių ir jų apgaulingos galios.

34. Kiek daug žmonių ieškos Manęs ir kreipsis tiesiogiai iš dvasios į dvasią! Aš jiems atsakysiu, bet kiek daug jų taip pat susitiks su jumis ir klausinės jūsų, prašys šviesos. Juos turite priimti mano vardu ir duoti jiems to, ką Aš jums patikėjau.

35. Jei jūs tikrai dalinsitės su savo artimaisiais meile, šviesa ir dvasingumu – tikrai, sakau jums, jūs ne tik uždegsite juose tikėjimą Tėvu, bet ir sugrąžinsite jiems pasitikėjimą žmonėmis, tą pasitikėjimą, kuris turėtų vyrauti tarp jūsų kaip Dievo vaikų.

36. Aš žinau jūsų nuopelnus. Aš stebiu tuos, kurie paliko savo materialius reikalus, kad išgirstų mano Žodį, tuos, kurie atsisakė kokio nors malonumo ar kelių valandų poilsio, kad būtų su Manimi, arba tuos, kurie ištverė savo artimųjų kritiką ar apkalbas, visa tai laikė nereikšmingu ir yra čia tuo metu, kai Aš jums duodu savo mokymą.

37. Tegu mano palaiminimas ir ramybė būna su jais. Aš laiminu tų, kurie nori tobulėti, troškimą, Aš laiminu tuos, kurie alksta ir trokšta pažinimo. Tai tie, kurie nori pakeisti savo gyvenimą ir elgesį, kad jaustųsi arčiau savo Viešpaties. Jei jie nepasiduos ir liks ištikimi savo keliui, jie pasieks jo pabaigą ir gaus tai, ko taip trokšta.

38. Mokytojo valia yra, kad visa tikinčiųjų bendruomenė susirinktų pasiklausti Manęs, vedama gilaus dvasinio troškimo; kad jūs svajotumėte tik apie tai, kaip pagerinti savo gyvenimą, ir kad atsisakytumėte visko, kas buvo nešvaraus jūsų praeityje. Tiesa, kad jūs visi stengiatės pasiekti šį tikslą – vieni su didesniu uolumu, kiti tik silpnai, bet jūs visi stengiatės tapti geresni, nei buvote anksčiau. Ar manote, kad Aš nematau tų kovų, kurias vedate?

39. Jūsų vis dar gundo ydos, aistros, stabmeldystė. Tačiau tomis akimirkomis jūs meldžiatės, ir jūsų tikėjimas padeda jums nuo to apsisaugoti. Jūsų siela yra pasirengusi priimti Mane šioje apreiškimo formoje ir išgirsti Mane per šią bendravimo priemonę. Tačiau šio pasirengimo ji įgijo ne žemėje, o per visą savo dvasinį vystymąsi, ir jums buvo būtina atsikratyti daugelio polinkių, įgytų jūsų kelionėje per pasaulį, kad galėtumėte suprasti Mano apreiškimą šiuo metu.

Tie, kurie nepasirengė, šio apreiškimo nepripažins kaip tiesos. Todėl savo šeimų viduje matote susiskaldymus: tėvus, kurie dėl šios priežasties nepažįsta savo pačių vaikų; vaikus, kurie tampa savo tėvų teisėjais; brolius ir seseris, kurie anksčiau suprato vieni kitus, o šiandien žiūri vieni į kitus tarsi būtų svetimi; ir sutuoktinius, kurie ginčijasi ir netgi atstumia vienas kitą, nes vienas tiki, o kitas neigia.

40. Tai vyksta ne pirmą kartą. Mano pamokslavimo laikais žmonės taip pat nesuprato vieni kitų; nes kol vieni tikėjo mano žodžiu ir net aukojo savo gyvybes, nes laikėsi jo tiesos, kiti jį vadino apgaule ir melu.

41. Jei žmonės tikrai būtų laukę savo Viešpaties, jie nebūtų buvę sumišę, kaip nebuvo sumišę tie, kurie Jo nuoširdžiausiai troško, laukė ir šaukėsi Jo.

42. Aš jums sakiau, kad turite be išimties pakviesti visus savo artimus prisėsti prie mano stalo. Nes nors šiuo metu ne visi tiki Manimi, Aš turiu kalbėti visiems.

43. Tuo metu Aš išeidavau pas žmonių minias. Man visada buvo nesvarbu, kurioje vietoje jiems kalbėdavau. Aš kalbėdavau jiems tiek šventyklos prieangyje, tiek kelyje, tiek upės slėnyje, tiek jūros pakrantėje, tiek kalno viršūnėje.

44. Šiais laikais, kai norint kalbėti jums reikia paruošti balso nešėją – nereikšmingą būtybę, kuri, persmelkta mano spinduliu, nebūtų pajėgi išeiti į gatves ar kelius, į aikštes ir miestus, kad žmonių miniai skelbtų mano Žodį, – Aš jus surinkau kukliose maldos patalpose, kad jums perduočiau savo Žodį. Vietoj to, kad Aš ečiau pas žmones, *jie* patys ateina pasiklausyti Manęs. Todėl tiems, kurie kasdien ateina pas Mane, sakau: pakvieskite savo artimus į mano medžio pavėsį, kur jie galės išgirsti mano balsą.

45. Aš jus ruošiu, nes dabar prasideda naujas laikotarpis. Prasideda didžio dvasinio pakilimo laikotarpis, kuris prasideda ten, kur Aš jums duodu savo Žodį.

46. Dar trejus metus Aš duosiu jums savo mokymą per žmogaus protą, kurie bus tarsi trys dienos, nes laikas bėga nesustabdomai.

47. Kiek atlaidumo ir kiek nuolaidumo tau buvo suteikta mano darbe, o tauta! Tačiau turiu jums priminti, kad viskas turi savo ribas, ir tos nuolaidos, kurias jums suteikė Tėvas, turi baigtis. Netrukus jūs išmoksite iš tikrųjų gerbti viską, kas reiškia tikrą pasirengimą.

48. Mano darbas nėra vienas iš daugybės mokymų, nėra dar viena sekta pasaulyje. Šis apreiškimas, kurį Aš jums šiandien atnešiau, yra Amžinasis Įstatymas. Vis dėlto – kiek ritualų jūs jam pridėjote dėl dvasinio ir supratimo trūkumo, kiek nesąžiningumo, kol galiausiai jį iškraipėte. Kiek kulto veiksmų įvedėte į mano mokymą, sakydami ir tikėdami, kad viskas, ką padarėte, buvo mano įkvėpta ir nurodyta.

49. Dabar ateina laikas, kai jūsų akys atsivers ir jūs suprasite tikrąją spiritualizmo esmę. Iš tiesų, sakau jums, mano darbas yra šventesnis už viską, ką jūs pasaulyje laikėte juo. Vis dėlto esu pasirengęs atleisti viską, kuo jūs nusidėjote vykdydami savo misiją, ir per savo atgailą pradėsite naują, dvasingesnį gyvenimą, praktikuodami mano mokymus su didžiausiu paprastumu, kad tai, ko mokote, būtų tikrasis spiritualizmas.

50. Jeigu mano naujieji mokiniai nuo 1866 metų, kai tarp jų prasidėjo šie mokymai, būtų pasinaudoję ta dvasine esme, kurią gavo, – argi nemanote, kad jie jau seniai būtų įsisavinę šį mokymą?

51. Buvo visiškai natūralu, kad tol, kol nematėte mano apreiškimo pabaigos, pakliūdavote į klaidas ir kai kuriuos mokymus aiškindavote neteisingai, nors Aš juos paaiškinau iki smulčiausių detalių, kad jūsų suvokimas juos suprastų. Tačiau kai mano Žodis pasiekė visą savo apimtį tarp jūsų, tų klaidų jau nebegalima pateisinti.

52. Jūs priėjote prie išvados, kad Aš jums daviau šį darbą siekdamas panaikinti materialinį skurdą, kuriame gyvena dalis žmonių, kad padėčiau jums išsiskirti iš kitų kaip didžiems. Tačiau šiandien jus stebina tai, kad Aš jums atnešu *dvasinius* turtus: gailestingumą, paguodą, balzamą, kuriuos turite perduoti kitiems su didžiausiu nesavanaudiškumu.

53. Tiesa yra tokia: kas už paslaugas, kurias suteikė savo artimui, reikalavo atlygio, tas to nedarė dėl mano darbo, kurį pardavė. Kas nustatė kainą – išdavystės kainą – tas tai padarė dėl savęs.

54. Dar liko trumpas laikotarpis, per kurį Aš laisvai kalbu su jumis, ir niekas negalėtų teigti, kad Aš jį griežtai baudžiau ar priverčiau pernelyg smarkiai atgailauti už padarytas klaidas. Nes mano mokymas yra kupinas meilės, kaip ir priemonės, kurias Aš naudoju, norėdamas jus pataisyti.

55. Ne pasaulio atlygis suteiks jums ramybę ir pasitenkinimą. Tai bus atlygis už pareigų vykdymą, kupiną meilės artimui, kurią rodote savo artimiesiems.

56. Be to, būkite geros valios žmonės; jei mylėsite taiką, ji pasiliks su jumis. Iš tiesų, sakau jums, nėra jokio lobio, kuris prilygtų sielos taikai.

57. Galite sakyti, kad liko tik labai trumpas laiko tarpas, kol šio žodžio nebebus galima išgirsti. Jau artėja laikas, kai turėsite išeiti skleisti Gerąją Naujieną. Ateis pilnas Šviesos laikas, ir ant jūsų galvų nusileis Viešpaties Dvasia, kaip ji kadaise nusileido ant mano apaštalų ir kiekvienam iš jų parodė ugnies liežuvį kaip „Žodžio“ simbolį arba Žodžio Dvasios dovaną, kuri jiems buvo suteikta tą akimirką.

Būtina, kad jūs pasiliktumėte mano mokyme, kad mano valia galėtų išsipildyti jūsų gyvenimuose. Jei dėl mano darbo turėsite patirti pažeminimus, ištverkite juos kantriai ir atleiskite. Nukreipkite savo žvilgsnius į Jėzų ir pamatykite, kaip Jis tuo metu kentė didžiausius pažeminimus tarp žmonių, nesipriešindamas, o vietoj to atleisdavo ir mylėjo tuos, kurie Jį įžeidė.

58. Kai Aš jums sakiau, kad tam, kuris suduotų jums per kairįjį skruostą, kaip atleidimo ženklą turėtumėte paduoti ir dešinįjį, Aš savo mokymą neapsiribojau vien žodžiais. Kiek kartų per paskutines dienas, kurias praleidau pasaulyje, ant savo veido ir kūno gavau botagų smūgius ar mušimus, tačiau mano širdis nesupyko, o mano žvilgsnis neparodė pykčio. Mano švelnumas, gerumas, su kuriuo žiūrėjau į tuos žmones, sukėlė daug stebuklų, daug atsivertimų, kuriuos mačiau tik Aš. Todėl Gelbėtojas Jėzus atėjo, kad parodytų jums sielos tobulėjimo kelią per nuolankumą.

59. Nuo pat mano gimimo kaip žmogaus akimirkos pasauliui visiškai atsiskleidė dieviškasis nuolankumas – nuo tos šaltos nakties, kai dvasiškai ir kūniškai tyriausia moteris, kupina džiaugsmo, iš tvarto vidaus meldėsi

savo Viešpačiui, vienintelei prieglaudai, kuri tą naktį atsivėrė, kad savo įsčiose priimtų pasaulio Gelbėtoją. Ten, ėdžiose, kurios buvo mano lopšys, prasidėjo meilės ir nuolankumo pamoka, kurią Aš atnešiau žmonėms.

60. Šiandien jūs gyvenate kitu laikmečiu. Aš sugrįžau pas jus, ir nors tai nebuvo kaip žmogus, Aš vėl išmokiau jus savo nuolankumo mokymo. Tamsybė, kuri šiuo metu apgaubia žmoniją, yra juodesnė nei tos nakties, kai gimė Jėzus. Širdžių, kurios priėmė žinią apie mano sugrįžimą, kietumas buvo kaip tos urvo uolos, , kurioje Dievo Kūdikis atvėrė akis šio pasaulio šviesai. Žmonių abejingumas Amžinajam, dvasiniam pasauliui ir meilės trūkumas vieni kitiems yra kaip tos palaimintos nakties šaltis. O protinių organų, per kuriuos Aš šiuo metu save atskleidžiu, nepasidavimas ir jų širdžių šiurkštumas buvo tarsi kietas šiaudų kraikas. Taip Aš vėl pradėjau savo mokymą tarp jūsų. Tačiau Aš jūsų klausiu: ar Aš jį, kaip ir tada, užbaigsiu ant kryžiaus?

61. Žiūrėkite į mano pėdsakus ir sekite jais. Jei juose susidursite su kančia, auka, atsižadėjimu, pažeminimu, nukreipkite savo žvilgsnį į Jėzų, ir Aš jums siųsiu savo jėgą bei duosiu savo ranką kaip Kryžiaus nešėją, kad padėčiau jums nešti savo kryžių.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 198

1. Tebūnie palaimintas tas, kuris su nuolankumu ateina pas Mane.
2. Dabar atėjo laikai, kai Aš paliksiu dvasiškai ir protu pasirengusius žmones, kad jie liudytų tiesą apie mano atėjimą.
3. Kai mano mokiniai keliaus po pasaulį ir kalbės bei mokys mano vardu, jie turės savyje tikėjimą ir įsitikinimą, kad išbandymų akimirką Aš skubėsiu jiems į pagalbą, nes visada ir visur daviau savo meilės ir savo buvimo įrodymus.
4. Kai jus slegia sielvartas ir jūs šaukiate savo Tėvą, nes jūsų tikėjimas suteikia įsitikinimą, kad jūs būsite išgirsti ir kad jūsų nuliūdusį veidą mato Viešpats, tada jūs pajuntate paguodą ir viltį, kurios yra tas glostymas, kurį Mokytojas jums suteikia, išgirdęs jūsų maldą.
5. Jei žmogui gyvenimas atrodo pilnas spąstų ir kančių, ir jis tada maldauja Tėvo paguodos – kodėl gi Aš neturėčiau ateiti ir jį sustiprinti, juk jis yra vaikas, kurį Aš myliu, ir Aš iš tiesų esu Tas, kuris gali jį vėl pakelti?
6. Dieviškoji meilė kiekvieną akimirką liejasi ant žmonijos, ir tai liudija tie, kurie Mane giliai pajuto savo širdyse. Nes nors Aš esu visagalis, Aš apriboju save, kad priartėčiau prie žmogaus ir kad jis mane pajustų.
7. Neteiskite nieko. Pažvelkite, kaip skirtingų religinių bendruomenių žmonės meldžiasi skirtingais būdais, kiekvienas kitaip nei jūs. Aš jums apreiskiau, kad Aš nusileidžiu pas visus ir išklausu visus. Nes Aš nenoriu slėptis nuo nė vieno, kuris Manęs ieško.
- Kiti, priešingai, tikrai jus pasmerks dėl jūsų dvasinio maldos būdo, taip pat dėl to, kad tikėjote mano apreiskimu, perteiktu per žmogaus protą. Kiek iš jūsų jau tapo tų žmonių šmeižto ir pajuokos aukomis, nes priėmėte mano apreiskimą būtent tokia forma! Tik tikėjimo liepsna, degančioji šios tautos širdyse, leido jums ištverti išbandymus, nes jūs pasitikite, kad šis mokymas, išgyvenęs didelius ginčus, bus pripažintas visame pasaulyje. Jūs, kurie tiesiogiai klausotės mano žodžio ir tapsite žmonių mokytojais, šio pasaulio ribose nepamatysite savo darbo rezultatų. Nes prireiks laiko, kol sėkla duos vaisių.
8. Ši žmonija palaipsniui priima dvasinio pasaulio idėją. Kai ji pasieks tam tikrą išsivystymo lygį, ji supras, kad mano apreiskimuose ir atskleidimuose nebuvo jokio apgaulės; kad tai buvo tiesa, jog Mokytojas, kupinas meilės, išminties ir malonės, pasireiškė per neišsilavinusius, bet imlius ir mano dieviškumu apšviestus tarpininkus. Nors jie dar buvo netobuli, bet kadangi Aš pats esu Tyrumas, pasinaudojau žmonių proto organais, kurie nuolat kovoja su savo pačių polinkiais.
- Jei žmogus tiki, kad Aš, norėdamas būti įtikinamas, turėčiau apsireikšti tik per teisų ir tobulą žmogų, jis klysta, ir Aš jo paklausčiau: ar mano

dieviškumo atstovai religinėse bendruomenėse yra tobuli ir teisi žmonės? Iš tiesų, sakau jums, tarp jų visoje žemėje nerandu nė vieno teisinio. Vis dėlto jie yra mano praeityje apreikšto Žodžio aiškintojai.

9. Balsai, per kuriuos Aš kalbu jums, nėra nei mano atstovai, nei mano tarnai. Jie yra tik įrankiai, skirti perduoti mano žodį.

10. Mano mokymas jums suteikė daug pamokų. Aš jums sakiau, kad nebūtina statyti didingų bažnyčių, norint įtikti savo Dievui, taip pat nebūtina išpažinti savo nuodėmių prieš kitą nusidėjėlį, tokį patį kaip jūs patys. Kad geriausia bažnyčia, į kurią galite įžengti, norėdami mane garbinti, yra jūsų pačių širdis, ir kad, jei dėl savo nuodėmių jaučiate nuoširdų atgailavimą ir kovojate su savimi, siekdami pasitaisyti, jūs iš tikrųjų gaunate mano atleidimą. Įrodymas, kad nuplovėte savo gėdą, bus ramybė, kurią patirs jūsų dvasia, ir džiaugsmas, kuris užplūs jūsų širdį.

11. Kodėl žmonės kalba apie „antgamtinį“, nors viskas Manyje ir mano darbuose yra gamtinis? Argi ne žmonių piktadarybės ir netobuli darbai yra „antgamtiniai“, nes gamtinis dalykas būtų tai, kad jie visada elgtųsi gerai, atsižvelgdami į Tai, iš ko jie kilo, ir į savybes, kurias jie turi ir nešioja savyje? Man viskas turi paprastą ir giluminį paaiškinimą, niekas nelieta paslėpta tamsoje. Jūs vadinate „antgamtinį“ viską, ko nesuprantate arba kas jums atrodo paslaptis. Bet vos tik jūsų siela, užsitarnavusi pakilimą, pamatys ir atras tai, ko anksčiau negalėjo matyti, ji supras, kad viskas Kūrinijoje yra natūralu.

12. Jei prieš kelis šimtmečius žmonijai būtų buvę paskelbta apie pažangą ir atradimus, kuriuos žmogus pasieks šiais laikais, net mokslininkai būtų abejoję ir tokius stebuklus laikę antgamtiniais. Tačiau šiandien, kai esate išsivystę ir žingsnis po žingsnio sekėte žmogaus mokslo pažangą, jūs juos laikote natūraliais kūriniais, net jei jais ir žavėtės.

13. Iš tiesų, sakau jums: rytoj, kai žmogaus dvasinis dialogas su savo Dievu išplis po visą Žemės paviršių, žmonija susipažins su šiais apreiksimais. Ji tikės, kad Aš apsireiškiau per žmogaus protą, tikės tuo, ką Aš sakiau, ir tokių apreiksimų nebelaikys kažkuo neįmanomu ar antgamtinu.

14. Būtent rytojaus žmonės, remdamiesi Raštais, kuriuose išliko mano Žodis, suvoks mano Mokymo didybę ir esmę. Paprastumas, su kuriuo Aš aiškinau giluminius, neišmatuojamus dalykus, paprastumas, su kuriuo Aš jums atskleidžiau tiesą, juose sukels susižavėjimą.

15. Taigi mano Žodis jus ruošia, kad galėtumėte atsakyti tiems, kurie ateis trokšdami šių žinių. Pas jus ateis žmonės, kuriems nepakaks paprastų paaiškinimų. Ateis mokslininkai, kurie visą savo gyvenimą praleido tyrinėdami gamtą ir knygas, ir jie jūsų paklaus: „Kodėl Viešpats

neapsireiškė materialiai, juk Jis turėjo tam galią, ir nepaaiškino, kokių atradimų pasieks mokslas?“

16. Tada jūs turite atsakyti: „Dieviškojo Žodžio, kurio paprastume glūdi išmintis, esmėje glūdi paaiškinimas ir pranašystė apie tai, ką žmogus gyvendins, ir apie tai, kas laukia žmonijos.“

17. Mokiniai, jau šiandien sakau jums: nemanykite, kad išmintis, kurią aš jums mokau savo apreiškimuose, skirta tam, kad ją priešintumėte žmonių išsilavinimui. Jei norite eiti šiuo keliu, jau dabar sakau jums, kad jums tai nepavyks.

18. Norint ateiti pas Mane, nebūtina būti išsilavinusiam, pakanka turėti dvasinį pakilumą, išreikšti Mano Žodį taip, kaip Jėzus jį apreiškė Antrajame Laike ir kaip Aš jį jums duodu šiandien: kupiną paprastumo ir meilės. Argi „“ apreiškė mokslinį išsilavinimą? Argi ji bando išspręsti šių laikų žmonių mokslines problemas?

19. Aš kreipiuosi tik į Dvasią. Aš mokiau tik to kelio, kuris veda į tobulą gyvenimą, ir šią užduotį turite atlikti ir jūs: kreiptis į Dvasią ir parodyti jai horizonte „Pažadėtosios žemės“ siluetą.

20. Pateikite mano mokymą sąžiningai ir be iškraipymų ir leiskite žmogui tyrinėti, nagrinėti ir užduoti klausimus. Aš to nepasmerkiu, nei trukdau. Kiekvienas turi ieškoti jam prieinamo būdo rasti tiesą.

21. Sėkite, jūsų sėkla rytoj duos vaisių. Nesvarbu, kad vaisius nuims tik ateities kartos.

22. Studijuokite mano Žodį ir gilinkitės į jo prasmę.

23. Aš atėjau jums perteikti savo mokymą, o ne stebėti jūsų trūkumus ir nuodėmingumą.

24. „Izraelio tauta“ turi parodyti drąsos pavyzdį, nes „Izraelis“ yra žmonijos „Stipruolis“.

25. Jūs gausite naujus įsakymus, pagal kuriuos mane atpažins minios.

26. (Karo) siaubai išsilaisvino, ir kol „Izraelis“ miega, žmonės maldauja gailestingumo ir jį gauna iš Manęs. Tačiau mano valia yra, kad žmonija tai gautų per mano tautos pasiruošimą.

27. Praktikuodami atsidavimą ir paklusnumą, turėkite prieš akis Tėvo pavyzdį.

28. Kai ateis laikas, gausite užduotį. Eisite į svetimus kraštus. Nedarysite rasinių skirtumų, be to, sakau jums: ateis laikas, kai Tėvas taps juntamas visų širdyse.

29. Aš nežįuriu į jūsų žmogiškąją tuštybę. Aš matau tik tai, kad jūsų širdis ir dvasia ieškojo Manęs, ir Aš siųsiu jus į provincijas kaip Mokytojo pasiuntinius, kurie, kaip Jėzus Antrajame Laike, mokys savo pavyzdžiu.

30. Taip, „Izraeli“, nešk mano Žodį, kuris yra amžinojo gyvenimo gyvybės šaltinis.

31. Jūsų užduotis – vykdydami mano pavedimą, duoti pasauliui tai, kas jam priklauso. Nes jūs esate Trečiojo Laiko Šviesos ir Malonės savininkai.

32. Aš esu Tėvas, kuris su meile ateina, kad vėl pakeltų jus į malonės gyvenimą, nukreiptų jus teisingu keliu. Jūs, „“, Antrajame Laike daug iš manęs reikalavote, tačiau dabar Aš esu su jumis Dvasioje ir vėl duodu jums savo Žodį, savo „dieviškąjį Žodį“, kuris pasižymi meile, kad laikytumėtės mano tobulų mokymų ir neštumėte juos pasauliui.

33. Savo Žodžiu, kuris yra labai subtilus dantis, Aš apdoroju jūsų širdį, nes matau, kad ji vis dar miega.

34. Tai malonės kupina aušra, kai Mokytojas nusileidžia pas visus savo mokinius.

35. Regėtojai liudijo mano buvimą ir išvydo mano Dvasios šviesą.

36. Jie viduje pasiruošė ir užmerkė akis prieš pasaulio viliones, o iš jų lūpų išsiveržė pranašiški žodžiai.

37. Toliau dirbkite su savimi, nes jei to nedarytumėte – tikrai sakau jums: akmenys prabiltų.

38. Tačiau Aš jums taip pat sakau: Aš nenoriu jūsų versti. Noriu, kad meilė iš jūsų širdžių trykštų paprastai ir natūraliai.

39. Pasiruošk, tauta, nes nors tu net nežinai, iš kur tiksliai, bet žmonių minios iš įvairių kaimų ir kraštų išeis ir susirinks į susirinkimų vietas.

40. Pakilkite maldoje. Padėkite savo artimiesiems. Studijuokite mano Žodį. Aš nenoriu matyti „Izraelio“ sugėdinto dėl to, kad jis nemokėjo kovoti. Ne, tauta. Atneškite man vieną, du ar tris sėklos grūdus, bet jūsų sėklos grūdai turi būti tyrai. Jūsų užduotis – teisingai suprasti mano Žodį.

41. Aš esu mylintis Tėvas, ir Aš ateinu pas jus kaip Tėvas, nes kaip Teisėjas Aš esu negailestingas. Atnaujinkite save, pasiruoškite, kad visada matytumėte Mane kaip Tėvą.

42. Artėja didžiosios kovos laikas. Dar trejus metus turėsite mano Žodį, ir Tėvas nori palikti tikinčiųjų gausybę išmokytą. Bet jūs, kuriuos palieku susirinkimų vietose kaip bendruomenių vadovus, turite gerai pasiruošti.

43. Įgykite supratimą ir neleiskite, kad pasaulis atimtų iš jūsų mano Žodžio gyvybės syvą, o jo esmė sugrįžtų prie mano dieviškojo sosto.

44. Atsitraukite nuo pasaulio ir prisiminkite mano žodžius, kurie jums sako: tokie, kokie buvote anksčiau, šiandien nebeturėtumėte būti, o tokie, kokie esate dabar, rytoj nebeturėtumėte būti. Atnaujinkite save.

Atmeskite viską, kas nereikalinga, ir blogą. Aš nenoriu nei veidmainių, nei fanatikų.

45. Pirmajame laikotarpyje Aš jums siunčiau Možę, Antrajame laikotarpyje Aš buvau tarp jūsų Jėzuje iš Nazareto, o šiandien turite Mane kaip Šventąją Dvasią. Aš matau jūsų sielas ant „Jokūbo kopėčių“, kaip jūs priimate mano Dvasios malonę ir šviesą.

46. Jūs visi sudarote vieną tautą. Jūs visi esate vienas vaikas, kuriam Aš duodu savo taikos bučinį.

47. Studijuokite mano Žodį ir neškite jį žmonių miniai, nes kelias dabar yra paruoštas. Žmonės ateis į šią tautą. Pateikite jiems geriausią „pietų stalą“, rodykite jiems gerą pavyzdį, kad jie jus atpažintų kaip Šventosios Dvasios mokinius.

48. Kiekvienas iš jūsų turi aplink save dvasinę būtybę, kuri jus saugo. Kai ateis ta akimirka, ji atsiskaitys prieš Mane už jus, o jūs – už ją. Iš tiesų, sakau jums, didelė yra atsakomybė, kurią nešate.

49. Turėkite uolumo ir troškimo įvykdyti savo užduotį ir likite vieningi *viename* ideale ir vienoje valioje. Išlaikykite mano teisingumą, kuris mato net pačius slapčiausius jūsų širdies plakimus.

50. Laikas yra brangus. Turite skubiai pakilti su meile, kad įvykdytumėte mano užduotį; vieni jau kaip mokiniai, kiti kaip mokiniai.

51. Palikite pasauliui tai, kas jam priklauso, ir turėkite vienintelį tikslą – sielos išgelbėjimą. Nes, kai ateis laikas, turėsite atsiskaityti už viską, ką šioje planetoje nuveikėte.

52. Jūs nesate nei nežinojantys, nei neišmanantys, viską darote žinodami priežastį.

53. Aš įspėju jus apie būsimus įvykius. Jei nebegirdėsite mano žodžio, turėsite bendrauti su Manimi iš dvasios į dvasią.

54. Šiandien Aš matau jus susivienijusius pagal mano Antrojo laikotarpio apaštalų pavyzdį, ir Aš dirbu su jumis, kad jūs darytumėte didelius stebuklus.

55. Jūs turite didelę galią. Todėl dalinkitės su savo artimaisiais tuo gausumu, kurį Aš jums daviau savo Žodyje.

56. Aš išliejau tarp jūsų savo išmintį, bet matau alkaną vilką avies kailyje, kuris nori jus praryti, įkvėpdamas jums nuodėmingas mintis, kad jus sugadintų. Tačiau kai matau, kad jūsų esybė yra arti pasidavimo, Aš esu čia kaip Tėvas, kuris ateina jums į pagalbą, nes Aš nenoriu, kad jūs pražūtumėte.

57. Maža yra ta gretelė, kuri savo širdyje nešioja meilę Tėvui ir turi valią man tarnauti. Tačiau Aš jums sakau: likite tvirti, kad pasiektumėte savo sielos tobulėjimą pagal mano Įstatymą.

58. Noriu jus matyti tokius vieningus. Nes jei *jūs* liksite ištikimi Tėvui, Aš liksiu ištikimas jums. Aš nė akimirkai jūsų nepaliksiu, o pagunda turi likti toli nuo „Izraelio tautos“.

59. Įsigilinkite į mano žodį, suvokite, kad mano apreiškimo laikas trumpas, ir įsisąmoninkite, kokia didelė yra mano meilė ir kokia didelė šviesa, kurią įdėjau į jūsų sielą. Supraskite, kad pas mane turite ateiti tyri.

60. „Mano Karalystė nėra iš šio pasaulio“, todėl supraskite Mane, kai sakau jums: tai, ką uždirbsite žemėje, Aš išsaugosiu jums anapus.

61. Čia, prie šio stalo, Aš laikiu jūsų visų. Mano akivaizdoje išnyksta rasės, kastos ir kilmė. Jūs visi man priklausote vienodai, jūs visi turite sielą kaip brangų brangakmenį, ir būtent į tą sielą Aš kreipiuosi.

62. Jei norite žinoti: tai buvo vieta, skirta mano naujam apreiškimui pasauliui, kurioje jūs mane pamatytumėte ateinantį „ant debesies“ visų žemės tautų akivaizdoje.

63. Teisingai supraskite šiuos žodžius. Juo noriu jums pasakyti, kad Dvasioje Aš nusileidžiu pas *visus*, bet ne visi išgirs šį žodį. Taip pat buvo ir anksčiau: *viena* tauta buvo mano mokymo, mano darbų liudytoja, o kitos žemės tautos tikėjo remdamosi liudijimais.

64. Šiandien Aš suburiu tos tautos sielas, kad jos savo Mokytojo žodžio vedamos užbaigtų savo misiją.

65. Aš jiems nežadu jokių žemiškų karalysčių, bet amžinos šviesos karalystę sielai.

66. Jų sielos, kurios dabar dar yra pilnos savanaudiškumo, matydamos savo artimųjų vargus, „rytoj“ bus dosnios, kad leistų savo artimiesiems pasidalinti paveldėjimu, kurį Aš jiems suteikiau.

67. Tie, kurie savo laiku laukė Mesijo atėjimo kaip žemės karaliaus ir pamatė Jį atėjusį su dievišku nuolankumu, prarado drąsą ir pasimetė. Kodėl gi jūs šiandien turėtumėte juos imituoti ir pasimesti, matydami, kad Aš apsireiškiu būtent tokiu būdu, nors jau turite ankstesnių pavyzdžių, kad jūsų Viešpaties karalystė nėra iš šio pasaulio?

68. Aš mokau tautą, kad rytoj ji pamokytų visus tuos, kurie neturėjo progos išgirsti Manęs šia forma. Tie, kurie šiandien Mane girdi, girdi Tėvą, kuris su didžiule meile jiems praneša apie artėjantį atsisveikinimą ir dėl to visiems, kurie jį supa, dosniai dalina savo tėvišką meilę. Tai yra Tėvo balsas, kuris nori, kad jie jį prisimintų, kuris nenori palikti nė vieno savo vaiko verkiančio, kuris trokšta, kad visi galėtų pasidžiaugti jo palikimu, o tai yra jo meilė.

69. Viską, ko šiai tautai reikės artėjančiai kovai, jos didžiajai dvasinei kovai, ji turės, nes Jis savo vaisingąjį lietu padarys taip, kad mano sėkla vėl sudygs.

70. Taip, tauta, mano vardas vėl bus ant visų lūpų, mano nuostata – visų širdyse, o mano įstatymas atsiskleis visų sąžinėse. Kokie laimingi bus tie, kurie dalyvavo šiame dieviškame darbe, nes šis dvasinis džiaugsmas atlygins jiems už visas jų vargas ir kančias. Jie prisimins, kad čia, žemėje, jie buvo Kristaus mokiniai, kad jie su meile saugojo sėklą, kurią Dieviškasis Mokytojas juos mokė auginti.

71. Pasiek šią ramybę savo sielai, o tauta, užsitikrink šią vietą amžinybėje.

72. Aš, kaip Mokytojas, einu pirma jūsų ir vedu jūsų sielą. Todėl mano mokinių darbai turi būti aiškūs, tada tie, kurie jus stebi, ims iš jūsų pavyzdį.

Pasaulis yra alkanas, o jūs turite duoną, kuri maitina. Aš jus ruošiu, kaip dariau su savo apaštalais. Jei sekite manimi kaip jie, pajusite mano galią kovoti su viskuo, kas bloga. Visos gamtos jėgos padės jums jūsų misijoje, jei mokėsite jomis pasinaudoti.

73. Šiandien tarp žmonių matote nepriteklių ir skurdą, rūpesčius dėl duonos kūnui, o jūs išsilaikėte nepatirdami tokių sunkumų, nes Aš noriu, kad turėtumėte ramybę ir dalį savo laiko skirtumėte mano mokymo praktikai.

Daug vyrų ir moterų išvyksta ir šioje šalyje ieško prieglobsčio savo širdims, pavargusioms nuo kovos, ir jie ras palaimintą žemę, turtingą gėrio, o jūs dalinsitės su jais savo duona, ir jie ras prieglobstį bei čia įkurs savo namus.

74. Prabuskite, tauta, nes liko tik treji metai, per kuriuos Aš jums apsieikšiu. Ieškokite Manęs jau šiandien iš dvasios į dvasią, nes jau artėja valanda, kai jūs pasijusite apleisti, ir Aš noriu, kad jūs būtumėte stiprūs išbandymuose. Tuomet Dvasinis pasaulis jums nebeduos savo padaršinimo ir patarimų žodžių. Jūs nebegirdėsite šio „koncerto“, skambančio iš Anapus, todėl būtina, kad mokėtumėte pakilti, kad ir toliau galėtumėte maitinti savo sielą.

75. Artėkite prie to, kas yra tobula. Sujunkite savo valią su mano valia. Ieškokite visko, kas gera jūsų sielai, ir mažiau mylėkite žemiškus turtus. Žmonija pasiekė ribą, kurioje Aš ją sulaukysiu. Tamsybė išnyks, „piktžolės bus išrautos, surištos į ryšulius ir įmestos į ugnį“, kaip parašyta. Viskas tai įvyks. Aš ruošiu tave, tauta, kad atpažintum laiką, kuriame gyveni, ir pažadintum savo artimus. Tebūnie palaimintas tas, kuris pasirengęs išsipirkti, kuris meldžiasi ir atgailauja, nes jis bus išgelbėtas. Tačiau jei dėl to būsite atstumti, jei jums bus daroma skriauda, prisiminkite Jėzų jo dieviškosios kančios metu ir imkite jį pavyzdžiu.

76. Būkite supratingi ir atleiskite įžeidimus. Jūs neturėtumėte turėti „priešų“, o jei jie kovoja prieš jus, imkitės savo meilės ir šviesos ginklų. Jei

elgsitės taip, pasieksite tobulumą ir turėsite taikos dovaną žemėje. Aš duodu jums sėklą, *jūsų* užduotis – ją pasodinti.

77. Laikas, kada Aš turėjau ateiti, buvo iš anksto nulemtas, ir ši pranašystė išsipildė. Buvo pasakyta: „Žmonės pasieks nuodėmės ir materializmo viršūnę. Karai plis iš tautos į tautą kaip viską naikinantis gaisras. Neapykanta ir piktadarystė plis kaip piktžolės ir užklos laukus.“

78. Aš žinojau, kad laikui bėgant jūs mane pamiršite ir kad mano žodis išnyks iš jūsų širdžių. Todėl Aš jums paskelbiau apie savo sugrįžimą. Ta šviesa užtemdyta, žmogaus širdis šalta ir bejausmė kaip naktis, kai Jėzus atėjo į pasaulį, o Motina, neradusi prieglobsčio žmonių namuose, ieškojo prieglobsčio piemenų ir bandų kaimo trobelėje.

79. Šiandien Aš neparuošiau įsčių, kad tapčiau žmogumi, nes atėjau Dvasia, kad kalbėčiau jums. Ir tarp tokio didelio širdies kietumo ir netikėjimo Aš jus radau. Aš jus išsirinkau, o jūs paruošėte savo širdis mane priimti. Jūs manęs klausėte, ir jūsų tikėjimas užsidegė.

80. Jei norite sekti paskui Mane, laikykitės Mano žodžio. Aš padėsiu jums nešti jūsų kryžių. Tačiau nenoriu, kad šie žmonės, kurie šiandien tiki Manimi, rytoj mane teistų ir pasmerktų, kaip tie, kurie mane prikaltė prie kryžiaus. Šiandien jūs nežinote, kurie išliks ištikimi. Aš jums sakau, kad jų bus nedaug, ir kartais jie jausis vieniši. Tačiau jų kelias bus atviras, o angelai juos saugos ir išgelbės nuo pavojų, kad nuvestų juos prie dangiškųjų vartų.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 199

1. Tegu Šventosios Dvasios ramybė būna su jumis.
2. Aš nenuilstamai kalbu jums, nes artėja mokinių išbandymas, ir noriu, kad tada jūs sugebėtumėte skelbti mano darbą. Aš supažindinau jus su jo principais, kad jūs visada jį pateiktumėte visu jo tyrumu ir tiesa.
3. Mano mokymas suvienys pasaulį viename ideale, ir kai šis minčių, širdžių ir valios jėgų susivienijimas taps realybe, pasaulis pažins taiką ir sužinos šiek tiek daugiau apie sielos gyvenimą.
4. Šiais laikais vyksta pasaulėžiūrų ir tikėjimo mokymų kova. Kiekvienas žmogus nori būti teišus. Tačiau kas gi yra teišus šioje egoizmo ir savanaudiškų interesų kovoje? Kas gi yra tiesos savininkas?
5. Jei tie, kurie mano esą tobulame kelyje ir turintys tiesą, tuo didžiujasi – tikrai, sakau jums, jie dar nepažįsta to kelio; juk eidami juo reikia būti nuolankiais, o to, kad jie nepripažįsta tiesos, glūdinčios kitų tikėjime, pakanka, kad jie nebebūtų nuolankūs. Tačiau Aš jums jau sakiau „Antrajame laikmetyje“: „Palaiminti širdyje romieji ir nuolankieji.“
6. Žmogus, kuris smerkia savo artimųjų tikėjimą ir įsitikinimus, nutolsta nuo išgelbėjimo, nes savo išdidumu ir neapdairumu jis bando prilygti savo Dievui.
7. Sakau jums, kad turėtumėte pasirodyti tokie, kokie esate, kad nepatektumėte į veidmainystę. Būkite nuoširdūs ir turėkite omenyje, kad jums dar daug ko trūksta, kad pasiektumėte sielos tobulumą.
8. Kas nuolankiai laiko gautas malonės dovanas nepelnytomis, tas niekada netaps arogantiškas, kad ir kiek „Aš“ jam pertekliumi apdovanotų.
- Vieną dieną žmonės kovos vieni su kitais. Kova bus nelygi. Nes kol vieni savo reikalavimus grindžia žemiškosios galios jėga, kiti, gyvendami materialioje skurdoje, turi tik savo meilės ginklus. Juk jie neturės kitos tėvynės, kaip tik savo dvasinį paveldą.
9. Tu žinai, mano tauta, kad Aš jus subūriau ir suvienijau, išrinkdamas jus iš čia ir iš ten. Nes visose sektose ir bažnyčiose, kurios yra tarsi keliai, yra dvasininkai – mokiniai, kuriems Aš sukūriau šią šeimą. Aš juos suvienijau ne vienoje susirinkimų vietoje, bet viename įstatyme, vienoje ir toje pačioje meilėje. Nes kiekvienas, kuris jaučia, kaip jo širdis plaka meile broliui, bus šios tautos vaikas. Iš tiesų, sakau jums, jūs nebūsite spiritualistai vien dėl to, kad įžengėte į šias susirinkimų sales, kuriose mano Žodis kalba apie spiritualizmą, bet dėl meilės, kurią dovanojate savo artimui.
10. Mintis, kad jums teks kovoti su šimtmečius gyvuojančiomis sampratomis, papročiais ir klaidomis, neturi jūsų gąsdinti, taip pat neturi

jums reikšmės tai, kad jūsų skaičius yra mažas. Jūs žinote, kad šviesa, kurią Aš jums daviau, sulaužo vergovės ir nežinojimo grandines.

11. Kuo gi būtų galima apkaltinti spiritualistų tautą, jei ji laikosi dvasinio įstatymo, moralinio įstatymo ir savo žemiškųjų pareigų bei savo kelyje palieka dorybės pėdsaką? Tačiau saugokitės visko, ko Aš nemokiau, kad netaptumėte žmogiškosios teisingumo sistemos kaltinamaisiais. Šiandien Aš jums sakau, kaip ir Antrajame laikmetyje: „Atiduokite Dievui tai, kas Dievo, o imperatoriui – tai, kas imperatoriaus.“ Tada niekas nerastų jūsų kaltės, kad galėtų jus nuteisti.

12. Laikykites įstatymų, galiojančių šalyje, kurioje gyvenate, ir gerbkite tuos, kurie valdo kitas tautas.

13. Aš palieku jums savo Žodį, kad jį studijuotumėte ir įgytumėte išminties.

14. Kaip jūsų Ganytojas, išeikite kaip pasiuntiniai, kad širdims neštumėte Gerąją Naujieną.

15. Iš tiesų sakau jums: per jus turi būti išgelbėta žmonija.

16. Žingsnis po žingsnio Aš vedu jus meilės taku – tuo siauru taku, kuris, tačiau, pripildys jus pasitenkinimu ir ramybe.

17. Noriu matyti jus einančius paskui Mokytoją keliu, vedančiu į aukščiausią palaimą. Nesekite piktųjų keliais, kurie jus atitolina nuo Manęs.

18. Tie, kurie įvykdė savo užduotį, dabar yra šalia Manęs. Tačiau Aš atėjau pas jus kaip Meilės ir Gailestingumo Tėvas, kad iš naujo pamokyčiau jus kiekvieną naują dieną skirti Man keletą akimirklų.

19. „Darbininkai“, stenkitės ir dirbkite, kad 1950 m. pabaigoje galėtumėte pristatyti gausų derlių.

20. Užduotis, kurią turite įvykdyti, yra sudėtinga: vieniems ji tenka tolimuose kraštuose, kitiems – savo šeimos glėbyje.

21. Paveldėjimas, kurį Aš jums daviau šiuo metu, yra tas pats, kurį turėjote praeityje. Tačiau jūs sulaužėte meilės ir geros valios sandorą, kurią seniai sudarėte su Manimi, ir man reikėjo sugrįžti pas jus, kad jums apie ją priminčiau.

22. Turėkite omenyje, kad žmonija pasiekė aukštą iškrypimo lygį. Tačiau jūs turite tarnauti tyra širdimi, tada jausitės stiprūs ir liksite sveiki chaoso apsuptyje. Susivienykite, kad bendruomenės būtų kaip tvirtovė, kaip tvirta siena, kaip neišardoma grandinė, kurioje kiekvienas yra stiprus grandis.

23. Pakelkite nupuolusiuosius. Aš visiems suteikiu savo mylinčią pagalbą. Tačiau kai kuriuos kamuoja pasaulio pagundos, ir jie dar neišgirdo savo sąžinės balso. Jūsų užduotis – ištieskti jiems ranką ir būti jiems ramentu kelyje, kol pasieksite, kad jie sektų mano meilės pėdsakais.

24. Saugokite, mano vaikai, Tėvo mokymus, kad jūsų turtas būtų apsaugotas.

25. Aš jums daviau kūną, kad žemėje atliktumėte sudėtingą užduotį. Saugokite, o sielos, šį kūną su meile, nes didelis bus jūsų skausmas, jei nesilaikysite mano įsakymo.

26. Jūs turite vadovauti savo kūnui, o ne *jis* turi jus atitraukti nuo paklusnumo kelio.

27. Sėkite sėklą ir pasirūpinkite, kad ji sudygtų, kad padaugėjusi sugrįžtų į Tėvo klėtis.

28. Mano valia yra matyti jus nuolankius. Tačiau daugelis iš jūsų, nesupratę, maldavo mano pagalbos.

29. Matau, kad apsirengėte mano drabužiais. Aš juos jums daviau, kad apsisaugotumėte nuo laikmečio negandų, o ne tam, kad juos paliktumėte pusiaukelėje.

30. Nuo 1866 metų turite tarp savęs mano naują meilės apreiškimą, ir: ar jums ko nors trūko?

31. Palaimintas tas, kuris kantriai išgėrė savo kančios taure, nes jo skausmas pavirs malone.

32. Papuoškite šventovę, nes Tėvas jau seniai norėjo joje apsigyventi.

33. Užimkite vietą, kuri jums priklauso, ir visi pamatys, kad Kristus yra tarp jūsų.

34. Mano valia yra, kad paklustumėte mano žodžiui ir rodytumėte žmonėms gerą pavyzdį; tam turėkite manyje savo jėgą. Aš jums daviau kelią „“, ir jis yra pilnas šviesos. Sekite mano pėdomis ir užkopkite į kalną.

35. Kai kurie prašo Manęs pinigų, tačiau Aš jums sakau: Pirmuoju Laiku jūs turėjote didelius turtus žemėje, tačiau buvote nepaklusnūs mano Įstatymui. Šiandien jūsų stalas nestokoja duonos, tačiau jums skirtas užduoties įvykdymo laikotarpis yra trumpas. Būkite nenuilstami perduodami mano sėklą savo artimiesiems, kad gyvenimo kelio pabaigoje galėtumėte man parodyti, kaip padauginote tą sėklą.

36. Nebijokite žemės gyventojų, bijokite mano dieviškojo teisingumo.

37. Jūs visi esate mano vaikai, ir jūs visi ateisite pas mane, kai ateis tam laikas.

38. Per jus, kurie artėjate prie Mokytojo, Aš duodu visiems, kad ir kaip toli juos laikytumėte.

39. Dirbkite ganytojo paruoštus laukus, kuriais yra žmonių širdys.

40. Kai piemuo pastebi, kad avis verkšlėna, jis skuba prie jos ir parveda ją į avide.

41. „Izraeli“, tu patiri sunkias išbandymus. Tačiau Tėvas suteikia jums jėgų, kad juos įveiktumėte.

42. Jei įvykdysite savo užduotį žemėje, pomirtiniame pasaulyje jūsų laukia didelis džiaugsmas.

43. Dangaus karalystės vartai atviri ir kviečia kiekvieną, kuris nori joje gyventi. Šiuos vartus rasite savo sąžinėje.

44. Šiandien Aš sodinu jus prie savo meilės stalo, kad duotų jums Dvasios pokylį.

45. Mano Dieviškumo vaikai, Mokytojo mokiniai, leiskite, kad žinios šviesa, kurią jums siunčia mano meilė, įsiskverbtų į jūsų sielos gelmes.

46. Būk laimingas, o tauta, kuri ateina pas Mane pavargusi, serganti ir su nuliūdusia siela.

47. Būk laimingas mano dieviškojo spindulio šviesoje, nes joje rasi jėgų, išgijimo ir džiaugsmo.

48. Kodėl kai kuriems iš jūsų atrodo keista, kad Aš ateinu būtent tokiu būdu?

49. Aš jums nesakiau, kad esu šiame kūne. Ne, Aš jums tik pasakiau, kad šis protas priima mano įkvėpimą. Šiuo metu Aš žmonėms duodu naują žinią, prilygstančią milžiniškam šaltiniui, kuris savo turinį išlieja ant ištroškusių laukų ir sodų. Turėkite omenyje, kad jūsų protas yra mano išminties saugykla, į kurią Aš išlieju savo šviesą.

50. Aš savo mintis išreiškiau žodžiais, spinduliuojančiais meilę ir šilumą, kad juose rastumėte balzamą, gydantį jūsų sielą ir kūną. Taip pat Aš jus mokiau garbinti savo Dievą tiesos altoriuje, o ne šešėlių, stabmeldystės ir fanatizmo altoriuose.

51. Pasiruoškite, kad galėtumėte priimti turtus, kuriuos Aš jums atnešu. Leiskite, kad šiandien tas šydas būtų perplėstas, kad galėtumėte suprasti visą mano naujosios žinios prasmę.

52. Aš leidžiu jums suvokti be knygu, remdamiesi vien Dvasia. Aš mokau jus aiškinti visų apreiškimų prasmę. Tokiu būdu jūs nebeįklimpite į stabmeldystę, nes neapsiribosite tik simbolių nagrinėjimu, bet sugebėsite įsigilinti į mokyimo esmę, kad išaiškintumėte jo tiesą.

53. Jūs girdėjote, kad angelai danguje amžinai klausosi dieviškojo koncerto. Jei mąstote apie šią metaforą, saugokitės manyti, kad danguje taip pat skamba muzikos kūriniai, panašūs į tuos, kuriuos esate įpratę klausytis žemėje. Kas taip mąsto, tas yra visiškai pasidavęs materializmo klaidai. O kas, priešingai, – kai girdi kalbant apie dangaus muziką ir angelų palaimą ją klausantis – galvoja apie harmoniją su Dievu šioje dieviškoje simfonijoje, tas bus tiesoje.

54. Tačiau kaip gi atsitinka, kad kai kurie to nesupranta, nors kiekvieno iš jūsų sieloje glūdi Visuotinio koncerto tonas? Kaip gi atsitinka, kad kai kurie, išgirdę šį žodį, jo nesupranta, nejaučia arba klaidingai aiškina?

55. O mylimieji vaikai, kurių suvokimas yra silpnas, – ieškokite šviesos maldoje. Klauskite Manęs savo meditacijose; nes kad ir kokie platūs būtų jūsų klausimai, Aš iš amžinybės žinosiu, kaip jums atsakyti. Savo ruožtu Aš taip pat užduosiu jums klausimų, kad tarp Mokytojo ir mokinių užsidegtų tiesos šviesa.

56. Dangiškoji muzika yra Dievo buvimas jumyse, ir to koncerto viduryje skambės *jūsų* tonas, kai tik pasieksite tikrąjį pakilimą, kuris yra dvasinis grožis. Tai yra dangiškoji muzika ir angelų giesmė. Kai tai patirsite ir pajusite, tiesa spindės jūsų esybėje, ir jūs pajusite, kad Dievas yra jumyse. Gyvenimas jums padovanos amžiną ir dievišką koncertą, ir kiekviename jo tonuose jūs atrasite apreiškimą. Jūs dar nesate išgirdę tų gražių tonų jų tobulos harmonijos – kartais malonūs, kartais galingi. Jei kartais juos atsitiktinai užfiksosite, jie jums pasirodys kaip neapibrėžti tonai, kurių negalėsite suderinti. Jūs dar nesuvokėte visos jų grožio. Turite palikti už savęs pojūčius, aistras ir materializmo šešėlius, kad galėtumėte išgirsti Dievo koncertą savo sieloje.

57. Kodėl manote, kad mano dialogas su jumis yra neįmanomas, nors jūs priimate visatos apreiškimą? Kaip mano Dvasios virpesys gali jums atrodyti neįmanomas žmogaus protui, nors jūs visi esate kupini Dievo minčių? Kaip gali būti neįmanoma, kad Dievas slapta kalbėtų su jumis, nors angelai, pasauliai, visatos erdvės ir visa kūrinija yra pilni Jo. Kodėl Aš neturėčiau užvaldyti jūsų sielos, arba kodėl turėčiau ją palikti likimo valiai? Argi nesuvokėte, kad tai iš tiesų būtų neįmanoma?

58. Klausykite Manęs atidžiai: Aš esu Mokytojas, ši planeta yra sielos mokykla. Gyvenimas ir mano pamokos sudaro tobulą mokymo medžiagą. Ar tikrai galite tikėti, kad Aš apleistų savo pareigas ir kad galėčiau pamiršti savo mokinius?

59. Žmonės, kartoju jums, kad dieviškojo koncerto garsai skamba aplink jus ir kad būtina, jog jūsų sielos pakiltų, kad galėtų pajusti jų harmoniją. Jei taip nebus, leisite tiems garsams toliau skambėti pasaulio erdvėse, laukiant kitų, kurie puikiai moka juos išgirsti.

60. Aš noriu, kad įgytumėte jautrumą dvasiniams dalykams, kad juo sušvelnintumėte savo liūdesį čia, šioje žemėje, kur tiek daug verkiate ir kenčiate.

61. Neklausykite tų, kurie neigia tiesą, kad Aš esu jumyse ir su jumis. Pabuskite ir išgirstite tą mano koncerto dalį, kurią šiandien leidžiu jums išgirsti. Iki šiol jūsų ausys buvo pasirengusios girdėti tik šios žmonijos skundų ir karų triukšmo aidą, kuris yra geriausias jūsų nesutarimų ir harmonijos trūkumo įrodymas. Šį įrodymą galite rasti visur ir visose jūsų žmogiškojo gyvenimo srityse.

62. Brolių žudymo karas ir ideologijų karas pasiekė kulminaciją. Didieji ir maži, stiprieji ir silpnieji, tikintieji ir netikintieji klajoja sumaištis jūroje. Bet medžių genėjimas artėja, ir tikrai, sakau jums, kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus nugenėtas.

63. Skausmas, laikas ir tiesa bus negailestinga pjautuvė, kuri išraus piktžoles su šaknimis, kurios vėliau bus įmestos į Išminties ugnį, kur viskas, kas neteisinga, bus sudeginta.

64. Šio chaoso apsuptyje yra ir tokių, kurie abejoja mano meile. Dėl to sakau jums: kaip gi Aš galėčiau palikti šį pasaulį likimo valiai, nors tik Aš vienas galiu nuraminti šios audringos jūros bangas?

65. Nepamirškite, kad visada, kai atsidursite tamsoje, Aš skubėsiu jums į pagalbą, nes Aš esu pasaulio šviesa.

66. Būtent žmonės sukelia audras; tačiau mano pareiga yra juos mokyti sudaryti taiką. Ir būtent tai Aš šiuo metu darau savo mokymu, kuris visais laikais nusileisdavo kaip malonus ir harmoningas koncertas, kaip žinia, atėjusi iš tos Meilės ir Teisingumo Karalystės.

67. Aš ir toliau kalbėsiu jūsų širdims. Taip pat ir Dangus nori pasireikšti jūsų pasaulyje. Leiskite jam tai daryti per jūsų protą.

68. Kūrėjo atskyrimas nuo jo kūrinių yra neįmanomas; neįmanoma, kad tarp Kristaus ir žmonių būtų atstumas, kaip ir kūnas negali egzistuoti be galvos, o saulė – be planetų.

69. Jei mylėsite tiesą, grožis, kuriuo džiaugiatės savo gyvenime, bus didelis. O kai pasieksite tą šventą laisvę, kurią siūlau jūsų sielai, savo mąstymo gebėjimais keliausite per dangų, kosmosą ir pasaulius.

70. Aš guodžiu jus šiuo vargų laikotarpiu, kurį pranašai paskelbė jau seniai. Roque Rojas, mano pasiuntinys šiais laikais, kalbėjo jums apie išbandymus, kurie netrukus ateis, ir nuo pat pirmojo mano žodžio nešėjo Aš jums pranešiau, kad pranašystės dabar išsipildys.

Tie, kurie Mane girdėjo jau tais laikais, prisimins, kad Mokytojas jums sakė: „Žiūrėkite, gyvenimas pasikeis, ir žmonija išgers labai kartų taurę. Tautos nepaisys viena kitos. Tėvai nepažins savo vaikų, o vaikai – savo tėvų. Vyras atstums savo žmoną, o ji savo ruožtu nusidės savo gyvenimo draugui, ir daug vaikų, nors ir turėdami tėvus, užaugs kaip našlaičiai. Dėl plisiančios ištvirtystės, taip pat dėl daugėjančio bado ir nuodėmės mirs daug žmonių.

71. Ir štai, per kelerius metus visi šie pražūtingi įvykiai, tarsi siautulinga upė, nušluos gyvenimus, namus, tautas, tikėjimus ir institucijas. Aš nuolat sakau tiems, kurie Manęs klauso, kad jie turi budėti ir melstis, kad nebūtų nunešti šios upės srovės.

72. Rūpinkitės savo šeimų dorybe ir namų taika. Pastebėkite, kaip net ir vargingiausi žmonės gali turėti šį lobį.

Supraskite, kad žmogiškoji šeima yra Dvasinės šeimos įsikūnijimas: joje vyras tampa tėvu, todėl jis tikrai panašus į savo Dangiškaį Tėvą. Moteris su savo motiniška širdimi, kupina švelnumo, yra Dieviškosios Motinos meilės atvaizdas, o šeima, kurią jie kartu sudaro, yra Kūrėjo Dvasinės šeimos įsikūnijimas. Namai yra šventovė, kurioje jūs geriausiai galite išmokti vykdyti mano įstatymus, jei tėvai buvo pasirengę dirbti su savimi.

73. Tėvų ir vaikų likimas yra manyje. Tačiau tiek vieniems, tiek kitiems tenka padėti vieni kitiems vykdyti savo užduotis ir atpirkimo pareigas.

74. Kaip lengvas būtų kryžius ir kaip pakenčiama būtų egzistencija, jei visi tėvai ir vaikai mylėtų vieni kitus! Sunkiausi išbandymai būtų sušvelninti meile ir supratimu. Už pasidavimą Dieviškajai valiai jie būtų apdovanoti ramybe.

75. Pirmoji institucija žemėje buvo santuoka, nes šią sąjungą Kūrėjas pašventino nuo pat pirmosios moters ir pirmojo vyro laikų. Visais laikais mano įstatymas ir mano Apreiškimai jums kalbėjo apie šios užduoties didybę.

Kai buvau pas jus žemėje, man patiko lankyti sutuoktinius ir šeimas. Mano buvimas namuose pašventindavo tą sąjungą ir laimindavo jos vaisius. Aš kalbėjau vaikams, jaunuoliams ir suaugusiesiems, kalbėjau namų bernui ir šeimos tėvui, tarnaitai, namų šeimininkei ir motinai. Nes buvo būtina viską atkurti ir suteikti naujų įžvalgų apie gyvenimo būdą šiame pasaulyje, kuris yra dvasinio gyvenimo raidos etapas. Mano Žodis buvo skirtas visiems. Taigi, kai tik Aš kalbėdavau, motinos su savo vaikais už rankos ar ant rankų skubėdavo prie manęs. Kai tos paprastos širdys išgirdo Jėzų, kuris jiems sakė: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą“, jos pajuto, kad tame žodyje išgirdo Dievą „“, ir iš širdies gelmių tarė Mokytojui: „Aleliuja, Tu esi Mesijas, kurio laukėme! Tebūnie šlovintas Tas, kurio vardu Tu ateini.“

76. Su mano atėjimu prasidėjo nauja era, tačiau mano žodis iš esmės yra tas pats. Jis primena jums tai, kas buvo pamiršta, moko jus naujų pamokų ir pakelia jūsų gyvenimą, priartindamas jį prie tobulumo.

77. Jei gyventumėte pagal mano įstatymą – ar manote, kad Aš būčiau materializavęsis, pasirodydamas šioje formoje?

78. Savo žodžiais puoselėju sėklą, kurią pasėjau anksčiau. Tačiau šia forma kalbėsiu tik iki 1950 metų. Po to toliau puoselėsiu jūsų sielas, bet mano apreiškimai taps subtilesni ir aukštesnio lygio. Šiandien atėjau, kad priminčiau jums keletą principų, kuriuos žmonės paniekino. Savo dangiškais patarimais Aš dar kartą laiminu santuoką ir šeimą. Tačiau,

norėdamas praplėsti jūsų dvasinius horizontus ir užkirsti kelią jūsų pasidavimui savanaudiškumui, Aš mokau jus pradėti kurti šioje tautoje tikrą dvasinę šeimą, kurios Tėvą jūs pamatysite begalybėje, o pasaulyje tada visus savo artimuosius laikysite broliais ir seserimis.

79. Argi nemanote, kad tas, kuris įvykdė savo pareigą savo artimiesiems, jausis stipresnis ir oresnis palikdamas savo namus, savo tautą ir net savo valstybę, kad savo žodžiu ir pavyzdžiu skleistų mano mokymą?

Nesijaudinkite, nes Aš jums sakau, kad turėsite palikti savo namus ir tėvynę. Sakau jums, kad Aš saugosiu tai, ką paliksite, ir nebus reikalo imti antro kelionės ryšulio.

Aš iš anksto paruošiu kelius, duris ir širdis, kad galėtumėte įvykdyti savo misiją. Jūsų nelaukia kraujo auka, nors turėsite paaukoti kai kuriuos savo malonumus. Šeima, iš kurios vienas iš vaikų išvyksta į provincijas, bus palaiminta.

Aš kalbu jums apie šiuos ateities dalykus, nes liko tik treji metai, per kuriuos Aš jums duodu savo Žodį, ir noriu jus palikti pasirengusius, kad niekas jūsų nesuklaidintų. Jūsų intuicijos dovana tuomet jus ves, kad žinotumėte, į kurią vietą ir koku keliu turite eiti.

Mokiniai neis vieni – virš jų, jiems padėti, žygiuos didžiulis šviesos dvasių legionas, o virš visų dvasinis Ganytojas Elisas apšvies kelius ir saugos savo avis. Mano valia atsiskleis jūsų darbuose.

80. Jūs nesate vieninteliai, ant kurių guls šis darbas. Anapus jau laukia tie, kurie įsikūnys po jūsų, kad tęstų jūsų sėją. Pasaulis pasikeis, tačiau tai neįvyks per akimirką.

81. Apmąstykite mano žodį, kad jūsų protuose įsižiebtų šviesa. Jūs, žmonės, kai tik sužinosite, kokią vietą užimate Tėvo kūrinijoje ir kokia yra jūsų užduotis, tada suprasite, kad jūsų likimas – visada mylėti ir laiminti.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 200

1. Dangaus karalystės vartai atviri kiekvienam, kuris nori priimti jos gėrybes. Ši karalystė yra žmogaus dvasioje.

2. Jūsų ir mano Dvasioje vyksta šventė, kai jūs ruošiatės priimti mano Šviesos žinias.

3. Būkite laukiami, sergantieji, nuliūdusieji ir dvasinės meilės ištroškusieji, nes pas Mane rasite gydomąjį balzamą, šviesą ir jėgą, kurių jums taip trūko.

4. Aš jus myliu, todėl siunčiu jums savo šviesą, kad ji pašalintų jūsų kančias, rūpesčius ir baimes, ir kad jūs jaustumėtės apgaubti mano meile, saugomi ir apsaugoti nuo daugybės pavojų, kurie jums tyko. Mano gailėstingumo šaltinis liejasi, kad išgydytų jūsų sielą ir kūną; tačiau tai, ką darau jums, aš darau šiame ir visuose pasauliuose. Nes mano Guodėjo Dvasia nusileido į visus gyvenimo pasaulius, kuriuose gyvena mano vaikai.

5. Jei maitinsitės iš Manęs, jei sugebėsite Mane priimti, nebegalėsite Manęs neigti, nebeabejosite ir nebeignoruosite šio duonos, kuri jums davė gyvybę, o jūsų buvimas taps nuolatinio dėkingumo ir meilės liudijimu.

6. Ar turite bent kokį nors supratimą apie pažadėtosios Dangaus karalystės džiaugsmus? – Savo protu norėjote susikurti vaizdą, koks galėtų būti tobulų būtybių gyvenimas, ir kalbate apie giesmes, grožį, tyrumą ir meilę. Tačiau dabar Aš jums sakau, kad tame pasaulyje viešpatauja tobula harmonija.

7. Turite žinoti, kad galiausiai jūs visi tapsite to koncerto dalimi, kad dalyситės ta palaima, kai tobulėsite ir ateisite pas Mane. Tada susitiksite su Manimi, o Aš sėdėsiu ant garbės sosto, kurį man parodysite.

Tačiau ta dangiškoji muzika skambės jūsų sielose, kai tuomet atrasite mano buvimą savyje ir būsite sužavėti, kontempliuodami mano darbą, mano kūriniją, kurią aš jums parodysiu, kad taptumėte jos dalininkais. Kai vieną dieną būsite su Manimi, pajusite gražiausią harmoniją, o nuostabiausias giesmė pakils iš jūsų dvasios į mano dvasią.

8. Kai tada taip pajusite, kaip mano buvimas spinduliuoja jumyse, kiekviename laiptelyje atrasite koncertą, kiekviename tonu – apreiškimą, ir būsite man taip arti, kad galiausiai laikysite mane vieninteliu savo egzistencijos pagrindu ir vieninteliu tikslu. Aš jus priimsiu taip, kaip priimamas keliautojas, pasiekęs paskutinį savo kelionės etapą ir suvokiantis savo pasiekimus bei tai, kas jo laukia.

9. Tauta, jūs dar nesate išgirdę šios gražių garsų muzikos, nes dar nesugebėjote dematerializuoti savo sielų. Koncertas skamba už pasaulio ribų, kur jūs dar negalėjote pasiekti. Tačiau Aš ruošiu kelią, kad jūs netrukus pas mane atvyktumėte.

10. Kodėl manote, kad mano žinia, perteikiama per žmogaus protą, yra sudėtinga? Ar abejojate, kad Aš visada galiu būti ryšyje su jūsų siela? Jei kūrinija maitinama iš Manęs, o visos sielos yra tarsi medžio šakos, kurios gyvena iš to paties šaltinio ir maitinasi jo syvais – kaip gi galite manyti, kad Aš esu toli arba kad esu abejingas jūsų kančioms, nors Aš esu jūsų Mokytojas, jūsų Gydytojas ir jūsų Tėvas?

11. Klausykite: artėja pasaulėžiūrų kova. Įsikūnijusios ir be kūno sielos blaškosi sumaišties jūroje. Visi demonstruoja savo skausmo ir blogio derlių. Visi siekia vieni kitus sužeisti ir nužudyti, visi vykdo naikinimo darbus; tačiau skausmas taip pat juos ištiko.

Šiais laikais čia yra Pjovėjas, kuriam pavesta nupjauti kiekvieną medį, neduodantį gerų vaisių. Šioje didžiojoje kovoje nugalės tik teisingumas ir tiesa.

Daugelis bažnyčių išnyks, kai kurios išliks. Vienose spindės tiesa, kitose bus siūlomas tik apgaulė. Tačiau teisingumo pjautuvus toliau pjaus, kol bus nuteista kiekviena sėkla, esanti žemėje.

12. Tuo metu tie, kurie pasiekė dvasinį tobulumą, pasieks idealą, pakilimą, ir šis žinojimas suteiks jiems tikrąją išmintį. Jums nereikės žmogiškųjų mokslų, kad jus vestų. Nes siela, pakankamai paruošta mano mokymais, galės jums atskleisti viską, ką jums reikia žinoti.

13. Pas mane ateis teisės mokslininkai, filosofai ir kunigai, ir Aš jiems atsakysiu bei atsiversiu juos savo žodžiu. Vieni nesugebės manęs suprasti ir bus sumišę. Kiti nuolankiai prašys manęs atleidimo. Jie nereikalaus iš manęs įrodymų. Tačiau Aš jiems juos duosiu, nes myliu juos ir noriu, kad jie mane pažintų.

14. Jei mokslininkai nesugebės atsakyti žmonėms, jei negalės išspręsti jų problemų ir išsklaidyti abejonių, jie ateis pas Mane. Tada jie sužinos, kad Aš jų laukiau, norėdamas juos pamokyti ir paguosti. Jie sužinos, kad šis žodis ateina iš Kristaus, iš To, kuris moka paguosti visus nuliūdusius ir kalba visiems ta kalba, kuri yra tokia kupina meilės – ta pačia, kuria Mokytojas jus mokė išaukštinto įsakymo, kuris sako jums: „Mylėkite vieni kitus.“

15. Jūs gyvenate išgryninimo laikais, ir jau buvo girdimi skausmo šauksmai. Tačiau būtent tas skausmas padės jums išsivalyti ir tapti šventyklos kolonomis. O po jūsų ateis nauji apaštalai.

16. Aš būsiu su jumis, kad jus paguosčiau ir suteikčiau jums tvirtumo, kad galėtumėte žengti atpirkimo keliu. Noriu, kad savo priešus paverstumėte draugais, kad savo kovoje sugebėtumėte pasiekti Dangaus karalystę, kur gausite visų savo darbų vaisių.

17. Aš taip jums sakau, kad jūs pakeistumėte savo širdis, nes jūsų paskirtis – mylėti ir laiminti. Gyvenkite taip, kaip gyveno Jėzus, visada būdami vienybėje su Tėvu, tobulai derindamiesi su visomis kūrinijos būtybėmis.

18. Kai darote ką nors gero, kai glostote apleistą vaiką, padedate vargstančiam ar apsaugote bejėgę būtybę – argi tuomet savo viduje neišgirdote balso, kuris jus laimina ir drąsina toliau eiti šiuo keliu? Kieno tai balsas? Tai sąžinės balsas. Tai Tėvo balsas, kuris apdovanoja vaiką už tai, kad jis seka jo pavyzdžiu.

19. Jei norite tapti vertingais mano Dieviškumo vaikais, pirmosiomis mano šlovės paveldėtojomis, pirmiausia turite apsivalyti, o jūs dabar žinote, kad geriausias valomasis vanduo yra geri darbai. Aš taip jums sakau, kad pajustumėte, jog Aš laikiu jūsų savo Karalystėje, kad šiandien esate kelyje, vedančiame pas Jį, bet kad prieš save dar turite ilgą kelią. Noriu kiekvieną iš jūsų paversti apaštalu, o kiekvieną apaštalą – Mokytoju.

20. Aš pastebiu, kad žmonija garbina Dievą įvairiomis formomis. Tačiau sakau jums, kad Aš nelaikau nė vienos religinės bendruomenės svarbesne ar mažiau svarbia. Aš jus mokiau meilės, ir yra tik *viena* tiesa.

Nemanykite, kad žmoniją turi išgelbėti viena bažnyčia, vienas kunigas ar daug kunigų. Būtent Aš esu tas išmintingas ir mylintis Ganytojas, kuris jus saugo, guodžia ir myli taip, kad paaukojau už jus savo gyvybę, norėdamas išmokyti jus tiesos ir gyvenimo kelio.

21. Jei to meto žmonės tikėjo, kad, atimdami man gyvybę, jie mane sunaikins ir pasieks, kad mano mokymas išnyks, tai jie nesuvokė, kad taip jie tik suteikė man daugiau gyvybės ir didesnę šlovę, pasiektą per auką. Nuo savo kryžiaus aš palaiminau savo apaštalus visų laikų – visus, kurie sekė manimi tuo pačiu keliu.

22. Taip pat aš laiminu jus, kurie mane priėmėte dabartiniame laikmetyje ir ruošiatės tęsti mano darbą.

23. Izraeli, pavargęs keliauninkai, tu ateini, trokšdamas mano žodžių, kad įvykdytum savo paskirtį Trečiajame Laike, ir pas mane atvyksti su kartumu lūpose ir skausmu širdyje. Jūs ir jūsų vaikai įveikėte pavojingą kelią, o šiandien, išgirdę mano Dvasios šauksmą, skubate čia, įsitikinę, kad gausite padrąsinimo.

24. Vienus randu nuolankius, laukiančius mano užduočių. Kiti mano akivaizdoje jaučia atgailą, daug nusidėję. O dar kiti smalsiai tyrinėja mano mokymą ir ieško jame kokios nors klaidos, kad galėtų jį pasmerkti. Aš jus pažįstu ir myliu, ir šiandien priimu visus.

25. Aš pasinaudosiu nuolankiaisiais, kad per trumpą laiką Džiugiąją Žinią nuneščiau į širdis *tų*, kurie manęs laukia. Tą, kuris nusidėjo, Aš apvalau

savo žodžiu, kuris yra kristalinio skaidrumo vanduo. Kai jis sužinos, kad Aš jam atleidžiu ir darau jį savo mokiniu, jis atgailaus ir daugiau nenusidės. O tam, kuris tyrinėja ir abejoja, Aš apšviečiu ir duodu įrodymų, kad jis atpažintų tiesą ir liudytų apie Mane.

26. Kai jūs visi būsite pasirengę, Aš jus siųsiu pas tuos, kurie išlavino savo protą ir yra iškalbingi. Tačiau jūs nesijausite jiems prastesni ir jų nepavydėsite, nes Aš jums suteikiau didelius dvasinius sugebėjimus.

27. Mokslas netrukus sustos. Daugelis mokslininkų bus sukrėsti ir laikys savo žinias beverčėmis, nes įgytos žinios nevedė prie sielos gerovės ir ramybės. Kai jie prieis prie šios išvados, jie ieškos Manęs, norės pažinti dvasinio gyvenimo esmę ir tikslą bei prašys Manęs, kad galėtų nuolankiai įsiskverbti į Mano paslaptis, o Aš leisiu jiems įsiskverbti tiek, kiek bus Mano valia.

28. Tie, kurie labiausiai seks paskui Mane, bus vargšai, netekusieji paveldėjimo. Kai jie gaus šį didžiulį dvasinių žinių lobį, kurį gausiai dalina mano Žodis, jie, kupini meilės, iškeliaus nešti liudijimą apie mano atėjimą į šį pasaulį. Kai kurie pasirodys kaip pranašai, kiti laimės širdis Žodžio dovana, o visi darys meilės darbus tarp žmonių.

29. Tos tautos, kurios buvo niekinamos, tie žmonės, kurie apsirengę skarmalais, pabus, mylės Mane ir tarnaus žmonijai. Tarp jų yra didžiosios, skausmu išgrynintos sielos. Šių būtybių šerdyje slepiasi mano pasiuntiniai, mano apaštalai. Aš sukviėsiu visas tautas, ir netrukus pas mane ateis tie, kurie supras mano Žodžio įkvėpimą, kad taptų mano kelio paruošėjais.

30. Izraeli, ten yra jūsų kovos broliai, laukiantys mano nurodymų ir gyvenantys chaose. Kol jie maldauja taikos, kiti reikalauja sunaikinimo. Jie trokšta pamatyti naujus horizontus, naujas šalis, jie ilgisi išvykti į kitas, šiltesnes šalis, kad ten susikurtų namus ir galėtų išskleisti savo sielą, vykdydami dieviškus įstatymus.

31. Žmonių religinės praktikos netobulumai išnyks tiek, kiek dvasinis praturtėjimas įsiskverbs į širdis, o siela, pavargusi nuo savo klaidingų stabų, trokš mano buvimo, mano Žodžio. Jūs nešauksite Manęs nei upių krantuose, nei kalnuose, nei slėniuose, nei dykumoje. Jūs ieškosite Manęs savo sielos gelmėse, ir ten pastatysite šventovę, kurioje mane mylėsite.

32. Jūs pamatysite, kaip daugelis žmonių, kurie buvo galingi žemiškai, nusileis iš savo visuomeninio lygio, ir tokioje padėtyje, po didelių išbandymų, kurie bus tarsi jų sielos išbandymo akmuo, jie trokš mano mokymo, sieks pakilti remdamiesi savo dorybėmis ir pažins tikrąją dovaną, kurias Aš suteikiau žmogui, vertę. 1950 metais pamatysite, kaip išsipildys daugelis pranašysčių.

33. Daug širdžių, kurios buvo kaip išdžiūvę laukai, duos vaisių. Tačiau jums, kuriuos Aš kasdien globojau, sakau: pasiruoškite ir būkite pasirengę sėti mano sėklą.

34. Po tų metų tarp „Izraelio tautos“ kils nesutarimai, ir tik tie, kurie liko budrūs, meldėsi ir veikė pagal mano įstatymus, bus prieglobstis kitiems.

35. Aš daviau jums šviesą, kad eitumėte tvirtu žingsniu ir mokytumėte savo artimus.

36. Tebūnie visi palaiminti – tiek tie, kurie dabar Manęs klauso, tiek tie, kuriems mano žodžiai dar toli.

37. Laikotarpis, kurį dabar išgyvenate, yra kovos laikas – dvasinės kovos ir pasaulėžiūrų kovos laikas.

38. Šis patarimas yra būtinas, nes jums teks stoti prieš tuos, kurie be perstojo bando įsiskverbti į Mokymų paslaptį. Taip pat jūs stovėsite prieš daugybę įvairių tikėjimų vyrų ir moterų ir tada atrasite, kad kiekvienoje bažnyčioje ar konfesijoje yra geros valios žmonių, kurie stengiasi, nes jų veiksmuose glūdi tobulumas.

39. Mano malonė skirta visiems; nes Aš mačiau žmonių pasaulyje, kad visi, net jei tik akimirksniui, uždegė savo širdis meile mano Dieviškumui.

40. Po visą žemę išsibarstę yra tie, kurie vis dar stengiasi daryti gera ir ieško galimybės būti naudingi savo artimui. Iš tiesų, sakau jums: kiekvienas, kuris turi tokį ketinimą, yra su Manimi.

41. Aš jums sakiau, kad ateis laikas, kai Šviesa pasirodys visur – visose šalyse, visuose žemynuose. Ta Šviesa spindės atsižvelgiant į žmogaus dvasinį išsilavinimą. Tačiau būtent per ją susiformuos naujas ir tikslesnis Kūrimo supratimas, nauja dvasinio gyvenimo samprata. Taip prasidės naujas dvasinio ir sielos vystymosi etapas.

42. Kai galiausiai visi protingi žmonės susivienys, jų samprata apie Dieviškumą, Amžinybę ir Dvasingumą išsiaiškės. Žmonės išgyvens daug išbandymų. Bet kai tai praeis, tiesa dar labiau išryškės. Ir tiesa, kuri visada yra kristalinė ir tyra, bus suprantama visiems. Taip dvasinė vienybė taps realybe.

43. Mokymas, kurį Aš jums apreiškiau, ir taisyklės, kurias Aš jums daviau, bus visuotinai pripažintos. Bet turėkite omenyje, kad jūs turite perduoti mano žodžio prasmę, o ne jo išraiškos būdą.

44. Taip pat nesijaudinkite dėl to, kad keičiasi jūsų pamaldų išorinė forma. Nes tikrai sakau jums: ateis laikas, kai suprasite, kad tik jūsų veiksmų esmė ir tyrumas pasiekia Tėvą.

45. Pas jus ateis daug jūsų artimųjų, kurie, giliai suvokdami spiritualizmą, privers jus atsisakyti net ir paskutinio kulto fanatizmo likučio, kurį galbūt dar laikotės.

46. Kai Aš esu jums arti ir pasireiškiu per balso nešėją, pastebiu tuos, kurie klausosi nesuprasdami ir nejausdami. Taip pat tuos, kurie atėjo vedami vien tik smalsumo. Kai kurie bandė išbandyti Dvasinį pasaulį. Daugelis ateina be reikiamo pagarbos jausmo. Tačiau kaip jie galėtų tikėti tuo, kas viršija gamtos dėsnius ir patvirtinasi jų akyse? Argi jie patys galėtų pateikti protingą paaiškinimą tam, kas dabar vyksta, jei šio stebuklo nepriskirtų aukštesnei jėgai? Kokį paaiškinimą apie tai, kas yra šis darbas, jie galėtų pateikti tam, kuris jų klausia?

47. Kas turi tikėjimą, tas iš tų vietų pasiima pašventintą vandenį ir juo daro stebuklus. Tačiau Mokytojas jūsų klausia: ar tame vandenyje iš tiesų glūdi antgamtinė jėga? Iš tiesų, sakau jums, jėga nėra vandenyje, ji yra jūmyse pačiuose, jūsų tikėjime ir jūsų darbų tyrumoje. Nes Viešpats yra jūmyse, kaip ir gamtoje bei visoje kūrinijoje. Prisiminkite, kad Aš jums tuomet sakiau: jūsų tikėjimas jus išgelbės.

48. Aš esu amžinasis stebuklas, kuris apšviečia jūsų protą ir sujaudina jūsų jausmus, kad nukreiptų juos gėrio keliu. Tačiau žmogus reikalavo iš savo Tėvo daugiau ir norėjo pamatyti, išgirsti bei pačiupinėti tai, ką turėjo suvokti tik savo sielos jautrumu. Tačiau iš meilės Aš nusileidau savo vaikams, nes juos suprantu ir einu jiems į pasitikimą.

49. Todėl šiuo metu leidau, kad mano Dvasinis pasaulis priartėtų prie jūsų, ir suteikiau jums dovaną, kad jis pasireikštų per jūsų protą, kad jūs visi tiesiogiai patirtumėte šių stebuklų išsipildymą ir tikėtumėte mano buvimu.

Dvasinių būtybių apsieiškimai paskatins piktavališkus mano veiklos tyrinėtojų aiškinimus; jie juos panaudos kaip ginklą, kad jus įžeistų, apšmeižtų ir pasmerktų kaip burtininkus. Tačiau kai tas pasireiškimas pasės savo sėklą, jis išnyks. Tada jūs patirsite, kad dovanos, kurias Aš jums suteikiau, išliks, o stebuklai ir toliau vyks, nes tada jūs intuityviai nukreipsite savo žingsnius, visada stengdamiesi, pasinaudodami mano mokymais, kuo geriausiai praktikuoti aktyvią meilę artimui.

50. Gilinkitės į mano Žodį, kad suprastumėte, jog Aš jums nenustatau griežtų elgesio taisyklių.

51. Tai yra mano meilės esmė, kurią turite išsaugoti ir paskleisti gyvenimo keliuose. Nes ateis valanda, kai jums nebereikės net šių susirinkimų vietų. Aš apsieikšiu jūsų kelyje, jūsų miegamajame, kalnuose, bet kurioje vietoje. Jūsų veiklos laukas bus beribis, kad galėtumėte rodyti meilę artimui ir įrodyti, jog esate mano mokiniai. Nes kiekvieno iš jūsų gyvenimo aplinkybės bus skirtingos, tačiau jos visada suteiks jums progą daryti gera. Šį gėrį galėsite daryti tiek mintimis, tiek veiksmiais, tiek žodžiais, tiek netgi žvilgsniais.

52. Pripraskite prie to, kad sąžinė būtų jūsų pačių veiksmų teisėja, ir ji jums parodys, kaip turite dirbti, kad išreikštumėte viską, ką Aš įdėjau į jus.

53. Jei matote, kad jūsų broliai ir seserys mano darbe negali paaiškinti mano apreiškimų priežasties, atsistokite ir paaiškinkite tai. Tam reikalingų žinių jūs turite.

54. Nenustebkite, kai ateis akimirka, kai mane sups tik tikėjimo apaštalai. Aš jums sakiau: „Daugelis yra pašaukti, bet nedaugelis išrinkti.“ Tačiau ne todėl, kad vienus išrenku, o kitus atmetu. Aš kviečiu visus. Bet kol vieni pasilieka su manimi, kiti nutolsta.

55. Daugelis atėjo ir dar ateis pas Mane. Tačiau pasiliks tik tie, kurie savyje nešioja meilės artimui sėklą.

56. Šis žodis skirtas ne tik žmonėms, jį girdi ir dvasinės gausybės, nes jos, išsibarsčiusios po visą žemę, turi įvykdyti misiją.

57. Aš palieku jums laisvą valią. Eikite ten, kur norite, ir jūs pajusite, kad labiausiai jums patinka ten, kur jaučiate meilę. Jei mano žodis, perteiktas per balso nešėją, jūsų neįtikina, ieškokite Manęs ten, kur Mane jaučiate visa savo esybe. Nes kiekvienas, kuris seka paskui Mane, turi Mane jausti savo širdyje.

58. Aš noriu jus tarpusavyje sutaikyti, suvienyti, niekada neskaidyti. Aš duodu jums šviesą, kad, atėjus akimirkai, sugebėtumėte atskirti tiesą nuo melo.

59. Aš matau jus kaip mažus vaikus, kurie ateina trokšdami tėviško šilumo arba ieškodami išminties, kuri galėtų juos vesti gyvenimo keliu.

60. Jūs esate nereikšmingi, žinoma, bet dėl savo silpnumo, nes nepasinaudojote pamokomis, kurias Aš jums įvairiais būdais duodu jūsų gyvenimo kelyje.

61. Kas pažįsta mano vardą ir mano žodį, neturi teisės vadinti savęs neišmanančiu, nereikšmingu ar silpnu. Argi Aš jums kartą nesakiau savo žodžiuose: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“? Ko jums galėtų trūkti, jei eitumėte šiuo meilės keliu ir maitintumėtės mano išminties šviesa? Žmogus teisėtai verkia gimimo akimirką! Siela jau žino, kad ją laukia Ašarų slėnis.

62. Kodėl jūs nekeičiate šio Ašarų slėnio pasaulio į taikos žemę? Supraskite, kad mano mokymų prasmė veda prie to gražaus tikslo: „Taika žemėje geros valios žmonėms“ – taikos, kuri yra Dangaus malonė ir palaima, taikos, kurią žmonės gali turėti, laikydamiesi įsakymo mylėti vieni kitus.

63. Tai yra paslaptis, kaip pasiekti taiką. Aš ją atskleidžiau pasauliui, daviau jam raktą, kuris atveria to Karalystės vartus. Žmogus tai puikiai žino,

bet jis nenorėjo pasiekti taikos, didybės ir žinių meilės keliu. Jis pasirinko sukurti pasaulį pagal savo įsivaizdavimus ir taiką pagal savo skonį.

64. Jo darbas buvo bergždžias, nes jis jo nepastatė ant brolystės Dieve pamatų, ir todėl šiandien jo tuštybės pasaulis griūva. Žmogus, didžiuodamasis savo mokslo pažanga, norėtų užtraukti triumfo giesmę savo atradimams. Tačiau vietoj to jis girdi, kaip iš jo krūtinės išslysta skausmo, siaubo ir gailėsčio dejonė, kai pajaučia savo darbo, į kurį neįdėjo meilės, rezultatą.

65. Ar mano žodis jums atrodo kartus? Jis jums sako tik tiesą.

66. Mano žodis nėra ilgėlė, jis yra kviečiai; jis nėra tamsa, jis yra šviesa.

67. Vykdykite mano valią, ir jūs neverksite. Gyvenkite pagal mano mokymą, ir jūs pažinsite laimę. Mylėkite vieni kitus, ir jūs gyvensite visiškoje taikoje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 201

1. Tauta: Šioje epochoje, kai Tiesos Dvasia išlieja savo šviesą ant kiekvienos sielos, Aš noriu, kad tie, kuriems lemta Mane išgirsti šia forma, susikauptų ir apmąstytų, nes tik taip jie galės suprasti dieviškąją žinią, kurią Aš jums atnešiau šiuo metu. Ši žinia yra knyga, kurią Aš įspaudžiu į jūsų sielą, tai yra dieviškasis įstatymo, kurį žmonija gavo dar pirmiausia laikais, aiškinimas, tai yra esmė to, kas yra „Septynių antspaudų knygoje“, kurios paslaptį Aš jums po truputį atskleidžiu, apšviesdamas jūsų sielą savo Žodžio šviesa.

2. Rytoj, kai suprasite mano mokymą, prasidės kova. Jūs nebeturėsite mano Žodžio šia forma, bet jausite mano buvimą savo širdyse.

3. Pirmuoju laikotarpiu Dievas per Mozę įrašė Įstatymą į akmenį. Jėzaus Žodis buvo įrašytas krauju į žmogaus širdį. O šioje eroje Aš savo apreiškimus įrašysiu į jūsų sielą įkvėpimo šviesa.

4. Jei abejojate dėl tų perteikėjų, per kuriuos Aš save atskleidžiu, netobulumų, nepasilikite šioje netikrumo būsenoje. Apmąstykite, nusiraminkite ir eikite pirmyn, nes mano troškimas yra, kad suvoktumėte mano apreiškimo didybę ir tikrumą.

5. Būtina, kad ši tauta būtų stipri ir dvasinga, kai ji išeis į provincijas, gentis, kaimus ir netgi į tautas skelbti Gerąją Naujieną. Šiandien jūs dar esate nežinojimo vaikai, trokštantys savo misijos išpildymo akimirkos, tačiau dar nežinantys spąstų ir išbandymų, kurie jūsų laukia kelyje. Bet kiekvienas, kuris yra kupinas tikėjimo ir meilės, sugebės atsilaikyti prieš audras ir bus nejautrus savo pačio skausmui, tačiau neabejingas žmonių vargams.

6. Mano mokymas šiuo laikotarpiu truko ilgai, nes norėjau suteikti galimybę daugeliui mane išgirsti, kad taip išpildyčiau pažadą, kurį jums daviau praeityje, jog kiekviena akis, ar nuodėminga, ar ne, mane pamatytų dvasiškai, taip atgaivindama jūsų viltį ir pasitikėjimą manimi.

7. Mano valia buvo, kad būtų užrašytas Žodis, kurį jums perduodu, nes jame yra pranašysčių, pranešimų, žinių, kurias turi žinoti rytojaus žmonės. Juk dažnai jūsų atmintis jus apgauna.

8. Mano Žodis ugdo apšviestą tautą, kuriai priklauso vyrai ir moterys visame pasaulyje, o jų jėga bus pagrįsta jų dvasingumu. Šiai tautai Aš patikėsiu taikos pasaulyje, teisingumo, dorovės ir tikrojo tikėjimo atkūrimą.

9. Šiandien žmonija, atrodo, miega. Tačiau jūs su tikru nuostabiu patirsite, kaip kai kurios bendruomenės, išgirdusios mano pasiuntinių balsą, atvers savo širdžių duris, kaip gėlės atsiveria, kad priimtų saulės spindulių šilumą ir glamonę. Jūs, kurie dabar manęs klausotės, jau esate

tos tautos, kuri ateityje augs, kol apims visą žemę, dalis. Jūsų užduotis – raginti žmones atsisakyti materializmo, skelbti dvasios ir dvasios dialogą bei išlaikyti savo artimuosius tikėjime, kai virš jų susikaups dideli išbandymai.

10. Žmonių minios, kurios šiuo metu išgirdo mano Žodį, yra tik nedidelė to tautos dalis, kuri rytoj iškils. Jos pareiga – išlikti vieningai, nepaisant išbandymų ir audrų, kurios gali ją plakti. Jei ji išsisklaidytų, mūšis būtų pralaimėtas, išnyktų žvaigždė, kuri iki tol ją vedė, ir ji pasiklystų begalinėje dykumos vienatvėje. Koks būtų liudijimas, kurį ji duotų apie mano tiesą? Koks būtų pavyzdys, kurį ji parodytų savo artimiesiems?

11. Mylimi mokiniai, pagalvokite: kadangi Aš nusileidau pasikalbėti su jumis, per jus padarydamas juntamą savo dieviškąjį buvimą ir savo Žodį, jūsų Mokytojas turi numatyti didelį išganymo darbą. Tačiau jūs, kuriuos Aš mokiau ir mylėjau, jokių būdu neturite atimti iš mano dieviškojo mokymo jo jėgos.

12. Mokiniai, jei norite turėti Dvasios dovanų, tegul meilė ir noras daryti gera yra tai, kas jums įkvepia šį troškimą. Neieškokite mano malonės tik tam, kad paglostytumėte savo tuštybę, nes tada jausitės esą kažkuo pranašesni už savo artimus. Taip pat neieškokite per šias dovanas savo laimės pasipelnędami iš palūkanų.

Iš tiesų, sakau jums: vos tik meilė tikisi kokio nors atlygio, nuo tos akimirkos ji nustoja būti meile. Ir vos tik geras darbas, kurį atliekate, turi tikslą gauti už jį atlygį, jis nebėra geras darbas. Todėl atkreipiu jūsų dėmesį, kad jei trokštate turėti vieną iš šių dovanų, tai būtent meilė turi būti ta, kuri jums tai įkvepia.

13. Kiekvienas, kuris nori sekti manimi šiuo keliu, privalo išvalyti savo širdį nuo bet kokio savanaudiškumo, egoizmo ir tuštybės. Tik turėdamas tyrą širdį žmogus gali pajusti mano meilę.

14. Jei pastebiu, kad kuris nors iš jūsų atlieka gerą darbą, maldoje užtaria vargstantį artimą, ir matau, kad jo širdis kupina sielvarto dėl artimo skausmo, tada mano dieviškoji meilė jam suteikia lašelį mano gydomojo balzamo, ir Aš jam suteikiu stebuklą, kurio jis prašė.

15. Šiuo metu vaiką, kuris Tėvo akivaizdoje užtarė savo artimą, užplūsta didžiulė laimė, nes Tėvas suteikė tai, ko buvo prašyta, kenčiančiajam, kuris gavo mano malonę. Jei, priešingai, tas, kurio užduotis yra savo gyvenimo kelyje praktikuoti aktyvią meilę artimui, piktnaudžiauja savo dovanomis savanaudiškais tikslais, jis, to net nesuvokdamas, atima iš savęs Tėvo malonę ir tada nebegali nieko duoti; tada jis apgaudinėja pats save ir apgaudinėja savo artimus. Šis blogas „darbininkas“ savo kelyje vietoj kviečių sėja tik piktžoles. Atlikęs savo blogus darbus, jis lieka su labai

kartaus skonio jausmu, nepasitenkinimu, neramumu, ir Tėvo gailestingame veide negali atrasti tos mylinčios šypsenos, kuri laimina ir patvirtina jo darbus, taip pat negali savo broliui leisti pajusti savo dvasinių dovanų įtakos.

16. Jei sergantis pasveiko, jei nuliūdęs gavo paguodą arba įvyko stebuklas, tai šis stebuklas buvo ne to „darbininko“ nuopelnas, o Tėvo begalinio užuojautos kenčiančiajam, kuris savo nežinojime visą pasitikėjimą dėjo į blogą Viešpaties mokinį. Vis dėlto, kai stebuklas įvyksta, blogasis tarnas jį priskiria savo užtarimams, savo dvasinėms dovanoms ir naudoja tą liudijimą tam, kad padidintų tų, kurie juo pasitiki, skaičių. Tuomet mano teisingumas turi juos ištikti, kad jie pažabotų savo klaidinančius žingsnius, apmąstytų savo darbų klaidingumą ir sugrįžtų į teisingą kelią.

17. Palaiminti tie, kurie po pirmojo mano teisingumo bausmės atgailavo už savo nuodėmes, nusprendė nebesėkti savo klaidingo kelio ir stengėsi atlyginti visus savo nusižengimus, nes taip jie įrodė, kad sielos pasitenkinimas yra nepalyginamas su žemiškuoju. Kiti menkai vertino ramybę, kurią širdyje palieka geras darbas, priėmė pataikavimą arba menką atlygį – vieną monetą – ir per vėlai suprato, kad pirmasis dalykas išaukština sielą, o antrasis ją sumenkina ir pažemina.

18. Kiekvienas, kuris yra „darbininkas mano laukuose“, turi žinoti, kad Aš jį siunčiau liudyti apie Mane. Tačiau kad jo liudijimas būtų tikras, jis turi būti pateisintas savo darbais, meilės artimui veiksmais, gerais žodžiais ir geromis mintimis, kuriais jis užtikrina, kad jo širdis išliktų tyra, kad Aš galėčiau apsireikšti jame.

19. Kartą Aš jums sakiau: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą“, norėdamas pasakyti, kad pagal mano darbus žemėje galėtumėte atpažinti meilę, kurią jūsų Tėvas visada spinduliavo jums. Dabar Aš jums sakau, kad noriu būti atpažintas pagal savo mokinių darbus.

20. Kai šios tautos galiausiai mane supras ir savo gyvenimą suderins su šiuo mokymu bei su tikra meile prisiims savo kryžių, žmonės pabus, suvoks savo darbus ir turės įsitikinti, kad juos veda tiesa. Tada jie mano darbą laikys dievišku apreiškimu, taip pat vadins jį religija, mokymu ar pasaulėžiūra.

21. Sužinokite ir supraskite, o mokiniai, kuo susideda misija, kurią jums nurodžiau. Prisiminkite savo atsakomybę ir patikrinkite kiekvieną savo darbą, kad jie visi atitiktų mano mokymo tiesą.

22. Daugelyje draugijų, ordinų ir bendruomenių žmonės įpratę vadinti vieni kitus „broliu“. Jų lūpos ištaria šį meilės kupiną žodį „brolis“, dažniausiai jo nejausdami širdyje.

23. Iš tiesų, sakau jums: jei skirtumėte laiko gilintis į šio žodžio prasmę, galėtumėte atrasti gyvybės šaltinį, iš kurio esate kilę. Jūs suprastumėte mano dievišką švelnumą, ir visa tai priverstų jus drebėti iš gailėsčio, prisiminus atstumą, su kuriuo gyvenote vieni su kitais, abejingumą, su kuriuo žiūrite į tuos, kuriuos vadinote svetimais, ir įžeidimus, kuriuos nuolat darote vieni kitiems.

24. Kai Aš atėjau į pasaulį gyventi su žmonėmis, Aš tai padariau, kad išmokyčiau jus būti broliais. Aš įsikūnijau Marijoje ir pavadinau jus savo broliais, kad parodyčiau jums, kaip turėtumėte mylėti vieni kitus. Visas mano mokymas buvo skirtas tam, kad jums parodytų tą dieviškąjį ir vienintelį įstatymą, kuriuo galėtumėte mylėti ir šlovinti Tėvą. Kaip gi galėtumėte mylėti mane, nemylėdami vieni kitų? Iš tiesų, sakau jums: geriau viską, ką man aukojate, paskirstyti savo artimiesiems. Nes Tėvas turi viską, o jums visko trūksta.

25. Visą savo gyvenimą ir darbus įkvėpkite mano pavyzdžiu, ir tikrai sakau jums: jei tai darysite, visais savo keliais šlovinsite Mane ir pateiksite tikrus savo meilės įrodymus. Jei žmonės suvienytų visus savo sugebėjimus, siekdami pakelti savo egzistenciją, jie visiškai pajustų mano buvimą tarp jų. Vieni dalytųsi savo žiniomis, kiti – meile, dar kiti – pasiaukojimu, savo mokslu, įkvėpimu, o kiti – savo galia. Tada atsirastų stipri ir vieninga žmonija, tarsi ją būtų sukūręs vienas apšviestas, didis, geras ir todėl galingas žmogus. Tai yra *tas* žmogus, į kurį Aš jau seniai įkalauju savo Meilės įstatymą.

26. Jo širdies uola yra kieta, bet ji neišlaikys mano Žodžio – dieviškojo dantis – aštrumo.

27. Aš skelbiu jums žmonijos harmonijos laikotarpį. Tai jums seniai skelbė ir mano pranašai. Tada pamatysite, kaip tautos susibrolins, dalinsis duona, galia ir žiniomis. Jūs patirsite, kaip žmonės ten, kur anksčiau buvo įprasta gyventi tik karuose ir priešiškuose, užtikrins taiką. Jūs patirsite, kaip, būdami tikri žmonių gydytojai, jie teiks paguodą ligoniams.

28. Ar dabar suprantate, kad iš tiesų jums dar nepavyko gyventi kaip broliams ir seserims pagal mano įstatymą? Ar suvokiate, kodėl jau tuomet Aš jums sakiau, kad mano aukščiausiasis įsakymas yra: „Mylėkite vieni kitus“?

29. Aš atėjau šiuo metu ne tam, kad ištrintų tą aukščiausiąjį įsakymą iš jūsų širdžių, nei tam, kad jį pakeistų kitu. Jis yra nepajudinamas ir nekintamas. Aš tik paaiškinu jį jums, kad suprastumėte jo reikšmę ir suvoktumėte jo prasmę, kuri yra mano išmintis.

30. Kada gi ši žmonija supras, kad to įstatymo vykdyme glūdi taika, kurios jai taip labai reikia, sveikata, kurios jai šiandien trūksta, ir laimė, kurios ji niekada nerado?

31. Aš žinau, kad žmonės, patys to nesuvokdami, artėja prie to taško, kurį pasiekę pagaliau atvers savo akis tiesos šviesai.

32. Pasakęs jums visa tai, noriu, kad, vadindami vieną iš savo artimųjų „broliu“, suprastumėte, ką reiškia šis žodis, ir stengtumėtės pajusti tiesą to, ką jums šiandien apreiškiau.

33. Aš priimu jus savo Tėvo meile. Nors tų, kurie Mane girdi, skaičius yra nedidelis, dėl to Aš nenustojau apreiškinti savęs su meile.

34. Jūsų protą užplūs mano šviesa, ir ji pašalins bet kokias abejones, kurias galėtumėte turėti.

35. Mažas yra tų, kurie seka paskui Mane, skaičius, ir vis dar matau juos bejėgius. Tačiau štai, mano Žodis juos pavers tvirtais, jėgos kupiniais kareiviais, kurie vieną dieną, nors ir pavargę bei sužeisti, pasieks tikslą, dešinėje rankoje mojuodami vėliavą – taikos ir brolystės simbolį. Jūsų pergalė turi paskatinti daugelį sekti paskui jus.

36. Laimingas tas, kuris suvokia savo misiją ir ją įvykdo. Sielai, kad ji galėtų tobulėti, reikalingi tvirti ketinimai, jėga ir valia. Jei to trūksta, pažanga yra lėta, ir jai prireiks daug žemiškųjų gyvenimų, kad pasiektų tobulumą. Žmonės turi pažinti visą mano mokymą, kuris yra sielos kelias į tobulumą. Intuicijos nepakanka, jiems taip pat reikia žinių, kad jie niekada nesustotų kelyje, kad suvoktų laiko ir progų vertę, kurią jos turi, ir nebebūtų dvasiškai mirę.

37. Gyvenimas turi atsiskleisti labiau sieloje nei kūne. Kiek daug žmonių jau gyveno šiame pasaulyje; tačiau kiek mažai iš jų gyveno dvasiškai, išreiškė malonę, kuri glūdi kiekvienoje žmogiškojoje būtybėje, toje dieviškojoje kibirkštelėje, kurią Kūrėjas įdėjo į žmogų.

38. Jei žmonės sugebėtų išsaugoti aiškiaregystę savo dvasioje, jos pagalba jie galėtų matyti savo praeitį, dabartį ir ateitį.

39. Dvasia prilygsta mano „Dieviškosios išminties knygai“. Kiek daug joje yra! Ji nuolat turi jums ką atskleisti – kartais tokias galias apreiškas, kad jos jums yra nesuprantamos.

40. Ta šviesos kibirkštelė, esanti kiekvienoje žmogiškojoje būtybėje, yra ryšys, jungiantis žmogų su dvasiniu pasauliu, tai, kas jį suartina su Anapusiniu pasauliu ir su jo Tėvu.

41. Jei būsite atidūs, suprasite, kad viskas susiję su amžinuoju gyvenimu – tuo, kuris jūsų laukia ir kuriam kasdien ar kiekvieną praeinantį akimirką vis labiau artėjate.

42. Mano laukuose man reikia darbininkų, kurie išmokytų sėti ir prižiūrėti šią sėklą, turinčių aiškius protus ir geros valios kupinas širdis. Nes daugelis, gavusių mano dovanas, tapo „paklydusiais sūnumis“, kurie pas Tėvą pasiliko tik kurį laiką, o vėliau ėmė siekti malonumų. Bet mano žodis išsipildys, ir jie sugrįš. Savo kelyje jie susidurs su mano negailestinga teisybe; tačiau sugrįžę pas Mane, kaip visada, ras mane geranorišku Tėvu.

43. Jūs, žmonių minios, leiskitės į kelionę ir eikite kaip šio darbo pasiuntiniai bei neškite Gerąją Naujieną visiems savo broliams. Tikėkite mano Žodžiu, ir jūs atliksite stebuklus. Ši šviesa pažadins žmoniją iš miego.

44. Eikite šiuo keliu žingsnis po žingsnio, kad jį pažintumėte. Tai – platus mano Įstatymo kelias. Kova jame tęsiasi be galo. Kartais jums teks išgerti labai kartų taurę, tačiau patirsite ir begalinį pasitenkinimą, kai savo sieloje pajusite Viešpaties ramybę.

45. Aš einu pirma ir žymiu kelią. Būkite paklusnūs kaip avys, tada nesukluptumėte. Jei paklausite Manęs, kur Aš jus vedu, Aš jums atsakysiu: į aukščiausią sielos palaimą. Kas galėtų pražūti gyvenimo kelyje, jei neša meilės kryžių ant savo pečių? Nemanykite, kad Aš reikalauju iš jūsų, jog man skirtumėte visas savo gyvenimo valandas. Jūs turite savo pareigas žemėje, kurias privalote vykdyti, ir turite žinoti, kad jos taip pat yra pašventintos ir sudaro dalį jūsų dvasinio pašaukimo.

46. Aš prašau tik trumpos dvasinės maldos kiekvieną dieną. Tačiau tomis akimirkomis, kurias man pašvenčiate, turite atsikratyti visų žmogiškųjų menkystės ir apgailėtino apraiškų, kad tikrai patektumėte į mano akivaizdą ir džiaugtumėtės mano glamonėmis bei ramybe.

47. Visi jūs turite atlikti skirtingas dvasines užduotis. Vieni nepaliks vietovės, kurioje gyveno, kiti išvyks ir leisis į kelionę į kitas šalis. Vieni nutols nuo savo artimųjų, kad atliktų savo darbą, kiti savo užduotį vykdys šeimos glėbyje.

48. Kai kurie mano, kad Mokytojas jums dvasinę užduotį patikėjo tik šiuo metu. Tačiau jie labai klysta, nes jūsų siela nuo pat savo kilmės atsinešė savyje iš anksto nubrėžtą tobulėjimo kelią. Šiuo metu, kaip ir praeityje, Aš jums tik priminiau sandorą, kurią jūsų siela sudarė su savo Tėvu, prieš atvykdama į šią žemę.

49. Priimkite savo užduotį su meile, o mokiniai, kad pasiektumėte, jog jūsų artimieji sektų mano pėdomis. Turite suvokti, kad turite viską, ko reikia, kad būtumėte šios sėklos sėjėjai. Savo sieloje ir kūne turite visus gebėjimus, kad išlaikytumėte išbandymus ir nugalėtumėte kovoje.

50. Jūsų siela turi būti jūsų kūno vairininkė, o jūsų proto šviesa turi apšviesti jūsų kelią ir valdyti kūno aistras bei impulsus. Tada jūsų užduotį bus lengva įvykdyti.

51. Turėkite omenyje, kad dvasinę sėklą, kuri buvo patikėta kiekvienam iš jūsų, turite grąžinti padaugintą, kad ji būtų saugoma mano klėtyse. Tai turėtų padėti jums suprasti, kad turite išnaudoti laiką, kuris jums suteiktas.

52. Palaimintas tas, kuris kantriai geria kančios taurę, kurią jam paduoda kova, nes galiausiai jo skausmas virs laime. Būkite kupini tikėjimo ir drąsos, tada nebijosite žmonių nuosprendžių. Bijokite savęs, nes silpnybė ar klaida gali turėti jums sunkių pasekmių. Jei kuris nors iš jūsų artimųjų, kurį apakino pasaulį dengianti tamsa, klastingai sužeidžia jūsų širdį, atleiskite jam ir ateikite pas Mane, kad Aš savo meile užgydyčiau jūsų žaizdą.

53. Kantriai neškite savo kryžiaus naštą ir žinokite, kad šis gyvenimas ir jūsų sudėtingos dvasinės misijos vykdymas tarnauja tam, kad galėtumėte pakelti savo sielą į karalystę, kuri jums priklauso.

54. Jei įvykdysite savo užduotį žemėje, ją įvykdysite ir anapus.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 202

1. Savo dvasios žvilgsniu pažvelkite į žvaigždę, kuri jus veda į jūsų Tėvo akivaizdą.

2. Štai Gelbėtojas, kuris savo žodžiu atneša jums dievišką šilumą, kurios reikia jūsų sieloms, išgąsdintoms skausmingos gyvenimo piligrimystės.

3. Jei dėl skausmo artinate prie Manęs, priima jus mano meilė. Turėkite pasitikėjimą ir dalyvaukite šio apreiškimo šventėje.

4. Noriu būti su jumis taip arti jūsų širdžių, kad tikrai pajustumėte mano buvimą. Noriu, kad šią naktį jūs ir Aš būtume viena visuma harmonijoje ir šilumoje; kad suvoktumėte, jog Aš esu jūsų pirmoji šviesa, dieviškasis pažadas, nenuilstantis Mokytojas, kuris stengiasi jūsų sielas padaryti tobulas, Dievui vertas.

5. Noriu būti su jumis, net jei tai truks tik valandą, bet taip, kad jums būtų neįmanoma atsiskirti nuo Manęs. Žiūrėkite, noriu jus pripildyti šiluma, viltimi ir gydančiu balzamu, ir noriu, kad prisimintumėte, jog tokia naktimi kaip ši Aš atėjau į pasaulį, kad savo gyvenimu ir pavyzdžiais darbas jums parodysiu kelią, vedantį į Dangaus karalystę.

6. Priartėkite prie Manęs, kad savo širdyse priimtumėte šio žodžio esmę ir kad jūsų malda, tyliai kylanti iš jūsų širdžių, šią iškilmingą valandą susilietų su visais dangaus giesmėmis.

7. Melskitės visi, melskitės už vargšus, už nuliūdusius, už kalinius, už sergančiuosius, už našlaičius. Melskitės, kad jūsų mintys atneštų palengvėjimą kenčiantiems, padrąsintų gedinčiuosius ir nusausintų verkiančiųjų ašaras.

8. Nėra tarp jūsų nė vieno, kad ir koks kietas būtų jo širdis, kuris šiais akimirkšniais nebūtų sujaudintas iš vidaus. Tačiau Aš jums taip pat sakau, kad norint galvoti apie kitus, reikia pamiršti save. Tada jie, jūs ir Aš šią valandą būsimė viena dvasinė bendrybė.

9. Aš aplankiau jus jūsų vienvėje, ir kai šiandienos mano pamoka bus baigta, kaip savo buvimo ženklą paliksiu kvapą, kuris šiai tautai bus nepamirštamas.

10. Leiskite Man surinkti nuvytusias gėles, kurias jūsų širdys, pilnos sielvarto ir žaizdų, aukoja Man, ir Aš ten paliksiu tikėjimo ir vilties šviesą.

11. Būtent jūsų širdį šiandien ieško mano Dvasia, kad vėl prisikeltų žmonijos širdyje.

12. Iš tiesų, sakau jums: jei mano žodžius paversite savo įstatymu, jei seksite mano pėdomis ir imsite mane už pavyzdį, jūsų širdyse pradės žydėti dieviškoji meilė, kuri atnešė jums nemirtingumo sėklą, kai prieš daugelį amžių ji tapo žmogumi.

13. Aš pats dabar ateinu, kad paaiškinčiau jums šios meilės priežastį, nes jūs negalėjote jos suvokti.

14. Jūsų siela dreba, klausydamasi Manęs, ir sako Man: „Viešpatie, atrodo, kad tuo metu aš buvau su Tavimi. Tavo Žodis man viską primena. Ar nori mane išlaisvinti iš šios nežinomybės, Mokytojai?“

15. Iš tiesų, sakau jums, tuo metu dvasinės būtybės ir žmonės buvo mano atėjimo ir mano veiklos pasaulyje liudininkai.

16. Jūsų siela yra ta pati, net jei ji gyveno kitame pasaulyje ar apsigyveno kitame kūne. Šiandien ji verčia kitomis akimis, bet jos esmė yra ta pati, ir jos klausimai yra tie patys. Ji taip pat klausia Manęs, bando Mane pamatyti ar atrasti. Tada Aš jai sakau, kad ji neturėtų bijoti, kad ji turėtų būti linksma ir suvokti, jog gyvenimas begalybėje yra nuolatinis klausinėjimas, ir kad būtina būti nuolankiai, atkakliai ir turėti didelę tikėjimo jėgą, norint suprasti dieviškąsias pamokas.

17. Jūs dažnai norite pirmiausia suprasti didelius dalykus, o tik po to – mažus. Tačiau pradėkite nuo savęs pažinimo. Išstirkite save, užduokite sau klausimus, ir patirsite, kaip pradėsite maitintis savo esybės ugnimi. Nes Dievas ją uždegė savo Šventosios Dvasios ugnimi.

18. Šį mokymą jūs suvokiate miglotai, nes žinote, kad negalite turėti *daugiau* žinių, nei atitinka jūsų išsivystymo lygį. Bet Aš jus užtikrinu, kad tie, kurie moka ieškoti Manęs savo esybės gelmėse, savo sielos šventykloje, netrukus gaus atsakymus į tuos klausimus, kuriems šimtmečius negalėjo rasti paaiškinimo.

19. Jei žmogui yra maištas prieš dvasinį pasaulį, tai visiškai natūralu, kad jo siaurumas negali suvokti Begalybės. Ir kad ir kiek Mokytojas jums kalbėtų apie Tėvo didybę, žmogus nesugeba suvokti, ką šita tiesa apima.

20. Turiu jums pasakyti, kad aš jums kalbu būtent apie tą pažinimą, kurį turėtumėte turėti apie Dievą. Nes visko suvokti, į viską įsiskverbti ir tai pažinti taip, kaip norėtumėte, jūs negalite pasiekti.

21. Tik Dievas tikrai pažįsta Dievą, – sako jums Mokytojas.

22. Žmonės, pajuskite tą gilų tylumą, su kuriuo šią valandą visata sveikina ir garbina savo Viešpatį. Viskas pasineria į mylinčią atsidavimą, į išaukštintą kontempliaciją, į gilų garbinimą.

23. Taip yra todėl, kad visos būtybės ir visa kūrinija žino, jog būtent dabar Aš skelbiu savo Žodį – tą patį Žodį, kuris išėjo iš Jėzaus lūpų, kuriam pakluso žmonės ir gamtos karalystės, kuriam turėjo pasitraukti nepagydomos ligos ir dėl kurio prisikėlė mirusieji.

24. Šią dvasinės šventės naktį tam, kuris moka pasiruošti ir pakilti, jūs nematomoje, neapčiuopiamoje sferoje patiriate tų būtybių, kurias vadinate angelais, buvimą ir apsilankymą. Jei tikrai mokėtumėte atskirti

savo sielą nuo kūno, pamatytumėte, kaip laukus, miestus, namus ir visatą apšviečia begalinis dangiškasis spindesys, sklindantis iš nesuskaičiuojamų būtybių – Šviesos, Taikos ir Meilės pasiuntinių.

25. Dangus artėja prie Žemės, o jo šviesa ieško tiek to, kuris skiria laiko prisiminimams, tiek to, kuris pamiršo dvasinę tiesą.

26. Džiaukitės, o žmonės, džiaukitės bent jau šią naktį, nes dar nesugebate išsaugoti šios taikos amžinai.

27. Džiaukitės natūralia širdies džiaugsmu, kuris yra nuoširdumas ir sugrįžimas prie gėrio. Taip, džiaukitės dvasios džiaugsmu, kuris yra amžinasis apšvietimas.

28. „Šventąją naktį“ jūs vadinate šią naktį, prisimindami tą naktį, kai į pasaulį atėjo Rabis.

29. Dieviškos šių prisiminimų įtakos vedami žmonės artėja vieni prie kitų, prisimena nebūnančius, atleidžia vieni kitiems įžeidimus, šeimos susirenka, draugai aplanko vieni kitus, širdys prisipildo vilties. Visi tarsi laukia ko nors netikėto, ko negali tiksliai įvardyti – naktį, kai žmonės į savo širdžių kietumą įsileidžia šiek tiek šilumos, o kai kurie – šiek tiek dvasingumo į savo materializmą. Tačiau Aš jūsų klausiu: ar manote, kad tik ši naktis yra verta, jog žmonės ją vadintų „šventa“? Argi negalėtumėte su trupučiu meilės paversti „šventomis“ visas savo buvimo naktis ir dienas, kad patirtumėte, jog gyvenimas kiekvieną akimirką yra šventas?

30. Jūs man sakote: „Tai naktis, kurią kiekvienais metais minime tą naktį, kai Tu atėjai į mūsų pasaulį, kad atneštum mums meilės žinią.“ Tačiau Aš jums atsakau, kad ta valanda žymėjo akimirką, kai gimė tas žmogus, kuriame „Žodis“ tapo žmogumi, tačiau mano Dvasia tuomet buvo žmonėms taip pat arti, kaip buvo anksčiau ir kaip yra šiandien.

31. Bet kol jūs negyvenate kasdienio gyvenimo, kuris būtų visiškai nukreiptas į Įstatymą, Tiesą ir tarpusavio meilę, bent jau stenkitės šią atminimo naktį būti dvasiškai vieningi.

32. Visi ieškokite Manęs, visi ateikite pas Mane, bet ateikite paklusnūs ir nuolankūs, ir viską tikėkitės iš savo Viešpaties gailestingumo.

33. Niekas neturi ateiti su arogancija ar tuštybe, nes Aš jums sakau, kad jums, kaip vargšams ir nusidėjėliams, bet nuolankiesiems, kurie savo gėdą nuplauna mano atleidimo kristaliniuose vandenyse, esu labiau linkęs.

34. Ach, jei tik galėtumėte dvasia ateiti pas Mane ir iš čia pamatyti visą žmonijos vargą!

35. Jei galingieji, turtingieji ir tie, kurie gyvena apsupti patogumų, šią naktį norėtų būti su Manimi, Aš dvasia nuvestų juos į skausmo ir skurdo vietas, kurių jie nenori matyti.

36. Tada Aš jiems pasakyčiau: „Palikite akimirksniui savo šventę ir kartu apsilankykime ten, kur gyvena jūsų broliai vargšai. Pažiūrėkime, kaip jie švenčia šią palaimintą naktį – vieni skausmo, kiti – šventės džiaugsmo.“ „Nesijaudinkite“, – pasakyčiau jiems, – „prašau jūsų tik kelių akimirksnių, po to galėsite grįžti į savo šventę ir linksmybes“. Tada nuvesčiau juos iš vienos vietos į kitą ir parodysiu jiems seną motiną, kuri savo varganos nakvynės vietos vienetą verčia dėl savo vaikų, kurie buvo jos viltis, praradimo, ir kuriuos iš jos atėmė karas.

37. Ši moteris gyvena tik prisiminimais ir maldomis. Nors daugelis girtuokliauja malonumais, ji geria kančios taurę. Jos siela laukia tik tos valandos, kai ji paliks šį pasaulį ir įžengs į amžinybę. Nes jos viltis žmonėmis jau seniai užgeso.

38. Po to Aš jiems parodysiu vaikus, kurie klajoja tarp žmonių, kurie negerbia savo artimųjų gyvybės, kurie nei myli, nei supranta kenčiančiųjų.

39. Aš pasirūpinčiau, kad šie žmonės išgirstų tokius gilius vaikų klausimus, kurie, būdami nežinojimo apimti, klausia, kodėl yra tiek daug neteisybės, tiek daug pykčio, savanaudiškumo ir žiaurumo.

40. Tada Aš nuvesčiau juos į tas vietas, kur girdisi užgniaužti ligonio dejonės ir raudos, kuris patyrė, kaip jo kūnas sugriuvo, tarsi šaka nulūžtų, kai ją plaka audra. Tai yra ligoniai, nugalėtieji, pamirštieji.

41. Vėliau Aš pasirūpinčiau, kad kalėjimų vartai mums atsivertų, kad jie pamatytų tūkstančius žmonių, kurie dėl meilės, gailestingumo, šviesos, teisingumo ir taikos trūkumo pateko į kalėjimo tamsą.

42. Ir taip Aš jiems iš vietos į vietą viename vaizde parodyčiau visą vargą ir skausmą, kurį sukėlė šis siekis valdžios, godumas, neapykanta, materializmas ir nepatenkinamas valdžios troškimas tų, kurie trokšta viešpatauti su savo netikra galia – tų, kurie laiko save galingais, bet iš tikrųjų tokie nėra, ir kurie neleidžia niekam turėti to, kas jam teisėtai priklauso.

43. Bet Aš jų nekviečiu, nes žinau, kad jie nenori girdėti mano balso, nors jis girdimas jų sąžinėje.

44. O tu, tauta, kuri šiuo metu klausaisi Manęs, kuri patyrė nepriteklių, vienetą, šaltį ir netgi našlystę, ir todėl taip giliai užjauči tuos žmones, kurie verčia iš alkio ir troškulio teisingumo – ateik pas Mane, ir kartu dvasia aplankykime pasaulio ligonius, nuliūdusius, visus vargšus ir pamirštuosius.

45. Ateikite, kad pamatytumėte, kaip Aš išskleidžiu savo apsiaustą ir sujungiu jį su jūsų apsiaustais, kad meile apdengtume visą žmonių. Ateikite, kad išgirstumėte mano dvasinį balsą, kuris tiems, kurie verčia, sako: „Nebeverkite, nebūkite liūdni, pabuskite į tikėjimą ir viltį, kurios yra

šviesa gyvenimo kelyje.“ Iš tiesų, sakau jums: jei vėl melsitės su tikru tikėjimu ir „budėsite“, šios skausmo dienos žmonijai bus sutrumpintos.

46. Taip, mylima tauta, iš čia, iš tos vietos, kurioje ilsitės, kad galėtumėte Mane išgirsti, galite leisti savo sielai priartėti prie Mano buveinės, kad ji geriau matytų, suprastų ir pajustų žmonių, savo brolių, tragediją.

47. Ar matote tas žmonių minias, kupinas palaimos? Tai kariai, kurie mūšio metu paskelbė trumpą paliaubą, kad man paaukotų keletą minučių maldos ir atminimo. Tačiau jų džiaugsmas ir palaima yra apgaulingi. Jie valgo ir geria, kad palengvintų savo kančias. Jų širdyse glūdi didelis skausmas. Jie kenčia, tauta, jie labai kenčia, ypač šią naktį, kuri jiems yra kankinimas. Kiekvienas prisiminimas yra dyglis, kiekvienas vardas ar veidas, kurį jie prisimena, yra žaizda.

48. Kol jūs, nepaisant savo rūpesčių, turite ramybę, kol galite matyti savo tėvus, vaikus ir žmonas, jie turi kentėti kartėlį, kad negali jų apkabinti, ir baimę, galvodami, kad galbūt jų niekada daugiau nebematys.

49. Daugelis, daugelis iš jų kenčia, kai naikina gyvybes, niokoja namus ir miestus, sėja skausmą, sielvartą ir ašaras, ir tada jie mano, kad prarado bet kokią teisę grįžti pas savo šeimą, į ramybę, į artimųjų glėbį.

50. Žinau, kad daugelis iš jų nėra kalti, jų širdyse nėra nei neapykantos, nei noro naikinti. Žinau, kad jie yra aukos, tikrųjų piktadarių vergai ir įrankiai.

51. Tik aš vienas galiu juos išgelbėti, tik mano meilė gali juos apgaubti apsaugine skraiste. Pasaulyje jie yra apleisti.

52. Tu, tauta, kuri negali įsivaizduoti, ką reiškia šis išbandymas, tačiau šiandien mano Žodis palietė jautriausias tavo širdies stygas – nusiųsk jiems savo mintis, kupinas gailestingumo ir šviesos. Nes tikrai, sakau jums, jie, nežinodami kodėl, pasijus sustiprėję ir padrąsinti melstis bei tikėtis, kad pagaliau pasibaigs žudantis karas, o jų ausys vietoj griaudžiančio mūšio triukšmo vėl išgirs tuos mielus žodžius, kurie sako: „Taika žemėje geros valios žmonėms.“

53. Melskitės, tauta, ir pasiekite, kad pasaulis lauktų naujos dienos šviesos, kad žmonės prisimintų mano pažadą – tą, kuris kalba apie geresnius laikus, dvasingumą ir gerovę.

54. Ir Aš jums sakau: dabar atsigręžkime į vaikų širdis ir ieškokime tų, kuriems visko trūksta. Pažvelkite į juos: jie miega, jų sapnuose nėra jokių priekaištų kam nors, nors jų lova labai kieta.

55. Šiandien ant stalo nebuvo duonos, tačiau jie ilsisi pasitikėdami nauja diena. Jie vilki skarmalus, bet nejaučia gėdos, nes yra nekalti, ir šypsosi,

nors jų kūnams trūksta šilumos. Jie yra angelai žemėje, nes jų šypsenoje, be piktos valios, atsispindi dangaus tyrumas.

56. O nekaltieji! Apdenkite juos savo geriausiu apsiaustu, nes jų karalystė yra danguje!

57. Jūs visi šią naktį vadinate „Šventąja naktimi“, o Aš išlieju palaiminimų srautą ant visų savo vaikų.

58. Žinokite, kad Aš esu jūsų, o jūs – mano. Prisiminkite, kad Aš įrodžiau jums savo meilę, gyvendamas tarp jūsų, paprastų žmonių, gimdamas skurde, vargdamas tarp erškėčių ir mirgdamas nepritekliaje.

59. Negalite pasakyti, kad Aš jūsų nesuprantu. Juk Aš ne tik mačiau jūsų kančias, bet ir pats jas išgyvenau.

60. Aš taip pat kalbu jums apie senolius – tuos, kurie jau seniai paliko gyvenimo pavasarį ir dabar jaučia žiemos šaltį. Senstant jiems trūksta jėgų, energijos, sveikatos. Darbas tampa sunkus, galūnės tampa nevikrios, ir iš jų jau nebėra reikalaujama dirbti.

61. Taigi senoliai jaučiasi atskirti nuo kitų gyvenimo kovos, jie jaučiasi palikti vieni, o jų pažeminta širdis turi pasinerti į liūdesį ir patirti skurdą, vargą, badą, vienatvę. Aš kalbu apie juos, nes jiems taip pat reikia jūsų pagalbos ir paguodos. Mylėkite juos, tauta, ir turėsite teisę prisėsti prie didžiojo dvasinės puotos stalo, kur Aš jums pasakysiu: „Palaiminti esate jūs, kurie, sekdami Mokytoju, sugebėjote suprasti visus kenčiančiuosius.“

62. Taigi pradėkite ugdyti savyje užuojautą. Tada Aš pasinaudosiu jūsų rankomis, kad per jas perduočiau savo palaiminimus, ir jūs niekada daugiau nepasipriešinsite tam, kad Aš panaudoju tai, kas jūsų, norėdamas duoti jūsų broliui, kad, kai man sakysite: „Viešpatie, viskas, kas man priklauso, yra Tavo“, jūs tai sakytumėte iš širdies.

63. Jei savo gyvenime jau praktikuojate aktyvią meilę artimui, tęskite tai toliau. Tačiau jei ne, pradėkite nuo pirmojo vargšo, kuris pasibels į jūsų duris, nesvarbu, ar tai būtų sielos ar kūno ligonis, nuliūdusi širdis, našlė, senolis ar vaikas.

64. Atminkite, kad tikrai kenčiantys žmonės atstovauja Jėzui, kad Jis ateina kiekviename iš jų, norėdamas jums pasakyti: „Aš trokštu“, trokštu, kad jūs mylėtumėte vieni kitus.

65. Ar įmanoma, kad žmonių širdys nesusijaudintų, matydamos didžiulį skausmą ir vargą, kuriuos patiria ši žmonija? Taip, taip, tai įmanoma. Aš matau tuos, kurie nepatiria vargų, savo žvilgsniais glostančius savo turimus turtus su didesniu švelnumu nei žmonės, Dievo vaikus.

66. Mylima tauta, šiais trumpais akimirkšniais tu lydėjai Mane, kad aplankytumei kenčiančiuosius. Būkite už tai palaiminti. Nemanykite, kad Aš pamirštu turtuolius ir galinguosius. Nes nors atrodo, kad jie Manęs

nereikia, Aš geriausiai pažįstu jų vargą, jų kančias ir netgi jų nelaimes. Tačiau šiandien jie tiki, kad turi viską. Tad kam gi prašyti manęs pagalbos, juk, jų nuomone, aš esu ligonių, atstumtųjų, nuliūdusių Kristus? Jie nežino, kad mano užduotis yra išgelbėti juos iš apgaulingos šlovės, kad suteikčiau jiems tikrą ir amžiną palaimą.

67. Ar žinote, kas, be jūsų, dar nuoširdžiai klausėsi mano žodžio ir jautė, kaip jų dvasia drebėjo iš meilės? Tai Marija, mylima tauta, motiniška Dvasia, gyvenanti Kūrėjo įsčiose, kurios vidus visada bus susietas su prisiminimu apie Jėzų.

68. Jos kelionė per pasaulį buvo trumpa, nors ir ilgesnė už mano, nes ji atėjo anksčiau ir išėjo vėliau. Jos trumpi ir meilūs žodžiai buvo dangiškas glostymas.

69. Jauskite ją dvasia, mylėkite ją ir dvasia kreipkitės į ją. Žinokite: kai tik atliksite gailėstingumo darbus, ji bus su jumis, išskleisdama savo užtarimo ir motiniškos meilės skraistę virš kenčiančio ir kraujuojančio pasaulio, o kiekvieną kartą, kai skundsitės ar sielvartausite, išgirsite balsą, kuris jums nuoširdžiai atsakys: „Nebijokite, aš čia, pasitikėkite.“

70. Tauta, jūs buvote su Manimi, šią palaimintą naktį mano kvėpavimas įsiskverbė į jūsų širdis ir leido jums pamiršti visus vargus.

71. Melskitės, kad jūsų Gelbėtojo šviesa būtų jūsų vedlys ir pervestų jus per šią audringą jūrą, kurią šiandien kertate.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Pamoka 203

1. Sveiki atvykę, jūs, norintys praplėsti savo žinias, kad atrastumėte savo esybės aukščiausiąjį lygį.

2. Laimingi ir palaiminti bus tie, kurie nori matyti aiškiai. Tačiau iš tiesų sakau jums: to nepasieksite, kol nepasistengsite nuimti raiščio, dengiančio jūsų akis.

3. Žmogus yra dvigubai kaltas: ne tik todėl, kad nededa jokių pastangų, kad nukristų raištis, kuris jam trukdo pažinti aukščiausius mokymus, bet ir todėl, kad neišsilaisvino iš materijos pančių, kurios – priešingai nei dvasiniai džiaugsmai – jį suvedė į kūniškus malonumus. Būtent dėl to jis pavergė save aistrų viešpatavimui ir leidžia savo sielai būti panašiai į raišį, kuris nieko nedaro, kad pasveiktų.

4. Visose srityse matau, kad dauguma žmonių neturi tvirto pagrindo, visur sutinku tik silpnus žmones. Ir kuo tai galima paaiškinti? Tuo, kad jums trūksta drąsos ir pakankamos valios išeiti iš purvo, kuriame esate įklimę, įveikti tinginystę, kuri kalina grandines, pririšančias prie materijos, ir tai yra visų ydų, visų klaidų šaltinis.

5. Tačiau žmogus nenori pasinaudoti ta jėga, kuria jis buvo apdovanotas, t. y. valia.

6. Valiai, kuri turi būti neribota įstatymų leidėja, kuri turi tapti aukščiausiąja vadove ir, remdamasi protu, turi kovoti – jėga prieš jėgą, viešpatavimas prieš viešpatavimą: vienoje pusėje aistros ir troškimai, kitoje – protas ir valia, kol pastarieji laimės mūsų ir jūs galėsite jai pasakyti, kad esate išlaisvinti.

Tada jūs galėsite tapti didžiaisiais pranašais, didžiaisiais nušvitusiaisiais, „viršžmonėmis“. Tada galėsite gyventi kartu su laukiniais gyvūnais ir žaisti su ropliais. Nes tikrai, sakau jums, būtent jūsų naštą sudarantys nusižengimai verčia jus bijoti tų jūsų mažųjų brolių, ir tai taip pat yra priežastis, kodėl jie jus puola.

Tačiau jei skirsite laiko stebėti žmones, pastebėsite, kad yra žmonių, kurie yra laukinesni už tigrus ir turi daugiau nuodų nei kobra.

7. Nemanykite, kad senovės pranašai galėjo daryti stebuklus todėl, kad jiems tai buvo lemta. Ne, tai įvyko todėl, kad jie kovojo, kol nugalėjo ir tapo tikrais šventyklos tarnais. Bet iš tiesų, sakau jums: tas, kuris labiausiai stengiasi pasiekti tiesą, yra pažeidimų ir aistrų įtakoje.

Bet jūs turite šviesą, kuri jus apšviečia – tai dieviškoji jėga, nemirtinga ir tyra prigimtis, nesunaikinama esmė, kuri viską gaivina ir veda žmogų į aukščiausią palaimą. Ši nesunaikinama esmė yra tyras elementas, kurį turi kiekvienas žmogus. Tačiau žmogus apsinuodijo žemiškais malonumais, ir

todėl ši nesunaikinama esmė, šis nemirtingas būvis, buvo apdengtas mirtingojo drabužiu ir savanoriškai paaukojo save.

Tačiau savo turima jėga ji palaipsniui atkurs mirtingojo žmogaus orumą, ir tada šis ims trokšti nemirtingojo vaisiaus džiaugsmų ir amžinai atsisakys siekti pražūtingų malonumų, kuriuos teikia blogasis vaisius.

8. Tačiau ko jums reikia, kad visa tai pasiektumėte? – Žinių, kaip turite naudoti savo jėgą ir energiją, kad dirbtumėte kaip tikri šventyklos darbininkai, kad galėtumėte nugalėti ir pašalinti raištį, dengiantį jūsų akis, kad matytumėte aiškiai ir nepadarytumėte klaidų, nei klupdami tamsoje.

9. Aš jums kalbėjau apie tai, ką jūs vadinate paslaptimis. Tačiau turite nuodugnai studijuoti mano žodį, kad suvoktumėte visą šviesą.

10. Noriu, kad suvoktumėte šią didžią tiesą: nei Dievas, nei gamta neturi paslapių žmogui. Būtent silpnas suvokimas dieviškųjų mokymų atžvilgiu padarė žmogų nepajėgų laikytis tikrojo įstatymo. Todėl jis klajoja iš čia į ten, iš vienos pusės į kitą, nieko nesuprasdamas, nieko nejausdamas, nesuvokdamas, kad Dievas yra žmogaus dvasioje ir visada pasireiškia jo labui.

11. Tikrasis įstatymas reiškia tobulėjimą. Juk kokia nauda jums sakyti, kad išpažįstate vieną ar kitą religiją? Kokia nauda jums sakyti, kad tikite Dievu, jei jūsų darbai ir mintys liudija visiškai priešingą dalyką? Ateis diena, kai Aš jums paliksiu savo Dangaus karalystę, kad pamatytumėte, jog Aš esu Tėve, o jūs – manyje, ir Aš – jumoje. Ši sandora bus vadinama „Taikos sandora“. Tada įstatymas bus įvykdytas. Jūs pripažinsite Jį vieninteliu Viešpačiu, nebus vieno pirmenybės prieš kitą, nes jūs visi mylėsite vienas kitą kaip vieną žmogų, kaip vieną būtybę.

Tačiau jei norite, jei jūs, mano mylimieji, pasistengsite, jei norite būti tikrais šventyklos tarnais, mes dar šiandien galime sudaryti šią Taikos sandorą.

Nemanykite, kad turite palikti šią planetą, norėdami sudaryti šią sandorą. Ne. Jums reikia tik valios. Stalas padengtas, ir Aš kviečiu jus prisėsti. Ateikite ir užimkite savo vietas, leiskite Man jus vesti, jums tarnauti. Valgykite su Manimi Tiesos duoną, apšvieskite save Meilės deglu, numeskite raištį, dengiantį jūsų akis, suplėšykite aistrų pančius, apšvieskite save kaip Dievo vaikai, kuriais esate, aukščiausia šviesa. Kviečiu jus, eikite su Manimi, kartu su Manimi giedokite šlovinimo giesmę: „Šlovė Dievui aukštybėse, ir taikos sandora tebūna sudaryta žemėje. Aleliuja, Aleliuja Viešpačiui.“ Priimkite mano gausią rasą, mano pasitenkinimą. Atiduokite Man savo kančias, atiduokite Man savo vargus ir daugiau jų neprisiminkite. Giedokite kartu su Manimi: „Aleliuja, Aleliuja Viešpačiui“. – Nebūkite pernelyg triukšmingi, mano mylimieji, nes Aš jau esu su jumis.

12. Jei galėtumėte suderinti savo balsus su dangiškuoju koncertu, nebeturėtumėte nė menkiausio noro vėl paragauti užnuodyto vaisiaus. Jūs visada leistumėte nemirtingajai esybei spindėti savyje. Ar norite prisėsti prie stalo, mano mylimieji vaikai? Jis padengtas, o Aš esu jūsų tarnas, Aš jus vedu. Eikite, nes Aš jūsų laikiu.

13. Nebūkite tokie kaip fariziejai, kurie šventykloje ir sinagogose rodo išbalusius veidus, kad žmonės sakytų, jog jie pasninkavo, o po to paleidžia savo piktumą ir geidulius. Ne, mano mylimieji, jūs turite būti vienodi susirinkimų salėje, gatvėje ir savo namuose, visada tyri kaip skaidrus vanduo, kad tie, kurie nori pulti Jėzaus mokymą, tai pamatytų ir pasakytų, jog mano mokymas iš tiesų yra geras, nes jūs savo viešajame ir privačiame gyvenime esate gyvas dorybės veidrodis, nes visur paliekate meilę, tiesą ir gerumą.

14. Šiuo metu Aš artinuosi, kad pažvelgčiau į savo tautą ir įrašyčiau savo Žodį į jos širdį. Aš palieku jums prisiminimą apie savo apreiškimą per šiuos balso nešėjus. Jei susimąstysite, suprasite, kad Aš nė akimirkai nebuvau nutilęs, kad Aš, „Žodis“, visą laiką kalbėjau su jumis. Mano balsas, kurį įvairiais būdais perduodu žmonėms – ar tai būtų jų protui, dvasiai, ar širdžiai – yra padaršinimas, stiprybė, viltis, įkvėpimas, o kartais ir nuosprendis.

15. Taip pat sakau jums: visais laikais žmonės mane ieškojo dvasiškai – vieni su didesniu uolumu nei kiti.

16. Juk ne viską rasite žemėje. Yra žinių ir apreiškimų, kuriuos Aš pasilieku sau, kad, ieškodami jų, rastumėte Mane. Aš niekada neatsisakiau jums savo meilės, savo gailėstingumo, ir tai siekė tokį laipsnį, kad Aš jums suteikiau net tai, apie ką žinote, kad jums nepadeda, kad jūs patys įsitikintumėte savo klaida, kai to prašėte.

17. Šis dvasinių apreiškimų ir dieviškojo Žodžio laikas buvo šventė, puota, į kurią buvote pakviesti, kad pasisotintumėte jos patiekalais. Kas atėjo „nuogas“, tas rado tinkamus drabužius, kad apsidengtų.

18. Po ilgų kelionių ir pastangų jūs galėjote pasiekti galingo medžio pavėsį, kur atgavote jėgas ir išmokote nugalėti pagundų šnabždesius, kurie kiekviename žingsnyje kviečia jus nukrypti nuo teisingo kelio. Taip jūs pamažu mokotės būti gerais mokiniais.

19. Todėl, davęs jums savo mokymą, randu jus entuziastingus – pasirengusius toliau pasišvęsti šiai reikalui. Jūs supratote savo atsakomybę, savo pareigą skleisti šį darbą su jam būdingu tyrumu ir nuoširdumu. Dabar jūs suvokiate, kad, veikdami su uolumu, paklusnumu ir meile, jūs pašalinate žmonėms iš kelio daug usnių ir erškėčių. Iš įvairių Žemės kampelių jūs atsiliepėte į šį šaukimą, kad taptumėte kareiviais ir mokiniais.

20. Šiandien jūs atvykstate parodyti Man savo ištikimybę, sekti paskui Mane, atnešti Man savo darbo vaisius, kuriuos žinau tik Aš vienas. Tik Aš vienas žinau, kas jūs buvote, kas esate ir kas būsite rytoj. Jūs atvykote alkani gerų darbų, ištroškę meilės ir trokšdami būti mylimi, o Tėvas jus priėmė, numalšino jūsų alkį ir padarė jus savo tarnais.

21. Kai atpažinote ir pajautėte mano dieviškąją meilę, viską, ką jūsų širdis buvo užrakinusi ir paslėpusi nuo pasaulio, patikėjote man išsamioje išpažintyje. Jūsų atgaila dėl padarytų nuodėmių buvo nuoširdi, nes jūsų siela prieš tai buvo apšviesta mano šviesa.

22. Noriu, kad būtumėte pasirengę, kad savo darbais ir pamaldumu, kai vėl mane išgirsite, pagerbtumėte tą meilės sandorą, kurią sudarėte su mano dieviškumu. Nes nors dabar mane patiriate kaip Tėvą, turiu ateiti pas jus ir kaip Teisėjas.

23. Niekam nenoriu užklupti miegant, nes tada jis pabus per vėlai ir turės verkti.

24. Dar tik trejus metus galėsite klausytis šio Žodžio. Jis jus nuolat mokė. Kada tapsite meistrais? Ar galėsite užimti mano vietą, kad ir toliau maitintumėte žmonių minias? Šiandien mano Žodis yra tarsi žadintuvas, nes dabar jums jau prasidėjo mano Žodžio kulminacijos laikas.

25. Aš priartėjau prie jūsų, kad jūs susivienytumėte Dvasioje, kad tvirtu pasiryžimu imtumėtės vykdyti užduotį ir broliškai apsikabintumėte.

26. Supraskite, kad jūs visi esate lygūs, kad tarp jūsų nėra nei valdovų, nei aukštesniųjų. Aš noriu, kad jūs visi būtumėte mano reikalų tarnai.

Žiūrėkite, mano Žodžio istoriją užrašo tie, kuriuos Aš pavadinau „Auksiniais plunksnaraščiais“, ir Aš nenoriu, kad ateities kartos šiuose raštuose aptiktų nesutarimus tarp jūsų. Ir jūs patys turite to norėti. Palikite jiems savo pavyzdį, užrašytą jūsų darbais, tada jie išeis į kelią, kaip ir jūs radote paskatinimą savo tikėjimo brolių tarpe.

27. Aš nužengiau, kad visus paguodžiau, kad juos apdengčiau savo apsiaustu. Tačiau ši žmonija liko nepriimanti ir kurčia. Aš kalbėjau jai per stebuklus, bet ji liko užsispyrusi. Aš leidau jai pajusti savo teisingumą, bet ji pabėgo nuo mano teisingumo. Jums Aš kalbėjau meilės žodžiais, kad liudytumėte apie tai, tačiau jūs neperdavėte Džiaugsmingosios Žinios, o tie, kuriems ji skirta, nesuvokė, kokiame laike jie gyvena. Visi jūs Dvasioje turite tas pačias savybes. Tačiau vienus Aš ruošu kaip pasiuntinius, o kitus – kad jie juos priimtų.

28. Eikite kaip „darbininkai“, visada paklusdami mano valiai. Būkite pasirengę; nes jei nebūsite pasirengę, sugrįšite tuščiomis rankomis, nors jos buvo pripildytos mano dieviškumo.

29. Savo tobulą kūrinį Aš patikėjau nuodėmingoms rankoms. Tačiau tai nėra priežastis, dėl kurios negalėtumėte jo atskleisti. Jei esate neverti, mano Meilė jus padaro vertais ir suteikia priemonių, kad mylėtumėte save ir gelbėtumėte vieni kitus.

30. Kadangi Aš esu galingas, noriu, kad mano tvariniai nebūtų skurstantys, todėl savo lobius ir turtus patikiu nuodėmingoms rankoms, kad šios savo ruožtu atsivertų ir kitus dosniai apdovanotų.

31. Palaimintas tas, kuris sugebėjo perduoti viską, ką atsinešė savo sieloje. Nes kas buvo netikintis, savanaudis ar neišmanus, tas net nesuvokė, ką turėjo savyje. Būkite tikintieji, kad galėtumėte „Lazarą“ prikelti iš mirusiųjų ir akluosius padaryti reginčiais.

32. Jei norite sužinoti, kokią didžią tiesą slepia mano Žodis, laikykitės jo, kad jį išbandytumėte. Tačiau ne jį išbandysite, o save pačius. Nes jei netikite tuo, ką sakote ar darote, – kokią tikėjimą jumis galėtų turėti kiti? Jūs turite būti tarsi veidrodis, kuriame jūsų artimieji galėtų pamatyti save ir suprasti, kad esate mano pasiuntiniai.

33. Vykdykite savo užduotį, ir kai ją baigsite, atsidursite prieš didelius, užrakintus vartus, kuriuos jūsų ranka gali atidaryti, nes ji turi raktą. Už šių vartų Aš jūsų laikiu. Svetimas raktas nepadės jums atidaryti vartų, taip pat negalėsite pakilti nuo pirmojo iki trečiojo laiptelio, jei prieš tai nebūsate buvę ant antrojo. Nes šie septyni laipteliai reiškia sielos tobulėjimo kelią, kurį jūs visi turite nueiti.

34. Aš padarysiu jus visus viena širdimi, kad palikčiau jus kaip vieną valią ir su vienu idealu.

35. Šiuo metu kalba Tas, kuris nuo pat laikų pradžios davė jums įstatymus ir įsakymus, kad jūs gyventumėte teisiai ir kilniai bei ištiesitumėte ranką tiems, kurie yra silpni. Tačiau jūsų vaisiai menki, ir jūs dar nesimaitinate to duonos, kurią Aš jums nuolat siūliau ir kuri yra meilė, gerumas ir gailestingumas. Jūs nutylite mano apreiškimus ir savo dovanas pasiliekaite sau. Tačiau žmonių siela yra varginga, ir vieną dieną ji pareikalaus iš jūsų atsakomybės, o Aš nenoriu, kad jūs pajustumėte jų nuosprendžio griežtumą, kai jie sužinos apie jūsų atsakomybę. Stenkitės, tada Aš padauginsiu jūsų sėklą.

36. Tiesa, kad jūs nešate labai sunkų kryžių ant savo pečių ir kad jus slegia priekaištai, atgaila ir pasmerkimas. Tačiau jei nevykdysite savo užduoties, savo atsakomybę pajusite dar stipriau.

37. Šiuo metu Džiugi žinia jau turėjo būti pasklidusi, o mano mokinių skaičius turėjo būti daug didesnis. Kur yra ligoniai, kuriuos išgydėte, ir nusidėjėliai, kuriuos atsivertėte? Užduotis, kurią jums duodu, neviršija jūsų jėgų ir gebėjimų. Jūsų kryžius panašus į mano kryžių – tai atsižadėjimo,

aukos ir meilės kryžius. Kiekvienas, kuris jį prisiims su tikru supratimu, ateis pas mane su širdimi, pervertą aplinkinių nesupratimo, bet susitaikęs su manimi ir patenkintas savo darbu.

38. Virš bendruomenės vadovų, kuriuos čia matote ir kurie yra jūsų broliai, iškyla Elisas, apšviečiantis ir įkvepiantis jūsų sielas. Taip pat ir Marija, jūsų Dieviškoji Motina, pristato savo kūrinis ir priartina juos prie Manęs, kad tarp Tėvo ir Vaiko visada būtų bendrystė. Marija yra jūsų nuolatinė užtarėja. Jos akyse jūs visi esate maži ir trapūs vaikai. Kiek ašarų ji išlieja, kai jos mylimiausi vaikai nusideda. Iš tiesų jūs nepažįstate jos meilės ir atsidavimo ir nepaguodėte jos motiniškos sielos. Mano teisingumas daug kartų buvo sulaikytas jos užtarimo dėka. Tačiau nemanykite, kad joje yra man prieštaraujanti valia; nes ji yra mano Dieviškosios Dvasios dalis. Marija įkūnija mano švelnumą ir yra motiniškos meilės pavyzdys.

39. Kiekvienas, kuris šiuo metu ruošiasi malda ir geru mano mokymo laikymusi, bus apsaugotas nuo išsilaisvinusių gamtos jėgų. Raginu jus melstis ir suteikiu jums visiems galimybę išsigelbėti. Kol gamtos stichijos valo ir mažina nepaklusniųjų gretas, jūs turite likti „budrūs ir dirbantys“ bei melstis už savo artimus.

40. Dažnai jau prašiau jūsų susivienyti, kad pasauliui perteiktumėte vieningą mokymą. Nes jei susiskaldysite, jūsų laukia dideli išbandymai, o jūsų atpirkimas bus didesnis. Nes nors žinote mano valią ir savo sudėtingą misiją, vis dėlto nukrypote nuo mano nurodymų. Susivienykite, likite kaip viena dvasia ir viena valia. Mylėkite vieni kitus.

41. Jūs esate mano akivaizdoje ir gėdijatės dėl to, kad nevykdote savo užduočių. Jūs ateinate be gerų darbų ir praradote malonės drabužį, kuriuo Aš jus papuošiau. Jūs nepaisėte mano įsakymų ir apkaltinote Mane netobulumu, nes Aš jums daviau savo nurodymus per žmogų. Jūs manote, kad žmogus nėra pajėgus perteikti dieviškojo Žodžio. Tačiau Aš šiuo metu jums įrodau, kad mano sprendimas yra teisingas.

Žmogus turi mano Dvasią ir yra pajėgus mane suprasti. Todėl aš jį padariau savo balso nešėju ir naudojuosi juo, kad paskelbčiau save pasauliui.

42. Savo sieloje nešiojate knygą, kurioje užrašėte savo darbus per įvairius įsikūnijimus, kuriuos turėjote žemėje. O dabartiniu metu, teismo metu, vienus Aš pasiunčiau atpirkti, o kitus – atlikti sudėtingą užduotį. Aš jus išsirinkau iš didžiulių žmonių minios, kad atliktumėte žmonijos apvalymo, atsinaujinimo ir dvasinio pakilimo darbą.

43. Pasaulis klaus: kodėl Aš pasirinkau jus, neišsilavinusius ir nusidėjėlius? Sakau jums: visų būtybių likimas yra Manyje. Šiuo metu Aš

jūs ruošiu, kad iš jūsų padaryčiau savo apaštalus, ir sėkmingai įvykdžius šią užduotį, baigsis apvalinimo laikotarpis.

44. Elisas lavino jūsų suvokimą, kad galėtumėte aiškiai atpažinti šeštojo etapo pradžią – atplėštą Šeštąjį antspaudą, kuris kiekvienai sielai atnešė malonę ir šviesą. Jūs turėjote mano paprastą ir suprantamą žodį, kuris atskleidė paslaptis, atvėrė kelius ir uždegė šviesą kiekvienoje būtybėje. Jūs matėte, kaip išsipildė daug pranašysčių, ir susidūrė su tokiu dideliu išbandymu, jūs pabudote ir ruošiatės įgyvendinti mano mokymą.

45. Aš suteikiu jums malonę klausytis Manęs iki 1950 metų, nes pasibaigus tiems metams mano žodžio nešėjai nustos perduoti mano Žodį. Visų jų prašau brolystės ir pastovumo savo veikloje, kad jie galėtų perduoti be klaidų, o mano mokymas visose bendruomenėse turėtų tą pačią esmę. Nes yra tik vienas Mokytojas, kuris kalba jums. Pasaulis laukia Džiugiosios Žinios, ir mano valia buvo išrinkti jūs, kad jūs jai perduotumėte šią žinią.

46. Jūsų tautos vadovai nežino, kad joje yra mano išrinkta tikinčiųjų bendruomenė, kuri meldžiasi už taiką ir gerą sutarimą tarp žmonių bei „budi“. Aš juos ruošiu ir leidžiu jiems prisijungti prie jūsų, kad jie išmokyti vertinti mano apreiškimus ir jūsų religinę praktiką.

47. Pasirūpinkite, kad teisingai aiškintumėte mano žodžius ir laikytumėtės mano įsakymų. Neteikite žmonėms nežinojimo ar fanatizmo vaisių. Ištaisykite savo trūkumus, padarykite savo širdis jautrias, tada dėl jūsų paklusnumo Aš sustabdysiu gamtos jėgas, kurios naikina jūsų artimųjų ir jūsų pačių gyvenimą bei ramybę.

48. Dar trumpą laiką aš jums suteikiu savo Žodį. Mano nustatytas laikas artėja, ir tuomet jūs, bendruomenės vadovai ir „darbininkai“, turite būti vieningos nuomonės. Imkite mane pavyzdžiu. Prisiminkite, kad Mokytojas, norėdamas užbaigti savo darbą Antrajame Laike, kentė ant kryžiaus ir nešė jį ant pečių į Kalvarijos kalną. Būkite nuolankūs ir priimkite savo misiją. Jūsų skausmas pasiekia mane, o jūsų ašaros susilieja su mano ašaromis – meilės ir skausmo ašaromis dėl žmonijos.

49. Atlikite meilės ir gailestingumo darbus, vadovaukite žmonių minias su uolumu ir teisumu, kaip yra mano valia.

50. Pasiruoškite, kad, pasibaigus 1950-iesiems metams, galėtumėte nešti mano mokymą į žmonių širdis, o tauta išsiskirstytų po visas tautas. Aš suteikiu jums drąsos; nes po šio laikotarpio, kai klausotės mano žodžio, jūsų kelias taps duobėtas. Aš jus laiminu.

51. Mano ramybė yra su jumis tą akimirką, kai mane pasveikinate.

52. Aš paliksiu jums neištrinamą prisiminimą apie šį apreiškimą ir šį Žodį, kurį jums suteikiau ilgam laikui.

53. Mano Žodis jus papuošė, tačiau niekada juo nesigirkite. Tik Aš vienas žinau, kas jūs buvote, kas esate ir kas būsite. Tie, kurie atėjo alkani ir ištroškę sieloje, numalšino savo troškimą, išgirdę Mano Žodį, ir šiandien jie yra Mano tarnai. Šie tarnai yra mokiniai, kuriems Aš parodžiau Šeštojo antspaudo šviesą.

54. Šiandien jūs susirinkote iš įvairių vietų, nes mano balsas buvo girdimas visur ir kvietė jus susirinkti.

55. Aš neatėjau jūsų teisti ar reikalauti ataskaitos. Jūsų sąžinė ir intuicija geriausiai galės jums pasakyti apie jūsų atsakomybę ir jūsų darbų vertę.

56. Nemanykite, kad tik jūs mane mylite. Visais pasaulio keliais yra tokių, kurie manęs ieško, seka manimi ir myli mane. Tačiau vis dėlto noriu, kad mokytumėtės iš mano mokymų ir taip taptumėte pavyzdžiu tiems, kurie mane myli netobulai arba nesąžiningai. Iš tiesų, sakau jums, visoje žmonijoje yra išskirstytos pranašystės, įkvėpimo ir (vidinio) žodžio dovanos.

57. Nemiegokite, nes liko tik treji metai, kol šioje formoje manęs jau nebegirdėsite. Kada jūs tapsite šio mokymo mokytojais?

58. Šiandien Aš jus subūriau, kad paragintų jus pabusti, kad susivienytumėte tikrosios dvasinės meilės supratime ir suvoktumėte, jog pagal Mano valią tarp jūsų neturi būti nei valdovų, nei pavaldinių. Mano Žodis liks užrašytas. Bet turėkite omenyje, kad nėra Mano valios, jog šioje knygoje būtų užrašyti jūsų netobulumai.

59. Argi norite palikti ateities kartoms savo klaidų istoriją kaip blogą pavyzdį?

60. Mano darbas yra šventas, dieviškas, ir vis dėlto Aš jį patikėjau nuodėmingoms rankoms, nes kai nusidėjėliai jaučiasi mylimi, gerbiami ir savo Viešpaties atleisti, būtent jie seka paskui Mane su didžiausia meile, ištikimybe ir pasiaukojimu.

61. Be to: kur yra šios žemės teisieji?

62. Jums, mokiniai, sakau: iš savo pusės įdėkite visą savo gerą valią, kad Aš jus palikčiau išstobulintus per savo mokymus.

63. Neabejokite savimi dėl savo nepatyrimo, nes Aš pats galiu priversti kalbėti net uolas.

64. Jūsų keliuose, jūsų gyvenime yra laiptų kopėčios, kurios prasideda žmoguje ir baigiasi Dieve. Eikite jomis žingsnis po žingsnio, kol pasieksite paties savo Tėvo glėbį, kai jūsų siela pasieks aukščiausią tobulumo laipsnį.

65. Elisas yra tarsi švyturys, kuris šiais laikais apšviečia jūsų kelią. Jis stiprina jus išbandymuose ir praneša apie tuos, kurie dar ateis.

66. Tebūnie palaiminti „darbininkai“, kurie šiais momentais, vedami savo Dvasios, girdi mano Žodį. Nes būtent jie savo kelyje sugebėjo sėti sveikatą, taiką ir džiaugsmą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 204

1. Aš priimu jus, tauta. Mano Karalystės vartai atsiveria, kad jus pasveikintų ir išlietų ant jūsų mano meilę. Šiuo metu aš duodu jums tai, ko jums reikia pagal vienų tikėjimą ir kitų poreikius.

2. Aš ieškau jūsų širdžių šventovės, Aš duodu jums tiesos šviesą, kuri yra meilės šviesa, kurios galinga jėga judina kūriniją ir viską joje išlaiko tvarkoje, harmonijoje, pusiausvyroje. Todėl Aš mokau jus mylėti, kad pažintumėte gyvenimo paslaptį. Būkite dosnūs, kad jūsų meilė būtų kaip giesmė, džiuginanti nuliūdusių širdis.

3. Jūsų rankose yra suvokti ir įvykdyti savo užduotį. Jūsų paskirtis – leisti sielai nugalėti bet kokią vargą ir bet kokią nuodėmę, pakelti visą jūsų esybę, jus išgryninti ir padaryti vertus. Aš noriu, kad jūs valdytumėte savo kūną be prievartos, kad darytumėte tai išmintingai ir kartu gailestingai. Jei žmonės, užuot svarstę mano įstatymus, juos vykdytų su meile ir paklusnumu, jie paverstų šį pasaulį rojumi, tokiu, koku juo džiaugėsi pirmieji žmonės savo nekaltumu ir paklusnumu, kol jo nesuteptų nešvarios mintys ir veiksmai.

4. Jeigu žmogus gyventų pagal Dangiškojo Tėvo valią, šis pasaulis būtų materialių gėrybių ir dvasinio pakilimo slėnis. Jis nesiskųstų dėl gamtos jėgų priešiško, nes gyventų harmonijoje su jomis ir visais tvariniais. Tai būtų dieviškas koncertas, kuriame kiekvienas žmogus būtų viena nata. Tačiau žmogus negyvena pagal dieviškus dėsnius, todėl tapo skausmo belaisviu, savo paties vergu. Žmogus vilko už savęs grandines, kenčia, lieja ašaras ir nusimena, nesuvokdamas, kad visa tai jis turi dėkoti savo pačio veiksams ir neveikimui. Jei jis suvoktų, kad nėra nė vienos nepagrįstos ašaros, jis netrukus pasiektų savo išgelbėjimą.

5. Iš tiesų, sakau jums, išgelbėjimas nuo visų blogybių, kurias kenčia žmonija, yra žmogaus rankose. Jis gali būti savo paties gydytojas. Todėl sakau jums, kad jūsų siela pakils pas Mane, jei eisite keliu, kurį jums nurodo sąžinė.

6. Kam jums šis gyvenimas, jei ne jūsų sielos, priklausančios amžinybei, labui? – Jūs atvykote į šį ligų, ašarų ir skausmų pasaulį ir nenorite suvokti, kad šiek tiek gerumo pakeistų jūsų gyvenimą.

7. Kas Mane tikrai myli, tas bus išmintingasis, kuris pirmiausia apglėbs pasaulį, o po to – visą visatą. Matykite, kaip jūsų Dievo meilė atsiskleidžia visoje kūrinijoje. Ji yra išmintingas veiksmas, tobulas žodis, raktas į Dangaus karalystę. Meilė, kuri yra visatos širdis, pakels jūsų buvimą, kol bus pasiektas visų būtybių bendravimas mintimis.

8. Tauta: Metai turi 365 dienas, bet kiek gailestingumo ir meilės darbų jūs per juos atliekate? Kodėl sakote Man, kad mane mylite, jei nieko

nedarote savo vargstančių artimų labui? Kai Aš jums sakau, kad jus myliu, Aš tai įrodau tikrais darbais.

Žmonės tvirtina mylintys Kristų, tačiau kiekvieną akimirką mane įžeidžia, teisia mane, savo viduje naikina mano atminimą ir pavyzdį bei atsisako sekti mano pavyzdžiu. Argi nemanote, kad visa tai prilygsta erškėčių vainikui ir naujam nukryžiuvimui? Jei Aš dvasiškai padedu ligoniams, nuliūdusiems, vargšams, kaliniams – kodėl jūs manęs ten nelydėjote? Kodėl atsisakote parodyti bent šiek tiek gailestingumo tiems, kurie jūsų to prašo? Supraskite, kodėl Aš jums pasakiau, kad jūs mane vėl nukryžiuotė. Nes kas atsisako meilės, tas mane išsižada.

9. Aš jums sakiau, kad, kaip Dievo vaikai, turite elgtis kaip Jis. Kodėl jūs nepadedate pagražinti Tėvo kūrinijos savo pačių mintiniais, moraliniais ar dvasiniais kūriniais?

10. Tikrasis Dievo tarnas yra tas, kuris dalina žmonėms meilės balzamą, kuris rodo gailestingumą, įkvėptą gilaus užuojautos jausmo.

11. Mano skausmas, kurį sukėlėte jūs, tęsėsi ilgą laiką, ir šis skausmas kyla iš jūsų nesupratimo ir meilės trūkumo.

12. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš sugrįžtu, kad su meile pakartotų tą frazę: „Mylėkite vieni kitus.“

13. Tauta, pasiruošk priimti mano gydomąjį balzamą. Kiekvienas, kuris yra pasirengęs jį priimti, pasveiks, kiekvienas silpnas bus sustiprintas. Susikoncentruokite į savo širdį, pakelkite savo sielą į Mane ir tikėkite. Aš jums duosiu daugiau, nei jūs manėte. Priimkite tyloje, nes tyloje Aš jums duodu. Aš esu jūsų vilties saulė, mylimos avytės. Bet taip pat, kaip Aš jums duodu, taip ir jūs duokite. Nebūkite siaurapročiai. Kai ką nors duodate, nemąstykite apie tai, ko dėl to atimsite iš savo vaikų. Nes jei jums sunku duoti, geriau to nedarykite.

14. Nesmerkite savo artimųjų gyvenimo, nes tada sutepsite ne tik savo lūpas, bet ir savo širdį. Tačiau turite būti pasirengę pasmerkti kiekvieną savo poelgį ir įsiklausyti į savo sąžinės nurodymus.

15. Gyvenkite tyresnį gyvenimą, ir kai priartėsite prie harmonijos su visais Dievo vaikais, pradėsite jausti tą ramybę, kurios taip trokštate.

16. Iš tiesų Mokytojas jums sako: nuo šios rytinės pamaldos palyginimas su trimis laikotarpiais tapo realybe, simbolizuojančia tuos trejus metus, per kuriuos Aš jums dar teiksiu savo Žodį. Todėl mano mokymas dabar bus gilesnis, nes mano Šviesa atvėrė jūsų suvokimą ir įsiskverbė į jūsų sielą.

17. Jūs jau nebėra Pirmojo laikotarpio žmonės, kurie savo primityvioje būsenoje neturėjo neriboto dvasinio įstatymo pažinimo, kad galėtų juo vadovautis. Buvo būtina, kad Tėvo pasiųsti pranašai liudytų Dievo buvimą. Jie visi kalbėjo apie tą pačią Dieviškąją Būtybę, ir taip žmonijoje ėmė

formuotis tikėjimas gyvuju ir tikruju Dievu. Abraomas su savo meile Viešpačiui, Jokūbas su savo tvirtumu išbandymuose ir Mozė su savo įkvėpimais bei Įstatymu sustiprino ir praplėtė žmonių pažinimą apie Dievą.

18. Tie žmonės buvo vienos epochos pradininkai, kaip ir jūs turite būti kitos epochos – dvasinio atgimimo epochos – pradininkai.

19. Šiais 1948 metais, kurie simbolizuoja Pirmąjį laikotarpį, mano žodžiuose jūs susipažinsite su daugybe mokymų, susijusių su tuo laikotarpiu. Jūs suprasite Izraelio istorijos reikšmę – tai nebuvo vienintelė tauta, kuri buvo išgelbėta Pirmajame laikotarpyje ir dvasiškai išlaisvinta Antrajame laikotarpyje. Tą tikinčią tautą galite rasti visų rasių širdyse. Izraelį galite atrasti ir visose religinėse bendruomenėse; nes ta tauta buvo išrinkta kaip įrankis, kad visai žmonijai duotų pavyzdį ir pamoką. Todėl sakau jums, kad Izraelio istorija, kuriai dvasiškai priklausote, turi būti žinoma visiems, nes joje glūdi didieji apreiškimai, kuriuos Aš daviau Pirmiesiems.

20. Jūs nustebsite, kai tose laikais atrasite tokius didžius žmones kaip Abraomas, kuris savo Viešpatį mylėjo tyra meile labiau nei bet ką iš sukurtųjų. Pamąstykite apie to žmogaus gyvenimą ir darbus, ir suprasite, kad jo tikėjimas, jo jėga, jo paklusnumas ir jo meilė yra tikrasis izraelitų medžio šaknų kamienas.

21. Tuo metu gyveno stabmeldžių ir pagoniškų tautų, kurios gamtos jėgas garbino kaip dievybes, kurioms aukojo nešvarius ritualus. Tuomet pasirodė Abraomas ir paskelbė įkvėpimą, kurį gavo iš savo Viešpaties, kuris buvo tiesos ir teisingumo šviesa. Tačiau žmonės, būdami kietširdžiai ir netikintys, patyrė patriarchą išbandymams. Jis išvengė visų spąstų ir persekiojimų, atvertė juos į gėrio mokymą, kol privertė juos pripažinti Abraomo Dievą kaip nematomą, bet gyvą visų laikų Dievą.

22. Pažvelkite, kaip seniai tarp žmonių vyksta šios dvasinės kovos. Tačiau suvokite, kad po jų visada spinduliuoja tiesos šviesa.

23. Supraskite, kad savo Žodžiu Aš neapsunkinu jūsų gyvenimo, o supaprastinu jūsų Dievo garbinimą ir kulto apeigas. Aš mokau jus, kad nebūtina niekuoti pasaulio gėrybių ar apleisti savo pareigų, norint man patikti. Nes kol esate kūne, esate pavaldūs žmogiškiems poreikiams. Bet Aš taip pat mokau jus, kad patys tai, kas kilę iš žemės, naudokite laikydamiesi Įstatymo savo sielos labui. Jei gyvensite taip, įvykdysite mano Įstatymą.

24. Jau Pirmuoju laikotarpiu Aš jums daviau dvasinį ganytoją, kuris kartu buvo ir mano atėjimo pas mano tautą pranašas. Jūs šių pamokų nesupratote iki galo ir dėl nežinojimo patekote į klaidingus kultus, garbindami gamtos jėgas ar Auksinį veršį.

25. Tiesos Dievas visada apsireiškė jūsų gyvenime, nesvarbu, ar Aš apipildavau jus turtų gausa, ar apšviesdavau jūsų protą, ar suteikdavau jums gebėjimą valdyti pasaulį.

26. Anksčiau jūs buvote valdovai, gyvenote pertekliuje, bet savanaudiškumas ir tuštybė paskatino jus paversti paprastus žmones tarnais ir vergais. Vis dėlto Aš jums atleidau, atėjau kaip Tėvas, pakėliau tą, kuris buvo nugriuvęs, ir visus palaiminau. Aš buvau jūsų tarnas, nes suteikiau jums viską, ko prašėte. Bet aš kantriai laukiau valandos, kai jūs išeisite įvykdyti misijos, kurią jums patikėjau dar laikų pradžioje.

27. Aš esu teisingumas. Vis dėlto Aš jūsų nebaudžiu. Juk net už tai, kad mane nukryžiovė, Aš jūsų neatsakiau. Todėl jūsų vargai ir kančios turi tik vieną tikslą – jus apvalyti. Būtent jūsų nepaklusnumas mano įstatymui verčia jus apsivalyti, atlyginti kaltę ir atkurti pirminę sielos tyrumo būseną. Tačiau jūs esate saugiuose žingsniuose, vedančiuose į pažangą ir sielos išgelbėjimą.

Tačiau turite suvokti savo misiją ir laikmetį, kuriame gyvenate. Nes jei paklausite savo sąžinės, ką padarėte žmonijos labui, ar mano įstatymas jau žinomas pasauliui ir ar mano darbas pažengė į priekį, ji jums atsakys: „Ne“.

28. Dabar, kai Aš kalbu jums, jūs priprantate prie Mano Žodžio. Supraskite, kad, norėdamas rasti tikėjimą, Aš pasirinkau paprastas ir neišsilavinusias širdis, kad per jas Aš galėčiau save apreikšti. Vis dėlto jūs abejojote ir netgi priejote prie išvados, kad tai žmogus, kuris jums kalba. Todėl leidau jums tyrinėti žmones, per kuriuos Aš save atskleidžiu, jų įprastinėje būsenoje, be susižavėjimo, kad galėtumėte įsitikinti jų neišsilavinimu ir nežinojimu.

Aš jus mokiau nuolankumo ir gailestingumo, paruošiau jus ir paskirstiau užduotis savo tautai. Tačiau daugelis iš tų, kurie jas jau gavo, tapo arogantiški, pasiskelbė valdovais ir nori būti pirmieji.

29. Pirmasis esu tik Aš vienas, tačiau Aš jūsų nežeminu, nei darau jus savo vergais, bet viską, ko jums trūksta, atiduodu į jūsų rankas. Aš esu Tėvas ir negaliu likti abejingas jūsų kančioms. Aš esu Dievas ir negaliu palikti jūsų tamsoje. Todėl Aš apsireiškiu tarp jūsų, kad galėtumėte Mane atpažinti ir žinoti, pas ką esate ir ką girdite.

30. Jūs nepateikėte vienybės pavyzdžio, todėl matote brolystės ir harmonijos trūkumą tarp bažnyčių ir sektų, kurių nesutarimai ir ginčai maitina troškimą dominuoti ir kurios ruošiasi naujai „mūšio“.

31. Jūs dar nesugebėjote įvykdyti Mano Įstatymo. Šis kelias kupinas šviesos, tačiau dažnai jūs vaikščiojote tamsoje. Jūs nuolat gaunate Mokytojo meilę, bet vis dar puoselėjate veidmainystę. Jūs nuolat gaunate pamokymus apie moralę ir dorybę, tačiau vis dar pasitaiko blogų poelgių ir

minčių. Todėl vėliau atėję tyčiojasi, nes mano mokiniuose mato nenuoširdumą. Taip pat ir mokslininkai, dalyvaudami mano apreiškimuose, netiki, kad mano visuotinis spindulys pasireiškia per žmogaus protą. Jūs turite pateikti didelius galios įrodymus, prikeldami „Lazarą“ iš kapo, grąžindami aklajam regėjimą ir raišajam judrumą – visus tuos įrodymus, kuriuos žmogus turi pamatyti, kad patikėtų mano atėjimu tarp jūsų šiuo metu.

32. Būtent jūsų kūnas tampa kliūtimi sielai įvykdyti savo užduotį ir priešinasi mano valiai. Tačiau Aš aprūpinau jūsų sielą kardu, kad ji nugalėtų kovoje su savo paties kūno aistromis ir užsitarnautų nuopelnų, nes nepaklusnus kūnas tarnauja sielai kaip atpirkimas arba išbandymas.

33. Todėl Aš atėjau jums padėti. Aš esu jūsų Gelbėtojas ir siūlau jums galimybę pažinti „Pažadėtąją žemę“ ir joje gyventi.

34. Pasinaudokite laiku, kurį Aš jums suteikiau. Jūs nežinote valandos, kurią Aš jus pašauksiu. Atsikratykite materializmo, praktikuokite aktyvią meilę artimui, būkite tikri apaštalai, ir Aš per jus žmonėms apreikšiu dieviškojo gailestingumo galią.

35. Jus laukia dideli išbandymai. Pasiruoškite! Aš nenoriu, kad rytoj sakytumėte, jog nebuvote pamokyti, taip pat nenoriu matyti jūsų nugrimzdusių ar kenčiančių, nors jūs galite disponuoti neišmatuojama galia. Aš, kuris jums daviau tiek daug meilės, kuris leidau jums prie savo šventinio stalo mėgautis maistu ir vynu, nenoriu vėliau matyti, kaip jūs vilkite už savęs skurdo ir kančios grandines.

36. Jei neįvykdysite savo užduoties, sau užsitikrinsite skausmingą ateitį, ir vietoj to, kad būtumėte pirmieji, jausitės esą paskutiniai. Matysite, kaip žus jūsų artimieji, matysite, kaip trūks kasdienės duonos. Karas atims iš jūsų mylimus žmones, o šią žemę, kurią Aš išsirinkau, kad ją pradžiuginčiau savo šviesa ir taika, pamatysite suteptą nekaltų krauju. Jūs pajusite svetimą jungą, tapsite jų vergais ir nutolsite nuo tikrojo kelio. Tada jūs nebegirdėsite mano balso.

37. Aš, Kūrėjas, jūsų neverčiu ir neprivėčiu laikytis mano Įstatymo. Aš nusileidžiu, kad paprašyčiau jūsų jo laikytis ir būti nuolankiais.

38. Telaimė tau, tauta, kai tik geranoriškai priimi mano žodį.

39. Aš esu dieviškasis sodininkas, kuris prižiūri jūsų širdžių sodus ir laisto juos dangiškuoju vandeniu, ir Aš išlieju dieviškosios meilės lašą ant tokio didelio žemės kartumo. Aš jums rodom kelią, vedantį į Tėvo karalystę – kelią, kuriame jūs niekada nerastumėte pabaigos, bet kuriuo visada žengsite į priekį ir pažinsite naujas šloves.

40. Šiandien mano Žodis jus šlifuoja ir suteikia jums formą. Aš formuoju vidinį žmogų, sielą. Mokykitės tobulėti ir suteikti sau gražias formas. Aš

palaiminsiu jūsų darbą, kad po to galėtumėte užbaigti savo didžiosios misijos įgyvendinimą šiame pasaulyje.

41. Aš esu jūsų Mokytojas, tačiau nelaikykite Manęs atskirtu nuo Tėvo, nes Aš esu Tėvas. Nėra jokio skirtumo tarp Sūnaus ir Šventosios Dvasios, nes Šventoji Dvasia yra Viena, ir tai esu Aš. Visų laikų mano apreiškimuose atpažinkite vienintelį Dievą, kuris jums pasirodė per įvairius ir skirtingus mokymus – kaip vieną knygą su daugybe puslapių, su daugybe meilės pamokų.

42. Šventinkite mano vardą savo darbais, ir jūs surasite savyje tą Šviesą, kuri išlaisvins jus iš nežinojimo ir nuodėmės tamsos.

43. Ar sutinkate su tuo, tauta, kokie buvote prieš tai, kai buvote suformuoti mano Žodžiu? Ar prisimenate, kad anksčiau buvote pajėgūs atlikti daug veiksmų, kurių dabar jau nebedarote? Negalite lyginti savo šiandieninio gyvenimo su praeities gyvenimu. Anksčiau buvote vieniši keliauninkai, žengę savo keliu be šviesos, kuri būtų apšvietusi jūsų buvimą ir uždegusi jame viltį. Šiandien esate Jėzaus mokiniai, kurio meilės šaltinyje numalšinote savo troškulį ir nuplovėte savo žaizdas. Mano meilė ištraukia iš jūsų įstrigusius erškėčius, o jei jūsų kryžius turi vinis, Aš jas taip pat ištrauksiu.

44. Aš esu šio pasaulio ir visų pasaulių Šviesa. Noriu, kad apsirengtumėte šia Šviesa. Mano Žodis yra gydomasis balzamas, gydykitės juo, kai jį išgirsite. Kodėl sergate, kenčiate ir verkiate, nors turite Dievą savyje? Išnagrinėkite save ir ištaisykite viską, ką reikia ištaisyti. Išvalykite viską, ką reikia išvalyti. Aš jums sakiau: „Išvalykite indą iš vidaus ir iš išorės.“ Tai reiškia, kad jūsų vidinė esybė savo valia ir įkvėpimu turi būti suderinta su jūsų fizine arba žmogiškąja esybės dalimi.

45. Aš formuoju jūsų vidinį gyvenimą – tą, kurį slepiate nuo žmonių, kuris kitiems nematomas, bet kurio negalite paslėpti nuo Manęs. Formuokite savo išorę taip, kad jos matoma pusė būtų tikslus jūsų sielos atspindys. Tada jūsų veiksmai bus nuoširdūs ir teisingi. Būtent dėl to žmonės pasauliui rodo tik *vieną* veidą, o kitą slepia.

46. Ar jau apžiūrėjote savo žaizdas, ar jas gydėte balzamu, kurį Aš jums daviau? Jei abejojate mano balzamo veiksmingumu, gydykite jas iš naujo. Tačiau jei tikite, atsisakykite vaisto, ir pamatysite, kaip mano meilė jas išgydo, o kai jų ieškosite, jų jau nebebus. Kitiems Aš leisiu atgauti sveikatą tikėjimu, malda ir minties jėga. Atvyks gausybė dvasinių būtybių, kurios sujungs savo galią ir jėgą, gydys jus ir išgydys.

47. Spiritualistas sako: „Koks gražus gyvenimas!“ Nejšventintasis, materialistas sako: „Koks kartus, koks liūdnas ir koks niūrus gyvenimas!“ – Žmogus be vidinio pakilumo klumpa dėl visko, viskas jį žeidžia. Viduje

pakilęs žmogus net nepastebi kelio sunkumų. Kai kilnūs žmonės bendrauja su kitais, jie giria jų dorybes arba pateisina jų klaidas. Jie niekada jų neteisio ar nepasmerkia. O žemiškieji, priešingai, teisia, šmeižia, viešai atskleidžia kitų klaidas ir tuo džiaugiasi.

48. Tuos, kurie teisia ir kišasi į savo artimų reikalus, aš klausiu: ar manote, kad jūsų nuodėmių našta per lengva, kad norite ją padidinti kitų nuodėmėmis? Jei jau negalite atsikratyti savo naštos – kodėl ją didinate kitų naštomis? Kodėl jūs renkateis apsikrauti purvu ir apsunkinti save, užuot ieškoję savo artimuose dvasinių vertybių, kurios jus praturtintų?

49. „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių“, tačiau tie, kurie gyvena aukštosiose dvasinėse sferose, padeda žmonėms atsikratyti savo naštos arba padeda jiems ją nešti, tačiau jų nepasmerkdami ir nesidžiaugdami jų vargais.

50. Vieną dieną mačiau jus šmeižiančius, o kitomis dienomis – gailinčius. Mačiau jus neigiančius mano apreiškimą, o po to liudijančius jo tiesą. Vieną dieną mačiau jus šmeižiančius, o kitą – ginančius tą, kurį šmeižėte. Gerai, jei ištaisote savo klaidas, bet būtų geriau, jei vėl nepakliūtumėte į blogio gniaužtus, kad neturėtumėte ko taisyti. Vieną dieną mačiau, kaip dovanojote meilės dovaną tam, kuriam jos nereikėjo, o kitą dieną mačiau, kaip jos atsisakėte tikrai vargšui. Tačiau Aš jūsų nekaltinu ir neteisiu. Aš apšviečiu jus savo mokymo šviesa, kad vėl nenusidėtumėte. Tačiau taip pat sakau jums, kad kartais mačiau jus paslaugius, kilnius, dosnius ir užjaučiančius, ir šiuos nuopelnus Aš visada įvertinau ir įskaitau jūsų sąskaitoje. Bet jūsų širdyse jau turėtų būti daugiau kviečių nei piktžolių.

51. Nemelskite mechaniškai judindami lūpas, nejausdami savo širdyje ir sieloje troškimo pakilti dvasiškai. Melskitės jausdami, nekalbėdami. Taip pat lengvai, kaip praeityje davėte klaidingus pažadus ir be reikalo prisiekėte, dabar turėtumėte sakyti tiesą.

52. Neimkite nieko svetimo. Kas paima svetimą dalyką, tas turi jį grąžinti su skausmu ir gėda. Aš nieko neišduodu, bet noriu, kad kiekvienas iš mano žodžių įsidėmėtų tą dalį, kuri jam tinka.

53. Aš jūsų nekaltinsiu ir neatskaitysiu už tai, ką darėte, kai darėjote savo keliu nežinojimo, nebrandumo ir materializmo tamsoje. Tačiau jei šiandien, visiškai suvokdami, kas yra mano įstatymas, vis tiek atkakliai laikotės to, kas draudžiama ir neteisėta, turėsite atsakyti už savo poelgius prieš Dievą, kuris jūsų sąžinėje pasirodys jums negailestingas.

54. Jūs visi esate mano sėkla, ir Mokytojas ją nuima. Jei tarp geros sėklos sudygsta piktžolės, Aš ir jas priimu su meile, kad jas paverstų auksine kviečių sėkla. Aš matau, kaip širdyse sudygsta piktžolės,

nešvarumai, nusikaltimai, priešiškus, ir vis dėlto Aš jus priimu ir myliu. Aš glostau šią sėklą ir ją gryninu, kol ji spindės kaip kviečiai saulėje.

55. Ar manote, kad mano meilės galia nesugeba jūsų išgelbėti? Kai jus apvalysiu, pasėsiu jus į savo sodą, kur jūs duosite naujus žiedus ir naujus vaisius. Mano dieviškam darbui priklauso užduotis padaryti jus vertus.

56. Mano meilė jus laimina, atleidžia jums ir daro jus vertus išgirsti mano Žodį.

57. Mano Žodis yra Kelias. Aš jau seniausiais laikais mokiau jus savo Įstatymo, kad jūsų žingsniai visada liktų gėrio ir teisingumo kelyje.

58. Šis mokymas yra toks pat, kaip tas, kurį Aš jums daviau praeityje – meilės mokymas.

59. Jūsų dvasinė siela yra Kūrėjo tobulos meilės vaisius. Jūsų širdis – tas organas, kuriame glūdi jūsų jausmai, – yra meilės simbolis.

60. Todėl dalinkitės meile, nes žmonės jos labai reikia. Žmonių širdyse yra alkis, dvasinis išsekimas, troškimas gyventi.

61. Kadangi jūs, čia susirinkusios žmonių minios, kurios klausėte Manęs, buvote sustiprintos ir pamaitintos Gyvenimo duona, galite suteikti maistą sieloms ir išsekusioms širdims.

62. Ten, kur susidursite su klaidingu tikėjimu ar neteisingu įsitikinimu, turite nešti mano šviesą. Tačiau niekada neturite prievarta primesti mano mokymo. Niekada nedarykite skirtumo tarp turtingo ir vargšo, kad elgtumėtės su jais skirtingai, tada jų kančių gelmėje pamatysite žmogaus brolių, kuris yra nugrimzdęs ir dejuoja. Kadangi jūsų širdį sujaudina tas skausmas, ieškosite būdo jį palengvinti. Jūsų užuojauta apdengs nuogąjį. Tam, kuris neturi ramybės, suteiksite ramybę. Būsite kaip žvaigždė kelyje to, kuris pasiklydęs vaikšto tamsoje. Jei taip vykdysite savo užduotį, būsite verti, kad Aš jus vadinčiau „Mokytojais“.

63. Mano Mokymui nereikia statyti susirinkimų vietų, kad būtų surinktos naujos žmonių minios. Mano valia yra, kad būtų pastatyta visuotinė šventovė, kuri statoma širdyse.

64. Sekite pavyzdžiu, kurį jums antrajame laikmetyje parodė Jėzus, kuris nesirinko susirinkimų salių savo žodžiui skelbti, bet rinkosi laukus kaip tinkamą vietą savo mokymams ir palyginimams.

65. Tačiau tas, kuris susirinkimų patalpas naudos tam, kad iš žmonių nežinojimo ar skausmo darytų verslą, nesidžiaugs mano Šviesa, nei turės teisės vadintis spiritualistu.

66. Jums teks kovoti, o jūsų kovos arena bus visur – tiek jūsų namuose, tiek atliekant fizinį darbą, tiek keliaujant.

67. Ten, tinkamu momentu, turėsite pasiruošti ir kalbėti mano įkvėpimu, taip, kad tas, kuris jus klausosi, nežinotų, kas per jo sąžinę jam kalbėjo.

68. Nesitikėkite, kad žmonės iš karto pamirš savo papročius. Taip pat nenustebkite, jei kas nors pavadins jus apakusiais. Mano Mokymas Antrajame Laike daugeliui taip pat atrodė klaida, tačiau vėliau jis buvo pripažintas kaip aukščiausia tiesa.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 205

1. Įsisavinkite mano mokymo esmę, leiskite savo sielai nurimti, nuraminkite protą ir širdį.
2. Priartėkite prie Manęs taip, kad pasijustumėte pasinėrę į savo Mokytojo ramybę.
3. Kaip jūs atvykote, taip pamatysite atvykstančius savo brolius ir seseris iš tolimų šalių, nes jie visi trokšta šios žinios šviesos.
4. Visiems Aš duosiu pirmąsias pamokas, kurios juos parengs vėliau suprasti sielai skirtus mokymus.
5. Apmąstykite šį žodį, atidžiai išnagrinėkite kiekvieną sakinį ir visada ieškokite prasmės, mano mokymo esmės. Supraskite, kad jūs, žmonės, turite laikytis mano įstatymų, o ne mano įstatymas turi prisitaikyti prie jūsų įsivaizdavimų ir jūsų nuožiūros.
6. Jeigu Aš leisčiau jums mano mokymą taikyti savo gyvenime pagal savo valią, o ne pagal mano valią, tikrai, sakau jums, jūs niekada neišbristumėte iš savo dvasinio sąstingio ir niekada neleistumėte savo sielai vystytis, skleistis ir tobulėti.
7. Štai jūs matote žmones, kurie savo religijose tapo inertiški, kurie nebedaro nė žingsnio link Šviesos, nes jie nepakluso tam, ką įsako dieviškasis įstatymas, bet bandė pavergti įstatymą savo valiai, pripildydami jį mitais ir klaidingomis doktrinomis.
8. Buvo būtina, kad daugelis šių laikų žmonių atsiribotų nuo bet kokios religijos, kad galėtų ieškoti Manęs Dvasia ir išskleisti visas tas savybes, dovanas ir sugebėjimus, kuriuos jie jaučia savo esybės gelmėse.
9. Būtent jie sugebėjo priimti žinias, kurios jiems kalba apie amžinąjį gyvenimą.
10. Turėjau nukreipti jus nuo įvairių šalutinių kelių, kuriaisėjote, kad atvestų jus į šį kelią, kuriame spinduliuoja mano apreiškimai ir aidu skamba mano žinios. Nes noriu, kad priklausytumėte tiems, kurie žiūri į gyvenimą iš aukštesnio dvasinio pakilimo lygio.
11. Kas yra kūnas be sielos? – Bevalės ląstelių sandauga. Siela yra kūno gyvybė, tačiau ir viena, ir kita kyla iš Dievo.
12. Ar kada nors susimąstėte, kad – kadangi viskas kyla iš Dievo – Jis yra jumoje? Bet kodėl Jis yra jumoje ir kam? Galbūt tam, kad ten pasiliktų, neatsiskleisdamas? Tuomet Jis nebūtų Dievas, nes Jis pasirodo, kalba, apšviečia, leidžia save pajusti ir atsiskleidžia visur. Taigi nemanykite, kad Dievas yra jumoje tam, kad liktų paslėptas, neperduodamas jums savo žinios. Nemanykite, kad Jis gali būti jumoje be idėjų. Žinokite, kad Dievas nori visiškai atsiskleisti per jus.

13. Ar galėtumėte Man atsakyti, jei paklausčiau, kodėl Dievas yra jumyse? Kodėl Jis, nors ir yra viskas, yra tame, ką jūs vadinate siela, toje jūsų esybės dalyje? Kodėl Jis nori, kad jūs būtumėte Jo apreiškimo paklusnus įrankis? Jūs dar negalite Man atsakyti, mokiniai, nes niekas jūsų nevedė į vidinį apmąstymą. Todėl jūs nežinote, kokių mastų jūs apreiškiate Tėvą ir kodėl Jį išreiškiate savo darbais. Bet jei su meile atsiduosite mano mokymo studijavimui ir praktikuojimui, neabejokite, kad netrukus galėsite atsakyti į šiuos ir kitus, dar gilesnius klausimus. O kai kartą pasieksite šio žinojimo šviesą, tikrai žinosite, kodėl ir kam Tėvas gyvena kiekviename iš savo vaikų.

14. Vieni sako, kad Dievo nėra, o kiti, nors ir prisipažįsta tikintys Jo buvimu, juo nesidomi. Tačiau nežinodami, kad Jį nešioja savyje, nei vieni, nei kiti nežino, kad be Jo negali gyventi.

15. Kai visi sužinosite šią tiesą ir nuoširdžiai tikėsite, kad esate tos dieviškosios esmės dvasiniai vaikai, dažnai klausiate savęs, kokių mastų leidote Dievui, kuris yra jūsų sieloje, apsireikšti per jus.

16. Laikai praeis, jūs nueisite ilgą kelią, ir vieną dieną sustosite, kad su nuostaba apžvelgtumėte darbus, kuriuos Viešpats atliko per jus. Tada prisiminsite Jėzų, Mokytoją, kuris savyje įgyvendino savo Tėvo valią.

17. Kada jūs suprasite, kad Dievas, kuris jums davė gyvenimą, nori jį panaudoti tam, kad apsireikštų? Pamąstykite, kaip kartais pakanka vienos iš šių žinių, kad jūs galėtumėte pamatyti ir suvokti daug daugiau nei iki tol, kur buvote pasiekę. Ir šis supratimas leis jums daryti stebuklus. Nes jūs pažinsite save, ir todėl sugebėsite panaudoti savo dvasinį paveldą.

18. O mylimieji mokiniai, turite išmokti dalyti meilę, daryti gera ir dovanoti iš visos sielos. Sakau jums, kad tas, kuris pasauliui atskleidžia savo sielos galią ir semiasi iš to žinių šaltinio, kad galėtų juo dalytis su kitais, įvykdys Tėvo valią.

19. Turite pažinti visus savo vidinius sugebėjimus ir jėgas, kad pradėtų atsiskleisti jūsų esybės esmė. Tada patirsite, kaip lengva spręsti gyvenimo problemas, kaip ramus ir švelnus yra kilimo siekimas.

20. Vargai, skausmas ir ligos išnyks Dvasios galia, kuri juos išvarys malda.

21. Pasiruoškite mane priimti, dažnai skirkite akimirkas dvasiniam pasiruošimui, per kurias būsite pasirengę bendrauti su savo Viešpačiu.

22. Jei tikėtumėte, kad savo esybėje iš tiesų nešiojate Dievą, ar galėtų jus ištikti ligos ar pagundos, kurios priverstų jus suklupti? Kaip galėtų jus valdyti silpna kūno jėga?

23. Aš jus išlaisvinu ir sustiprinu, kad nugalėtumėte pasaulį ir kūną. Nes Aš jus vedu ir priartinu prie tobulos bendravimo su Tėvu.

24. Nemanykite, kad jau turite tobulą bendravimą su Ta, kurią pažįstate per šiuos proto organus. Ir tai nėra paprasta intuicija, kuri kartais apšviečia jūsų protą. Aukščiausiasis bendravimas, giliausias, kurį pasieksite, niekada neįvyks per jūsų kūną.

25. Kūnas, mokiniai, yra tik apvalkalas. Tačiau jo viduje yra „kvapų buteliukas“, kurio kvapai ar esencija yra siela. Ar nemanote, kad neteisinga, jog tie kvapai yra uždaryti, nors jų aromatas galėtų pripildyti kvapu visą butą? Tas „butas“ šiandien gali būti jūsų namai, rytoj – pasaulis, o vėliau – begalinė erdvė.

26. Tauta: Atverkite savo vidinę šventovę, kad joje galėtumėte priimti esmę, kurią talpina šis Žodis. Jei liksite išorėje, jei nesistengsite įžengti į savo šventovę, vėliau nebegalėsite Manęs klausyti, pasitrauksite ir toliau nešiosite ant pečių tą naštą, kurią nešėte atvykdami – vargų, ligų ir nusivylimų naštą.

27. Mokykitės iš tų, kurie jau ruošiasi Mane išgirsti, visų pirma įžengdami į vidinę šventovę, esančią sieloje. Jie stiprinasi ir gydosi mano meilės žinia.

28. Jums trūksta tikėjimo, kad galėtumėte pakelti veidą ir viltingai nusišypsoti, be baimės ir be nepasitikėjimo pažvelgti į ateitį, nes ateityje esu Aš.

29. Kaip dažnai sergate vien dėl to, kad taip mąstote; juk kiekviename žingsnyje manote, kad jus persekioja likimas, o skausmas tyko. Tada savo mintimis pritraukiate tamsias jėgas, kuriomis užgožiate savo materialų gyvenimą ir dvasinio kilimo kelią.

Tačiau Aš esu čia su jumis, kad iš naujo uždegčiau tikėjimą gyvenimu, tiesa, amžinybe, tobulą ramybę, taip pat kad išmokyčiau jus pritraukti šviesą.

30. Mokiniai, dieviškasis planas buvo, tebėra ir bus jus padaryti tobulus. Tačiau jei Dievas jūsų ugdymui suteikė tobulumo sampratą – kodėl tada užtemdyti šios tiesos šviesą, kurią Tėvas įdėjo į jūsų esybę, kaip ir į viską, ką Jis sukūrė? Žinokite, kad žmogus panašus į Visatą, o Visata – į žmogų. Visata yra didžioji Viešpaties vaikų buveinė. Tačiau joje yra daug gyvenamųjų erdvių, per kurias turite eiti siekdami tobulumo, o žmogaus siela yra šventovė, kurioje turi gyventi jūsų Viešpats.

31. Jei suprasite mano žodį, netrukus pasakysite: „Tėve, jau šiandien atverk mano vidinės šventyklos vartus, kad Tavo esmė, kuri yra gyvybė ir sveikata, išmintis ir jėga, įsiskverbtų į mane.“

32. Sakau jums: jei taip kreipsitės į Mane, taip ir atsitiks, nes siela prisiėmė savo užduotį. Tada pamatysite, kaip Aš apsieiškiu per jus, taip

pat per jūsų kūną – tą nereikšmingą daiktą, kuris vis dėlto savo sandara pasižymi didybe.

33. Šiandien jūs gyvenate šiame pasaulyje, rytoj gyvensite kitame, už Žemės ribų, ir iš kiekvieno pasaulio panaudosite tai, kas būtina jūsų tobulėjimui.

34. Visur sutiksime savo brolius ir seseris, nes visata pilna būtybių, ir visi jie yra Dievo vaikai.

35. Saulės, žvaigždės, pasauliai, gamtos karalystės, visų rūšių būtybės, atomai, jėgos – viskas, nuo aukščiausio angelo iki nežinomo roplio, – jie visi yra Absoliučiosios Būtybės vaikai, viskas kyla iš Jo. Jūs žinote, kad nėra turto, kuris neturėtų savininko, o šio visuotinio turto savininkas yra Dievas.

36. Dabar klausiu jūsų, mokiniai: ar įmanoma, kad jūs sergate? Ar įmanoma, kad esate nuliūdę, nors šis mokymas skirtas tam, kad padarytų jus laisvus ir laimingus?

37. Tam, kad suprastumėte Apreiškimą, kurį jums atnešiau, reikalingas dvasinis apšvietimas, kurį jums gali suteikti tik Aš, Sielos Mokytojas.

38. Jei iki šiol vis *labiau* jautėtės esą kūnas, o ne siela, dabar Aš jus mokysiu būti ir jaustis labiau siela nei kūnu. Tai yra išganymas, išgelbėjimas ir ramybė.

39. Kartais jūs klausiate savęs, kodėl šiais laikais kenčiate daugiau nei praeities laikų žmonės ir kodėl turėjote ateiti, kad įvykdytumėte dvasinę misiją, kurios anksčiau neturėjote. Tačiau Aš jums sakau: ši užduotis – dvasiškai eiti gėrio ir šviesos keliais, kad pasiektumėte dieviškojo kalno viršūnę – visada buvo jūsų sieloje. Kita vertus, dabartiniame gyvenime susikaupė senos skolos – neužbaigti darbai ir neįvykdytos misijos.

40. Kas nesugeba suvokti naujo gyvenimo prasmės, tas maištaus prieš mano teisingumą ir laikys savo atpirkimo pareigą bausme. O kas naujame gyvenime įžvelgs galimybę sumokėti skolas ir nuplauti dėmes, tas laimins Viešpaties vardą.

41. Jūs dar esate maži vaikai, ir kaip maži vaikai turite būti nuoširdūs. Nesigėdykite prašyti Manęs savo maldose smulkmenų. Svarbiausia, kad jūs melstumėtės, kad Aš jus įkvėpčiau ir auklėčiau.

42. Melskitės, naudokitės mano išsireiškimais, stiprinkite ir gydykite tikėjimu bei jėga, kurią jie skleidžia.

43. Rytoj, kai jūsų malda bus skirta nebe ligų gydymui, o atgaivinimui bendraujant su Tėvu, jūsų siela klajos po sritis, kurios protui nežinomos. Vieniems jūs nešite savo šviesą, iš kitų parnešite žinias, o iš dar kitų gausite padrąsinimą ir džiaugsmą sielai.

44. Dievas, kuris yra jumyse, skelbs savo žinias per jūsų lūpas, jei jūsų siela ir kūnas sugebės jas perteikti.

45. „Kaip įmanoma, kad Dievas kalbėtų per žmogų?“, – galite savęs paklausti. Tačiau Aš jums sakau: savo laiku „Žodis“ tapo žmogumi, kad ištartų Dievo Žodį. „Žodis“, kuris yra Išminties išraiška, įsikūnijo, o jo kūnas buvo žmogus Jėzus.

46. Kodėl jūs, kurie esate To, kuriame kalbėjo „Žodis“, mokiniai, neturėtumėte to atskleisti per sielą ir net per kūną?

47. Šiandien jūs dar esate mokiniai ir ne visada sugebate suprasti mano pamoką. Tačiau kol kas kalbėkite su Dievu savo širdimi, savo mintimis, ir Jis jums atsakys jūsų esybės gėlmėse. Jo žinia, kuri kalbės jūsų sieloje, bus aiškus, išmintingas, mylintis balsas, kurį jūs palaipsniui atrasite ir prie kurio vėliau priprasite.

48. Pradžioje būtina apmąstyti žinutes, kurias gaunate atsakydami į savo maldas, kad tikrai atpažintumėte tas, kurias gaunate iš savo Tėvo, ir niekada jų nesupainiotumėte su savo klaidinančios sielos balsais, idėjomis, mintimis ir net apreiškimais. Tik tyloje ir meditacijoje galėsite atpažinti kelią, kuriuo kiekviena žinia pasiekia jus.

49. Kas iš žmonių galėtų pasakyti, į kokias dvasines sferas įsiskverbia jo siela ir iki kokio Šviesos aukščio ji sugeba pakilti? – Niekas. Todėl dažnai klysta tas, kuris nežino maldos, bendravimo su Dievu ir dvasinio apmąstymo kelių. Nes vietoj to, kad eitų link Šviesos, jis įsiskverbia į tamsias sferas, iš kurių gauna blogas įkvėpimas ir klaidingas žinutes.

50. Stenkitės, bandykite įgyti žinių, vedančių į amžinąją Dvasios šviesą – ten, kur yra jūsų kilmė ir jūsų tikslas.

51. Mano Žodis skleidžia sveikatos srautus. Jei pasirengsite priimti, tapsite sveiki. Jei taip sugebėsite pasiekti sveikatą, įrodysite, kad išgydėte save Dvasios pagalba.

52. Prašykite, melskitės, kreipkitės į Mane. Aš dar keletą jūsų įgysiu.

53. Tegul jūsų gyvenimas tampa vis harmoningesnis, sudarant vieną šeimą su visais savo broliais ir seserimis – esamais ir nesamais, matomais ir nematomais.

54. Tada džiaugsitės dar niekada nepatirtu vidiniu ramybe, kylančia iš dieviškojo įsakymo mylėti vieni kitus laikymosi.

55. Mylimieji „darbininkai“: matau, kaip uoliai dirbate laukus, ruošiate žemę ir sėjate į ją sėklą, kuri rytoj duos jums vaisių ir taip atlygins jūsų pastangas. Atrinkite sėklą ir iškasinėkite žemę, nes dabar pradėdate metus, kurie yra pirmieji iš paskutiniųjų trijų metų, per kuriuos Aš šitaip apsieikšiu tarp jūsų. Laiko, kuris dar liko, yra nedaug, ir jūs turėsite skubėti ruoštis. Nes Aš noriu jus palikti ne kaip silpnus vaikučius, bet kaip pažengusius mokinius, kurie jau yra arti to, kad taptų Mokytojais.

56. Po mano išvykimo jūs būsite atsakingi už tai, kaip savo žodžiais ir darbais aiškinsite mano mokymą. Žmonės vertins mano mokymą pagal jūsų darbus ir jūsų gyvenimą.

57. Jums netrūks mano įkvėpimo. Jo dėka jūs atpažinsite momentą, kuriuo turite kalbėti, ir tai, ką turite pasakyti. Aiškiais, tiksliais ir paprastais žodžiais turite skelbti Anapusinio pasaulio egzistavimą, kurį Aš jums apreiškiau, ir taip su tikra meile nutiesti dvasinį kelią savo artimiesiems, o savo žodžius visada turite patvirtinti darbais ir pavyzdžiu.

58. Pamažu jūs mokotės kitų kančias jausti kaip savąsias. To priežastis yra ta, kad jūsų siela, pasisotinusi mano mokymu, pakyla, įveikia atstumus ir įsiskverbia į Anapusio paslaptis, kur ji atranda, kad visų būtybių kilmė yra viena: Tėvas, kuriame jūs visi esate broliai ir seserys.

59. Tačiau ne tik jūsų siela gavo postūmį tobulėti mano darbe. Taip pat išsivystė ir jūsų protiniai sugebėjimai, kai pajutote, kaip dvasinė įkvėpimo jėga jumyse vis stiprėjo, ir pastebėjote, kad vis geriau suprantate tai, ko anksčiau aiškiai nesuvokėte, o paslaptys atsiskleidžia.

60. Jei jums nepavyksta visiškai įsiskverbti į dvasinį pasaulį, kad suvoktumėte ir pajustumėte viską, kas jame yra, tai todėl, kad jūs vis dar esate veikiami materijos spaudimo ir pasaulio įtakos.

Aš jums daug ką atskleidžiau, bet tikrai sakau jums: žmogus niekada dar šioje žemėje nesupras, koks yra pasaulis, kuris jo laukia, kaip ten gyvena siela, kokias palaimas ji patiria Dieviškumo akivaizdoje ir kaip tas, kuris yra pilnas netobulumų, gauna savo apvalymą.

61. Jeigu žmogiškasis protas suvoktų tyros sielos džiaugsmą anapus, tuomet tas palaimingumas turėtų ribas, kokias turi žmogus. Todėl sakau jums, kad iš čia jūs to nesugebate suvokti, tačiau galite numanyti.

62. Taip pat negalite įsivaizduoti skausmo intensyvumo, kurį patiria siela, kai jos sąžinė ją atveda prieš mano dieviškumą. Todėl Aš jums nuolat sakau: pasiruoškite ir pakelkite savo sielą, nes jai bus apreikšti mokymai, kuriuos ji privalo žinoti. Supraskite, kad tarp sielos ir proto turi būti tikras suderinamumas, kad jau čia galėtumėte įgauti bent menką supratimą apie tą tiesą.

63. Aš leidau, kad jūsų protas augtų ir begalybėje ieškotų jam reikalingos šviesos. Aš suteikiau jums valios laisvę, kad patys pasirinktumėte savo kelią. Tačiau Aš savo įsakymus pastatiau aukščiau už jūsų valią. Tame įstatyme galėsite atpažinti teisingą kelią, jame rasite žinių, kurios padės jums išgryninti savo darbus. Jei nenorėsite eiti šiuo keliu, esate laisvi nuo jo nusigręžti. Tačiau nebegalėsite apgaudinėti savęs, jūsų sąžinė nuolat kalbės jums.

Net ir tada, kai jūs – jau be žemiškojo kūno – atsidursite priešais Mane, tas vidinis sąžinės teisėjas jus teisia ir pasakys, koku apvalinimo keliu turite eiti. Ta teisingumo šviesa yra dalis paties Dievo, kuris yra jumyse ir kuris moko jus mylėti gėrį ir atmesti blogį.

64. Šiais pasirengimo metais turėtumėte pasišvęsti mano mokymų studijavimui. Nes yra daug širdžių, kurioms reikia jūsų žodžio. Yra pavargimas nuo tokio didelio ištvirkavimo, yra alkis gyventi *dvasiškai*.

65. Šio darbo mokiniai suteiks dvasinį maistą, ištaisys klaidingas sampratas, kurias žmonija iki šiol puoselėjo, skleis Gerąją Naujieną apie šiuos laikus, kuriuose jūs gyvenate, praneš apie pasaulėžiūrų ir gyvenimo tolesnę raidą, kurią atneš šie laikai, tarnaus žmonėms, nedarydami skirtumo tarp klasių, sektų, religijų ar rasių, ir atsižvelgs į kiekvieno dvasinius ar fizinius poreikius. Šie mokiniai bus tarsi švyturys, apšviečiantis nelaimės ištiktojo valtį, bus žvaigždė, gelbėjanti tą, kuris naktį klaidžioja be orientacijos.

66. Jie nestatys akmeninių bažnyčių, nei statys altorių, kad paskelbtų savo darbus. Jie pastatys didžiulę *dvasinę* katedrą, kurios akmenys bus žmonių širdys, suvienytos meilės jėga.

67. Atidžiai klausykitės mano mokymų, kuriuos teikiau per pastaruosius trejus metus. Nes mokiniai, kurie išmoks šiuos mokymus, po 1950 metų taps mokytojais. Tuo metu, kai pagal mano valią turėsite susivienyti ir iš tikrųjų pakilti pas mane, aš apšviesiu jus savo įkvėpimo šviesa, kad atliktumėte didelius ir esminius darbus. Tačiau pasiruoškite tam, nes kai ateis mano nustatytas laikas, aš nebesinaudosiu balso nešėju.

68. Mano Šviesa spindės kiekviename iš mano vaikų, besiruošiančiame tiesioginio bendravimo su Mokytoju laikui. Bet jos nebus tuose, kurie parduoda mano darbą ir tampa prekiautojais. Pasiruoškite, kad, kai 1950 metais baigsis mano Žodis, jūs būtumėte supratę, kaip elgtis, kad galėtumėte eiti pirmyn šiuo keliu. Nes – klausykite atidžiai! – visi, kurie nepasirengę pakankamai, pateks į sumaištį.

69. Supraskite, mylima tauta, kaip pagal mano valią turite skleisti mano Žodį žmonėms. – Kad nepatirtumėte nesėkmės, neturėtumėte siekti iš karto pakeisti įpročių, kuriuos žmonija puoselėjo šimtmečius. Suteikite jai mano mokymą, ir ji suvoks klaidas, kuriose gyveno. Mano mokymo įtikinamumas apšvies jos suvokimą, ir tiesa bus pripažinta. Tada tai, kas jos akyse kadaise atrodė klaidinga, spindės begaline šviesa.

70. Mano vaikai, Aš buvau su jumis ir paliečiau jūsų širdis, kad jūs jose paruoštumėte Man vietą, kurioje galėčiau gyventi amžinai.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 206

1. Mano gailestingumas jūsų atžvilgiu kyla iš mano meilės ir nuolat liejasi ant visų būtybių. Mano meilė nuolat jus laimina ir atleidžia bei padeda jums pakilti savo tobulėjimo kelyje, kad jaustumėtės arti manęs ir taptumėte verti pripažinti save mano vaikus.

2. Aš jums daviau savo Įstatymą, kad savo elgesiu juo vadovautumėtės. Tai yra kelias, kurį jums nubrėžiau nuo pat laikų pradžios, tai yra pagrindas, pamatas, ant kurio turite statyti savo darbus. Šis Įstatymas jums parodys jums būtinus principus, nes jame yra įtvirtinti mano išmintingi įsakymai.

3. Šis Žodis, kuriuo Aš šiandien jus mokau, yra to mokymo, kurį Aš jums daviau nuo pat pirmųjų laikų, tęsinys, ir jis nesibaigia, nes neturi nei pradžios, nei pabaigos. Ir kuo labiau jūsų siela tobulės, tuo geriau suprasite mano išmintingas pamokas, mano troškimą, kad jūs tobulėtumėte.

4. Aš įkvepiu jums aukščiausią dvasinio tobulėjimo būdą, kad mane mylėtumėte pačiu deringiausiu būdu ir kad būtumėte imlūs mano apreiškimams bei galėtumėte juos teisingai išaiškinti.

5. Kai išstudijuosite mano Žodį ir sugebėsite iš jo išgauti jo prasmę, jausitės sustiprėję, visiškai patenkinti. Tada turėsite su meile kreiptis į visą žmoniją, kuri nieko nežino apie mano atėjimą šiais laikais, ir užuojautos jausmas užpildys visą jūsų esybę. Jūs atsigręšite į savo artimus, kad jiems atskleistumėte tai, ką Aš jums pasakiau, ir suteiksite jiems visą turtą, kurį Aš jums palikau, tarsi tai būtų šventas turtas jūsų rankose.

6. Žmonijai reikia šviesos, kad ji galėtų žengti žingsnį į priekį. Visose būtybėse, remiantis tikėjimu, glūdi alkis, troškimas gyventi, pažinti tiesą, taip pat sužinoti, kur veda kelionė. Aš juos mokysiu per tuos, kurie pasiruošę ir savo sudėtingoje misijoje sugeba su meile ištaisyti visas klaidas, kurias jie aptiks jų kulto apeigose. Jūs pradėsite šią misiją ir stengsitės imti mane pavyzdžiu. Savo pastangose malšinti skausmą nedarykite skirtumo tarp vargšų ir turtingųjų. Neprimetkite savo tikėjimo ir neverkite nieko priimti jūsų įžvalgų. Nesusiskaldykite dėl mano sugrįžimo ir nekovokite su tais, kurie turi senuosius Testamentus, jei jie nežino mano paskutiniųjų mokymų arba nenori jų priimti.

7. Atneškite šviesą į tamsą, atneškite ramybę širdims ir nuraminkite tų, kurie manęs laukė, nekantrumą. Padėkite savo artimiesiems, tada Aš saugosiu jūsų šeimas ir jūsų turtus.

8. Jei veiksate tokiu būdu, žmonių sielose pastatysite šventyklą, kuri išliks ir kurioje bus vykdomas garbinimas, kurio visada tikėjausi iš žmonių, savo mylimiausių vaikų.

9. Rūpinkitės, kad jūsų darbai būtų nuoširdūs. Visada sakykite tiesą, būkite mano mokiniai. Šiais žodžiais Aš kreipiuosi į ateities žmones, į visus tuos, kurie nori sekti manimi ir imti mane pavyzdžiu.

10. Kai praeis 1950-ieji metai, neieškokite konkrečios vietos, kur melstis ar studijuoti mano Žodį. Tam pasirinkite namus, vietą lauke arba tą vietą, kur uždirbate duoną. Imkite pavyzdį iš mano dvylikos mokinių, kurie, kur tik bebūtų, sugebėdavo rasti šventovę, nes ją turėjo savyje, savo sieloje, o jų poelgiuose esantis didingumas ir išaukštinimas buvo grindžiamas jų pakilimu ir bendryste su Manimi.

11. Kol žemėje bus kančių, kol bus vargų, Marijos užtarimas nė akimirksniai nesiliaus, o jos Dvasia apšvies visų jos kūrinių gyvenimą.

12. Jūs man siūlote savo širdies prieglobstį, iš kurio mane šaukėte, ir aš nedelsdamas atskubėjau į tą susitikimą.

13. Mano kelyje jūs patyrėte sielos ramybę, kurios žemėje niekada anksčiau nebuvote radę. Troškdami saldumo savo gomuriui, jūs nukeliavote daug kelių, kol radote mano Žodžio medų.

14. Nuo vaikystės, per jaunystę ir iki brandaus amžiaus jūs nenuilstamai ieškojote teisingo kelio, nes nuklydote nuo kelio, o rūko debesys stabdė jūsų žingsnius. Bet mano Dvasios šviesa pasirodė prieš jus, ir ta diena buvo jūsų prisikėlimo diena, kuri yra ne mažiau svarbi nei jūsų gimimo diena.

15. Nepamirškite tos dienos, kai pirmą kartą išgirdote mano Žodį, nes tai buvo akimirka, kai sugrįžote į Šviesos gyvenimą.

16. Jūs atėjote, trokšdami, ir tyrinėjote mano Žodį – vieni nuolankiai, kiti išdidžiai, bet visus traukė mano Buvimo galia. Jūs *turėjote* ateiti pas Mane. Jūsų laukė tiek daug dalykų! Tačiau kol vieni paniekino mano glamonę, nusisuko nuo manęs ir pasuko neaiškiu keliu, kiti pasiliko su manimi, kad džiaugtųsi mano žodžiais ir atsiduotų tarnystei mano darbui.

17. Aš esu visuose savo vaikuose, net žudiko širdyje. Aš nuo niekieno neatsitraukiu, o arčiausiai esu to, kuris mano esąs labiausiai to nevertas.

18. Tie, kurie atėjo, raginami melstis už tuos, kurie nuklydo. Bet nebūkite jų teisėjai, nes ir jie pasieks Šviesą.

19. Nelaukite, kad žmonės pasikeis savaime, jei jūs patys nebuvote jiems pavyzdžiu. Aš nenoriu, kad taptumėte parazitinėmis augalų rūšimis.

20. Jūs turite sustabdyti žmonių nevaldomą bėgimą per Žodžio dovaną, kurią Aš jums daviau. Aš patikėsiu jums žmones kaip trapias gėles, kurioms reikia laistymo ir priežiūros. Nes žmonės ateis pas Mane iš visų kelių, ir net iš kalėjimų ateis žmonės, kad taptų mano mokiniais. Bet jei šiandien nevykdysite savo užduoties, jūsų siela turės sugrįžti, kad prikelti „mirusįjį“, kurį palikote pakelėje, – turėsite sugrįžti, kad išgydytumėte ligonį, į kurį neatsižvelgėte, turėsite stengtis gauti duonos, kad ją pasiūlytumėte

alkanajam, kuriuo nesirūpinote. Bet kam ieškoti tokios skausmingos atpirkos, jei dabar galite ją įvykdyti atlikdami savo pareigą?

21. Žmogaus mokslas yra didis, bet mokslininko siela užmigo ir leidžia žmonėms mirti. Todėl Aš įdėjau į jūsų rankas gydomąjį balzamą, kad jūs, tapę žmonių gydytojais, parodytumėte pagalbos ir meilės pavyzdį.

22. Pasaulyje prasiverš epidemijos, ir didelė žmonijos dalis dėl to žus. Tai bus nežinomos ir retos ligos, prieš kurias mokslas bus bejėgis.

23. Visas pasaulis bus išvalytas nuo piktžolių. Mano teismas pašalins savanaudiškumą, neapykantą, nepatenkinamą galios troškimą. Pasireikš didžiuliai gamtos reiškiniai.

24. Tautos bus nusiaubtos, o ištisi kraštai išnyks. Tai bus pavojaus signalas jūsų širdims.

25. Kelias paruoštas. Aš esu jūsų vedlys, neatsiejamas nuo jūsų gyvenimo kelio.

26. Palaimintoji Izraelio tauta: būk laukiama savo Viešpaties akivaizdoje – to Viešpaties, kuris švelniai ir nuolankiai apsigyvena pas jus šioje vietoje. Tačiau tai nėra materialioji vieta, kurioje Aš apsireiškiu. Mano buveinė yra jūsų širdyse, nematoma, tai ta, kurią jūs Man siūlote savo sielos pakilimo akimirką.

27. Aš žinau, kad jums trūksta mano Žodžio. Kas iš jūsų taptų be jo, mano tauta? Aš žinau, kad jums manęs reikia, ir Aš nenuilstamai ateinu, kad jus sustiprinčiau. Mano Žodis jums pataria ir pakelia – šis tyras ir šviesus Žodis, kurio jūs nerasite nė vienoje žmogaus rankomis parašytoje knygoje.

28. Mokslininkai, kurie mane išklause, jūsų akivaizdoje nepripažįsta, kad šis Žodis neprilygstamas jokiame kitame. Tačiau giliausiai savo širdyse jie tai suvokia.

29. Šiuo būdu Aš leidau jums pajusti sielos ramybę, kurios anksčiau žemėje negalėjote rasti. Jūs nueisite daug kelių. Kaip nežinojantis kolibris, jūs išbandėte daugybę medaus sodų, skraidydami nuo žiedo prie žiedo, bet nė vienas nebuvo saldesnis jūsų gomuriui. Tačiau šis žodis, kuris jūsų lūpose virto medumi, ištrino visus skonius, kuriuos anksčiau ragavote.

30. Jūs be perstojo ieškojote teisingo kelio ir radote įvairius takus. Jūs kovojote su tamsa, tačiau jūsų greitas bėgimas tapo lėtas ir pavargęs.

31. Tačiau mano Dieviškosios Dvasios šviesa jums nušvito, ir ta jūsų Dvasiai bei sielai nepamirštama diena įamžinta Anapusiojo pasaulio atminties knygoje, kurioje savo dvasinėmis akimis turėsite perskaityti viską, ką padarėte žemėje, ir viską, ką išgirdote iš Mokytojo. Ta diena jūsų sielai buvo prisikėlimo į malonės gyvenimą diena.

32. Kai kurie iš jūsų atvyko čia kaip sėkmingi žmonės, kiti – kaip vargšai. Vieniems ir kitiems buvo nustatytas laikas. Jūs *turėjote* ateiti pas savo Tėvą, kuris jūsų su meile laukė, kuris jus pasveikino ir leido jums prisikelti dvasiniam gyvenimui.

33. Mano žodžiai pripildo jus džiaugsmu, ir jūs jaučiate, kad jus apgaubusi fizinė materija trukdo jums visiškai atsiduoti mano palaimintajam darbui. Tačiau jūs paklūstate – nes žinote, kad mokiniams neleidžiama kištis į mano aukštus sprendimus, kad mokinys turi būti atsidavęs ir paklusnus, kad per šį materialų kūną jūs pažinsite tiek Šviesos kelią, tiek melo ir tamsos takus.

Galingo medžio pavėsyje jūs mėgausitės gerovės vaisiais ir pašalinsite nesutarimų obuolį. Žalios palmės pavėsyje jūs atsigaivinsite ir prižiūrėsite, kad jos lapai nebūtų sunaikinti vikšrų, o plėšrieji paukščiai ant jos nestatytų savo lizdų.

34. Aš palikau jus eiti savo keliais, kad pažintumėte visų rūšių medaus skonį ir galiausiai išsirinkite tą, kuris jūsų gomuriui skaniausias. Aš leidau jums pažinti abi kraštutines puses, kad, vedami mano dieviškojo atomo dvelksmo, sugebėtumėte atskirti ir visada linkstumėte į gėrį.

35. Mokytojas jums sakė: už tų durų, kurias rasite užrakintas ir kurias vadinate „mirtimi“, yra gyvenimas. Gyvenimas – tai Aš. Mirtis – tai tai, ką jums atneša pagunda, kuri apakina jūsų akis ir neleidžia jums gyventi šalia manęs. Tačiau jūs turite galingą ginklą, kuris išlaisvina jus nuo pagundos: tai malda. Tai ginklas, kuris suteikia jums stiprybės jausmą, priartina jus prie mano dieviškumo ir leidžia jums eiti savo sielos tobulėjimo keliu kartu su manimi.

36. Aš, Tėvas, niekam neatsisakiau savo meilės ir atleidimo glėbio, net tiems, kurie pasidavė pagundai ir nugrimzdo į bedugnę. Aš niekam nepaskyriau pasmerkimo. Nei žemėje, nei „Dvasiniame slėnyje“ nėra bejėgių būtybių. Kas iš jūsų galėtų būti išmestas iš mano glėbio dėl to, kad yra nusidėjęs ir nevertas gauti mano gailestingumo? Aš gyvenu užsispyrusio nusidėjęlio širdyje, kuris negalėjo priimti mano Dieviškosios Dvasios šviesos, nes nekreipė dėmesio į šauksmą, sklindantį iš jo sąžinės balso. Ar manote, kad Aš nuo jo atsitraukiau dėl jo blogų poelgių grandinės? Ne, tikrai ne. Aš esu visų kūrinių Tėvas, neatstumdamas nė vieno iš savo vaikų. Aš esu Meilė, ir kaip mylintis Tėvas Aš nė vieno iš savo tautos neapleidžiu.

37. Jums tenka melstis už nuklydusįjį, prašyti, kad mano Dvasios šviesa apšviestų jo sielą, kad jis pabustų, suplėšytų pagundos pančius ir išvartų tamsą, kuri jį apakino.

38. Bet Izraelis miegojo. Izraelis tikisi, kad žmonės atsinaujinimą pasieks savo nuopelnais. Jis neužėmė vietos, kuri jam priklauso, nes jo užduotis yra būti pavyzdžiu kitiems.

39. Tačiau tau, tauta, sakau: kam Aš palikau savo Įstatymą? Argi užsispyrusių nusidėjėlių rankose? Įstatymas yra jūsų rankose. Tad kas yra atsakingas už tai, kad mano įsakymai dar nėra vykdomi? – Izraeli! Bet be to Aš jums sakau: kodėl jūs savo augalą pavertėte parazitu žemėje? Kodėl neišvykote vykdyti užduočių, kurias Aš jums daviau? Kodėl leidžiate nusidėjėliui toliau eiti savo keliu nevaržomai? Kodėl nepriartinate jo prie Manęs ta Žodžio dovana, kurią Aš jums patikėjau, ir nekalbate su juo Mano vardu? Ar norite, kad tamsa ir toliau aklintų žmogaus akis? Ar nežinote, kad per jūsų tarpininkavimą tamsa turi būti pašalinta?

40. „Kelkitės, tauta“, – sako jums Tėvas. „Eikite ir pakelkite nupuolusiuosius. Aš turiu žmonijai duoti naujas užduotis. Didžiuosius ir naujas užduotis Aš duosiu kiekvienai tautai, kiekvienam jos valdovui ir kiekvienam jos gyventojui.“

41. Pas jus įvyks didžiuliai reiškiniai. Pasišauks metų laikai. Žiemos bus atšiaurios, ir jūs nežinosite, kada ateis pavasaris. Nes žmonės nustatė jo laiką. Bet kas galėtų pasipriešinti mano valiai? Lietūs bus sulaikyti ir nepasieks jūsų laukų. Todėl pasiruoškite, tauta, nes artėja chaoso laikas tarp jūsų, ir Izraelis turi sustiprinti savo kovą.

42. Pas jus viešpatuoja taika. Išsaugokite ją! Neišvarkykite šios taikos iš savo širdžių. Šią tautą išsirinkau Aš, ir nėra mano valia, kad ji būtų pažeista. Tačiau būkite pasirengę, nes per jūsų dvasinės misijos vykdymą ši tauta ir žmonija turi gauti šviesą.

43. Štai Aš esu čia, Izraeli! Jūs girdite tik Mano balsą, nematydami Manęs. Bet pasitenkinkite tuo, kad girdite dangiškojo varpo skambesį.

44. Aš seku jūsų šauksmo balsą į jūsų nakties poilsio kampelį. Nė viena jūsų kančia negali likti nepastebėta Mano akyse, ir Aš duosiu jums viską, kas naudinga kūnui ir sielai.

45. Aš neduosiu jums netikrų turtų, nes jūs patys save pražudytumėte. Tačiau Aš noriu jus išgelbėti, kad po šio gyvenimo pakelčiau jus į savo dešinę.

46. Prašykite Manęs turtų sielai, ir Aš juos jums duosiu. Nepuoškite savo kūno, palikdami sielą nuogą.

47. Mano Įstatymas, duotas žmogui per pirmuosius du laikotarpius, dar nebuvo laikomasi. Todėl Aš vėl esu pas jus, kad jus išgelbėčiau.

48. Nuo 1866 metų mano Žodis skamba šioje tautoje, kurioje kristaliniai vandenys iš šaltinių liejasi ant dvasiškai ištroškusių. Čia Aš apsistoju, kad sušvelnintų mano mylimų vaikų akmenines širdis.

49. Ach, jei tik visi ateitų Manęs klausytis! Tačiau kai kurie, nors ir išgirdo Mane, mieliau renkasi nelygius, akmenimis nusėtus kelius, užuot ėję Viešpaties šviesos taku. Bet tai yra jūsų brolis, nedėkingasis, nepaklusnysis, kuris vietoj amžinojo gyvenimo duonos mieliau valgo žemės kartų duoną.

50. Palaiminti esate jūs, kurie pasiliekiate su Manimi, nes žinote, kad Aš esu Kristus, laukiantis „pasiklydusio sūnaus“.

51. Jūsų Tėvas atėjo jus mokyti savo mokymo – to dvasinio mokymo, kuris neleidžia fanatizmo, kuris moko jus tobulai vykdyti dieviškąjį įstatymą ir žmogiškuosius įstatymus.

52. Aš nemokiau jūsų žaloti ar žudyti savo kūną, kad pelnytumėte mano atleidimą. Vienintelė atgaila, kurią priimu iš jūsų, yra ta, kai atsisakote to, kas žalinga ar bloga, nors dažnai ir su skausmu širdyje. Kiekvieną kartą, kai taip elgėtės, jūsų širdis pajuto mano Dvasios ramybę.

53. Aš taip jums kalbu, nes nenoriu, kad jūsų siela vilktųsi po žemės dulkes, nors jos tikrasis pasaulis yra kitoks.

54. Ar žinote, kas jūsų laukia po šio gyvenimo? Kur nueis jūsų siela? Sakau jums tik tiek: budėkite ir melskitės. Mokykitės ir veikite. Jūs esate keliauninkai šiame pasaulyje, bet netrukus ši kelionė baigsis ir jūs būsite arčiau Manęs.

55. Per tris amžius Aš pasirinkau skirtingas apreiškimų žmonijai formas: Pirmajame amžiuje per Mozę, kad nukreipčiau jūsų žingsnius į laisvę ir šviesą. Antrajame amžiuje tapdamas žmogumi, kai „Žodis“ tapo žmogumi ir paliko pasauliui išganymo pėdsaką. Šiandien Aš atvykau ant „Baltojo debesies“, kaip taikos vaivorykštė, kad pasakyčiau jums: ateikite, trokšdami Šventosios Dvasios šviesos. Nenoriu, kad lauktumėte naujų laikų, kad išeitumėte, nes ateinantys laikai atneš didesnį skausmą ir sunkesnius išbandymus.

56. Dabar Aš palieku Trečiąjį Testamentą, kad jį studijuotumėte ir laikytumėtės jo. Juk jau artėja 1950-ieji metai.

57. Jei nepasinaudosite mano pamokymais, jūs karčiai verksite, kai išgirsite, kaip Mokytojas jums sako „Sudie“. Argi to laukiate? Ar laukiate, kol plis ir marai, ir badas, o į jūsų namus įsikels sielvartas ir skausmas?

58. Noriu jus palikti vieningus ir stiprius. Neatsisakykite vieni kitų, mylėkite vieni kitus, ir taika apims visą pasaulį.

59. Kurie iš jūsų rytoj plauks per jūras, kirs kalnus ir žengs į tolimas šalis? Kurie turės palikti savo šeimas, savo vaikus, kad neštų mano žodį tautoms?

60. Budėkite ir melskitės, nes dar *iki* 1950 metų jūs vieni valgėte duoną, kurią Aš jums daviau. Jūs suspaudėte rankas, kad paslėptumėte šio valgio likučius, ir paslėpėte vandenį, nepagalvodami apie ištroškusius. Bet viskas

pasikeis, ir po šių paskutiniųjų trejų metų, per kuriuos Aš jums duosiu savo Žodį, jūs išeisite kaip Mokytojai, kad mokytumėte naujokus.

Išvalykite save nuo daugelio savo netobulumų, kad būtumėte tyri ir galėtumėte būti pavyzdžiu bažnyčioms ir sektoms. Pasiruoškite, nes daugelis iš tų, kurie šiuo metu Mane klauso, atsigręš nuo Manęs. Kiti išeis ir darys savo valią. Tarp jūsų yra tas, kuris Mane išduos, kuris Mane išduos ir parduos.

61. Studijuokite mano Žodį, kad rytoj nesakytumėte: „Jis buvo žmogus, kuris kalbėjo, o ne jūsų Dievas.“ Tačiau kas gali jums kalbėti taip, kaip aš kalbėjau? Koks žmogiškasis padaras turi gebėjimą pakeisti ir atnaujinti tautą taip, kaip aš tai padariau?

62. Netrukus jūs nebegirdėsite šio balso, bet prisiminsite, kad Aš buvau su jumis nuo 1866 iki 1950 metų ir kad, nors daugelis Manęs klausėsi, kai kurie iš jų išstūmė mano žodį iš savo širdies. Jūs, kurie buvote su Manimi, būsite su Tėvu ir amžinybėje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 207

1. Būkite palaiminti, nes jums nebereikia jokio vaizdinio atvaizdo, kuris simbolizuotų Mane, kad pajustumėte Mano buvimą. Tai yra žingsnis, kurį žengėte link dvasinio tobulėjimo.

2. Prieš jūsų akis driekiasi platus laukas, kuriame galite studijuoti vieną pamokymą po kito, niekada nepasiekdami pabaigos. Nes šis gyvenimas, kurį turite kaip žmogiškosios būtybės, nebus pakankamas, kad viską suprastumėte.

3. Kaip pasikeitė jūsų aplinkos vaizdas nuo to laiko, kai išgirdote Mano balsą! Šydas, dengęs jūsų akis, suplėšėsi, ir jūs nebegalite jų užmerkti. Juk kas iš tų, kurie pamatė Šviesą, norėtų vėl būti tamsoje?

4. Jūs nebegalite savo širdyje slopinti susižavėjimo, dėkingumo ir meilės, kurią jaučiate Man, ir tai Man įrodote savo dvasinėse maldose bei veiksmuose. Jūs jau pamiršote išmokus atmintinai maldos tekstus, pilnus dirbtinių ir parinktų žodžių, kurių jūsų protas nesuprato, o širdis nejuto. Tuomet jūs neturėjote tinkamų žodžių, kad galėtumėte kreiptis į savo Dievą.

5. Kai šiandien susiduriate su savo artimųjų vargais, skurdu ar skausmu, jaučiate, kad iš jūsų esybės gelmių kyla gailestingumo ir meilės jausmas – tai kalba, kuri geriausiai išreiškia jūsų troškimą daryti gera savo artimiesiems.

6. Jau seniai jūs pastatėte šventyklą, kad garbintumėte save. Jūs žavėjotės savimi, suvokdami galią ir viešpatavimą, kuriuos galėjote daryti kitiems žmonėms. Jūs mylėjote save, laikėte save stipriais ir galingais.

7. Aš palaužiau jūsų išdidumą ir taip pasiekiau, kad pajustumėte nuolankumą, nes suvokiate savo žemišką nereikšmingumą. Aš jums atskleidžiau, kad jūmyse yra kažkas, kas pagrindžia jūsų vertę ir jūsų jėgą, dėl ko jūs negalite tapti išdidūs, ir kad tas „kažkas“ yra jūsų Dvasia; kad jos didybė toli gražu nėra tokia, kokią jūs jaučiate savo kūniškoje esybėje. Nes Dvasia yra Dievo dalis ir stovi virš visko, kas materialu. Tai yra tikroji didybė, kurią Aš įdėjau į žmones. Tačiau turite stengtis, kad jo šviesa nesusilpnėtų, kad savo tobulėjimo kelyje nuopelnais pasiektumėte pakilimą.

8. Anksčiau, kai jūsų gyvenimą valdė aistros, jūsų dvasia jautėsi sukaustyta grandinėmis ir priespaudoje. Dabar jūs mokotės valdyti šias aistras, nes mano mokinių širdyse nėra vietos nei pasididžiavimui, nei savanaudiškumui, nei neapykantai. Dabar jūsų dvasia pradeda nukreipti jūsų veiksmus, mintis ir visus gyvenimo žingsnius, o šis paklusimas yra tarsi savanoriška atgaila, kuriai jūs pasiduodate, norėdami ištaisyti padarytus nusižengimus.

9. Taip dvasia vis labiau stiprės gėryje. Ir kai ji taip pasieks savo žmogiškosios gyvenimo kelionės pabaigą, jos šlovė bus tokia didelė, kad, palikdama šį pasaulį, ji visiškai įžengs į dvasinį pasaulį, neturėdama savyje nei arogancijos pėdsakų, nei sielvarto ženklų.

10. Kas su tokiu nuolankumu ir pakilimu pateks į Anapus, tas negalės pamiršti vargų, kuriuos paliko šioje žemėje. Tada jis sugrįš į ją, kad taptų silpnųjų, sergančiųjų ir nuklydusiųjų globėju ir sargu.

11. Vykdydami gerus darbus, išskleiskite savo dvasios dovanas, ir tikrai, Aš jums sakau: nelaimės, epidemijos, ligos pasitrauks nuo to, kuris išsaugo dvasinį tobulėjimą ir gerą pasiruošimą. Tai įvyks ne tam, kad jis tuo didžiutuotųsi. Juk jis to pasieks ne savo fizine jėga, o Dvasia, kuri per nuolankumą turi galią.

12. Susivienykite su Manimi ir klausykite mano žodžio.

13. Pasauliui reikia išgelbėjimo, reikia geros valios žmonių, kurie išeitų ir gintų mano mokymą.

14. Tai laikas, kai žmogus neturi visiško supratimo apie savo dvasinę padėtį.

15. Tų, kurie pabudo, nes išgirdo mano Žodį, skaičius yra labai mažas, palyginti su tais, kurie nieko nežino apie mano Apreiškimą. Yra keletas, kurie intuityviai jaučia Dvasinio artumą ir buvimą.

16. Žmonėms reikia gelbstinčios rankos ir gelbstinčio žodžio. Ta ranka ir tas balsas bus tie iš mano naujų mokinių, kurie didžiulėmis pastangomis perteiks dvasinę išmintį, kuri išgelbės nuklydusius.

17. Artėja išbandymų laikai. Aš jus mokiau, kad turėtumėte jėgų ir drąsos patirti viską, ką jums pranašavau. Šioje kovoje žmonės pradės suvokti, kad tautų karų ir jų pasaulėžiūrų kovų priežastis yra ta, jog jie gyvena nesupratime ir atitolę nuo Kristaus mokymo. Juk jei jos būtų laikomasi, pasaulis būtų malonus. Bet jei vietoj meilės viešpatauja egoizmas – kaip tada gali būti aiškumas protu ir dvasingumas gyvenimo darbuose? Kaip tokiomis aplinkybėmis Dvasia gali nugalėti kūno maištingumą, kad atskleistų savo esmę?

18. Vietoj to, kad pašalintų visur juos supančią vargą, šiandien žmonės siekia iš jos išpešti sau kuo didesnę naudą.

Kodėl žmonės nepažengė į priekį, siekdami idealo, kuris suteiktų jiems tyresnius jausmus ir siekius, labiau darančius Dvasiai? Nes jie nenorėjo žvelgti toliau už tai, kas matoma jų mirtingosioms akims, tai yra, toliau už savo vargus, žemiškus malonumus ir materialistinę mokslą. Jie panaudojo ir išnaudojo laiką, kuris jiems buvo skirtas šiame pasaulyje, siekdami turėti kuo daugiau turtų ir malonumų – manydami, kad, kai baigsis kūno gyvenimas, jiems viskas bus baigta.

Užuot tobulėjęs ir laikęs save Dievo vaiku, žmogus savo nežinojimo išdidumu nusileidžia iki žemesnės būtybės lygio, o kai jo dvasia jam kalba apie Dievybę ir dvasinį gyvenimą, jį apima baimė prieš Dievo teisingumą, ir jis mieliau nutildo tą vidinį balsą, kad „nešvaistytų“ minčių tiems įspėjimams.

Jis nesusimąstė nei apie savo pačio egzistenciją, nei apie savo sielos ir kūno būklę. Kaip gi galėtų būti kitaip, jei jis yra tik dulkė ir vargas, kol gyvena ir mąsto tokiu būdu?

19. Todėl Aš jus mokau, ir štai: tie, kurie Manęs klausosi, savo protu suvokia kitaip ir giliai mąsto apie tą aukštesnį gyvenimą, kuris yra sielos gyvenimas ir kuris jau žemiškajame gyvenime gali pradėti atgimti, jei žmogus suvokia, kad žmoguje egzistuoja kažkas Aukštesnio, o tai yra mano dieviškoji malonė.

20. Iš to galite suprasti, kad įstatymas arba jėga, kuri viską valdo, yra Dievas, kurio galia ir išmintis atsiskleidžia gamtoje, kuri yra jo tobulumo atspindys. Kai žmonija suvoks ir pripažins savo Tėvo didybę, kai supras, kad nereikia kurti Jo atvaizdo, norint Jį garbinti, ir sugebės atrasti Jį net pačiose, atrodytų, nereikšmingiausiose kūrinijos būtybėse, tada ji bus teisingame kelyje ir žengs link Dievo išminties bei galios, kurią savyje slepia visa kūrinija, pažinimo. Tokiu būdu tie, kurie priima mano mokymą, vis labiau dvasins, nes jų suvokimas atsivers į platesnius horizontus. Siena, kuri juos laikė įkalintus, sugrius jų akyse, kad jie galėtų išvysti pasaulį, kuriame galės gilintis į vieną mokymą po kito ir juos suprasti.

21. Tačiau tikrai sakau jums: to, ko išmokote, dar nepakanka, kad suprastumėte viską, kas yra mano valia. Jums dar ilgai teks eiti šiuo plačiu keliu. Tačiau taip pat sakau jums, kad nuo tos akimirkos, kai sugebėsite perplėsti nežinojimo šydą, jūs jau nebegalėsite grįžti atgal. Kas išgirdo šią dangišką giesmę, tas nebegalės uždaryti savo ausų mano įkvėpimui, nei jo lūpos nustos šlovinti savo Viešpatį.

22. Šiandien jūs sugebate kiekvieną kartą ištarti kitokią maldą, kylantį iš jūsų širdies gelmių. Dar visai neseniai jūs formuluodavote dirbtinius žodžius, kilusius iš proto ir knygų. Dabar jūsų malda nebeturi ribų, nes kiekvieną kartą, kai tikru tikėjimu pakylate viduje, jaučiate, kad vis labiau artėjate prie kovos. Todėl – tiek savo, tiek svetimo skausmo akimirkomis, tiek dėkodami – vietoj žodžių ant jūsų lūpų yra įkvėpimas, kuris artėja prie jūsų sielos, kad nuneštų ją į Viešpaties akivaizdą. Šiandien ne jūsų lūpos šlovina Viešpaties šlovę, dabar visa jūsų esybė liudija apie Jo gerumą.

23. Pažinkite save, ir kai atrasite savo klaidas, ištaisykite jas. Padrąsinkite save viltimi sugrįžti į tą vietą, į kurią turi patekti kiekviena siela. Šiuo troškimu kovokite ir su savimi. Įrodykite sau, kad esate

pranašesni savo dvasine prigimtimi. Įrodykite sau, kad galite nugalėti save, kai aistros ir blogi polinkiai bando jus valdyti.

24. Tačiau tas praeities laikų palikimas, kai gyvenote kūno malonumams ir pastatėte šventyklą, kad garbintumėte save, nes jautėtės amžini, stiprūs ir galingi, bus pašalintas tikru supratimu, ką reiškia dvasinės ir materialios vertybės.

25. Įsitikinimas savo jėga ir dvasine verte neturi būti puikybės priežastis. Nes *dvasinis* didingumas labai skiriasi nuo žemiškojo didingumo.

26. Dvasia yra šviesos kibirkštis, meilės sėkla, gyvybės daigas.

27. Supraskite, kokį klaidingą kelią pasirinkote, kai, bandydami pasiekti didybę, leidote savo žemiškoms ambicijoms imti viršų.

28. Dabar jūs pamažu pradėdate suprasti dvasingumą, todėl, pasiekę šio jums suteikto gyvenimo pabaigą, jūsų siela turės šviesą, pažinimą ir malonę.

29. Argi nesuprantate, kokioje epochoje gyvenate?

30. Melskitės, kad padėtumėte tautų atstovams, kurie susirenka spręsti konfliktus tarp tautų. Ar manote, kad jie visi turi skirtingą požiūrį į kiekvieną sprendimą? Ne, tauta, jie klysta – viduje, savo sąžinėje jie sutaria. Būtent materialiniai interesai verčia juos pamiršti savo pačių įsitikinimus. Kiek lengviau būtų išspręsti visus konfliktus, jei kiekvienas elgtųsi pagal savo sąžinę. Tada pasaulyje viešpatautų taika. Žmonės, kurie nukreipia tautų likimus, tuomet – toli gražu nemąstydami apie savo pačių didybę – galvotų apie visų gerovę. Tačiau to nematyti, o nepasitikėjimas verčia žmones nuolat būti budriems.

31. Dar kartą sakau jums: jei pasaulis sugrįš į mano kelią ir laikysis mano mokymo, jis išspręs savo problemas ir gyvens taikoje.

32. Šią dieną mano visuotinė šviesa nusileidžia ant jūsų sielų, kad pamaitintų jus amžinojo gyvenimo duona. Tai mano balsas, kuris jus pašaukė.

Aš matau tarp jūsų paskutinius atėjusius, kuriuos kviečiu pasistiprinti mano žodžiu. Vieni yra netikintys, kiti – stabmeldžiai, vieni ateina kaip švelnios avytės į aptvarą, kiti ant veido nešioja veidmainystės kaukę. Jie abejoja mano buvimu, o viduje tyčiojasi iš mano mokymo, nes jiems nejmanoma, kad Kūrėjas apsireikštų per žmogiškąjį protą.

33. Jei tai nebūtų tikrasis Dievas, kuris save apreiškia, Jis nepateiktų įrodymų, kuriuos Aš jums duodu, nei mokytų dorybės kelio. Tas, kuris netiki, elgiasi taip, nes nesusimąstė. Jo širdis užsidarė, ir jis yra tamsoje.

34. Balsas jums sako: „Aš esu tikrasis Dievas, Tėvas, Gyvenimas ir Šviesa. Aš nusileidžiu, kad apsireikščiau šia forma, siekdamas pašalinti jūsų

nuklydimus, klaidas ir žemas aistras, kurios trukdo jums suvokti ir išsiaiškinti tiesą.“

35. Aš niekam iš jūsų neišduodu, nes jūs esate mano pokylyje. Per mano Šviesą, esančią jūsų dvasioje, Aš kalbu jūsų sielai, kad ji būtų sukręsta ir pabustų.

36. Aš esu tas pats Kristus, kurį jūs pasmerkėte Antrajame Laike. Tačiau laikai buvo pažymėti pagal mano valią.

37. Kai tuo metu vedėte Mane prie kryžiaus, ant kurio Aš iš meilės jums pačiams praliejau paskutinį savo kraujo lašą, Aš leidau jums atrodyti kaip nekaltiesiems, nežinantiems, ką daro, nors jūs Mesiją nuteisėte puikiai žinodami priežastį. Tačiau Aš palikau jus dvylikos vyrų globoje, kurie, sekdami Mokytoju, skleidė mano mokymą tarp žmonių.

38. Šiandien tarp jūsų atrandu tuos, kurie kitu laiku visu balsu šaukė: „Nukryžiuokite jį! Jis yra burtininkas!“ Ir kurie taip nesuprato gėrio, kurį Aš dalinau.

39. Laikai praėjo, ir jūsų sielos, mano valia, atėjo gyventi šioje tautoje, kad „Dieviškąjį Žodį“ – meilės ir gyvenimo žodį – suvoktumėte kitaip.

40. Štai Aš esu čia, su jumis! Aš paliečiu jūsų širdis, kad priimtumėte Mane. Aš nusileidžiu, trokšdamas jūsų sielos, kurią labai myliu. Nes jūs ją prirakino prie nuodėmės ir taip užtemdėte jos šviesą.

41. Kiekvieną kartą, kai jūsų protas spinduliuoja, tai neatsitinka tam, kad mylėtumėte savo artimą. Nes jūsų meilė susilpnėjo gyvenime, kupiname patogumų ir materialių malonumų.

42. Jūs pamirštate sielos amžinąjį gyvenimą ir galiausiai laikote save dievais šiame pasaulyje. Jūs palaipsniui abejojate mano buvimu ir mano teisingumu, nes matote, kad Aš nesustabdu kraujo praliejimo tarp žmonių, nesuprasdami, kad Aš, kaip Teisėjas, esu negailestingas ir leidžiu, kad nuodėmės būtų atpirktos ir išvalytos per skausmą.

43. Atverkite savo širdis! Pakelkite savo sielas! Leiskite joms pasakyti jums, kad balsas, kurį girdite, yra tas pats, kuris visada jums kalbėjo apie meilę, gailestingumą ir tobulumą. Trečiasis laikotarpis jus nustebino! Neturėkite noro mane matyti kaip žmogų, kaip Antrajame laikotarpyje! Prisiminkite, kad Aš jums sakiau, jog ateisiu „ant debesies“. Mano Dieviškoji Dvasia nusileidžia pas jus, todėl Aš siunčiu savo spindulį nuo tobulumo laiptų ant balso nešėjo, ir taip mano balsas girdimas net šio pasaulio purve.

44. Ne tik jūs girdite mano Žodį. Aš, „Žodis“, išlieju savo Šviesą ant Žemės rutulio. Bet jei paklaustumėte visų, ar jie girdėjo balsą, nusileidžiantį iš Anapus, jie jums atsakytų „ne“. Kodėl?

Nes žmonės vaikšto pasaulio keliais kurti, apsupti nuodėmės ir fanatizmo, nekreipdami dėmesio į šauksmą, kuris skamba iš jų sąžinės.

45. Nuo 1866 metų Aš daviau jums savo Žodį, kuris yra išgelbėjimas jūsų sieloms ir kuris nurodo jums kelią, kuriuo pasieksite visišką taiką visame pasaulyje.

46. Aš jūsų sieloms patikėjau sudėtingą misiją, kuria jos turi atlyginti savo skolą savo Viešpačiui. Aš ruošiuosi išrauti piktžoles, surišti jas į ryšulius ir įmesti į ugnį, kol jos pavirs pelenais. Nes galiausiai sušvis šviesa, ir mano mokymas bus pripažintas visame pasaulyje.

47. Žmogus sukurs naujus mokymus ir naujus įstatymus, tačiau bus vykdoma nebe jo valia, o mano. Tada įsivyras taika, harmonija ir brolystė. Širdys nebesimaitins neapykanta, nebeatsikels jokia žudikiška ranka. Tačiau kad visa tai įvyktų, Aš jus pirmiausia išgryninsiu. Kai kurie iš jūsų Dvasinio slėnio matys, kaip šios pranašystės išsipildo, o tie, kurie ir toliau gyvens Žemėje, apie tai liudys naujoms kartoms po 1950 metų.

48. Tauta: Kelias, kurį Aš jums nubrėžiau, kad pasiektumėte Mane, yra vienintelis. Jį žymi šviesa. Jame yra gyvenimas ir malda. Tai sielos kelias. Jei juo eisite, nepažūssite. Jei eisite šiuo keliu, skelbkite pasauliui Dvasios mokymą, liudykite apie mano apreiškimus ir mokykite savo artimus, kaip per tobulą maldą ateiti pas mane.

49. Prisiminkite, tauta, tą maldos pavyzdį, kurį Aš jums parodžiau Alyvų sode, kai prašiau Tėvo atleidimo žmonijai. Jėzaus kūnas parpuolė prieš Dangiskąjį Tėvą, o ne prieš kokį nors atvaizdą, ir Aš kreipiausi žodžiais į dangų, į tą patį, kurį palikau žmonijai.

50. Dar kartą Aš išlieju savo gailestingumą tarp jūsų ir meiliai jus apkabinu. Gyvenimo keliautojai, mokiniai ir vaikai: tai malonės diena, kai Mokytojo balsas nusileidžia, kad jus paglostytų. Aš pasirodau ne kaip griežtas teisėjas, bet kaip teisingas Tėvas, ir savo žodžiu vedu jus mano nutiestais keliais, nuo kurių buvote nuklydę.

51. Jūs visi esate kovotojai. Matau, kad kai kurie atvyksta prislėgti. Kiti pasiekė pergalę, o dar kiti dar nesudainuoja triumfo giesmės. Jūs vis dar esate šios kovos viduryje ir nežinote jos baigties. Laukai, kuriuos turite apsėti ir kurių dar nepažįstate, yra labai platūs. Bet jūs turite sėklų perteklių ir galėsite jas pasėti.

52. Kol vieni yra atsidavę ir stiprūs vykdydami savo užduotį, kitus užvaldo nuovargis, ir jie susilpnėja, nors žino, kad yra akis, kuri viską mato, ausis, kuri viską girdi, ir ranka, kuri viską užrašo. Turėkite omenyje, kad praleidžiate brangų laiką, kurį šiandien išgyvenate, ir kad rytoj jūsų akys be šviesos nebeatsivers. Tada jūsų siela pakils apimta liūdesio, nes nenorėjote išgirsti mano žodžio. Jūsų sielą apims neišmatuojamas troškimas išgirsti

mane taip, kaip šiuo metu. Tačiau pas jus pasieks tik griežtas balsas – sąžinės balsas, kuris privers jus drebėti.

Todėl šiandien sakau jums: neatsitraukite nuo mano žodžio, nebūkite kurti mano nurodymams. Iš šio mokymo išgaukite jo prasmę kaip iš švento rašto, už kurį turėsite atsiskaityti prieš mane, nes tai yra įstatymas.

53. Tautos aklumas, neleidžiantis jai suvokti mano pamokymo didingumo, yra jos nuodėmės ir skausmo pasekmė.

54. Ši esmė, kurią Aš jums duodu, yra gyvenimas sielai ir balzamas kiekvienai nuliūdusiai sielai. Ji yra kaip rasa ant nederlingų laukų.

55. Jei dar nesurinkote gerų vaisių, paklauskite savo sąžinės, kodėl taip yra, ir ji jums atsakys, kad norint pasiekti gerų rezultatų, reikia dirbti ir budėti. Sėkite gerus pavyzdžius į žemę, sėkite dorybę, atskleiskite sugebėjimus, kuriais Aš sukūriau jūsų sielą. Nuoginkite ją nuo blogų aistrų ir aprenkite gerais darbais. Tada jūs būsite mano tikrieji vaikai žemėje ir mano dieviškumo įsikūnijimas.

56. Kiekvienam iš jūsų Aš patikėjau pareigą skleisti žinią apie mano Trejybės ir Marijos Dvasinį darbą, kuris bus aptariamas žmonijos ir sukels revoliuciją žmonių sąmonėje, sukeldamas sumaištį tiems, kurie nesupranta šio darbo pradžios ir dar mažiau gali suvokti jo galutinį tikslą.

57. Mano sėjėjai miega ir neskelbia mano darbo, kuris yra tyras ir švarus, nes jie supranta, kad į jį įmaišė savo blogus darbus. Jums liko tik trumpas laikas, kad pasaulis išgirstų mano Žodį per šį skelbimą. Jei miegosite, rytoj jūsų širdyse bus skausmas ir kartėlis. Bet jus teisia ne Tėvas, o jūsų sąžinė.

58. Jums liko tik trumpas laikas, per kurį galite mėgautis šiais patiekalais. Kas iš jūsų bus pas Mane 1950 m. pabaigoje? Kas iš jūsų galės parodyti savo derliaus vaisingą kviečių javą?

59. Pasaulis miega gilioje letargijoje ir laukia, kol jūs ateisite ir pažadinsite jį gyvybei. Jūs dar neišvykote pas „mirusiuosius“, nes jums trūksta pasitikėjimo Manimi. Ko bijote iš žmonių? Ar bijote jų teisingumo ar mirties? Aš jums sakiau, kad išlaisvinsiu jus nuo mirties. Atminkite, kad Aš jums daviau amžinąjį gyvenimą.

60. Aš nepavargau jums kalbėti, nes Aš esu „amžinasis Žodis“. Mano Žodis yra dantis, kuris apdirba ir išlygina akmenines širdis, iš kurių Aš leidžiu trykšti kristalinio skaidrumo vandenį.

61. Šiuo skausmo ir tragedijos laikotarpiu Aš noriu, kad imtumėte Mane pavyzdžiu. Bet visą savo pasitikėjimą sudėkite į Mane, tada jūsų artimieji galės pažinti dvasinio gyvenimo spindesį. Galite daryti taip pat kaip Aš, nebūkite nesaugūs. Kryžiaus našta neviršija jūsų jėgų.

62. Tauta, kaip kompensaciją už jūsų didelius išbandymus turite mano Žodį. Dėl mano darbo jūs buvote nesuprasti ir niekinami savo artimųjų. Kiek iš jūsų pasidavė pasaulio orgijoms ir malonumams ir taip atvedė savo sielą į degradaciją, kuriai kiekvienas iškrypimas buvo smūgis. Bet kas galiausiai nukreipė jus nuo šio kelio? – Jūsų Mokytojas. – Jūs supratote mano meilę ir dėkojate man už tai, nes žinote, kad aš kalbu su jumis kaip atlygį už jūsų atsižadėjimus.

63. Jūs tikėjote, kad nėra žvilgsnio, kuris galėtų pažinti jūsų praeitį. Tačiau čia Aš esu ir skaitau jūsų gyvenimo knygą, kad jūs neabejotumėte mano buvimu ir mano dabartimi.

64. Šiuo metu Aš jus paskyriau į savo mokinių vietą, taip pat kaip Antrajame Laike Aš subūriau aplink save savo apaštalus.

65. Mano Žodis veda jus taku, kurį paliko mano pėdsakai. Jūs jau seniai esate kelyje, tačiau iš jūsų lūpų vis dar nesigirdi triumfo šūksnio. Jūs vis dar esate kovos įkarštyje ir atlygį gausite tik tada, kai pasieksite gyvenimo kelionės pabaigą. Vienus matau stiprius, kitus – išsekusius. Aš suteiksiu jums poilsio pertraukėlių, kad jose galėtumėte apmąstyti. Nes dabar yra brangus laikas, kurio niekas neturi švaistyti.

66. Nepaisykite mano nurodymų ir nebūkite kurti mano balsui. Išgirsti šį žodį ir supraskite jo prasmę. Išvalykite savo protą ir apvalykite savo širdį, kad suvoktumėte jo didybę. Jame yra tai, kas suteikia gyvybę jūsų sielai. Tai yra rasa, kurią Aš leidžiu nusileisti ant išdžiūvusių laukų, ir tai yra sėklos grūdai, kurį turite atnešti žmonijai. Jei kai kurie iš mano vaikų po sėjos negalėjo nuimti derliaus, tai todėl, kad sėkla nebuvo tyra. Sėkite gerą sėklos grūdą ir laukite gero derliaus.

67. Išvarkite iš savo širdies baimę prieš žmones, kuri visada trukdė jums vykdyti savo misiją. Išlaisvinkite savo sielą nuo bet kokios dėmės, kol ji taps visiškai tyra, ir tada pradėkite ją aprengti savo gerų darbų šviesa. Tada viduje jausitės verti skleisti mano Įstatymą. Aiškinkite mano Mokymą ir leiskite žmonėms jį tyrinėti. Įsigilinę į mano darbą, jie neatrastų jo pradžios, nei pamatytų jo pabaigos.

68. Mano mokymas yra toks tyras, kad jums nereikia už nieką atsiprašyti žmonių ar jų gėdytis. Jei vis dėlto turėtumėte gėdytis, tai bus dėl to, ką jūs prie jo pridėjote, arba dėl to, kad jūsų gyvenimas neatitinka to, ko mokote. Dažnai norite likti nepastebėti, bet tai nebus įmanoma, nes Aš jus siunčiau, kad šią Gerąją Naujieną skelbtumėte savo gerų darbų pavyzdžiu.

69. Pasaulis suvoks, kad netikėtai jam prasidėjo nauji laikai, ir jis kreipsis į tuos, kurie gali jam ką nors papasakoti apie šiuos dalykus. Tačiau jei jūs užmigtumėte – su kokių skausmu tada pabustumėte!

70. Jums liko tik „akimirkos“, kad išgirstumėte šį Žodį. Kas bus su Manimi, kai viskas baigsis? Kas išsaugos Mano Įstatymą gryną, tokį, kokį Aš jums daviau?

71. Turėkite omenyje, kad nuo to momento turėsite drąsiai išeiti, kad įvykdytumėte savo kilnią misiją. Jūs neturėtumėte bijoti mirties, nes Aš jums sakau, kad mirtis jums nebus siunčiama. Tačiau jūs turėtumėte suduoti mirtiną smūgį pagundai, kurią nešiojate savyje, kad nenukristumėte. Geras mokinytis turi išmokti nugalėti save, kad galėtų mokyti kitus nugalėti savo silpnybes ir aistras.

72. Argi nematote paprastumo, su kuriuo Aš jums kalbu? Iš tiesų, sakau jums, jis toks pat, koks atsiskleidė Antrajame Laike, kai Aš apribojau save, kad būčiau panašus į žmogų, ir pakelčiau jį savo Žodžiu bei pavyzdžiu, kad jis taptų panašus į Dievą.

73. Būkite mano įrankiai, bet niekada nekliudykite man pasiekti širdžių. Kodėl abejojate, kad galite daryti taip pat kaip Aš? Jūs blogai supratote pamokymus. Juk esate mano vaikai, tad tikriausiai paveldėjote kažką panašaus iš savo Tėvo, o jūsų Tėvas yra geras.

74. Jūs nusileidote iš dvasinio pasaulio į žemę, kad, nepaisydami visų likimo smūgių, ieškotumėte Dieviškojo Mokytojo pėdsakų. O dabar, kai Aš per jus apsireiškiu, jūs paliekate viską, ką turite, kad galėtumėte Mane išgirsti. Argi manote, kad jūsų atsižadėjimai ir aukos nebus mano atlyginta? Nei vieną dieną nepamirškite savo likimo galutinio tikslo, kad kasdien žengtumėte žingsnį į priekį.

75. Turėkite omenyje, kad jūs *Man* nieko neduosite. Viskas, ką pasieksite, bus jūsų.

76. Kodėl Aš nusileidžiu ir kartais net nusileidžiu į giliausią bedugnę, kad jus išgelbėčiau? – Nes Aš jus myliu.

77. Šiame mokyme jūs turite pagrindą, trumpą ir saugų kelią, vedantį atgal į jūsų Tėvynę. Tai yra dvasinio tobulėjimo mokymas. Jei jį suprasite – kiek daug šviesos turėsite savo mintyse, žodžiuose ir darbuose! Nekartokite tik lūpomis, kad esate dvasininkai. Kai tik tikrai jais tapsite, jums nebereikės to skelbti.

78. Apmąstykite šiuos mokymus, kuriuos Aš šiuo metu duodu jūsų širdims ir sieloms. Rytoj jūs turėsite jų ten ieškoti, kad galėtumėte juos mokyti savo artimiesiems.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Turinio nuorodos

Pamoka 175	Eilutės Nr.
Kova tarp spiritualizmo ir egoistinio materializmo	4
Dievas laimina tinkamai pritaikytą mokslą	8
Dieviškasis teisingumas leidžia reinkarnacijas	11
Dievas, remdamasis savo teisingumu, nustato ribą žmogaus piktadarybėms	15
Skausmas išnyks, kai dvasia pakils	16
Kur yra mirtis, amžinas pasmerkimas ir pragaras?	17
Kiekviena siela yra Dieviškosios Dvasios dalis	22
Dvasinis gyvenimas egzistuoja už laiko ribų	27
Materializmas ir fanatizmas kapinėse	29
Kūriniai, žodžiai ir maldos	36
Trys testamentai, sujungti į vieną	49
„Auksinis veršelis“	55
Tabernakulis ir arka	56
Dovydo ir Saliamono pamoka	62
Naujoji Izraelio tauta Dvasioje	68
Pranašystės, kurios šiuo metu išsipildo	70
Laisva valia ir sąžinė	76
Pamoka 176	Eilutės numeris
Jėzaus beribės meilės pavyzdys	1
Pasaulinės taikos sąlygos	15
Pasiuntinių darbas	18
Harmoninga raida	25
Misijų vykdymas dvasinėse sferose	33
Artėja didžiųjų dvasinių apreiškimų laikai	38
Pasaulis pilnas vergų	50
Pamoka 177	Eilutės Nr.
Kova už taiką ir dvasinį pakilimą	1
Dieve nėra pykčio	19
Dievas nebaudžia	21
Malda ir vidinė ramybė išbandymų ir kovų metu	39
Atsivalymo nauda	44

Daugelis vadina save krikščionimis	46
Kiekviena dieviškojo bendravimo forma turi savo pabaigą	50
Bendravimas iš dvasios į dvasią	68
Pamoka 178	Eilutės numeris
Ką pasėsi, tą ir nuimsi	2
Žmogaus dvasia	7
Pasirengimas išsipildymui	14
Tikrasis spiritualistas	30
Dievas neturi jokios formos	39
Atskleidimai apie dvasinį gyvenimą	45
Dvasinė kova yra visuotinė	64
Dvasinis bendravimas	72
Atskleidimas apie dvasinį pakilimą	74
Pamoka 179	Eilutės Nr.
Dvasinio Izraelio amžinoji misija	1
Pasirengimas ir tikėjimas šiais išbandymų laikais	15
Dvasia yra virš kūno	35
Pranašautas trečiasis atėjimas	36
Mūsų dvasia yra Dieviškosios Dvasios dalis	49
Meksikos pasirengimas dvasiniu ir materialiu požiūriu	52
Puiki proga šio žemiškojo gyvenimo	64
Pamoka 180	Eilutės Nr.
Sąžinės šviesa yra mokinio vedlys	1
„Turtingi jaunuoliai“	8
Evoliucijos dėsnis	29
Reikia suprasti dvasinį žodį	34
Pranašystė apie Meksiką	38
Golgotos dramos pamoka	48
Pasirengimas palikti šį pasaulį	52
Sielų įsikūnijimo priežastis	63
Jei sugebėsime valdyti aistras, mums nekyla neatsidursime pavojuje, kad imsime vienos ar kitos pusės	77
Po 1950 m.	84
Pamoka 181	Eilutės Nr.

Visuotinio spindulio visur buvimas	1
Dieve nėra nei pykčio, nei bausmės, nei keršto	6
Dieviškumą atranda dvasingumas, o ne protas	14
Duonos ir vyno reikšmė	18
Gailestingumas veiksmais, žodžiais ir mintimis	22
Prisikėlimas ir gyvenimas	33
Pažadėtas Viešpaties sugrįžimas ant debesies yra prisikėlimas šiais laikais	52
Dvasinių dovanų pasireiškimas apie 2000 metus	56
Kiekvienas įsikūnijimas formuoja laiptus	63
Naujas Viešpaties atėjimas	74
Pamoka 182	Eilutės Nr.
Sąžinė ar intuicija – tai priemonės, padedančios išsigelbėti	1
Nėra nustatytos valandos, kada reikia praktikuoti dieviškojo pavyzdžio	16
Materialioji mokslo ir dvasinio pasaulio išmintis	19
Niekada nereikia užsidaryti kalėjime	23
Pranašystės	34
Dvasinė karalystė	40
Blogio karalystė	42
Pragaro reikšmė	45
Žmonija tikrai nėra krikščioniška	54
Elijas praeityje ir šiandien	56
Prabudimas į dieviškąją šviesą	60
Malda be žodžių	64
Dvasinių būtybių harmonijos galia	66
Tiesa	77
Pamoka 183	Eilutės Nr.
Mokiniai ruošiami prieš sumaištį	1
Dieviškasis Žodis buvo iškraipytas	7
Likime yra teisingumas	22
Didžioji Meksikos misija	33
Izraelio reinkarnacija dvasioje	34
Paaiškinimas apie prisikėlimą	35
„Prarastasis sūnus“ (E1:61) xxx	40
Šventosios Dvasios era	42

Chaosas ateis dėl žmogaus kaltės	48
Pamoka 184	Eilutės Nr.
Dieviškasis teisingumas ar žmogiškoji kvailystė	4
Dvasinės būtybės iš mums nežinomų sferų taip pat vykdo užduotis	17
Vertant žodį, turi būti išsaugota dieviškoji esmė išlikti nepakitusi, be protinių priedų	20
Tiesa yra už formų ir simbolių ribų	28
Meilė yra Dvasios kelias link savo Kūrėjo	38
Klaidingos idėjos apie dangų ir žemę	40
Dvasios raida iš vienos sferos į kitą	44
Link dvasios ir materijos harmonijos	55
Pamoka 185	Eilutės Nr.
Gebėjimas laisvai pakilti dvasiškai	1
Žodžio skleidimas pasaulyje Trečiajame laikotarpyje	17
Vystydamasis, Dvasia ištrina klaidingas sampratas	29
Mus supa mūsų dvasiniai broliai ir seserys	33
Dvasinis kultas be materializacijų	37
Negalima painioti žmogiškojo intelekto su dvasia	43
Išsipildžiusios pranašystės	46
Pamoka 186	Eilutės numeris
Didžioji šviesos ir tamsos kova	4
Paaiškinimas apie dvasios nemirtingumą	15
Sąžinė – įkvėpimo šaltinis	20
Trečiojo laikotarpio apraiška	22
Šviesa ir atleidimas vietoj bausmės	28
Žingsnis link dvasingumo	37
Evoliucijos kelias	43
Reinkarnacijos atitinka dvasinį tobulėjimą	45
Pamoka 187	Eilutės numeris
Ištikimi pasekėjai	3
Dvasios ir materijos santykis	19
Dvasia niekada nepavargsta mylėti	26

Kaip sukurti geresnį pasaulį?	27
Tik dvasia gali susitikti su Dievu	31
Aiškumas ir tiesa išskiria spiritualistą	39
Pranašystės apie būsimą taiką	45
Žmogus yra atsakingas už savo dvasinį atsilikimą	48
Sąžinės svarba	63
Savo nuopelnais mes pateksime pas Dievą	66
Pamoka 188	Eilutės Nr.
Dvasia turi visišką laisvę pasirinkti kelią	6
Reinkarnacija yra atpirkimo priemonė	7
Dvasinis atpažinimas	16
Mirties nėra	28
Trečiasis Testamentas	29
Dvasinių būtybių egzistavimas	39
Spiritizmo pavojai	42
Kiekviena dvasia yra amžina	43
Pranašystės apie siaubingus ideologinius karus	52
Dieviškasis įstatymas ir žmogiškieji įstatymai	62
Galingos šviesos, teisingumo ir Tėvo meilės srautai	69
Pamoka 189	Eilutės Nr.
Elijas, pranašas	2
Moksleivio atsakomybė	11
Teisingai suprastas spiritizmas	25
Tik Dievas yra neklystantis	31
Meksika ir jos atsakomybė	36
Kreipimasis į vaikus ir jaunimą	47
Meksikos paskirtis	57
Gyvenimo knyga	58
Būdas užkirsti kelią naujiems karams	67
Evoliucijos dėsnis	74
Pamoka 190	Eilutės Nr.
Elijo svarba	1
Dieviškasis bendravimas nuo 1866 iki 1950 m.	10

Vadinamųjų turtuolių tuštybė	18
Dvasios pakilimas į „Dangaus karalystę“	27
Įsikūniję angelai gėrio labui	51
Saliamono neigiamas pavyzdys	52
Dvasios gyvenimas yra amžinas	57
Materialaus gundymo galia egzistuoja	61
Ryšys tarp dvasios ir kūno	65
Pamoka 191	Eilutės Nr.
Proto paruošimas jo tobulėjimui ir pakilimui	1
Nepaklusnumo sukeltas sumaištis, po 1950 m.	16
Trečiojo laikotarpio veiklos reikšmė	18
Dvasinis veidas stiprina tikėjimą	22
Gėrio galia yra visko principas	26
Blogis nėra amžinas	27
Dangaus reikšmė	37
Dvasinės dovanos	52
Studijos ir meditacija	66
Pamoka 192	Eilutės numeris
Rugsėjo 1 d.	1
Klaidingas tikėjimas amžinu pasmerkimu	4
Dvasios egzistavimas ir amžinybė	13
Sektų ir atskilimų kilmė	17
Naujos doktrinos nėra, tačiau yra naujų apreiškimų	18
Nei Dieviškoji Dvasia, nei žmogaus dvasia neturi jokios formos	19
Dvasinio pasaulio įtaka	31
Dvasios kelias	34
Žmogiškasis pasipūtimas ir dieviškoji išmintis	53
Trečiojo laikotarpio apreiškimo paaiškinimas	63
Pamoka 193	Eilutės Nr.
Spiritualizmas pakeis pasaulį	2
Intuicijos dovana	9
Tikslas – dvasinio tobulumo pasaulis	27
Dvasininko požymiai	34
Tie, kurie bando sustabdyti dvasinę pažangą	38
Dvasios išbandymai ir pažanga	41
Dievas nebaudžia, kiekvienas yra savo paties teisėjas	50

1950 m. svarba	60
Balsų nešėjas	71
Dieviškieji pasiuntiniai veikia pasaulyje	74
Pamoka 194	Eilutės Nr.
Dvasinių būtybių paskirtis ir misija	7
Nauja era nustebina žmoniją	9
Tauta dar nėra apibrėžusi savo dvasingumo	16
Dvasingumas neturi materialių ribų	23
Dvasinės šviesos laikas	31
Koncepcijos transformuosis	33
Reinkarnacijos priežastis	35
Žmogaus dvasia yra atomas ir Kūrėjo nuosavybė	50
Pranašystės išsipildė	66
Dvasia nuolat tobulės	70
Pamoka 195	Eilutės Nr.
Dieviškasis Žodis apšviečia kiekvieną būtybę	2
Visa kūrinija virpa pagal Dieviškojo įstatymo	17
Visagalinio visur buvimas	20
Dvasinis tobulėjimas apšviečia protą	21
Stichijų siautėjimo priežastys	26
Dvasinis pasaulis	36
Dvasinės buveinės	38
Reinkarnacijos dėsni	46
Tiek kūnas, tiek dvasia turi savo svarbą	49
Likimo reikšmė	53
Mozė, pirmojo laikotarpio pasiuntinys	65
Naujasis Mesijo mokymas	71
Šventosios Dvasios apreiškimas nuo 1866 m.	75
Pamoka 196	Eilutės Nr.
Kreipimasis į tarnus	2
Tiesioginis bendravimas be žmogiškųjų apribojimų	12
Dvasia pasirengusi kovai	17
Kas yra mirusieji?	20
Tegul mirusieji palaidoja savo mirusiuosius	23
Idolių garbintojai pabus	41

Pamoka 197	Eilutės numeris
„Apokalipsė“ atskleidžia epochą, kurioje gyvename šiandien	3
Tikrasis spiritualistas	11
Skurdo ir turto reikšmė	24
Atsiskyrimai dėl nepakankamo pasiruošimo	39
Tikrasis spiritualizmas	49
Atleidimo ir nuolankumo svarba	58
Pamoka 198	Eilutės Nr.
Dieviškasis Dvasios darbas taps visuotinai žinomas	3
Pamokos šiam laikotarpiui	10
Viskas kūrinijoje yra natūralu	11
Dvasios, o ne proto išmintis	17
Kreipimasis į dvasinį Izraelį	24
Pranašų misija	35
Trečiojo laikotarpio bendravimas	59
Tikrojo mokinio įgaliojimai	72
Įstatymai ir ribos, susijusios su liga	75
Išsipildžiusi pranašystė	77
Pamoka 199	Eilutės Nr.
Žmonija yra taikos pagrindas	3
Šviesa nutraukia grandines	10
Dvasia yra kūno vedlė	25
1866–1950 m. apreiškimo paaiškinimas	48
Sąvokų paaiškinimas	52
Dangiškasis koncertas	53
Brolių žudymo tikėjimo karai	62
Neįmanoma dieviškume	68
Trečiojo laikotarpio išsipildžiusi pranašystė	70
Šeima	72
Santuoka	75
Ambasadorius	79
Pamoka 200	Eilutės Nr.
Dvasinės karalystės reikšmė	1
Trečiojo laikotarpio Izraelis	23
Vargšų ir netekusiųjų misija	28

Nauja dvasinio vystymosi epocha	41
Jėga glūdi tikėjime ir žmogaus tyrumo	47
Kelias į taiką	62
Pamoka 201	Eilutės Nr.
Trijų laikų žinia	1
Išsiverš dvasinė tauta	8
Broliai ir seserys Dieve	22
Dovanų suvienijimas suteikia nenugalimą jėgą	25
Tautų harmonija	27
Proto tobulėjimas reikalauja stiprybės	36
Žemiškos pareigos yra dvasinio pašaukimo dalis	45
Dvasios sąjunga su jos Kūrėju	48
Pamoka 202	Eilutės Nr.
Kalėdų išvakarės	1
Nemirtingumo sėkla	12
Apklausa prieš Begalybę	16
Dvasinė tiesa	25
Gailestingumas	62
Pamoka 203	Eil. nr.
Valia ir protas nuima tamsos pančius	1
Įstatymas išsipildys	11
Išsipildymo planas	25
Marija yra Dieviškosios Dvasios dalis	38
Dieviškosios Dvasios balso nešėja	41
Izraelis Dvasioje	45
Pamoka 204	Eil. Nr.
Tas pats žmogus rojų paverčia pragaru	4
Dieviškoji meilė yra raktas į Dangaus karalystę	7
Trijų laikotarpių reikšmė	16
Dieviškasis teisingumas niekada nebaudžia	27
Yra tik vienas Dievas	41
Aukštesnės ir žemesnės sielos	47
Tiesos pažinimas įpareigoja	53
Širdys yra visatos šventyklos dalis	63
Pamoka 205	Eil. Nr.
Kad išsipildytų dieviškoji valia, o ne žmogaus	5
Dvasios išsilaisvinimas nuo nereikalingų dalykų	8

Dievas yra mumyse	12
Kūnas ir dvasia	25
Įvairios dvasinės buveinės	30
Dieviškasis apsimušimas per žmogiškąją būtybę	45
Sveikata ir šviesa per dvasingumą	50
Pamoka 206	Eil. Nr.
Kelias į tobulumą yra nubrėžtas	1
Visi pasieks šviesą	18
Dvasinės pareigos	20
Pranašystės	22
Nėra bejėgių būtybių	36
Vienintelis Dievo priimtinas atgailavimas	52
Trys dieviškieji ryšiai su žmonija	55
Pamoka 207	Eil. Nr.
Tikroji Dvasios vertė	7
Žmogaus dvasinė ir materialinė padėtis	14
Dvasingumas griauna sienas ir plečia akiratį	20
Spiritualizmas bus pripažintas visame pasaulyje	46

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0)6741 1720

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai

„Trečiasis Testamentas“ (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)

Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)

Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus

Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

„Buchdienst zum Leben“, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas: manfredbaese@gmx.de

Dieviškoji meilė – mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas

El Amor Divino – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas

„Tikrojo gyvenimo“ knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai

Trečiasis Testamentas

„Unicon“ fondas, D-88709 Meersburg

Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de

Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54, vidinis kambarys Nr. 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai

„Trečiasis Testamentas“

ir kitos knygos apie šiuos dieviškus apreiškimus iš Meksikos

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)

www.tercera-era.net (ispanų kalba)

www.144000.net (daugiakalbė)

www.dritte-zeit.net